264 5091 683-ԱԿ

ՅԱՄԱՊՈՒՐԴ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ ՍՈՒՐԲ
ԵԿԵՂԵՑԻՈՅ·

Ընթերեալ ընդ եւ ածախնորհ Թարգմանչացն
մերոց՝ Սահակայ եւ Մեսրովպայ, եւ երա-
նելի հայրապետացն մերոց՝ Գիւտայ եւ
Յովհաննու մանդակունւոյ, եւ այլոցն
Ներսէսի շնորհալւոյ։

———•———

Ի Պատրիարգուէ Տեն Ստեփաննոսի
ամենապատիւ եւ վեհափառ Ընդ
Աթոռակոպոսի։

ՏՊԵՐԱԼ

1833 ——— ՌՄՃԲ

Ի ԿՈՍՏԱՆԴՆՈՒՊՕԼԻՍ

Ի Տպարանի Պօղոսի արապեան ամուչէխցւոյ։

2004

Ա՛ֆտա՛ ի գաւիթ տանն աստուա ծոյ,
գացեա զդեղ սխտից հոգ ևոյ:

5091-ա/
2492-72

Հրաժարումիմբ ի սէնչէ՝ և յայտ էառ
քէտուէ ներ. ի պատրանաց ներ. ի
խորհրդոց ներ. ի գնացից-ներ. ի ջար
կամաց ներ. ի ջար հրեշտակաց ներ. ի
ջար պաշտօնէից ներ. ի ջար կամարարաց
ներ. և յայտ ջար զծրուէ ներ. հրաժա-
րեալ հրաժարումիմբ։

Օ՞ պաշ էդէցո ձիւնէ՝ էդէս ի շարխոտաս՝ և
յէս ի հոր ունէլով. և ապա գտաղոյ շարխ-
էլս, և պիտուի գդաստանուէ ուզգաիս հա-
տոյ, քացափլուս և յէսհոսոծ հէրպէ-
տոյ և ասէ։

Կոստուանիմբ և հաւատամբ ամենակա
տար սրտիս զՅայրն աճ. անեզ. ան-
ճին, և անակիզելն. այլև ծնօղ որդւոյ
և բղխօղ Հոգւոյն Սբյ։ Հաւատամբ զի
Յանն աճ, անեղ՝ ծննեալ՝ և սկսեալ
ի հօրէ նախ քան զյաւիտեանս. ոչ յեղոյց
և ոչ կրտսեր. այլ ողքան Հայրն Հայր
ընդ նմին և որդին որդի։ Հաւատամբ

զնոր Յոդին աճ. անել՝ անժամանակ.
ուչ ծնեալ՝ այլ բղխեալ ի հօրէ. հակից
հօր և փառակից որդւոյ։
Յաւմէ զհարկաւորդունեն աբ, մի բնու՛թ,
մի աճուա՛ծ. ուչ երեք աճք, այլ՝ մի աճ.
մի կամք. մի թագաւորու՛թ. մի իշխանու՛թ.
արարիչ երևելեաց և աներևութից։
Յաւասամբ յեկեղեցի աբ՝ զիրողու՛թի
մեղաց՝ հաղորդու՛թէ աբց։
Յաւմէ զինն յերից անձանց զբանն
աճ՝ ծնեալ ի հօրէ նախ քան զյաւիտեան
տեառն. ի ժամանակի իջեալ յանճածին
կոյսն մարիամ. առեալ յարեանէ նորա
միաւորեաց ընդ իւրում աճուեն. ինն
ամեայ ժուժկալեալ յարդանդի անա-
րատ կուսին. և եղև աճն կատարեալ
մարդ կատարեալ. հոգւով և մօք և
մարմնով. մի անձն, մի դէմ, և միաւո-
րեալ մի բնու՛թ։ Այնմ մարդացեալ ա-
ռանց փոփոխման և առանց այլայլու՛թ.
անաերծն յղու՛թ և անապականն ծնունդ.
ոչ ուչ է սկիզբն աճուեն նմ՝ և ուչ վախ-
ճան մարդկու՛թ նմ։ (զի յն քո երկիւ
և այսօր՝ նոյն և յաւիտեան)։

Հաւատամք զՏէրն մեր յԱ քն շրջեալ ի
վեր երկրի. յետ Համաց եկեալ ի Միջ
տուքի: Հայր ի վերուստ վկայեալ
դմա որդի իմ սիրելի. և Հոգին Ս
աղաւնակերպ իջեալ ի վերայ նորա:
Փորձեալ ի սատանէ և յաղթեալ նմա:
Քարոզեալ մարդկան զնիրկուքիւն:
Հիւանդեալ մարմնով, վաստակեալ քաղ
ցեալ և ծարաւեալ: Յետոյ եկեալ կա
մաւ ի զարչարանս. խաչեալ և մեռեալ
մարմնովն. և կենդանի աճուքէն:
Յարիմնն եղեալ ի դերեզմանի՝ միա
ւորեալ աճուքն, և Հոգւովն իջեալ
ի դժոխս՝ անբաժանելի աճուքէն:
Քարոզեալ Հոգւոցն՝ աւերեալ զդը
ժոխս՝ և ազատեալ զՀոգիսն: Յետ ե
րից աւուրց յարուցեալ ի մեռելոց և
երևեալ աշակերտացն:
Հաւատամք զտէրն մեր յԱ քն՝ նովին
մարմնովն Համբարձեալ յերկինս և նըս
տեալ ընդ աջմէ Հօր: Այլև գալոց է
նովին մարմնովն և փառօք Հօր՝ ի դա
տել զկենդանիս և զմեռեալս: Որ և
յարութիւն ամ մարդկան:

Հաւատամք և ճշմարտութեամբ դործոց. արդարոցն կեանք յաւիտենական, և մեղաւորացն տանջանք յաւիտենական։

Ը. ՀԱՒԱՏՈ։

Ա՛ստուած ամենակալ Երրորդութեան՝ Հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։ Ա՛ստուածդ եմ ես։ Խոստովանիմ առաջի ես՝ և սրբութեամբ աճապնեմ՝ և առաջի քո հայր ես՝ զի մեղս զոր գործեալ եմ։ Քանզի մեղայ խորհրդով բանիւ և գործով. կամայ և ակամայ, գիտութիւն և անգիտութիւն, մեղայ ես։ Ա՛ստուած հոգւոյս և մարմնոյս սորա. մտօքս և շարժմամբ սորա. մարմնովս և զգայութիւն սոր։ Ա՛ստուած զօրութիւն հոգւոյս. խորամանկութիւն, անզգամութիւն, յանդգնութիւն և երկչոտութիւն, շռայլութիւն և ժլատութիւն, զեղխութիւն և անիրաւութիւն, ջարդհատանութիւն, յուսահատութիւն, և թերամտութիւն, մեղայ ես։ Ա՛ստուած ջոր խորհրդով մտացս. նենգութիւն. ատելութիւն. խեթիւ. մախանօք. յաչսդանօք. թուլութիւն. պոռնկական խորհրդով. արուա-

կան.

ա՛ն եւ ամենայն անդամոք մարմնոյս . ինքեաւ
եւ ամենայն անդամոք մարմնոյս շինուածոյս
Ա՛ղօթք ամ յօդուածոյքք շինուածոյս
նելով , եւ ընդ դարշս աճելով , մե :
լով , զրկելով , հարկանելով , սպանա-
Ա՛ղօթք դողութիք ձեռացս . ագահե-
բամբասելով . և հայհոյելով , մե :
նութիք . տրանջելով . դժգոհելով .
սութիք . հերձախօսութիք . և անիծաբա-
պատարկաբանութիք . և ծաղր . զրախօ-
թիք . բանսարկութիք . շողմոդութիք . քամ-
զանցութիք . հակառակութիք . վիճաբանու-
պանծութիք . հպարտութիք . երդմնա-
ախօսութիք . սուտ երդմամբ . երդմնա-
Ա՛ղօթք չարաբանութիք լեզուիս . սր
թիք . շուայտութիք . և արբեցութիք , մե :
պաշտօնեայ բերանոյս . անժուժկալու
ցանկութիք սրտիս . իգութիք ուրնդացս .
հեշտալրութիք լսելեացս . արատութիք աչացս .
և զազրագործութիք ի պէս պէս ախտս .
յօրանչմամբ քնոյ . շարժութիք մարմնոյս ,
կութիք մարմնոյս . հեշտութիք . պղերգութիք .
կան զարշ աղտեղութիք , մե : Ա՛ղօթք չան
չեան . երազական դիպուածք , և յանկար
կան . զազանական . ի գիշերի և ի տուընջ
կան . խղճական . անաստնական . գրաստու

ղեւայարանօքս , և վեցեկին շարժմամբս .
վերամբարձ ոտնահարութիւք , և վայրա-
քարշ մեղուք . յայլ և յայհեակ խոտո-
րելով . զառաջնոցն մեղանչելով , և վերջ
նոցն չար նշաւակ դոլով , մեղայ ես :
Ա.յլև մեղայ եօթնևիցս յանցանօք՝ մա-
հացու մեղօք : Հպարտութիւ՝ և մասամբք
նորին : Նախանձու՝ և մասամբք նո : Ա-
րկութիւ՝ և մա : Ագահութիւ՝ և մա :
Ա.գահութիւ՝ և մաս : Ակրամոլութիւ՝
և մա : Ընչաքաղցութիւ՝ և մասամբք նո :
Ա.յլև մեղայ ամ պատուիրանացն ես .
յանձնառնելեացն և հրաժարելեացն .
զի ո՛չ զյանձնառականան կատարեցի ,
և ո՛չ ի հրաժարելեացն հեռացայ :
Ո՛ օրէնս առի՝ և յօրինացն հեղգա-
ցայ . ի կարգս քրիստոնէութե հրաւի-
րեցայ՝ և գործովս անարժան գտայ .
գիտելով զբարն կամաւ կորացայ , և
ի բարեաց գործոց ինձէն հեռացայ :
վայ ինձ . վայ ինձ . վայ ինձ :
Ո՛ ընդն ասեմ , կամ զընդն խոստովանիմ .
զի անթիւ են յանցանք իմ . անասելի են
անօրէնութիւնք իմ . աններելի են ցաւք

իմ, և անբժշկելի են վէրք իմ, մե։
Հայր սո՛ւրբ, զքեզ ունիմ միջնորդ հաշ-
տութեանս և բարեխօս առ միածին որ-
դին սոյ. զի իշխանութեդ որ տուեալ է
քեզ, արձակեացես զիս ի կապից մե-
ղաց իմոց, աղաչեմ զքեզ։

Ա.ղջաւոնդ։

Աղերսեցի՛ քեզ մարդասէրն Աստ, և
թողութի՛ շնորհեացե՛ս ամ յանցանաց
քոց. խոստովանութեանցն և մոռացե՛լոցն։
Ա՛ւ ես կարգաւս քահանայական իշխա-
նութե, և հրամանաւն Աստուծոյն՝ թէ
(զոր արձակիցե՛ք յերկրի, եղիցի արձա-
կեա՛լ յերկինս)։ Ա՛յսմիկ բանիւն ար-
ձակեմ զքեզ յամ մասնակցութե մե-
ղաց քոց. ի խորհրդոյ՝ ի բանից՝ և ի
գործոց. յանուն Հօր և Որդւոյ և
Հոգւոյն Սրբոյ։ Ա՛ւ դարձեալ՝ տամ զը
քեզ ի խորհուրդս սո՛ր եկեղեցւոյ. զի
զոր ինչ գործիցես բարիս, եղիցի քեզ
ի բարեգործուն և ի փառս հանդեր-
ձեալ կեանցն.

ամէն։

Տէր յերկինքէն և իւր փառացն։ Աչք ես
տուն
օրհնուէ և հարցին և իւր աղօթիցն։
Խոկ կոչման դասուն այս է։ Սկսուածք
Ընդհանուր բարեացն։
Ձ
Ձին։ Ձայս կենացն։ Ղազարականին։
ձին։ Ձայս կենացն։ Ղազարականին։
Ձայր գթութեցն։ Ընկեալն։ Ճաշու
սկսուածքն։ Ի ուր ձայնիցն։ Համբար
Ձ՛աշու առաջնորդեայն։
ձակմանն։ Ա՛րեւագալի Աչք ես ամէն, և ար
տեաց։ Ա՛րեւագալի Աչք ես ամէն, և ար
Ա՛րձակման աղն։ Թէ պահոց և թէ ու
այլև ողորմի փառքն։ Ամբ ածխ աղն։
այլն որ լինի։ Մեծացուսցէ աղն։
ւորացն՝ Սաղմոսիւք և օրհնութեքն, և
աղօթքն։ Զինի ալէլուիայից և թագա
Հանամքն։ Օրհնեալ ամէն և փոքր
Ձ՛ք եթէ զշրթունսն։ Ո՛ քէն գո

Ձին՝ այս է։

Լուսաւորչական ժամագրքէ ըստ արեւելեան սահմա
նացն սկսուածոց և ասուածոց ազօրէից։ Ո՛ր
ինդրեաց ամ վարդապետն յանուն շրխեցի՛ և
ձեռ բահանայնոյն գրեցաւ խնամեցուցն։ Ա-
հատարեաց այսպէս։ Ար դասի որ ասուր չայնն

տրն զկնի՝ մանկանցն։ Աբեւագալի տաղն։
Օ առաւօտու զարդ։ Ա՛շխու խաղա-
զութիւն։ Փարատեա։ Կո՞ր որդի այն։
Իսկ ժամամուտ և շարական՝ ձայնին է։
Վերակէաց Ճաշու եսային և աւտրնն՝
ձայնին է։ Աւաքեաւն՝ կողմանն է։
Իսկ լուր աւուր գիրք՝ կողմանն է։
Աշետարանն՝ ձայնին է։
Երեկոյի Խոնարհեցոն՝ ձայնին է։
Աւրեցոն, Հայր դթած՝ Տէր բա-
րերարն, Կո՞ր որդին՝ կողմանն է։ Հայր
մերն՝ ձայնին է։
Հաւատով խոստովանիմ աղօթքն՝ Էդ
տուն է՝ ըստ Էդ ժամուցն։ Իսկ տէր
մեր և փրկր, Տէր աճ մերն, Ի կարգէ
դուրս է։ Ժամարարին է, և Հարկաւոր
հիւրին։ Այս է արևելեան տան սահ-
մանն ժամակարգութիւնէ Ի փառս Սուրբ
Երրորդութեան Հայոց կոճատ լե-
նի՝ զուն ձայնքն ամէն ըստ գիտ դիտ յաջո-
կողմանն դասուն լինին՝ ուր նոքա աւա-
զանն է։ և յորժամ դար լինի՝ ձախոյն
լինին։

Դաւիթ Մարգարէ՝ թագաւոր արդար,
Սաղմոսիւք երգէ՝ որ զղջումն քնար։

Աստուածային Հաւատքիս ազգիդ Հայոց՝
պանէայց Էջիճեցւոյ: Որ հոգւովդ ի դիշ գե՛
ղիդ ի դէմս Քոյ ես:

ՏԻՐ՝ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե՛
րան իմ երգեսցէ զօրհ՛
նութիւնս քո:

ՏԻՐ՝ եթէ զշրթունս իմ բանաս, բե՛
րան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:
Օրհնեալ Համազոյ և վիրանական ան՛
բաժանելի Երրորդութիւն՝ Հայր և
Որդի և Հոգի սբ. այժմ և:

ՏԻՐ զի բազում եղեն նեղիչք իմ.
և բազումք յարեան ի վեր իմ:
Բազումք ասէին զանձինէ իմմէ, թէ
չիք փրկութի սորա առ Աստ իւր:
Այլ դու տէր օգնական իմ ես, փառք
իմ և բարձրացուցիչ գլխոյ իմոյ:
Ձայնիւ իմով ես առ տէր կարդացի, և

լուսաւ լինէ՛ ի լեռնէ սբ. իւրմէ։
Այս ննջեցեալ է՛քուն եղէ, զարթեայ՝
և սուր ընդունելի իմ է։
Ա՛է երկեայց ես՝ ի բիւրաւոր զօրաց
նոյ, զոք շուրջանակի պատեալ պաշա-
րեալ պահէին զնա։
Ա՛րի՛ սուր՝ և փրկեա զնա ած իմ, զի
դու հարեր զամենեան, զոք էին ընդ նա
թշնամութի՛ ի տարապարտուց, և զատա
մուննա մեղաւորաց փշրեսցես։
Տեառնդ է փրկուի՛, ի վե՛ր ժողովուրդ
դեան քոյ՝ օրհնութի՛ քո։
Տէր ած փրկուե՛ իմոյ, ի տուէ կար-
գացի և դիշերի առաջի քո։
Ա՛տցեն աղօթք իմ առջի քո սուր, խոնար
հեցի ունկն քո ի՛ խնդրուածս իմ։
Օ՛ ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ, և
կեանք իմ՝ ի դժոխս մերձեցան. և հա-
մարեցայ ես ընդ այնոսիկ, որք իջանեն
ի՛ գուբ։
Եղէ ես ոպէ մարդ առանց օգնականի,
և՛ ի մեռեալս ազատ։
Ա՛ի զվիրաւորս, որք ննջեն ի՛ գերեզ-
մանս։

Ո՜ւր դու ո՛չ լիշեցեր, նոքա ՚ի ձե՞
ռանէ քումմէ մերժեցան։
Եդին զիս ՚ի դէպ ներքնումն՝ ՚ի կա՞
ւարի և ՚ի ստուերս մահու։
Յիս հաստատեցաւ սրտմտութի՛ քո.
զի՞մ զբօսանս քո ածեր ՚ի վե՛ր իմ։
Չեռի արարեր լինէին զծանօթս իմ. և
եդին զիս նշաւակ իւրեանց։
Ա՛ատնեցայ՝ և ո՛չ ելանէի. աչք իմ տը
կարացան յաղքատութե՛ն։
Ընդակիեցի առ՛ ըզօրհանապազ, և
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Մի՛թէ մեռելո՞ց առնիցես զսքանչելիս
քո. կամ բժիշկք յարուցեա՞լ՝ խոստո՞
վան առնիցին առ քեզ։
Մի՛թէ պատմեսցի՞ ոք երբեք ՚ի գե՞
րեզմանի զողորմութի՛ն քո, կամ զճշմար՞
տութի՛ն քո ՚ի կորստեան։
Մի՛թէ ճանաչեսցին ՚ի խաւարի սքան՞
չելիք քո, կամ արդարութի՛ն քո յերկիր
մոռացեա՞լ։
Ա՛յս առ քեզ՛ ես աղաղակեցի. առաւ՞
տու աղօթք իմ ժամանեսցեն առ քեզ։
Ընդէ՞ր տէր մերժես զանձն իմ. կամ

և ուրդուցն խոչըն զկամս իւր ։
Լուցայց ինր զձանապարհս իւր մովսէսի ,
զորդիսն իսրայէլ զկամս իւր ։
Ողորմած և ողորմելի է տէր , երկայնմտութեամբ
և բազմողորմութեամբ ։
Ոչ յաւիտեան բարկասցի , եւ ոչ զկնի ժամանակի
բարկասցի ։
Ոչ զմեղս մեր արար մեզ , եւ ոչ զանաւրէնութիւնս
մեր հատոյց մեզ ։
Զի որչափ բարձրանայ երկինք երկրէն , զայնչափ
զօրացոյց ողորմութիւն նորա զերկնաւորսն ։
Որչափ հեռի է արեւելք յարեւմտից , զայնչափ
հեռացոյց ի մէնջ զանաւրէնութիւնս մեր ։
Որպէս ողորմի հայր որդւոցն , ողորմեցաւ տէր
երկնաւորսն ։
Զի նա գիտէ զկազմուածս մեր , յիշէ եթէ հող եմք
մեք ։ Մարդոյ օրք իբրեւ զխոտ , իբրեւ զծաղիկ
դաշտի այնպէս ծաղկեսցի ։
Զի հոգի անցցէ ի նմա , եւ ոչ իցէ , եւ ոչ ծանիցէ
զտեղի իւր զկնի սորա ։
Եւ ողորմութիւն տեառն յաւիտենից եւ մինչեւ
յաւիտեան ի վերայ երկնաւորացն ։
Եւ արդարութիւն նորա յորդիս որդւոց ։
Որոց պահեն զուխտ նորա , եւ յիշեն զպատուիրանս
նորա առնել զնոսա ։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ իւր , եւ
թագաւորութիւն նորա ամենեցուն տիրէ ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն հրեշտակք նորա , զօրք
հզաւրք առնողք զբանս նորա ։
Լսել ձայնի պատուիրանացն նորա ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն զօրք նորա , պաշտաւնեայք
նորա առնողք զկամս նորա ։
Օրհնեցէք զտէր ամենայն գործք նորա ։ յամենայն
տեղիս իշխանութեան նորա ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր , եւ ամ ոսկերք իմ՝ զանուն
սբ նր ։
Օրհնեա անձն իմ զտէր , եւ մի մոռանար զամ տուրս
նր ։
Ո քաւէ զմեղս քո , բժշկէ զամ հիւանդութիւնս քո ։
Ո փրկէ յապականութենէ զկեանս քո , պսակէ
սակէ զքեզ ողորմութիւն և գթութիւն ։
Ո լնու ի բարութենէ զցանկութիւն քո , նորոգեսցի
ոպէս արծուոյ մանկութիւն քո ։
Արդեն ողորմութիւնս տէր , և իրաւունս տամ
զկեցոյց ։
Լացայց տէր զձանապարհս իւր մովսէսի ,
և ուրդուցն խոչըն զկամս իւր ։

արդարութի՛ն մը յորդւոց մինչև յորդիս։
Եւ ասեն ցնա ոմանք ի վե՛ր երկիւղածաց իւրոց ։
Բայց ողորմութի՛ն ես ինձ յաւիտեան յա՛
ւիտեանս երեւի տեղի նը ։
Ձ նչէ՛ ի նմա հոգի, եւ ո՛չէ, եւ ո՛չ եւ ա
ոն ծաղիկ վայրի՝ այնպէս ծաղկի ։
Անարդոյ ոն խոտոյ են աւուրք իւր ։
եւ յիշեաց թէ հող եմք ։
Ո՞ է նա դիտաց զտեղծուածս մեր ,
այնպես զթասցի՛ ես յերկիւղածս իւր ։
Ոպ զթոյ հայր ի վե՛ր որդւոց իւրոց ,
ննութիւնս մեր ։
Ոչ ափ հեռի են արեւելք յարեւմտից ,
այնչափ հեռի արար ի մէնջ զանօրէ՞
վե՛ր երկիւղածաց իւրոց ։
Ա՛յլ ոպ բարձր են երկինք յերկրէ ,
այնպէս զօրացոյց ես զողորմութի՛ իւր ի
Ա՛ստ ես զբաժանեալ մեզ ես ,
ո՛չ ըստ անօրէնութե՛ մերում հատոյց
մեզ ։
Ա՛յ ըստ մեծաց մերոց արար մեզ ես ,
յաւիտեան պահէ ոխս ։
Ա՛յ իսպառ բարկանոյ մեզ ես ,
և բազումողորմ ։
Պ՛թած ողորմած է ես , երկայնամիտ

Այլ պահեն զուխտս նոր, յիշեն զզ-
պատուիրանս նոր՝ և առնեն զնա։
Տէր յերկինս պատրաստեաց զթո-
ռն • արքայութի՛ն նոր ամցուն ակն։
Օրհնեցէ՛ք զնոր ամ հրեշտակք նո՛ր՝ հզ
զօրք զօրութի՛ն • ոյք առնէք զբան նո՛ր
՚ի լսել ձայնի պատգամաց նո՛ր։
Օրհնեցէ՛ք զնոր ամ զօրութի՛ք նո՛ր ,
պաշտօնեայք և արարօղք կամաց նո՛ր։
Օրհնեցէ՛ք զնոր ամ գործք նորա • զի
ընդ ամ տեղիս է տրութի՛ն նո՛ր • օրհնեա
անձն իմ զնոր։
Տո՛ր լուր աղօթից իմոց • ունկն դիր խընդ
դրուածոց իմոց Ճշմարտութե՛ քով։
Լո՛ւր ինձ արդարութե՛ քով, և մի՛ մոռա
նե՛ր ՚ի գաւառատան ընդ ծառայի՛ քում •
զի ո՛չ արդարանայ առաջի քո ամ
կենդանի։
Ձալուածեաց թշնամին զանձն իմ • խո-
նարհ արար յերկիր զկեանս իմ • և նըս
տոյց զիս ՚ի խաւարի՛ ունկ մեռեալ յա-
ւիտենից։
Ձանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս։

Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս • խորհէ
ցայ յամգործս քո • յարարածս ձեռաց
քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ
զձեռս իմ։
Ընդէն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ
քեզ • վաղվաղակի լուր ինձ տուր, զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։
Մի դարձուցաներ զերեսս քո յինէն •
նմանիցիմ այնոցիկ, որք իջանեն ի
գուբ։
Լսել արա ինձ առաւօտուս զողորմութիւնս քո • զի ես ի քեզ տուր յուսացայ։
Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և դնացից •
զի առ քեզ տուր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տուր • զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո • զի դու
ես աստ իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
ի յերկիր ուղիղ։
Վա՛յ անուան քո տուր՝ կեցուսցես զիս,
արդարութիւք քով հանցես ի նեղութենէ
զանձն իմ։

Աղերսութիւք քով սատակեա զիշխանութիւս
իմ. և կորո զիմ նեղիչս անձին իմոյ,
զի ես ծառայ քո եմ։
Փա՛ռք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեան
տեառնըմ յաւիտենից. ամէն։

Նուէ Տէառն՝ Աբրահամ հայոց Պետրոսիոսի
առաջեալ՝ ի պաղեստին գիւղէն։

Յիշեցուք՝ ի գիշերի զանհուն
քըն տէր։
Ընդհանուցի՛ն սիրտք մեր զբանի քան
րի. և լեզուք մեր պատմեցի՛ն զգո
ծս երկնաւորն Քրիստոսիդ։
Ի՛ր մէջ գիշերի յարուցեալ խոստո
վանեցուք ըզքեզ տէր։
Օ՛ղորթս մեր տացուք քեզ ա՛ր, ի գա
ւիթըս քո՝ ի մէջ նոր երուսաղէմի։
Ի՛ գիշերի հանբարձցուք ըզձեռըս
մեր սրբութիւնք առ քեզ տէր։
Ի՛ ձայն գոհութե՛ան ամէն նայն հոգւիք
օրհնեցեկք ըզ տէր։ 20

Ո՛ մեր

ուօք զայս ամամցուք ։ ա ։

Ո՛ մեր երկնրապգցուք զ արտա

մար կուսին Նիրհէք ։ ա ։

Ո՛ մեր զ մի նընջէք, նրման ո յի

տերոջ զջերմ արտասուս ։ ա ։

Ո՛ մեր պատրաստեցէք կուռ լար

մաստուն նը կուսանացն ։ ա ։

Ո՛ մեր վառեալք լուսով ըստ կ

ատեալք գալոյ նը փեսային ։ ա ։

Ո՛ մեր Տարտարոսք Տնդուրկ սպա

առեալ նորոգիլ ։ ա ։

Ո՛ մեր նոր ժողովուրդք, նոր երդ

ըզ փառս փրկիչդ ։ ա ։

Ո՛ մեր փրկեալք արեամբ. Ետուք

թուն Տօրըն լուսոյ ։ ակ ։

Ո՛ մեր ուրդիք լուսոյ, ի յօրինու

կունք վերին նըն ։ ակ ։

Ո՛ մեր ը նդ զըսարթնուս , մա ։

ակնկրեխա ։

զարթեայց առաւօտուց ։

Ո՛ մեր փ

ցաւեցիր։

զօրս երկնից • փառս մատոյց
երկրպագեցիր գ• հարմար ձայնեալ ընդ
կ. Ընթացիր ի վերայ հայհոյողացն եր
թիւն եւ ընդ մեծ զոհդ ընդունիր։
Ո՞ր դերացուք ի քրիստոնէական գործառ
նա։
Ո՞ւ կեաց խոստովանեցուք զայն
յաղօթս։
Ո՞ւրեք ի մարդասիրութեամբ հայցեսք ի
երկնից։
Ո՞վ իմ Տիրոջ խաչեալ եւ յարուցեալ
իմ Թագաւորեցիր եւ ի սիրտս մեր
Ո՞վ ընտրեցեալ մեզ մարդասէր տէր մեր
դիշերայն եւ հանդիսատես նիկ։
փ՝ Ո՞վ երկնաւորեալ ի զբաղմանէ
սուրբ հոգւոյդ եւ ամէն։
Ո՞յժմէ յաւիտեան հօր եւ որդւոյ եւ
ուսանիմք քրիստ ընդ փառս։
Ո՞ւր տէր օգնեա մեզ տայցուք ա՛ն
մարմինդ ընդունել խոպան։
փ՝ Ո՞վ երկնաւոր ընդունելի եւ հայցուք

նու[illegible] և՛ ի պատիւ ամենայնի անուան
միաբան հոգեւոր երգով և՛ փառաւոր
փառս տալարուեր մեղրոյն։ Եւ երեւեալքս
դասիցն ասէ և՛ ահիւթարուել և՛ սիրե-
նէք քրիստոս, զոր շնորհեաց մեզ մար-
դասիրն աստ և՛ ապագայ աշխարհի։ Եւ
արթուցեալքս ասէին և՛ հանդերստե
«Կամ։

Ալէլուիա։ ալէլուիա։ ալէլուիա։ ալէլ-
ուիա։ ալէլուիա։ ալէլուիա։ ալէլուիա։

ան մերոյ և փրկչին յիւ քրիստոսէ։
Ո՛հիւ և զողութիւք կացցուք յաղօթս
առաջի նր։ Եւ զոհացարուք զնմանէ
՝ի զիշերային ժամուս յայսմիկ, վ՛ երբ
ւանց և արդարուե՛ նորա։ Որ ընտ
րեաց զմեզ ողորմութիւն իւրով. և շնոր
հեաց մեզ բերել զնմանուէ երկնային
հրեշտակացն ՝ի փառաբանիչս անն այ
ամցուն և մեզ լինիլ։ Եւ մեք այսու
հետև սրբելով զանձինս մեր ՝ի խղճէ և
՝ի չար գործոց։ Համբարձցուք զձեռս
մեր ՝ի սրբուէ առանց բարկուե և երկ
մտութե։ Յաւատով խնդրեացուք ՝ի
նմանէ զքաւուի և զթողուի յանցանաց
մերոց։ Յոսատով՝ն լինելով զգաղտնիս
սրտից մերոց ծածկապիտին աստուծոյ։
Որպ՝ զի ընդունելով զպաղատանս մեր
աղօթիւք և բարեխօսուէ նմ՛ սբց։
Ե՝նորհեսցէ մեզ մարդասէրն աս
ւել առաքինուէ՝ և անարատ վարուք
ըստ կամաց նր յայսմ աշխարհի։ Եւ
արժանաւոր լինելով յաւիտենական և
երկնային խորանացն։ Ո՛ր խոստա

ցան սիրելեաց Իւրոց՝ ձկմարիտն Աստ-
ված քո. տէր մեր կեցո և ողորմեա։

Կեցո Տէր։

Օ՜ ճշմարտութիւն դիշերիս խաղաղութիւն
անցուցանել՝ հաւատով՝ի Տէր նէ խընդ-
րեմք։ Շ նորհեա Տէր։

Օ՜ հրեշտակ կ խաղաղութե պահապան
անձանց մերոց. ՝ի Տէր նէ խընդ։

Օ՜ քաւութի և զթութիւն յանցանաց
մերոց. ՝ի Տէր նէ խընդ։

Օ՜ ըբեյ խաչին մեծ և կարօղ զօրութինն
յօգնութի անձանց մերոց. ՝ի Տէր նէ։

Եւ ևս միաբան վը ճշմարիտ և ըբ
հաւատոյս մերոյ՝ ընդ աղաչեմք։

Տէր ողորմեա։

Օ՜ անձինս մեր և զհիմեանըս Տէր նէ ըզ
ամենակալին յաւ նձն արամք։

Ընդ Քեզ Տանդ յաւ նձն եղիցի։

Ողորմեաց մեզ Տէր ած մեր՝ ըստ մեծի
ողորմութե քում. ասասցուք ամէնեան
միաբանութեամբ։

Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա՛, Տէր ողորմեա։

եղկեալն զանձն իմ։ Ընտրեցի զոչ ջուրն ։ եւ երկինք եւ երկիր ։ եւ ամենայն ողբացեալ ։ ընդ նոսա ։ եւ ծովք ։ եւ ամենայն որ շարժին ի նոսա ։ եւ ստեղծից զզաւակն Յակոբայ ։ եւ զԻսրայէլ ժառանգեսցէ լեռինս իմ ։ եւ ընտրեալքն իմ ժառանգեսցեն զնոսա ։ եւ ծառայքն իմ բնակեսցեն անդ ։ եւ լինիցի հոտ ընդ ոչխարս ։ եւ ձորն Ախոր ։ ի հանգիստ անասնոց ժողովրդեան իմոյ որ խնդրեցին զիս ։ Եւ դուք որ թողէք զտէր իմ զսուրբ զլեռն զսուրբ ։ եւ պատրաստէք սեղան սատանայի ։ եւ լնուք զնա ըմպանեաւ ։ Ես ձեզ համարեցայ ի սուր ։ եւ ամենեքին ի սպանդ անկանիցին ։ վասն զի կոչեցի եւ ոչ պատասխանեցէք ։ խօսեցայ եւ ոչ լուարուք ։ այլ արարէք զչարն առաջի իմ ։ եւ զոր ոչ կամէի ընտրեցէք ։ Լուարուք զբան Տեառն դուք որ դողայք ի բանի նորա ։ ասացին եղբարք ձեր որ ատեցին զձեզ ։ եւ հալածեցին զձեզ վասն անուան իմոյ ։ Փառաւորեսցի Տէր ։ եւ տեսցուք զուրախութիւն ձեր ։ նոքա ամաչեսցեն ։ Ձայն աղաղակի ի քաղաքէ ։ ձայն ի տաճարէ ։ ձայն Տեառն հատուցանողի հատոյց հատոյց նմա ։ Մինչ ոչ ցաւեցաւ եւ ծնաւ ։ մինչ ոչ եհաս նմա ցաւ ծննդեան ։ եւ արու ծնաւ ։ Ո՞ լուաւ զայսպիսի բան ։ եւ ո՞ տեսանէ զայսպիսի բան ։ Եթէ ծնանիցի երկիր ի մի աւուր ։ եթէ ծնանիցի ազգ ի մի ժամ ։ զի ծնաւ եւ զաւակս իւր Սիովն ։ Ո՞չ ես որ ածից զծնանելն ։ ասէ Տէր ։ եթէ ես որ ծնանիցիմ ։ կապեսցի արգելից ասէ Տէր ։ Ուրախ լերուք ընդ Երուսաղէմ ։ եւ զուարճ լերուք ընդ նմա ամենեքին որ սիրէք զնա ։ ցնծասջիք ընդ նմա ցնծութեամբ ամենեքին որ սգայք վասն նորա ։ զի ծծիցիք եւ յագիցիք ի մխիթարութենէ նորա ։ զի քաղիցիք եւ հեծցիք ի պատուականութենէ նորա ։ զի ահա ես տամ ասէ Տէր ։ ընդ նմա իբրեւ զգետ խաղաղութեան ։ եւ իբրեւ զվտակ հեղեալ ։ եւ զպատուականութիւն հեթանոսաց իբրեւ զհեղեղ ։ եւ ծծիցիք ։ ի ձեռն ազգաց վերացուսցէ զնոսա ։ եւ ի ծունկս դիցէ զնոսա ։ եւ իբրեւ զոր մայր մխիթարեսցէ զնոսա ։ եւ ի նմա մխիթարեսջիք ։ եւ ի Երուսաղէմ մխիթարեսջիք ։ եւ տեսցէք եւ ուրախ լիցին սիրտք ձեր ։ եւ ոսկերք ձեր իբրեւ զխոտ ծաղկեսցին ։ եւ ծանեսցի ձեռն Տեառն ընդ ծառայս իւր ։ եւ սրտմտեսցի ընդ թշնամիս իւր ։ Զի ահա Տէր հուր եկեսցէ ։ եւ իբրեւ զքարշ կառաց իւրոց ։ հատուցանել ի բարկութեան զբարկութիւն իւր ։ եւ զսպանդ իւր ի բոցս հրոյ ։ զի հրով եւ սրով իւրով դատեսցի Տէր զամենայն մարմին ։ եւ սպանեալքն Տեառն բազումք լինիցին ։ Որ սրբեն զանձինս ։ եւ մաքրեն ի պարտիզս ։ զկնի մի ոմն ։ որ ուտիցեն զմարմին խոզի ։ եւ զանօթս պղծութեան ։ եւ զմուկն ։ միանգամայն սատակեսցին ։ ասէ Տէր ։ Եւ ես գործս նոցա ։ եւ խորհուրդս նոցա գիտեմ ։ եկեսցէ ժամանակ ։ ի ժողովել զամենայն ազգս ։ եւ զլեզուս ։ եւ եկեսցեն ։ եւ տեսցեն զփառս իմ ։ եւ դնիցեմ ի նոսա նշան ։ եւ առաքեցից զնոսա ի կողմանս ։ Թարսիս ։ Փուտ ։ Լուդ ։ Մոսոք ։ Թուբաղ ։ Յաւան ։ եւ ի կղզիս հեռաւորս ։ որ ոչ լուան զանուն իմ ։ եւ ոչ տեսին զփառս իմ ։ եւ պատմեսցեն զփառս իմ հեթանոսաց ։ եւ բերիցեն զեղբարս ձեր ամենայն ազգաց ։ ընծայ Տեառն ։ ի ձիոց ։ եւ ի կառս ։ եւ ի սայլս ։ եւ ի ջորիս ։ եւ ի վագրս ։ ի լերինն սրբութեան իմոյ ։ Երուսաղէմ ։ ասէ Տէր ։ որպէս եթէ բերիցեն որդիք Իսրայէլի զպատարագ ի սպասս սրբութեան ։ եւ ի տունն Տեառն ։ եւ ի նոցանէ առցէ ինձ քահանայս ։ եւ իՂեւտացւոց ։ ասէ Տէր ։ Զի որպէս երկինք նորք ։ եւ երկիր նոր ։ զոր ես արարից ։ կայցեն առաջի իմ ասէ Տէր ։ եւ կայցէ զաւակ ձեր ։ եւ անուն ձեր ։ եւ եղիցի ամսէ յամիս ։ եւ աւուրէ յաւուր ։ եկեսցէ ամենայն մարմին ։ երկրպագել առաջի իմ ասէ Տէր ։ եւ ելցեն ։ եւ տեսցեն զդիակունս մարդկան ։ որ յանցանեն ի մէնջ ։ զի որդն նոցա ոչ մեռանի ։ եւ հուր նոցա ոչ շիջանի ։ եւ եղիցին տեսլական ամենայն մարմնոյ ։

ընկալայ կամաւ • զչհոյլըս մեղաց •
տէր ողորմ ։
Թաթաւիմ տըղմով • թաւալիմ ի
մեղս • թօթափիլ չկարեմ ։ Ցանատ
ախտիւ լըցեալ • ժահահոտ եղէ • ժա՛
մանակս բազումս • տէր ողորմ ։
Ի բաց մեկնեցայ • ի՛ քէն խորհրդոց • ի՛
բարեաց գործոց ։ Ա՛ւաւ վարկաւ անձն
իմ • լուսոյն հեռանալ • լինիլ ընդ խա՛
ւար • տէր ողորմ ։
Խորհուրդըք չարին • խաբեն զչհո՛
գիս • խորասոյզ առնեն ։ Ցածկեն անդ
ընդօք • ծիծաղին գլորմամբս • ծանակ
զիս առնեն • տէր ողորմ ։
Ցամաւ կորացայ • կարկամեալ ան՛
ձամբս • կանգնիլ չէ կարեմ ։ Ձուր մե՛
ղաց կիզող • հըրդեհեաց որ չիս • հո՛
գեւոր բարիս • տէր ողորմ ։
Ձաղկեցայ մեղօք • ձաղեցին տեսողք • 4
ձանձրացաւ հոգիս ։ Ո՞ երկն դառնու՛
թեան • զօրեալ ի սիրտ իմ • զամպար
իմ շինաւ • տէր ողորմ ։
Ա՞շակմամբ մեղաց • ձաշեցի զմահ •
Ձոխա աղքատացայ ։ Ա՛ետեալ եմ հոգ՛

ւսովս • մելորեալ մտօքս • միայն կամ մարմ
նովս • տէր ողորմ ։
Յորդայթ մահու • յորսողէն անկայ •
յաղթեցայ յախտից ։ Ազետից թշնամ
ւոյն • նըշաւակ եղէ • նոր ձիշտ խոցո
ւիմ • տէր ողորմ ։
Ո՞ւրչ պատեալ զինև • շունք բազումք
եղեն • շաղախին արեամբս ։ Ալրս եղէ
ջարին • ուռկանաւ մեղաց • որսացաւ
զանձն իմ • տէր ողորմ ։
Ձարաչար վըշտօք • ջարջարի անձն իմ •
ջունիմ դադարումն ։ Պարտապան գը
տայ • պարտուց յանցանաց • պարտեալս
ի՛ մեղաց • տէր ողորմ ։
Ո՞ անաւ զըղջանալ • ջեռանիմ դար
ձեալ • ջեռնում հրով մեղաց ։ Ալաբբի
կոչեցայ • ռահայ անուանիմ • ռամկա
կան վարուքս • տէր ողորմ ։
Սիրով ցանկուէ • սաստիկ բարկուէ •
սիրտ իմ խոցեալ է ։ Ալ իրօք յանցա
նաց • վըշտանայ հոգիս • վարանեալ շըր
ջիմ • տէր ողորմ ։
Տիրեցին ինձ չարք • տարապիր հանին •
տիրական դրկացն ։ Ալաբունեալն բար
ւոյ •

թե. դատաւորիս բոյց. դատեցո՛ վերնոցն։
ոյ. դերասղ զիս արար։ Պատուն ողորմու-
Պատանդ ողորմա՛ւ ե. դանձիդ ծածկե՛
յ ի հաճոյս։
հօրէ. բերկեաց ի հոգւոյս բան քեզ
Լատա՛ւ լոյս ծագեա՛։ Ընդհատմն ի
ռաւօտ լուսոյ. արեգական արդար.
տա՛նջնակէ։
Նաև է-ւտանչէ-ւոյ տէրն Աղաղէոս-ըէանն
Աղա՛ւ աչօքսկան ի դէմս ե՛ւ Աղաղէոս-ը.
Ա՛ղուն ե՛ն Աղերսեսի հայոց կաթողիկոսի։
շեա՛ տր և ողորմեա։
Աստուածածնին բարեխօսու՛ք, մի՛
նօղ դատաւո՛ր. տր ողոր։
մերձ ծանի՛ր. քո՛ւն մահո՛ւ եկեալ. քըն
րեաց. փափաղիլ բարեաց։ Կեզ միշտ
Պո՛ւթացի՛ր անձն իմ. փախչիլ ի չա՛
Հոգիս. տր ողոր։
Հանկո՛ւթի չարեաց. ցանկալի դիմօք.
ւիւամամբ խոստո՛ւն ախտից. ւիւծեալ է
ցաւեցոյց զաչս իմ։ Ի ւիւրաքանչիւրոց.
լուայ. տր ողոր։
ւոյ. բախճախան ձայնին. բոտինա ո՛չ

Երբեակ միութի՛ւն. եղելոց խնամօղ. և
ինձ ողորմեա՛։ Ո՛ արթի՛ր ՚ի քո յօդնել.
զարթո՛ւ ըզ թըմրեալս. զծո՛ւարթնոց նը
մանիլ։

Լո՛ւծ հայր անըսկիզբն. էակից որդի՛. և
միշտ ո՛ր հոգի՛։ Ընկա՛լ զիս գըթած.
ընկա՛լ ողորմած. ընկա՛լ մարդասէր։
Ծնո՛ղ փառաց. թողո՛ւթե՛ց ու
ո՛ղ. թո՛ղ ինձ ըզ յանցանս։ Յո՛ղո՛
վո՛ղ բարեաց. ժողովեա՛ և զիս. ժողովա
անդրանկաց։

Ո՛վ քէն ո՛ր հայցեմ. ո՛ւ մարդասիրէդ.
ինձ ըրժըշկութի՛ւն։ Ո՛ւր կեանք մե
ռելոյս. լոյս խաւարելոյս. լուծանօղ
ցաւոյս։

Խորհըրդոց գիտօղ. խաւարիս շնոր
հեա՛. խորհո՛ւրդ լուսաւո՛ր։ Ընդունէ՛
հօր ծոցոյ. ծածկելոյս ստուերաւ.
ծածկեա՛ լոյս փառաց։

Կենարար փրկիչ. կեցո՛ ըզմեռեալս.
կանդնեա՛ զդըլըրեալս։ Հաստեա՛ հա
ւատով. հաստատեա՛ յուսով. հիմնեցո՛
սիրով։

Զայնիւս աղաչեմ. ձեռօքս պաղատիմ.

Աչեր անուշն յա՛ս • սիրով քուլ ձըմլեա՛ • ռա՛հ ցոյց լինձ լուսոյ։

Ես ընդ քաղցու • ռամ հոգւոյս արբո՛ • զարտօսր • ջընջել ըզյանցանս։ Ա՛ետի՛ն ընդ քաղցու • ռամ հոգւոյս արբո՛ • զարտօսր • ջընջել ըզյանցանս։ Ա՛ետի՛ն

Ո՛վ ընդ ընկրկեա՛ աչացս • ջերմ հեղուլ ձիր բարեաց ընկրկեա՛ ։ Ո՛վ ամբարամբ լուսոյ • ղեկավար ճարտար • ղօղեալս ամրացո՛ ։

Ա՛ռաւօտյթ փառաց • ճանապարհ լինձ ցոյց • ճեպե՛լ ի յերկինս ։ Ա՛իածինըդ հօր • մոյծ զիս յառաջաստ • մաքուր հարսանեացդ ։

Յորժամ գաս փառօք • յահադին աւուրն • յիշեա՛ զիս քո՛ ։ Ո՛րոգօղ հնուէց • նորոգեա՛ և զիս • նորոգ զարդարեա՛ ։

Ընդհատու բարեաց • ընկրկեա՛ զքաւութի՛ն • ընկրկեա՛ զթողութի՛ն ։ Ա՛ւրա խաչո՛ւր • ոգւոյս փըրկութի՛ն • դյր վերա՛ եմ ի սուգ ։

Ջար մըշակողին • ջար սերմանց նորին • ջրացո՛ զպըտուղն ։ Պարգեւիչ բարեաց • պարգեւեա՛ իմոց • պարտեացս թողութի՛ւն ։

քում ՝ ել: Տ՛ուր մեզ ՝ եր աղաչեմք
ահաւոր և փառաւորեալ անուանդ
ղուԹիք: Եւ զարԹուցեալ ժամանե-
ցուցեր զմեզ կանխել յերկրպագուԹի
քէն դոհանամք ՝ եր ա՛ծ մեր, որ
Ո՛վ
շնորհեցեր մեզ հանդիստ քնոյ խաղա-

: ոչնի ասէ աղօԹիս

Ո՛վ
ա՛ծածնին բարեխօսուԹիքն, յիշեա
՝ եր և ողորմեա:

պել զմ փառս:
նայ. քաւեա զօրհնաբանս. քեզ եր-
փորձուԹենէ մեղաց: Կաւիթ յանցա-
փրկիչ բոլորից. փուԹա զիս փրկել.
բարիս:
ղք. ւիւծեալ աղաչեմ. ւիւսել ինձ
ցընծասցէ անձն իմ: Լուծեալըս մե-
Յօղ արեան քոյ ՝ եր. ցօղեա ՚ի հոգիս.
նայնոց:
ւոր. բոտեա զաշակերտս. բամից երկ-
Տենչալոյդ տեսլեամբ. ՝ուր ինձ յա-
գեննալ. ՝եր յո՛ քո: Պաբունդ երկնա-
վո՛ ողորմած. վերբատին կեցո:
ախրտ իմ քարեղէն: Ա՛մէն գԼԹուե.

Դիշերի, յարձնուե՛ւ ի՛ հանդստեան պահեսցէ զմեզ անխռով ի՛ տուէ ի՛ գիշերի, զի ի՛ քեզ յուսացեալ եմք։ Ո՛վ Հրեշտակ խաղաղութեան պահապան հոգւոց մերոց եւ յաշխարհս ամենայն սատակչի՛ զանձինս մեր յամենայն սատակչէ նայականէ խռովութենէ եւ յերկիւղէ գիշերոյ։ Այլեւս ոչ բարերար ողորմութիւք քով երկրպագուս եւ ի փառաբանիչս անուանդ քումդ սէր։ Տէր զօրութեց խաղաղացո՛ զանձինս մեր յամենայն սատանայական խռովութենէ եւ յերկիւղէ գիշերոյ, երկիւղիւդ քո ամրացո՛, եւ պահեա։ Ա՛ռ զի զգուշութիւն եւ անարատ վարուք կրօնաւորելոք յայսմ աշխարհիս, ժառանգութիւք յանքոյթ եւ ի խաղաղ նաւահանգիստ յաւիտենական կեանսն ի կեանսդ։ Ընդ որում քեզ հօր եւ հոգւոյդ սուրբ սիրութիւնն տան մերոյ եւ փրկչին մերոյ քրիստոսի։ այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։
Աստուծոյ երկրպագեցուք։

մերում։ Այլ զի բարեպաշտութիւն ամ-
ենայնի օգտակար է, ունի խոստումն
կենաց այսոքիկ, ժամանեսցուք յա-
ւիտենական երկնից արքայութիւն քոյ.
զոր պատրաստեցեր ի սկզբանէ աշխար-
հի նոցա քոց։ Այս ընդ նոսին պահանջ-
լով փառաւորեսցուք զՀայր և զորդի և
զնոսա Հոգիդ. այժմ և միշտ և յաւի-
տեանս յաւիտենից։

Օրհնեալ ես մեր յիս քոյ. ամէն։

Ա.ԼԵԼՈՒԻԱ. Ա.ԼԵԼՈՒԻԱ։

Ալա ասէ սաղմոս ըստ հայնին. և զինէ սաղմո-
սին ասէ ըստ հայնին հանոնագլուխ։

Կանոնագլուխ հարցա ըստ ոմն հայնէցն։

Ա՛ Ե՛ Ա՛ Ե՛ Ա՛ Ե՛

Աղաչեսցե՛ն և յամօթ լինիցին՝ որք խընդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս և ամաչեսցեն, որք խորհին ինձ չարս։

Աղեկի՛ն նոքա ունի փոշի առջի հողմոյ. և հրեշտակ տեն նեղեսցէ զնոսա։

Աղեկի՛ն ճանապարհք նոց՝ ի խաւար և ի դայթակղութի՛ն, և հրեշտակ տեյ հալ զոճեսցէ զնոսա։

Ի՛ նանէր թաղուցին ինձ որոգայթ յապականութե՛ն իւրեանց, և ի՛ նանէր նա խատեցի՛ն զանձն իմ։

ՆՈ՛ յերկինս է ողորմութի՛ն քո. ճշմարտութի՛ն քո մի՛նչև յամպս։

ա՛ՀԼԻՈՒԽԱ՛Յ։ ա՛ՀԼԻՈՒԽԱ։

Ընդարուն քո ունի լերինք աճ. իրաւունք քո ունի խորք բազումք. զմարդիկ և զանասուն կեցուցա՛նես դու՛ Տէր։

Ո՛րչ՝ քի բազում արարեր ողորմութի՛ն քո աճ. այլ որդիք մարդկան՝ ի հովանի թեւոց քոց յուսասցի՛ն։

Ընթեսցի՛ն նոքա՝ ի պարարտութե՛ն տանքո. և զուղիս փափկութե՛ն քո՝ տացե՛ս ըմպել նոցա։

մատ

մարդիան, տեսանել թէ ինչե՞ ոք ի-
Ո՛չ յերկինից նայեցաւ յայմ ուրեմն
առնէ զքահանայրուն. ալէլուիա։
նուիրեալ թէ իւրեանց. և ո՛չ ոք որ
լո՛ւեալ ապականեցաւ և պղծեցան յա-
թէ ոչ զոյ աստուածդ. ալէլ-
ա՛ղ սա՛ց անընդհատ ի սրտի իւրում

ալէլուիա՛յ. ալէլուիա։

ւրեանից. ամէն։
փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սըր-
բոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յա-
կարացե՛ն հաստատել։
զանօրէնութի՛ւն. մերժեսցին և այլ մի՛
Ո՛չնդ անիւցին ամբեան՝ այլ գործեն
դողացուսցե՛ն լըսմեզ։
բարեաւանից, և ձեռք մեղաւորաց մի՛
Ա՛ր եկեսցեն ի վերայ մեր ոտք ամ-
ե՛ն սըրտիւք։
զքեզ, զարդարութի՛ւս քո՝ այք ուղիղ
Ծնադեա զողորմութի՛ս քո՝ այք ճանաչեն
սով երեսաց քոց տեա՛ նեմք լըսոյս։
լո՛ւիա։ ապականեցա՛ն և պղծեցան յա-
նօրէնութե՛ն իւրեանց. և ո՛չ ոք որ
առնէ զբարեգործութի՛ւն. ալէլուիա։
Ո՛չ ճ յերկինից նայեցաւ յայմ որդիս
մարդիան, տեսանել թէ իցէ ոք ի-

մաստուն՝ որ իւր նդրկէն զի՞ծ։
Ընդունելութեան ի հետոյ ի միասին,
և ա նախնտա նացա՝ն։
Ոչ ոք է որ առնէ զբարի, և չէ՛ ոք մի՛ն
էև ի՛ մի՛։
Որպէս ոչ ծանիցեն ամքն, այլ զուար-
ծեն զա՛ նօրէ՛ն նո՛ւթի՛։
Այլ ուսէին զժողովուրդ իմ որպէս
կերակուր հացի՛. և առ ա՛ծ ոչ կար-
դացի՛ն։
Ո՞վ իմ ո՛չ զոյր նոյ փոխանակ. և ո՛չ վ
երկեա՛ն յաստուա՛ծոյ. ա՛մէնայնուհան.
ա՛մէնայնուհան։
Զգեաց զձեռն իւր ի հատուցանել
նոյ. և նոքա պղծեցի՛ն զօրէ՛նս նո՛ր։
Ադաժանեցա՛ն ի սրտմտութի՛ն երեսաց
նո՛ր. և եհա՛ ի սիրտս նոցա։
Ակնարկ էին բանք նոյ քան զձէթ, և
ինքեա՛ն նիք որպէս սլա՛ռք։
Ընկեա՛ ի տէր զհոգս քո՛ և նա կերակ
րէ՛ զքե՛զ. և ո՛չ տայ յաւիտեա՛ն սասա-
նո՛ւթիւն արդարո՛յ։
Պատ ա՛ծ լինուցես զնոսա ի դուք ս

պահանջեք. արդ արիւնահեղք եւ նենգ
գաւառք մի՛ հասարակեսցեն զաւուրս
իւրեանց, այլ ես ի քեզ տէր յուսացայ։
Փառք հօր և. այժմ և միշտ.
ալէլուիա, ալելուիա. ա՛լէլ՝ա՛, ալելուիա։

Ա՛ք ես ի քեզ տէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից
յաւիտեա՛ն. ալէլուիա։ յարդարութեա՛ն քո
դարձո՛ւր ինձ քո՛ւմ փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս.
ալէլուիա։
Ստանարհեցո՛ ասէ՛ս զունկն քո, և փո՛թ
ցո՛ զիս։
Լե՛ր իմ հա՛ծ ապաւէն, և տե՛ղի ամուր
կեցուցանել զիս. զի հաստատուն իմ
և ապաւէն իմ դո՛ւ ե՛ս։
Աչ՛ք իմ, փրկեա՛ զիս ի՛ ձեռաց մեղա
ւորի. ի՛ ձեռաց անօրինի և անիրաւի։
Զո՛ւր ես համբերուն իմ տէր, տէր յոյս
իմ ի՛ մանկութի՛ն իմմէ։
Ի՛ քե՛զ հաստատեցայ ես յարգանդէ,
յորովայնէ մօր իմոյ դո՛ւ ես ապաւէն
իմ. և առ ի՛ քե՛ն է օգնութի՛ւն իմ յա
մե՛նայն ժամ։

Երկրպագեն նմա ամբիծ ազգաւորք ի
երկրէ. և ամ ազգք ծառայեսցեն և
նմա. այլեւայլ լեզուիւ. այլ
ոչ ի վերակացուաց զաղքատն ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկին, որոյ ոչ է
նա օգնական կամ։
Անխնայեսցէ նա յաղքատն և ի տը-
նանկին. և զանձինս տնանկաց կեցու-
ցէ. ի վաշխից չարաց փրկեսցէ զանձինս
նոցա։
Պատուական է անուն նոր առաջի նո-
ւիրեցէ, և տացի նմա յոսկւոյն արա-
բացւոց։
Յաղօթս կացցեն առ նա յամ ժամ. և
զօրհնանապատ օրհնեսցեն զինեա։
Լինիցի հաստատուն ընդ ամ երկիր.
և ի վեր գլխոյ լերանց նոց։
Բարձրասցի քան զլիբանան պտուղ
նորա. և ծաղկեսցի ի քաղաքի ոպն ոպն
խոտ երկրի։
Լինիցի անուն տեն օրհնեալ յաւիտեան.
զի յառաջ քան զարեւ է անուն նորա։
Ի նա օրհնեսցին ամ ազգք երկրի, և
ամ

ՍԻՐԵՐԻՑ։

Քոց տր, և ՃՇմարտուն քո յեկեղեցիս Աստուած ն եղեցին երկինք աքանչելեց և շինուեցիր ազգ յաղգ զմեծուն քո։ Յաւիտեան ն հաստատեցիր զաւակ քո. դաւթի ծառայի քմոյ։

Ադէ ուխտ ընտրելոց քմոց. երդուար մարտուն քո։

Ընծայեր թէ աշխարհս ողորմութ շինեսցի. յերկինս պատրաստ եղեցի ճշմ

ԼՔՄՍՈՒՐՅՐԻԱՆ։

Ողորմութիւնս քո տեր յաւ տեան ծրագրեցիր. ապ ՔՄՍՈՒՐՅՐԻԱՆ։

իա. ազգ յազգ պատմեցիր զճշմար

Ո՞ր ոք ոչ երկնչի ի քէն. և զանուն քո ոչ փառաւորեսցէ. զի միայն դու սուրբ ես։ Զի ամենայն ազգք եկեսցեն և երկիր առաջի քո երկիր պագցեն. զի յայտնեցան դատաստանք քո։

Ամ ապինք երանիցեն նըմա։

Օրհնեալ ես ած լինել որ առնէ զքան չելիս միայն. և օրհնեալ է անուն սբ փառաց նորա յաւիտեան. լցցի փառօք

նր ամ երկիր. եղեցի եղեցի։

փառք հօր և ի ՚ի ՚ի. ա

ՀԱՅԼՈՒՅԱ։

Ոչ որ նախատեցին Քրիստոսիք քո տէր.
ընկալայ ի ծոց իմ յաղքատ բազմոց։
Քիչեա զնախատինս ծառայի քոյ, զոր
զոր երդուար դաւթի ճշմարտութիւք քով։
Որ են ողորմութիք քո տէր առաջինիք,
զմահ, կամ փրկեսցէ զանձն իւր ի
ձեռաց դժոխոյ։
Որ է մարդ որ կեցցէ՝ և ոչ տեսցէ
զայր որդիս մարդկան։
Ասէ արդ յիշեա և տես՝ թէ որ իմ
հանդիստ. միթէ ի զուր ինչ ստեղծեր
կուրծի քո։
Ուստի արդ դարձուցանես զերեսս
քո խափան. բորբոքեսցի ոգի հուր բար-
կութիւն քո։
Ընարեցեր զսրբուհի նէր, և զաթոռ
նէր յերկիր կործանեցեր։
Կուսաց արարեր զաւուրս ժամանակաց
նէր. և հեղեր զնովաւ զամօթ։
Ալէլուիա. ալէլ՝՝՝

նախատեցին փոխանակ օծելոյ քոյ։
Օրհնեալ որ ած յաւիտեանս յաւիտենից. եղիցի եղիցի։
Փառք հօր և։ այլ՛ւ լուսիա. այլ՛ւ։

Կամ ոստուա՛ն եղերո՛ւք տեառընն զի քաղցր է. այլ՛ւ լուսիա՛ւ։ զի յաւիտեան է ողորմութի՛ւն նորա. այլ՛ւլո՛ւիա։
Ո՛ խոստացի զզօրութիս ոն. լսել ա՛ րասցէ զայմ օրհնութի՛ւն նորա։
Երանի՛ ոյք պահեն զկրաւունս, և առնեն զարդարութի՛ւն յամէ նայն ժամ։
Յիշեա զմեզ որ ընդ հաճոյս ժողովրդեան քոյ. և այց արա մեզ՛ի փրկութե՛ն քո՛ւմ։
Տեսցո՛ւք մեք զքաղցրութի՛ւն ընտրելոց քոց. ուրախ եղիցո՛ւք մեք յուրախութի՛ւն աղգի քոյ. և դովեցո՛ւք մեք՛ի ժառանգութե՛ն քո՛ւմ։
Ա՛ղաչք մեք ընդ հարան մեր, անօրինեցաք և յայնցեա՛ք։
Ա՛ատանեաց զնո՛ւ՛ի ձեռս հեթանոսաց. և տիրեցին նոցա ատելիք իւրեանց, և թըշ

ԱՂԵՂՍՈՒԹԻԱՆ ։ ԱՂԵՂՍՈՒԹԻԱ ։

Ողորմեա՛ ինձ, Աստուա՛ծ, ըստ մեծի ողորմութեան քոյոյ, եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէնութիւնս իմ։ Լուա՛յ զլացեալ զիս յանօրէնութենէ իմմէ, եւ ի մեղաց իմոց սրբեա՛ զիս։ Զի զանօրէնութիւնս իմ ես գիտեմ, եւ զմեղս իմ առաջի իմ է յամենայն ժամ։ Քեզ միայնոյ մեղայ, եւ զչար առաջի քո արարի։ Զի արդարասցիս ընդ բանս քո, եւ յաղթեսցես դատաստանաց քոց։ Զի ահա յանօրէնութեանց ծնայ եմ, եւ ի մեղս յղացաւ զիս մայր իմ։ Զի ահա ճշմարտութիւն սիրեցեր, զանյայտս եւ զգաղտնիս իմաստութեան քոյոյ յայտնեցեր ինձ։ Սրբեսցես զիս ի մեղաց իմոց, եւ սպիտակասցիմ։ Լուսաւորեսցես զիս, եւ ուրախասցիմ։ Լուիցես ինձ ուրախութիւն եւ գոհութիւն, եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեալք։ Դարձո՛ զերեսս քո ի մեղաց իմոց, եւ զամենայն զանօրէնութիւնս իմ ջնջեա՛։ Սիրտ սուրբ արա՛ ինձ, Աստուա՛ծ, եւ հոգի ուղիղ նորոգեա՛ յիս։ Մի՛ մատներ զիս ի երեսաց քոց, եւ զհոգի սրբութեան քո մի՛ խլեր ի ինէն։ Դարձո՛ ինձ զուրախութիւն փրկութեան քոյոյ, եւ հոգւով գերագոյնաւ հաստատեա զիս։ Ուսուցից զանօրէնս զճանապարհս քո, եւ ամբարիշտք ի քեզ դարձցին։ Փրկեա՛ զիս յարեանց զինուց, Աստուա՛ծ, Աստուա՛ծ փրկութեան իմոյ, եւ ուրախասցի լեզու իմ զարդարութիւն քո։ Տէր, զբերանս իմ բա՛ց, եւ բերան իմ պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցեր պատարագի, տայի եւ։ ողջակէզս ոչ հաճեսցիս։ Պատարագ Աստուծոյ հոգի խոնարհեալ, սիրտ համակ եւ խոնարհեալ Աստուած ոչ արհամարհեսցէ։

ՍԱՂՄՈՍ ԻԵ. ԱՂԵՂՍՈՒԹԻԱ ։

Բազում անգամ փրկեաց զնա, եւ նորա դառնացուցին զնա ի խորհուրդս իւրեանց։ Եւ կորացան յանօրէնութեան իւրեանց։ Ձայնի աղօթից նոցա։ Հայեցար ետու ի նեղութիւն նոցա, ի լսել զձայնի աղօթից նոցա։ Յիշեաց զուխտ իւր, եւ պղծացաւ ըստ բազում ողորմութեանէ իւրում։ Եւ ետ զնա ի գթութիւն առաջի ամ գերելոցն նոցա։ Փրկեա զմեզ տէր Աստուած մեր։ Եւ ժողովեա զմեզ ի հեթանոսաց։ Խոստովան եղիցուք անուան քում սուրբ։ Եւ պարծեսցուք յօրհնութիւն քո։ Օրհնեալ տէր Աստուած Իսրայէլի յաւիտեանս յաւիտենից։

ձեռըս նեղջաց իմոց • ալէլուիա՛։
Ընկալ զծառայս քո ՚ի բարի • զի մի՛
ամբարտաւան ինք զրուեցեն զիս։
Սպասեցի՛ն աչք իմ փրկուե՛ քում տո՛ր,
և բանից արդարուե՛ քո։
Ա՛րա ը ծառայի քում տո՛ր ըստղծմուե՛
քում. զարդարուի՛ս քո ո՛ւսո՛ւ ի՛նձ։
Ծառայ քո եմ ես, իմաստո՛ւն արա
զիս, և ծանեայց զվկայութի՛ւն քո։
Ժամ է պաշտել ՚ետր • խափանեցի՛ն
զօրէն նըս քո։
փ Սիրեցի՛ն խնդրուածք իմ ա՛ռաջի
քո տո՛ր։ ըստ բանի քում իմաստո՛ւն
արա զի՛ս • ալէլո՛ւիա • ալէլո՛ւիա։
Ա՛տգե՛ն աղօթք իմ առաջի քո տո՛ր • և
բանիւ քո փրկեա զիս։
Խօսեսցի՛ լեզու իմ զբանս քո • զի ա՛մ
պատուիրանք քո արդարութի՛ւն ե՛ն։
Եղիցի ձեռն քո ՚ի կեցուցանել զիս •
զի զպատուիրանս քո ը՛նտրեցի՛։

Յանկացայ փրկութեանդ քումդ տէր, և
օրէնք քո խօսք իմ էին։
Կեցո՛ զանձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունքդ քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաւորեցայ ես ոչ զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա՛ զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։
փառք հօր և։ ա՛յլ ընտ՛ երիա՛ն. ա՛յլ։

(Ո՛րպեա՛ զանձն իմ ըզ տէր. օրհնե՛ դա
ցի՛ց ըզ տէր՝ ի կեա՛ն ես իմ. ա՛յլ ընտ՛
երիա։ սաղմոս առաջի՝ ես իմոյ, մի՛ ն
ջիր երկ ես։ ա՛յլ ընտ՛ երիա։
Ա՛ի յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդ
կան. զի ո՛չ ունի փրկուի՛ն ի նոսա։
Ելցէ հոգի՝ ի նոցանէ՝ և դարձցին
անդրէն՝ ի հող. և յայնմ աւուր կո
րեցեն ամբարիշտ խորհուրդք նոցա։
Երանի՛ ազգի՝ որոյ տէր աստ յակոբայ
օգնական է նմա. և յոյս նո՛ր՝ ի տէր աստ
ուծոյ նորա։
Ո՛ր արար զերկինս և զերկիր, զծով
և զամենայն որ կ՝ ի նոսա։
Ո՛ պահէ զճշմարտութի՛ն յաւիտեան. և
առնէ իրաւունս զրկելոցդ։ 45

խր,

աչէ թլուխ ։ տէր հաստատէ

դէ Աիրէցից զգաքէտ ըզ ծառայ զծնրադիր կամ.

փառք հօր և ։ աչէ։թլ։խր։

զաստատեսցես խր ըզ յայտնեաց նոցա։

Աչ այսպէս արար ամ ազգաց սէր ։ և

տուր և զերաշունս խորայիկիր ։

Պատմէ զքեան խր յակոբայ ، զարդա-

ընդեացեն հողմք՝ և զբ նահաց ն ջրերք։

Ադամէ զքեան խր՝ և հալէ զնոսա ։

ցրտոյ նորա ս կարկէ կիեալ ։

Ադրկանէ զսառն ոպ պատառս ։ առաջի

փուչիր ցա նեաց ։

Վերնէ զձիւն ոպ զասր ، և զմէգ ոպ

ընթանայ ն պատդամբ նորա ։

Ադաքէ զքան խր յերկիր ։ վաղվաղ

պարարտեսչ ցորեանց լերկրէ ։

Աե զդ զնահմանս գո ի խաղաղութիւն ։

օրհնեաց զորդիս գր ի՛ քեզ ։

Ո՞ր զօրացոյց զնիդս դրանց գոց ، և

Ադ օրհնեա զաչ ծ գր սիօն ։

աչէ։թլ։ձ։ամ։ԱՅՅՈՒՐԻԱ։

Պատուեա երուսաղէմ զտէր ։

Ան՝ որ եղեալ էր ինձ ի պատ-
ուէր հարցն իմոց, զի ոչ ոք ի մեզ
զանց առնիցէ զպատուիրանս նո-
ցա։ Ապա ես ի տեսանել զայն
ամենայն՝ որ գործեցաւ ի վերայ
մեր, ոչ կարացի զսպել զանձն
իմ, այլ ելի առաջի նոցա եւ
ասացի։ Ո՞վ եղբարք իմ, ոչ
ինչ ինձ ի ձեռն է ի պատուի-
րանացդ, այլ ի ձեռն Աստուծոյ
եւ ի ձեռն Տեառն մերոյ Յիսուսի
Քրիստոսի։ Ես ոչ եմ արժան
ի մեծ ինչ գործել ի վերայ
ձեր, այլ ի ձեռն Աստուծոյ
եւ ի ձեռն Տեառն մերոյ Յի-
սուսի Քրիստոսի։ Ես ոչ եմ
արժան ի մեծ ինչ գործել ի
վերայ ձեր, այլ ի ձեռն Աս-
տուծոյ եւ ի ձեռն Տեառն մե-
րոյ Յիսուսի Քրիստոսի։ Ես
ոչ եմ արժան ի մեծ ինչ գոր-
ծել ի վերայ ձեր, այլ ի ձեռն
Աստուծոյ եւ ի ձեռն Տեառն
մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։
Ես ոչ եմ արժան ի մեծ ինչ
գործել ի վերայ ձեր, այլ ի
ձեռն Աստուծոյ եւ ի ձեռն
Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիս-
տոսի։ Ես ոչ եմ արժան ի
մեծ ինչ գործել ի վերայ ձեր,
այլ ի ձեռն Աստուծոյ եւ ի

դաւթի. և ընդ զաւակի նր աղէկ մի՛ ն
նէր. առնել ողորմութիւն ընդ օծեալ նր
Ա՛ՀԾ արարեր զնորուն Թագաւորի
ծանցիկ։
ի՛ ՀԵԹանոս. և անուան քոմ՛ սաղմոս
ան իրաւէ փրկիչքեր զնս։
վր իմ՝ բարձր արարեր զնս. և յառնէ
ցողաց. յայնցանէ որք յարուցեալ են ի
փրկիչ իմ՛ ի թշնամեաց իմոց բա՛րկա
զանդ առնէ զԺողովուրդս ընդ ինև։
Այենդանի է տր՝ և օրհնեալ է աԾ. և
բարձր եղիցի աԾ փրկուԵ՛ իմոյ։
ղաց իւրոյ նց։
Ողջիկ օտարաց ստեցին ինձ. որդիք
օտարաց մաշեցան, և կաղացան ի շա՛
ինձ. և՛ի լուր ականջաց լուաւ ի ինձ։
Ո՛Ժողովուրդ՝ զոր ո՛չ գիտէի, ծառայեց
ժողովրդոց. և կացուսցէ զնս գլուխ
փրկեսցէ զնս տր ի հակառակուԹէ
և ոչ կաս դուԵՀաց կոխեցիկ ընդնոյա։

փառք հօր և ասկ[ա]ծ. ա[ս]կ[ա]ծ։

Կանոնաւէլս-ի բուն բարեխնդութենէն, և նոր
հիւրութենէն։

Ո՛րհնեա՛ անձն իմ զեր. օրհնեցից զ-
զեր՝ի կեանս իմ. սաղմոս ասացից
ես իմոյ՝ մինչև եմ ես։
Ա՞ի յուսալք յիշխանս՝ յորդիս մարդ-
կան. զի ո՛չ գոյ փրկութի՛ն նա։
Ելցէ հոգի՛ն նորացանէ՝ և դարձցին
անդրէն՝ի հող. և յայնմ աւուր կորն-
ցեն ամ խորհուրդք նց։
Երանի՛ ազգի՛ որոյ տէր աստ յակոբայ
օգնական է նա. և յոյս նը՛ի տէր աստ է։
Որ արար զերկինս և զերկիր, զծով՝
և զամ որ է՛ի նմա։
Ո պահէ զճշմարտութի՛ն յաւիտեան. և
առնէ իրաւունս զրկելոց։
Տա՛յ հաց քաղցելոց. և արձակէ զկա-
պեալս տէր։
Տէր բանայ զաչս կուրաց. և կանգնէ
զվայրեալս տէր։
Տէր սիրէ զարդարս. տէր պահէ զպան-

Ա ՂԵԲՅՈՅՑ ԵՐԿԻՆՆ ԱՄՊՈՎՔ , ԵՒ ԱՊԱՏ
ՄՈՒ ԱՍԱՑԵՔ ՆՄԱ ՕՐՆՈՒԼ ։
ՈՐՆԵՑԻՔ ՁԱԾ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ , ՍԱՂ
ՁԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՑ ՄԻՆՉԵՒ ՅԵՐԿԻՐ ։
ՈՐՆԵՑԻՔ ՁԵԶ ԽՈՆԱՐՀ ՍՏԱՆԱԼ
ԸՆԴՈՒՆԻ ՁՀԵՂՈՒ ՏԱՐ , ԵՒ ԽՈՆԱՐՀ ՍՏԱՆԱԼ
ՀԱՄԱՍՏԱՏԵ ՆՈՐ ՈՂՋ ԴՈՂ ԲԱՒ ։
Ա ԹՈՒԼ ՁԱՂՄՈՒԼ ԱՍՏԵՂԱՑ , ԵՒ ՁԱՆԱՆ
ՁԵՆ ՅԱՆՈՒԱՆԱԼ ԿՈՉԷ ։
Ա ՉԱԾ Է ՏԱՐ , ԵՒ ՄԵԾ Է ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ ՆՈՐ ։
ՎԵՐԱ ՆՁ ։
Ա ԹՈՒԼ ՁԱՂՄՈՒԼ ԱՍՏԵՂԱՑ , ԵՒ ՁԱՆԱՆ
ՁԵՆ ՅԱՆՈՒԱՆԱԼ ԿՈՉԷ ։
ՊԱՏՈՒԱՒՈՐԵՑԷ ՏԱՐ ՅԱՒԻՏԵԱՆ , ՈՐ
ՔՈ ԱՒՕՆ՝ ԱՂՊԷ ՄԻՆՉԵՒ ՅԱՂԹ ։
ՓՈՐՆԵՑԻՑ ԸՂՔԵՂ ԴՈՀՈՒԹԻՒՆ , Ի
ԿԵԱՆԱ ԲՄ ։ ԱՂՄՈՍ ԱՍԱՑԻՑ ՔԵՂ
ՔԱՀԱՆԱՆ ԹԱԳԱՒՈՐ ՅԱՂԹԱԿԱՑՆ ՆՈՐ
ԵՐԴՄԱՆ ՕՐՆՈՒԹԵԱՄԲ ։
ՈՐՆԵՑԻՔ ՁԵՐ , ՁԻ ԲԱՐԻ Է ԱՂՄՈՍ ։
ՈՐ ՄԵՐՈՒՄ ՔԱՂԱՑՐ ԵՂԻՑԻ ՕՐՆԱՒԼ ։
Ե՞ՐԲՆԱԿ ՁԵԶՄԱՐ ։ ԵՒ ՁՅՐՈՒԵԱԼԱՆ ԻՆՁԼ
ԺՈՂՈՎԵՑ ։
ՆԺԻՒԿ ՁԲԵՒԵՑԱԼ ԱՐՏԱՍ , ԵՒ ՊԱՏԱՀ ՁԱՄ
ՎԵՐԱ ՆՁ ։
Ա ԹՈՒԼ ՁԱՂՄՈՒԼ ԱՍՏԵՂԱՑ , ԵՒ ՁԱՆԱՆ
ՁԵՆ ՅԱՆՈՒԱՆԱԼ ԿՈՉԷ ։
Ա՞ՀԱՑ Է ՏԱՐ , ԵՒ ՄԵԾ Է ԶՕՐՈՒԹԻՒՆ ՆՈՐ ։
ԽՄԱՍՏՈՒԵ ՆՈՐ ՈՂՋ ԴՈՂ ԲԱՒ ։
ՊՆԴՈՒՆԻ ՁՀԵՂՈՒ ՏԱՐ ։ ԵՒ ԽՈՆԱՐՀ ՍՏԱՆԱԼ
ԶԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՑ ՄԻՆՉԵՒ ՅԵՐԿԻՐ ։
ՈՐՆԵՑԻՔ ՁԱԾ ԽՈՍՏՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ ։ ՍԱՂ
ՄՈՒ ԱՍԱՑԻՔ ՆՄԱ ՕՐՆՈՒԹԻՒՆ ։
Ա ՂԵԲՅՈՅՑ ԵՐԿԻՆՆ ԱՄՊՈՎՔ , ԵՒ ԱՊԱՏ

ընթանան պատրաստակ նը։
Ա՛ռաքէ զբան իւր յերկիր . վազվաղ
պարարտուէ ցօրեցոյ լցոյց զբեզ։
Ա եղ զսահմանս քո ի խաղաղութի .
օրհնեաց զորդիս քո ի քեզ։
Ո՞ ի զօրացոյց զնիզս դրանց քոց , և
եհաս օրհնեաց զորդիս քո սիօն։
Պատվեաւ երուսաղէմ ըզ տէր։ աղ
կենաաբեր դաշտեստեանըդ քոյ։
ցուցեր ողորմութիք քո՛ վ՛ի խոնհարդեաց
երկիւղածից անուան քո . զմէր յուսաց
Բաշխեցաք զողորմութիք քո՛ ուրհնութիք փ
ղորմութիք նը։
Ա՛յլ հաճեցաւ տէր ընդ երկիւղածս
իւր . և ընդ այնոսիկ՝ որք յուսան յո՛
հաճեցաւ։
տէր . և ո՛չ ընդ իրանս առն հակայի
Ա՛է թէ ընդ զօրութիքս ձիոյ կամեցաւ
ազդաւորուց՝ որք կարդան առ նա։
Ա տայ անասնոց կերակուր . ձագուց
ի ծառայութի մարդկան։
Ա՛ոտայդ զնոսա՛ ի լերինս , և զդալարն
բաստ արար զանձրև իւր յերկիր։

Վանէ զձիւն ոպ զասր, և զմէդ ոպ փո-
չի ցանեաց։
Նրիկանէ զասուն ոպ պատառս. առաջի
ցրտոյ նր ո՞վ կարէ կենալ։
Նշաքէ զբան իւր՝ և հալէ զնս. շնչես
ցեն հողմք՝ և գնասցեն ջուրք։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդա-
րսւթի՝ և զկրաւունս իւր
Ոչ այսպէս արար ամ ազգաց այր. և
զդատաստանս իւր ոչ յայտնեաց նոց։

Ա՚ Ո՞վ քո՚չ ք՚ս գործէ եւ կատարէցի փո՚ր
կոչ՚ել զո՚ն ես. ցո՚նծալո՚վ տեսանի՚
զբաջո՚ղ ը՚ն փորիցդ ե՚կեսցի՚ հայրս
կա՚ն իշխանութի՚ւն՝ ի պըսակի՚ը ը՚ն
սո՚ւրբո՚ւն քո։

Կանոնագրութիւն ծննդոցն։

Ա իշխանք հալածեցին զիս ի նանիր.
այլ բո՚ւ մ՚ե՚ւ՝ և՚ի բանից քոց եր-
կեաւ սիրտ իմ. այլ բո՚ւ՚շ՚ւ՚։
Ցնծացայ ես ի բանս քո ոպ այն, որ
գտանէ առատ բազում։
Ո՚ղջո՚ղ ատեցի և անարգեցի, և զօրէնս
քո սիրեցի։

Աղօթն անդամ յաւուր օրհնեցից զՔեզ, վասն իրաւանց և արդարութեանց քոց։
Ասաղաղութիւն բազում է այնոցիկ, որք սիրեն զօրհնա քո. և ոչ գոյ ինն գայթակղութիւն։
Սպասեցի փրկութեան քում Տեր, և զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, և սիրեաց զնա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։
Մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տեր. ըստ բանի քում խրատուն արա զիս։
Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տեր. և բանիւ քո փրկեա զիս։
Բղխեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն, զի ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։
Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են։
Եղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութիւնդ քումդ տեր, և
օրէնքդ քո խոսք իմ էին։
Վեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։
Պոռնեցայ ես ոպէ զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայ քո, զի զպատուիրանս
քո ոչ մոռացայ։
Փառք Հօր և ։ ա՛ղէ. ա՛ղէ։

Ի- դնեն զԿարիճին, և զնոր աւետարանն՝ ի վեր
և զառաջնոսրդնն. և ասեն երիս տհաճոյ
զառաջոսդն, ՟ը, ՟ը, փոխս։ Ընդ երիս խոսվելոյն
հե։ Ոչ զի բաղում էզ։ ՟ի հայեսցի ինո-
րե։ Ի- ասէն երանելիքն Յովհան- հոգէբ ,
Լուսաւոր ժողովեցան։ երիցս անգամ ասա, և
զհետևինն երգէ։

Կանոնաւոր-ին Ա-ծի շաբաթուն։

Վերատես տէր զայգիս։ պէս ՟ի ԼԻՒն 34։

Բայց ի հանոնաւոր-ին ընդ առաջոսին՝ ասէ՝
զհոգին գոհութեան ոչ է ասելոց յարփաւորէց՝ հա-
ասէ։ Լուի երի ոչ ասէ ընդ առաջոսին՝ այլ է ա-
վերա-ի ոմանց. զինչ հանոնաւոր-ին ասէ, Ի-
հա խոսէ։ ( )ձինու-ի է։ Ի- ապա պատրաս
ասելն ընդ Յովհին. և զինչ հանգոսէն աւետէն
ընդ-ի-ա-ին։ Լուի երի հանգոսէ օր լինի,

Ա. յաւր անձաւն լուսոյն ծագումն ի փրկութենէ մերոյ կատարումն. խոնարհի ի վերնատունն ստուերաւ հանն սօնից լրումն. նախ քան զընթերնայն մեռանն խորհըրդոյ սփոփաւ ղեկնջակ առ հիմն լուսոյ. և ջուր առեալ ծանուցա բար զնոսա լուսոյն զաշակերտացն։ Կանինն Տ֊ր փառաց լուսոյ պետրոս մերձիլ յոտս ած ներէր. այնմամ ձեռաց ոտից Յովհ։

Եւ ինչ օրհնութեն չյոդդեն զպաշտօնն. և ինչ օրհնութեն զաւրն ընկերանուն, և ինչ Յովհ. ու Իյ։

Ներե՞ն ՚ի Աբրահամ հայոց հոմանշխինոտ. առաջաւոր չարաչար ոճիր ուրբաթու վերջերն Աբեղայական։

Ա֊ծ յաւր անձաւն լուսոյն ծագումն ի մեռանէ. վասն որոյ են գնդակ ի ընկնիլ երկինք ու երկիր մերձիլ յոտս ած ներէր. այնմամ ձեռաց բար զնոսա լուսոյն զաշակերտացն։ Կանինն Տ֊ր փառաց լուսոյ պետրոս մերձիլ յոտս ած ներէր. այնմամ ձեռաց

և դուք հասանելոյ չէք ընկնայն
զնայլ տեղիս ի սրտի ձերում ասել
թէ տէր ասէ ինձ և վարդապետս
պաշտին ի սրբելոյն։

Ոչ թէ տէր ասէ ինձ և վարդապետս
բոլորից. զաշակերտացդ ևս զձառայից
զնայլս լսացի ի հնոյ աղուց. մինեանց
ծառայել և ամենեցուն ամենայնի
սրբեալ պաշտօն իւր ծառայիցն այն որ
նաց այն որ անտեսանէ հրեղինաց. տա
ղաւոր իւրոյ աշակերտացդ զոր նախ
քան վարդապետեանդ. այսօր զոր
ծով զծայրատոյնն եցոյց յինքեան
զևանաւորհուի. ապա սուրբ հոգին
ասէ ոչ ես ինչ պիտոյ լուացուցանել
զի լուացեալ է. ոտիցըդ պիտոյ են մաք
րուել յօդել ի գլուխս սրբոյն։
Գիտեմ զիս որ ընտրեալ հօտին փոքու
անատիր զևաւրհնուրդն ոչ գիտելոյ.
որով գառնայր և հնաձանդիր զնա
զդեղխս մաքրել մաղթիր. գիլխոյս
զի լուացեալ է. ոտիցըդ պիտոյ են մաք
րուել յօդել ի գլուխս սրբոյն։
Գիտեմ զիս որ ընտրեալ հօտին փոքու
անատիր զևաւրհնուրդն ոչ գիտելոյ.
որով գառնայր և հնաձանդիր զնա
զդեղխս մաքրել մաղթիր. գիլխոյս

խոնարհութիւն. բարձրացեալն ի կոր
ծանուածն և անկեալ բնութեամբ
կանգնուածն։

Օ՜ր մաքրեցեր յաւազանին մա
քուր ձեռօք զոտըս նոցին. և ուսու
ցեր խոնարհութիւն յանձօղ լինել ջեր
հնչակարսին. և զիմ լուսաւ զտիրոջն
մեղայ աղաչանօք սիրեցեալ գընդին.
և ըզգենացս նուիրեա զոտին խոնար
հութեամբ ելլելոք յերկինս։

Օ՛րէն։ Ա՛ետարան յօհ։ ԺԳ։ ե։ 16։
Ա՛մէն ասէն։ վերջ, և աշակերտքն իւր։

Երէկուընէ ասկոս՝ 40։ Արանի որ խորհի։
Ալ փափագի։ Գնաւ առաւ։

Բան անօրէնութեանէ եդին ի վերայ իմ.
տէր տէր մի թողուր զմեզ։

Ի՞նչ զօրեն նորին մովսէսի զոր խօսե
ցաւ ի սինայի. երկեր ըզպատուն օրի
նակին և չէզ բաղարձեն ընդ եղեգին.
ըզհինն ի նորըս փոխելով զոստուերն
ի լոյս ճշմարտութիւն. միոյեան գաւթին

ինքըն գոլով գան այ նուիրելով։
Ո՞նդ բաղարջին հաց անխմոր եւ
ըզմարմինն իւր զերկնաւոր. ըզկու
սածինն անսերմնաւոր զանապականն
եւ զհոգեւոր. ընդ ոչխարին արեանն
նշխարին եւ մեզ զարիւնն իւր նշխա
կերակին. եւ եղեգան գաւազանդունին
փոխանակ ըզվարս ամօթոյ։
Ո՞մգաւորն արարածոց զհացըն կե
նաց եւ զբաղեցից. եւ ըզբաժակն ու
րախարար որք յաշխամոյ տըրտմեցելոց.
այս նոր ուխտ է՞մոյ արեան փոխանակ
հինոյ ուխտին արեանց. զոր յիշատակ
իմ առնիցէք մինչեւ եկից ես մինչեւ
գամ։
Ո՞ղորմեաչքս ինքն հայցեմք ընդ ժո
ղովեալ մեռատանին. որ զկենարարըզ
քո մարմին բաշխեաչ եւտուր ընդ բա
ժակին. հնարէա եւ մեզ տար ընդնո
սին հաղորդ լինել քում սեղանին.
կենաց հացիդ յոր փակատիմք եւ ըմ
պելոյդ ուր ծարաւիմք։

Ա՝երձեցաւ տօն բաղ ։ վերջ. հայհոյուբ ։
Ո՝րդի։ Ա՝բեթպան զուխաս ։ մկ ։ ին . ։

Նշանագրութիւն՝ 58 ։ փրկեա զիս ի։ Ա՝ն
մարմնեցեր ։ Ի՝սր աշխ աղօ ։

փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց ա՝ստ՝ած. և՝ի հալածչաց իմոց ապրեցո՝ զիս ։

Կանոնագիր սերոյն յիւր սիրելեացն զոր ասիցէ ընդ ա՝ստ՝ուածս ի ես փ՝րատուեայ . Թագեալ

պատառ տայ յոմանց ներշաւակեալ
զգուղըն մատնիչ. զոր սուեաղ և մերկաց
ցաւ յաճախային հոգւոյն շնորհաց. մնաց
նեցաւ նախաջարին ընդ մատնութե
վարդապետին։

Այրագոյն լուսոյն զբերկեալ խաւա
րանքըն արտաքս երեալ. տիրըն յայտ
ներ լոյս եղելոցն ընդ այթակղելին ի
դիշերի. պճարուս խօսիր խրախուսել
և կըշտամբիւր հաւախօսի. զի՞ւրն
յաշխարհե զեռնիչըն ասէր և ընդ
լուստ հնգեւոյն պատմիր։

Աղերսանեաւն յայնկոյս ձորոյ ի վերնա
տունն եւ խորհըրդոյ. եմո՞ւտ պար
տիզ ընդ պարտիզն եմոյծ զադամ
յաղին դրախտին. մո՞ւծցես և զմեզ
ար ընդ նմին ուստի հաներ նախ զա
ռաջինն. զի ժառանգել ընկայրենին
արժանասցուք մեք վերըստին։

Ոսկեայր ըզկրնայրն տրտմաբար եր
նըքն եղեալ առանձնաբար. փըրկել
զաշխարհս հնգից յօժար բայց կրճատ

մարմնոյս տրկար. ոչ ումն ուժեղ և զօ
րաւոր և ումն անզօր վըտանգաւոր.
այլ մի և նոյն գոլ միաւոր կըսէր զ
կիրսըն կամաւոր։

Զայնիս մաղթէր աղօթականն վս իմ
առ Տայր իւր էական. Ծո՛ւնըդ զինէր
խոնարհական ոտո՛ւմ կըզկինի ծո՛ւնդ
աւմ. ԵԹԷ փըրկիլ մարդկան հնար է
ուստանց մահո՛ւ իմոր գրեալ է. բայց
մահուս յինէն անցցէ ոչ իմ կամա
այլ քո՛ւդ տեսցէ։

Ո՞ղեալ յերկիւղ քըրտանց հո՛սման
ոլոռնաձե՛ւ կայլակ վիժման. ի՛ զօրա
նալ հրեշտակ մերձեալ զօրինական
դիրըն լըցեալ. զի կատարեալ էած
զբնո՛ւթի՝ ածըն բան ըզմարդկութե.
պարտ էր զերկիւղ և զաղըտմութի՝ յիւ
րո՛ւմըն կրել տնօրէնութի՝։

Օ՛րէնք։ Ի՝ եթարան Տարիոս՝ Ճկը։ ԺԴ. 27։
Ն՝ աստ ցնա յա։ վէրջ. և ակսաւ լալ։

Ջուրբդ ասէնս՝ 78։ Ի՝ մեին հե։ Ար հով
ուեսդ։ Ցնծացի՛ք առ աճ։

«Այդ ի՞նչ ձեռանէ քումմէ մերժեմ զայն. մե՛ք ժողովուրդք և խաչին այրծո՛ւմ ենք։

Ա՛ծուադայթ փառաց էին որ ըստ բնութե՛ան մարդկային. առնձնապեցան ի՛ դիշերին աղօթեցին ա՛ռ հայր յեր կինա. ծա՛գեա՛ ի մեզ զլոյսդ երկնայինն և փարատեա՛ զերկիւղ ջարին. մա՛ստանք հոգւոց մեր և՛ մարմին յերկի՛ւղ քո՛ սե՛ք բնե՛ռեսցի՛ն։

Ա՛ՀՐձեալ յուդա՛ս որ մանանե՛լոյ հան դերձ դանո՛ն փարիսեցւոց. անկան նըման ստո՛րանկե՛լոյն որ յանիսեան չէ՛ն կանգնելոյ. յո՛ւդա՛ս նեղեա՛ համբուրե՛լով սո՛ւրբ մանչ նըշան տա լով. փո՛խան սիրոյ զնա մա՛տնելով չար ընդ-բարւոյ վըճա՛րեցի՛ր։

Յայնժամ առ դո՛ւք սիրոյն պե՛տրոս ըզ ծանուցին անուն մաղքոս. և՛ հատ ստասերք զանկա՛նչն աջոյ ու՛ր ո՛չ լըսա տեառըն խրոյ. լո՛կ ա՛ղբն մե՛ր արա դա՛պէս յո՛ւնկըն մերձեա՛լ բըժըշկա

պէս . առաջնոյդ ամօթապէս զոր ոչ
տեսին կուրացն հանդէս :

Զոր հօտին փոքու ցընդուեալ քանզի
պտուիչն քաջ հարեալ . պետրոս միայն
ընկեր երթեալ ի յաղջկանէ վկային
շարժեալ . նըշանակեալ հաւընն խօսէը
առ ի պետրոս երն ակն արկէր . զբանըն
յիշէը . դառն արտասուէը ի գլուխ
նէն դարձեալ կանգնէր :

Ե նօրհեալ վկին եկեղեցւոյ զոր
պահեցեր ի հոսելոյ . և կանգնեցեր
ի գլուխ վանըն սըրտիւն արտաս
ուելոյ . կանգնեա և զիս ևր ընդ նմ
ին ի գլխաւորն աստիճաններն . տա
լով աչացս յորդ արտասուս և ջուր
նըման ծովու գլխոյս :

Ո՛վ հոգեւոր զանկանպետըն կատեալ
ընձեռուս արձակողին . ի յապաշխարանըն
տանէին կոչեցեալ և անեալին . ձա
ուայն զերծեան այն անպտուկէր յորմէ
սրուելէն թեւաքօղէր . թուք արձա
կեալ պիղծ բերանուդ յայն ոչ կուրին
լոյս ծագեաց թըռչել :

Օ՛րէն ։ Ա՛ւետն Յոպէսու ։ մ՛ձը ։ էզ ։ 31 ։
Յայնժամ ասէ ցնա ։ վէրջ ։ և փախեան ։

Էնկէերդէ ասէ 108 ։ Ա՛ֆ օրհնութե՛ն Ա՛սաց
ուր ցար իմ ։ Խոստովան եղեր ։
Խօսեցա՛ն զինէն լեզուաւ նենդա՛ւո՛
րաւ ։ և բանիւ ա՛տելութե՛ան զիս
պաշարե՛ցի՛ն ։

Ա՛յսր կապանա՛ց մարդկա՛ն լա՛ծ ընչ որ
կապեցա՛ր ընդ կապելո՛յն ։ զիս արձա
կեա յինքնա՛կապէս մեղա՛ց կապից դո՛
ժոխոյնո՛յն ։ ո՛ր ընդ մեղօ՛ք պարտաւո՛
րին կացեր անմեղդ ՚ի յատենի՛ ։ յո՛ր
ժամ փառօք գա՛ս հա՛յրենի՛ մի դա՛տես
ցես զիս ընդ նոսի՛ն ։

Պա՛տկառանո՛ք հինն ա՛դամայ որ ձաղե
ցա՛ր վասըն նորա ։ ջնջեա զամօթ մե
ղա՛ց լըրբին ո՛րով զերեաս իմ ծա՛ծկե
ցին ։ ո՛ր նո՛րեցեր չար ծառա՛յին ածել
ձեռօ՛ք քեզ ապտակին ։ Նո՛ր ուժգնակի
զդէմս չարին ո՛րպէս և զիս եհա՛ր
ուժգի՛ն ։

Տ՛ ա՛ՀըՆ լուսոյ յատաւո՛տին ՚ի յո՛ր

քանթուն հընոյ զատկին. կայր առաջի
դատաւորին ծառայն նընատիր՝ ի յայ
տենին. ի հարցանիլ պիղատոսի նո
ղ առնէր պատասխանի. զի կանխա
սաց գիրըն լցցի՝ եղէ՛ս մարդ որ չ՛է
խօսի։

Ասմակա՛ն դասք զինուորացն արկին
հանդերձ նախատանաց. այնմ որոյ
զգեստն ի լոյս փառաց իբրև զծիծղ
զինքեամբ արկած. ի ծունր իջեալ
կատակէին զգլուխն եղեգամբ հար
կանէին. պլսակ ի փշոց բնլորէին
ընզիւր մեղացըն բարձողի՛ն։

Սօսկալին՝ քերուվքէից բառնայր ին
քեամբ ընզիայտ խաչին. մինչ ի տեղի
դողգոթային յորմէ եդեալ մարդն
առաջին. ճառն ըմպել դինի զմի՛ս
սեալ և կերակո՛ր լեղեաւ խառնեալ.
որով զպատղին դառնի՛ն ճաշակ փո
խեաց մեզ քաղցր և ախորժակ։

Ո՛ երնակի՛նքըն զարհո՛ւրեալ սեսին
ընշորըն մերկացեալ. և ըզհանդերձըն

բաժանեալ պատմուճանին վիճակ ոտ
կեալ. ըզգեստուն և զմասըն ծանիցին
ըստ յայտնապէս դատաստան Հայրին.
ընդ փայտ խաչին բևեռեցին զմա
տուճան որ գրեաց ի տախտակին։

Ովրիէ։ Ընդ պատճառ խոստովանի՝ յիշէ ևս. 57։
Ուստի նոյ կալեալ։ վերջ. ելից դատաստիս։

Ա Հոգեղ ասէ՝ 117։ Խոստովանի եղերուք
ան. հինգ տասն որ ասէ՝ Հացէք
ինձ, հոգւոյ։

Տիրաճեալ ձեռք ընդ ձեռանց ոտք
ընդ ոտից ընթանալեանց. փայտ ընդ փայ
տի դառնին պղտոյ կեանք ընդ մահու
փոխարկելով. ի՛ մէջ երկուց անօրէ
նաց կայր մերկացեալ տուօղն օրինաց.
զոր ոչ տեսին ազգքն կուրացեալ ի՛
միոյն աստուածութեան։

Ոսպէի՛ց արիդաւկանն զգտիւն ա
րար դիշերանման. զնստուերըն քող
արկ մերկութեան՝ զի մի տեսցէ ամէն
անարժանն. ի՛ մէջօրեայն նըսեմացաւ
յորժամ անդամ մեղաց վերաւ. ի՛ յինն

երորդն ի լոյս դարձաւ յորժամ մնդ
ուանք մայրն լուծաւ։

Յօղեր արտօսրը ցաւագին մայր ան
որ կայր մերձ առ խաչին. յորժամ լը
սէր ընչաքրաւին բարբառելոյ ի՞ր
ժրաճնին. ճառն քաղցիկ խառնեալ
լերդ սյնմ որ բնդվսեաց գետ յաղեղնի.
ա՛ի վիմէն վիտակ բարի ածրոյց տօհ
մին դաւնասղոզ։

Լուծեալ յերրորդ ժամու ձգին
զհիտլս նախանձոյ մօրն ևայի. ի՛ վեց
անկեալ մարդն աւազին հաւանական
բանիւ նորին. ի՛ սոյն ժամու ետն ի՛
խաչին զի քաւեսցէ զմեղս նոցին.
ա՛ յորժամ ել անդամն հին ընդ զա՛ա
զակն ի մէջ դրախտի։

Փութել բարբառ ընդ իմ ել առ
հայր դոչէր. զհոգին կամաւ հօր աւան
դեր զհնդիս մարդկան նոյն ընծայէր.
երկիր հիմամբք սասանեցաւ և վարա
դոյրն ընդ մէջ հերձաւ. վէմք ի յին
քեանց պատառեցան և գերեզմանք
մեռեալ բացան։

«Քո՛րոջ» ի պատանէ՛ցաւս ահ մեր
նո՛վ վասն իմ խաչեալ. մերով բնու
թեամբն մեռանի՝ ահ անանց խո՛ս
տովանի. կերկինավերակ կո՛ղէն պղպեղ
եւ ետ՛ի իւր հաստատի. ջրովն մաք
րի զաչիւնն ընդէ՛ զերդի ընդ հօր
փառաւորէ։

Ովրէն։ Ընդ պատրան յօհան՝ ձ ճ է։ ժը. 2։
Վ-խաեր և յուդա։ վերջ. հաւ խոսեցաւ։

«Աւրէն էրէ՝ ղճէ ա-րբեալս ցերուկն։

դկ դկ «Ո՛ օրոգօղ տիեզերացդ ո՛ր զգեցուցեր
մեզ լոյս փառացդ. արկար ըզքե
՛ի վինուորացդ քոյմիդ կարմիր նախա
տանացդ. մերկեա յինէն ըզքո՛րձ մեղացդ
ըզտերտմանգինն արեամբ ներկած. և՛
ըզգեցո զո՛ւրախալին ըզպատմուճանն
իմ զա՛ռաջին։

Աւրինաւոր թագաւո՛րին ի ծուռն
իջեա՛լ խաղ առնէին. ճայճկեալ ըզ
դեմ՛խըդ կըշփէին և ե՛ղէգամբ հար
կանէին. և՛զիմ անկեալ մինչ ի գե՛
ան՛ն ի հնազանդեա՛լ կամաց էարկն. մի

Թողուցուս խանգիլ սովին այլ կանգ-
նեսցես զնա վերըստին։

Լսեալ բոլորըդ զո մարմին յետ վե-
ճըռոյ դատաւորին. սնատիկ եւս զնոր
ուաճ դանին վերջն դանից նախասահել
ծին. զնա որ յոտից մինչև ցքնքուխս
ցաւօք նեղիմ անհրնարին. սուռոջացու
դարձեաւ կըսկին որպէս շնորհօք յա-
ւազանին։

Սըրբափայլ պըճնեաւ զարդուն զոր
զգեցուցեր ահարոնի. փոխան սրբակ
ի փշոյ եդին մըշակք այդոյն խորտ
հիլ. ըզփուշ մեղայ հանցես կինէն
զոր կրս եհար իմ թըշնամին. ևսուղջացու
զնայթուածծ վերին զի սուիք մեղացըն
ջընջեսցին։

Ծ՛ՈՒՒ։ Ա՛ԲԵՒՆ ՏՈՊԻՏԻՈՍ՝ ՀԺԴ։ ԿԴ. 1։
Իբրև այգ եղև։ վերջ. և մայր ոսկւոցն զե։

Ա՛ոտուն ըմպել քեզ ընկերին և ըզ բա-
քանչիան ի ծարաւին. արբեր կամաւ զձ
զի քաղցրասցին ճաշակք պըտղոյն զոր
նպատուին. ըզդասնուսի թիւնաւոր

բին զեր ի մանաւնս հոգւոյս արկին.
հերքեաւ ի բաց հանդերձ սովքին և
քաղցրացել սէր քո ի սմին։
Աւուրնեաւ ծառայ մահաբերին այնմ
որ բնաւաւ ի մէջ դրախտին. փոխանն
բարձեր ընկեայր խաչին ի գողգոթա
հաներ տեղին. զկնի առ ի մեզս անկեալ
զոդի և ծանրագոյն բարձօղ բեռին.
բարձ ի յուսոյդ ընտրչելիսն հանի ի
յերկինս յուխտեալ տեղին։
Ով յուրբաթիս ժամ երրորդին բեւե
ռեցար աոր ի խաչին. լուծեր զկատանա
նախաստեղծին և կանգնեցեր ըզքրիս
տին. զկա ամրացոյ ընդ հնալանեաւս
կենդանարար քո նըշանին. և ի ծա
գեղն յանուանելոյց լուսաւորեա լուսով
նորին։
Լուրանեալ աւանգակին բայեր ընդ
դուռն ադին դրախտին. լուսո հաւա
տոյ սրբոյն նորին կատարեցեր ըզկընդ
բելին. տուր և մեզ աոր ընդ նմին լը
ուել ըզ նոյն պատասխանին. այսօր
ընդ ինձ եցես յադին ի տնկրեանիս քո ա
ւաքին։

Օ՛րէնէ Ա֊ե֊պտրան Տարչոս՝ ձղբ֊ ժե ։ ւ ։
Ն֊ վաղվաղակի ։ վերջ ։ եկեալէին յեէմ ։

Ի֊ածրբատեալ զբլբ եբլբն հիմունքակ
երկրի տատանէին ։ Ա֊վարապոյր հին զկ
օրինին վերսաս ի֊ վայր պատառէին ։
աղդ ընդ վիմանցն որ շարժէին շարժեա
ղաշխարժ սիրտս ի բարին ։ ընդ պա
տառել վարդապետրին զնմ պատառեա
ընդբր պարտին ։
Աբրեգակն լոյս քծղ արկեալ խաւա
րանայր միջօրէին ։ Ա֊ զերեզմանընք
բանային մարմինք սրբոցն յառնէ
ին ։ ընդ խաւարել լուսաւորչանցն մաք
բեա յինէն զգործ խաւարին ։ ընդ
մեռեալցն որ յառնէին կանդնեա՛
զմեղօք մեռեալ հոգիս ։
Ո՛ր սիրայ պատուիրանին գործով
լըցօղ եղեր բանին ։ սղօթելով ա֊
հայր յերկինս թողաբ ըզ մեզս որ ի
խաչին ։ ընձ որ հոգւոյն հաւատա՛
ցեալ երկրպադեմ քեզ միածին ։
Թող ըզ լուծուրդն հրամանին մի յի

շեսցին մեղքն սուաջիկն։

Աւրհեցին՝ սանդարամետք ի յաւանն դեկն աս հայր զհոգիդ. որ ի դրժոխս իջեր ներքին ի բանդ մահու ելիա ւարին. կապեալ զիշխանքն մահուն հաներ զհոգիսն որ ի բանտին. և զիս հանցես որ ընդ նոսին բանտէ մեղաց անջամըղջիկն։

Օրհն։ Աշեցին զուաս՝ մղե։ իբ. 66։
Ի՝ իբրև այգ եղև։ վերջ. տեսանէին զայն։

աձ Ոչղբերայն անանպակն որ յետ մահ
դձ հուն անմահարար. բերղեսել ի քէն վե
տակ կերկին ի նորոգմանն կոտաճ
նին. բայց ըզբերան իմ յարբունցն
մըն քո արեան կենարարին. լեսս դար
ձեալ յաւազանին թէ ոչ ընորհօք այլ
արտասուօք։

Յանահիդ մեռանելոյ զմեռեալ հոգ
գիս կենդանացոյց. թաղմամբ ի նոր
գերեզմանին զթաղեալս ի մեղս վե
րացեալ. ի գիր ներքնումն իջանելով
ի գերեզման մեղաց վերացեալ. ի տուր

մահու քո բնակելոյ լուսաւորեա և
զիս հոգւով։

Սիրա իմ առ քեզ աղաղակէ բան որ
ընդ հօր խակըզբանէ. որ կամաւոր վա
սչն մարդկան կրեցեր մարմնով զայս
ա՛մ. ինձ լսել արա ընդձայն յարքայ
ութեդ քո կոչման. ընդ ժողովեցն
անդ անդրանկացն օրհներ զքեզ միշտ
յաւիտեան։

Օ՛րէն։ Աշխարն լոյս ետուր։ Ձա՛ նորա։

Օ՛ինի Աւետն՝ ասէ առաջոս հցդէ, Աղաւնեցա։ փոխ. Ի հարեալ էհա՛ Ձա՛ պա ընկերեցեալ ինի աւետն խաչելա՛ն լոյս յաչխին. և ինի ասէ շնորհ Աստուածն ինդ ամոնի չաւետնին շարականն ցայց ասէն. և ամոնի պնորհօքն հանայն ասէն. կամ տա է։ Ասայց յոր ձան պատարագման զալնան հանգաւեն ասէա՝ ինի ընծալնայն ասի առաջոս լոյս յաչխին. և ընկերեցեալ ինի աւետն լոյս յաչխին. և ինի աւետնին ասի Ա՛ծանեցին փոխ ին։ ինի ընծանեցին՝ Հոգւոյն հանգա՛ա։ Ձա՛ ամոնի ընդ ընծանեցին երբեմն երբեմն հցդէն Ասուծի և հարեա՛ սնեալ ցին պա՛նն. և կամ Ձա՛ ասացեն ցին պա՛ն. կամ տա է։ Ձա՛ ապա Հոգւոյ Ա՛ր ինդ ձեռնին։ և հայր ցեր ան ձեռնին։

հերք իմ։
Բժշկեա զանձն իմ. զի խռովեցան ոս-
կերք իմ։
Աղերսեա ինձ տէր, զի հիւանդ եմ ես.
զիս։
Եւ մի՛ բարկութեբ քով խրատես
զիս։

Ես մի՛ սրտմտութեբ քով յանդիմանես
զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի
յաւիտեան։

Ես մի՛ արծաթ իւր ի վարձու ոչ տայ, և
կաշառս ի վէր իրաւանց ոչ առնու. որ
երդնու ընկերի իւրում, և ոչ ստէ։
Ո՞ երկիւղած ես փառաւոր առնէ. որ
արհամարհեալ է առ ի նէր չարադործն։
Ո՛, ախտինա ի մերձաւորց նա ոչ առնու.
և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Որ ոչ նենդաւորեաց լեզուաւ իւրով,
խօսի զճշմարտութբ ի սրտի իւրում։
Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութբ,
ոչ բնակեսցէ ի լեառն սբ քո։

Ես ոք կացցէ ի խորանի քում. կամ
ոտն։

Ա՛ի փերունէ աւուրս էրիէ առ է, ասա զայս
Աշխոյժ լսա ուրն չհայնէցին նախ քան զաւրինն։

Ընձեն իմ յոյժ խռովեցաւ, և դու տր
մինչև յերբ։
Դարձ տր և փրկեա զանձն իմ. կեր
ցո՛ զիս տր ըստ ողորմութեանդ քումմ։
Ո՞վ է ոչնչէ՛ն որ՝ի մահու յիշէ զքեզ.
կամ՝ի դժոխս խոստովան առնիցի առ
քեզ։
Վաստակեցայ ես՝ի հեծութեանս իմում.
լուացի զամ գիշեր զմահիճս իմ. և արտ
ասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ՝ի սրտմտութենէ ակն իմ. և
մաշեցայ ես՝ի վերայ ամենայնեցուն
թշնամեաց իմոց։
Վի՛ բաց կացէք յինէն ամենայն. զի
պտղտիմ զանօրէնութիւն։
Լուաւ տր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ տր
աղօթից իմոց. և տր զխնդրուածս իմ
ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամ
ենայնիք իմ. դարձցին յետս և ամաչես
ցեն յոյժ վաղվաղակի և խռովեսցին։

Դարձր առնեմ զքեզ տր, զի ընկալար ակ
նս իմ. և ոչ ուրախ արարեր զթշնամին
իմ յիս։

Տէր ած իմ՝ կարդացի առ քեզ, և
բժշկեցեր զիս. տէր հաներ ի դժոխոց
զանձն իմ. և փրկեցեր զիս յայնցանէ,
որք իջանեն ի գուբ։
Սաղմոս ասացէք տան Սբք նր. և խոստո
վան եղերուք յիշատակի սրբութե նր։
Սրտմտութիւն ի բարկութե նր. և
կեանք են ի կամաց նր։
Ընդ երեկոյս հանդիցեն լալիք. առա
ւօտու եղիցի ուրախութիւն։
Այս ասացի ի բարեկենդանութե իմում,
թէ ոչ սասանեցայց յաւիտեան։
Տէր ի կամ քո եատուր գեղոյ իմոյ զո
րութիւն, դարձուցեր զերեսս քո յինէն՝
և ես եղէ խռովեալ։
Առ քեզ տէր կարդացի, և առ ած իմ
աղաղակեցի. զինչ օգուտ է քեզ յարե
նէ իմմէ, թէ իջանեմ ես յապականութիւն։
Արի թէ հող խոստովանեսցի առ քեզ.
կամ պատմեսցէ ճշմարտութիւնս քո։
Լուաւ ինձ տէր՝ և ողորմեցաւ. և տէր
եղև ինձ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն,
հերծ յինէն զքուրձ. և ինձ զգեցոյց
զուրախութիւն։

Ա՛ա
77

եւ ողորմեա՛ մեզ՝ եւ օրհնեա՛ զմեզ։ Ա՛մէն։
Ես ողորմեա՛ մեզ՝ եւ ողորմեա՛ մեզ։

Ես յանուանէ քումմէ կոչեցար մեզ, եւ ի քո
զօրութենէ քումմէ իրաւ արար ինձ։
Ես լուր աղօթից իմոց, ունկնդիր լեր քո
նից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ, եւ հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, եւ ոչ համարեցան
զքեզ առաջի իւրեանց։
Ահա աջ օգնական իմ, եւ տէր ընդու՞
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Դարձո՛ւսցանէ զչարն ի թշնամիս իմ,
ճշմարտութե՛ քումմէ սատակեա՛ զնոսա։
Զայս ամենայն իմովք պատարագս մատու՞
ցից քեզ, եւ խոստովան եղէց անուանդ
քումմէ տէր, զի բարի է։
Ձեռամբ նեղուէ իմմէ փրկեցեր զիս, եւ
ի թշնամիս իմ ետես աչն իմ։

Ես ողորմեա՛ մեզ՝ եւ օրհնեա՛ զմեզ։ Ա՛մէն։
երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ՝ եւ ողորմեա՛
մեզ։

Ես ողորմեա՛ մեզ՝ եւ օրհնեա՛ զմեզ։ Ա՛մէն։
Ես ողորմեա՛ մեզ՝ եւ ողորմեա՛ մեզ։

Ես յանուանէ քումմէ կեցո՛ զիս, եւ ի քո
զօրութենէ քումմէ իրաւ արա ինձ։
Ես լուր աղօթից իմոց, ունկնդիր լեր քո
նից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան ի վերայ իմ, եւ հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, եւ ոչ համարեցան
զքեզ առաջի իւրեանց։
Ահա աջ օգնական իմ, եւ տէր ընդու՞
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Դարձո՛ւսցանէ զչարն ի թշնամիս իմ,
ճշմարտութե՛ քումմէ սատակեա՛ զնոսա։
Զայս ամենայն իմովք պատարագս մատու՞
ցից քեզ, եւ խոստովան եղէց անուանդ
քումմէ տէր, զի բարի է։
Ձեռամբ նեղուէ իմմէ փրկեցեր զիս, եւ
ի թշնամիս իմ ետես աչն իմ։

Ես ողորմեա՛ մեզ՝ եւ օրհնեա՛ զմեզ։ Ա՛մէն։
երեւեցո՛ զերեսս քո ի մեզ՝ եւ ողորմեա՛
մեզ։

Ա՛ռնաչել յերկրի զճանապարհս քո ,
յազգինս ամ զփրկուխիս քո ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊
վուրդք աճ , խոստովան եղիցին առ
քեզ ժողովուրդք ամ ։
Ուրախ եղիցին և ցնծասցեն ազինք ,
զի դու դատես զժողովուրդս ուղղու֊
և ազգաց երկրի դու առաջնորդես ։
Խոստովան եղիցին առ քեզ ժողո֊
վուրդք աճ , գոհասցին զքէն ժողո֊
վուրդք ամ ։
Երկիր ետ զպտուղ իւր , և օրհնեաց
զմեզ աճ աճ մեր ։
Օրհնեսցէ զմեզ , և՛ի նմանէ
երկիցեն ամ ծագք երկրի ։

Դ

Ճաշեցար ամ ընդ երկիր քո , և դար֊
ձուցեր զգերուխի յակոբայ ։
Թողեր զանիրաւուխի ժողովրդեան
քոյ , և ծածկեցեր զամ մեղս նոց ։
Հեռուցեր զամ սրտմտուխիս քո , և
դարձար ի բարկուէ սրտմտուէ քո ։
Դարձո զմեզ աճ փրկիչ մեր , և
դարձո զբրտմտուխս քո ի մէնջ ։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար մեզ՝ եր, և
մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո ազգէ մինչև
յազգ։
Ընդ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ, և
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի՛ ի քեզ։
Ցո՛ց մեզ եր զողորմութիւն քո, և զփրկու-
կութիւնս քո տո՛ւր մեզ։
Լուաք զինչ խօսի եր աճ մեր. խօ-
սեսցի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւ-
րոյ առ նա՝ և առ սյնոսիկ, որք
դարձեալ են առ նա սրտիւք։
Սակայն մերձ է առ երկիւղածս իւր
փրկութիւն նր. բնակիլ փառաց նորա
յերկրի մերում։
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն պատա-
հեսցին. արդարութիւն և խաղաղութիւն
համբուրեսցին։
Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսցի. արդա-
րութիւն յերկնից երևեցաւ։
Տր տացէ զքաղցրութիւն, և երկիր մեր
տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի
նր դնացէ. դիցէ՛ ի ճանապարհի ըզ
դնացս իւր։

Լուր աղօթից իմոց, աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, և մի՝ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն։
Յաւուր նեղութեանն իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո, յորում աւուր կարդամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ։
Սպառեցան ոտք ծուխս աւուրք իմ, և ոսկերք իմ ոտք խուխս ջորացան։
Հարայ ես որպէս խոտ՝ և չամաքեցաւ սիրտ իմ, մոռացայ ուտել զհաց իմ ի ձայնէ հեծութեանն իմոյ։
Այծեցաւ ոսկր իմ ի մարմին իմ, նմանեցայ ես Հաւալասան անապատի։
Անկէ ես ոտք քուս յաւերակի, տքնեցայ, և եղէ ես ոտք ճնճղուկ միայն ի տանիս։
Ականատեսին զիս թշնամիք իմ զօրհասնապազ, և գովիչք իմ ինձ երդնուին։
Զի մոխիր ոտք զհաց կերի, և զըմպելին իմ արտասուօք խառնեցի։
Յերեսաց բարկութենէ սրտմտութենէ քո, զի դու բարձրացուցեր, և խոնարհեցուցեր զիս։
Աւուրք իմ ոտք հովանի անցին, և ես ոտք խոտ չամաքեցայ։

Պատ եւր յաւիտեան կաս, և յիշատակ քոյ ազգէ մինչեւ յազգ։

Պատ յարուցեալ դիմացիս ի վեր սիօնի, ժամանակ գթալոյ նր հասեալ է ժամ։

Ընդունէին խնդրուածք իմ առաջի դէմ քո եր. ըստ բանի քում խմաստուն արա զիս։

Պատճեն աղօթք իմ առաջի քո եր, և բանիւ քո փրկեա զիս։

Ընկնեսցեն շրթունք իմ զօրհնութիւն քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւս քո։

Խօսեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Ցանկացայ փրկութիւն քում տէր, և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ։

Պորոշեցայ ես ոպէ զոչխար կորուսեալ. խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս քո ոչ մոռացայ։

Ի գառամատան ընդ ծառայի քում. զի ոչ
Ի՛ ոչ ունիմ արդարութիւն քումիւ մի մատաներ
խնդրուածոց իմոց ձշմարտութիւն քում
ինձ կեա՛ր զի լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր
Ի՛ ինձ ի տանջանս իմ եւ հանիր զանձն իմ
ի նեղութենէ նոր։

Եւ ի տանջանս քում ոչնչացո՛ր զթշնամիս իմ
Ի՛ զամենայն որ նեղեն զանձն իմ. զի ես
ծառայ քո եմ։

Ողորմեցա՛ր ինձ տէր. զի առաւօտուն
Ի՛ պահեցից առաջի քո. զի ի քէն
եղեւ անձն իմ ի տուր։

Ի՛ պահեցից առաւօտուն՝ յուսացեալ էի
Ի՛ քեզ. ցո՛ւցո ինձ տէր զճանապարհ
զոր երթիցեմ ընդ նմա. զի առ քեզ
եկի։

Ի՛ թշնամեաց իմոց փրկեա՛ զիս տէր. զի
Ի՛ քեզ ապաստանեցայ ուսո՛ զիս առնել
զկամս քո. զի դու ես Աստուած իմ։

Ի՛ քո անուանդ տէր կեցուսցես զիս
Ի՛ արդարութեան քում. հանցես ի
նեղութենէ զանձն իմ։

Եւ ի ողորմութենէ քումմէ սատակեսցես
Ի՛ զթշնամիս իմ. եւ կորուսցես զամենայն
որ նեղեն զանձն իմ. զի ես ծառայ քո
եմ։

արդարանայ առաջի քո ամէն կենդանի։
Դալաճեց Թշնամին զանձն իմ. խոնարհ
արար յերկիր զկեանս իմ. և նստոյց զիս
՚ի խաւարի որպէս մեռեալ յաւիտենից։
Ջանձրացաւ յիս հոգի իմ. և սիրտ իմ
խռովեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրսն զառաջինս. խորհե-
ցայ յամս գործս քո. յարարածս ձեռաց
քոց խորհեցայ, և համբարձի առ քեզ
զձեռս իմ։
Ընդն իմ որպէս երկիր ծարաւի է առ
քեզ. վաղվաղակի լուր ինձ ամր, զի
նուաղեցաւ յինէն հոգի իմ։
Ա՛ռ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
նմանիցիմ այնոցիկ՚ոյք իջանեն ՚ի գուբ։
Լսել արա ինձ առաւօտու զողորմու-
թիւնս քո. զի ես ՚ի քեզ ամր յուսացայ։
Յայտ ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից.
զի առ քեզ ամր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ամր. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես Աստ իմ։
Հոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
՚ի յերկիր ուղիղ։

Ով ոք անուանդ քո տէր՝ կեցուսցես զնա,
արդարութիւք քովք հանցես ի նեղութենէ
զանձն իմ։
Ողորմութիւք քովք սատակեա զթշնամիս
իմ. և կորո՛ զամ նեղիչս անձին իմոյ,
զի ես ծառայ քո եմ։

Ո՛չինչ սպասուցս՝ ընկերցեալ չինչ սուբ-
ըստ յոգնին։

Ի Սէթպատան ըստ Տաթլիոսի ։ ԺԷ. 36 ։

Յայնժամ թողեալ յիսուսէ զժողո-
վուրդսն՝ եկեն ի տուն. մատեան
առ նա աշակերտքն նորա՝ և ասեն. մեկ-
նեա մեզ զառակ որոմանցն ագարակի ։
Նա պատասխանեաւ՝ և ասէ ցնոսա որ
սերմանէ զսերմն բարի՝ է որդի մարդոյ։
Եւ ագարակն աշխարհս է ։ սերմն բա-
րի նոքա են՝ որ որդիքն արքայութե են.
իսկ որոմն որդիք չարին են ։ Եւ թշնա-
մին որ վարեաց զայն՝ սատանայ է. և
հունձքն կատարած աշխարհի է. և
հնձողքն հրեշտակք են ։ Ուր ժողովի
որոմն՝ և ի հուր այրի, այսպէս եղիցի

յաւանաս, և զնաստանն ի բաց ընկեցին։
Եւ նստեալ ժողովեցին զքարի բարին
Ո՞ր՝ երբեմն լցաւ, հանեալ ի ցամաք՝
ի ծով՝ և յետ ազգաց ժողովելոյ։
արքայութենէ երկնից ուռկանի արկելոյ
զայն մարգարիտ։ Գնացեալ՝ նման է
ի վաճառականի՝ որ խնդրէիցէ
մարգարիտս գեղեցիկս։ Ընդ գտեալ մի
պատուականն մարգարիտ՝ երթեալ վա-
ճառեաց զամ զօրինչ ունէր՝ և գնեաց
զայն մարգարիտ։ Գործեալ՝ նման է
արքայութենէ երկնից ուռկանի արկելոյ
ի ծով՝ և յամ ազգաց ժողովելոյ։
Ո՞ր՝ երբեմն լցաւ, հանեալ ի ցամաք՝
և նստեալ ժողովեցին զքարի բարին
յաւանաս, և զնաստանն ի բաց ընկեցին։

Ա. Կնպէս եղեցի՛ ի կատարած՛ աշխարհիս • Ելցեն հրեշտակք՝ և մեկնեսցեն զբարս՛ ի միջոյ արդարոց, և արկցեն զնոսա՛ ի հնոց հրոյն • անդ եղիցի լալ և կրճտել առամանց։ Այս ցնոսա յն • իմացարո՛ք զայս ամ։ ասեն ցնա • այո՛ տր։ Եւ նա ասէ ցնս • վ՛ն այսորիկ ամ դպիր աշխերտեալ արքայութե՛ երկնից՝ նման է առն տանուտեառն, որ հանէ՛ ի գանձէ իւրմէ զնոր և զհին։

Ա. Ե՛պտրան ըսա Յարիոտ։ ՟ք • 26։

Եւ ա՛ռ զբ դ

Եւ ասէր • այսպէս է արքայու՛թ այ • ոպ զի այր մի արկանիցէ սերմանիս յերկիր, և ննջիցէ և յառնիցէ զցայգ և զցերեկ • և սերմանիքն բուսանիցին և աճիցեն • և նա ոչ գիտէ՝ թէ երկիրն ինքնին բերէ զպտուղ • նախ զխոտն՝ և ապա զհասկն, ապա զցորեանն առատ՛ ի հասկին։ Ա. յր յորժամ տայցէ զպտուղն, վաղվաղակի առաքէ մանգաղ • զի հասեալ են հունձք։ Եւ ասէր • ո՞ւմ նը մանեցուսցո՛ք զարքայութի՛ն այ, կամ որո՞վ առակաւ առակեսցո՛ք զնա։ Ոպ

Հատն մանանխոյ՝ որ յորժամ սերմանիցի
յերկիր, փոքրագոյն է քան զամ սերմա-
նիս՝ որ են յերկիր. և յորժամ սեր-
մանիցի, բուսանի և լինի մեծ քան զամ
բանջար, և արձակէ ոստս մեծամեծս,
մինչև բաւական լինել ընդ հովանեաւ
նը թռչնոց երկնից բնակել: Այս այլ
պիսի առակօք խօսէր ընդ նա զբանն,
ոյլ կարօղ լինէին լսել. և առանց առա-
կի ոչինչ խօսէր ընդ նա, բայց առան-
ձինն աշակերտացն իւրոց մեկնէր զամ:

Ընթերցան ըստ ջուխտաւս: ԺԲ. 32:

Ա՛ի երկնչիր հօտ փոքրիկ. զի հաճ
եաւ Հայր ձեր տալ ձեզ զար-
քայութիւն: Ո՛ ածառեցէ՛ք զինչս ձեր,
և տո՛ւք ողորմութիւն. և արարէ՛ք ձեզ
քսակս առանց հնանալոյ, գանձ անպա-
կաս յերկինս. ուր ո՛չ գող մերձենայ,
և ո՛չ ցեց ապականէ: Զի ուր գանձն
ձեր է, անդ և սիրտք ձեր եղիցին:
Եղիցին գօտիք ձեր պնդեալ ընդ մէջ՝
և ճրագունք լուցեալք: Եւ դուք նը
մանօք մարդկան՝ որ սպն ունիցին տն

ընչից

88

Ն՚ըդարև ասեմ ձեզ՝ զի ՚ի վեր ամ
ենքիս իւր գոտանիցէ արարեալ այնպէս։
Արանի էցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ տէրն
իւր գտանիցէ արթուն։ ամէն ասեմ ձեզ՝ զի
զօսծ ընդ ինչ ածցէ՝ և բազմեցուսցէ զնա,
և անցեալ պաշտիցէ զնա։ Եւ եթէ յերկրորդ՝
կամ յերրորդ պահու եկեսցէ՝ և գտցէ այնպէս,
երանելի են ծառայքն այնոքիկ։ Այլ զայն
գիտասջիք, եթէ գիտէր տանուտէրն
յորում ժամու գող գայ՝ հսկէր, և
չտայր թողլ ական հատանել ՚ի տան իւ
րում։ Եւ դուք եղերուք պատրաստք՝
զի յորում ժամու ոչ կարծիցէք, գայ
որդի մարդոյ։ Ասէ պետրոս. Տէր՝ առ
մեզ ասացեր զառակդ զայդ՝ եթէ առ
ամենեան։ Եւ ասէ Տէր. Իվ էցէ հա
ւատարիմ տնտես և խոհատուն, զոր կա
ցուցէ Տէր իւր ՚ի վեր գերդաստանի իւրոյ
տալ ՚ի ժամու զկերակուրս։ Երանի
էցէ ծառային այնմիկ՝ զոր եկեալ Տէր
իւր գտանիցէ արարեալ այնպէս։

եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ.
դի մարդոյ առնել յանձնէ և ոչինչ,
մինն ամէն առեմ ձեզ. ուր կարէ որ գձ
պատասխանի ետ յն և ասէ ցնս. ա աձ

Աշէփարան ըստ յովհաննու : ե. 19 :

նմանէ :

ցաւ, առաւել ևս պահանջեացեն ի
նման. և որում բազում աւանդե
նամանէ. Ասէ Տէր. Ամէն ամէն
ծիցէ, արբցէ գան սակաւ : Ամի՝ ո
ոչն գիտիցէ՝ և արժանի գանի ինչ գոր
նորա, արբցէ գան բազում : Եւ որ
լոյ՝ և ոչ պատրաստեացէ ըստ կամաց
Եւ ծառայ՝ որ գիտիցէ զկամն տն իւ
զման նորա ընդ անհաւատս դիցէ :
գիտիցէ. ընդ մեջ կտրեացէ զնա, և
ակն ունիցէ, և՝ի ժամու յորում ոչ
եր ծառայիցն սյնորիկ՝ յաւուր յորում
Հարկանել զծառայան և զաղախնայս,
ուաել և ըմպել և արբենալ : Կուեացէ
ընչից իւրոց կացուսցէ զնա : Ապա ե
թէ ասիցէ ծառայն այն՝ի սրտի իւ
րում. յամէ տէր իմ՝ի գալ. և սկսանիցէ
զի մարդոյ առնել յանձնէ և ոչինչ,
եթէ ոչ տեսանիցէ զՀայրն զի առնէ.

զէ՛ զոր նայն առնէ, զնոյն և որդին նը
մին նման գործէ։ Ո՛չ ի հայր սիրէ
զորդի, և զնա ինչ ցուցանէ նմա՝ զոր
ինքն առնէ. և մեծամեծս ևս քան զայս
այնս ցուցանէ նմա զգործս, զի դուք
դուքդ զարմանայք։ Ո՛չ ի ոչ հայր յա
րուցանէ զմեռեալս և կենդանի առնէ,
նոյնպէս և որդի՝ զորս կամի կենդանի
առնէ։ Այլ ոչ եթէ հայր դատի զոք՝
այլ զամ դատաստան ետ որդւոյ ի
րոյ. զի ամենեան պատուեսցեն զորդի՝
որպէս պատուեն զհայր։ որ ոչ պատուէ
զորդին, ոչ պատուէ զհայր զառաքիչն
նր։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի որ զբ
բանն իմ լսէ, և հաւատայ այնմ որ ա
ռաքեացն զիս, ընդունի զկեանն յա
ւիտենական. և ի դատաստան ոչ մը
տանէ, այլ փոխեցաւ ի մահուանէ ի
կեանս։ Ամէն ամէն ասեմ ձեզ. զի գայ
ժամանակ՝ և արդէն իսկ է, յորժամ
մեռեալք լսիցեն ձայնի որդւոյն աստ. և
որք լսիցենն՝ կեցցեն։ Ո՛չ ի ոչ հայր
ունի կեանս յանձին իւրում, նոյնպէս
ետ և որդւոյ ունել կեանս յանձին

խրատս. և իշխանութէ ետ նմա դատաս
տան առնել. և զի որդի մարդոյ է՝ ընդ
այն զի զարմանայք. զի եկեսցէ ժամա
նակ՝ յորում ամբիւնք որ ի գերեզմանս կայ
ցեն, լսեցեն ձայնի նր, և եկեսցեն
արտաքս. որոց բարիս գործեալ իցէ՝ ի
յարութէ կենաց. և որոց զչար արարեալ
՝ի յարութէ դատաստանաց: Ա՛Ը կարեմ
ես յանձնէ առնել և ոչինչ. այլ որպէս
լսեմ՝ դատեմ, և դատաստանն իմ արդ
դար է. զի ոչ խնդրեմ զկամս իմ, այլ
զկամս այնորիկ՝ որ առաքեացն զիս:

Ասէն երէ՝ ՚ն ՚ԱՀբուհամ ասացեալ ՚ա ա-
՚ի ՚ն ՚ննջեցեալսդ:

ԻԸ. ամեն՚ ամենայնիւ հայր ես
ընտրելոյն և անքանիւ. որդւոյդ
պատճառս ծննդեամբ անճառ հոգւոյն մա
բերկրանաւք սրբովք ընտանեաբար. աղաչեմք զքեզ
քեզ զլիթանձ երկայնամիտ և ողորմած.
ողորմեա քո ստեղծուածոյս ի քեզ
յուսով ննջեցեալսդ:
Ամէն որ ի ծոց հօր միածինն և հեր

պարան սկիզբնատրակն · որով երկի
նըք դոյացան աշխարհ լերիս հաստա
տեցան · հայցեմք ի քէն ար և փըրկիչ
ամենողորմ և կեցուցիչ · ողջ ։
Վերադին շնորհաց բաշխօղ երկնա
ւորաց և երկրայնոց · կեանք և կենաց
տըւօղ հոգի հօր և որդւոյ անարչա
կից · խընդրեմք ի քէն աղբիւր բա
րեաց արբուցանօղդ ծարաւեաց · ողջ ։
Վաստանի՞մք ընդ սրտվքէից զկենդա
նարարդ համայնից · երեքսրբեան մի
աւրուն զհայր և զորդի և նոր զհոգիդ ·
յոր հանդուցեալըս մկրտեաց և հա
ւատով խոստովանեաց · ողջ ։
Վ՞րաւկի թիւ կատարեալ յերկիս ան
ձինըս բաժանեալ · երրորդութիւն միա
րեալ միով բնութիւն հաւասարեալ ·
յորմէ կապեալք և արձակիմք և վերըս
տին անլոյծ կապիմք · ողջ ։
Ո՛ էակից դոյ հօր զորդի փառաւո
րեմք անլռելի · որ իջեր յարգանդ
կուսին զանդամայինն առեր մարմին ·
աղաչանօք ձայնիմք անապականդ
քումդ ծընողին · ողջ ։

Լ՚օր՚ւեցաւ մարմնով յերկիր որ ի
հնչէ անմեկնելի . ընդ հողեղենսն
բնակեցաւ ի հրեղինաց երկրպա
գեալ . պաղատանօք երկնաւորաց
փառաբանէ քոց հրեշտակաց . ող։
Լ՚օտ օրինացըն մնվեմի ընծայեցար
ի տաճարին . զի զբնութի՚ւս մարդ
կային ընծայեսցես հօր ի յերկինս .
խընդրուածովք սուրբ ծերունւոյն
քեւ ի կապից արձակելոյն . ող։
Պատարագելոյ հրեղինաց որ ընդ մարդ
կան հողեղինաց . շնորհեցար անօրինա
բար կրեցեր չկիրըս մարդկաբար . որ
վնասըն մեր զայս ա՚մ՚ ի յանձն առեր
խոնարհուրե՚ . ող։
Վ՚ողջեալ ի հրաժարումն ծա բձ
ռայի քո յաշխարհէ . հայցեմք ի քէն ար դձ
տաւտեւոյ և պաղատիմք զայս առնել մրկ
ձանապարհ ե քեզ ելից նոյնքեցելոյս
լեր ուղեկից . ի՚ յօթեվանս հօր քոյ
լուսոյ ընդնոյնքեցեալսն մեր հանգու
ի՚ փրկուե՚ մեռոյ սկզբան մրկոր
տեցար ի յորդանան . զոր շնորհեցեր

քայն ի մանկութենն այն աւելին . ի՛ւ
աւձեր վտեզ ի հողոյ . նորոգեցեր դարձեալ կերկին ծննդեամբ սրբոյ աւազանին . զոր կենցաղեցեր ընտրեալ հոգւով . ի՛ւ
Աւետիք ի կենաց լոյս ի լոյսոյ որ ընտ
ձեր եղեալոյ . ի՛ յօ։
ամպրանօք առաքելոյն փոխ յարուցեալ զերանց ընդառաս ընտրեալ աշակերտացն . Ոդ՝ զանօք առաքելոյն ոտն ի հօրէ որ ընտ
և լուսատուէդ խաւարելոյ . ի՛ յօ։
Ոդ՝ ածուման անուն առ ի հօրէ որ ընտ
ողջացաւ . կենդանարարելդ մեռելոյ
Լուսատուէդ խաւարելոյ . ի՛ յօ։
Լսաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս գի տուրքէ՛ քև ծագեցաւ . խայթուած օձին բժշկեցաւ հիւանդութի մեր
Լուսատուէդ խաւարելոյ . ի՛ յօ։
Լսաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս գի տուրքէ՛ քև ծագեցաւ . խայթուած օձին բժշկեցաւ հիւանդութի մեր
Լուսատուէդ խաւարելոյ . ի՛ յօ։
Լսաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս գի տուրքէ՛ քև ծագեցաւ . խայթուած օձին բժշկեցաւ հիւանդութի մեր
Լուսատուէդ խաւարելոյ . ի՛ յօ։
Լսաւար մեղաց հալածեցաւ լոյս գի տուրքէ՛ քև ծագեցաւ . խայթուած օձին բժշկեցաւ հիւանդութի մեր

Ա՛ծրով բնութիւ՛ն զոր ընկե՛ցար ի՝ նե
րաբ մոյծ յաւուրս ընդ իմաստուն
նե՛ր կո՛տանոյն։
զոք մոյծ յաւուրս ընդ իմաստուն
արժանացո զոք սա դասուց. լի՛ լսող
քո՛ն. ընդ զուարճալից անդ ժողովից
դի՛ս լուսոյ ի՝ յերկինսն հարսանիս ըս
պա՛կ Ա՛ՆԱՊԱՏԻՐՆ Մոլորելոյ և ՃԱՌԱ
գայթ խաւարելոյ. հրաւիրեցեր զոր
ցե՛ն զՀոդի սուրբ ի՝ արգելցե՛ն. ի՝
ՀՐԱՄԱՆԻՆ. ԻՆՉԱՒԱՆՔ օդոյս այս սարսե
զոն զՀոդի սուրբ ի՝ արգելցե՛ն. ի՝
կենարար Ձայնին լերոյ. արագապէս
զոյդ ընդ բանին եւ ըզմեռեալն ըստ
ՀՐԱՄԱՆԻՆ. ԻՆՉԱՒԱՆՔ օդոյս այս սարսե
Ո՞ՂՈՐԵԱԼ սարսեաց պահակ մա՛հու ի՝
կենարար Ձայնին լերոյ. արագապէս
զոյդ ընդ բանին եւ ըզմեռեալն ըստ
ըզ սա յա՛յսըմ Հոդոյ. ի՝ յո։
Ձ՝այնեցե՛ր առ զաւրս որով եւտո՛ր
մեռելոց յոյս. կենդանութի՛ւն էր՛ք
օրեայն կենդանացան որք յա՛դամայն.
կե՛նաց Ձայնի՛ւ վերջին փո՛ղոյ կոչեա՛
առաջնորդեա՛ Հոգո՛յ սորին. ի՝։
Ձ՝այնեցե՛ր առ զաւրս որով եւտո՛ր
մեռելոց յոյս. կենդանութի՛ւն էր՛ք
օրեայն կենդանացան որք յա՛դամայն.
կե՛նաց Ձայնի՛ւ վերջին փո՛ղոյ կոչեա՛
ընդ Հոդի բանի՛ւ քոյին Հեղեր յոգիս մեր
վերստին. նո՛վին Հոգո՛վ եւ բա՛ւրի
Ձ՝ուգեալ լեցե՛ր զվարդն անա՛ջին զոր
կորո՛սեալ խաբմամբ չարին. ըզ նոյն

փայտ խաչին բևեռեցար. լուծանե
լով զմեզ ի մեղաց ի նախահօրէն կա
պանաց. լոյծ և զբազմ ի յանցանաց
վասն քո սբ յարբարանաց. լե։
Որ կամաւոր մահու խաչի եղար ի
նոր գերեզմանի. երեքօրեայ թաղմամբ
յերկրի նոր ընտէղծեր զմեզ կենդա
նի. զիջեալս ընդ քեզ ի հնոյ մահու
վերակոչեա ձայնիւ փողոյ. լե։
Ընծառեալ կանանցն խաղաբերից և
ողբայինն արտասուալից. իբր ըզմեռել
անյօժասալից ընկենդանիդ յաւիտե
նից. վասն նոցին սբ արտասուաց
մաքրեա զմեզ ի յանցանաց. լե։
Երկրաշարժեալ հիմանցն դժոխոց ի
տեսանել զքեզ ներքնոց. հաներ զմե
զիան որ ի բանտին կապեալ զինչիանքն
մահաճին. ընդ հանդուցեալ հոգիս
սբ ի հանդն զմոգիս ներքնեցելոյս. լե։
Աւրախութիւն զօրք երկնային յերկ
նից յերկիր իջանէին. յորժամ յա
րեաւր ի մեռելոց լոյս ճաշեցար արա
րածոց. սբ յարութիւդ քո կենարար

ըզփառս ընդ զբաղմունսն։
դանաւորեա ընդ վերնոյն երկեղ
ընդ խառնեա ընդ սուրբ երամից ։
ամպիւ ։ ընդ մղաւնեաց օդանաւ
ժողովելով քեզ ընդ ուաջ բերեն յօդ
ուաջի քո նախընթաց ։ զընտրեալս քո գ
Ոսկի զօրձեալ երկնաւորաց գան ա աչ
ծառացն լռաստ նորին ։ լի ։
ցին ։ զերկրպագութիւն նոյն խաչին պայ
ի քեզ բերկրին և ուրացօղքն կոծես
լից փայլեալ ծագին ։ հանատացեալքն
Ո ա՛հաւորեալ նշանն խաչին յարեւ
ըղնըջից եալ յօրըն վերջին ։ լի ։
ժամանն ։ դասաւորեա պարտուց նոցին
անզի մարդկան վասըն կենացն յաւե
ան ոտն եր երեզմանն ։ ասն աւետիս
Պատրաստեալ անմարձաւականքն առ կեն
կայիցդ լեայ կենացդ հաղորդակից ։ լի ։
մահկանացուացդ ։ սակր մահու քո տըն
յերկիւղէ երկնաւորացն ։ որք աւե
Ընդ հանդուրժեալ պահապանացն ի
յարո ընդա՛ի կեանս անմահ ։ լի ։

Սարսափելի տարբեր երկրի յորժամ
փառօք գայ Տայրենի. արեգական լոյս
խաւարի լուսնին աստեղքն նըւա
զին. ըզսա յաւուրն անբիծին լուսա
ւորեա լուսով քովն. գա։
Ալ երկնակաղն զօրացըն պիտ փոխէ բար
բառ աւետաբեր. արիք մեռեալք ոտք
յարդանայ քանզի սկսա երկրն փեսայ.
ընդ հարսնացեալ մարդուր հնդուց կար
դեռ ընդա՛ի թիւս սըրբոց. գա։
Տիրակաղն յաթոռ նըստիս յարութ
ծոց երկրպագեմս. արդարութիւն զայշ
խարհ դատիս վարձս ըստ գործոց հա
տուցանես. յայնժամ շնորհեա ողոր
մի՛ նընջեցեալ յայս մեր թողուլի. գա։
Սամեալ մարդկան ազգ ժողովին ոտք
յարդանայ ծընեալք լինին. և հրեղենաց
դանք երկնային հանդերձանայն վայրա
բերին. ի յայնմ սկիզբ հրապարակին
յիշեա ընդա՛ յօրն սահմանին. գա։
Ջնորհեալ դաղտնիք մարդկան իւրա
քանչիւր ոք գործեցան. բարեաց գոր
ծոցըն պըսակին չարեացն ի հուրն

ԼՐԱՐԻ ՀՅՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԵԱՆ ԱՌԱՋԻԿԱ

ԹԵԱՆԴ ԵՐԵՒԱԿ ԱՆՁԻՆ։

վերծրպել միշտ ընդ նոսին երկնչեսու
յուրմէ արդարքըն ժողովին • փառս
յորմէ սկսաւ ընկալ զմեզ նովքին
սըն հաւատով ընկալ զմեզ նովքին
քէն տէր բարեգուԹ • ընդ նըկնչեցեալ
Պահանայք և ժողովուրդք հայցէմք ի
այլին բարեսաւըդ քո • դա։
Հոչման • նըկնչեցեալոյս մեր լըսեցի ձայն
զերանական ձայն օրհնուԹԵ ի քէն
պաստան ընտանի փառաց նոցին։ դա։
փաոաց ի փառս բանգրանան աջա
կողմեանքըն վերանան • յորժամ լըսեն
ղարդարեալ • հանդերձ արա հայցմանք
զարդարեալ ի վերս եղեալ և արդարոցըն
պատուհանք լուսափայլեալք • նե վը
Լուսին պըսակիք զանազանեալք և
ցին • դասա։
րա բարին դարձըք մեզացըն ընկնեա
անչէջ մատնին • յայնժամ լիշեա զսա

ու՞մ ասես ոմանք ։ ոմն ։

Հոգւոյդ ընչից մեր ոչ ընչանայ ցերեկ ։
Յօրժամ գերեսս լքեսն ի սատկութեն ։
ոչ գայցեմ առնուր մեզ ամ տանցին ։
մնդպարէի ց ըանքը ն յորդութեն ։

առաքելացն վկ ձարի ն ։ ոմն ։

Ո՛վ վիրկ ոնն երբ հաստէքմ ի բնամ
ևարանիս հրեշտ շտ կաց ։ ուր եսն վք
և հե ղհատ ի ձեռագրատարածա
նա կերտ ի դրախտ ն եդե մն
կատ ուժգնաւորեալ ժրժտ նա

ան ։ ոմն ։

Վանդատ ր վատ ց քրիստոսէ ։
որ ժանգնեալ գա ի մտ կոյրկից ։ ի
վերա ց թուր ց հոգւոյ ց քո հայրե
նի կերտա ս լանօք ։ ու ատնե ա հրա
կո ղձնքէ ընքնանքեն ոմն

ու ց սրդիկ ն ։ ոմն ։

ՀԱՅԵԼԻ ԲԱՐԵՎ ՔԵԶ ԱՍՏՎԱԾ ՓՐԿԱՆԻՍ ԵՄ ԶՈՐ ԵՒ ԱՌԱՆՑ ՄԱՐԴՈՒ ՔԱՀԱՆԱՅԻ ԵՄ ԱՅՍ ՏԵՂԻՍ ԱՌԱՔԵԼ ԶՔԵԶ ԵՒ ԱՆԴ ՊԱՀԵԼ ԶՔԵԶ ԱՍՏՎԱԾ ՄԻՆՉԵՒ ԱՅՍ ՕՐԸ ԱՆՑԱՆԵԼ ԶՔԵԶ ԵՒ ՄԵՐ ՏՈՒՆԸ ՄՏ

նի՜ն։ յանւամբ ոգ՝ին մեզ ծա՜նո՛
ցի՛ք ն։ լուգա՛ր՝ ասա տո՛ւրը մի՜ա՛ծ
նիդ՝։ ի՛ փըրկու՛թի՛՝ մեզ յա՛ յանե՛ցի
ք՛ն։ յանապա՜մի՛ կե՛րա՜կրի՛ն։ ող։
Տըրտմա՛հա՛ղ՝ ո՛ղ՝ էս՛ըցա՛՝ ըս՜նո՛ք՛ն։
՝ի՛ յանձն ա՛ռե՛ր լը՛զ մա՜՛՝ խա՛չին։ ե՛
փա՛յտի՛՝ ն բա՛րձո՛՝ ղ՛ե՛ղ՛ք՛ն՛ վե՛՝ ա՛դա
մոյ նախա՜՛ստե՛ղծին։ ող։
Ո՞ւրհնութեա՛՝ն զո՛ր ե՛՝ կինայ՛ք՛
ն։ յո՛րժա՛մ տե՛սին զա՛՝ ի՜՛ խա՛
չին։ արո՛ւեա՛՝ն լա՛յս քո՛՝ ղ ա՛րե՛ա՛
ն՛՛ն։ ե՛ լա՛յս լո՛՛ն՛ին նո՛՛ա՜՛ղե՛ցա՛։
յա՛ն՛ղ փառա՛՝ց ա՛՝ ծո՛ղո՛ւ՛ն՛՛յդ խա՛
ւար ե՛ղե՛ւ լի՛նդ ա՜՛ե՛ղե՛ա՛։ ող։
Ա՛՛ւրա՛խացա՛՝ն ա՛զգե՛ր՝ ք՛ մա՛րդկա՛՛ն։
յո՛րժա՛մ լը՛ան զ՛քո՛՛ յա՛ ր՛ո՛ւթի՛՝։ նո՛
ր՛ա՛ւետո՛՝ւ՛ր զա՛րդա՛՝ ր՛ե՛յա՛՛ն՝ ՝ի՛ յա՛
ր՛ո՛ւթի՛՝ ն ե՛ղ մի՜՛ա՛ծնի՛՝։ ող։
Ա՛՝ղա՛ջանո՛՝ք ս՛ը՛ղո՛ւ՛ յ խա՛չի՛՛ն։ ե՛
ա՛նը՛ա՛՛ր՛ըա՛՝ն ը՛ա՛ր՛ե՜՛ խո՛սին։ ե՛ ս՛ը՛ղո՛ւ՛ յ
ա՛ստո՛ւա՛՝ծ՝ա՛՝ծ՝ն՛ի՛՛ն՝ ե՛ յ՝ի՛՝ն՛ի՛ա՛՝ն՛ն՛ո՛ւ՛

կարող պիտին. եւ ամբողջ կեանքին վտանգ
հոսիլ։ եւ ամենայն մարմին դողայ։
եւ ամբողջ յոյժ լուսաւորի հայեցո
ամենեցուն հայրապետ պիտին. եւ ամբողջ ց
սուրբ ջերմեռանդ. եւ հանճարեղ մարդ
լսոցդ. ոզորմած ։

Ձ՛որ ամացին խոս՛ ի վերանալ յինէն ※
ամուրց կամ ց. յոր խոս՛ երթայցեմ եւ
էս այսօր. յոռաջին՝ օթեւանին զոր
ոչ գիտեմ. օգնեաց խոս՛ եւ ինձ քո՛ ամ
ածր. յոռաջին՝ ձանապարհին. եւ՝ ի
միաւանդամ դադրեստեաննէն քո՛ օդը
հեաց իմ՝ ինձ ։

Ա՛ին ետ խոս՛ս օր վախճանի կամ.
լսէր խոս՛ւմն սորա եւ աշխարհս.
ար խոս՛ տա իմ խոստվեցար յինս. եւ ոս
կեզեք իմ ցանմէքեցար. օգ ։

Ա՛մէն կի խոս՛ձս իմ զայրացուցի ոչ
պահանջօ խոս՛ զի ոչ կոչեաց կամ.
ի խոս՛ն զկա ձայնս զոր ասաց.
զսր ոչ գիտեմ. օգ ։

դատաստանդ. ՚ծգ։
Սուրբ Աստուած մեր, որ ի մեռելոց յարուցեր զՏէր մեր Յիսուս Քրիստոս, զմեզ ևս յարո՛ւցեալ ա՛ռ ի մեղաց մերոց. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի խորհուրդս քո սքանչելի ամենայն ազգաց հաւատացելոց ի քեզ ընդունելի ես, զհաւատացեալսդ քո ի մահկանացու թափառմանէս ոչ ի՛ մոռանաս, այլ պահես զանջինս զառանձինս պատուական քո. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ մեռար վասն մեր եւ յարեար, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի խաչին ելեր, եւ զանձինս մեր ի մահուանէ ազատեցեր, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի գերեզմանին դրեցար, եւ զանձինս մեր ի գերեզմանէ յարուցեր, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի դժոխս իջեր, եւ զանձինս մեր ի դժոխոց ազատեցեր, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի յերկինս համբարձար, եւ զանձինս մեր ի յերկինս համբարձեր, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ նստիս ընդ աջմէ Հօրդ, եւ զանձինս մեր ընդ աջմէ Հօրդ կացուցանես, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։
Սուրբ Անմահ որ ի սքանչելի եւ ի սոսկալի գալստեանդ զամենայն մարդիկ դատելոց ես, ողորմեա՛ մեզ եւ ամենայն հաւատացելոց ի քեզ. ՚ծգ։

Աստուածդ Տէր զքեզ օրհնեսցէ եւ պահեսցէ զքեզ։ Ամէն։

Ա՛ղաւնդ։

Յոգւոյն Տեառնէ ողորմութեամբ քոյ ես ծառ, արդ հանդիստ եւ ողորմութիւն. եւ մեզ մեղաւոր[ս] [ե]ւ մեղաւորս ընդունելի զթութեամբդ արա։ Ամէն։

Աստուածային Տէր ամենակալ, որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին, այլ զի դարձցի եւ կեցցէ, եւ զի ոչ ոք կորնչի ի քէն, այլ ամենեքին ապաշխարութեան հասանիցեն. ընդունէ զաղաչանս մեր զոր մատուցանեմք առ քեզ ի ծառայիդ քում վասն հոգւոյ եւ մարմնոյ, եւ ներեա նմա զամենայն զոր գործեաց ի մեղս ի կամս եւ ի գործս, եւ ի խորհուրդս, եւ ի ստութիւնս, եւ ի ստամբութիւնս, եւ ի հպարտութիւնս, եւ ի նախանձս, եւ ի նենգութիւնս, եւ ի սնոտի փառասիրութիւնս, եւ ի ծուլութիւնս, եւ ի ամենայն պղծութիւնս, եւ ի ամենայն մեղս զոր գործեաց ի մարմնի եւ ի հոգի, ի գիտութեան եւ ի տգիտութեան, ի գործ եւ ի խօսս, ի ցանկութիւնս, ի մտածութիւնս, ի ծանրութիւնս, ի ծանծաղութիւնս, ի ծանծաղամտութիւնս, ի ծանծաղախորհրդութիւնս, ի ծանծաղամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհութիւնս, ի ծանծաղախոհամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտութիւնս, ի ծանծաղախոհամիտախորհրդամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտութիւնս, ի ծանծաղախոհախորհրդամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտամիտամտ

Փառք Հրաշափառ Ծննդեանդ քո Տեր.

Աշխարհի Փրկիչ Յիսուս Քրիստոս Աստուած մեր, որ ի ծոցէ Հօրդ յաշխարհս եկիր, եւ մարդանայար եղեր, խաչեցար, մահացար, յարութիւն առեր, եւ համբարձար յերկինս, նստիր ընդ աջմէ Հօրդ, եւ ապա առաքեցեր զՍուրբ Հոգին ի վերայ Առաքելոցդ, եւ ի վերայ մեր, որ ի քեզ հաւատամք, եւ մկրտեցաք յանուն Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ, այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն:

Ո՛վ Աստուած մեր, որ ամենայն ինչ կարող ես առնել, եւ ոչ ոք կարէ ընդդիմանալ կամաց քոց, որ ամենայն ինչ գիտես յառաջագոյն քան զլինելն, եւ ոչ ոք կարէ ասել քեզ, թէ ինչ առնես, կամ ինչու առնես, որ ամենայն ինչ առնես արդար դատաստանաւ, եւ ամենայն ինչ ի քեզ ճշմարիտ է, եւ ամենայն գործք քո ճշմարտութիւն են, եւ ամենայն ճանապարհք քո ուղիղ են, եւ դու ես Աստուած ճշմարիտ, որ ոչ գիտես զանիրաւութիւն, եւ ոչ կարէ ստել, այլ ամենայն ինչ ճշմարտութիւն է առաջի քո, եւ ամենայն ինչ որ ասես՝ կատարի, եւ ոչ ոք կարէ ընդդիմանալ բանի քում, որ ասես՝ լինի, եւ լինի, եւ ոչ ոք կարէ ասել քեզ, թէ ինչ ասես, կամ ինչու ասես, որ ամենայն ինչ ասես ճշմարտութեամբ, եւ ամենայն ինչ որ առնես՝ ճշմարտութեամբ առնես, եւ ամենայն ինչ որ ասես՝ ճշմարտութեամբ ասես, եւ ամենայն ինչ որ հրամայես՝ ճշմարտութեամբ հրամայես, եւ ամենայն ինչ որ հրամայես՝ կատարի, եւ ոչ ոք կարէ ընդդիմանալ հրաման

աղօթքն ալեաց ոտս անդր, որպէս սյսօր է մեզ
մեծաց ըստ առաւօտուընէն։ Քրիստոսակա՛ւ և
նոսի նախաւկայնն։ և ալեաց դրնդիւնն
և յոյնականաց մկրտչին։ ալեաց ստեփան
Կաթուղիկոսէ սրբոյ յարուցման։

Ա՛ստղնուդ և փոխ ալեաց։

Ա՛ստղնուդ և փոխ ալեաց։ և այլն ոնդ և վերայ։
ինչ խոչի ոտ։ ու և փոխ ալեաց եղեցուց տաս՝ Փառք
խոչին սրբ տուն տա հոգին ալ, ըն յօր էս
խոչին պատուհանն՝ ընկիր շաղա։ Ո՞վ ու
ալ ինչ ալեաց ալեաց։ Ա՛ստղնուդ ալ վերայ սրբոյ անարատ յօրն և յուսո։ և վեր
չմարդասէր ալեն այնպէս տաս։ Ա՛ստղնուդ ալ՝ և վերայ
եղեցուց։ Կայ և գալստեան հոգոյն ալեց, ըն պոյ
ծառայէդիս, և ըն և ալ պօս ալեց խոչի և
կիրակէս, ըն գալստեան հոգոյն ալեց, ըն պոյ
պատարագի առաւօտն. ըն յայտնութ, ըն գալըս
պեան, ըն պնդկնութ, ըն նստանութ, ըն խո
չէլութ, ըն ընդունան, ըն յարութ, ըն հոգ
եառչման, ըն գալստեան հոգոյն ալեց, ըն պոյ
Սկսնպէս ասա և յետ պօս պէրնհանան ըսա
պատարագի առաւօտն. ըն յայտնութ, ըն գալըս
պեան, ըն պնդկնութ, ըն նստանութ, ըն խո
չէլութ, ըն ընդունան, ըն յարութ, ըն հոգ
եառչման, ըն գալստեան հոգոյն ալեց, ըն պոյ
ծառայէդիս, և ըն և ալ պօս ալեց խոչի և
կիրակէս։ Կայ և գալստեան հոգոյն ալեց՝ պոյ
չմարդասէր ալեն այնպէս ասա։ Ա՛ստղնուդ ալ՝ և վերայ
ալեաց սրբոյ հոգոյն ալեց, ըն պոյ պատարագի

տեղ զցաւս անձին իմոյ: Աստուածն
գձ կու՛ե ու՛ր յո՛ւ փրկիչ-փրկեա՛ և փարա՛
ծա՛ց Յոյս կենդանութե՛ն, յոյս և ապաւէն փըր
կե՛ալ ինձ: Աստուածն
յարատած քո: Աստուածն ու՛ր
բա՛կ և վերկնային ողորմութի՛ւն քո պարգևեա՛
էջ[1] Յաղաղութե՛ց տուօղ քո՛ զնաղաղութի՛ւն
ա՛ր ամէն: Աստուածն ու՛ր:
ծա՛ղ Բարձրացա՛ եղջիւր իմ յա՛ծ փրկիչ
բձ իմ. Հաստատեցա՛ սիրտ իմ ի՛ ու՛ր
ա՛րամբ և հաւատով: Աստուածն ու՛ր:
ա՛կ մեր, զքեզ օրհնեն անձինք մեր:
գնա՛ Աստուածն ու՛ր:
Դու ես ու՛ր մեր՝ դու ես քո՛ փրկիչ
ա՛ձ դասիրին Թագաւորին յաւիտենից, որ
փրկէ զծառայս իւր և կեցուցանէ:
Էրկն Յո՛ւք փառս ու՛յ, տո՛ւք օրհնութի՛ւն մեր
դի զսա. ա՛ծ հօր իմոյ՝ և բարձր արարչից
էջան Լո՛ւ իմ ա՛ծ, և փառաւո՛ր առնեմ
ա՛ղէտ պահոյ:

Աղերսանք

կեցո՛ զմեզ:
ու՛ականի, ու՛ր ընկալ զաղաչանս մեր. և
յիշատակ: Աստուածն ու՛ր վասն խաչի քոյ պատ

Ով Աստուած մերոյ, զմեր աղա։
Եւ զայս միաբան մի՛ շնմարիտ եւ սբ հայ
դին, զմեր աղա։
մարիտ եւ ուղիղ հաւատով ի քո ննջե-
ցեալ Տ՛ր ողորմեա։
Ով Տէրդ Աստուածդ, զմեր աղա։
ուրբն պատուականաւոր ուրբ ուրբ Տէրդ
Ով դու մի՛ ընդ խոտանեն զտանիցիմք յա-
զկամայ եւ զակամայ, զմեր աղա։
Ով թողուց մեզ զամ յանցանս մեր,
մեղաց մերոց, զմեր աղա։
Ով քաւիչ եւ ներող լինելոյ պիտ ի վը
ջանայ մերոց, զմեր աղա։
Ով ընդ լսել լինելոյ ձայնիւ աղա-
ցօք։ Տ՛ր ողորմեա։
կութիւն անձանց մերոց, զմեր աղաչեմք զդ
Ով ի վերուստ խաղաղութիւն եւ փրկ-
Տ՛ր ողորմեա։ Աստուած, ով Երէից հանդանակի։
զատ քո։ Աստուածդ ես։
մութիւն եւ դիմուրիւն քո խնայեա յարա-
Ով ուր մեզ ես լուր մեզ ածոյին ողոր-
մեր։ Աստուածդ ես։
խառնարհեցի ունկն քո ի խնդրուածս դի
Ով եպեսցեն աղօթիք մեր ի տաճար սբ քո, խոս

Ո՜վ անձինս մեր՝ և զմիմեանսն ես ա
մենակալին յանձն արասցուք։
Աղերսեմց մեզ տէր ամ մեր ըստ մեծ
ողորմութեանդ քումմ. ասասցուք ամեն
քեան միաբանութիւն։
Տէր ողորմեա. տէր ողորմեա. տէր ողորմեա։

Աղեխ։

ՏԻՐ տունչեան՝ և դոյացուցիչ դիւրե
րոյ. որ արարեր զամ՝ ի զբօսանս
բարեդործութիւնդ՝ ի փրկուն անձանց
մերոց, և զդիւրեր՝ ի հանդիստ քնոյ՝
տկարացեալ բնութե մերոյ։ Լսակ այժմ
զարթուցեալ բացեր զբերանս մեր յօրհ
նաբանուն՝ ահաւոր և փառաւորեալ
անուանդ քումմ սրբոյ։ Լինիմ և այժմ
զաղաչանս մեր, և յաջողեա մեզ ուղիղ
հաւատով և առաքինասէր վարուք՝ ի
նոյն պաշտօն քո կանխել միշտ. և նո
ւիրեա կանոնիւս անդադար փառաւորել
զՀայր և զորդի և զՔեզ Հոգի. այժմ և
միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ո՜վ քեզ, որ յամի զթած և մարդա
սէր տէրդ ես, աղաչեմք հանապազ,

առաջի

Ալ ոչ ամբիծ և անդատապարտ կալ մեզ
զոմն ոչ կարեմք հանդուրժելովք աղա։
Ալ ոչ ջանկանեմք մեզ ի փորձութիւն, ո՛
ժամու խօսիլ մեզ զբան ոչն, զոր աղա։ դձ
Ալ ոչ ի դիշերի և ի տունջեան, և յայտ առ
նովքեան։

Քարոզ Աւուն պատկն, ու Տէր ապաւէն
Իմ մեր որ յերկինս ես։
Օրհնեալ սուր մեր յիս քոյ • ամէն։
և միշտ և։

Տայր մեր որ յերկինս ես։
Օրհնեալ սուր մեր յիս քոյ • ամէն։
Աղաղակեմք և օրհնեմք և երդօք հո
գևորօք անդադար փառաւորեմք զՔ
Տայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ • այժմ
և միշտ և։

Աղաղակեմք և օրհնեմք և երդօք հո
գևորօք անդադար փառաւորեմք զՔ
Տայր և զորդի և զսուրբ հոգիդ • այժմ
և միշտ և։

Աղաղանդ։

Մեծապօր սուրբ եղ • այժմ և միշտ և։
քեզ դոհումն և փառս մատուցանեմք
ցումիք զքեզ օրհնել, զքեզ գովել, և
և ի գիշերի։ Ձերեշտակայինք երգակ
առնել առաջի քո յամ ժամ, ի տուէ
ի պատուիրանի քում, և զՀաճոյան
եղեր ի վեր մեր • զի կարասցուք կալ
ալելուիա՛ սուր, զքաղցր լուծ քո, զոր
ի կարդի կրօնաւորութեան մերում։
զի զօրացուսցես զմեզ օր ըստ օրէ էալ

առաջի աչեղ առեներին քե՛, զոր աղա։
Ա՛ռ առաջնորդեցյ մեզ ի՛ նաւահան-
դիստն կենաց անվախճանից, զոր աղա։
Ա՛ռ արժանի լինելոյ մեզ վերին կոչ-
մանն՝ և երկնից արքայութեն, զոր աղա։
Ա՛ռ Հոգւոցն։ Այս ևս միա։ Օրհնէ։

Ողորմեաց։

Ա՛ղօթ։

Ի՛մ դիշերի և՛ ի տունջեան և յամ ժա-
մու զքեզ աղաչեմք, և՛ ի քէն խընդ-
րեմք մարդասէր տէր։ Լ՛ուր մեզ ա՛ծ
փրկիչ մեր. խոնարհեացի՛ ունկն քո՛ ի
խնդրուածս մեր. զի մի՛ ունայն լիցին
վաստակք ծառայից քոց. այլ համա-
րեա զաշխատութիւս մեր՛ ի գործ ար-
դարութե, և՛ ի պտուղ ա՛ծպաշտութե։
Ընկալ՛ տէր՝ զաղօթս և զերկրպագութիս
մեր, և հատո՛ մեզ զողորմութի քո առա-
տապէս. ծածկեա՛ զմեզ ընդ հովանեաւ
ամենազօր աջոյ քոյ. զօրացո՛ զմեզ տէր՝
զօրութե՛ սրբ Հոգւոյդ. պահեա՛ զմեզ ունի
եւիբ աիան։ Լ՛ուր ատ մեզ նշան բա-
րի, ի՛ դուէստ և՛ ի փառաբանութի ա՛ն-
ուանդ քում սրբ։ Ո՛ վ ի՛ ի քո փառս

պարկս խաղաղութե՛ , զնո՛ր աղա։

Ա՛Ր ո՛ղջերոյ զգնացս մեր ի՛ ձանա՛ պ՛ակ

Ա՛ղաչանք Տ՛էնուխանէրէ , և Աստ՛ված հանդուցո՛ղ։

զորդի՛ և զնո՛ր Հոգի՛դ • այժմ և ։

մու անդադար փառաւորեմք զՀայր և

Ի՛ դիշերի և՛ ի տունջեան՝ և յամէն ժա՛

Ա՛ղաչանք ։

իշխանութի՛ և պատիւ • այժմ և ։

ողորմութեց • և քեզ վայելէ փառք

զամենեսեան ողորմութե՛ , և՛ աՀա՛

ցուն պարդևեա զերկնից արքայութի՛դ ։

զամենեսեան լուսաւորեա • և ամենե՛

զամենեսեան խնդաստնացո՛ •

օրհնեա • զամենեսեան ի՛մաստնացո՛ •

թեանցդ ակն ունիմք ։ Օ՛ ամենեսեան

պեթութի՛ քոյ ։ Օ՛ ի՛ քո առաջի կամք

ւոր հօտի քո , զոր ժողովեցեր առ քեզ

ւոեռնական , նայեա՛ց և այց զայդ արա բանա՛

Հովիւ քա՛ջ՝ Հովիւ բարի՝ և յաւի՛

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

ւոյ և Հոգւոյն սո՛ր • այժմ և ։

փառաբանութի՛ի բարձունս, Հօր և որդ

կատարի՛ սո՛ւրբ աստուածոյ մշանջենաւոր

Ո՛ տ ցրեալդ ի միջի զնա խորհուրդս
դարին , զնո աղաչեացուք ։
Ո՛ ան պարգևեալդ մեզ առաջի խոր-
հուրդս՝ և առաքինի վարս , զնո աղա ։
Ո՛ տ պահեալդ զմեզ ընդ հովանեաւ ա-
մենազօր աջոյն Ի՛րոյ , զնո աղա ։
Ո՛ տ խորտակեալդ զհակառակորդն վաղ
վաղակի ընդ ոտիւք մերովք , զնո աղա ։
Ո՛ տ հոգւոյն ։ Կ՛ու և ա միաւ ։ Ո՛ նձինն ։
Աղերսեմք ։

Ա՛ղօթ ։

ՅԱ՛ երկնի և երկրի՝ արարիչ ամ արա-
րածոց երևելեաց և աներևութից ։
Ա՛ռ քեզ կարդամք յամ ժամ . զի ընդ
ամ տեղիս ես տրուբ քո , և արքայութի՛ւն
քո ամենեցուն տիրէ ։ Ե՛ ևարհեա մեզ
երկիւղիւ՝ ի պաշտօն քո կանխել հա-
ճատակ . սիրել զքեզ ի բոլոր սրտի՝ և
ի բովանդակ մտաց . և յամ զօրութի՛ւն
մերմէ . պահել զպատուիրանս քո ։ Ո՛ ամ
բառնալ առ քեզ զձեռս մեր ի սրբուի
առանց բարկութե՛ և երկմտութե՛ . և զա
նել ի քէն զնորհս և զողորմութի՛ , և զա

դի և զնոսա հոդիւդ • այժմ և ։

անդադար փառաւորեմք զՀայր և զՈր-
դի և զՍուրբ հոդիւդ։ այժմ և ։

Աղաղակ ։

Յերկս օրհնութե՚ւ և՚ ձայն սաղմոսից
ընդ հօր և ընդ որդեբ հոգւոյդ • այժմ և ։

Ա՚յ ես օրհնեալ
մեր, և փրկիչ յա՚ք։ Ա՚յ ես օրհնեալ
մարիա երկրպագուս քո։ աճ մեր՝ և տէր
նաւորս արասցես, դասելով ընդ ձըշ-
Ա՚րամ և զմեզ մեծի շնորհացդ արժա-
ներս զնոր պարգեւս քոյին բարեացդ։
հեռաւորաց և մերձաւորաց աւետարան
մեր զնասաղաւս յերկինս և յերկրի •
բարձեր զթշնամւե՚ւ՚ի միջոյ, և արա՚
մեզ առնել զարդարութի՚ճ։ Ա՚յ զի դու ես աճ խաղաղութի՚ճ, որ
կրկնի ամծունըն յերկրպագուի։ և փա
ռաւորի յանմոունց թագաւորուի՚ քո։
՚Ա՚յեա՚ յերկրպագուի՚ս մեր, և ուսա՚
Բ՚ոմ առնազօր և յաղթօղ տրուեզ
Խաղաղութիւն առնեցուն։

զմեզ զծառայեցս քո ամենայն՝ առա՛ւ ի
պատերազմէ ի վեր պաշտօնէից քոց։ Եւ
զմեզ ողորմեա՛ քո Տէր եւ պահպան
քո։ եւ ողորմա՛ւ քո Տէր եւ պահպան
նկուեցեալ եւ բնակեցեալ առ մեզ ա՛ծ
մեր արդարութե՛ան քո։ Ո՛չ արդարո
զի առեցեն աչք մեր զմերկութի՛ւն քո։
մեր արդարութե՛ան առ քեզ՝ այլ ա՛ծ մեր ,
շնորհի՛ւ ողորմութե՛ան քո։ Ո՛չ արդա՛ զմիտս
զարթուցեր զմեզ ի՛ հանգստեանէ քնոյ
Պաւհանասիք զքէն տէր ա՛ծ մեր , որ

Աղերսեա՛ց ։

Ա՛մէն ։

Աղերսեա՛ց ։

Ա՛ ՚ր Տո՛ւդուցն։ Այս ևս միա՛ւ Օ՛րհնեա՛լ
բեն զամ ժամանակս կենաց իւրեանց , զ
Ա՛ ՚ր ողք սաղմոսիւք և օրհնութե՛ան կատա
բնակեա՛լ են ա՛ք Հարքն մեր , զա՛ր աղա
Ա՛ ՚ր ողք ի լերինս յայրս և՛ ի փոսս երկ
հատուցեալոց , զա՛ր աղա ։
Ա՛ ՚ր ամանձանց քրիստոնէից , և տանց
կան՝ և յորոգայթից սատկի , զա՛ր աղա ։
Ա՛ ՚ր փրկեալոց զմեզ ի՛ զրպարտուե՛ մարդ
գձ մո՛ւխ ի՛ բարեբեր տունէ մերմէ , զա՛ր աղա ։
Ա՛ ՚ր գտանելոց մեզ զչնորհս և զողոր
Բարուք Աղերսեա՛ , և՛ն նէգութե՛ան ։

տուէ և՝ի գիշերի և յայմ ժամու միշտ
խորհիլ՝ի սէր պատուիրանացդ քոց։
Եւ զոհանալով փառաւորել զՀայր և
զորդի և զՅոբ Հոգիդ • այժմ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Վենդանարար զօրուն և աղքիւր անմահուն է, դու ես քո՛ ած փրկիչ մեր։ Որ ընտրեցեր մեզ՝ի միջի գիշերի յառնել և խոստովան լինիլ առ քեզ վասն իրաւանց և արդարութե՛ քո։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տո՛ր ած մեր, արա՛ զմեզ արժանս և պատրաստս՝ի ժամուս ուրուսոյս ընդ սբս քո։ Եւ ընդ նոսին զոհանալով փառաւորել զքեզ ընդ Հօր և ընդ Հոգւոյդ Սրբոյ • այժմ և։

Աղաղնանք։

Պահպանիչ և Ճշմարիտ խոստովանութիւնդ անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի և զՅոբ Հոգիդ • այժմ և։

23 (ԻԳ) Ամպատուրը յայնկոսեաց Աբրահամ։
Լուր մեզ անասնոցդ փրկիչ մեր. եւ կերցուր ըզմեզ, որ յայնմ
հայկի կարօտիմք եմք։

24 Լուր մեզ ասէջ փրկիչ մեր. յոյս ամ
ծագեաց երկրի. ընդ ո՞ւմ իմացմունք զօրութիւն
ո՞պատրաստակի ըզ լերինսըս զօրութիւնք
իւրով. եմըզգեցեալ կոչ զօրութիւն. եւ
կերցուր ըզմեզ, որ յայմմէ։

25 Լուր սուրբ անասնոցդ մերոց սէիմ մարդ
գայմահեր, եմզգեցա ինմ մեզ։

26 Ո՞ւր զկա ամենեսեան արընեմք. ա՛յմ
օգնեաց կոնձ մարդայմհեր։

27 Ամ ընկերանուր գնա ամ յերեսաց քոց.
եւ գՀոգւոյ քո սուրբ մի հանեսցես յինէն։
Ընդ սուրբ կոնձ գցընծութիւն փրկուեք.
եւ Հոգւով պետութեամբ Հաստատեսցես

Ա՛ր

ղիրս թեամբ հոգ։

առաջ . սի՛րտ . սո՛ւրբ . տուրբ . տէր
միաձայն բարբառուին անգամ կամ ի
ունելով ըզգիմ մի՛ւրեան հոգ . և
աչերս վերս վերս ի քերմակեսդ ի խոնարհ
ամ փ քեզ գոլեն . թանգա՛ւոր փառաց .
և հանապազորդեցա՛ն . ու հրեշտակք ի՛ւ։
Ա՛րի՛նք ու՛երկիր հանապազ ըզ փ
ամ ի նա անաց . և երկեն , հրամայեաց
ղերկիրս . օրհնեցէ՛ք զանուա՛նդ ո՛ր ան։
Ա՛րի՛նք ե՛րկնից,ջուրք որ ի վերոյ քան զ
սաղմոսեր , մի կորսնա՛նիցեր։
Ա՛րի՛նք ե՛րկինք ու՛երկիր դասք հրեշտակաց
պա՛գանեն. ու հրեշտակք ի՛ւ բարձրհոնա
ալանդակ՛ն ու՛ ասեն . ողորմեա դուն
ա՛ր , ու՛ ի կեցո՛ւ։
Ա՛րի՛նք ու՛երկիր դասք մարդա՛
քո՛ն ան . այրա՛ծք ան զ՛ք ու՛երկիր
թունդ՛թիմն բանդագրութ մարդա՛
ղիս . ա՛յլ օգնեա՛ ինձ։
Ա՛ն անտե՛ս առներ զիս տէր անտի՛ փ
ա՛ծ փրկեա՛ ինձ . այլ շնորհեա՛ ինձ

դշ Այլ երկայնամիտ եղիր ամենեցուն
նեղութեանց. և զգուշացիր որ ի
վերայ մեր. ոչ ըմպիցես և ի յաւազակս կրկին
փորձիկ եւ ի կերցիր։

սշ Այլ երկայնամիտ բանզի մոլորեալ և ճշմա
րիտ՝ նայեաց առ ինս. և ոչ զմեզ ես
ինձ։ Տուր զօրութիւն ծառայի քոյ.
կեցո զորդի աղախնոյ քոյ. և արա առ
նս զնշանս բարութեա՛ն. և գործա՛։

փ Տէր որ գործացեր յաւազակին նայեա
ւիդ լինել քեզ. և մաքրեցեր զանձ
ուն՝ որ յանցանաց նորա յաղեղորդի
ւոյդ քոյ. գործա և յիս՝ ի մեզաւորս,
որ ծանրաբեռն եմ առ քեզ. և փոխա
դիր՝ ի գան ի թլիս քո մատ լսել ի կեղ
ջերուացդ ի յաղեղորդիս քոյ։

թ Պատուեա ընդէս թիշնամին. հա
նապազ զկնի կամիլ կորուստ հոգւոյ
այլ զոր տուր նմա կամ այլոց որ մոլորեալ
ի ճանապարհ, և ի կեղծ։

ժ Պատուհաս ընդէս ի տապալտուց.

և փոխանակ սիրոյ խոյ մատնէին զես.
այլ ես յաղօթս կայի։ Հաստացի՛ն
ինձ չար փոխանակ բարւոյ. ատելու-
թիւն փոխանակ սիրոյ նմա՛ս։ այլ դու
մի՛ մի՛ այդ ա՛։

Ա՛ր հօվիւդ ես հօտից բանաւոր կենդ փ
դանեայց. ան՛ր ինձ յոյս կենդանց ա
պաշխարու՛թ. և դօրձա՛ զմոլորեալս
՚ի՛ հօտ քո քա՛, ա՛ր ի կեա՛ս։

Ա՛ելայ և տալա՛ր ըղ-քեզ. թո՛ղուս թ
թի՛ ան՛ն շըն՛որհեա մե՛զ մե՛ղս ի՛մո՛ց.
քա՛րէք ի՛մ լեր քո դըթա՛ծ. ա՛ր
մի՛անդ ես փըրկիչ, ա՛ր ի կե՛։

Ա՛ելայ տա՛ր մեզ. և զանօրէնութի՛ս իմ ող
ես լո՛ւանձի՛ն դի՛ ա՛ս։ Ն՛ղալեա՛ և
խնդրեմ ՚ի՛ քէն, թո՛ղ ինձ տա՛ր. թո՛ղ
ինձ. և մի՛ կորուսաներ զես ըստ անօրէն

նա՛թեա՛ ի՛մո՛յ. քա՛։

Ա՛ելայ քա՛ղ տա՛ր. մե՛ղայ քե՛ղ տա՛ր. մե՛ փ
զա՛յ. և՛ քան զանա՛ղ ծո՛ւիւ բա՛զում
ես յանցա՛եալ ի՛մ. պատա՛ռ նո՛ւ այ՛նոսի

զանձն մեր. այլ անցեր զցասմամբն
Ք՚ուիննաւոյ. մի այնոքես առնեիր զայդմ
ասէ Պաւղոս առաքեալն մեզ քրիստոսի
տէրունական մարմնոյ եւ արեան հաղորդեալ
եւ անմահական եւ անյաղթական փրկութեան.
տուր ինձ զայդ ընդ քեզ ասել եւ ընդ
հնարս ինչ ասելոյ զայդ ընդ քեզ ասել.
ասէ ես ոչ կարեմ ընդ քեզ ասել զայդ.
զի ոչ ասեմ զայդ ընդ քեզ ասելոյ քո.
ասէ Պաւղոս առաքեալն ես ոչ կարեմ
զայդ ընդ քեզ ասել. զի ոչ ասեմ զայդ
ընդ քեզ ասելոյ քո. եւ ոչ միայն քեզ
զանազան զանազանութեամբ ինձ վիճեալ
եւ փառեցան վիճել ինձ հետ
ընտրեալ անընդհատութեան ընկալոյ.
ոչ այնչափ զայդ ընդ քեզ։
Պաւղոս մեծ առաքեալն մեծութեանէ քեզ հայեր
ընկնար մեր. մի այնոքես առնեիր զայդմ

հրեայ՝ նախ թիկն, տղոյն ընտանեաց մեզ։
ասպնջականութեամբ, ու ըստ կերակրոյ ցուն։
ընդունօղքն էարեաց ի զղջալոյ ամն
նեաք քո ծառայս. ու փոխ խորհուրդ
յիս ուրբ ի մեղուցեաք և յանօրէն
ցեր ըս ամպնչեսթեամբ։ արդ զքեզ ու
եր զբնթանալոյ ի մեղսասիրս շնորհե
զ ամպնչեսթեամբ։ փ
Անհնախանձ ու անպիշեցեր սէր ըս։
ցաչք. ա՛ռնիս արդ զբա։
զին. ի վկայութեց քոց ես ոչ խոտորեք
Բազում են որք հալածեն և նեղեն
տաւ իրաւանց քոց կեացո զիս։
զիս. ի վկայութեիք քո բազում են ես։ և տղ
երէն, ու կրնձ պղծութեամբ։
թիւնըս քո. որպէս ու ի մեքսա՛ն
էն յոյժ. ա՛ռնիս արդ զբարեբերեալն
ՅԿՏԲ ԼԲՄԴԶԹՈՒՔԻԲՔ քո բաղում
եմք բարեբարեաց ՈՐՆԴ։
քո ի միջոջ. ու յիշեաց զի պատուէր

ոգ Ա՛յլ ես ըստ բանին մարդուն քեռան քումմըտից ի տուն քո. և երկիրպա դից ի տաճար սբ քո երկիւղիւ։ Ցկր առաջնորդեա ինձ յարդարու քում վասն թշնամեաց իմոց. և ուղիղ արա առաջի իմ ընթացս քո։

դու ունկն իշխասցես։

փ Ո՛տաճարի քում սրբութեանդ հայնա պաշտ ըզքեզ գունդք թանգամարդ փաստաբանաց. որ ունիս իշխանութիւն կենդանեաց և փըրկուես, ողորմեա՛ մեզ։

եշ Պաշխանրութեան արտասուս ա ւաշեա՛ զկնի, և լըսեա՛ նոյն ըզ բանըմոլութեան ի մեծաց. սիվաշնորհեա յաւուրս քոյն ընդվա՛ղ խնդրեսցեն զքաւութիւն ու ըզ մեծ ողորմութիւնդ։

ոգ Ո՛րպէս լի՛ց անձն իմ առ քեզ ապ հիւ զօր և կենդանի. երբ եկից երեւեցայց առաջի քո։ Լա՛ղեն ինձ արտասուք իմ հերակուր ի տուէ և ի գիշեր։

ՆԱԻԱՏՅԱՆԻՑ ԱՐՇԱԿ։

Ես, որ ոչ մի բան ունեի ձեզանից թաքցնելու, ոչ մի
բան ծածկելու, ես ի՞նչ կարող եմ ասել ձեզ։ Ես ձեզ
ասում եմ միայն, որ ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես
հայրը սիրում է իր միակ զավակին։ Ես ձեզ սիրում
եմ, ինչպես մի հոգի կարող է սիրել մի ուրիշ հոգի։
Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի մարդ կարող է սի-
րել մի կին։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի տղա
կարող է սիրել մի աղջիկ։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչ-
պես մի ամուսին կարող է սիրել իր կնոջը։ Ես ձեզ
սիրում եմ, ինչպես մի եղբայր կարող է սիրել իր
քրոջը։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի ընկեր կա-
րող է սիրել իր ընկերուհին։ Ես ձեզ սիրում եմ,
ինչպես մի մարդ կարող է սիրել մի կին։ Ես ձեզ
սիրում եմ, ինչպես մի կին կարող է սիրել մի
տղամարդ։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի կին կա-
րող է սիրել մի կին։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես
մի տղամարդ կարող է սիրել մի տղամարդ։ Ես
ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի մարդ կարող է սիրել
մի մարդ։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի հոգի կա-
րող է սիրել մի հոգի։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես
մի մարդ կարող է սիրել մի կին։ Ես ձեզ սիրում
եմ, ինչպես մի կին կարող է սիրել մի տղամարդ։
Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի կին կարող է սի-
րել մի կին։ Ես ձեզ սիրում եմ, ինչպես մի տղա-
մարդ կարող է սիրել մի տղամարդ։ Ես ձեզ սի-
րում եմ, ինչպես մի մարդ կարող է սիրել մի

թե յանկստա՞ւ յաղբեւ ընդ։

ի Ա՛ր ծառաւեացդ ես ծարաւեաց եւ հաճ դնիստ աշխատելոց. ձանապարհ մոլո րելոց, եւ հովիւ հնգեւոր բանաւոր հօտի. փնփնգողացս առ քեզ քո՛ր լեր նահանդիստ. Լ՚արբո՛ մեզ ծարաւեացդ ըղբուժիկ. զի քաղցրու թե՛ յանկստա՞ւ յաղբեւ ընդ։

թ Ա՛ռ ես քո՛ւ աղբիւր կենացդ խոհեմ ոգեմտութե՛ն. շնորհեա՛ փըր կիչ անձա՛նց մերոց ըզթողութիւն մեղաց մերոց։

ա՚Ի՛քո՛ն է աղբիւր կենաց. և լու սով երեսաց քոց տեսա՛նի՛ք ըզ՚զոյս։ Ո՛ւրախ զոդեալ քեզ զարդարութեամբ քո ոչք ձանաչէն ըզ՚քեզ. զարդարութեամբ քո ոչք ուղիղ ե՛ն սրտիւ՛ք. շնորհեա՛ փըր կիչ անո։

փ Ա՛ր աղբիւրդ՝ ես ծարաւեացդ և հա՛ն դիստ աշխատելոց. ձանապարհ մոլո րելոց, և հովիւ հնգեւոր բանաւոր հօ՛տի. փնփնգողացս առ քեզ քո՛ր լեր նահանդիստ. Լ՚արբո՛ մեզ ծարաւեացդ ըղբուժիկ. զի քաղցրու թե՛ յանկստա՞ւ յաղբեւ ընդ։

փ Ա՛ռ ես քո՛ւ աղբիւր կենացդ խոհեմ ոգեմտութե՛ն. շնորհեա՛ փըր կիչ անձա՛նց մերոց ըզթողութիւն մեղաց մերոց։

ա՚Ի՛քո՛ն է աղբիւր կենաց. և լու սով երեսաց քոց տեսա՛նի՛ք ըզ՚զոյս։ Ո՛ւրախ զոդեալ քեզ զարդարութեամբ քո ոչք ձանաչէն ըզ՚քեզ. զարդարութեամբ քո ոչք ուղիղ ե՛ն սրտիւ՛ք. շնորհեա՛ փըր կիչ անո։

պաշտպանութիւն տէր. ըստ ի լաւացեալ
Աստուածոյ կոչեալ շինուածոյ, ի սոյ ի
տեղիս։
Որ ընդունել ի հետ նորէդ յաւէտ
զնոյնչափ ցաւալիս ու ծանր ախտից
զոր ես թաքուցի ոչ յայտնեցի։
զպատճառն մեր քեզ մատուցանեմք,
ես քո անբաժանորդ մարդասիրութիւնդ։
Ո՞վ լինիցեալ ես տէր, եւ փայտատուրեալ
կենսախնամ։
ընդհատուրեան խորհրդոյդ, ո՛չ ըստ
տոհմ պատճառի մեղաց քոց։ Աստուածատուրեան զիմաղձ
Ա՛ր լուսատուո՛ւ ես տիեզերաց քրիստո՛ս
նորա՛ց. եւ պատճառ։
պակ իմ առաջի նոր, մերոցն յայտնեցեր
մէ ձայնիւ պղծութեանց իմոց։ Ու պատ
Լուր ինձ ի սաքարէն զոր ոչ տեսի։
ցեր ի յայտնեցեալսն զոր ոչ տեսի։
ու հատու պատճառ իմ ժամանեն ես
քոյր եւ ձայնիւդ ի
Ա՛ւ տա՛ր զարի՛ւդ սերոյ քոյ ի

տապալ ասացին ընդ միմեանս։

Եւ ասէ ցնոսա Տէր. Ո՞վ է մարդ ի ձէնջ որ ունիցի հարիւր ոչխար, եւ կորուսցէ զմի ոմն ի նոցանէ, ո՞չ զթողուցուն զիննսուն եւ զինն ի լերինս, եւ երթիցէ զկորուսեալն որոնել։ Եւ եթէ գտանիցէ զնա, ամէն ասեմ ձեզ, թէ ուրախ լինիցի նա վասն նորա, քան զիննսուն եւ զինն որ ոչ էին մոլորեալ։ Նոյնպէս կամք չեն առաջի Հաւր ձերոյ որ յերկինս է, զի կորիցէ մի ի փոքունսս սոցունց։

Ա՛յլ եթէ մեղանչեսցէ առ քեզ եղբայր քո, երթ եւ յանդիմանեա զնա միայն ընդ քեզ եւ ընդ նմա։ Եթէ լուիցէ քեզ, շահեցար զեղբայրն քո։ Եթէ ոչ լուիցէ քեզ, առ ընդ քեզ եւս մի կամ երկուս, զի ի բերանոյ երկուց կամ երից վկայից կացցէ ամենայն բան։ Եթէ ոչ լուիցէ նոցա, ասա եկեղեցւոյ։ Եթէ զեկեղեցին ոչ լուիցէ, եղիցի քեզ իբրեւ զհեթանոս եւ զմաքսաւոր։

Ամէն ասեմ ձեզ, զոր ինչ կապիցէք յերկրի, կապեալ եղիցի յերկինս։ Եւ զոր ինչ արձակիցէք յերկրի, արձակեալ եղիցի յերկինս։

Դարձեալ ասէ ցնոսա. Ամէն ասեմ ձեզ, եթէ երկու ոք համաձայնեսցին յերկրի վասն ամենայն իրի զոր ինչ խնդրիցեն, եղիցի նոցա յԱստուծոյ հաւր իմոյ որ յերկինս է։ Զի ուր են երկու կամ երիք ժողովեալք յանուն իմ, անդ եմ ես յեմտեղ նոցա։

Այր մի ունէր երկու որդիս. եւ մերձեցաւ առաջինն եւ ասէ. Որդեա՛կ երթ այսաւր գործեա՛ յայգւոջ իմում. եւ նա ասէ ցհայր իւր. Ոչ կամիմ. ապա յետոյ զղջացեալ գնաց։ Եւ մերձեցաւ միւսն եւ ասէ նոյնպէս. եւ նա պատասխանի ետ եւ ասէ. Ես տա՛նիմ տէր. եւ ո՛չ գնաց։ Ո՞ր երկոցունց արար զկամս հաւր։ Ասեն ցնա. Թէպէտ եւ առաջինն ասաց ոչ. սակայն ապա զղջացեալ գնաց։ Ասէ նոցա Յիսուս. Ամէն ասեմ ձեզ. զի մաքսաւորք եւ պոռնիկք յառաջագոյն երթան քան զձեզ յարքայութիւն Աստուծոյ։

Եւ եկն առ նա Յովհաննէս ի ճանապարհ արդարութեան, եւ ո՛չ հաւատացէք նմա. իսկ մաքսաւորք եւ պոռնիկք հաւատացին նմա. եւ դուք տեսեալ ո՛չ ապաշխարէք յետոյ հաւատալ նմա։

Լուարո՛ւք այլ առակի. Էր այր մի տէր տանն որ տնկեաց այգի մի, եւ պատուար արար շուրջանակի նորա, եւ փորեաց ի նմա հնձան, եւ շինեաց աշտարակ, եւ տնկեաց զայգին գործաւորաց, եւ գնաց յաշխարհ հեռի։ Եւ յորժամ մերձեցաւ ժամանակ պտղոյ, առաքեաց զծառայս իւր առ գործաւորսն, զի առցեն զպտուղ նորա։ Եւ գործաւորքն բռնեցին զծառայսն, եւ զոմանս ծեծեցին, եւ զոմանս սպանին, եւ զոմանս քարկոծեցին։ Դարձեալ առաքեաց այլ ծառայս բազումս քան զառաջինսն, եւ արարին նոցա նոյնպէս։ Յետոյ առաքեաց առ նոսա զորդի իւր, ասելով. Երկնչեսցին զորդւոյ իմոյ։ Եւ գործաւորքն տեսեալ զորդին, ասացին ընդ միմեանս. Սա է ժառանգ, եկա՛յք սպանցո՛ւք զնա, եւ մեր լիցի ժառանգութիւն նորա։ Եւ բռնեալ զնա, հանին արտաքս յայգւոյն, եւ սպանին։ Արդ յորժամ գայցէ տէր այգւոյն, զի՞նչ արասցէ գործաւորացն։

ամեներ ըզվ ի մեջ. եւ ե։
վ Այլ ըզ տանջա՛նս եւ ըզ մահ վասն
քո յանձն առին. եւ չէ՛ զոր ոչ եւ
նոքա վասն ինքեանց վասն անուա՛նդ քոյ սըր
բոյ. բայց եւ քո՛ւ սուգ մի կո՛րուս
ցես ի մեջ. եւ ե։
ղ Փըրկո՛ւիմ արդարոց ի տանէ ե. վերա
կացու ե նոցա ի ժամանակս նեղութե։
Օ՛գնական՛ նոցա ե եւ փրկեսցէ զնա.
ապրեցուսցէ ի մեղաւորաց. եւ կեցու
ցէ զնա զի յուսացան ի՛նա։ եւ բա։
ճ Ա՛յլ ըզ տանջա՛նս եւ ըզ մահ վասն
քո յանձն առին. եւ չէ՛ զոր ոչ եւ նո
քա վասն ինքեանց վասն անուա՛նդ քոյ սըր
բոյ. բայց եւ քո՛ւ սուգ մի կո՛րուս
ցես ի մեջ. եւ ե։

Տէր
Հոգիկ՝ որք շուրջ են ընկնուած։
աբեղ իւրոց. մեծ և ահաւոր ի վէր ա-
ղ Ո՛չ փառաւորեալ է ի խորհուրդս
սահմանել զանձինս նոցա մեր։
թիւն. հաշուել ըզհամարն ու լմն-
բոյն այս անուն. յանկիծող ըզնահատակիս
խոշտանգութիւնք. շնորհեցեր սուր
ի Վասն երկար քու աղբիւր կենաց. բերդ
մե՛ր բարեխօսեա՛ սե՛ւ ցկնդ։
ընդեցեալ ունիմք. և այս քո վանըն
հաստատեցիր. դուք ըզսյոյն կենաց
լեալք. որք բազում տանջանացըն
փ Ա՛ռտիրոնք երանեա՛լք ու փառաւո՛ր
նեալ է այս. անուն մանն։
տատութիւնք ժողովրդեան իւրոյ, օրհ-
ղ Աքանչելի է այս ի վէր սեաց իւրոց այս
խոյանէին։ Վա՛յ տացէ զօրութիւն հա-
եմ րիկնից։
խոհանոցն ի կոչնումն աղքատութիւնք
նուել մանան ու բաժինն ընդ հրաւիրեա
դան. պարզևաւորեա՛լ մեծաւ շնորհ, սո-
քն Բարեխօսութեամբք սրբոցդն այս։

թեղուն յանցանացն մերոց. եւ
ամէնայնիւ ասէ՝ զի ոչ կարեմ
խօսիլ առ քեզ տէր. եւ
զձկնիկն ասէ անուն. բառն
ձկնիկն յաղագս սրբոցն
եւ վասն մեր բառն խօսեցեալ
լոկ ծաղրանքին յանդգնեալ
ասէ անուն. զի ես դուս եր, եւ ձկնարուեցի քո
շրթունքդ ընդ քեզ. ընկերեցեր սըր
բոյն ասա անուն. յաղթօղ զնահատակն
թէրեն հալածել ընդ խաչին եւ լռե
ցաւ։

փ Ա՛ր ընկերօք ըզ հոգւոյն յաղթեցիկք
թիշնամանին. երանեալ ըզ վերակացիք
քն. վասըն ձեր տօնուցաս հայցեմ
զձեզ յայդ զթողուածոյն ի մեղաց։

փ Ա՛ր պըսակիդ ճք պարծանաց ամէն
ոյքինեացդ. նախաշաւիղ եւ առաջ
նորդ կենացըն յաւիտենից. ով ամ՛ե
վճխկայք. առ պըսակիչըն սրբոցդ
եւ վասըն մեր բառն խօսեցեալ. ընդ
լոկ ծաղրանքին յանդգնեալ ասէ
րէն կենացըն յաւիտենից։

զձ Ա՛վ ձկնիկն ըզ
խօս ունկիմք առ քեզ քո
ամէնայնիւ ասէ՝ զի ոչ կարեմ ընդ
թնդութիւն յանցանացն մերոց. եւ

զնովեալ օրհնել զմեզ քրիստոս ամէն։

Աղէք ի խորանըն սրբութեանն մեզ ժո՛ղ
ղեալ ի սրտից մերոց ուրախութիւն։
Ա՛րեգակ եղերուք արդարոյ ի տեր. և
լուսին եղերուք յիշատակի սրբոյ
թեր նորայ. և ծաղկեցարուք սո՛ղ
պատուականն է առաջի տեն մահ սրբոց իւրոց. ո՛ տեր ես ծառայ քո եմ. ծառայ և որդի աղախնոյ քոյ։ Ջնա՛ր բզկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տեր կարդայից. և ծաղկեցարուք սո՛ղ
Ջանդիսացեա՛ք ի մարմնոս պատուական
լոյսի յաղթող զրա՛տչաք սուրբն վրդ
ովհաննէս. քանզի ձանապարհ հոգի
դեցիք ընդ մե՛զ հերկնայինն քահանայն
հերու մեսա՛ղեմ. ընդ անմարմնոցըն դաս փառաւորեալ տեր զերս մե՛զ
ամէն։

Աղէք ի խորանըն սրբութեանն մեզ ժո՛ղ
ղեալ ի սրտից մերոց ուրախութիւն։

ՆԸՆ ՁԵՄԻՑ ՄԱՏՈՒՑԻՔ ԱՍՏՈՒԱԾԻՆ ։

ԻՄ Ո՛Հ ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՄ ԵՐ ՀԱՅԻԿՅԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅԻՍ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ . ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՏԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԱԾՈՅ . ՈՐԴՈՅ ՁԵՌՆԱԴՐԵԱՑ ԶԱՅՍ ՔԱՀԱՆԱՅՍ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՒՈՅ ։

ՍԻՐԵԼՈՅ ՏԱՏԱՓԵԼՈՅՆ ։

ԱՅՍ ՊԱՏՃԱՌԱՔ ԵՆ ԽՕՍՔ ՆՈՅԱՅՔ . ՊԱՏՄՈՒՉԱՆՔ ԱՇԽԱՐՀԻ ԵՆ ԽՕՍՔ ՆՈՅԱՅՔ . ՈՐ ՄԻՆՉԵՒ Վ ԻՆԾԱՌ ԿԻՐ ԵԼ ԲԱՐԲԱՌ ՆՈՑԱ . ԵՒ ՄԻՆՉԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԶԱՅՆՔ ՆՈՅԱՅՔ ։ ԱՅՆՔ ԵՆ ԲԱՆՔ ԵՒ ՈՉԷ ԵՆ ԽՕՍՔ , ՈՐՈՑ ՈՉ ԵՂԱՆ ՀԱՒԱՏՔ ։

ՆՇՈՒԱԾՔ ԵՒ ՏՈՒՓԱՓԻՒՆ ։

ՀԱՏՈՒԱԾՈՅ ԵՒ ՏՈՒՓԱՓԻՒՆ ԱՅՍ Է ։

ՍՊ Ա՛ԵՐՁԷ ԶԱՐ ԱՌ ՏԱՆԵԱՆ ՈՂՔ ԿԱՐԴԱՆ ԱՌ ՆԱ . ԱՌ ՏԱՆԵԱՆ ՈՂՔ ԿԱՐԴԱՆ ԱՌ ՆԱՐ ՁՐԽՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ։ Ո՛Վ ԿԱՄ ԵՐԿԻՒՂԱԾԱՑ ԽՐԱԽ ԱՌՆԷ ԶԱՐ . ԱՂՕ ԹԻՒՆ ՆՁ ԼԱՒ , ԵՒ ԿԵՑՈՒՑԱՆԷ ԸՆԿՆՈՒԱԾՔ . ՊԱՏՄՈՒՉԱՆՔ ԱՇԽԱՐՀԻ ԵՆ ԽՕՍՔ ՆՈՅԱՅՔ . ԵՒ ԱՅԼ ՍԻՐԵԼՈՅ ՄԱՐԴԿՈՑ ։

ծրագրել նոր ընթերցողներ, որոնք ընդհանրապես
մարդու նուաճումների թագավորության.
ցնդ ընդ պատերազմ ջոկելն. ես իմ կամ
պրի ընդհանուր ոգևորության ներքո ինձ
ամենուրեք ամենուն ձեռք. բարե
իսնաեցիք ան որ վարձն քանի՞ թե
ը մեզա՝ յիշողց ը մերոյն։

Օ երբեքըբերեան ուչիսն ընդ քո դու
վիաբան աղահչեք, ըմիտուր ոչ. ա
ղաչանօք սրտբոցն ոչս անուն խըճոյեան
յիմեզ, ես ը կեմիտացիր։

Ալուհի լեցին ահքեան որք յուսա ա
ցեալ են ի քեզ. յաւխտեան ցնծա
ցեն. և բնակէսցին դու ի նոսա ո
Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան
քոյ. զի օրհնեսցես դու զարդարն տեր.
ուն զինու հաճութիք քով պատիեցեր
ըզ նա ա. աղաչէ։

Տնունէ այսօր եկեղեցի նբ զիշեր փ
տակիս ձեր առաբե ը վերակացք.
որք զօրութիք նբ հոգեւորականն վանե
ցիք ըզ պատերազմ ջոկելն. ես ի կա
մարիս լուսեղինիս թագաւորութիք.

Սէյիտ սուէֆանոսէ։

Ա՛յսօր գաւմիմիզ հրեշտակաց
ուրախութեան խմբանան ընդ երկիր
ընանութիւն։ Սէյիտ սըրբուհին
Ստեփաննոսի նախավկայ ծնաւ յերկին։
Քանի՛ զի գոչէ։ Ալլայլուայ։ եպիսկո
կիւսիղեցիքն՝ զի Քրիստոս ատոմ
ըզ ի յայսմ կղերականակ մարտիրոս հեղ
մանն արեան սուրբ վկային Ստեփանոսի
վերարձայ։ ընտրիչ ա՛նըսաքն։ Ալլա
ըչքուրսուզ տէր։

Քանզ՞ ամէն գանձուածոյ ի վերուին հեղման
սուրբ արեան վկային Քրիստոսի. քանզի
յօժարութեամբ մեռաւ վասն մեր զանձն
իւր ընծայեաց եւ գառնըն. տանջանաց
վանըն մեծիմ անըսաւմանըն ա՛ն։
Քանզի արհամարհեցաւ վաճառեաց
զանցաւոր լռեաւն աշխարհիս, ու վա
փանեաց յաւիտենական կեանսն. ու
միշտ եւ հանապազ ուրախանայ ընդ

Աչուր տաս հրեշտակաց ի յերկինս ուրախ։

Աղերս ցուցմ։

Լսեսցես ինձ խոտորնակիդ զուրգամար ա
խորհրդոյն որ սիրելիս անուանես իւրոյ ի
իւրմէ զոր սիրելիս անուանես իւրոյ ի
Յայնժամ ներստուգանիցէ ընդալմէ
նիւն Տեառնէն Աստուածոյ։
երկինք և երկիր ի յայնկ փառաց քո
ծրթայատուրն։ Ընկ յուժամշոյրժիր ոն
ուխտեանըս յանբիտենից. ամէն ալլ։
քիւ։ Փառք պատիւ և
ին վայելէլիք։ Փառք Հօրն Հանիանիչ, Որդւոյն
միածնիչ, և ազատիչ սիրոյ Հոգւոյն
ընժամիշտիւ աղերսաց։ ։, ։ան ը
քո։ ։ալ տէր։
Փառք Հօրն Հանիանիչ, Որդւոյն
միածնիչ, և ազատիչ սիրոյ Հոգւոյն
ընժամիշտիւ աղերսաց։ ։, ։ան ը
քո։ ։ալ տէր։

Ա. Ելեսու Քրիստոս Աստուածն մերոյ հարց։

Ա. Ելեսու Յաբդալտեցի Ծննդեան։

Ա. Ելեսու. աղեսու. աղեսու։

Ա ռաքեաց զբան իւր, և բժշկեաց զնա. և փրկեաց զնա յապականու թենէ իւրեանց։ Յոստովան եղիցին առ ողորմութեանց նր, և սքանչելեաց նորա որդւոց մարդկան։

Ա. Ելեսու. աղեսու. աղեսու։

Ի ինչպէս ոսպ զանձրև ի վեր գեղման, ոսպ ցօղ, զի ցօղէ յերկիր։ Ծաղեսցի յաւուրս նր արդարութիւն. բազմութիւն խաղաղութեան մինչև կատարեսցի լուսին։ Փառք և երկրպագութիւն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ. այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից. ամէն։

Ա. Ելեսու Ծննդեան օրն է։

Ա. Ելեսու. աղեսու. աղեսու։

Ա Ղ հոգւոյ ձեզ. և ինձ ինչ ոչ

բեաս սուրա պաշտեսցեն մեծամեծք ի
ծրկիրպադցես սա ։ և պատարագօք զե-
երկիրպադցես սա ։ և դուստր ծուրայ
ւոր գեղոյ քոյ ։ Այո՛ լինիցի ետր քո
ըղտուն հօր քոյ ։ զի ցանկացաւ թագա
զուննկին քո ։ մոռա զժողովուրդ քո , և
ւո՛ր դուստր և տեա ։ խոնարհեցո՛ ակ
Ա՛ղեքսանդրիա ։ ահ՛ղեքսուխա ։ անկիւխա ։
անկիւխա՛ ։
քաղաքն Հրեշտակաց ծո՛ղքն ե՛ն ընդքեզ
քրիստո՛ս անկիւ՛խա՛ ։ մա՛ղդ
կա՛ռա՛ն աձուզդ սաղմո՛սեո՛յն քեզ ։
Ո՞չ ինդ ես պէրուհային պօնդ ու աձ ընդ
ղեռուդն ասա ։
Փառք և երր ։ այժմ և ։ ալե , էրէ ։
ղաղուի մինչև կատարեսցի լուսաւո՛ծն ։
յաւուրս նը արդարուի ։ բազում խա՛
ող ցօղ զի ցօղի յերկիր ։ Ծա՛գեսցի
Ա՛լե ։ Ա՛ջցի ոպ անձրև ի՛վը գեղման ։ փ
հանդըստեան սընոյց զնա ։
պակասեսցի ։ Ա՛ վայրի դաշտուջ
անդ բնակեցոյց զնա ։ և առ ջուրըս

փ Ա՛ղէ՛ ա՛ւ կարդացէ առ[illegible] Հայր իմ եա դու. ած ընդունող փըրկուե՛ իմոյ: Ա՛լ ա անդրանիկ արարից ըղնա. և բարձր քան զամ թագաւորս երկրի: փա՛ռք և եր. ա՛յժմ և: ա՛ղէ՛ էղէ: Ա՛լելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

բձ Ա՛յցե՛ ոմն անձրև՝ ի վեր գեղման. ոմն ցօղ զի ցօղէ յերկիր: Ա՛ւա՛ղ ես ա՛ղաչեմ յա՛ւուրս նոր արդարուե՛. բազում խաղաղութիւն մինչև կատարեսցի լուսին:

փ Ա՛ղէ՛: Ա՛յո՛ յոյ ես զերկուե՛ իւր. ա՛ռաջի ազգաց յայտնեաց զարդարութիւն իւր: Ընչեաց ողորմութիւն իւրով զյա՛ կոբ. ճշմարտուե՛ իւրով զտունն իսրայէլ. և տեսին ամ ծադք երկրի զփրկութիւն աստուծոյ մերոյ:

փառք և. այժմ. ա՛մէ՛ն: ա՛ղէ՛: Ա՛լելուիա. ալելուիա. ալելուիա:

բկ Ա՛ւա՛ղ կարդացէ առ[illegible] Հայր իմ եա դու. ած ընդունող փըրկուե՛ իմոյ: Ա՛լ ա անդրանիկ արարից զնա. և բարձր քան զամ թագաւորս երկրի:

փ Ա՛ղէ՛ Ա՛նդ քա՛ղ սիրելեն աւուրն

զօրութիւնէ. ՚ի վայելչութիւն տեղւոյ զոյց յար
դանդէս յառաջ քան զարուսեակ ծագիլ
նոյ զքեզ. Արդուա՛ր տէր և ո՛չ ևս
զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւի
տեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և
տէր ընդաջմէ քումմէ։

Փառք և երկ. այժմ և միշտ և յաւիտեան։
Ա. Լէլուիա. Լէլուիա. Լէլուիա։

Ա՛նդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեանդ
՚ի վայելչութիւն տեղւոյ զոյց քոյ յարդանդէ
յառաջ քան զարուսեակ ծընանիլ զքեզ։
Արդուար տէր և ո՛չ ևս զղջասցի. թէ
դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգին
Մելքիսեդեկի։

Փառք և երկ. այժմ և միշտ և յաւիտեան։
Ա. Լէլուիա. Լէլուիա. Լէլուիա։

Յ՚ինչ ապրումն ունիս ասա մեզ ՚ի ճանապարհին,
կամ զի՞նչ տեսեր ՚ի ճանապարհին, ասա մեզ։
Ա. Լէ. Յ՚ինչ ապրումն տէր զդաւիթ, և
զամ հեզութիւն նորա։ Ա՛ստ երդուաւ
տէն, և ոչ խոտոր եղև սոյ յամենայն։

Փառք և երկ. այժմ և միշտ և յաւիտեան։
Ա. Լէլուիա. Լէլուիա. Լէլուիա։

Ա՛նդ քեզ է սկիզբն աւուր զօրութեանդ. զ
յառաջ քան զարուսեակ ծընանիլ զքեզ։
Արդուար տէր և ո՛չ ևս զղջասցի. թէ դու
տեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի. և
զղջասցի. թէ դու ես քահանայ յաւի
նոյ զքեզ։ Արդուա՛ր տէր և ո՛չ ևս
դանդէս յառաջ քան զարուսեակ ծագիլ
զօրութեանդ. ՚ի վայելչութիւն տեղւոյ զոյց քոյ յար

դու ես քահանայ յաւիտեան ըստ կարգ
դին Մելքիսեդեկի. և տէր ընդ աջմէ
քումմէ։

փ Ա.ղէ։ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու.
և ես այսօր ծընայ զքեզ։ Խնդրեա
յինէն, և տացէ քեզ զհեթանոսս ի
ժառանգութի. և իշխանութի քեզ ընդ
ամ ծագս երկրի։

փառք և երկ. ա՛յժմ և։ ալէլուիա։

Ա.ղէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

դձ Յիշեա՛ տէր զդաւիթ, և զամ հե
զութիւն նորա։ Որպէ՛ս երդուաւ
ան, և ուխտս եդ այ յակոբայ։

փ Ա.ղէ։ Տէ՛ր հովուեսցէ զիս. և ինձ
ինչ՛ պակասեսցի։ Ի՛ վայրի՛ դալար
ւոջ անդ բնակեցոյց զիս. և առ ջուրս
հանգըստեան սընոյց զիս։

փառք և երկ. այժմ և։ ալէլուիա։

Ա.ղէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

դկ Տէր ասաց ցիս որդի իմ ես դու. և
ես այսօր ծընայ զքեզ։ Խնդրեա
յինէն, և տացէ քեզ զհեթանոսս ի
ժառանգութի. և իշխանութի քեզ ընդ
ամ ծագս երկրի։

Ալէ ։ Լո՛ւր դուստր և տե՛ս, խոնար փ
հեցո՛ զունկն քո ։ մոռա՛ զժողովուրդ
քո և զտուն հօր քոյ ։ զի ցանկացաւ
թագաւոր գեղոյ քոյ ։ Այս ի՛նքն է ասր
քո՝ երկիրպագեա սմա ։ և դուստր
Ծուրայ երկիրպագցէ սմա ։ և պատարա
գօք զերեսս սորա պաշտեսցեն մեծա-
մեծք ի ժողովրդոց ։

փառք և երր ։ այժմ և ։ ալէ ։ էջէ ։

Ալէլուիա ի ծոնի տառանօքեայ գալստեանն
էի ։ այ ։ ձայն ի պաճարն ։

Ալէլուիա ։ ալէլուիա ։ ալէլուիա ։
Օրհնեա՛լ եկեալ յանուն տն։ օրհնեալ
որ գալոց ես ։ Տէր ա՛ծ մեր երևեցաւ
մեզ ։ արարէք տօնս ուրախութե կանո-
նաւ մինչև յանկիւնս սեղանոյ ։

Ալէ ։ Տէր՝ի տաճար սբ իւրում՝ որ փ
յերկինս յաթոռ իւրում ։ Աչք նր՝ի
տնանկս հայէն ։ արտևանունք նորա
քննեն զորդիս մարդկան ։

փառք և երր ։ այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ալէլուիա չարչարեն էի ։

Ալէլուիա ։ ալէլուիա ։ ալէլուիա ։

ամ Ո՛ զօրմո՛ւԹԻ՛Ք տէն լի եղև երկիր. և
բանիւ տեառն երկինք հաստատեցան։
Եւ հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրու-
Թիւնք նոցա։

փ Ա.լէ։ Յարեա՛ ած և ցրուեցան ամ
թշնամիք նր։ Փախեա՛ն ատելիք նր
յերեսաց նորա։

Փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։
Ա.լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ակ Ով՞ փս հարէք ամ հեթանոսք. աղա
ղակեցէք առ ած ՚ի ձայն ցընծուԹե։
Տէ՛ր բարձրեալ և ահարկու. Թագա
ւոր մեծ ՚ի վր ամ երկրի։

փ Ա.լէ։ Հաճեցա՛ր տր ընդ երկիր քո.
և դարձուցեր զգերուԹիւն յակոբայ։
Թո՛ղեր զանիրաւուԹիւն ժողովրդեան
քոյ. և ծածկեցեր զամ մեղս նոցա։
Փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։
Ա.լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

բգ Յարեա՛յ ած. և ցրուեցան ամ
թշնամիք նորա։ Փախեա՛յ ն ատելիք
նորա յերեսաց նորա։

փ Ա.լէ։ Տէ՛ր Թագաւորեաց. զվայել

Ա. լելուիա · աղելուիա · աղելուիա : փառք ևս եր · այժմ ու : աղելուիա : ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ :

Ա. լելուիա · աղելուիա · աղելուիա : փառք ևս եր · այժմ ու : աղելուիա : ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ : Պատրաստեալ է եղեմ զիս · և օրհնեցից զանուն սուրբ քո յաւիտեան : Ա. լե : Պատրաստեալ է եղեմ զիս · և օրհնեցից զանուն սուրբ քո յաւիտեան : Ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ :

Ա. լելուիա · աղելուիա · աղելուիա : փառք ևս եր · այժմ ու : աղելուիա : ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ : Ցնծասցեն և ուրախասցին ի քեզ ամենայն որ խնդրեն զքեզ · և ասասցեն միշտ · մեծացեալ է Տէր · որ սիրեն զփրկութիւն քո : Ա. լե : Ցնծասցեն և ուրախասցին ի քեզ ամենայն որ խնդրեն զքեզ · և ասասցեն միշտ · մեծացեալ է Տէր · որ սիրեն զփրկութիւն քո : Ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ :

Ա. լելուիա · աղելուիա · աղելուիա : փառք ևս եր · այժմ ու : աղելուիա : ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ : Ես աղքատ եմ և տնանկ · Տէր հոգա զիս · օգնական իմ և փրկիչ իմ ես դու · Տէր մի դանդաղեր : Ա. լե : Ես աղքատ եմ և տնանկ · Տէր հոգա զիս · օգնական իմ և փրկիչ իմ ես դու · Տէր մի դանդաղեր : Ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ :

Ա. լելուիա · աղելուիա · աղելուիա : փառք ևս եր · այժմ ու : աղելուիա : ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ : Ես աղքատ եմ և տնանկ · Տէր հոգա զիս · օգնական իմ և փրկիչ իմ ես դու · Տէր մի դանդաղեր : Ընդ ամենայն ժամ ես ի քեզ :

զկ Օրհնեցէ՛ք մանկունք զՏէր. և օրհնեցէ՛ք զանունըն Սո՛ն։ Ա՛ղբեր անուն Սո՛ն օրհնեալ. յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

փ Ա՛լէ. ակնդանի՛ է Տէր, և օրհնեալ է Աստ. և բարձր եղիցի Աստ փրկութեանն իմոյ։ Ա՛ստ է որ խնդրէ զվրէժ իմ. և հնազանդ առնէ զժողովուրդս ընդ ինեւ։

Փառք և երկ. այժմ և։ ալէլուիա։ Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

զՁ Գո՛ւէաւ եէմ զՏէր. և օրհնեա՛ զԱստ քո սիօն։ Օ՛ի զօրացոյց զնիւս դրանց քոց. և օրհնեաց զորդիս քո՛ի քեզ։

փ Ա՛լէ։ Ոգո՛ւրմութեամբ Սո՛ն լի՛ եղև երկիր. և բանիւ Սո՛ն երկինք հաստատ եցան։ Ա՛ս հոգւով բերանոյ նո՛ր ամ զօրութի՛ւք նոցա։

Փառք և երկ. այժմ և։ ալէլուիա։ Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

զկ Ակնդանի՛ է Տէր և օրհնեալ է Աստ. և բարձր եղիցի Աստ փրկութեանն իմոյ։ Ա՛ստ է որ խընդրէ զվրէժ իմ. և հնա

զանդ առնէ զժողովուրդս ընդ քինէ։

Ա՛լե։ Ինաւիս Հարէք ամ Հեթանոսաք. փ
աղաղակեցէք առ ած ի ձայն ցընծու
թե։ Ցնդր բարձրեալ և ահարկու թա
գաւոր մեծ ի վր ամենայն երկրի։
փառք ևեր. այժմ և ։ ալէլուիա։

Ա՛լէլու։ հայէաբչէնանն ։

Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
Չամբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր աձ
ի վեր. համբարձցին դրունք յաւիտե
նից և մտցէ թագաւոր փառաց։
Ո՛վ է սա թագաւոր փառաց. տէր
հզօր զօրութիւն խրտվ. տէր հզօրել ի
պատերազմի։
Ա՛լե։ Կարէք ոչ բնութագիւք. Հա փ
զարթ ուղիւք. և տէր ի նոսա ի սինէ
սրբութեան իւրոյ։ Ա՛ր ի բարձունս
և դերեաց զգերութիւն. էառ աւար
բաշխեաց պարգեւս, և եթ ոչնչացոյ
մարդկա՛ն։
փառք ևեր. այժմ և ։ ալէլուիա։
Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Փառք ևեր. այժմ և. ալէլուիա.

Ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս նորա.

Ի վե՛ր ջուրց զվերնայարկս նորա. և արկեր
ձգեցեր զերկինս ոտի խորան. և արկեր
զգեցար. արկեր զլոյս որպէս զօթոց.
Աստուածանուն՝ և մեծ վայելչութի՛ն
և շրջի՛ն նա՛ ի վերայ թևոց հողմոց.

Փ Ա՛լէ. Ա՛ր դնէ յամպս զգնացս իւր.

զգեցար. արկեր զլոյս որպէս զօթոց.
Աստուածանուն՝ և մեծ վայելչութի՛ն
և շրջի՛ն նա՛ ի վերայ թևոց հողմոց.

Փ Ա՛լէ. Ա՛ր դնէ յամպս զգնացս իւր.
Ա՛ր գնայ ի բարձունս և գերեաց
գերութի՛ւն. էառ ասար բաշխեաց պար-
գևս ևեթ որդւոց մարդկան.

Բ Ա՛ր դո՛ւք այ բիւրապատիկք. հաղա՛ւք
ուղղեցէ՛ք. և ասէ՛ ի նո՛ ի սինէ սրբուե՛ր
նորա. Ա՛ր ի բարձունս և գերեաց
գերութի՛ւն. էառ ասար բաշխեաց պար-
գևս ևեթ որդւոց մարդկան.

Փ Ա՛լէ. Ա՛ր դնէ յամպս զգնացս իւր.
Ա՛ր գնայ ի բարձունս և գերեաց
գերութի՛ւն. էառ ասար բաշխեաց պար-
գևս ևեթ որդւոց մարդկան.

Ա Ա՛ր ոչ համբարձա՛ սա՛ծ օրհնու՛ք. և ա՛ր մեր
ձայնի՛ւ փառաց. Ա՛ղմո՛ս ասացէ՛ք այ
մերոյ. սաղմոս ասացէ՛ք Թագաւորին
մերում. սաղմոս ասացէ՛ք.

Ա. Ելեսւա • ալելուիա • ալելուիա։
Որ հովուեցար իսրայէլի • նայեցց որ բի
առաջնորդես որպէս խաշին յոմվսեփոս։
Որ նստիր ի քրովբէս՝ յայտնեցց ա
ռաջի եփրեմի բենիամինի և մանասէի։
Ա. Եղե։ Արդ ո՞ւր եղեւ մինչև յերկինս փ
ողորմութի՛ քո • և մինչև յամպս ճշմար
տութի՛ քո։ Դարձրեա՛ր ես դու յեր
կինս ահ • և յամերկրի են փառքդ քո։
Փառք և եր • այժմ և • ալելուիա։
Ա. Ելեսւա • ալելուիա • ալելուիա։
Ո՛ դնէ յամպս զգնացս իւր • և շրջի դէ
նա ի վե՛ր թևոց հողմոց։ Խոստովանու
թիւն և գեղ վայելչութի՛ զգեցար •
արիեր զլոյս ոպէս զօթոց • ձգեցեր զեր
կինս ոպէս խորան • և արիեր ի վե՛ր ջուրց
զվերնայարկս նորա։
Ա. Եղե։ Դնէր ամպս զբերկինս և փ
ձիզ • մերձեաց ի լերինս և ծխեսցին։
Փայլեա՛ զփայլատակունս քո և խռո
վեա՛ զնոսա • առաքեա՛ զնետս քո, և
յրոտեա՛ ըզնոսա։
Փառք և եր • այժմ և • ալելուիա։

Ա՛լէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։

Փառք և երր • այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ա՛լէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։

դՁ Յերեսա՛յ նը եկեղն հարուածք • և
գՀետ շաւղաց նը երթիցեն մեծամեծք
՝ի թըռչնոց ։ Ո՛վ երկ՛նք հալեսցին և
անտառք վատնեսցին • ձանապարհք ոտք
՝ի սկզբանէն էին կուրասցին • և՛ի նմա
նե դողասցի՝ ամ երկիր ։

փ Ա՛լէ ։ Համբարձե՛ք իշխանք զդրունս
ձեր ՝ի վեր • համբարձցին դրունք յա՛
ւիտենից և մտցէ թագաւորը փառաց ։
Ո՛վ է սա թագաւոր փառաց ։ եր հզօր
զօրութե՛ամբ ինքն է թագաւորը փառաց։

Փառք և երր • այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ա՛լէ

Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :
Փառք և երկիր • այժմ և յաւիտեան :
Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :
Փառք և երկիր • այժմ և յաւիտեան :
Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :

Ա. ԼԵԼՈՒԱ ՀՈԳՈՒՆ ԱՂԷՑ ԳԱԼՍՊԵՍԱՆՆ :

Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :
Յաճախալի է նա քան զոսկի և քան զա-
հանս պատուականս բազումս, քաղցր է
նա քան զմեղր խորիսխ: Քաջնզի Տա-
ւոյ քո պահեսցէ զայս, ի պահել նմա
զհատուցումըն բազում:
Ա: Ողորմեա աղաւնոյ արծաթաթափատ •
և թիկնաւոյ նորա ի դեղձեան ոսկւոյ :
Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :
Փառք և երկիր • այժմ և յաւիտեան :
Ա: ի վեր նէր • ձիւնասպիսն ի սաղմոսն :
ի դուստրերէ երկնաւորին զթագաւորս
ի ներքոյ ոտից նր: Ա՛ր ի քրովբէս և
Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :
Փառք և երկիր • այժմ և յաւիտեան :
Ա: Ձմրեարձան աճ օրհնութեան • և
տեր մեր ձայնիւ փառաց : Ասմունս ասա-
ցեք սուրբ մերում • սաղմոս ասացէք թա-
գաւորին մերում • սաղմոս ասացէք :
Ա. ԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ • ԱԼԵԼՈՒԱ :

ակ. Օ. սի՛ր ետ նբ Հաստատեա յիս աՃ. և
զՀոդի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի իմում։
Ա՛ր ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց.
և զՀոդի քո նբ մի՛ Հաներ յինէ՛ն։
փ Ա՛լէ։ Գամի՛ զուարթութ Ճառայ իմ.
և իւղով սրբով իմով օծի զնա։ Ձեռն
իմ ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրա
ցուսցի զնա։

Փառք և երկ. այժմ և։ ալէլուիա։
Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
բՃ Թեւովք աղաւնոյ արծաթապատ. և
թիկնամէջն նո՛ր ի գոյն ոսկւոյ։ Ի պա
մարեր՛ երկնաւորին զքաղաւորս ի
վե՛ր նո՛ր. Ձիւնասցին ի՛ սաղմն։
փ Ա՛լէ։ Ա՛ղաչեմ՛ զուդի քո և առանաս
զնոսա. և նորոգես զերեսս երկրի։
Աշխոյժ ն փառք տուն յաւիտեան. և տր
ուրախ եղիցի յարարածս իւր։

Փառք և երկ. այժմ և։ ալէլուիա։
Ա՛լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
բԿ Գամի՛ զուարթութ Ճառայ իմ. և իւ
ղով նբով իմով օծի զնա։ Ձեռն իմ
ընկալցի զնա. և բազուկ իմ զօրացու
ցուսցի զնա։

Ա.Լե ։ Ի՞նչ սաստիկ քուման եր և ի շեն մի
երանուն սիրուհաց անուան քոյ ։
Ա.Լե ։ Ա՛յնց առիս և ողորմեցը ինձ ըստ
պատուիրանա քո փափաքեցը անձն իմ ։
Ո՞ բերա՛ն իմ բացի և առի զհոգի ։ Ի ձկ
տղայս ։ Ո՞ բերա՛ն իմ բացի և առի զհոգի ։ Ի
Ա.լելուիա ։ ալելուիա ։ ալելուիա ։
փառք ևեր ։ այժմ և ։ ալելուիա ։
զանձն իմ ։
արդարութիւք քոյ հանցես ի նեղութ
ա՛ն անուա՛ն քոյ տեր կեցուսցես զիս ։
ռաջնորդեսցե ինձ ի յերկիր ուղիղ ։
Ա.Լե ։ Հոգի՛ աա՛ք քո տե և բարի ա՛
րան եղիցի յարարածըս իւր ։
և նորոգես զերեսս երկրի ։ Եղիցի
աա՛ն փառք տեն յաւիտեան ։ և տեր ու՛
Ա.ռաքե՛ աա՛ն զոհի քո և ստանաս զնա ։ զ
Ա.լելուիա ։ ալելուիա ։ ալելուիա ։
փառք ևեր ։ այժմ և ։ ալելուիա ։
պեաց անձն իմ ։
զհոգի ։ Ի պատուիրանըս քո փափա
տղայս ։ Ո՞ բերա՛ն իմ բացի և առի զհոգի ։
Ա.Լե ։ Ց՞այտնութի՛ան բանից քոյ ի
լուսաւոր է ։ և խնաստուն առնէ ըզ

մատ։ Ա՛ր ընկեցուր զիս որ չերե
և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ի փորի ի՛
փ Ա՛լէ։ Օ՛ձերա՛ց եղբ հաստատեա՛ զիս աջ։
ի ջրոյ բաժմացդ ։

զիս ի ջրոյ բաժմացդ ։
ձանց, և ընկալաւ զիս • ընկալաւ զիս
դկ ի սաստկ քուէմէ աղ և ի շընչել հոգ
ւոյ բարիւրե քոյ ։ Ա՛ռաքեաց ի բար
Ա՛լելուիա • ալելուիա • ալելուիա ։
փառք և երր • այժմ և ։ ալելուիա ։
պարկս արդարութե վա՛ն անուանն իւրոյ։
աւուրս • և առաջնորդեաց ինձ ի ճանա
սընոյց զիս ։ Վարձո՛յ զանձն իմ
իւեցոյց զիս • և առ ջուրըս հանգըստեան
փ Ա՛լէ ։ Ի վայրո՛ դալարուջանդ բնա
զի ցօղի ի հերմոնէ ի վե՛ր լերին սիօնի։
ի դրախտին զդեստըր նոր ։ Ա՛ղ ցօ՛ղ
րուան ահարոնի • և ի մօրուացն իջանէ
դշ Ա՛ղ ի՛ ո՛ղ զի իջանէ ի դլուխ և ի մո
Ա՛լելուիա • ալելուիա • ալելուիա ։
փառք և երր • այժմ և ։ ալելուիա ։

զիս ի ջրոյ բաժմացդ ։
ձանց, և ընկալաւ զիս • ընկալաւ զիս
դկ ի սաստկ քուէմէ աղ և ի շընչել հոգ
ւոյ բարիւրե քոյ ։ Ա՛ռաքեաց ի բար
Ա՛լելուիա • ալելուիա • ալելուիա ։
փառք և երր • այժմ և ։ ալելուիա ։
պարկս արդարութե վա՛ն անուանն իւրոյ։
աւուրս • և առաջնորդեաց ինձ ի ճանա
սընոյց զիս ։ Վարձո՛յ զանձն իմ
իւեցոյց զիս • և առ ջուրըս հանգըստեան
փ Ա՛լէ ։ Ի վայրո՛ դալարուջանդ բնա
զի ցօղի ի հերմոնէ ի վե՛ր լերին սիօնի։
ի դրախտին զդեստըր նոր ։ Ա՛ղ ցօ՛ղ
րուան ահարոնի • և ի մօրուացն իջանէ
դշ Ա՛ղ ի՛ ո՛ղ զի իջանէ ի դլուխ և ի մո

Ա. Լե։ Տո՛ւր զօրուն ծառայի քոյ ։ փ
թե քոյ ։
ւազան ուղղուե , գաւազան արքայու
քո ա՛ծ յաւիտեանս յաւիտենից ։ գա
տու թշնամեաց թագաւորիւ Ա՛թո՛ռ
վուրդք ի՛ ներքոյ քոյ անկցին ։ ի՛ սէր
ա՛ն՛մ՛ոռք քո սրեալ են հզօր ։ և ժողո փ
։ Ա. Լելուիա ։ աղելուիա ։ աղելուիա ։
փառք և երր ։ այժմ և ։ աղելուիա ։
ե՞ լուր մեզ ։
փրկեցան սիրելիք քո ։ կեցո՛ աջով քո
պն ապրեսցին յերեսաց ամբարշտին ։
քո ։ Ա. Լե ։ Ա՛տուր երկիւղածաց քոց նշան ։ փ
խմոց ։
ջի իմ զսեղան ։ ակն յանդիման ներջնց
րեսցեն զիս ։ Պատրաստ արարեր առա
Յո՛ւդա քո և գաւազան , նոքա մխիթա աձ
։ Ա. Լելուիա ։ աղելուիա ։ աղելուիա ։

փառք և երր ։ այժմ և ։ աղելուիա ։
յինէ՛ն ։
սաց քոց ։ և վճռէ՛ք քո սո՛ւբ մի՛ հաներ

կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ · և արա առ
նա զնշան բարութե՛ն : Տեսցե՛ն զի ատե
լեք իմ և ամաչեսցեն · զի դու տէր օգնե
ցեր ինձ և մխիթարեցեր զնա :
Փառք և եր · այժմ և : ալէլուիա :
Ա՛լէլուիա · ալէլուիա · ալէլուիա :
բ՚ Ա՛տեա՛ր երկիւղածաց քոց նշան · զի
ապրեսցին յերեսաց աղեղան : Որպէ՛ս
փրկեցան սիրելիք քո · կեցո՛ աջով քո
և լո՛ւր մեզ :
փ Ա՛լէ : Ղո՛ւ պատրաստեցեր զուղղու
թի և զերաւունս · և զարդարութի յա
կոբայ դու արարեր : Ո՛ւրբ արա
րեա՛ք զեր ա՛ծ մեր · երկիրպադի՛ք պատ
ուանդանի ոտից նո՛ր զի՛ սո՛ւրբ է :
Փառք և եր · այժմ և : ալէլուիա :
Ա՛լէլուիա · ալէլուիա · ալէլուիա :
բ՚ Տ՚ա՛ւր զօրութի ծառայի քոյ · կեցո՛
զորդի աղախնոյ քոյ · և արա առ իս զը
նշան բարութե՛ն : Տեսցե՛ն զատելիք
իմ և ամաչեսցեն · զի դու տէր օգնեցեր
ինձ և մխիթարեցեր զնա :
փ Ա՛լէ : Ա՛սա՛ց տէր ցտէր իմ, նիստ ընդ

տու-
ուանդան սոխց քոց։ Վաւաչա՛ն զօ-
մէ. մինչև եդից զթշնամիս քո պատ-
Նա՛սց որ ցոր իմ, նիւստ ընդաջմէ իմ դի
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
Փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։
ցաւ զօրուն փառացդ նորա։
Ի ձեռին ներ գտան. և անդ հաստատե
Ի լուսոյ հատան ի նմանէ. և եղջիւրք
լցան տիեզերք։ Ա՛ռաքա՛ յիք ոսպ
վայելչուն փառաց ներ. և օրհնուէ ներ
Ալե։ Յա՛յտնեցա՛ն երկինք զկ փ
ոյ ոսոխ նորա, զի սբ կ։
ած մեր. երկիրպագի՛ք պատուանդա
դու արարեր։ Ա՛ր զձեր արարիք զոր
զերաւունս. և զարդարութի՛ն յակոբայ
Վա՛ պատրաստեցեր զուղղուի՛ և զձ
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
Փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։
նամեաց քոց։
սիոնէ. և տիրեսցես դու ի մէջ թըշ
զա՛ն զօրուե առաքեսցէ քեզ տր ի
քո պատուանդան սոխց քոց։ Վաւա
աջմէ իմմէ. մինչև եդից զթշնամիս

ի՛ պըտղոյ ցորենոյ գինոյ և ձիթոյ
և եւտուր ուրախութի՛ սըրտից մերոց։
գկ Ա՛յլ ընշանեցար առաջ լոյս երեսաց քոց,
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։
փառք և երկր • այժմ և • ալէլուիա։
ման նեղջից իմոց։
Ա՛յլ պըտղոյ ցորենոյ գինոյ և ձիթոյ
և եւտուր ուրախութի՛ սրտից մերոց։
գկ Ա՛յլ ընշանեցար առաջ լոյս երեսաց քոց,
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։
փառք և երկր • այժմ և • ալէլուիա։
մխիթարեցեն զիս։ Պատրա՛հատ արա
թեր առաջի իմ զսեղան • ակն յանդի
Ա՛յլ Յո՛ւսիկ քո և դաւազան, նոքա
լութի՛ փառաց նորա։
Հատան ի նմանէ • և եղջիւրք ի ձեռին
նէր գտան • և անդ Հաստատեցար զո՞
ջերք։ Ա՛ստապա՛յիք որպ ի լուսոյ
փառաց նէր • և օրհնութի՛ նէր լցան տիե
գձ Յայտնեցե՛ր ճանապարհս կենաց ինձ
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։
փառք և երկր • այժմ և • ալէլուիա։
ձիթոյ խնդութեանց լցուցեր զնոսա։
Ա՛յլ պըտղոյ ցորենոյ գինոյ և
մերոց։
գկ Ա՛յլ ընշանեցար առաջ լոյս երեսաց քոց • և եւտուր ուրախութի՛ սրտից
մերոց։
փ Ա՛լէ։ Ընշանեցար առաջ լոյս երե
սաց քոց։ Ընդ ի՛ մէջ թշնամեաց քոց
տիրեցես դու ի՛ մէջ թշնամեաց քոց։
լուե առաքեսցէ քեզ տէր ի սիովն է • և

քաղաք ոչ մերոյ ի լեառնէն սրբոյ նէ։
Ա՛ր՝ ոչ ծ է տէր և օրհնեալ է յաւիտեան։ Ի ա՛ւ
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։
Փառք ևս եր • այժմ և ։ ալէլուիա։
տաճար քո սքանչելի արդարութեամբ։
Ի ցցո՛ւք մեզ ի բարուէն տան քոյ • ըս ե
կալար • և բնակեսցին ի դաւիթեան քո։
Ա՛մէն ։ Արանի՛կ զոր ընտրեցեր և ըն՞ փ
յարկի փառաց քոյ։
երեցի զվայելչութի տան քոյ • և զաեղի
պատմել զամ սքանչելիս քո ։ Տէր սի՞
Ի ընտր ինձ զձայն օրհնութե քոյ • և աձ
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա։

Ա՛ՀԱՏՈՒ ԱՌԻԵԼԵՑՈՒՈՑ։

Փառք ևս եր • այժմ և ։ ալէլուիա։
քո աճ յաւիտեանս յաւիտենից • զա՞
ւազան ուղղութե , զաւազան արքայու
թե քո։
Ա՛մէն ։ Թո՛ւ
սիրտս թշնամեաց թագաւորի։
ժողովուրդք ի ներքոյ քոյ անկցին • ի
Ա՛մէն ։ Ա՛ճապ քո սրեալ են հզօր • և փ
իւրեանց լծուցեր ընդ նոսա։

յարկ

ժ

տու զդրունս սիօնի առաւել քան զամ
ենս բ Չիմ՝ շնք նր՝ ի լեառն նբ նր. սիրէ
Ալէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա :
Փառք և երց • այժմ և : ալէլուիա :

ժամ.

Ողորմեա յարուցեալ դիտացիս՝ ի վեր սի
օնի • ժամանակ դիտալոյ նր հասեալ է
և ի՛շատակ քո ազգէ մինչև յազգ :
Ո՛վ՝ յարուցեալ դիտացիս՝ ի վեր սի
ո՛վ՝ տէր տես յաւիտեան կաս •
նբ է տաճար քո սքանչելի արդարու՛թ՝
Ի՛ ընցո՛ւք մեք՝ ի բարուէ տան քոյ •
և բնակեսցին՝ ի դաւիթեա քո :
ըձ Ալ՛լելուիա՛ զոր ընտրեցեր և ընկալար •
Ալ՛լելուիա • ալէլուիա • ալէլուիա :
Փառք և երց • այժմ և : ալէլուիա :

քաղաքդ սատուծոյ :

եա՛լն խօսեցաւ վն քոյ • ահաւադիկ
զամ յարկան յակոբայ : Փառաւորք
սիրէ տր զդրունս սիօնի առաւել քան
փ Ա՛լէ : Չիմ՝ շնք նր՝ ի լեառն նբ նր.
սոյ՝ ի քաղաք թագաւորի մեծի :

երկիր • լերինք սիօնի՝ կողմանք հիւսի
Չա՛ստատմա՛ ո ցնծութ՝ ցնծացեն ամ

Ա.յսօր կ՚ըսեր արաա՛ տը • երկայք ցըն կ՚
Ա.լէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա :
փառք ու եր • այժմ ու : ալէլուիա :
ան ուան քուր վե ողորմե ու ձչմար՚
ի տաճար նը քո • ու խոստովան եղէց
ա զբանս բերանոյ իմոյ • երկիրպագից
իւց սաղմոս ասացից քեզ : Ո՛ լուր
բոլորով սրտիւ իմով • առաջի հրեշտա
Ա.լէ : Խո՛ստովա ա ն եղէց քե՛զ տը
ժամանակ գթալոյ նը հասեա՛լ է ժամ
յարուցեա՛լ գլխատացիս ի՛ լը սիօնի
տակ քո ազգե մինչև յազգ : Վա՛ ա ր
Վա՛ ա ր տը յաւիտեան կաս • ու յիշա
Ա.լէլուիա • ալէլուիա • ալէլուիա :
փառք ու եր • այժմ ու : ալէլուիա :
էլի առաջի աչաց մերոց :
ի՛ մատ ի՛ նոնէ՛ ա եղիր սյս • ու ի ութան
կիսիք ցընծասցուք ու ուրախ եղեցուք
Ա.լէ : Ա.յսօ՛ ր է զոր արար տը • ե՛
ղաքդ ա՛ յ :
խոսեցաւ վասն քոյ • ա՛ հա՛ ապիկ քա՛
յարկսըն յակոբայ : փառաւորեա՛ ն ըն

ծառայութ և ուրախ եղիցուք ՚ի նմա։
՚ի նոյնէ եղև այս. և է աքանչելի առա-
ջի աչաց մերոց։

փ Ասէ Տէր ով հայցէք ՚ի խորանի քում.
կամ ով բնակեսցի ՚ի լեառնի սուրբ քո։
Որ գործէ արդարութիւն ՚ի սրտէ
իւրում։

Փառք և երկ. այժմ և. ալէլուիա։
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

գշ Ուրախ եղէ ես ոչ այլ ասէին յիս, ՚ի
տուն տեն երթիցուք մեք։ Հայեաղ
կային ոտք մեր առ դրունս քո երու-
սաղէմ։

փ Ասէ. Ի բնակել հինձ զնոյն օրինութիւն
քոյ. և պատմել զամ աքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանն քոյ.
և զտեղի յարկի փառաց քոյ։

Փառք և երկ. այժմ և. ալէլուիա։
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

գկ Տէր ով հայցէ ՚ի խորանի քում. կամ
ով բնակեսցի ՚ի լեառնի սուրբ քո։ Որ գ-
նայ անբիծ. գործէ զարդարութիւն. և

խօսի զձկնարտուէ ի սըրտի խըրամ.
Ա.կե. Ով ծ կ՛ուր և օրհնեալ է յոյժ. փ
ի քաղաք սոյ մերոյ ի լեառնըն սբ նր։
Չանատարման ցընծութիւք ցնծասցէ ամ
երիկիր. լերինք սիօնի՝ հոգմանիք հիւսի
սոյ՝ ի քաղաք թագաւորին մեծի։
փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։

Ա.էլուիա ի ծնի հրեշտակապետից։

Ա.լէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։
Ո՛ արար զհրեշտակս իւր յոգիս, և
ըզպաշտօնեայս իւր ի հուր կիզիչ։
Չաստատեաց զերկիր ի վեր հաստատուե
իւրոյ. զի ոչ սասանեսցի յաւիտեան։
Ա.կե։ Օրհնեցէք զնր յերկինս. օրհ փ
նեցէք զնա ի բարձանց։ Օրհնեցէք
զնա ամ հրեշտակք նր. օրհնեցէք զնա
ամ զօրուքք նորա։
փառք և եր. այժմ և։ ալէլուիա։
Ղամբք հրեշտակաց օրհնէ՛ն ընդ
քերո՛ւբս ալէլո՛ւիա. մար
կա՛ն առաքեա՛լ ալէլո՛ւիա քեզ.

թ Աւրինք եմ երկիր գտնամն ըզ
քեզ որ. արարիծք ամ քեզ երկիր
պագանեն. ու հրեշտակք ի բարձունս
աղաղակեն եմ ասեն. ծղմրմեաց գոլ
ստեղծեր մի կորուսաներ։

ժ Աւրինք երկնից ջուրք որ ի վերոյքան
զերկինս. օրհնեցէք զանուանըն տեն.
ՕՅ ի նա անաց և եղեն. հրամայեաց
և հաստատեցան. ու հրեշտակք ի-

փ Աւրինք եմ երկիր հանապատ ըզ
քեզ գոլեն. թագաւոր փառաց.
սերծվեցէք ու քերծվեցէք ի խաղարշ
ուեալ ըզդէմս մի ըրեւոյ. ու
միաձայն բարբառովն աղաղակեն եմ
ասեն. սուրբ. սուրբ. սուրբ. տէր
զօրութեամ ։նց։

Ալելուիա զպզտուն։

Ալելուիա. ալելուիա. ալելուիա։

ա Աւրհնեմ առնեմ զքեզ որ, զի ընկալար

զիս. և ո՛չ ուրախ արարեր զքո ընտանին
իմ յիս։ Տե՛ր աճ իմ կարդացի առ քեզ
և բժշկեցեր զիս. եր հաներ ի դժոխոց
զանձն իմ. փրկեցեր զիս յայնցանէ.
ոմք իջանեն ի գո՛ր։

Ա.Ղե. Լո՛ւսն զիս ի բերոյ տառապա
նաց. ի կատոյ և ի մըրկոյ։ Ձատուս
տեաց ի վեր վիմի զոտս իմ. և ուղեաց
զգնացս իմ.

փառք հաւր. այժմ և. ալէլուիա։

Ա.ՂԵ-ԻԱ ծաղիկալարդին ազգովին։

Ա.ԼԵԼՈՒԻԱ. ալէլուիա. ալէլուիա։

Տէ՛ր աճ մեր երևեցար մեզ. արա
րէք ոմն ուրախութեան կանխաւ, մինչև
յանկիւնս սեղանոյ։ Ընդ՛ո՛ւ իմ ես դու,
և խոստովան եղէց քեզ. աճ իմ ես
դու՝ և բարձր արարից զքեզ։

Ա.Ղե. Լե՛րո՛ւք ցնծասցեն առաջի
ան, զի գոյ և հասեալ է եր ի դատել
զերկիր։ Խո՛ստո՛վանեցարո արդա
րութիւք. և զժողովուրդս իւր ճշմարտիւք։

փառք հաւր. այժմ և. ալէլուիա։

Ալէլուիա առաջի աւուրց աւագ շաբաթուն։

ԹՀ Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։ Օ՛ք նահ՛ո՛ց ասաց և եղեն. հրամայեաց և հաստատեցան։ Այրգեահ՛ո՛ց զնա յաւիտեան. սահման եդ որք ոչ անցանե՛ն։

Փ Ալէ։ Ի՛ սկիզբանէ՛ո՛ւ ես զհիմունս երկրի հաստատեցեր. և գործք ձեռաց քոց երկինք են։ Ա՛յնքա՛ո՛ կորընչին. և դու կաց և ամենա յաւիտեա՛ն։

Փառք և ես. այժմ և։ ալէլուիա։

Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

ԹՀ Այցեայ դշխոյ ընդաջմէ քումմէ. ի հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և պաճուճեալ։ Ի՛ւր գուսան և տէս. խոնարհեցո՛ զունկն քո. մոռա զժողովուրդ քո և զտունն հօր քոյ. զի ցանկացաւ թագաւոր գեղոյ քոյ։

Փ Ալէ։ Ջա՛րկի՛ո՛ն թագաւորի կուսանք զհետ ներ. և զընկերս ներ տարցին նմա։ Ա՛ծցի՛ո՛ն ցնծութ և ուրախութ. և տարցին ի տաճար թագաւորի. և փոխանակ հարց քոց եղիցին որդիք քո։

փառք և երկ. այժմ և միշտ. ալէլուիա։
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Որ ուսո՛ւցանէր զհայց իմ. յաճախեաց զշ
առնել ինձ զնաբէնուէ։ Ալ դո՛ւ
ար ողորմեա ինձ. և կանգնեա զիս. և
ես հատուցից նոցա։

Ալէ։ Խո՛րհեցա՛ւն և խօսեցան զքե վ
րուն ի. և զապիրատուն ի՛ բարձունսն
խորհեցան։ Ա՛դե՛ւ ոն յերկինս զբե
րան իւրեանց. և զլեզուս իւրեանց
անցին ի երկրի։

փառք և երկ. այժմ և միշտ. ալէլուիա։
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

Ուսացից սրբուե զձեռս իմ. և շուրջ եշ
եղեց զսեղանդիդ քո տէր։ Տէր սիրեցի
զվայելչուե տան քոյ. և զտեղի յարկի
փառաց քոյ։

Ալէ։ Պատրաստ արարեր առաջի իմ վ
զսեղան. ակն յանդիմանն ներքոյ նմա։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
ոպ անապակ արբեցուցեր զիս։

փառք և երկ. այժմ և միշտ. ալէլուիա։
Ալէլուիա. ալէլուիա. ալէլուիա։

պանի

Ի՞նչն ի դերեզմանի գընաց և ի տա-
ճար ոչինաւէ ։ այս ։

(Յայլ օրինաւէ ։ այս ։

Փառք ևեր . այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ալէլուիա . ալէլուիա . ալէլուիա ։

Ալէլուիա . ալէլուիա . ալէլուիա ։

Փառք ևեր . այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ուրբ Օ՜ երթեա՛ւ աղեղն քո . զնետս կա-
պարձիլ քոց արբեցուցեր . զբեաս
ցրուեցեր . զերկիր դողացուցեր ի սաստ
կութէ անձրեւի , որք անցանեն ընդ սա ,
Ո՞նդո՛ւնդք աղաղակեցին մեծապէս .
լոյս փայլման արեգականն արդեալ .
և ծագումն լուսնին դադարեցաւ ։

Փ Ա՛լէ ։ Ա՛ծտնեցա՛յ և ո՛չ ելանէի . աչք
իմ տկարացան յաղքատութէ ։ Ա՛ղաղակե
ցի՛ւ առ քեզ տէր զօրհնանապազ . և համբարձի
առ քեզ ընձեռս իմ ։

Փառք ևեր . այժմ և ։ ալէլուիա ։

Ա՛լէլուիա . ալէլուիա . ալէլուիա ։

Շաբ Ա՛դէր ն զնս ի գբի ներքնումն . ի խա-
ւարի և ի ստուերըմ մահու ։ Որ հաս
տատեցաւ սրտմտութի քո . զայմ զբօսանս
քո ածեր ի վերայ իմ ։

Փ Ա՛լէ ։ Ա՛դէր ես ունի մարդ առանց օգնա
կանի . և ի մեռեալս ազատ ։ Ոչ վերա
ւորս որք ննջեն ի գերեզմանի ։

Փառք ևեր . այժմ և ։ ալէլուիա ։

պանի տէր քննեցաւ։ Ո՞ր զգրացայ ես նմա
խիղճք հեղեղատի. և լուծեա նորա ամ
մարդ գլխասցէ՞։

փառք և երը. այժմ և։ ալէլուիա։

Ա.ՂԷՒ պայծառաւէրպուլէն էր, որ առ
վարդավառ։

Ա.ԼԷԼՈՒԻԱ. ալէլուիա. ալէլուիա։
Կ՚ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆՔ ԵՐԿԻՆՔ, ԵՒ ՔՈՒ ԵՐԿԻՐ. կէր
զշխաարհ լուիս իւրով դու հաստատեցեր։ Ո՜վ Հիւսիսոյ և զհարաւ դու
արարեր. Թափօր և հերմօն յանուն
քո ցընծասցե՛ն։

Ա.ՂԷ։ Կ՚ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՔ ԼԵՐԱՆԵՑ ՆԵ
ԵՆ. ՆԵ Ի ԾՈՎ ԵՒ ՆԱ ԱՐԱՐ ՁՆԱ. ԵՒ ՁՑԱ
ՄԱՔ ՁԵՌՔ ՆԵ ԸՆԱԵՂԾԻՆ։ Ա՛ԻԱՕՅՔ
ԵՐԿԻՐԱՊԱՂՕՒՔ ՆԵՐՄԱ. ԱՆԿՕՒՔ ԵՒ ԼԱՑ
ՕՒՔ ԱՌԱՋԻ ՏԱՆ ԱՐԱՐՉԻՆ ՄԵՐՈՅ։

փառք և երը. այժմ և։ ալէլուիա։

Ա.ԼԷԼՈՒԻԱ. ալէլուիա. ալէլՈՒԻԱ։
Կ՚ԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՔ ԼԵՐԱՆԵՑ ՆԵ ԵՆ. ՆԵ Ի ԵՂ
ԾՈՎ. ԵՒ ՆԱ ԱՐԱՐ ՁՆԱ. ԵՒ ՁՑԱՄԱՔ ՁԵՌՔ
ՆԵ ԸՆԱԵՂԾԻՆ։ Ա՛ՒԱՕՅՔ ԵՒ ԱՀԱՐՕՆ

երիցունք նր . սամուէլ ընդ այնոսիկ
ոլք կարդան զանունն նորա :

փ Ա.ՀԵ : Ա երկինք ցընծասցեն առաջի
ն . զի գայ . և հատեալ ի ազ-
գեր զերկիր : Ալ՝ա՛տէր զաշխարհս
արդարութեբ . և զժողովուրդս իւր
ուղղութեբ :

Փառք և եր . այժմ և : ալէլուիա :

Ա.ԼԵԼՈՒԻԱ . ալէլուիա . ալէլուիա :

դշ Ա՝ձեռս նր են ամ տիեզերք երկրի . և
բարձրութիք լերանց նր են : Ա՝որ
ծով և նա արար զնա . և զցամաք ձեռք
նր ըստեղծին :

փ Ա.ՀԵ . Ա երկինք որպ մամ հալեսցին
յերեսաց ն . յերեսաց ն ամ եր-
կիր : Վատմեսցե՛ն երկինք զարդարու-
թիւն նր . և տեսցեն ամ ժողովուրդք
զփառս նորա :

Փառք և եր . այժմ և : ալէլուիա :

կարճառուն՝ հաստատակաց ազօխիկ առաւօտուն ժամուն։ Ար հպարտ՝ ի դէմս Արդարոյն։ Ար երեսաց եղբարցն։

Լացաք առաւօտուն ողորմութիւն քում. ցնծացաք և ուրախ եղաք՝ զամս ուրախութեան մերոց։

Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յորս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն յորս տեսաք զչարչարանս։

Նայեա՛ ար՝ ի ծառայս քո՝ և՛ի գործս ձեռաց քոց, և առաջնորդեա՛ որդւոց նոցա։ Եղիցի լոյս տէր մեր՝ ի վերայ մեր։

Ո գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա՛ ի մեզ տէր. և զգործս ձեռաց մերոց յաջողեա՛ մեզ։

Փառք հօր և։

Նաև ես խաղաղութիւնդ զքեզ աղաչեմ։

Որդեակ և փառք հօր և։

Որդեակ էրէց Յովհաննէս դաւիթեցի։

Որդեակ ես ար ած հարցն մերոց. որդեակ փառաւորեալ անուն քո յաւիտեան։

Յերաւունս անցուցեր զայս ամ ընդ
մեզ. արդար ես դու Տէր, և ամ գործք
քո ճշմարիտ են:
Ա՛նառապարհք քո ուղիղ են, և ամ դա-
տաստանք քո արդար են:
Պատուիրեցեր արդարութե՛ ածեր ի վե՛ր
մեր ընդ ամի, և զոր ինչ ածեր ի վե՛ր մեր,
և քաղաքի՛ սուր հարցն մերոց եղեմ:
Արդարութե՛ և յիրաւի ածեր զայս ամ
ի վե՛ր մեր՝ վա՛տ մեղաց մերոց:
Ընդ որինեցաք՝ և յանցեաք ապստամբ
լինել ի քէն. մեղաք յամի՝ և պատուի-
րանաց քոց մեք ո՛չ անսացաք:
Ո՛չ պահեցաք և ո՛չ արարաք՝ ոպ պատ-
ուիրեցեր դու մեզ, զի զբարիս գըտ-
ցուք մեք ի քէն:
Արդ՝ զամ զոր արարեր՝ և զոր ինչ ա-
ծեր ի վե՛ր մեր, արդար դատաստանաւ
արարեր:
Ա՛ստանեցեր զմեզ ի ձեռս թշնամեաց
մերոց. անօրինաց՝ խստաց և ապստամ
բողաց:
Ո՛վ ձեռս թագաւորի անօրինի և չարի
քան զամ երկիր, մատնեցեր զմեզ:

ըստուգ։

Ա.ՅՆ ասէ՝ ո՛չ գոյ մեզ ժամ բանալ ըզ
բերանս մեր. զի ամօթ և նախատինք
եղաք ծառայից գոյ և պաշտօնէից։
Ա.ՅՆ մի՛ մատներ զմեզ խոպառ՝ վա՞ս
ուան քո. մի՛ ցրեր զուխտս քո. և մի՛ ՚ի
բացեայ առներ զողորմութիւն քո ՚ի մէնջ։
Ա՛ ո՛ աբրահամու սիրելոյդ գոյ, իսահա՞
կայ ծառայի գոյ, և ինձ ո՛չ եթէ քո։
Խոստացար նոյ՝ և ասացեր, բազմացու
ցից զզաւակ ձեր ոպ զաստեղս երկնից
բազմութիւն. և ոպ զաւազ առ եզր ծովու։
Ա՛ս արդ ո՛ր՝ նուաղեցաք մեք քան զամ
ազգս. և եմք տառապեալ յամ երկրի
այսօր՝ վա՞ մեղաց մերոց։
Ա՛ՀԳ գոյ ՚ի ժամանակի յայսմիկ՝ իշխան
մարգարէ և առաջնորդ. ո՛չ ողջակիզք
պատարագաց, ո՛չ խունկք օրհնաց, և
ո՛չ տեղի պատարագս մատուցանելոյ ա՞
ռաջի քո. և զողորմութի՛ գտանել ՚ի քէն։
Ա.ՅՆ անձամբք խոնարհեալ՝ և հոգ՞
ւով առաւապանաց, ընդունելի լիցուք
մեք ոպ զողջակէզս խոյոց և զուարա՞
կաց, և ոպ բիւրաւորս գառանց պա՞
րարտաց։

Ա. Ինպէս ընդունելի լինին պատարագք մեր այսօր առաջի քո, զի կատարեալ գոցուք զինի քո. և ջինք առնէ յուսա ցելոցս ի քեզ։

Ես արդ՝ դամք զՀետ քո առ սրտիւք մերովք, երկնչելովք ի քէն, և խնդրեմք զերեսս քո. որ մի յաղթէ առներ զմեզ։

Ա. Յլ արա առ մեզ ըստ Հեզութեանդ քումմ, և ըստ բազում ողորմութեանդ քումմ. փրկեա զմեզ վն սքանչելեացդ քոց որ. և փա ռաւորեսցի անուն քո յաւիտեան։

Յաղթ լինին ամբեան, որ չարչարեն զծառայս քո. ամաչեցեալ լինին բռնութիք նոց, և առ զօրութիք նոց խորտակեսցին։

Ես ծանիցեն՝ զի դու ես տէր առ ած միայն, որ փառաւորեալդ ես ի վերս առ տիեզերաց։

Ողջնեալ ես դու տէր առ Հարցն մերոց. գովեալ՝ և առաւել բարձրացեալ յաւիտեան։

Ես օրհնեալ է անուն սբ փառաց քոց. գովեալ և։

Ողջնեալ ես ի տաճարի փառաց սբո բութեան քո. գով։

()րհնեալ ես ՚ի վեր աթոռոյ արքայու-
քո • գով։
()րհնեալ ես որ նստիս ՚ի քրովբէս՝ և
հայիս յանդունդս • գով։
()րհնեալ ես ՚ի վեր հաստատուեալ երկ-
նից • գով։
()րհնեցէ՛ք ամ գործք տեն զտեր • օրհնե-
ցէ՛ք և բարձր արարէ՛ք զնա յաւ։
()րհնեցէ՛ք երկինք զտեր • օրհնե։
()րհնեցէ՛ք հրեշտակք տեն • և զօրք որ
՚ի վերոյ երկնից զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք զօրութիք տեն • արեգակն
և լուսին զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք աստեղք երկնից՝ անձրևք
և ցօղք զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք ամ հողմք հուր և ջեր զ։
()րհնեցէ՛ք ցուրտ և տօթ, ցօղ և ձիւ-
նաբեր զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք սառն և պարզ, եղեամն և
ձիւնն զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք տիւք և գիշերք, լոյս և
խաւար զտեր • օրհ։
()րհնեցէ՛ք ամպք և փայլատակունք՝ և
երկիր զտեր • օրհ։

քաղցր է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զԱստուած երկնից, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զտէր տէրանց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զհամբաւս զմեծամեծս, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զարարիչն երկնից, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զերկիր ի վերայ ջուրց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զլուսաւորս մեծամեծս, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զարեգակն ի զօրութիւն տուեալ ցերկիր, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զլուսին և զաստեղս ի զօրութիւն տուեալ ցգիշերի, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զանդրանիկս զեգիպտացւոց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զհանդերձ զերկրէ զիսրայէլ, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զհաստատեալ զերկիր ի վերայ ջուրց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զարարիչ լուսաւորացն մեծամեծաց, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք զաղբիւրս ծովուց և գետս զտէր օրհնեցէք, զի յաւիտեան է ողորմութիւն նորա։

Օրհնեցէք կէտս և զամ կայտառս, որ ի ջուրս և թռչունս երկնից, զտէր։

Օրհնեցէք զազանս և անասունս, և որդիս մարդկան զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեսցէ իսրայէլ զտէր օրհնեսցէ և բարձր արասցէ զնա յաւիտեան։

Օրհնեցէք քահանայք զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեցէք ծառայք տեն զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անձինք, և շունչք արդարոց զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեցէք սբք՝ և խոնարհք սրտիւք զտէր օրհնեցէք։

Օրհնեցէք անանիա ազարիա և միսայէլ զտէր օրհնեցէք։

Աղաւնաւոր։

Օրհնեցէք զամ արարածք զարարիչն արարածոց, զտէրն տերանց, զԹագաւորն Թագաւորաց, զՅածն աստուածոց։ Օրհնե-

Ա՛ր եկիր՝ ի փերիսու՛ն տիե՛զերաց թա՛ղ
պա՛տուր յաւի՛տենից քրիստոս. զքե՛զ
փառաւո՛րեմ՝ ա՛ստ հա՛րցըն մերոյ։
Յանձն առեր ըզ ջարչարանըս կամա՛
ւորապէս. և՛ ըզմա՛հ հաշա՛կեցեր վասն
մեր. զքե՛զ փառա՛։ Ա՛յնքեցա՛ր վի՛մով
՝ի գե՛րեզմանի. և՛ յո՛ւժեր ըզհնի՛ք մա՛
հու յանցանաց. զքե՛զ։ Ո՛վ սո՛ւրբ օրհնե՛
ցի՛ք բարձր ա՛րարչի՛ք ընկա՛լ յաւի՛տեա՛նս։
Ո՛ յարուցեա՛լն ՝ի մեռե՛լոց քա՛՛ ա՛ստը
ա՛ծ. ո՛ր ըզմա՛՛ խափա՛՛նեաց յա՛րու
թիւն լի՛ուս՛՛վ. բար։ Ո՛ ընկա՛նէլն յա՛
րութինըն քո՛՛ ա՛՛յ. ա՛մէնայն ժո՛ղո՛՛
վո՛ւրդք բա՛րեբա՛նեցո՛՛վ. բարձր։

Աղանդ արէշոյ հրեշտա՛՛պետաց։

Ո՛՛նըմի՛՛ զքեզ հա՛յր. ա՛ռաջի՛՛ն լոյս ա՛ն
ճա՛՛ռելի. ո՛ր ՝ի լո՛՛սոյ լոյս ներգո՛ւր գի
ծեա՛՛ր զհամա՛՛ռեաց գոյա՛կան. ըզքե՛զ։
օ՛՛րհնե՛՛մք ա՛՛յ՛՛ծ հա՛՛րցըն մերոյ։
Ո՛՛ամկի՛՛ զքեզ հո՛՛ր. ՝ի լո՛՛սոյ լոյս ծա

զանազան սրտիւ • որ արարիչ ի պաշտօն
փառաց իւոց զմարդկայնացեալն զծիս • ըստ
քրիստոսի ։ Ի՝ո հօրէ բղխումն վճռակից
որդւոյ հնդիկ առնել • որ ըստ ղեկտ
ի յոգիս կատարեաց զմարդկայնացեալն
դ դաւաս • ըստ քրիստոսի ։ Ի՝ւր օրհնեցէք
բարձր արարչութի՛ւնք զնա յաւիտեան ։
Ի՝ւրկնայի՛ն զբարութիւնք հրեշտակք
ի՝ հրեշտակապետք. վերին պետութի՛ւնք.
բարձր արարչութի՛ւնք ըզհայրն երկ
նաւոր ։ Ի՝նմարմնոց բանզմութիւնք իշ
խանութիւնք զօրութիւնք • անմահ սիրու
թիւնք • բարձր արարչութի՛ւնք զբերիս
տոս թագաւորն ։ Ա՝ երկնաւորացն սե
րովբէք քառակերպեանն քերովբէք •
աթոռք անեղին • բարձր արարչութի՛ւնք զհոգին ճշմարիտ ։

Ձայնն սրբոյ Յարփաքէից ։

ե Ա՝ր ընդ հոգեղէն բնութի՛ւն մերոյ խառն
դձ նեցեր ըզբանականն հոգիս • ու
նել զծնունդ ընդունելոյ • զնստուա

Ո՛ր հայեաս քաղցրութեամբ յարատած ըս զի 5

Կանոն ապաշխարութեան։

Ո՛ր ընդունիս զաղաչանս մեր ի վերուստ. օրհնեալ ես որ ճշմարիտ ես ի մերոց։ Ո՛ր ընդունեցեր մաքուր հոգւոց յիսուսիկէ զմոգի մարդարէին թէ. որով ճանապարհաւ յառաջադոյն. բանմանապատիկ օրինակօք զանձառելի խորհուրդ քո մարդեղութեանդ. օրհնեալ։ Ո՛ր զանէղ գոյիդ լինելուն իբրև զեղեամ տեսանէին. յառաջնոր դաւկան միտըս նոցա. տիպաւորեալ հոգիդ ըզվերապարան իրին գերապոյն հրաշիւք ի վեր քան ընդբան. օրհ։ Ո՛ր ի սիր օրհնեցեալ բարձր աթոռիդ ըզ գ նաև յաւիտեան։ Ո՛նդ աւետառօրեան յառաջագոյն փըրկիչ մերոյ. ճաշոյ հաւրէք եկեղեցիք հեթանոսաց սղանիդ կելով. ըզիր օրհ։ Ո՛նդ տեսանողաց մարդարէիդ հինն իսրայէլի. քահանայք նորոյ ուխտիս բանալիս ըստանալոցդ. ըզիր։

հայր ամենակալ. ծրհնեալ ես աստ
հարցըն մերոց: Որ էջեր ի փըրկել
զարարածըս քո որդւոդ միածին. օրհ:
Որ խոնարհեա տեսչութ զարարածըս քո
դ հոգւոդ ճշմարիտ. օրհ: Ընչեր ընտ
նայկն գործըք քո ըզքեզ օրհնե՛ն:
Որ յաչըննէ գոյացուցեր զերկինս և
զերկիրս. յիշ՛ղձեա՛ զմեզ ետր մարդասէր
տուիչըդ քո. ամե: Որ անդադար փառաւ
բանիս ի քո յարարածոց. ընդհակառ
զաղաչանըս ընդ եկիղեցւոյ քո. ամե:

Աւետարան հանդերձեալ:

Ա՛ռաւիւց բանըդ հօր և հոգւոյն. որ
ե էջեր ի յերկնից՝ի փըրկուն՝ ազգ
աձ մարդկան. ընչ հայրըն մերոց: Որ
պահեցեր յաչքո՛ զըզջմունս՝ ընդ
ամառաքելոյն. այսօր և մեք ընդ նոսին
ըզնծութիւնք օրհնութիւք ըզքեզ. ընչ:
Որ առաւել բարձրացեալդ ես յաւե
տեանց. այսօր ընդ դասս վերնոյն քոյ
գ բարեբանութիւք ըզքեզ. ընչ: Ընչեր

ընդ

ընդ նոսա քո. օրհնեսցուք և բարձր
արարացուք զանուն քո յաւիտեան։

Աւետարան հաւօրէն Յովհաննու։

ԺԱ Ի ժամանակն յայնմ ասէ Յիսուս ցհրեայսն
ի մէջ սրտից իւրեանց թէ. Հայր
ցեղն մերոյ աստուածդ օրհնեալ է և յա
ւիտեան։ Ի՞նչ ոչ ինոցին լինիցի
ասացէք ինձ. խոնարհեա՛ի դուռնդ մա՛ր
տիրոջդ գիմել։ Հարցին։ Ի՞նչ քեզ
որ ասացեր թագաւոր յաւիտենից.
ԺԲ այսօր ընդ դուռն վիճակիդ քոյ բարե
բանեմք. Հարցին ևս։ Ի՞նչ ոչ օրհնե
ցեք զբարձր սրտիկք ընդ յաւիտեան։
Ի՞նքաւելին երկնից և երկրի ի
հողեղինացդ հանգեցաւ ընտրել իւր ի
նաւուրս. բա։ Ա՛ստի և մեք հայա
տացեալքս քրիստոսի անատակոյ.
ընդ նոսին խընդրեմ ընկալցուք ևս
զանց մերոյ բարձր սրտիկք ընդ։

Պատուղ ունի հաւքին։

Ի՛հեալքս առնեցեան ի նա ի ամենայն
կի և առաքեսցեան ի կերպ, ապաշխա

Յողեա՛ տէր զցօղ բարերար ողորմու-
քոյ ի մեզ ուսեալ անձինս մեր. հիմն
զբոց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա
զմեզ ի քաղքենացուց անտի։ Ա՛ղաղեսք տ֊ն ։

Ա՛ղաղեսք հոգեպէրասաց ։

Ամէն ։ Ո՛վ ամենակալ տէր Յիսուս Քրիստոս
միշտ և յաւիտեան յաւիտենից ։

Ա՛ղաղեսք տ֊ն ։

Ո՛վ ամենակալ տէր Յիսուս Քրիստոս, որ
փառք կոչեցար ի մեծ յարութենն քո ի մեռելոց
և պատիւ. այժմ և
միշտ և յաւիտեան յաւիտենից ։

Ա՛ղաղեսք տ֊ն ։

Տէր ողորմեա ։ Երէց ։

Տէր ողորմեա ։ Կեցո՛ և ողորմեա՛ ։

Ա՛ղաղեսք հիւրասիրից, և աշակց պէրճախոհ
ծառից ։

Ո՛վ որ խոստացար սի-
րելեաց քոց Հոգւոյն Ճշմարիտն ածել ի
նոր մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛ ։ Ո՛վ որ խոստացար սի-
րելեաց քոց Հոգւոյն Ճշմարիտն ածել ի
յանձինս մեր ։ Ո՛վ որ խոստացար սի-
րելեաց քոց Հոգւոյն Ճշմարիտն ածել ի
ցանկութիւն աշխարհի ։ Ո՛վ արժանի
եղիցուք պահել զպատուիրանս նորա.
առնուլ զպատկն լուսոյ և կենաց ի
յանձինս մեր ։ Ո՛վ որ խոստացար սի-
րելեաց քոց Հոգւոյն Ճշմարիտն ածել ի
զբոց հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա
զմեզ ի քաղքենացուց անտի ։ Ա՛ղաղեսք տ֊ն ։
Ամէն ։ Ո՛վ ամենակալ տէր Յիսուս Քրիստոս
միշտ և յաւիտեան յաւիտենից ։

զմեզ ՚ի յաւիտենական հրոյն: Ա.ման
արժանի ընդ երիս նզ մանկունան՝ և
ընդ երանելի նզ վկայն՝ օրհնել զքեզ
և գովել. և քեզ գոհութիւն և փառս
մատուցանել հօր և որդւոյ և հոգւոյն
նզյ. այժմ և միշտ և յաւիտ:

Աղաւնի պահոց:

Ցօղեա՛ ներ զցօղ բարերար ողորմու-
թեան ՚ի մեղուցեալ անձինս մեր. շինիչ
զբոց Հնոցի յանցանաց մերոց. և փրկեա՛
զմեզ ՚ի յաւիտենական հրոյն: Ա.ման
արժանի ընդ երիս նզ մանկունան՝ և
ընդ երանելի նզ վկայն՝ օրհնել զքեզ՝
գովել և ասել: Ա՛ջ քաւեա՛ զիս զմե-
ղաւորս: Ա՛ջ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս:
Ա՛ջ քաւեա՛ զիս զմեղաւորս ՚ի մեղաց,
և կեցո՛:

Աւրէ հարիւրորդ շաբաթին:

Ա՛ ենձատուսցէ անձն իմ զներ. և զըն-
ծասցէ հոգի իմ աստուածասէր փըրկ
չաս իմոյ:
Ա.յց արար ՚ի վէր խոնարհուեալ աղախ-
նոյ իւրոյ. այսու հետեւ երանիացեն ինձ

Ընտր ընդ նս մեծամեծս հզօրն . և
ընթ է անուն նր ։
Ողորմութի արար ազգաց յազգս երկիր
ղածաց իւրոց . արար զօրութի բազ
կաւ իւրով ։
Յրուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սրտ
ոյց . և քակեաց զհզօրս յաթոռոց ։
Զ՚ոչնարհս բարձրացոյց , զկարօտս ե՚
լից բարութի . և զմեծատուն արձա՚
կեաց ունայնս ։
Պաշտպանեաց ի՚ել ծառայի իւրոյ ,
յիշելով զողորմութի իւր ։
Ոպ խօսեցաւ առ հարսն մեր , ընդ աբ՚
րահամու , և զաւակի նր յաւիտեան ։
Օրհնութի ջաւրէութեան հօրն յովհաննու մկրտչի ։
( ) րհնեալ տր աճ իսրայէլի , որ յայց
ել . և արար փրկութի ժողովրդեան
իւրոյ ։
Յարոյց մեզ եղջիւր փրկութե ի տանէ
դաւթի ծառայի իւրոյ . ոպ խօսեցաւ
բերանօք նց՝ որ յաւիտենից մար՚
գարէքն էին ։
Փրկութե ի թշնամեաց մերոց , և ի ձե՚

բանի քում՝ ի խաղաղութիւն. զի տեսին
աչք
ձեր զփրկութիւն քո որ պատրաստեցեր
առաջի ամենայն ազգաց։

Ի Ցովհ. Մկրտչէ ծերունւոյն։

Ո՛րդի արձակեան զծառայս քո տէր՝ ըստ
բանի քում՝ ի խաղաղութիւն. զի տեսին
ձեր զփրկութիւն քո որ պատրաստեցեր
առաջի ամենայն ազգաց։

աչք իմ ցերեկուն քո, զոր պատրաստե
ցեր առաջի ամ ժողովրդոց։
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և
փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլ։
Փառք Հօր և։

Յանձառ փառաց խոնարհեցար ի մեր ամ
բլնութիւն. բա՛նդ աչք և մարմնա աճ
ցար ի՛ սէգ կուսէն։ Ո՛ւրծնար ի նոր կուսէ անապական մարմնով. ըզքե՛զ անդադար բարեբանեմ. մեծացու նեմք։ Ո՛յսօր զեկեաղեղ ի փրկուի ազգի մարդկան. միաբանութե՛ամբ նեքեան. մեծա՛։

Ա՛յր և կի՛նս ածախին քրիստոնեի. ուր մ
բարեխօսէ ես միշտ աշխարհի. քեզ դհ
երանե՛ն ամենայն ազգ նք։ Ա՛նքո՛ր ածախի՛ւ և հարան երկնից մարիամ. տաճար և աթոռ նոյ բանին. քեզ երա
րկե՛ հաճեցա՛ն լինանալ ընդ հո՛ղեղբարս. և՛ քեզ մերձեցա՛ք ի փայտին կենաց. քեզ։

Ո՛ղորմա՛ իսկ ածածկին մարիամ մր
բա՛ւ դշ

բան։ Եւ այդ ինչ է. յարդանդիկ տա-
րար զանատանելին ամենեցունն. օրհնու-
թիւն ընդ քեզ ածաւ ի ծնէն մեծացիր
ցաներմիք։ Ընդ քեզ երկնայինն դուռն
զոր եսեան եղիկիհ. Եւ այրեն զնո
ճանեաւ գեդէօն. սերովբէ հողեղէն
վերհատոյն քերովբէից. օրհ։ Նոյեմ
խորհուրդըս սահմանեցաւ ի քեզ տեսա
նի ածաւ ի ծնէն. յերկնէ իջ անսերմնա
կան. ճնունդ անարատ. կուսութիւն
յեղա ծընընդեանն մընալով անապա
կան. օրհ։

Ընդ քեզ երեսեաք դուռն ածաւ եղիկն
էլիս ըմարդածրեկ. ընդ որ ոչ ոք
էանց եթէ ոչ ածաւ միայն. ածաւ ծնէն
կոյս. օրհնութեամբ մեծացուցանեմք։
Ընդ քեզ որ ի մարդոյ ոչ ճանաչեցաւ
սիս ըմարդածրեկ. ընդ որ խորհուրդ
կուսիկ յայտնեցեր մարդկան ազգի.
օրհ. Ընդ քեզ որ ի հօրէ անժամա
նակապէս ի մօրէ անքաղտանա

ջնցեաւքսեն մեր հիւրասիրն նորոգէ. որ ընդունելութեան մեր ընդունի զմեզ ի ներքս։ Աւրհնութիւն ի ձեռն նորա եղեալ տացէ եւ առատագոյն։ որ ընդունելութեանդ մեծաց ընդունելութեամբ որ օրհնեաւքդ եւս ի կանայս։ Աւրհնութիւն երկնից եւ երկրի որ ամենայն հաւատացելոցն ի մեծաց ընդունելութեանդ որ ընդունելութեանդ մեծաց ընդունելութեանդ որ ընդունելութեանդ մեծաց ընդունելութեանդ որ ընդունելութեանդ

Ա՛ր զաւետիս Հոգւոյն ՚ի հրեղէն
ած ՚ի հրեշտակէն ընկալար. ա՛րամ՚ի լեր
բերկրեալ ա՛ր ընդ քե՛զ մարիամ՚ն
հարանացեալ։ Ա՛նբակի՛զբն բանըն
հաճեցա՛ առնուլ մարդեղութեամբն
բակի՛զբն ՚ի կուսէդ. քրիստոս անտ
ւա՛ծ թագաւորն յաւիտենից։ Ա՛ղա
չե՛մք ըզքեզ ա՛ծած՚ին. առ քա
բարեխօսեա փըրկել զմեզ ի
ե՛ր. զո՛ր գընեաց արեամբն իւրով։

Ա՛ՐԱՐՈՂ ՀԱՒՈՒՏՈՑԷՆ։

Ա՛ծ ա՛ծածին՚ն և ա՛մ՚ն ա՛ս բարեխօս
արասցուք առ Տայր ՚ի յերկինս. զի կա
մեցեալ ողորմեսցի՝ և դադարեալ կե
ցուսցէ զարարածս իւր. Ա՛մենաիւր
տեր աճ մեր. կե։

Ա՛ՂՕՒ ՀԱՐՒԹԻՒՆՑ և պահոց։

Ընկիր տէր զաղաչանս մեր՝ բարեխո
սութի՛ւն ա՛ծածին՚ն անարատ ծնողի
միածին որդւոյ քոյ. և աղաչանօք ամ
ենայն քոց. և ողորմեա՛ մեզ ողորմեա՛. ներեա՛
մեզ տէր, և ողորմեա՛. ներեա՛

քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր։ Ա՛յժմ և միշտ և
ւորեա՛ զոհութիւնք փառաւորել զքեզ
ընդ որդւոյ և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ։
այժմ և միշտ և։

Ա՛ստղ ջնո՛ղ ճաճանչաւորիչն հիւսիսոյ աւուրց։
Ա՛ւա՛ւ խաղաղութե՛ն զնո՛ր աղա։
Ո՛վ ո՛վք տեղւոյս հինուե՛ք, և բարե՛
կարգութե՛ն. զնո՛ր աղա։
Ո՛վ ժողովրդեանդ՝ որք մտանեն ընդ
դրունս սբց եկեղեցւոյ. զնո՛ր աղա։
Ո՛վ ան ընդունելոյ զպաղատանս ծոցա
ըստ մեծի ողորմութե՛ իւրում. զնո՛ր։
Ա՛ւա՛ւ։ Ո՛վ ան։ Ողոր։

Ա՛ղօթ։

Ո՛վ ու՛ս ես թագաւոր յաւիտեան յաւիտե
նից քո՛ւ աճ մեր։ Ա՛ւա՛քեզ ընդ հօր և
Հոգւոյդ սբց վայել է փառք իշխանութի՛ւն
և պատիւ. այժմ և միշտ և։

Ա՛ւե՛ւ ե՛ւ ճ՛ե՛ւ ա՛ւ՛ե՛ւ ա՛ւ՛ե՛ւ ա՛ւ՛ե՛ւ։
Ա՛ւ՛ղ՛ւ՛ց՛ւ ա՛ւ՛ն՛ւ՛ն՛ւ՛ն՛ւ տ՛ե՛ւ ճ՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ՛ն՛ւ ճ
ե՛ն՛ե՛ւ՛ւ՛ւ՛ւ

Ո՛րպէս եկեալ մանկուանէ ընտիր։ և օրհ
նեցեալ զանուանիդ տեա՛ռն։ Այլ
զի անուն տան օրհնեալ յայսմ հրաշ
մինչև՛ յաւիտեան տեա՛ռն։ Յարու
ղեց մինչ՝ի մուտան արեւուն օ՛րհնեա՛լ
է ա՛նուն տեառն. ՚ի յայսմ հ
տէ։ Ալէլուիա։

Փառք Աերկրպատուական հօր և
որդւոյ և սրբոյ հոգւոյ հանգուցեալ. և
այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւի
տեանից ամէն։ ՚ի յայսմ հ
Տէ։ մինչև ՚ի յաւիտեան։

Ընդ որ տէր օգնեաց մեզ, և
փրկեաց զմեզ վասն անուան քո։
վասն ա՛նուանդ քո՛։ Ալ
Ընդ որ եւ մի մերժեր զմեզ
ամէն զ[illegible]։

վասն ա՛նուանդ։

Ողորմա՛ծ տէր յաւիտեան։
[illegible]։ Ալէլուիա։ Ընտրե
ւաղ զի մի՛շտ յաղթող յա[illegible]

զիսայլակին, և հանդերձ նորա սպիտակ
նատէր ի վեր ներ. և էր աեսիլ ներ իբրև
թաւալեցուց զվէմն ի դրաց առաւ, և
ժուժն մեծ եղև. զի հրեշտակ աեառն
իջեալ յերկնից՝ մատուցեալ ի բաց
տեսանել զդերեզմանն։ Եւ ահա շարժ
լուսանայր միաշաբաթին, եկին Մա-
րիամ Մագդաղենացի, և միւս Մարիամն՝
Ա՚ե-ւոպան ըսած խոսքերուն։

Եւ	դպ
Նայե աստըւած։	սրկ
Պառօսիսմէ։	դպ
Փառք քեզ տէր աստըւած մեր։	հ
Աչէն աւետարանին որ ըսած խոսքերուն։	չգ
Անօրինութիւնք լսարբերք։	սրկ
Անօրէնութեամբ լսարբերք։	դպ
Աւ՚ը ընդ հոգւոյդ քումմ։	չգ
Խաղաղութիւն ամենեցուն։	սրկ

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և ամենայն
ներքինք զսուրբ անուն նորա. օրհնեցից զՏէր
ամէն կենդանութեամբ իմով, սաղմոսեր-
գեցից Աստուծոյ իմում յորժամ եմ։

Օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր, և մի՛ մո-
ռանար զամենայն հատուցմունս նորա։
Որ թողու զամենայն անօրէնութիւնս քո,
որ բժշկէ զամենայն հիւանդութիւնս քո։
Որ փրկէ ի կորստենէ զկեանս քո, որ
պսակէ զքեզ ողորմութեամբ և գթու-
թեամբ։ Որ յագեցուցանէ զբարիս զկամս
քո, նորոգեսցի իբրև զարծուի զերիտա-
սարդութիւն քո։ Որ առնէ ողորմութիւն
և դատաստան ամենայն նեղեալս։ Որ
ծանոյց զճանապարհս իւր Մովսէսի, որ-
դեաց Իսրայէլի զկամս իւր։ Ողորմած և
գթած է Տէր, երկայնմտութեան և բազ-
մողորմ։ Ոչ յաւիտեան բարկասցի, ոչ
զկատաղութիւն իւր յաւիտեան սպառա-
նիցէ։ Ոչ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ,
և ոչ ըստ անօրէնութեանց մերոց հատոյց
մեզ։ Զի որչափ բարձրանայ երկինք ի
վերայ երկրի, զայնչափ զօրացոյց ողոր-
մութիւն նորա զերկնչողսն զինքն։ Որ-
չափ հեռի է արեւելք յարեւմտից, զայն-
չափ հեռացոյց յինէն զանօրէնութիւնս
մեր։ Որպէս ողորմի հայր որդւոցն, ող-
որմեցաւ Տէր երկնչողացն զինքն։ Զի
նա գիտէ զկազմուածս մեր, յիշէ թէ
հող եմք մեք։ Մարդոյ օրք իբրև զխոտ
աւուրք նորա, իբրև զծաղիկ արտի՝ նոյն-
պէս ծաղկեսցի։ Զի հոգի անցանէ ի նմա,
և ոչ գոյ, և ոչ ծանիցէ զտեղի նորա
այլ ևս։ Եւ ողորմութիւն Տեառն յաւի-
տենից և մինչև յաւիտեան յերկնչողսն
զինքն, և արդարութիւն նորա յորդիս
որդւոց։ Որոց պահեն զուխտ նորա, և
յիշեն զպատուիրանս նորա առնել զնո-
սա։ Տէր յերկինս պատրաստեաց զաթոռ
իւր, և թագաւորութիւն նորա ամենայն
իշխէ։ Օրհնեցէք զՏէր, ամենայն հրեշ-
տակք նորա, զօրք զօրաւորք առնել զբան
նորա, լսել ձայնի խօսից նորա։ Օրհնեցէք
զՏէր, ամենայն զօրք նորա, սպասաւորք
նորա առնել զկամս նորա։ Օրհնեցէք զՏէր,
ամենայն գործք նորա յամենայն տեղիս
իշխանութեան նորա։ Օրհնեա՛ անձն իմ
զՏէր։

իբրև զձիւն։ Եւ յայնէ անտի նորա
խռովեցան պահապանքն, և եղեն իբրև
զմեռեալս։ Պատասխանի եւս հրեշ-
տակն՝ և ասէ ցկանայսն. Մի՛ երկնչիք
դուք, գիտեմ զի զյն զհաչելեալն խնդր-
էք. չէ աստ, քանզի յարեաւ, ոպ ա-
սացն։ Եկայք տեսէք զտեղին ուր կայր։
Եւ վաղվաղակի երթայք ասացէք աշա-
կերտացն նորա թէ յարեաւ, և ահա յա-
ռաջանայ քան զձեզ՝ ի գալիլեա, անդ
տեսանիցէք զնա. ահա ասացի ձեզ։
Եւ երեսք վաղվաղակի՝ ի դերեզմանէ
անտի ահիւ և խնդութեամբ մեծաւ՝ ընթ-
ացան պատմել աշակերտացն։ Եւ
ահա պատահեաց նոցա յն՝ և ասէ. ողջ
էք։ և նոքա մատուցեալ՝ կալան զոտս
նորա՝ և երկիրպադին նմա։ Յայնժամ
ասէ ցնա յն. Մի՛ երկնչիք, երթայք ա-
սացէք եղբարցն իմոց՝ զի երթիցեն՝ ի
գալիլեա, և անդ տեսցեն զիս։ Իբրև
նոքա գնացին, ահա ոմանք՝ ի զօրակա-
նացն եկին՝ ի քաղաքն՝ և պատմեցին
քահանայապետացն զամենայն զոր ինչ եղեւն։
Եւ նոքա ժողովեալ հանդերձ ծե-

խարհի։

Ես զի՛ւր աւուրս, մինչև՛ ի կատարած աշ-
ձեզ. և ահաւասիկ ես ընդ ձեզ եմ
նե՛ պահել զնա՛, որ ինչ պատուիրեցի
և Ղուկաս՝ և Յովհաննէս մեյ։ Ուսուցէ՛ք
և Մարկոս՝ և Յովհաննէս մեյ։ Ուսուցէ՛ք
Թանոսս. Սկրտեցէ՛ք զնա՛ յանուն Հօր՝
այսուհետև՝ աշակերտեցէ՛ք զնա՛մ հե-
և ասէ։ տուաւ ինձ ամ իշխանութի՛ն
Նա մատուցեալ յա՛ խօսեցաւ ընդ նա՛
ղե՛ նոյ յա՛։ Լսելև տեսին զնա, երկիր
պագին նմա. և ոմանք յերկուածան։
գալ՛լեայ՝ի լեառնն՝ ուր ժամադիր ե-
Լսակ մետասան աշակերտքն գնացին՝ի
համբաւս այս՝ի Հրեից մինչև ցայսօր։
զարձանէն, արարին ոչ ուսանին. և ել
տաւորն, մեք հաճեսցուք զնա՛ և զձեզ
անհոգս արասցուք։ Եւ նոցա առեալ
էաք։ Եւ եթէ լսեր լինի այդ առ դա՛
դիշերի գողացան զնա՛՝ մինչ մեք ի՛քուն
ստասջի՛ք՝ եթէ աշակերտքն նո՛ր եկեալ
Յոյժ ետուն զօրականացն, և ասեն. ա՛
յոյժ եղուկ զարձանէն՝ արծաթ

Եւ իբրև երեկոյ եղև՝ քանզի ուրբաթ էր՝ որ ի շաբաթին մտանէր, եկեալ յովսէփ որ յարիմաթեայն էր՝ այր պարկեշտ նախարար, որ և ինքն էակ արքայութեան էր. համարձակեցաւ՝ եմուտ առ պիղատոս, և խընդրեաց զմարմինն յի։ Եւ պիղատոս զարմացաւ թէ այնչափ վաղ մեռաւ. և կոչեցեալ առ ինքն զհարիւրապետն, եհարց զնա և ասէ՝ թէ արդարև այնչափ վաղ մեռաւ։ Եւ իբրև ստուգեաց ի հարիւրապետէ անտի, շնորհեաց զմարմինն յովսեփայ։ Եւ յովսէփ դնեաց կտաւ՝ և իջուցեալ զնա պատեաց կտաւովն, և եդ ի գերեզմանի, զոր էր փորեալ ի վիմի. և թաւալեցոյց վէմ մի ի դուռն գերեզմանին։ Իսկ մարիամ մագդաղենացի՝ և մարիամ յակովբեայ՝ և յովսեայ, տեսին զտեղին ուր եդաւ։ Եւ իբրև անց շաբաթն, մարիամ մագդաղենացի՝ և մարիամ յակովբեայ և սողովմէ՝ ջոգան պատրաստեցին խունկս, զի եկեսցեն օծցեն զնա։

Եւ ընդառաւօտս միաշաբաթուն գան
ի գերեզմանն ընդ արեւապալն, և ա-
սէին ցմիմեանս, ով թաւալեցուսցէ
մեզ վէմն ի դրաց գերեզմանին: Եւ
հայեցեալ տեսին՝ զի թաւալեցուցեալ
էր վէմն ի գերեզմանէն. քանզի էր
մեծ յոյժ: Եւ մտեալ ի նեղքս ի գե-
րեզմանն՝ տեսին երիտասարդ մի զի
նստէր ընդ աջմէ կողմանէ՝ զգեցեալ
պատմուճան սպիտակ, և զարհուրեցան:
Եւ նա ասէ ցնոսա. մի՛ երկնչիք, զյի-
սուսէ՝ նազովրեցի զխաչեալն, յա-
րեաւ՝ չէ աստ. ահաւադիկ տեղին
ուր եդին զնա: Այլ երթայք ասա-
ցէք ցաշակերտս նորա և ցպետրոս, եթէ
ահա յառաջագոյն երթայ քան զձեզ ի
գալիլեա, անդ տեսանիցէք զնա՝ ոպէս ա-
սացն ձեզ: Եւ իբրև լուան՝ ելին և
փախեան ի գերեզմանէն, քանզի զահ ի
հարեալ էին. և ոչ ումեք ինչ ասացին,
զի երկնչէին:

Աւետարան ըստ Ղուկասու:

Եւ ահա այր մի անուն յովսէփ, որ
էր նախարար՝ այր բարեպաշտ և

արդար. սա չէր միաբանեալ ընդ խոր-
հուրդս և ընդ գործս նոցա. յարիմա-
թեայ քաղաքէ հրէից, որ և ինքն էակ
ակնուն էր արքայութե՛ան: Սա մատու-
ցեալ առ պիղատոս՝ խնդրեաց զմարմինն
յի՛. և իջուցեալ զնա՝ պատեաց պաստա-
ռակալաւ, և եդ՝ ի կուաճոյ գերեզմա-
նին. ուր չէր բնաւ ոք եդեալ: Եւ
օրն էր ուրբաթ, և շաբաթ լուսանայր:
Եւ երիթային գնետ նո՛ր կանայք՝ որ ե-
կեալ էին ընդ նմա՝ ի գալիլեէ. տեսին
զգերեզմանն, և ոնգ եդաւ մարմին նո՛ր:
Դարձան, և պատրաստեցին խունկս և
իւղս. և՝ ի շաբաթուն հանդարտեցին
ըստ պատուիրանին:

Բայց՝ ի միաշաբաթուն վաղջալ ընդ
առաւօտն եկին՝ ի գերեզմանն. բերին
զխունկան զոր պատրաստեցին. և այլ
կանայք ընդ նոսա. և գտին զվէմն թա-
ւալեցուցեալ՝ ի գերեզմանէ առտի:
Եւ մտեալ՝ ի նեղքս՝ ոչ գտին զմարմինն
տե՛ր յի՛: Եւ եղև ընդ հիանալն նոցա
վ՛ր այնորիկ, և ահա արք երիւր հասին
առ նա՝ ի հանդերձս լուսաւորս: Եւ

կերտ չի՛ ի ծածուկ՝ վա՛տ ահին հրեից,
յոլսեի՛ն, որ յարիմաթեայ էր աշա-

Ա՛ռաքեալն ըստ յովհաննու

Յետ այսորիկ աղաչեաց զպիղատոս
զմարմինն տեառն զի առցէ, եւ
էր նա աստուածասէր եւ արդար
եւ ոչ հաճեցաւ ի խորհրդոյն եւ ի
գործոյն հրեից, եւ նա էր աշակերտ
յայտնի, բայց ոչ ի ներքոյ ի վախ-
ճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ ի
վախճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ
ի վախճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ
ի վախճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ
ի վախճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ
ի վախճանի հրեից, եւ ոչ ի ներքոյ

զի բարձցէ զմարմինն յիւ։ և հրամայեաց պիղատոս. եկն և եբարձ զնա։ Եկն և Նիկոդեմոս՝ որ եկեալն էր առ յի՛ ի գիշերի զառաջինն. և եբեր զմուռս խառն ընդ հալուէս՝ իբրև լտերս հարիւր։ Եդին զմարմինն յի, և պատեցին կտաւովք՝ խնկովք հանդերձ, ոպ օրէնն էր հրէից պատել։ Եւ էր՛ի տեղւոջն յորում խաչեցաւ՝ պարտէզ. և՛ի պարտիզի անդ դերեզման նոր, յորում ոչ ոք երբեք էր եդեալ։ Անդ վա՛ ուրբաթուն հրէից՝ զի մօտ էր դերեզմանն՝ եդին զյի։

Եւ՛ի միաշաբաթոջն մարիամ մադդաղենացի գայ առաւօտուն ընդ արշալոյսն՛ի դերեզման անդր, և տեսանէ զվէմն բարձեալ՛ի դրաց դերեզմանին։ Ապա ընթանայ՝ և գայ առ սիմովն պետրոս և առ միւս աշակերտն՝ զոր սիրէրն յի՛, և ասէ ցնա. բարձին զտէր՛ի դերեզմանէ անտի, և ո՛չ գիտեմ՝ ո՞ր եդին զնա։ Եւ պետրոս և միւս աշակերտն՝ և գային՛ի դերեզմանն. Ընթանային երկոքեան՛ի միասին. և միւս աշակերտն

յառաջեաց ընթացաւ վազագոյն քան զպետրոս՝ և եկն նախ ի դերեզմանն։ Եւ խոնարհեալ տեսանէ՝ զի կային անդ կտաւքն, բայց ի ներքս ոչ եմուտ։ Եկն և սիմովն պետրոս՝ որ գայր զկնի նր. և եմուտ ի դերեզմանն, և տեսանէ զկտաւսն անդ կայեալ, և զսաւանն՝ զի կային անդ. և վարձատրեալն որ էր ի գլուխ նր՝ ոչ ընդ այլ կտաւսն կայր, այլ ուրոյն ծալեալ ի մի կողմն։ Յայնժամ եմուտ և միւս աշակերտն, որ եկեալն էր յառաջագոյն ի դերեզմանն, տեսեալ և հաւատաց. զի չեւս գիտէին զգիրս՝ թէ պարտ է նմա ի մեռելոց յառնել։ Ընդդարձեալ առ միմեանս աշակերտքն։ Այլ մարիամ կայր արտաքոյ դերեզմանին՝ և լայր. և մինչդեռ լայր՝ խոնարհեցաւ ի դերեզմանն, և տեսանէ երկուս հրեշտակս ի սպիտակս, զի նստէին մի ի սր ներքոյ և մի յանուտից՝ ուր կայր մարմինն յի։ Եւ նոքա ասեն ցնա. կին դու զի լաս։ ասէ ցնոսա. զի բարձին զտէրն իմ ի դերեզմանէ աստի, և ոչ գիտեմ՝ ուր եդին զնա։ Զ այս իբրև

առաց, դարձաւ ՚ի Թիւդունա կոյս, և տեսանէ զայն զի կայր. և ո՛չ գիտէր թէ չա՛ր էր։ Ասէ ցնա չա՛ր. կին դու՝ զի լա՞ս, զո՞ խնդրես։ Նմա այսպէս թուեցաւ՝ թէ պարտիզպանն էր, ասէ ցնա. Տէր՝ եթէ դու բարձեր զնա՝ ասա ինձ ուր եդեր զնա, զի ես առից զնա։ Ասէ ցնա չա՛ր. Մարիամ։ Եւ նա դարձաւ, և ասէ ցնա եբրայեցերէն. րաբունի, որ թարգմանի՝ վարդապետ։ Ասէ ցնա չա՛ր. մի՛ մերձենար ինձ, զի չեւ՛ս ելեալ եմ առ Հայր իմ. այլ երթ դու առ եղբարսն իմ և ասա ցնա. ելանեմ ես առ Հայրն իմ՝ և առ Հայր ձեր, և Աստուած իմ՝ և Աստուած ձեր։ Գա՛յ Մարիամ Magdalացի՝ և պատմէ աշակերտացն, եթէ տեսեալ նա զտեր, և զայս ինչ ասաց ցնա։

Լուծ կինն Եւսեբեայ առաքելին։

Փա՛ռք յաւրութե՛ քոյ տէր. ո՛չ դադարեցուցեալ քրիստոնեա՛ օրհնել ընդ քե՛զ զնամ աւուրս կենդանութե՛ իմոյ։

Փա՛ռք յաւրութե՛ քոյ տէր. ո՛չ դադարեցուցեալ ցայգ յե՛ղ գովել ընդ քե՛զ զնամ աւուրս կենդանութե՛ իմոյ։

Ա՛ւ ով որ գաղտնեցաւից փերեվին չ փսա
ւորեր ըզքեզ զնա տատրա կիենդանու
Թեան խոզ։

Նրա աչքերին էրեսիդեն . էրեցո հրինէա .
և չշտեփնեն էտրէշ տաս ։

Օ տանջանայն աստուծոյ . օձ՛ր՛ի՛ր՛ըմա
կենդանիներ մեզ մեղանչեցաք . ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
ով որ մեզ ազատեսցէ օձ՛ր՛ի՛ր՛ն ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
ձրագալուստ ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։

Օ տանջանայն աստ ։

Ալ՛ելուիա՛ ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։

Օ տանջանայն աստ ։

Ալ՛ելուիա՛ ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
ձեր ալ՛ելուիա՛ . ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։

Ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։

Ես օրհնեցից տանջանայն . ձայրայրք
տեն ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ալ՛ելուիա՛ ։ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն ։

Պատրաստեան ոգիդուն ։

Վասնզի լուսատիցն ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
սպասեալ մեծ դալստեան ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
տեսանէ ։ ես ալ՛ելուիա՛ ընծիւ՛ի՛ր՛ա՛ն
ծրագեալ կ՛ըլլ տանջանայն ։

ծնող ոչխարք հոգեղէնք ընդ հայելոյն
մտանէին ի ջուրս։

հոգ Այծեամք հոգեղէնք իշխանք ընդդիմանալոցն
էին ի մէջ։ Ա՛ն ոք զայ մերձանալ
փառաց ի փառս։

հոգ Ջանայիր զհոգիս ձեր ի հանգիստ ընդունել
ամենայնիւ։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

հոգ Ոչ ոք կարէ հոգիս իմ ի հանգիստ ընդունել
եթէ ոչ ես։

քաջութեան ի յանբանից մըտաւոր զբաղ
նըդն բանզեաւ։ Ա՛ն մ՛ն դէն ամատեղ
բըն գո՛շակեալ՝ մատուցին զընծայ
սբ՛ն խորհըրդոյ։

Ա՛ռաւանօրեայ տղայ և՛ տըն օրի տնը
նադիր տնօրինաբար էին ի տաճարն։ առ
Ա՛ն սիմէօն դերեզմէր գըրկօքն։ և
յօրինաց կապից՝ լուծուա՛ն հայցէր ի
կեանս աւետարա՛նի։

Ընդ չինե ե՞ղբէրդ աւրնէն, և երգոյն։
Ո՞ ուարձացեալքս մեծաւ ուրախու՛թ
աւետեաք յարուե՛ տն մերոյ և փրկչին
մի քե։ Ար եղև պատուղ և անդրանիկ
ամ ննջեցելոց. խորտակեաց զդրունս
դժոխոց. և երկոյծ զբռնու՛ մահու.
և եռա յոյս հաստատու՛ե վերստին նո
րոգման կենդանու՛թե ամ մարդկան։
Ասնդրեասդու՛ք հաւատով ի փրկչէն մեր
մ՛ն մի քե. զի զմեզ արժանի արասցէ
յարուե՛ իւրոյ. կերպարանափոխ աս
նել զմարմին խոնարհու՛թե մերոյ ըստ
նմանու՛թե մարմնոյ փառաց իւրոց։

յայտնեցեր ինձ։

Այլ ես զայս խոստացայ, զմեծ և զանչ
ճառելն ընդրկս պարզևել սիրելեաց
իւրոց ճշմարիտն Աճ յիս քան զամ մեր ։
կեցո՛ւ և ողոր։

Ամենակեցոյց ճշմարիտ՝ ընդ մեծի յոյ
րութենն քո՛ սոյ մերոյ, վայելել փառք
իշխանութի՛ւն և պատիւ ։ այժմ և ։

Աղօթ փոխ։

Աղօթեա՛ ինձ Աճ՝ ըստ մեծի ողորմութե
քո՛ւմ ։ ըստ բազում գթութե՛ քո՛ւմ
քաւեա՛ զանօրէնութի՛ւնս իմ։
Ընդ առաւել լուա՛ զիս յանօրէնութե՛ իմ
մէ ։ և՛ի մեղաց իմոց սո՛ր արա զիս ։
Զանօրէնութի՛ւնս իմ ես ինձէն գիտեմ։
և՛ մեղք իմ առաջի իմ են յամ ժամ։
Քեզ միայն մեղայ ես ։ և չար առաջի
քո արարի ։
Որպէս արդար եղիցիս՝ի բանս քո ։ և
յաղթօղ՝ի դատել գաս ։
Ընդ օրէնութե՛ յղացար, և՛ի մեղս ծնաւ
զիս մայր իմ։
Զո՛ւր ես զճշմարտութի՛ւն սիրեցեր ։ զան
յայտս և զծածկեաւս իմաստութե՛ քո՛վ

Յօղեա յիս միտիաւ , և սուրբ եղիցի ։
լուա , և քան զձիւն սպիտակ եղիցի ։
Լսել արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն , և ցնծասցեն ոսկերք իմ
տառապեալք ։
Դարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց . և զամ անօրէնութիս իմ քաւեա յինէն ։
Սիրտ նոր հաստատեա յիս աճ , և հոգի ուղիղ նորոգեա ՚ի փորի իմում ։
Մի՛ ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց , և զհոգի քո սբ մի՛ հաներ յինէն ։
Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկուե քոյ . և հոգեւով պետուե քոյ հաստատեա զիս ։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո . և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին ։
Փրկեա զիս յարեանէ աճ , աճ փրկուե իմոյ . ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քումմ ։
Տէր երես զշրթունս իմ բանաս , բերան իմ երդեսցէ զօրհնութիս քո ։
Թէ կամեցեալ էիր . պատարագս մատուցանէաք . բայց դու ընդ ողջակէզս
ոչ հաճեցար ։
Պատարագ ոչ հոգի խոնարհ . զսիրտ սբ և

ցաւ ունէին մեզ անտեսած. Այլեւս
ոչ նախապէս ասացեալն ըզ Հնոցս հե-
ղեր յորդիս անհնազանդ, այլ ընդ
ամենայնի ընդ մեզ անտեսած. Այլեւս
ոչ ունէին զմեզ ի հրեղէն զօրաց երկնից փաւա
ռական պատուական. որպէս զերկնայինն
ընդ մեզ ի սկզբանէ. այլ ընդ հողեղէնս
եւ ընդ մահկանացուս. զի ի հողոյ էաք
եւ ի հող դառնամք. զի ոչ ունէին

ժդ

զի հոդեղինացս անհիւթական նքն՝ ի
չէ մարմնոյ. որք լծաւ նուագին մար
դարէից. ընդ խորհուրդ քո դալոյ
տեառնդ բանմ՝ապատի կ տեսլեամբք օրի
նաւ կենցաղ. ա՛ղաչս։ Ընդունել տնօ
րէնութեդ քոյ ա՛ետաբերդք առաքե
ցան. դաբերիլ եւ միքայէլ. անմարմ
նակա՛ն դասուքն խուրեանց յերկրի
սպասաւորելոյ. ա՛ղաչս։

Ա՛ր աւետաւոր քոյմ գալստեանդ
առաքեցեր յաշխարհ ըզնոր մարդա
րէն. եւ եկեալ խոնարհութեն նոր
օրինօք զթերին լցեր՝ ի դիրս օրի
նաց եւ մարդարէիցդ. բարեխօսո՛ւթ սո
ցա քրիստո՛ս ողորմած մեզ։ Ա՛ր կո
չեցեր մարդարէիւք յա՛ռաջադոյն ըզ
հեթանոսս քեզ նոր ժողովուրդ. եւ
ըզդուստրըս սիոնի զերկեղեցի հեթա
նոսաց հարսն սիրելոյ անմահ փեսայ
ին. բարե։ Ա՛ր ընդ փա՛ռս տանջարիս
զոր շինեցեր շինօղդ երկոց՝ ի վերայ վի

մին.

մին. բարձրացիր քո ի սուրբ լինել
եւ դերանգարդ վայելչութիւն տեսանողքդ
ճանաչեցին եւ յմաստիւք հոգւոյն.

բարեխօս:

ա Հոյդ բաշխումդ. խնամովանիմ
աձ առ քեզ սրտիկս գանաչակ որդին.
Թող ինձ ըզմեղս իմ. եւ ողորմեա:
Տէր որ գթածդ ի կինդն քանանա
ցի. գթա եւ մեզ ի մեղաւորս. եւ ող:
Տէր որ դարձուցեր ըզմայքսաւորն ի'
գիտուն ձկշմարտութեանդ. դարձո եւ զմեզ
ըզմոլորեալս. եւ ող:

ա Տէր որ զգթածութիւնդ քո զարատա
աձ հեղեր յերկինից ի մկրտութեդ սուտքերիցդ
քոց. սրտաբանօք սոցա ողորմեա. Աւր ի
ձեռն սոցա սրտեցեալն շնորհք հոգ
ւոյդ սփռեաց ինդ ամենեքին. սուր Աւր
սոքօք լուսաւորեցեր մկիւրտութեամբ
աւազանին զեկեղեցի քո ընդ. սուր:

ա Աւր սուրբ ծառդ ըստ պատկերի քո ար
աձ արատեցեր ըմեզ. ընկալ եւ այժմ զմ

ցեալքս ընդ երկարուն գիշերիս . և Աբրահամ ծեր էր ա
ման։

Աբրահամ ի հիշատակ սիրոյդ զոր քո քրիստոս . աղաչէ՛ մեզ ընդ
ցայ բարեխօսութիւն առնել առ Աբրահամ։ Աբրահամ գեղմէ ա
ռաջի բեմի քո քրիստոս . ընդ կայ՛ր քո գերթութիւնըդ զաղաչանըս
մեր . սուգ ։ Ո՜ տրա հոգւով և մարմ
նով սրպէս զանմարմին ։ անարատ Խա
չիդ քո ուխտեցեալ մարդամբեր
փրկիչ . սուգ ։

Աբրահամ գնաց առաջի աստուծոյ հաճոյ եղեալ ։ Բառոյ գինի պղտորեցաւ ։

կանխեալքս ՚ի տեղւոջ խոստովանութե՛ն. մատուցանեմք զառաւօտու աղօթս մեր։ Ո՛վ քեզ՝ որ օրհնեմք և փառաւորեմք, և զքեզն որ գոհանամք. որ արժանի արարեր զիւրեարս խաղաղութիւնք անցուցանել և հասանել ՚ի ժամ առաւօտուս։ Ընդունաւորեա՛ զմեզ՝ որ անձառ խոստմանդ քոյ. զոր խոստացար սիրելեաց քոց Աշմարիտդ՝ ա՛ծ՝ յո՛ւ քո՛ւ որ մեր. կեցո՛ և ողորմեա՛։ Ողորմեա՛ մեզ՝ որ ա՛ծ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ քումմ. ասասցո՛ւք ամենեան միա։ Տէ՛ր ողորմեա՛. որ ողորմեա՛. որ ողորմեա՛։

Ա՛ստղնդի յոտնէ։

Ողորմած՝ գթած՝ Աշմարիտ՝ որ մեծի յարուցեն քի՛ սոյ մերոյ. վայելէ փառք իշխանութի՛ և պատիւ. այժմ և։

Ա՛ստղնդի պատմոյ։

Ողորմութէ՛ և գթութէ՛ քումմ. լո՛ւր մեզ որ և ողորմեա՛. ներեա՛ քաւեա՛ և թո՛ղ զմեղս մեր։ Ընդունաւորեա՛ զոգիս հոգւովք փառաւորել զՏայր և զորդի և զսո՛ւրբ Հոգի՛դ. այժմ և միշտ։

Աղերսանք Տէրտէրոսայ։

Խաչեհօսուք և աղօթիւք սէց մար-
տիրոսացն, որոց այսօր է յիշատակ՝ և
ամ սէց քոյ. լուր մեզ սէր և ողորմեա.
ներեա քաւեա և թող զմեղս մեր։
Ընժանաւորեա զհոգիս փառաւորել
զՀայր և զորդի և։

Ընդ-ի-ա • ալէլ-ի-ա։

Օրհնեցէ՛ք զեր յերկնից • օրհնե-
ցէ՛ք զնա ՚ի բարձանց։
Օրհնեցէ՛ք զնա ամ հրեշտակք նր. օրհ
նեցէ՛ք զնա ամ զօրուքք նր։
Օրհնեցէ՛ք զնա արեգակն՝ և լուսին.
օրհնեցէ՛ք զնա ամ աստեղք՝ և լոյս։
Օրհնեցէ՛ք զնա երկինք երկնից. և
ջուրք որ ՚ի վերոյ քան զերկինս, օրհ
նեցէ՛ք զանուն տն։
Օ՛ ի նա ասաց՝ և եղեն, հրամայեաց՝ և
հաստատեցան։
Կացոյց զնս յաւիտեան յաւիտենից.
սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։
Օրհնեցէ՛ք զտէր յերկրէ՝ վիշապք և
ամ խորք։

Չուր և կարկուտ՝ ձիւն և սառն՝ հողմ
և մրրիկք, որք առնէք զբան նր։
Լերինք՝ և ամ բարձունք, ծառք պտղ
ղաբերք՝ և ամ մայրք։
Գազանք՝ և ամ անասունք. սողունք,
և ամ թռչունք թեւաւորք։
Թագաւորք երկրի և զորք իւրեանց.
իշխանք և ամ դատաւորք երկրի։
Երիտասարդք՝ և կուսանք, ծերք, և
տղայք՝ օրհնեցէ՛ք զանուն տն։
Բարձրացաւ անուն նր միայն. խոստո
վանութի նմա յերկինս և յերկրի։
Բարձր առնէ տր զեղջիւր ժողովրդեն
իւրոյ. օրհնութիւն նմա յամ սրբոց
նր. յորդւոցն ի՛նչ ժողովոյն՝ որ մերձ
է առ տր։
Օրհնեցէ՛ք զտր յօրհնութի՛ն նոր. օրհ
նութի նմա յեկեղեցիս սբոց։
Ուրախասցի ի՛նչ յարարիչ իւր. որդիք
սիովնի ցնծասցեն ի՛ թագաւորն իւրեանց։
Օրհնեսցեն զանուն նր օրհնութիւն.
սաղմոսիւք և օրհնութիւն սաղմոս եր
դեսցեն նմա։
Ունի տր ընդ ժողովուրդ իւր տբ. և

փառք հօր և։

Հոգիք օրհնեցէք զտէր։

Որ նեցէք զնա ի ձայն գոհու թե ան. ամ
ցէք զնա ի բարբառ լսելի։

Որ նեցէք զնա ի բանս քաղցր. զուլե
նա ուրախու թիք։

Որ նեցէք զնա ցնծու թիք, գուլեցէք
նեցէք զնա առաքինու թիք և օրհնու թիք։

Որ նեցէք զնա ի ձայն օրհնու թե. օրհ
ցէք զնա ի բազում մեծու թե նէ։

Որ նեցէք զնա ի զօրու թե նէ. օրհնե
ցէք զնա ի հաստատու թե ի զօրու թե նէ։

Որ նեցէք զնա ի սրբու թե նէ. օրհնե
փառք սոյ են ամ ենց նէ։

Ընդունել նոյ զաստուածային ըստ դրոց. և
բավարս նոյ ձեռնակապօք երկաթեօք։
ի կապել զթշնամուրս նոյ կապանօք. զը
յանդիմանու թեամ ժողովրդոց։
Մուր երկայնմի ետ ի ձեռս նոյ, առ
նու զհատուցումն ի հեթանոսաց. ի
արատցեն զնա բերանօք իւրեանց։
Պարծեսցին ենքն փառօք՝ և ցնծա
ցեն ի հանգիստ իւրեանց. և բարձր
բարձր առնէ զնեղս ի իրկու թե։

հրեշտակապետին առ Երկնաւորն հրեշտակ
Գաբրաէլն էր պատուիրեալ վերին.
Գաբրաէլ հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Միքայէլն էր պատուիրեալ վերին.
Միքայէլ հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Ուրիէլն էր պատուիրեալ վերին.
Ուրիէլ հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Սարաքիէլն էր պատուիրեալ վերին.
Սարաքիէլ հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Ռափայէլն էր պատուիրեալ վերին.
Ռափայէլ հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Ես էի պատուիրեալ վերին.
Ես հրեշտակապետ առ Երկնաւորն հրեշտակ
Ոչ էի պատուիրեալ վերին.

Ա՛յնպէս լսեսցեն մի՛շտ ամենայն հաւատացեալք
զայս խորհուրդս սքանչելի, զի պատրաստեսցեն
իւրեանց զանձանձսն մարմնոյն. զի
պատճառ լինիցի բարձանել զիրաց գեղ
տրամանացն. եւ լսելեաւք բարբառ զի
հրեշտակին. եթէ յարեար քո եւ
խանիւնեաց ըզմահ. զի հանդիպեսցի
քո սէր առաքելոցն եւ սրբեսցի ոդջոյն
կենդանարար. առաքեցեր զնա զի փրկե
կուրիկ տիրեզերաց։

Ա՛նանիա սրբեցեալ ա՛նարուեստ ա
ձեռք. բաղմաշխատ քերովբէից սրբ
բանսաց ձայնիւ սրտիբէք. ա՛ռաջին յեր
կի՛նսդ քահանայապետ. բարե
խօս լերուք ոտ տի՛ր վասն երկրիցդ
ուր։ Հարձրելոյն փառաւ՛ց բարձօղ
տէրտէրք. ա՛նյաղթելիւ՛ զօրութիւնք
վերնադոյն իշխանութիւք. երկրորդին
դասո՛ւք քահանայապետ. բարե
ղեր[illegible]րացն վերին. հրեշտա

ԳԼՈՒԽ ԺԷ

Ա՛յսօր ժողովուրդը ոտք ի տեղի՛ սու
տաց • հրաւիրեալք յարուածոյն մեր դէմ
դարեկ ծուխ.դա՛լ սու ամբարհամա
յերուկըպադու՛ն՝՝ՙՙ. օրհնեցէ՛ք ըզնո՛ր
յերուկո՛ն ընդ երկնաւորացն։ Ա՛յսօր
ոտիքք դըստե՛ր վերին սիոնի.շինեա՛լք
ի վե՛ր հիմանն առաքելոց ու մարդարէից ծց.
որք ևս ընդ քէ՛ զառաստաբո՛ղս վըտակ
ցիս սըրբո՛՝՝ՙՙ. օրհնեցէ՛ք ըզնո՛ր յօրհ
նութի՛ն ի նոր։ Ա՛յսօր վերի՛ն զօրա
ցըն հա՛մա՛ ձայնեա՛լ.դա՛ռք նահապետաց
ու մարգարէից ծց • երգե՛ն սոյ զերգը՛ս
հոգեւո՛՝՝ՙՙ. ի յիշատակի՛ ստոյ եր
դո՛ւք ևս մե՛ք ըզնոսա ի բարձունս։

Ա՛յսօր ժողովուրդք ոտք ի տեղի՛ սու
տաց • հրաւիրեալք յարուածոյն մեր դէմ
դարեկ ծուխ.դա՛լ սու ամբարհամա
յերուկըպադու՛ն՝՝ՙՙ. օրհնեցէ՛ք ըզնո՛ր
յերուկո՛ն ընդ երկնաւորացն։ Ա՛յսօր
ոտիքք դըստե՛ր վերին սիոնի.շինեա՛լք
ի վե՛ր հիմանն առաքելոց ու մարդարէից ծց.
որք ևս ընդ քէ՛ զառաստաբո՛ղս վըտակ
ցիս սըրբո՛՝՝ՙՙ. օրհնեցէ՛ք ըզնո՛ր յօրհ
նութի՛ն ի նոր։ Ա՛յսօր վերի՛ն զօրա
ցըն հա՛մա՛ ձայնեա՛լ.դա՛ռք նահապետաց
ու մարգարէից ծց • երգե՛ն սոյ զերգը՛ս
հոգեւո՛՝՝ՙՙ. ի յիշատակի՛ ստոյ եր
դո՛ւք ևս մե՛ք ըզնոսա ի բարձունս։

ԱՌԱՔԵԼՔ ՈՐ ՀԱՒԱՏՔՆ ԵՒ ՍԻՐՏՔ ՀԱՒԱՏՈՑ

ԵՒ ԶԴԱՒԹԱՒՆՔՆ ։

ա Ա՛ռաքեալք որ հաւատացին ի Քրիստոս ի
ժամ սկր բռնկրից հօր . առաքելականն կոչ
մամբ ըստ ինքեանց հրաւիրեցին յաւուրն
հանապազ մնալոյն . վարդապետութիւն
սուրբ ամէն ինքեան ծրագրեցուցք ըղձալ։
Ա՛րք ականատեսք և սպասաւորք եղեն
մարմնացելոյ բանին . զոր ի վերոյ ան
մարմնոց դասուցն հանդիպեալով ընդ
հոլ . վարդա ։ Ա՛րտ դասակարգեան ա
թոռ անհետ ասելն հանդերձեալ մը
նայ . կատարել ի մեզ դատաստան ըստ
դրեալն . ա՛ռ սոսա անկցուք զըղջա
ցեալ անձամբ պայտատելով . հաշտե
ցուցանել սէրօք ընդ մեզ զհայր

ա Ա՛ռաքեալք այս սիրելիք հաւատոյ

կաթուղիկէ եկեղեցւոյ. քանի մը
երկնաւոր վարդապետին աշակերտք.
բարեխօսեցէք հնարել զհատուցումն
այս աշխարհի: Խորհեալք քանզի
հազարապետք ածային խորհըրդոցն.
ընդունիմք զբանըն կենաց ու
լուսաւորիչքդ տիեզերաց. բարե-
Ողջոյնք ամենայն ուսուցչաց
պարտօղք զքեզ ոչ խոստովանիցին.
աղաչեմք մեք զձեզ. բարե-

ա Կնքել վայելէ այս օրհնութիւն. ուր յա-
ռաջ
ր րանթիւնդ եւս ձայնիւ յանխտեանից
նընջեցեալցն. Թադաւոր ու իշխան
վեր օրհնեմք զքեզ: Ով միւսանգամ
պալատեանն քո քան փառաց Թադա-
ւոր. ի ձայն փողոյ նորոգիչն հոգիք
նընջեցեալցն. ու յանդնեն ի մեռելոց
անապական մարմնով: Այսոր որոյ ու
մեք զքեզ աղաչեմք հայր երկնաւոր.
դասաւորեա զընընջեցեալսն մեր ի
վերինսըն քո երջանացիմ. ի ժողով

լուկ. օրհ։ Վասասակելոյն ընդ զօրըս
ա՛ զՄեծարեա՛ ի պարծի սիոն երդեց
լուկ. օրհնութի՛ ի՛ բարձունս երկինս
ա՛ տիրոնացին. Միաբա՛ նուրբ երդեց
լուկ. օրհնութի՛ ի՛ բարձունս երկինս
ա՛ Յոյնն արկեա՛լ կենարարին ամօթոյին
բարբառուն. ասէ երկայք օրհնեալք
հօր իմոյ ժառանգեցէ՛ք. պատրաս
տեա՛լ ձե՛զ ըզկենանն ի հանդերձեա՛լ
երկիրն։ Ընդ առաջ ելանել քեզ հա
տատո՛ւ ի յօդըս վերինս. ամօթազ
դեաց լուսով պայծառացեալ ի դաս
անմարմնոցն. ի լսել ըզձայն երանա
ւէտ հնչման։ Ընդ ամէն քո՛ւմքն կա
ցո ընդ իմաստունսն ընթ հնչանան. ի
լուսեղէն առաքաստին պայծառացել
ի դաս անմարմնոցն. ի՛ ժողովս անդ
րանկաց դրեցեալ ի յերկինս։
ա՛ Յոյնն արկեա՛լ կենարարին ամօթոյին
ա՛ տիրոնացին. Միաբա՛ նուրբ երդեց

Եւ օրհնութիւն քեզ ի բարձունս. օրհ-
նեալ խաղաղութիւն ի մարդիկ հաճութե-
ան։ Փառք ի բարձունս այլ. եւ երկիր
պտուղ ածէ ժողովեցին զՔ Հայրապետացն։
Ի՛նչ ի հոգեկանէն։ ասէ օրհնութիւն տա-
ղաւորեալ յանմարմնոց։ Ի՛նչ ի հոգեկանէն
երեսակից. ար։

Քանզի ընդ ամենայնի ցանկացեալ էր
պատերազմել ի յերկիր. վերջ համ
ար։ Եւ հրաշափառ ճրագնութիւն
նըշան յաղթող ընդդէմ թըշնամւոյն.
աղա։ Եւ կանդնեցին զնա ի վերայ
նեաւ հեղձցին. եւ կանդնեցին զնա
Ալէք ըզհաւատար կուսապաշտութեցըն վա
աւելթ. աղաչանօք տուր կենդանի ըզմեզ։
Ալէք ըզհանդիպ նահատակութեանն ան
բընդհատուրսըն ցնորցին. եւ յաղթեցին
հաւատով երբեակ լուսոյն եղեր ն մեզ
դեպսյուք. օրհ։
Ալէք ըզհանդիպ նահատակութեանն ան
բերկրեալ ի սըրբութիւն ստացա եր
վերին զըսարքնուցն. յիշատակ

ներել ես տէր ամէն մեր. օրհնեմք զքեզ և
գովեմք զքեզ: Խոստովանիմք տէր զքեզ.
և երկիրպագանեմք քեզ. փառաւորեմք
զքեզ. գոհանամք տէր զքեզն վասն մեծի
փառացդ քոյ: Տէր թագաւոր սբդ երկ
նային. ամէն և հայր ամենակալ: Տէր և
որդի հօր միածին յն քն, և սբ որդի:
Տէր ամէն պատուն ոյ և որդի հօր. որ ա
ռեր զմեղս չի կուսէն: Ողորմեցար,
բարձեր զմեղս աշխարհի. և արդ՝ ըն
կալ զաղաչանս մեր: Սբդ որ նստիս ընդ
աջմէ հօր՝ ողորմեաց մեզ: Զի դու
միոյն սբ՝ դու միոյն բարձրեալ ես՝ դու
միոյն տէր մեր յն քն: Տէր և հոգիդ սբ՝
որ չի փառս ամէն ընդ հօր. ամէն:
Զհ յամ ժամ օրհնեմք զքեզ. տէր և
գովեմք զանուն սբ քո յաւիտեան՝ և
յաւիտեանս յաւիտենից: Ընժանկ ա
րա տէր զօրս զայս խաղաղութիւն. և ա
ռանց մեղաց պահեա զմեզ: Օրհնեալ
ես տէր ամէն հարցն մերոց. գովեալ և
փառաւորեալ է անուն սբ քո յաւի
տեանս ամէն: Օրհնեալ տէր, ուսո՛ զինձ
զարդարութիւնս քո: (երեսս ի վերա:)

Տէր ապաւէն եղեր մեր յազգէ յազգ։
Ես ապաշխեմ ար ողորմեա ինձ. և բժշկեա
զանձն իմ. ես մեղայ քեզ։ Յոյց մեզ
ար զողորմութիւն քո. և զփրկութիւն քո տո-
ւր մեզ։ Տէր ողորմութի՛ քո յաւիտեան.
զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։
Տէր իմ զքեզ ապաւէն ինձ արարի.
ուստի ինձ առնել զկամս քո՝ զի դու ես
աստ իմ։ Վասն է ար՝ ապրիցուր կենդա-
նութե՛. և լուսով երեսաց քոց տեսա-
նեմք զլոյս։ Ողորմեա զողորմութիւն քո՝
որք ճանաչեն զքեզ տէր։
Փառք պատիւ և երկրպագութի՛ հայր մաղ
ձուկնա հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ.
այժմ և միշտ և։

Աստուած երկու յարութիւնք հարկաւ, զհնի
գոյն։

Ո՛վ յարութի՛ն լոկ փրկիչն օրհնեա ամէն
ցնո՛ւք. զնորոգիչն մերոյ օրհնութիւնդ ամէն
զկենդանութի՛ն։
Յարեաւ ամենակա՛ծ. ցընծասցի՛ն
թշնամիք նորա։

ԺԲ

Ձայնիւ փոխուիլ։

ՈՒՇԱԴ Ա՛ՐԿՆՈՒԹԵԱՆԸ. Ու տէր Աստուած զայրոյթ Ա՛րկնուԹեան։ Չարաչար զայրացաւ անոր վրայ ու ցրուեց զանիկա ազգաց մէջ։ Ա՛րկնուԹիւն զայրոյԹին Ա՛րկնուԹեան ցրուեց զանոնք։ Ա՛րկնուԹիւն զայրոյԹին Ա՛րկնուԹեան ցրուեց զանոնք։

ԻԿ Ա՛ր ԷԼԼԻ՝ ի՛մ բարձունս. Ա՛ր գԻրեաց ընդ դԷրա՛ԹիւՆ. Կ՚ուտ ասար, բաշխեաց պարգեւս՝ ու ետ ուրդուց ընծայից կարաՐաՐԻՆ։

ԻԿ Ա՛ր Հայեցեր ընդ խաչդ. Ա՛ր եդիր ի նորափոր վիմի։ ՎԻՃ. Ա՛ստուածին յարուԹիչն ընդ մահուանէ վերադԷրեաց ԼԻԱԿԵԱՒՒՆ։

ԻԶ Ա՛յրուԹիւՆ ընծայիչին Աստուծոյ։

ԻԶ Ա՛յրուԹիւՆ զԻրիչին Աստուծոյ։

ԻԶ Ա՛յրուԹիւՆ զԻրիչին օրհնեա՛։

ԻԶ Ա՛յրուԹիւՆ զԻրիչին Աստուծոյ

քո՛ սիրէ սուրբ Հոգին եւ սիրատիր հոգ։
Շատ նայէր ու ըզքեզ հ. զանդատութիւնը քու
Աստուած զնդանիդ մէջ ինչո՞ւ քեզ այդչափ
նեղեց ըզքեզ հոգ։ Ո՛վ ազգ ամբարիշտ եւ
պիղծ։ Ու լսեսով երբեմն քրոջ տեսաւ
զվէրքին դէ տեր աղբիւր կիներա՛ր
ծառայեր ու, թէ ես տեսա նեցայ։
Թեզի նիմա՛։ կատ նեղիչէք կրօցէ ու
Ան ատեանդ թրէշնամին ու, թէ յատ
քեզ նիմա՛։ Հոգի մեր
պահող։
Նայս տուր տէր աչքից կիմուն՝ ա՛մէն։
Ամարեք՝ ար արքայութիւն. զի մեր
քեզ նիմա՛։ Հոգի մեր
պահող։
Նայս տուր տէր աչքից կիմուն՝ ա՛մէն։

ցշ Այն ասացին, տէր ողորմեա՛ մեզ մարդ
սոյնդ. բժիշկութիա՛ զանձն իմ, ես մե
ղայ քեզ մարդ։ Այրանիկ որ խորհի զան
քան ու ընտանանկին. յաւուր ցաւի
փրկիչ ըզնա տէր։

ցշ Այն այս քեզ որ արտաքս կիցն
սոյնդ. ծառայեսցէ այս քեզ։
ազօթք իմ ժամս նեցուցին այս քեզ։
Այրանիկ որ մերժես զանձն իմ. կամ
դարձուցանես զերեսըդ քո յինէն։
Այնացին ազօթք իմ առաջի քո տէր.
խնամարկեսցի անունիդ քո՝ ի նմին
դերասա՛ծս իմ։ Տէր աճ փիր
կեանքեան իմոյ. ի տուէ կարդացի,
ու դիշերի առաջի քո։
Այն հաներ ի դժոխ հոգի զանձին իմ
ազգ. փրկեցեր զինս յայնցանէ։
Ասարդ որ ջանեն ի գործս։ Ասարդ այս
նեմ ընդքեզ տէր, զի ընկալար զիս։ Ա
ոչ ուրախ արարեր զթշնամին իմ յինէ։
Այ. յաւր մըտանէ առ թաղարա

ըստ մեր քրիստոնէութեան՝ ի չերմե-
ռանդ սիրէ զնոր քահանայ դառնալն։
Ապա ուսանի՝ եթէ ծերքն ասուիք
ձի թեմնեսցի. և զանտուանի ծո-
զի կենդանեսցի։

Նախ զբանակ տէր զերկիր հանատաւ
ցեաւ. և զմարդ ձեռաւոյ քոյ եր
կի՛նք եղեն։ Ապա կորընչեն. և դու
կա՛ս և մընաս յաւիտեա՛ն։

Տիրոյն է թագաւորել կուսանի՛ք ըզ
հեթ նահապետ. և զընկերըս նորա տուր
ցի՛ն ընծաս։ Ընծայիցեն ցընծութե՛ամբ և
ուրա խութեամբ. և տարցի՛ն ի՛ր
տան Տեառն թագաւորին։

Խոնհիցան և խօսեցան ըզգեստուի թե
ցան. և զանպիտանութի՛ւնն ի բեր
ձնեցա խոնհիցան։ Ա՛ղբիւր ն կեր
կի՛նս զբերան նս լուեաձնոց. և զե
ղեա կերա նս ա ծուխ ն զեմիտեաց։
Ա՛նասնայ ն զա նձն արդարոյ. և՛ զա
րիւնս անմեղ ծ պարտաւորս առնէ՛ցեն։

ՀԱՅԵՑԱՐԱՆ ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՐԱՆ. ԱՒԱՆԱՀԱՐ

ԱՒԱՆԱՀԱՐ ՀԱՅՐ ՄԵՐ ՈՐ ԵՐԿՆԻՔՍ ԿԱՅ. ՍՐԲԱԶԱՆ

ՀՈԳԻ ՔՈ ՍՊԱՍԱՒՈՐԻ ԿԱՐԳԱՒ. ՇՈՒՐՋ ՕԴ

ՆԱԻ ԿԱՅ ՅԱՐԱՏԱՑ ԼՍՈՒՄՆՔ։

ՈՐՊԷՍ ԱՒԱՆԱՀԱՐՆ ԱՐՔԱՅԱԿԱՆ ԵՐԿՆԻՔԻՆ ԿԱՅ. ՈՒՐՔ

ԼԻՆ ԱՒԱՐՏԱՑՆ ՅԱՇՔԱՒՈՐՈՒԹԵՄՆԵՒՔ։

ՈՒՐՄԷՆԱԿԵՑԻՔ ՈՐ ՄԵՐ ՀՕԳՒՆ ՆՈՎԱՐՀԵՑ.

ԵՒ ՀՈՎՄԱՆՊԱՏԻՔ ՈՐ ՔԵԶ ԸՆԴՈՒՆԵՍ ԿԱՐԳ.

ՍՈՒՐԲ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱՑՆ ԵՒ ՄԵՐ ՀՕԳՒՆ ՄԱՐՄԱՆԸ ԱՂՕՐԻՔ

ԵՐԿՆԱՒՈՐ ՔՈՅ ՍՊԱՍԱՒՈՐՈՒԹԵՄԲ ԿՕՐՀՆԵԼՈՅ

ԵՒ ՄԵՐ ՈՐ. ՄԱՐԴ ԵՍ ՅԱՒԻՏԵԱՆՔԻՍ ԱՒԱՆԱՀԱՐ

Ի՞նչ տեր, իմ հոգի, որ հանդիսատ քո. վեր-
ջումն պատրաստիլ կուտիւն սըրբուհիք քո։ Ցոյց
զօրութիւնք ընդ մեզ մեծ իւր եւ կատարեալ։
երկայն ամբաստանութիւնք ընդդէմ ցաւոց։ զեղծեցաւ ամր
ամէնեցուն ոտքն։ կարդացեք իմ գիշերի պատասխանի։
տեսէք ով. քանզի ես ամբաստանեցայ առաջի։

Ո՞վ փոխեն զմեզ ասաց։

Վասն զի ամենեքեան իմ՝ իւր հանդերձեալ մահ
առ քրիստոսասիրութիւնս մարդկան։ զի տեր
կանոնադրեցաւ ըստ մեզ։ Արեգակ ես զերծ
ի ներքոյ ոտից։ զի խնդութիւն մեզ զուրկն
մոլորումն։ զի խոնարհեցուցանէր զերկինս
իւր արքայ. ու եթէ յաւուրս իմ կամ կամ
ջանայր ընդդիմանալ ասէ նմա։

Ո՞վ փոխեն հա զմեզ ասասցէ։

Տանք քրիստոս ի վայրկեան սըրբուհիքն ուղ
ակնարկութեամբ. ասացեալ ընդ նմա ընդ
երկայն այուրս։ Տէր թագաւորեաց զեղծ
վայրկեանք, երգեցէք ցոյց։ զեղծցաւ ամր
ջօրութիւնն ընդ մեզ մեծ իւր կատարեալ։
Ի՞նչ տեր, իմ հոգի, որ հանդիսատ քո. վեր-
ջումն պատրաստիլ կուտիւն սըրբուհիք քո։ ցոյց

Յիշեա՛ տէր զոգւոյ՝ եւ զամենայն
հեզութիւն նորա։

Վասն Այս են երկու՝ նք, եւ քո՝ կ՝ երկիր.
զի շնչաւորին լերին իւրոյմէ դու հաս
տատե՛ցեր։ Ո՛ Հիւսիս եւ զկայրաձ
դու արա՛րեր. Թաբո՛ր եւ Հերմո՛ն
յա՛նուանէն քո՛ց ցընծա՛ցեն։

Ճանն Ո՛ր ջոկ ոտիկս զա՛նձրեւ՝ ի վերայ
աւե դո՛ղմանց՝ շո՛ւն. ոտիկս ցօղ զի ցօղէ
լո՛երկիր։ Ո՛չ զերամո՛ունքս քո՛ այլ
քայլ տա՛նիցո՛ւր. Եւ զանդամո՛ւթիւնս
քո՛ ո՛րդւոց թափառո՛ղաց։

Խոչ Ա՛ստո՛ւր երկիւղա՛ծ ծա՛ղ քոյ նըշանն.
զի ապրեցո՛ցի՛ն յերեսաց աղե՛ղանն։
Ո՛րպէս փըրկեցա՛ն սիրելո՛ք քո՛. ի՛
ցո՛ն աջո՛վ քո՛ւմ՝ եւ լո՛ւր մե՛ւս։

Տրշ ( )ըստեղծի՛ք ըզ տէր յե՛րկինս. ծո՛ւ
նեցի՛ք ըզնա՝ ի՛ բա՛ղմձո՛ւնս։
( )ըստեղծի՛ք ընդ այլ ամենայն տրեշտա՛ւ
կըք նո՛ւյն. ծո՛ւնեցի՛ք ընդ այլ ամենայն
զօրութի՛ւնըք նո՛ւյն։

Աչքեն քաշնք ևս ոչխեն խօսք. սիրոց առաք
ոչ լսեին ձայնք նուցա: Ընդ այնմանէն
երկիր ևս բարբառ նուցա. և մինչև յ
ծագս աշխարհի ևս ոն խօսք նուցա ՀՄԱ:
Յերկնիցեզի ՀՈՐԱՐՁԱյս բարբառ նեցկէք մէտ
զաստիճ ՀԱՒՐՆՈՑ. ևս ընդ ՀՈՐԱՐՐ
յաղեբրայեցին կոտրակնոցն ԼԵԶՆԱՍ:
Այնանայք քո զեցցին զարդասրոն հայր
թիւն, և սուրբք քո ցընծալիւ ցընչն
ծառացե՛ն. Յիշեա՛ սիր ընդաւելի, ու
զաո հնճեսթիւն նորա:
Պարծեսցի՛ն սուրբքն ի փառաւոր. մուտ
և ցընծասցե՛ն յիւրհատ լե՛ռ
բեանց. Օրհնեցէք ընդ տէր յօրհնու
թիւն նոր. օրհնութիւն նըմա ի ժո
ղովեցէք սըրբոյ:
Ուռոյեաս ՀՈՐԱՐՁԱյս տէր ընդ լսո՛ւս քո մուտ
և զբընչնութիւնըդ ուսոյ ինձ: ցունց ակ
մեզ տէր զոհութիւն. Ասա քո
ծառայիւ ցընծա լեր օգնակ ՀՈՐԱՐՁԱյս.

Ա՛ստղ երկրաչափութիւն։

սեան ծրէնայ երեքեմեայ։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։

Ի չարչարանսդէմ յառաջ քան զարու-
թիւն տէրունական ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։ ա՛ն-
գամ ի մարդկութիւն փաստաբերդ սըրբոյ
Յոհաննու Կարապետին Քրիստոսի։

Ի մեռ մըկնբ՛ռատութեան մերոյ
ը ցաւալր զգուշութիւն, վերան ծրէնաբեր ըզ
ղեսպ.սրտալը սերունդ երեքեմեայ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ
մաքրակենցաղութիւն։ Ա՛ստղ երկրա-
չափութիւն։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։

Ա՛ստղ երկրաչափութիւն արդարոյ-
թեան ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։

Ա՛ստղ երկրաչափութիւն։

Ա՛ստղ երկրաչափութիւն։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։
ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։ ՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀՀ։

Ա՛ստուածք ամբեան միաբանութիւնդ. տեր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։

Ո՛վ խաղաղութեան ամաչխարհի՝ և հաստատութիւնդ աբեղ եկեղեցւոյ. զտէր աղաչեսցուք։

Ո՛վ ամ աբ և ուղղափառ եպիսկոպոսաց. զտէր աղաչ։

Ո՛վ հայրապետին մերոյ տն (այս անուն) կենաց՝ և փրկութիւնդ հոգւոյ նորին. զտէր աղաչ։

Ո՛վ վարդապետաց՝ քահանայից՝ սարկաւագաց՝ դպրաց, և ամ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ. զտէր աղաչ։

Ո՛վ բարեպաշտ թագաւորաց՝ և ամենայն իշխանաց՝ զօրավարաց՝ և զօրաց նոցին. զտէր աղաչ։

Ո՛վ զի տրն ամենակալ հնազանդեցուս ցկ առաջի նոցա զամ պատերազմունս թշնամեաց. զտէր աղաչ։

Զաղաղս հարց և եղբարց մերոց՝ որք ի դերեզմանի են, և ի յաւիտեանս ծառայեն. զտէր աղաչ։

Յաղագս Հանապարհորդաց՝ և նաւորդաց՝ խաղաղութիւն հասանիլ՝ ի նաւահանգիստն բարութիւն. զիր աղա։

Յաղագս հիւանդաց՝ և ամ վերատացելոյ՝ փութապէս առողջութիւն. զիր աղա։

Յաղագս բարեխառնութիւն օդոյ՝ անձրեւաց քաղցրութիւն, և պտղոց առատութիւն. զիր աղա։

Յաղագս ուխտաւորաց և պտղաբերիցն՝ ի նը եկեղեցի այ. զիր աղա։

Յաղագս այնոցիկ, որք մատնեալ են ի ձեռս անօրինաց վն անուանն քի. զիր աղա։

Յաղագս հոգւոյն հանգուցելոց. որք Հմարիա և ուղիղ հաւատով՝ ի քն ննջեցին. զիր աղա։

Յաղագս փրկելոյ զմեզ ան այ՝ յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն. զիր աղաչեսցուք։

մաղ Բարեխօս ունիմք առ զԱրիամ զՅաճինն զփառաւորեալ և օրհնեալ միշտ նբ կոյսն. նբ զՅովհաննէս մկրտիչն. նբ զառաքեալսն և զԱրդարեանն. զարքն և զ

և

ա՛ր ամենազօր ողորմութեամբ քո ի գաւառս Հոգեշինաց երկնաւոր զըւարճութիւն. ա՛ր ամենաւսրեայ ըզմեզ ուղիղ փառաւոր

Ա՛ր ամենազօր օրհնութեամբ ի գաւառս Պարիզորիոս լուսաւորչին Հայաստա՛ն տովանօղն Քրի՛ստոսին մեր զնբն և զյաղթօղ սբ զվիսյան։ Նա՛ զմեզ խոս

ՆԵՄՅԻ ԱՇԽԱՐՀԻ։

Յիշեսջիք և զամ սբա և զնոքօք. զոր աղաչեսցուք։

Օ՛ տա՛ւսօտս լուսոյ, և զառաջակոյ օրս խաղաղութիք անցուցանել Հաւատով ի՛ տանէ խնդրեսցուք։

Օ՛ Հրեշտակ։ Օ՛ քաւուխ։ Օ՛ տէյ։ Նա՛ւս։ Օ՛ անձինս։ Աղօրմեայ։

Քրիստոսէ ի՛ սէյն Պարիզորէ լուսաւորչէն ասացեալ վա՛ սէյ հաւիտենական։ ա՛ յամ հոսանող։ այլ վա՛ առաւելոյ և մարէտրէյ։

ցիւք ի շահիտս արքայութե երկնից.
աճապայծառ ջահիւ՝ հաւատով և սի-

¶ Քարոզ հայրապետաց՝ և վարդապետաց։

քո՞ւմն իւրեանց , ծադեցի՞ն ըզնոյս
ածգիտուե՞ի սիրտս մեր . ապաչե՛մք։
Պա՞հպանութի՞ւն խորհրդոց բանից և
գործոց մերոց . սրբուե՛ք փառաւորել
զամենաւսբ զերկրորդո՛ւին , զհայր և զոր-
դի և զսո՛ք հոգին յաւիտեանս ամե՛ն .
ապաչե՛մք ։
Ո՛ղջանո՛ք սբ՛ց արեամբ նահատակել
վկային սո՛ր ։ Հաւկն պէս ի՛ հնէրէոյ ։

Ո՛ղջակէզ մարտիրոսացն ։

Ո՛ղջակէզնութի՛ւն սբ՛ց մարտիրոսացն
բարեխօս ունիմք առ բարերար որդիդ
սո՛յ . զի շնորհեսցէ աշխարհի զանշարժ
զհաստատութի՛ւն . և պահեսցէ հաստա-
տուն սուրբ ժողովս զեկեղեցի , հաստատեա՛լ ի
վէմ հաւատոյ առաքելոց և մարգարէից .
ապաչե՛մք ։
Ո՛ղջակէզնո՛ւք սբ՛ց մարտիրոսացն բարե-
խօս ունիմք առ բարերար որդիդ սո՛յ .
զի խաղաղացին խռովութի՛ւք . դադարեց-
ցին յարձակմունքք թշնամեաց . տնկեսցէ
յիմ սէր և արդարութի՛ւն ի յերկիր . ապ ։
Ո՛ղջանո՛ք սբ՛ց մարտիրոսացն սո՛ր , որք
ձգնեցան վի՛ս անուանդ քո՛ւմ սբ՛ց .

և զգործս բարեաց պարզևել մեզ
խընդրե՛ք :

Եւ ևս առաւել զյորդորումն սիրոյ,
եւ զերկոսեան մեզ ի քում գալըս
տեա՛ նը. աղաչե՛ մք :

Թեան նըդ քոյ՝ յիշեա՛ զՀոգիս ննջեցե
լոց մերոց, եւ այլ սրա՛ ի քում գալըս
նեայեաց յերկրպագուէ ժողովելոցս. և
շնորհեա՛ մեզաց զթողութիւն. և հան
մանն և բաժին ընդ նըմա՛ ս մ. ամէն :

Աղաչանօք նըց արեամբ նահատակել
վույին սրո՛ւորք զանձինս իւրեանց տա՛
ճար մաքրեցին Հոգւոյդ քում նըց.
պարգևեա՛ յերկիրն մերում զքաղց
բախատն օդ. և ըզղջասրճալիս ըզբոյս.
առ՛ի լցո՛ւմն լինել ամ Հարկաւոր պի
տոյից մերոց. աղաչե՛ մք :

Բարեխօսութե՛ սրբուհւոյ աճած՛նին,
և յովհաննու կարապետի՛ն. սրբոյն
ստեփաննոսի նախավկայի՛ն. և նըց
առաքելոց մարգարէից և մարտիրոսաց.
և նըցին գրիգորի մերոց լուսաւորչին :
Բարեխօսութե՛ և աղօթիւք նըցին (այս
անուն) որոյ այսօր է յիշատակ : Լու ամ
նըց քոյ նո՛ր՝ որք միացան ի սէր աճու
թեան նըդ քոյ՝ յիշեա՛ զՀոգիս ննջեցե
լոց մերոց, և այլ սրա՛ ի քում գալըս

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

Ա՛մէն ։

կոց. առ՝ի զուարճալի՛ լինել ամ հայր
կատար պիտոյից մերոց. աղա՛:
Ա՛ղաչեա՛: Օ՛ ի միաբանեսցէ զեկե-
ղեցի իւր սո՛ր. հինեաւ՛ի վե՛ր հիման ա-
ռաքելոց և մարգարէից. պահե՛լ անա-
րատ մինչև յօր երևելոյ գալստեան
իւրոյ. աղա՛:
Ա՛ղաչեա՛ վե՛ր սրբբուհի՛ զմիածին
քո զորդին. և վե՛ր հոգւոցն հանգու-
ցեալոց՝ ընդունի՛լ յարքայութիւնն երկ-
նից. և տալ մասն և բաժին ընդ սբս
ամենայն. աղաչե՛մք:
Օ՛ղեա՛ տէր և մի՛ պրծանե՛ա՛:
Ա՛ւա՛ւ առաւե՛լ զյորդորուածն սիրոյ
և զգործս բարեաց պարգևե՛լ մեզ
խո՛նդրեմք:
Տո՛ւր մե՛զ տէր ամատրա՛ծ:
Օ՛ ա՛ նձինս մեր և ըզմիաբանսն ա՛ն՛ սյ:
Ո՛ղորմե՛ զհեա՛նդերձ յա՛ նձն եղեալս:
Ողորմեա՛ց մե՛զ տէր ա՛ծ մեր ըստ մե:
Տէ՛ր ողորմեա՛. տէր ողորմեա՛. կրկի՛ն տէր
և ողորմեա՛:

ՀՈՎԻՒ ՏՆ ՄԵՐՈՅ ԻՒՐՔ ԶՔ • ԴՈՀԱՆԱԼՈՒՆ
ՁՆՈՒՆՔ՝ ՈՐ ՊԱՀԵՑԱ ՁՄԵԶ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ
Ի ԳԻՇԵՐԻՆ ՅԱՅՍՄԻԿ ։ ԱՒ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵՑ
ՄԵԶ Ի ԽԱՒԱՐԵ Ի ԼՈՅՍ • Ի ՄԱՀՈՒԱՆԷ Ի
ԿԵԱՆՍ • ՅԱՊԱԿԱՆՈՒԷ ՅԱՆԱՊԱԿԱՆՈՒ •
ՅԱՆԴԻՏՈՒԷ Ի ԳԻՏՈՒՆ ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԵ
ԻՐՈՅ ։ ՊՂԱՇԵՑՈՒՔ ԵՒ ԽՆԴՐԵՑՈՒՔ Ի
ՆՄԱՆԷ , ԶԻ ՁԵՐԿԱՐՈՒԹԻՆ ՏՈՒՆՋԵԱՆ
ԽԱՂԱՂՈՒԹԵՔ • ԵՒ ԱՄ ՄՏԱԴԻՒՐ ՁՈՒԱՐ
ԹՈՒԹԵՔ ԱՐԱՍՑԷ ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ Ի ՄԵՆՔ ։
ԱՒ ՊԱՐԱՏԵԱԼ ՊԱՀԵՑՑԷ ՁԺՈՂՈՒՐԴՍ
ԻՒՐ ԱԾԱՅԻՆ ՁՕՐՈՒԹԵՆ • ՈՐ Ի ՎԵՐ ԱՄԻ
ԲԱՐԵՐԱՐՈՒԵՆ ԻՒՐՈՎ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆ ։
ՊՄԵՆԱԿԱԼ ԱՐ ԱԾ ՄԵՐ • ԿԵՑԻ ԵՒ ՈՂՈՐ ։
ՊԱՒԱՒՕՏԱՍ ԼՈՒՏՑ , ԵՒ ՁԱՒԱՋԱԿԱՅ ՕՐԱ
ԽԱՂԱՂՈՒԹԵՔ ԱՆՑՈՒՑԱՆԵԼ ՀԱՒԱՏՈՎ
Ի ՅՈՒՆԷ ԽՆԴՐԵՑՈՒՔ ։

Ո՛Չ ՀՐԵՇՏԱԿ ԽԱՂԱՂՈՒԵ ՊԱՀԱՊԱՆ ։
Ո՛Չ ՔԱՒՈՒԹԻՆ ԵՒ ՁՔՈՂՈՒԻ ՅԱՆՑԱՆԱՑ ։
Ո՛Չ ՍԷՑ ԽԱՉԻՆ ՄԵՋ ԵՒ ԿԱՐՕՂ ՁՕՐՈՒԻ ։
ԱՒ ԵՒ ԱՒ ՄԻԱ ։ Ո՛ՉՆՉԻՆՆ ։ ՊՂՇՄԱՑ ։

Աստ զի և մեք խոստովանեալք յամաշ-
նադատութեան մերոյ՝ ոչ ամաչեցաք ի
առաքելոցն. փշմամբ զի ի նոսա զկենդա-
նագործ և զամենազօր հոդիսն զսբ.
հոգին զի և մեք խոստովանեալք
զմեղս մեր և փրկիչ յիս քս։ Տնօր մեզ զխա-
չեալ զի առաքեցար՝ միածին որդի նոյ. որ
մեր և փրկիչ յիս քս։ Տնօր մեզ զխա-
չեալ զի առաքեցար՝ միածին որդի նոյ. որ
զամենայն ի քեզ։ Ո՛ օրհնյո և զմեզ որ՝ ի պահպանու-
թիւն ամենեցուն։

պատիւ. այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Խաղաղութիւն մեր և կեանք՝ որ ի հո-
գի սրտիցն. միշտ զնոյն որդի նոյ. որ
զամենայն ի քեզ։ Ո՛ օրհնյո և զմեզ որ՝ ի պահպանու-
թիւն ամենեցուն։

պատիւ. այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

խաղաղական սահեցմանդ՝ լինցուք տաճար
և բնակարան աճմայինդ շնորհացդ. և դո-
հանալով փառաւորեցուք զքեզ ընդ
հօր և սրբ հոգւոյդ քոյ աճ մեր. այժմ
և միշտ և :

Կ՚ասէ սրբ աճ քահ պատգամէ :
Բացաւ առաքեաց. ճննդեան. և ընդհատու-
ղայն ասա :

Պարբ աճ, սրբ և հնչմօր, սիրբ և ան-
սահ. որ յայտնեցար վասըն մեր. ողոր
մեա մեզ :

Պատասխանէ գաղափարն ընդհատուած. և ճաղ
հալելուին :

Այբ աճ. որ եկիր և գալոց ես. ողոր :
Ու-րբանու նաղնու-է գնչէրէն :

Այբ աճ. որ մատնեցար վասն մեր. ողոր :
Ու-րբանու ճաղնա՛ն՝ և չամ ասնիչ սիրչ. խաչ
և եչէզեցուց. ուշ և չուտուրա պահոց :

Այբ աճ. որ խաչեցար վասն մեր. ողոր :
Ու-րբանու երէչոչին՝ և շաբանու գէղ :

Այբ աճ. որ թաղեցար վասն մեր. ողոր :
Ո՚ասէ և ամ չատու-է ձէ-բանէնց :

Այբ աճ. որ յարեար ի մեռելոց. ողոր :
Ընդհատուածն ընդհատուն :

Այբ աճ. որ համբարձար փառօք առ
հայր. ողոր :

Աստուածային ակնեցուն։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ։ ՀՀ

մեր. կեցո՛ և ողորմեա։

Եւ դիմեալ առ մեզ Տէրն ասէ։ Խնդացէք ընդ իս ամենայնիւ որ ունիք սէր առ ինձ։ Եւ իջանելոյ ի վեր մեր ողորմութեան՝ բարեխօսութիւն առ աճապարանաց մերոց՝ ընդ ոտն մեր ձայնիւ աղաչանաց մերոց։ Եւ ես խաղաղութեամբ զնոր առաջեա։

վտանգից մերոց։

մաղ Փրկել զմեզ ի փորձութենէ. և յամ

աճապարին մարիամ մայր քո. մատո զաղաչանս մեր՝ որդւոյ քոյ և տայ մերոյ։

Փառաւորեալ և օրհնեալ միշտ յոբ կոյս

Յիսուսէն ասացեալ։

և կուսի. ողորմեա մեզ։

Աչք ահա. որ եկիր ի փոխումըն մօր քոյ

Փոխման նը ահագնին։

րինեն. ողորմեա մեզ։

Աչք ահա. որ յայտնեցար ի Թաբօր լե՞

Պատարագին։

քեալսն. ողորմեա մեզ։

Աչք ահա. որ եկիր և հանդերձար յառա՞

ինձ։ Պատասխանի եւ նմա ես ասէ. ոչ է պատճառն նմա եւ ասէր. Եր՝ օգնեա տան ինձ։ Եւ նա մատուցեալ երկիր քեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչնարս կորուսեալս ես։ Եւ նա ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն Իսրայէլի։ Եւ նա մատուցեալ երկիր պագանէր նմա եւ ասէր. Եր՝ օգնեա ինձ։ Պատասխանի եւ նմա եւ ասէ. ոչ է

Եւ ելեալ անտի գնաց ի կողմանս Տիւրոսի եւ Սիդոնի։ Եւ ահա կին մի քանանացի ի սահմանաց անտի նոցա ելեալ, աղաղակէր եւ ասէր. ողորմեա՛ ինձ տէր որդի դաւթի, դուստր իմ չարաչար տարապարի։ Եւ նա ոչ եւս նմա պատասխանի. եւ մատուցեալ աշակերտքն նո՛ աղաչէին զնա եւ ասէին. արձակեա՛ զնա զի աղաղակէ զկնաւ մեր։ Եւ նա պատասխանի եւ ասէ. ոչ ուրեք առաքեցայ՝ եթէ ոչ առ ոչխարս կորուսեալս տանն Իսրայէլի։ Եւ նա մատուցեալ երկիր պագանէր նմա եւ ասէր. Եր՝ օգնեա ինձ։ Պատասխանի եւ նմա եւ ասէ. ոչ է

Ա՛ւետարան ըստ Մատթէոսի։

Եւ ելեալ անտի յՀիսուսէ՝ գնաց ի կողմանս Տիւրոսի եւ Սիդոնի։ Եւ ահա կին քանանացի ի սահմանաց անտի նոցա ելեալ՝ աղաղակէր եւ ասէր. ողորմեա՛ ինձ տէր որդի դաւթի, դուստր իմ չարաչար տարապարի։ Ա՛ն ի պօճն պրոնահանոց աշխոյժ ի գէղ ի աւետարանէ ըստ յոհաննէսի։

Ա՛ն էր մարդ մի ի փարիսեցւոց՝ եւ անուն նորա նիկոդէմոս՝ իշխան հրեից։ Եւ եկն առ Յիսուս գիշերի եւ ասէ ցնա. Ռաբբի՝ գիտեմք եթէ յԱստուծոյ եկեր վարդապետ։ Զի զայս նշանս ոչ ոք կարէ առնել զոր դու առնես՝ եթէ ոչ Աստուած իցէ ընդ նմա։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. ամէն ամէն ասեմ քեզ՝ եթէ ոչ ոք ծնանիցի վերին՝ ոչ կարէ տեսանել զարքայութիւն Աստուծոյ։ Ասէ ցնա նիկոդէմոս. զիա՞րդ կարէ մարդ ծնանել որ ծեր է. միթէ կարէ երկրորդ անգամ մտանել ի արգանդ մօր իւրոյ եւ ծնանել։ Պատասխանի Յիսուս. ամէն ամէն ասեմ քեզ՝ եթէ ոչ ոք ծնանիցի ի ջրոյ եւ ի հոգւոյ՝ ոչ կարէ մտանել ի արքայութիւն Աստուծոյ։ Որ ծնանի ի մարմնոյ՝ մարմին է. եւ որ ծնանի ի հոգւոյ՝ հոգի է։ Մի զարմանար զի ասացի քեզ՝ պարտ է ձեզ վերստին ծնանել։ Հողմն ուր կամի՝ փչէ, եւ զձայնն նորա լսես, եւ ոչ գիտես զուր գայ եւ զուր երթայ։ Այսպէս է ամենայն որ ծնանի ի հոգւոյ։ Պատասխանի նիկոդէմոս եւ ասէ ցնա. զիա՞րդ կարեն այս լինել։ Պատասխանի Յիսուս եւ ասէ ցնա. դու ես վարդապետ ի

բարեաց առնուլ զՀայց մանկանց՝ և արձակեալ շանց։ Եւ նա ասէ. այո՛ տէր, քանզի և շունք կերակրին ի փշրանաց անկելոց ի սեղանոյ տանն իւրեանց։ Յայնժամ պատասխանեաւ ետ նմա յն և ասէ. ոչ կին դու՝ մեծ են հաւատք քո, եղիցի քեզ ոպ և կամիս։ և բժշկեցաւ դուստր նր ի նմին ժամու։

Ա։ Եպտան ըստ Մարկոսէ։

Ա՛Ւ եղեալ միւսանգամ ի սահմանս Նացն ախտոսի և սիդովնի, և եկն ի ծովեզերն գալիլեացւոց ի միջ սահմանացն ի դեկապօլիս։ Եւ բերին առաջի նր խուլ մի և համր. և աղաչէին՝ զի ձեռն դնիցէ ի վր նր։ Եւ առեալ զնա ամբոխի յաստէաւ անտի, արկ զմատունս իւր ընդ ականջս նր՝ և թքեալ անդր. և կալաւ զլեզուն նր. հայեցաւ յերկինս՝ յոգւոց եհան՝ և ասէ. Եփփաթայ՝ որ է բացիր։ Եւ նոյնժամայն բացան լսելիք նր, և լուծան կապանք լեզուի նր. և խօսէր ուղիղ։ Եւ պատուիրեաց նոցա զի մի՛ ումեք ասիցեն. և որչափ նա պատուիրէր նոցա, նոքա և ա-

առաւել քարոզէին . և ևս քան զևս
զարմանային և ասէին . զամ ինչ բար-
ւոք գործեաց սա , զի խլիչ լսել տայ
և համրոց խօսել :

Ա:Բ:ԵՊԱՓԱՆ ԵՒՍ ՁՒԱԿԱՒՈՐ :

Ի աւուրսն ընդ որս ժողովեցաւ
նորա ի լեռնէ անտի , ընդ առաջ
եղև նմա ժողովուրդ բազում : Եւ ա-
հա այր մի ի ժողովրդենէ անտի աղա-
ղակեաց և ասէ . վարդապետ աղաչեմ զիւ
քեզ հայեաց յորդի իմ , զի միածնոր է
ինձ : Եւ ահա ոգի հարկանի ի նմա , և
յանկարծ գոչէ՝ և զարկուցանէ զնա և
թաւալեցուցանէ և փրփրեցուցանէ ,
և հազիւ մեկնի ի նմանէ խորտակեալ
զնա . և աղաչեցի զաշակերտսն քո զի
հանցեն զնա , և ոչ կարացին : Պատաս-
խանի ետ յն և ասէ . ով ազգ անհաւատ
և թիւր , մինչև յերբ եղեց ընդ ձեզ
և անասցեմ ձեզ . մատո այսր զորդին
քո : Եւ մինչդեռ մատուցեր , զարկոյց
զնա դեւն՝ և շարժեաց : Պատասխան յն
սպասոյն պղծոյ , և բժշկեաց զմանուկն .
և ետ զնա հօրն իւր : Եւ զարմանային

Այն դարձեալ ի կանա գալիլեացւոց՝ ուր արար զջուրն գինի. և անդ էր թագաւորական մի, որոյ որդի նորա հիւանդ կայր ի կափառնայում։ Եւ լուաւ եթէ Յիսուս եկեալ է ի հրէաստանէ ի գալիլեա. եկն առ նա՝ և աղաչէր, զի իջցէ և բժշկեսցէ զորդի նորա. քանզի մերձ էր ի մեռանել։ Ասէ ցնա. եթէ ոչ նշանս ինչ և արուեստս տեսանիցէք՝ ոչ հաւատայք։ Ասէ ցնա թագաւորական. տէր՝ էջ մինչչեւ մեռանիլ իցէ մանուկն իմ։ Ասէ ցնա յիս. երթ՝ որդին քո կենդանի է։ և հաւատաց այնր բանին՝ զոր ասաց նմա յիս, և գնաց։ Եւ մինչդեռ իջանէր, ընդ առաջ եղեն նմա ծառայքն նորա. աւետիս ետուն և ասեն, թէ մանուկն նոր կենդանի է։ Հարցանէր ցնոսա վասն ժամուն՝ յորում ապաքինեցաւ։ և ասեն ցնա. երէկ յեօթնե րորդ ժամու եթող զնա ջերմն։ Գիտաց հայրն նոր՝ եթէ յայնմ ժամու՝ յորում ասաց ցնա յիս՝ թէ որդին քո կենդանի է. և հաւատաց ինքն և ամ տուն իւր։ Զայս դարձեալ երկրորդ նշանս արար յիս եկեալ ի հրէաստանէ ի գալիլեա։

Եւ ես առաջնոյ առուր գիշերամէն. ո՛վ խոր-
հուրդ արարչութեան. ո՛վ չափուիլն չէ։

Վ, օրհասատեղծեաւր բանն յայնէ՛ց հիւր
՝ի սկիզբանէ զերկինս երկնից.
Ու զերկնայի՛ն զօրս ա՛նմարմնոց իմա
նալեացըն զվարթնոց. ու ըզգալի՛ տա
րբերց քառից հակառակաց միաբանից.
ծրով յաւէ՛տ փառաբանի երրորդա՛ւ
թիւնն անճառելի՛ւ։

Ո՛րեքսըրբեան մը տէրութի՛ միով
բնո՛ւթ ա՛ծուի. լոյսն որ անե՛ղ արար
էակի՛ն ասաց լինել լոյս եղելոյն.
զո՛ր և ծագեաց յօրն ա՛ռաջի՛ն միաշա
բաթ կիւրակէին. ծրով յաւէ՛տ։
Նաբունօրէ՛ն բացա՛յտութիւնք զծած
կեալ խորհուրդըն ծա՛նից։ զի լոյսն
անտե՛ս իմա՛նալի՛ մարդուս հո՛գւոց տե
սա՛նելի. ի՛ սոյն ծագեաց միաշաբաթի
մեզ յայտնե՛ց նա՛ զճառագա՛յթ. և՛ կա՛յք
փրկեաւլք ընդ զվարթնո՛յն տուք օրհ
նո՛ւթի յայտնո՛ւթեա՛ւն։

Աչերդ սիրով խոնարհեցար ի փընթ
կաթիլն մեր մարմնացար. նոքին մարմ
նովքն խաչեցար ի դերեզման մահճ
եդար. այսօր յարեար աճապարեր ի
հրեշտականց քարոզեցար. Միայք։
Անրևեցար խընկաբերիցն յողջոյն կէ
նացն ուրախալից. ու՛ի լերի՛ն գա
լիլեայ առաքեցիր մեռանելոյ. արժա
նացո զմեզ ընդ նոսին զքեզ տեսա
նել յօրըն վերջին. Միայք։
Սիոնի՛ որդիք զարթիք հարսին լա
ոյ տուք աւետիք. ելիթ փեսայն քո
յարուցեալ յաղթեաց մահու իշխա
նութիւն. գոյ պըսակիք ըզքեզ փառօք
եւ ընդ մառաջ պըտնեաք զարդուք
Երգեցա երդ նոր յարուցելոյն նընջե
ցեալոց կենաց պատճառին։

Ընդ հուսկ ի՛ տանէ զի զտղարմութիւնդ զնուիրա նոր
ի՛ տանէ զի զտղարմութիւնդ զնուիրա հաստատ միաբանութիւ
Ընդրեցարուք հաստատ միաբանութիւ
Ընդ հուսկ ի՛ տանէ զի զտղարմութիւնդ զնուիրա նոր

Տէր ողորմեա. ՟ք։

Աղօթք։

Ո՛վ Յիսուս ամենազօր և հրաշալի յաւիտենից Թագաւոր քո՛ սա՛ծ մեր՝ երկիրպագանեմք զօրք հրեշտակաց. զի դու միայն ունիս զանմահութիւն բնակեալդ ի լոյս անմատոյց։ Եւ մեք հողեղէնս արարածքս խոնարհեալք երկիւղիւ երկիրպագանեմք. զքեզ և զհրաշալին և զյաղթօղ ըզյաւիտենից քո օրհնեմք և փառաւորեմք։ Եւ ընդ երկնային զօրսն մատուցանեմք զօրհնուի՛ն և զփառս՝ ընդ հօր և ընդ Սուրբ Հոգւոյդ. այժմ և։

Օրհնեալ սո՛ւրբ մեր յա՛ք՛. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Կարդայ յոյժ ի ներքոյ ելանէն։

Եւ ես խաղաղութեան՝ ըստ սովորութեան ողջ ընդ ամենայն ժողովրդեանդ։ Եւ ասէ՝ ի վերայ սուրհանդակին և սրկ

քրիստոնէից . այս նշանաւ ոք խա-
չիւղ աշխարհիս . և թագաւորութիւն
խախտամեալ պահեցին . արևմտեան
(ՅՐնեցին) և պահպանեցին և նա-
Ն՚ՄՆ : Ն՚ԼԷՒՒԻՒԽ . ՄԼԷՒՒԻՒԽ . Մ :
ա- գաշխարհս ՀԷՐԷՈՒ ՅԱՐԽՈՒՈՒՈՒ :

սրբոյ . այժմ և
անուամբ Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն
աւետարանաւս . և աւուրս շնորհիւ .
Հայոց . այս նշանաւ ոք խաչիւս և ոք
կուղմ աշխարհիս . և Հայրապետութիւն
(ՅՐնեցին) և պահպանեցին և նա-
խախնամեալ պահեցին . արևելեան
Ն՚ՄՆ : Ն՚ԼԷՒՒԻՒԽ . ՄԼԷՒՒԻՒԽ . Մ՚Ն :
ԼՐտեանս յաւիտենից : Ն՚ՄՆ :
և Հոգւոյն սրբոյ . այժմ և միշտ և յաւ
(Յ՚ՐՆեցին) և փառք Հօր և որդւոյ
ՊՂՄ՚ՐՄեաց :
ԴԿ Տէր ողորմեա . տէր ողորմեա . տէր ող
քեան միաբանութիւն :
ԱՐԿ Ա՚ղերմեաց մեղս որ ա՚ծ մեր . ըստ մեծ
ողորմութեանդ քում . աստացուք ա՚մէն

Ն՚ շրջելով դառնան ՚ի հարս։

Ա՚մէն։ Ա՚լէլուիա. ա՚լէլուիա. ա։

Օ՚րհնեցի՛ և պահպանեցի և նա՚
խանձաբեր պահեցի. Տարաւա՚յին
կողմ աշխարհին. երկիրս անդադարտանս
և պաղաբե՛րուն տարոյս. այս նշանաւ՚
նը խաչիւս։

Ն՚ դառնան դէպ ՚ի հիւսիս։

Ա՚մէն։ Ա՚լէլուիա. ա՚լէլուիա. ա։

Օ՚րհնեցի՛ և պահպանեցի և նա՚
խանձաբեր պահեցի. Հիւսիսային
կողմ աշխարհին. վանեցա անապատս քա՚
ղաքս և գիւղս. և բնակիչ ժողովուրդս
՚ի սմա. այս նշանաւ՚ը։ Ա՚մէն։

Ն՚ դառնան ՚ի ԲԷՅՆ. և առնեն դարձեալ։

Օ՚րհնութի՛ւն և փառք Հօր և որդւոյ։

Վերոյ նմանօրէն և խաչէ։

Այ՛ խաչիս աղաչեցուք զնո՚ր. զի սո՚
վաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց՝ և կե՚
ցուսցէ հնարհիւ ողորմութե՛ն իւրոյ։
Ա՚մենայնիւ աւեր ա՚ծ մեր. կեցո՛ և օ՚
ղորմեա՛։

Պահպանեա զմեզ քո ամէն մեր՝ ընդ հովանեաւ որ և պատուական խաչիդ քով՝ ի խաղաղութե։ փրկեա յերեւելի և աներեւոյթ թշնամւոյն։ Աստուածասիրեա գոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ։ այժմ և։

Որդեակ մեր որ յերկինս ես։

Նուիր շայլ առաքա չէս աբ ածին, և փառաւին, ասէ առաջնոյ ի նիւ։

Որդեկիք մանկունք զեր։ և որդեկիք զանուն տան։

Աղեցի անուն տան որդեալ։ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Յարեւելից մինչև ի մուտս արեւու՝ օրհնեալ է անուն տան։

Բարձր է ի վերոյ քան զպատից եր։ և յերկինս են փառք նր։

Ասէ ոմն եր ամէն մեր ի բարձունս բնակեալ։ և զխոնարհս առեալն է յերկինս և յերկրի։

Յարուցանէ զաղքատս յերկրէ։ և բարձանէ զաղտատապեալս յաղբեւոյ։

ՃՈՒՂՔ • ԵՒ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՄԻՋՈՑ
ՀՆ • ԵՒ ՅԱՅՆԺԱՄԱՆԱԿ ՅԻՇԵՑԻՔ ՔԵԶԻ ՏԷՐ ՅԻՍՈՒՍ
ԴԱՒԱՆԻՉՆ • ՈՐ ՎԱՂՀԱՏԱՒՈՐԱԲԱՐ ՄԻՋՆՈՐԴ
ՏԱՐԱԾԵՐԻՑ ԿԵՆԱՑ ՔԱՐՈՉՔ ԸՆԴԿԵՑԱ
ԱԵՒԱՒԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀՈՎՈՒՐՑԱՆ • ԶԿԱՆԱՉՆԵՑԱՆ
ՍԻՆ • ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐԱՆԻՆ ՄՏՈՒՄ
ՃՈՂ • ՈՐՊԷՍ ԼԻՆԵԼ ԸՆԴ ՄԻԱԾՆԵՒՆ ՍԱՒԱՌ
ՍՐԲԵԼ ԱՆՈՐԿՆՈՒԵԼՆ • ԶԻ ԾՆՈՂՈՒԹԵԱՆՆ
ՀԱՐԻՒՐ ՀՈՐ ԵՒ ՈՐԴՈՅ ԵՒ ՀՕ •
ՓԱՌՔ ՀՕԻ ԵՒ ՈՐԴՈՅ ԵՒ ՀՕ •
ԼԱՒԱԳՈՒՆ ՈՐԴՈՒՄՔ ԵԲԻԿԵԲԵԱԼ •
ՅԱՄԱՐՏ, ՈՒՂ ՄԱՅՐ ՈՐԴՈՒՄՔ ԵԲԻԿԵԲԵԱԼ •
ՔՆԱԽԵՑՈՒՑԱՆԷ ՁԱՄՈՒԼՆ Ի ՏԱՆ ՈՒՐԱՏ
ԺՈՂՈՎԵՑԵԱՆ ԽՈՐՈՅ •
«ԱՅՍՏՈՒՑԱՆԷ ՁԵՒ ԽՀԱՆԱՆ՝ ԸՆԴ ԽՀԱՆԱՆ

ոտն ի վեր. Եւ զմանկիսն ելից
ԻԸ զի հեթանոսաց. տօնելով զմիշատակ
մեծի նահապետին եւ հօրըն հաւատոյ
աբրահամու. օրհնեցէք մանկունք սո
ւիքի զՏեարըն լուսոյ անլըռելի։
ՂԱյսօր նոր իջ կուժեցեալ մարգարէ
ԻԹ քէն առաջ. տօնեա ցընծուք ընդ
տօն հովուացն խօսեցիլին առաջնոյ.
գովելով ըզգլուխ անկեան երկուց
տոմց յարմարութեամբ։ ՂՅայսօր ի
գլուխըս լերանց տնկեաց ած հաստա
տեալ. որ և յաւէտ ամրոգիս յամպոց
հոգւոյն ձեռաբուղիս առատահոս անձ
րեւօք. բարեբանեա զաղբիւրըն կենաց
ՃԱ տարբուցանօղըն ծաղկաբեաց։
ՃԱ Ո՛ առատօսոյ զօրհնեցուք թիկն մար
դ դասկրօթեամբըդ քո ընկալ թաղա
ւոր փառաց. ի զմանկիսն եկեղեց

ԺԶ

Ի՛ղձլիգնա՛թիւ ձրեն սիրբոյ քոյ քու
տօ՛նե՛լոյ այսօր ընդ զօրս անմարմնոյն.
քե՛զ երդե՛մ վա՛ս՛ա՛ծ ան[illegible]
բա՛նո՛թիւ. Ա՛երկայեա՛ ձէք երկայ
կայլի՛ն տիւրո՛ն ընդե՛ստա. Հա՛ւատոյ
վառեա՛ր ընդե՛ս՛աստո՛ւք. յա՛ղթեա՛ վ՛ա՛
ս՛ի՛ւք հակառակամարտին՝ ի պա՛տե՛
ր[illegible]

ամենայնք երկոտրդուիւ . այժմ և
Յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի
պաղատեցեր ի անուանդ ծառայից քոց :
ամենայն մարդիկ ի մահ . ապաշխարեսցեն
գոյիմ հրաշալ կերպով . զի նեա վաստակ
ի վայելչութիւն տեր աղքատիս ։

«Բարով գնաք հանդիսականք ։

Ա՛ ո խաղաղութիւն տամ աշխարհի . և
հաստատութիւն նոյն եկեղեցւոյ զոր ա՛
ղաչեացուք : Աղաւթք ամենեան միա՛
բանութիւն : Տէր ողորմեա . ։

Աղօթ ։

Ա՛ յլ ես տէր տաճ մեր հզօր և փառաւո՛
րեալ . որ նստիս ի վերոյ քրովբէա՛
կանս , և լոյս ծագես յարարածս քո ։
Լ՛ ուսաւորեա զմեզ տէր ի ժամ առա՛
ւօտուս . ոգի զի ի ծագել լուսոյ տուընջ
ջեանդ ծագեացի առ մեզ գութ մար՛
դասիրութիւնդ քոյ ։ Հեռացո՛ ի մէնջ տէր
զնաբէտուն սատանայի . և զբռնութիւն
նոր խորտակեա աղօթիւք և բարեխօ՛
սութիւն սրբոց ։ Լոյս և զերկիրս
պաղատեսցեր ի անուանդ ծառայից քոց ։
Յորոց հանապազ փառաւորեալ գովի
ամենայնք երկոտրդուիւ . այժմ և

ամ մարդ սուտ է։

Ես ասացի ի զարմանալ իմում, թէ
նարկ եղէ յոյժ։
Չհաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խո-
յերկրին կենդանեաց։
թակղութէ. հաճոյ եղէց առաջի տն
իմ յարուսաւացս. և զտուա իմ ի գայ-
փրկեաց զանձն իմ ի մահուանէ, զաչս
օգնեաց քեզ։
դարձ անձն իմ ի հանդիստ քո. զի տր
Ես խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս.
մեր, ողորմի՝ և պահէ զտղայս տր։
Ո՞տր՝ փրկեա զանձն իմ. ողորմած աճ-
նուն տն կարդացի։
Ո՞ ղեղուի և զանձկուի գտի, և զտ-
վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Ց ըմբեցան զիննև երկունք մահու. և
խոց. զի խոնարհեցոյց զուննկն իւր
առիս, և ես յաւուրս իմ կարդացի
առ նա։

Սիրեցի՝ զի լսիցէ տր զձայն աղօթից

: Յիշատակ աղտհայեց առ աստ. տր ողնհակալ։
Ի՞ շատ ընդ էնոցն. զորս գիտէ 271 էջէն։
Ի՞ շատ ընդ էնոցն. և չուշ առաքս պահոց
Ի՞ չեա նէ, բանէց էնոց. և չուշ առաքս պահոց

Ո՞տակը յարեան ի վեր իմ, և հզօրք նիզ բերանոյ իմոյ։

Ո՞չ լուր աղօթից իմոց, ունկին դիր քո ձայնի աղաչանաց իմոց։

Ո՞չ յանուանէ քումմէ կեցո զիս, և ի զօրութենէ քումմէ իրաւ արա զիս։

Ո՞չ յանուանէ քումմէ կեցո զիս, և ի ճշմարտութենէ քումմէ յաւիտեան։

Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ աղինք, գովեցէ՛ք զնա ամ ժողովուրդք։

Ո՞չ օրհասի ողորմութիւն նոր ի վեր մեր, և ճշմարտութիւն տէր յաւիտեան։

Ո՞չ տէր տաց տրխտուր ոն, ընդ ամ զոր և եթ ինձ։

Ո՞չ բաժակ փրկութեանց ընկալայց, և զանուն տէր կարդայի։

Ո՞չ պաղեստինա իմ տէր՝ առաջի ամ ժողովրդեան նոր։

Պատուական է առջի տն մահ սրբոց իւրոց։ ո՞ տէր ես ծառայ քո եմ, ծառայ աղախնոյ քո։

Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից պատարագ օրհնութեան, և զանուն տն կարդացից։

Ո՞չ պաղեստինա իմ տաց առաջի ամ ժողովրդեան նոր։ ի գաւիթս տան տն, ի մէջ քո երուսաղէմ։

խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան
զքեզ ած առաջի իւրեանց։
Ա՛հա ած օգնական իմ. և տէր ընդու՝
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զչարն ի թշնամիս իմ
ճշմարտութեք քով սատակեա զնոսա։
Աս կամօք իմովք պատարագս մատու՝
ցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան
քումմէտր, զի բարի է։
Ձամ ներգուէ իմմէ փրկեցեր զիս. և
ի թշնամիս իմ եսես աչն իմ։
Տո՛ւր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարութեան։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի
դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարե՝
ցեր զիս։

Փառք Հօր և որդւոյ։

Ա՛ղաչանք ի ծնկի առ Աէց։

Ա՛ստ ած մեր՝ վա՛ն խաչի քո պատուա՝
կանի զնատակարութիւն քո առ՛ր մեզ տէր։
Ա՛ր սրբութեան ծածանիցին, և յոյս
հանգուցեալ կարապետին, և որոյ ստե՝
փաննոսի նախավկային վնատակարութիւն քո
առ՛ր մեզ տէր։

Ա՛ստուած Աբեղ քոյ առաքելոց, մրգելոյ, վարդապետաց, մարտիրոսաց, հայրապետաց, ճգնաւորաց, կուսանաց, միանձանց, և երկնային զօրացն զհատորեալ քո տուր մեզ ՝ որ

Եւ վե՛ն նախկին լուսաւորչացն մերոց Թադէոսի և բարդողիմէոսի. և Աբգեն Դուրիգորի մերոյ լուսաւորչին. և Աբգ Յակոբեանց երջանիկ առաքելոցն. և Աբգեն Յակոբայ մեծ բնակ հայրապետին, մարուգէի ճգնաւորին, և մեհիտոսի եպիսկոպոսին, և գեղորգայ զօրավարին ՝ Յարեհաստութեբ յիշատակաւ և աղօթիւք Աբգեն (այս անուն) որոյ այսօր է յիշատակ. զհատորեալ և զմեծ զաղօթս մուխ քո պարգեւեա մեզ մարդասէր Տէր ՝

Քառօղ առաքելոց, և այլ Աբգ ՝

Այլ ճգնաւորաց աղաչեսցուք զՏէր. որք զբարան պարտեցին, նեղութեանց համբերեցին ՝ Լուսեղէն և երկնային անթառամ պսակացն արժանի եղեն ՝ Աղօթիւք նոց և բարեխաւսութբ մեզ ողորմեսցի ՝ Ամենակալ Տէր աճ մեր. կեցո՛ և ողորմեա ՝

Աչքն ի ծովի առաւելոց, և հարգարէից, և հայրապետաց, և վարդապետաց։

Ար ընտրեցեր և ընկալար զերանելի զվիսյան քո (այս անուն) քան զամ մեր։ և հաղորդս արարեր զնա կամաւոր ջոր ջարանայ քոց։ Աւրէ բարեխօս առ քեզ ունիմք, որք աստ, և ընդ ամ ամենքեան զերս սէք կեցեն։ Որպէս ազօթիւք նոցա և բարեխօսութիւքն խաղաղացուսցես զմեզ կենցաղաւարութիւնս մեր, փրկելով զմեզ յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց։ Զի նորհեա մեզ ար զսա օրինակի նոցա կեալ, և զվախճանն մեր կնքեա ուղղափառ խոստովանութե՛ի յոյս կենացն յաւիտենից։ Ո՛ի և մեք արժանի եղիցուք մտանել յերկնային խրանան լուսոյ, և ժառանգել զպատրաստեալն ի սկզբանէ աշխարհի սէր քոց զարքայութիւդ։ Աւր ընդ նոսին պոհանալով փառաւորեսցուք զքեզ ընդ Հօր և ընդ սրբոյ Հոգւոյդ։ այժմ և։

Ի սարիաւոտ վայրապերին ասացեալ։

Յիշեա տէր զպաշտօնեայս քո։

Ո՛ Ճնողն մեր։ Ո՛ վարդապետս։ Ո՛ եղբարս։ Ո՛ ընկերս։ Ո՛ կերակրիչս։ Ո՛ ուխտաւորս։ Ո՛ ճանապարհորդս։ Ո՛ հանդուցիչս։ Ո՛ վաստակաւորս։ Ո՛ խոստովանօղս։ Ո՛ աշխատօղս։ Ո՛ դերիս։ Ո՛ հիւանդս։ Ո՛ նեղեալս։ Ո՛ իշխանս։ Ո՛ ջարդարարս։ Ո՛ բարերարս։ Ո՛ թշնամիս։ Ո՛ ատելիս։ Եւ ողջ պատուիրեցին մեզ հաւատով։

Յիշեա տէր և ողորմեա։

Բարերար և բաղումողորմ ած՝ քո անմոռաց դիտութիւնդ և անբաւ մարդասիրութիւնդ՝ յիշեա զամ հաւատացեալս ի քեզ, և ողորմեա նմայուն։ Ողնեա, և փրկեա յիւրաքանչիւր վըտանգից և ի փորձութեանց։ Արժանաւորեա դոհութիւնք փառաւորել զքեզ հայր և զորդի՝ և զսուրբ հոգին։

այժմ և։

Աղաչեմ քարոզութեան, ճգնաւորութեան, և հու-
սահատութեան:

Պատկառեցար քո, որ պատկեաս ընդ քո,
և առնես զկամս երկիւղածից քոց,
և նայիս սիրով և քաղցրութիւն յարա-
բածս քոս: Լո՛ւր մեզ յերկնից ՚ի սըր-
բութենէ քումմէ բարեխօսութիւն ընդ աճած-
նիլն, և աղաչանօք ամ ընդ քոց, և որոց
այսօր է յիշատակ: Լո՛ւր մեզ տէր և ո-
ղորմեա. ներեա քաւեա և թո՛ղ զմեղս
մեր: Արժանաւորեա գոհութիւն փառա-
ւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգ-
ւոյդ. այժմ և:

Յիշեա տէր զպաշ, և այլն:

Բարերար և բաղումողորմ աճո՛ քո:
Օրհնեալ տէր մեր յա՛ք քո. ամէն:
Ինչպէս մեր որ յերկինս ես:

ՏԵՐ ամենակալ Աստ Աբրահամու՝ Իսահակայ՝ Յակոբայ՝ և զաւակի՛ն նոցա արդարոյ. ամենակալ Տէր՝ թո՛ղ զմեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս՝ և զերկիրն, և զամ զարդ նոցա. ամեն։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամանի քո. փակեցեր զխորս, կնքեցեր ահաւոր և փառաւորեալ անուամբ քով սրբով. ամեն։

Որ ամ լինէ սաթսի և դողայ յերեսաց ահի զօրուե քո. ամե։

Ընդարձակ է մեծ վայելչուի փառաց սրբոյ քո. սաստիկ է բարկուի առատնալեաց քոց՝ ի վեր մեղաւորաց. անչափ և անքննին են ողորմութիք աւետեաց քոյ. ամե։

Դո՛ւ Տէր բարձրեալ՝ գթած, երկայնամիտ, բազումողորմ. և զղջանաս՝ ի վեր չարեաց մարդկան. ամե։

Պատ ած՝ ոչ եդեր ապաշխարութի վա
արդարոցն՝ աբրահամու իսահակայ և
յակոբայ, որք ոչ մեղան քեզ. ամե։
Ա.յլ եդեր ապաշխարութի վա իմ մեղա
ւորիս. զի մեղայ աւելի քան զաւազ ծո
վու, և բազմացան անօրէնութիք իմ. ա։
Ջեմ արժանի հայել՝ և տեսանել զբ
բարձրութիս երկնից, ի բազմութէ անօ
րէնութե իմոյ. ամե։
Կորացեալ եմ ես ի բազնութէ կապանաց
երկաթից. և ոչ գոյ ինձ հանդիստ. ա։
Բարկացուցի զարտմաուէն, և զբար ած
քո արարի. կանդնեցի պատկեր՝ և բազ
մացուցի զցաւսումն. ամե։
Եւ արդ տեր՝ խոնարհեցուցանեմ զբ
ծունգս սրտի իմոյ, և հայցեմ ի քաղց
րութէ քումմէ. ամե։
Ա՛ստղայ՝ տեր մեղայ, և զանօրէնութիս
իմ ես ինձէն գիտեմ. ամե։
Ա.ղաչեմ և խնդրեմ ի քէն՝ թո՛ղ ինձ
տեր, թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս
ընտ անօրէնութէ իմոյ. ամե։
Ա՛ի յաւիտեան բարկանար ինձ տեր, և
մի՛ յիշեր զբարիան իմ. և մի՛ պարտաւո

ըներ զիս ընդ իջեալսն ի ներքոյ երկրի
ջարեզք · ամե ։
Օ՛ի դու ես՝ ես ապաշխարողաց ես ·
և յիս ցոյց զբարերարութիւդ քո , որ ա՞
նարժան եմ · ամե ։
Աչեցուցես զիս ըստ բազում ողորմութե
քում · և ես օրհնեցից զքեզ զամ ա՞
ւուրս կենաց իմոց · ամե ։
Օ՛ քեզ տէր՝ օրհնեն ամ զուարթունք
երկնից · և քո են փառք յաւիտեանս ամէն ։
Փառք հօր և ։ Ա՛յժմ և միշտ ·
Ա՛ղաչեմ և խնդրեմ՝ ի քէն տէր · Թո՛ղ
ինձ զմեղս իմ ։
Ընդունողորմ տէր , ողորմեա ինձ ։
Ա՛ստուած՝ քաւեա զիս զմեղաւորս ի՞
մեղաց , և կեցո՛ ։
Ա՛րարիչ իմ և յոյս ես՝ , դիմեա կիս ի՞
մեղուցեալ ծառայս · և ողորմեա ինձ
բազմամեղիս ։
Ա՛մենօրհնեալ սրբուհի՛ և միշտ կոյս
աստուածինն մարիամ · բարեխօսեա առ տէր
վա՛ր իմ մեղաւորիս ։
Ա՛մենայն սրբք տի՛ բարեխօսեցէ՛ք առ
Տայր ի յերկինս վա՛ր մեր մեղաւորացս ։

ջանրաբեռնեալքս և զտաժանեալքս զհանդիստ աշխատելոց, ընդունելով զանդրադարձ ողորմութեանդ։ Եւ ասաց՝ զինքն լինիլ քաւիչ մեղաց մերոց, յոյս ապաշխարողաց. հնարհելով զհանդիպել զարարածս. եւ զայն՝ զինքն լինիլ քաւիչ մեղաց մերոց։ Ա՜ւ զի՞ նա ինքն նախախնամողն ամ յաւիտենական. որ եկն կամաւ հօր՝ ի փրկել զաշխարհս։ Ա՜ւ զի՞ նա ինքն ասէ՝ զինքն լինիլ քաւիչ մեղաց մերոց։ Ա՜ւ զի՞ նա ինքն ասէ՝ զինքն լինիլ քաւիչ մեղաց մերոց։

Յաղթօղ զօրութիւն՝ տէր և կենդանարար՝ և պատուական խաչիւդ տէր՝ պահպանեա զմեզ։

Աղաչեա՛ տէր զհրեշտակ խաղաղութիւն քո՝ որ եկեալ պահեսցէ զմեզ անխռովս ի տան և ի դիշերի։

Եւ մարդասիրութիւդ քո յիշեա զմեզ տէր՝ յիշեա զմեզ, յորժամ գաս արքայութիւն քով, և ողորմեա մեզ։

Կրկին։

Ակնկալութիւն ի խոստովանութիւն ապաշխարութեան՝ հաւատով զայս միածնի որդւոյն այդ դիցուք ի սիրտս մեր. խնդրելով ի նմանէ զքաւութիւն և զթողութիւն յանցանաց մերոց։ Ա՜ւ զի՞ նա ինքն նախախնամողն ամ յաւիտենական. որ եկն կամաւ հօր ի փրկել զաշխարհս. և ասաց՝ զինքն լինիլ քաւիչ մեղաց մերոց. զի ի քեզ են ապաւինեալ անձինք մեր։

որդւոյ եւ հոգւոյդ սըրբ. այժմ եւ
ընդ հանցեն զօրհնութիւն եւ զկատա հօր եւ
ուղղասցեալք հոգւով խոստովանութ
եւ ապաշխարութ մտցեն յեկեղեցի քո
սբ: Նա ընդ ժողովրդեան քում, քեզ
ձամբք՝ բեւեռալ սրտիւք անկցուք եւ
լացցուք առաջի տն արարչին մերոյ. զի
անցուսցէ ի մէնջ զցասումն պատու
հասի յանցանաց մերոց բարերարութ
իւրով: Ամենակալ տեր աճ մեր. կեցո
եւ ողորմեա:

Ընդ:

Ձի աճ փրկուե մերոյ՝ որ ողորմած ե
ես և գթած. երկայնամիտ բազում
ողորմ, և զղջանաս ի վր չարեաց մարդ
կան. որ ոչ կամիս զմահ մեղաւորին.
այլ զդառնալ նր ի չար ճանապարհէն
և կեանլ: Դու տր՝ առաւ ողորմութիդ
քոյ մխիթարեա զծառայքս քո. և տուր
տոչս տեղի ապաշխարութե: Հաշտեա
մարդասիրութիդ քով. և արա զառաջ ան
դադան եկեղեցւոյ քում սբոյ: Ոպ զի ա
ռաղջապետալք հոգւով խոստովանութ
և ապաշխարութ մտցեն յեկեղեցի քո
սբ: Նա ընդ ժողովրդեան քում, քեզ
հանցեն զօրհնութի և զկատա հօր և
որդւոյ և հոգւոյդ սբոյ. այժմ և

Ի նեղի իմում ուղղակնդիր ինձ, և՛ ի միտս առ զաղաղակ իմ։

Ողորմեա՛ ինձ ըստ մեծի ողորմութեան քումմէ, Տէր, և ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա զանօրէնութիւն իմ։

Զի զքեզ ապաշխեմ ինձ, և առաւօտս լուիցես ձայնի իմում. կնդ առաւօտս պատրաստեցայ, յանդիման լինիլ առ քեզ։

Զի ոչ բնակիչն առ քեզ չարիք, և անօրէնք ոչ բնակեսցին առաջի աչաց քոց։

Ատեցեր զամենայն, որք գործեն զանօրէնութիւն. կորուսանես զամենեան որք խօսին զսուտ։

Զայր արիւնահեղ և զնենգաւոր պիղծ առնէս դու Տէր. այլ ես ըստ բազմութեան ողորմութեանդ քումմէ մտից ի տունդ քո. և երկիրպադից ի տաճար սուրբ քո ի երկիւղիւդ քո։

Տէր առաջնորդեա ինձ յարդարութեանդ քումմէ. վասն թշնամեաց իմոց. ուղիղ առ զճանապարհս քո առաջի իմ։

Զի ոչ է ի բերանս նոցա ճշմարտութիւն. սիրտ նոցա նանրութիւն է։

Ոչ պերեզմանք քաց են կոկորդք նց. և
լեզուօք իւրեանց նենգաւորք եղեն։
Դատեա, զնա աճ՝ զի անկցին ի խոր-
հըրդոց սրտից իւրեանց. ըստ բազում
ամբարշտութե նց մերժեա զնոսա. զի
դառնացուցին զքեզ։
Ուրախ լինիցին ամքն՝ որք յուսացեալ են
ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնակ
կեսցես դու ի նա։
Պարծեսցին ի քեզ սիրելիք անուան
քո, զի օրհնեսցես դու զարդարն. ար
ոյ զինու հաճութե քո պսակեցեր զնա։
Ի ցաք առաւօտու ողորմութե քով. ցըն
ծացաք և ուրախ եղաք՝ զամ աւուրս
կենաց մերոց։
Ուրախ եղաք փոխանակ աւուրցն, յո
րս խոնարհ արարեր զմեզ, և ամացն՝
յորս տեսաք զչարչարանս։
Հայեա ար ի ծառայս քո՝ և ի գործս
ձեռաց քոց, և առաջնորդեա որդւոց
նց. եղիցի լոյս տն մեր ի վր մեր։
Ո՛ գործս ձեռաց մերոց ուղիղ արա ի
մեզ ար. և զգործս ձեռաց մերոց յա
ջողեա մեզ։

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր՝ Տէր՝
լուր ձայնի իմում։
Եղիցին ականջք քո ի լսել ձայն ա-
ղօթից իմոց։
Թէ զանօրէնութիս իմ քննես Տէր՝ Տէր,
իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո. զի ի քէն
է քաւութիւն։
Վա՞տ անուան քո համբերի Տէր. համ-
բեր անձն իմ բանի քում. յուսացաւ
անձն իմ ի Տէր։
Ի պահէ առաւօտու՝ մինչև յերեկոյ.
ի պահէ առաւօտու՝ յուսացաւ իսրայէլ
ի Տէր։
Զի առնէ է ողորմութիւն բազում, ի նմանէ
է փրկութիւն. և նա փրկեսցէ զիսրայէլ յամ-
ենեղութեց նորա։
Ի սելի արա ինձ առաւօտու զողորմու-
թիւնս քո. զի ես ի քեզ Տէր յուսացայ։
Ծանոյց ինձ ճանապարհ յոր և դնացից.
զի առ քեզ Տէր համբարձի զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեացդ իմոց Տէր. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո՛ ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես Աստուած իմ։

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ
ի յերկիրն ուղիղ։
Այո՛ անուանդ քո՝ Տէր՝ կեցուսցես զիս,
արդարութիւնդ քով հանցես ի նեղութենէ
զանձն իմ։
Ողորմութիւնդ քով սատակեա զթշնամիս
իմ. և կորո՛ զամենայն նեղիչս անձին իմոյ,
զի ես ծառայ քո եմ։
Ընդ յանուանդ քում կեցո՛ զիս, և ի
զօրութենէ քումմէ հերձ զրա ինձ։
Ընդ լուր ողորմիդ իմոց. ունկնդիր եղ
ինձ ի բերանոյ իմոյ։
Ոտարք յարեան ի վեր իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ո՛չ համարեցան
զքեզ յաջ առաջի իւրեանց։
Ընդ այդ աջ օգնական իմ. և Տէր ընդու
նօղ հոգւոյ իմոյ։
Դարձո՛ զչարն ի թշնամիս իմ
ճշմարտութենէդ քով սատակեա զնոսա։
Այս կամօք խոստովան եղէց անուան
քում Տեր, զի բարի է։
Ձեռամ ներգուէ իմմէ վիրաւորեր զիս. և
ի թշնամիս իմ տեսես ակն իմ։

առ ի՝ պատուիրանացդ քոց ուսուցեալ՝ հնո-
ղութիւն մեղացն ընդունիցի։ Ոչ ինչ ար-
գելու ձեռնադրելոյ զայն, որ ոչ ունի
զկին։ Ոչ ինչ արգելու ձեռնադրելոյ զայն,
որ ունի զկին, եթէ ոչ ունիցի զերկուս
կամ զերիս կանայս։ Ոչ ինչ արգելու
զայն, որ ունի զկին, եթէ ոչ ունիցի
զերկուս կամ զերիս կանայս։ Ոչ ինչ
արգելու զայն, որ ունի զկին, եթէ ոչ
ունիցի զերկուս կամ զերիս կանայս։
Ոչ ինչ արգելու զայն, որ ունի զկին,
եթէ ոչ ունիցի զերկուս կամ զերիս
կանայս։ Ոչ ինչ արգելու զայն, որ ունի
զկին, եթէ ոչ ունիցի զերկուս կամ
զերիս կանայս։ Ոչ ինչ արգելու

ղէ՞ղք և սպասաւորքդ հրեշտակաց զինն
ուրուն՝ մաղթեցէ՞ք զնոքն տեառն
վասն մարդկան երկրաւորաց. ընդ
Երկնաւորաց դասուց վերնոց օրհնա
բանից քոց զբարձնոց. քաղցրասցի՞ն
առ քեզ դրդմունք որ ելցեն ի մեր ձայն
մաղթանաց. զնոսա և տայցե՞ս մեզ պահ
պան յայսմ կեանս մինչ ի վախճան. ընդ
Օրհնեցէ՞ք և արուեսդ իշխանութեց
և պետուեց՝ ասէ՝ ամ՞ անուանելոյ որ
ի յերկինս պաղատանօք՝ ընդակ քո
ուրախութի՞ զմեզ յօր մահու և յա
րութե՝ ընդ նոսին օրհնել հոգեւոր
զգեցեալ ընդ հօր միածնի որդւովն
Նորէ վ՞ երդուեալ աւուր արարչա
երդուեալ տարուն՝ ո՞վ յովհաննէս ոդիւնն։

Ոսկեան բանն որ ընդ հօր արարչա
կից և համազօր՝ յերկրորդ աւուր
գործոյն զատոյց ընդ երկինս և զտա՞նկ
ըս բաղխեցոյց՝ ոսկ՝ ի յերկրորդ դա
րման դարձեա՞լ գործոյն հաճեցիր ցաման
քեցոյց՝ զնօր տապանաւն խր ա՞զգե
ցոյց ըզկենդա՞նեաց սեռս ա՞ճեցոյց՝

տուք օրհնութիւն անձամբ լուսոյն հօր
և որդւոյ և նոցա հոգւոյն սրբոյ.
Որոց ծառայ երկրի զգալեաց սըր-
կեաց և զտունկս իմանալեաց. զհե-
ղեղ մեղայն ցանկութեամբ զդասս այր
դարոց բազմացուցեալ. յորոց և մեծ ծն
ի ծննդոցս կանանց միջնորդ հնարհաց
և օրինաց. տուք օրհ.
Ոչ գտաւ ի երկնից զհնութիւր արքայն
թեն աւետաւոր. խնդրեա զընել ելս
ի սրտի առ ի հոգւոյս տրտմականէ.
յուխտել տեղի և արձնակայն ի խոս
տացեալն որդւոյ մարդկան. տուք.
Յառաջդին հօր ըսպասաւոր և յար
գանաէ երկրպագօղ. կարապետ և
մկրտութիւն այնմ որ մեղաց մերոց քա
ւիչ. լեր բարեխօս առ նոյն զքրիստ
ջընջել զգիր մեր յանցանաց. տուք.
Ո հօրէ լոյս ծագեցար մեռանել ընդ
թեա կենդանարար. անուսքեցեր յա
ռաջընթաց նբ զյոյսն հաստատել քարող
կենաց. սիրեն հայցմամբն ամենակալ
ըզպատգամատուս մեր ընկալ. տուք.

Աստուածային երկիւղս եւ ի հողմ
նիւթեայ եւ հրեշտակին. արժանաց
ցո զգեզել նորին նեղ եւ անցուկ ճա
նապարհին. զի հետեւողք լինիմք նորին
հօր քո վերին օրհնեալին. Ա՛ստի
ցուք ընդ երջանկացն որդւոյց լուսոյ
քեզ երկրպագութիւն։

Արե՛ւ ընդ հրեշտակն առաւր արարչո՛ւն. և ընդ
հրեշտակն դարո՛ն. և ընդ առեալսդ ճաճանչին։

42 Աստուածն անդրդի և անկրքնաճիկն հալա
ծուցաւ յօրն ամառոյին. լոյսն այնպոյ
ճաշա յօր էրերոդիոն յարեգակեան
նիւթ հաւաքեալ. լուսինն ի տիպ
լուսոյ ստեղծեալ և աստեղոց պարզ
յօրինեալ. օրով օրհնի ստեղծողն երից
իւրանաւոր պաշտօնէիւքն։

Ստածկեալ խորհուրդքն ճանուցան
երերոդիոն դարուն խաչհակաւ. ի երերոդիոն
ըն կատարեալ հրեշտակին ետ զանեւթիս
դակիր ի քեզն մարգոյ պարծանակիր.
յոր օրհնեցայք ազգ երկրածիկիդ տուք
ծրնաւորին պետոյ կամ։

Այս

Պուսի նախնոյ մօրն Լայի յորմէ ա
զամըն հինն պարտի։ բաժնեան անէծքըն
տըրտմակա՛ն քո՛ սը ծընդեամբ կոյս
մարիամ. ազաչեա զքո միածինն Թո
ղու ըզմեզ որդւոց նոցին ։ յոր ։
Հարան ընծայեաւ յերկրէ յերկինս
յոր հանգեաւնամք առ քեզ պհոգին ։ յոր
լսես զոր զաւետիս խընդրեա լինել
մեզ լըսելիս։ զձայն աւետեաց քո միած
նին եթէ եկայք օրհնե՛լք հօր ին. յոր։
Զայնիւ առ քեզ ետր պաղատիմք և ա
ռաջի քո ա՛նկանիմք։ աղաչանօք ա՛ծած
նին հիջի՛ իմ՛ինչ ըզբաց հնոցին ։ տիւր
արտասուօք զմեզս ջընջել և վերս
տին զմեզ նո՛րոգել ։ յոր ։
Ո՛վ ե՛ւաւետ Հարտարապե՛տ անցե՛ր ընդ
ծով կենցա՛ղս անհե՛տ ։ վերաբերեա
ընդ պե՛տրոսի զմեզ ի յա՛ւերաց մեզա՛ց
ծովէն ։ պա՛ղատանօք գերաշխարհին ա
ռաքելական քոյ ծընողին ։ յոր օրհնե
ցա՛ք ազգ երկրածի՛նք տուք ծրհնո՛ւ
թի՛ւն ։

դեռ ի հնոյ մեղաց. տամ.

Սրբոցդ տիեզերաց ի նախահօրն
յանցանաց. նորափետուր զարդարեա
զիջ զեկեղեցիս հեթանոսաց. պատա
սեցէք առ նոյն գրքաճշ զմեզ նորո

Յուրախութեան անզրաւականն ի հար
սանիսն անապականն. զձեզ առաքեաց
հայրն փառաց հրաւիրատուք սրբոյ
մահանաց. ոչ հարսանեացն այն հայեց
ցիք ըստ ձեզ լինել մեզ պարակից. տամ.

Ա՛ծառայութեամբ բանն ի հօրէ յոր
հինգերորդէն հրամայէ. բըզևսեալ ի
ջրոց սեռք կայտառաց և թևաւորս օ
դահանաց. ինչ ի գարձն հինգ մը
կըտրէն յամպն և ի ծովն խորհիլ
հին. տաղաւք հրաշից ներգործողն
պատիւ և փառք անեղ բարձրի՛ն.

Աքերատիպն օրինակի առաքելոցն
քն. որք ի ծովէն տիեզերական ի
յերկնայինսըն կոչեցան. անցին ընդ
ծով աշխարհական և ի հնգին մըկըր
տեցան. տամ.

Ե ինօղ էլցըս Համայնից արարածոց
ի յանգոյից. նոյն շինեցեր զեկեղե
ցի վէմդ ի վր վիմին բանի. ընդ ե
դեալ հիմունա ի նոր սինա լըմբ
յօդեա շինմամբ ի նոյն. տա
Աւրախացաւ գնացիւք գետոյց քա
զաք ի քէն շինել յոր. յօրմէ վըտա կիք
շնորհաց հոսեն զոգիս մարդկան ա
ռաքանեն. աղբիւ և մեշ ի ջրոյն կե
նաց հայցմամբ հոգւոյն մասնուակաց.
զի բանաւոր երկիրըս քո պըտղաբերի
ի փառս քո։

Լուծ վր վէյէրսէէ տուր արարչութեն. և վր
վէյէրսէէ դարուն. և ի խաչելութեն էն։

Ընդ հանդուրժեալ բնութիւ բարութեն ուր
ունել սիրոյն զանձաւ բարին. այլ
ստեղծեալ մարդ յիւր պատկերին ի
վերայրարդն առաքուսին. և ի յերբեր
ժամ զկորացիննն ի յօգնութիւ ետ հո
գածնին. վրս ի դրախտին եդ վայե
լել բայց ի պըտղեն մահու ամրգե
ցաւ ի պատուհասեալ առ դատաւորին յետ յան
ցանացն ադամըն հին. զկինըն պատ

ձա՞ռ եդեա՛ք խաբմա՞նն և կին՛ն զո-
ձըն դա՛ւաճան. ո՛րով երկերա՞ այս ա՛նկի
ձա՞ռ փուշ և տա՛տասկ ի՛ամա՛ բուսա՛ւ.
վը՛ճիւռ մահա՞ մարդո՛յն տըւա՛ւ դառ-
նալ ի՛ հող ուստի՛ ստե՛ղծա՛ւ։
Ա՛յ ընկեր փուքա՛յր հայրը՛ն փառաց
ըզգո՛ւր պա՛րտեաց մե՛ր յա՛նցանաց. ո՛րով
զգեցա՛ւ որդի՛ն զըկա՛ծ ի վե՛ց դա՛-
րուն զմարմի՛ն մեղաց. հո՛ր հաճո՛ւք
ի՛մա՛հ խաչի՛ն եկի՛ն կա՛մաւ ի յո՛ւրբա-
թի՛ն. գաթո՛ղն զեղա՛ւ ի հի՛ն զաւակի՛ն
փոխան գա՛ւառանցն օ՛րհնա՛կի՛ն։
Ա՛ւա՛ծիւ լուա՛ր պատուի՛րանի՛ն ար-
դարո՛ւթե՛ ձանձա՛պարհի՛ն. բա՛րձրանա
լո՛ւ գո ի՛ խաչի՛ն բարձրացո՛ւցեր զմեզ
ի՛ յերկի՛նս. գո՛ւ անպատո՛ւմ խոնա՛ր-
հո՛ւրդ և կանգո՛ւր խաչե՛լո՛ւթի՛ն.
հա՛շտեա ընդ մե՛զ տէր գըթո՛ւթի՛ և
թո՛ղ ըզ մեզ ոդո՛րմո՛ւթի՛։
Ա՛ծա՛կալիդ սերո՛վբէից և ա՛հա՛ւոր ըղ-
քրո՛վբէից. խո՛նարհեցա՛ր ի՛ ջո՛ւրս
գա՛նա ջո՛ւրըդարձի՛ն բնո՛ւթ մարդկա՛ն. ի՛
խաչի՛ն զմեզս սպա՛ներ և զդատա՛ւկինիք
մահո՛ւ լուծե՛ր. հա՛շ։

Յիշեալ վեց օրինէրդէ առաջ արարչութեան եւ վեց օրինէրդէ դարուն. եւ ի խորհուրդ հանգստեան

Յիշեալ կետ ստեղծման արարածոց շաբ-
հանդեսա կեցցեն օրն ի գործոց. այն
որ հանդիստ աշխատելոց եւ կանգնի
գործ ի եղելոց. ուստի եւ մեզ յայս
հաստատուն եւ հանդիստեամբըն շա
բաթուն. թէ առ գործել զգործս
ամի անդ ի հանդչել ընտրեցիմ։
Նմանութեամբ վարդապետութիւնք յօրինակ
կէ տալն խրատուն. որ ի կերկրորդ ա
րարչութենէն կետ կատարման անօրէ
նութեն. կեցցենէրդէ օր հանդիս
առեալ մարմնով ի գերեզմանն.
զկատարեալ հոգիսն վերջացեալ զանանց
հանդիստն պատրաստեցի։

Յօղդ որ ի քէն կողջ ցօղեալ բերէր
կեցոյց զմանուշակն. ի քէն ի հնդ
մահճ նոցին և բուսոյսոյց յօրէն
վերջին. կնդանաւարար ձայնիւդ քո
կոչեա զնոսա ի կեանս քո. և դասե
ցո ընդ արդարոցն երգել քեզ փառս

ընդ գլխաւորեանն։

Ի լուծեալ զնուէնն կենաց ունօղ
դարձոյց յանցանքն ի մահու հնդ.
լոկ անմահի դ մեռելոյն շնորհեաց
դարձեալ զանմահութի. զնոր են ընդ
քեզ թաղեալ մահուամբ աւազանին
մկրըտութէ. յորո ընդ քեզ կոյին
փառօք արեգական նըմանն լուսոյ վե
ճայլին արդարըդն յարքայութեն և
ձըգնաժամըդն ի հանդերսեանն. մոր
տիրոջըդն պըսակին և կուսանաց լապ
տերըդ վառին. դասեցո որ ընդ նո
սին որք զքեզ ընծայ խոստովանին. որ
դարուէ մի դատեսցին այլ դըրթուէ
քո քաւեսցի։

Զոր անպատուամբ խոնարհուէդ որ թա
ղեցար մեռելոյն. և յարուցեր յոր
ուց

ՔՈ.

(Գնեա մեզ ար. օգնեա մեզ ած փրց
կիչ մեր՝ վա մեծի փառաց անուանդ

Ա՛ղաչանք պահոց չէ ապաշխանին։

Լսա՛ք զո եղիցի մեզ ապաւէն ար յա։
յորժամ երև խա փառօք Հօր ընդ ամպս
լուսաւորս։ Այնժամ մեք մի՛ ամաչես
ցուք յուսացեալքս ի քեզ. այլ զօրու՛ք
քով մեծաւ բերկրեսցուք ընդ աջմէ
քումմէ՝ որպէ զորդիս լուսոյ և որդիս
տուընջեան։

Վ՛ՐԱՐՈՂ։

Ա՛ղաչեսցուք զամենակալն ած, զի պահ
պանեսցէ զժողովուրդս իւր ընդ Հովա
նեաւ նը և պատուական խաչիւն իւ
րով ի խաղաղութե։ Ա՛մենակալ տեր ած
մեր. կեցո՛ և ողորմեա։

Ա՛ՂՕՐԴ ՊԱՀՈՑ։

Ա՛ղաչեմ զքեզ տեր. օգնեա մեզ ած փրկիչ մեր՝ վա՛ մեծի փառաց անուանդ

քո. եր փրկեա զմեզ, և քաւեա զմեղս
մեր վասն անուան քոյ սրբոյ։ Պարսպեալ
պահեա զտուն ի քեզ զապաւինեալ և
զյուսացեալ ժողովուրդս քո՝ ընդ հո-
վանեաւ սրբ և պատուական խաչիդ
քում ի խաղաղութե։ Փրկեա յերեսել
և յաներևոյթ թշնամւոյն։ Ամբա-
ւորեա զոհութիւնք փառաւորել զքեզ
ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ. այժմ և։

Յիշեա եր զպաշտօնեայս քո։

Խաչերար և բազումդ որմ ձեռ. քո։

Օրհնեալ եր մեր յս քս. ամէն։

Այս մեր որ յերկինս ես։

զարմանային ամենայն ծոց. ուր ծայրեայց երկ
րի՝ եւ ծովուն հեռաւորաց. յօրհնութիւն նոր օրհնեցէք
Տեառն՝ ձայն նորա. զի ոչ հարաւոյ. այլ ամպք
եւ մէգք շուրջ նմա. արդարութիւն եւ դատաս
տան՝ ուղղութիւն աթոռոյ նորա։

Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հրեշտակք նորա. օրհնեցէք
զնա ամենայն զօրք նորա. արեգակն եւ լուսին օրհնեցէք
զնա. ամենայն աստեղք լուսոյ. երկինք երկնից օրհնեցէք
զնա. եւ ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցեն զանուն
Տեառն։

Օրհնեցէք զՏէր ամենայն հրեշտակք նորա. օրհնեցէք
զնա ամենայն զօրք նորա. արեգակն եւ լուսին օրհնեցէք
զնա. ամենայն աստեղք լուսոյ. երկինք երկնից օրհնեցէք
զնա. եւ ջուրք որ ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցեն զանուն
Տեառն։

Օրհնութիւն եւ փառք հոգի եւ
իմաստութիւն գոհութիւն պատիւ զօրութիւն եւ
զօրութիւն Աստուծոյ մերոյ յաւիտեանս յաւիտենից
ամէն։

Ալէլուիա։

Յարեաւ Տէր ի մեռելոց իբրեւ զքնացեալ. զի
հզօրեսցէ եւ ի հարբելոյ. ապա զարկ
զթշնամիս իւր յետս. ամօթ յաւիտենից
տացէ նոցա։ Ալէլուիա։

զին նա փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց եւ ի ցան-
մեացն։ Ունիտիւք զայծ աղաչեսցուք.
զի նա փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց եւ ի ցան-
մեացն։

Յարեւելից մինչեւ ի մուտս արեւու ըն-
տիր տեղիս քրիստոնէութեանդ, ուր եւ
կարդան զանուն տան արքունի՝ որ ա-
ղօթիւք նոցա եւ բարեխօսութեամբ մեզ ողոր-
մեսցի։ Ունիտիւք զայծ աղաչեսցուք.

կուրծքէ աշխարհի։ Ընկալցի զուխտս
և զնդրուածս սրտից մերոց։ և արժանի առասցէ զմեզ հաւատոց և պատուիրանաց իւրոց ընդ ամս սուրբս իւր։
Ամենակալ տէր աճ մեր։ կեցո՛ և ողորմ։
Օ՛ առաւօտս լուսոյ և զառաջակոյ օրս խաղաղութիւն անցուցանել՝ հաւատով՝ի տունէ խնդրեսցուք։ Օ՛ հրեշտակ։
Օ՛ քաւուի։ Օ՛ նոյ։ Եւ ևս միա։
Օ՛ անձինս ողորմեաց։

Աղի։

Յարևելից մինչև՝ի մուտս արևու օրհնեալ ես տէր։ վասն զի թագաւոր քաղցր ես։ և անուն քո աւետիս ընդ ամ տիեզերս։ Քաղցրասցին սաղմոսերդութիւք մեր առաջի քոյ։ ելցեն իրաւունք յարդարութիւն քումմէ՝ի տկարութիւնս մեր, և փառաւորեսցի ամենաւքք անուն քո։ Եւ մեք արժանի եղիցուք կալ՝ի պատուիրանի քում։ և քեզ երգել զօրհնութիւն և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ նոյ։ այժմ և։

Ա՛ծ միանձնաւոր՝ ած յաւիտենական-
որ՝ ի ստորին աշխարհս լոյս ծագեցար՝
և լուսաւորեցեր զմեզ՝ ի խաւարային
մեղաց մերոց։ Որ վն մեր՝ ի քաւու-
թիւն եկիր անջափդ ած. և հեղեալ
ծաւալեցեր զընտրհս հոգւոյդ նոյ յա-
րարածս քո։ Ա՛յժմ և յաւիտեան ժա-
մանակաց բարեբանեալ ես ամենամեծդ
ած, ընդ հօր և ամենասնբ հոգւոյդ.
այժմ և։

Սաղմոս. 99։

Ա՛ղաղակեցէք առ տէր ամենայն երկիր. ծա-
ռայեցէք տեն ուրախութիւն։
Ա՛տէք առաջի նր ցնծութիւն. ծանեք
րնւք զի նա է տէր ած մեր։
Ա՛յն արար զմեզ, և ոչ մեք ես. մեք
ժողովուրդք և խաշն արօտի նր։
Ա՛տէք ընդ դրունս նր խոստովանութիւն,
և օրհնութիւն՝ ի յարկս նր։
Խոստովան եղերուք տեն, և օրհնեցէք
զանուն նր։
Զի քաղցր է տէր, յաւիտեան է ողորմութիւն նր.
ազգէ մինչև յազգ է ճշմարտութիւն նր։
Փառք հօր և որդւոյ և։

Ա՛ըգնաւուխ ըզ ամատուծոյ . և՛ ժա
ռանգուրդք երկնից աղքատքեն .
ալխատ ըզ փոխանակեաց զանշատուրա
տուխ զանանցը՛ն բարուխան . բարե
խօսեցէք աս տըր վասըն մանկանց ե՛
կեղեցւոյ ։

Ա՛շխատասխիք պանճալիք . և՛ սիրե
ցեալք ի՛ յերկինսըր հօրէն . ալխ ըզ
մըկըրտեցայք ընդ քի՛ արեամբ ձերով
ի՛ մահ խաչին . բարեխօսե՛ ։

Աշրտխրուխ ցանկալիք . և՛ օրհեվանդ
հոգւոյն ճշմարտութեն . ալխ ըզ
յաղթեցէք հոդւով կարեաց և՛ ցան
կութե . բարեխօ ։

Պահքերուխ աշխարհի . և՛ բաղձալիք
վերնոցը՛ն պետուե՛ց . ալխ ըզ երա
նուքեան մասին հասիք քան զամե
նայն ալդիս մարդկան . բարեխօ ։

Ամատուխ ապաստրանք . մանկունք
սիօք և կատարեալք իմաստութե .

Նաւուրայն՝ աղաչեմք ողորմեայ։

Աղաղակ։

Ղազարէ ողորմեայ մեր քահանայ՝ ա-
ղաչեմք ողորմեայ. վասն աղօթից սուրբ Հօր
մերոյ Ներսիսի Շնորհալւոյ։

Ա՛ղաչեմք ողորմեայ Տէր Աստուած մեր
քրիստոսի. քահանայութեանդ վերայ
վասն ա՛նձին մերոյ։

Ա՛ղաչեմք ողորմեայ Տէր Աստուած մեր
քրիստոսի. ողջ ժառանգութեամբ մարմ
նով վասն ա՛նուանն տեա՛ռն։

Ա՛ղաչեմք ողորմեայ Տէր Աստուած մեր
ընձայիւք. հա՛յցեցէք յի՛ սէր հոգւոյն
տալ մեզ երկնային։

Պահելիք վերնոյ դասուց. պա՛րծանիք
աշխարհի. խո՛նդրեցէք զխաղաղութի՛ւն
տալ եկեղեցւո՛յ։

Պա՛տարագ սէր պատարա՛գք հա՛ւատոյ
մանկունք. հա՛յցեցէք լինիլ և մեզ
ձեզ պա՛տահ կամ կին։

Աղերսանք։

Ղազարէ ողորմեայ սուրբ քահանայ՝ ա-
ղաչեմք ողորմեայ. վասն աղօթից սուրբ Հօր
մերոյ Ներսիսի Շնորհալւոյ։

Բարով։

Ալէ Ճգնաւորըդն աղաչեցուք զքեր, որք զբարն պարտեցին՝ նեղութենեն համբերեցին։ Յուսեղէն և երկնային անթառամ պսակացն արժանի եղեն։ Աղօթիւք նոցն, և բարեխօսութեամբ մեզ որոց մեսցի։ Ամենակալ տեր ողորմեա։ և ողորմեա։

Աշխ։

Ալէ ես տեր, և՛ի բաց հանդուցեալ. և մեք ոչ վկայութեաս աղաչեմք զքեզ. բարեխօսութիւն ոչ ածածկին՝ և աղաչանաց ոչ դադց քոց. մի՛ մերժեր զմեզ յողորմութենէ քումմէ. այլ կեցո զմեզ աղօթիւք սուրբն. զի դու ես բաղում ողորմ Աստ. և քեզ վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և։

Յիշեա՛ տեր զպաշտօնեայս քո։
Բարերար և բազումողորմ Աստ քո։

Սաղմոս. 62։

Աստ Աստ իմ, ես առ քեզ առաւօտ առնեմ. ծարաւեաց առ քեզ հոգի իմ։ քանի պատիկ ես և մարմին իմ։

Որպէս երկիր անապատ և անջուր, ուր
ոչ գոյ ի նմա ջանապարհ։
Այսպէս ի սբա երևեցայց քեզ, տեսա
նել զիմձ զօրութիւն քո և զփառս քո։
Այո՛ զի լաւ է կենդանութիւն քո քան
զկեանս իմ. և շրթունք իմ գովեսցեն
զքեզ։
Այսպէս օրհնեցից զքեզ ի կեանս իմ,
և յանուն քո համբարձից զձեռս իմ։
Որպէս ի ճարպոյ պարարտութեամբ լցցի
անձն իմ, շրթամբք ցնծութեան օրհնեսցե
զքեզ բերան իմ։
Օ՛ի թէ յիշէի զքեզ յանկողնի իմում,
ընդ առաւօտս կանխեալ խօսէի ընդ քեզ։
Օ՛ի եղեր իմ օգնական, ի հովանի
թևուց քոց ցնծացայց։
Կպին զհոգի քո անձն իմ. և զիս ընկա
լաւ աջ քո. և նորա ի նանիր խնդրե
ցին զանձն իմ։
Մտցեն ի ներքոյ անդնդոց երկրի.
մատնեսցին ի ձեռս սրոյ, և բաժինք
աղուէսուց եղիցին։
Թագաւոր յուսացաւ ի Տէր. գովեսցին
ամենեքեան՝ որք երդնուն նովաւ.

Ամբեան՝ որք հայէին ընդ նա։
Եւ եղեալ տղայոց եղեն վէրք նոցա, և խռովեցան ցան ի նա լեզուք նոցա, և տիարա-
նել ինձ որոգայթ. և ասացին ոչ տե-
ցան ի քննել զքննութիւն։
Ասացեալ այր ի խորհուրդ սրտի իւրոյ,
և բարձր եղիցի ձայն։
Ոչ ուր ձայ աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. յերկիւղէ Աշնամոյն վերա-
կեա զանձն իմ։
Ոչ ածից ես զիս ի ժողովոց ջարաց, ի բազմութիւն՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։
Որք սրեցին որպէս սուսեր զլեզուս իւրեանց. լարեցին զաղեղունս իւրեանց հանց յիւս դառնութեան։
Ձգել ի պաղտնիս այնոցիկ՝ որք ուղիղ են սրտիւք. յանկարծակի ձգեսցեն ի նա, և մի՛ երկիցեն։
Որք զօրացուցին յանձինս իւրեանց զբան չարութեան. խորհեցան թաղուցա-
նել ինձ որոգայթ. և ասացին ոչ տե-
սանէ զսոյս ևս։
Պննեցին զանօրէնութիւն, պատրաստե-
ցան ի քննել զքննութիւն։
Ամահիցէ այր ի խորհուրդ սրտի իւրոյ, և բարձր եղիցի ձայն։
Եղեալ տղայոց եղեն վէրք նոցա, տիարա-
ցան ի նա լեզուք նոցա, և խռովեցան
ամբեան՝ որք հայէին ընդ նա։

Աղիկեաւ ամմարդ. ի պատմել զգործս
սոյ, և զարարածս նը ի միտ առին:
Ուրախ եղեցի արդար ի տը, և յուսաս
ցի ի նա. նուաւ դովեսցին ամբեան,
զոք ուղիղ են սրտիւք:

Ղուկ:

Ոյա աշակերտ լուսոյ առաջինն էր.
բնակեաւ ի լոյս յանմատոյց հայր
երկնաւոր. ի գասուց լուսեղինացն
ծրհնեալ. ի ծագել լուսոյ առաւօ
տուս. ծագեաւ ի հոգիս մեր ըզլոյս
քո լմանալի:

Ոյա ի լուսոյ ծագումն արեգական
արդար. անճառ ծընունդ հօր որ
դի. յառաջ քան զարև անուն քո
գոլեալ ընդ հօր. ի ծագել:

Ոյա ի հօրէ բըղխումն աղբիւր բա
րութ. հոգի սրբոյ նը ոյա. մանկունք
եկեղեցւոյ ընդ հրեշտակս ըզքեզ
բարեբանեն. ի ծագել:

Ոյա երրեակ ու մի անբաժանելի նը

Ա. Ողորմեա՛ մեզ Աստուա՛ծ մեր , ողորմեա՛ մեզ ըստ մեծի ողորմութեան քո . և արա՛ առ մեզ ըստ բազմութեան ողորմութեանդ քոյ ։ Լո՛ւա զանօրէնութիւնս մեր , ողորմեա՛ մեզ աճապարանօք ։ Զի մի՛ ընդ մեզ յաւիտեան բարկանայ քեզ ։ Այլ ընդ մեզ ըստ քաղցրութեան քում վարեա՛ ։ Զի ողորմեսցես մեզ ։ Ամէն ։

Ց. Ա՛յցելո՛ւ Տէր ամենակալ ի վերայ ազգիս մերոյ , զոր ընտրեցեր ժառանգութիւն քեզ ։ Ընկալ զաղաչանս նոցա մեր քոց պաշտօնէից ։

Ա. Ո՛վ հօրդ ծադո՛ւմն անճա՛ռ և այրեցո՛ղ զակն արդար . ծաղեա՛ ի յանձինս մեր զլոյսդ ո՛ղորմութեան ։

Ա. Ո՛վ հօրդ բա՛ղխեա՛ հոդի՛ պղծութեան բաւարա՛ր . լո՛ւսով քով լցո՛ զմեզ մեզ յայսմ առաւօտեա ։

Ա. Երեք անձի՛ն և մի՛ բնութի՛ւն . մի՛ ծո՛ւթիւն . զքեզ խոստովանիմք յաւէտ ընդ երկրպագութիւն ։

Ա. Աղերսանք ։

Լսուսիդ քո քա՛ւ առնել հաւատացեալ ժողովրդեանդ քոյ . և՝ ի նա խոշտանգ քո փրկիչ հաւատոցդ ։ Ո՛ւր մեզ աճ փրկիչ մեր , տո՛ւր մեզ զնահատութիւն

զիս ։

Ի վայրի դալարուղ՝ անդ բնակեցոյց
պահատեցի ։
Այլ հովուեցեր զիս ։ և ինձ ինչ ոչ
պակասեցի ։

Սաղմոս ։ 22 ։

Եւ քեզ վայելէ փառք իշխանուէն և
ի դու ես օգնական և փրկիչ մեր ։
Ո՛վ
առանց գայթակղուե կատարեցուք ։
ղածուէն վարեցուք զկեանս մեր ։ և
ունջեան ։ ոչ զի ի գալ աւուրս երկիւ
արա զմեզ որդիս լուսոյ և որդիս տը
զարդարուե և զիմաստուե զմեզ քո ։
նային խորանդ ։ Ցադեա առ մեզ
մեծդ աճ ի քո անապական և յերկ
պաշտօնս՝ ընկալ ամենակալ ամենա
Ո՛ աւաւօտու զաղօթս, և զբանաւոր

Կ՚ըսէ ։

ուան իւրոյ ։ Ամենակալ Տէր ։
մուէն իւր ի վէր փառաբանչաց ան
ծադեաց զմեզ աւաւօտու յարարածս
իւր ։ ծադեցեալ և այժմ զառաւ ողոր
փառաւորեցուք զամենակալն աճ՝ որ

Կ՚ըսէ ։

Եւ ես խաղաղուե զնոր աղա ։

Ա՛ն

ի յերկիր ուղիղ։

Կոչի զո բարի՝ առաջնորդեացե ինձ
ես աճ իմ։

Ասո ինձ առնել զկամս քո. զի դու
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց ար. զի
զի առ քեզ ար համբարձի զանձն իմ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնացից.
ի տան ան ընդ երկայն աւուրս։

Ողորմութի զո ար զհետ իմ եկեսցէ՝
զամ աւուրս կենաց իմոց. բնակիլ ինձ

ոպ անապակ արբեցոյց զիս։

Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ զո

ակն յանդիման ներջաց իմոց։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝
ան յանդիմանն ներջաց իմոց։

Յուպ զո և գաւազան, նոքա մխիթա
րեացեն զիս։

Եթէպէտ՝ և գնացից ես ի մէջ ստուե
րաց մահու, ոչ երկեայց ի չարէ, զի
դու ար ընդ իս ես։

Վասն անուան իւրոյ։

Ղարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջ
նորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդա
րութե, վ ան անուան իւրոյ։

Արձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջ
նորդեաց ինձ ի ճանապարհս արդա
րութե, վ ան անուան իւրոյ։

Տէր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունելի
է մեր աճ յակոբայ։

Տէր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունելի
է մեր աճ յակոբայ։

Եկայք տեսէք զգործս Տեառն, զոր
արար հրաշս ի վերայ երկրի։

Եկայք տեսէք զգործս Տեառն, զոր
արար հրաշս ի վերայ երկրի։

Որ դադարեցուցանէ զպատերազմս
մինչեւ ի ծագս երկրի. զաղեղն
խորտակեսցէ, եւ զգեղս կտրեսցէ
երկաթի։

Որ դադարեցուցանէ զպատերազմս
մինչեւ ի ծագս երկրի. զաղեղն
խորտակեսցէ, եւ զգեղս կտրեսցէ
երկաթի։

Դադարեցէք եւ գիտասջիք զի ես եմ
Աստուած։

Դադարեցէք եւ գիտասջիք զի ես եմ
Աստուած։

Բարձրասցիմ ի հեթանոսս, եւ բարձրասցիմ ի վերայ երկրի։

Բարձրասցիմ ի հեթանոսս, եւ բարձրասցիմ ի վերայ երկրի։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի
է մեր Աստուած յակոբայ։

Տէր զօրութեանց ընդ մեզ. ընդունելի
է մեր Աստուած յակոբայ։

Աչքայք և տեսէք զգործս նոյ, որ արար
զնշխան և զարուեստս ի վեր երկրի։
Աչխար զպատերազմ ի ծագաց մինչև ի
ծագս երկրի. զաղեղունս փշրեց, զվէնս
խորտակեց, և զասպարս այրեաց հրով։
Ականխեցէք և ծաներուք, զի ես եմ
Աստ. բարձր եղէց ի հեթանոսս, և
բարձրացայց ի վեր երկրի։
Տէր զօրութեց ընդ մեզ. ընդունելի
է մեր Աստ յակոբայ։
Ոչ յօգնել ինձ նայեաց. և որ յընկ-
կերել ինձ փութայ։
Ոմանցն ետուն և յաւելաւ տալ, ոմանք խընդ-
րէին զանձն իմ. դարձցին յետս և ամ-
մաչեսցեն, ոմանք խորհէին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք.
ոմանք ասէին ինձ վայ վայ։
Ցնծասցեն և ուրախ լեսցին ի քեզ ա-
մենեքեան, ոմանք խնդրեն զքեզ որ։
Ոսասցեն յաւէտ յաւէտ, մեծ է Աստ. և ոմանք
սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ, Աստ օգնեա
ինձ. օգնական և փրկիչ իմ ես. և դու
տէր իմ՝ մի՛ յամենար։

Տուր զօրութիւն ծառայի քո. կեցո զորդի աղախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարութեան։ Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն. զի դու տէր օգնեցեր ինձ, և մխիթարեցեր զիս։

Փառք հօր և որդւոյ և

Լուծ։

Ձ՚այնմ ժամու[illegible]պարտ. և ձկնորսքն զանազան ձկունս ի ծովէն. և կեանս[illegible]նք քրիստոսասէրս. ածեա[illegible]ջնորդեա հոգւոյց մերոց. ձկնորսք ի ձկնորդս կենդանի։ Զոմն ժողովեալ ի մեծամբոխութենէ մարդկան հրամայեաց քրիստոս. մի[illegible]կոյծ և քեզ ձկնորդ մարդկան առնել։

Շարական։

Ձ՚այնապարտ բարի քոյ և ձկնորսքն առաքեալքն. ածեալ ընդ հոգւոյ մերոյց ձկնորդս կենդանի։

Զառաքեցն կենաց մեսից յոր. այծ ձկունս մարկիա. մոյծ և զմեզ առ հայրդ քո. հոգեւորեալդ սրտիւ։

Ստեփան։

Ես ուղեի զգնացս մեր՝ ի ճանապարհ հըս խաղաղութե. եր ուղեի և ա՛ռաջնորդեա հոգւոց մերոց և ամ հաւատացելոց՝ գնալ յարդարութե ճանապարհն, և՝ ի կեանն յաւիտենից։

Բարսղ։

Աղաչեցուք զամենակալն աճ՝ զի յաջողեալ ուղեսցէ ճանապարհս ձեր ամենայն գործից իւրոց՝ ի բարի և՝ ի խաղաղութի։ Ամենակալ եր աճ մեր. կե։

Աղի։

Առաջնորդ կենաց և պարգևիչ խաղաղութե քո աճ մեր. առաջնորդեա մեզ գնալ՝ ի ճանապարհս քո արդարութե. և խաղաղութե ժամանել՝ ի նաւահանգիստն կենաց և փրկութեան՝ շնորհօք ողորմութե քոյ։ Օ՜ի դու ես օգնական և փրկիչ մեր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի և պատիւ. այժմ և միշտ և։

Աղաչեմ առաջի պահոյ. յորս ոճն ոչ լինի։

Օրհնեալ ես տէր Աստուած փրկչիդ մերոյ որ յայսմ ժամ ընդ մեզ ես, և ոչ երբեք թողուս ի ձեռանէ քումմէ զայնոսիկ որք հաւատով և ճշմարտութեամբ կարդան առ քեզ։ Աղաչեմք և խնդրեմք ի քէն տէր, Հանապարհորդակից լեր ծառայից քոց քոյին վերակացուիդ՝ պահելով ի խաղաղութեան. և առաջնորդեա մեզ միաւանգամ խաղաղութեամբ և խնդութեամբ հասանիլ յիւրաքանչիւր ի բնակութիւնս ի քո յայ ի տէր մեր։ Որում վայելէ փառք իշխանութիւն և պատիւ. այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ տէր մեր յաքո. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Յ Յ Յ

Յօղեա յիս միշտ, և սուրբ եղէց.
լուա, և քան զձիւն սպիտակ եղէց:
Լսել արա ինձ զցնծութիւն և զուրախութիւն, և ցնծասցեն ոսկերք իմ
առաւել:
Դարձո զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց. և զամ անօրէնութիւս իմ քաւեա յինէն:
Սիրտ սուբ հաստատեա յիս աստ, և հոգի ուղիղ նորոգեա ՚ի փորի իմում:
Մի՛ ընկենուր զիս առ յերեսաց քոց, և զհոգի քո սուբ մի՛ հաներ յինէն:
Տո՛ւր ինձ ցնծութիւն փրկուեաց քոյ. և հոգեւոր պետուեաց քոյ հաստատեա զիս:
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս քո. և ամբարիշտք առ քեզ դարձցին:
Փրկեա զիս յարեանէ աստ, աստ փրկուեաց իմոյ. ցնծասցէ լեզու իմ յարդարութեան քոում:
Տէր երես զբերանն իմ բանասցէ, բերան իմ երգեսցէ զօրհնութիւնս քո:
Թէ կամեցեալ էիր. պատարագս մատուցանէաք. բայց դու ընդ ողջակէզս
ոչ հաճեցար:
Պատարագ ինձ հոգի խոնարհ. զսիրտ սուբ

մէջ դրախտին։

Ա՛ռ զմանկունս քո զՀաբէլ զոր սիրես, եւ մատո զնա ինձ ի պատարագ։ Եւ ասէ Տէր ցԱբրահամ, մի՛ մատուցաներ զմանուկդ քո ինձ, զի ես ոչ կամիմ զարիւն մանկանց։ Եւ ասէ Աբրահամ, ո՞ւր է ոչխարն զոր մատուցանեմ քեզ։ Եւ ասէ Տէր, ահա խոյն մի կայ յետոյ քան զիս, զոր մատո՛ւր զնա ինձ։ Եւ ասէ Աբրահամ, ո՞ւր է խոյ

Անապատներ թափառէին առանաձրաղիս
հոգի ընտրեցք. ժողովելոցն ի վերնա
ւանն առաքելոցն երկոտասան. ի հրոյ
լեզուս երեւեցեալ յոգիս նոցա վերա
նըստաւ. լուր եղեւ քո ժողովելոցդ
էջ ի առաջ երերմունդ ժամուս։

Աղերսանք։

Յիշեա ժամու աղաչանք իմ այս են, ի մէջ
գոց իմոց եթէ արուր զիս ներ. և յօտարէն
պահեայ զծառայս քո մարդասէր ներ։
Եւ ևս խաղաղութեամբ զներ աղաչեցուք.
ընկալ կեցոյ և ողորմեա։
Որնուխ և փառք հօր և որդւոյ և
հոգւոյն սըբ. այժմ և։
Քարոզ ձեզ պահոցն ի Յովհաննու հանդա
հունոյ առաջեալ։

Աիւրեան ամբեան գոհացարուք զմար
գասիրէն սոյ և զերկիրէն մերմէ յէ քէ։
Որ ազատեաց զաղգս մարդկան ի դա
տապարտութէ անիծիցն. և եբարձ զմեզ
աշխարհի ի ժամուս յայսմիկ խաչին
իւրով. և շնորհեաց առաւտապէս զսար
գևս հոգւոյն սըբ երանելի առաքելոցն։

Խոնարհութիւք հաւատով զի զմեզ ընդ-
մէնեսեան՝ արասցէ հաղորդս մեծաւմե-
ծաց և աճապարին բարեացն այնոցիկ. ա-
ղօթիւք և բարեխօսութիւբ ամենայն. որք
աստ և ընդ ամ տիեզերս։ Այլ զի անսա-
տատ վարուք, և ճշմարիտ առաքինու-
կատեալք ըստ կամաց նոր յոյսամ աշխար-
հիս, զմանն և զվինճակ ժառանգութե-
ընկալցուք ընդ ամ սբս նր. զբնակու-
յաւիտենական և երկնային խորանացն։
Օ՜ որ խոստացաւ սիրելեաց իւրոց ճըշ
մարիտն ամ յն քն. նր մեր կեցցէ և
ողորմեսցի։

Օ՜ ժամն և զառաջակայ օրս խաղաղու-
անցուցանել հաւատով ի նմանէ խընդ-
րեացուք։

Օ՜ հրեշտակ։ Օ՜ քաւուք։ Օ՜ սբյ։
Նաև։ Օ՜ անձինս։ Ողորմեայ։

Աղօթք։

Այր ի քրիստոնէական և յանպատում
Հանդուցեալ ես յաթոռ. և այցելու
ես մխիթ արարածոց քոց։ Այր և ի ժա
մուս յոյսմիկ հեղեր յերանելի առաք

քեալան զընորհս հոգւոյդ սրբոյ ։ Որո
ւեր յառաջակոյց ժամուս՝ և յաւէտ մին
չև ՚ի կենցաղոյս աւարտումն՝ տպաւո
րեալ միայն զմեզ ընդ ամ բարեգոր
ծութիւնդ յորդորմունս . և խոստացեալդ
բարեացդ հաղորդս լինիլ զմեզ արժանի
արա . եր մեր և փրկիչ յիս քս ։ Որ ես
օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ հոգւոյդ .
այժմ և ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն ։

Որ երէր յառաջ քան զյարիտեանս
բանդ ահ. էակից հօր և արարչակից սբ
հոգւոյդ ։ Որ և զնախասահեղծին պատ
ուիրանազանցուն պտղոյն ճաշակմամբ՝
նշանաւ ամենայաղթ խաչիս քո ՚ի ժա
մուս յայսմիկ ենթադրեալ ՚ի կենդա
նութիւն փոխեցեր . և զանօրէնութիւս
մեր ՚ի նմա բեւեռեալ՝ կեանք անապա
կան , և նորոգումն կենաց յուսացեալդ
՚ի քեզ խոստացար ։ Որոց մանաւորիլ
և զմեզ արժանի արա եր մեր յիս քս .
որ ես օրհնեալ ընդ հօր և ընդ սրբոյ
հոգւոյդ . այժմ և ։

ՏԵՐ ԱՅԾ ՕՐՆԵԱԼ. ՕՐՆԵԱԼ ԿԱՄ ՏԱՐ ՁՕՐՀԱ
ՆԱՊԱԶ։

ՅԻՇ ՄԵՐ՝ ԱՅԾ ԿԵՆԱՐԱՐ. ԵՒ ՆԱ ՓՐԿԵՍՑԷ
ՁՄԵԶ։

ՏԵՐ ԱՅԾ ՕՐՆԵԱԼ. ՕՐՆԵԱԼ ՏԱՐ ՁՕՐՀԱՆԱ
ՊԱԶ, ԱՌԱՔՆՈՐԴԵՍՑԷ ՄԵԶ ԱՅԾ ՓՐԿԻՉ
ՄԵՐ։

ՔԱՀԱՆԱՅ։

ԽՆԴՐԵՍՑՈՒՔ ՀԱՒԱՏԱՒԼ Ի ՏՆԷ ՎԱՆՔ
ՀԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴԱՑ ՀԱՐՑ ԵՒ ԵՂԲԱՐՑ ՄԵՐ
ԴՈՑ, ՈՐՔ ԸՆԴ ԾՈՎ ԵՒ ԸՆԴ ՑԱՄԱՔ ԳՆԱՑ
ՑԵՆ. ՈՒՂԻ ՎԻ ԱՌԱՔՆՈՐԴԵՍՑԷ ՆՅԴ, ԽԱՂԱ
ՂՈՒԹԵՔ ՊԱՀԵՍՑԷ, ԵՒ ՏԱՐԵԱԼ ՀԱՍՈՒՑ
ՑԷ ՅԻՒՐՈՔԱՆՉԻՒՐ ՏԵՂԻՍ ՏԱՐ ԱՅԾ ՄԵՐ։
ՈՎ ՔԵԶ ՆԱ ԻՆՔՆ Է ԱՌԱՔՆՈՂ ԿԵՆԱՑ,
ԵՒ ՅՈՅՍ ՓՐԿՈՒԵ. ՈՐ ՅԱՂՈՂԷ ԾԱՌԱՅԵՑ
ԻՒՐՈՑ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ՀԱՍԱՆԵԼ Ի ՆԱՀԱ
ՀԱՆԴԻՍԱՆ ԿԵՆԱՑ ԵՒ ՓՐԿՈՒԵ։ ՅՄԵՆԱ
ԿԱԼ ՏԱՐ ԱՅԾ ՄԵՐ. ԿԵ։

ՅՈՒՂՏ։

ԱՌԱՔՆՈՐԴԵԱ ՄԵԶ ՏԱՐ ԱՅԾ ՄԵՐ, ԵՒ ՈՒ
ՍՈՒ ՄԵԶ ԴՆԱԼ Ի ՀԱՆԱՊԱՐՀԱ ՔՈ ՄԱՐ
ԳԱՐՈՒԵԼ. ՊԱՀԵԱ Ի ԽԱՂԱՂՈՒԵ ՂԿԵԱՆԱՆ
ՄԵՐ,

մեր, և զգենայս ի հաճոյս քո. ժամա-
նեցի զհոգևոր և զմարմնաւոր ընթացս
ծառայից քոց անարատ ձանապարհաւ
յաւիտենական ի կեանսդ. Ը նորհօք
միածնի քոյ տան մերոյ և փրկչին յի քե-
որ եղև մեզ առաջնորդ կենաց և յոյս
փրկուե։ Ընդ որում օրհնեալ ես հայր
ամենակալ Հանդերձ կենդանարար և
ազատիչ սբ Հոգւովդ. այժմ և միշտ և։

Յիշեա՛ տեր զպաշտօնեայս քո։
Ի արեւելս և բազումս ողորմ ա՛ծ՝ քո։

Սաղմոս. 22։

ՏԻՐ հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ ոչ
պակասեսցի։
Ի վայրի դալարուջ անդ բնակեցոյց
զիս. և առ ջուրս հանգստեան սնոյց զիս։
Դարձոյց զանձն իմ առ իս. և առաջ
նորդեաց ինձ ի ձանապարհս արդա-
րութե, վն սմուտան իւրոյ։
Ձի եթէ՝ և գնայցի ես ի մէջ ստուե-
րաց մահու, ոչ երկեայց ի չարե, զի
դու տեր ընդ իս ես։
Ցրտ քո և գաւազան, նոքա մխիթա-
բեացեն զիս։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝
առկն յանդիմանն նեղչաց իմոց։
Օծեր իւղով զգլուխ իմ. բաժակ քո
ոպղ անապակ արբեցոյց զիս։
Ողորմութիւն քո ետր զհետ իմ եւկեսցէ՝
զամենայն աւուրս կենաց իմոց. բնակել
կիլ ինձ ի տան տեառն ընդ երկայն
աւուրս։
Յոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր և գնաց
ցից. զի առ քեզ աչեր համբարձի
զանձն իմ։
Փրկեա զիս ի թշնամեաց իմոց տր. զի
զքեզ ապաւէն ինձ արարի։
Ուսո ինձ առնել զկամս քո. զի դու
ես աձ իմ։
Չոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
ի յերկիր ուղիղ։
Վ՚ան անուան քո տր՝ կեցուսցես զիս.
արդարութիւնք քով հանցես ի նեղութենէ
զանձն իմ։
Ողորմութիւնք քով սատակեա զթշնամիս
իմ. և կորո զամ նեղիչս անձին իմոյ,
զի ես ծառայ քո եմ։
Փառք Հօր և որդւոյ և Հոգ։

Քարոզ։

Այս ևս խաղաղութիւն ձեր աղա։ Վասնզի յոհաբանելով աղաչեցաք զբարերար հոգին սէր, և խնդրեցաք զողորմութիւն ի նմանէ. զի անցուսցէ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութեն իւրով։ Ամենակալ տէր սէր մեր. ւկեցո՛ և։

Աղօթք։

Աստուածութիւք քով հոգիդ նոր սէր ձրիս մարիա՝ որ ի վեր ե քան զնամ միտս և զխորհուրդս, մխիթարեա զանձինս ծառայից քոց՝ ընդունելով զաղաչանս մեր. անցո՛ ի մէնջ զցասումն պատուհասի յանցանաց մերոց բարերարութիք քով։ Լսերեա և լուր մեզ, քաւեա և թող զմեղս մեր. արժանաւորեա զոհութիք փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ որդւոյն միածնի. այժմ և։

Ողորմեալ տէր մեր յիս քեզ. ամէն։

Դայր մեր որ յերկինս ես։

Ջո՛ղ դուրեն մեջ՝ օրհնէ՛ր։
Հեռացեա՛ ի մենջ ընդ ծա՛նրութիւն շար
էին քոյին ստուե՛րատըն ծաղիկներն.
եղակիան. կա՛խեար ըղքո՛ղ մերկ ի խա՛չ
լոյսն արարչական ներսեմացոյց զլոյսն
երկրիդ ժամուբաթիւն. ծո՛ղոյց թէ
լոյսն արևո՛ւն ի վեց

Նոր վերնադրեալ ժամու։

Քահանայ։ ա՛ռ և ըմպե՛։ և հոգ։

Ա՛ռաւել լուա՛ զիս յանօրէնութե՛ էմէ.
քաւեա՛ զանօրէնութի՛ս իմ։
Ա՛ղերսեա՛ ինձ աճ՝ ըստ մեծի՛ ողորմութե՛
քո՛ւդ. ըստ բազո՛ւմ գթութե՛ քո՛ւդ
Սաղմոս • 50

Ա՛մէն։

Օրհնեալ հայր աբ աճ Հիմարիա •
դէնս հարիւրանաց և խուիլուրե՛ արդուցն աց։
Վարդապետութե՛ հաստատիայ աղօթից վերջերդեալ
ժամուն։ Ալ հոգի՛ և դէնս հօր աց։ Նոյնի՛ և

Հայցուք միաբան յաղօթս առաջի Տեր

Ա՛րթուն մտօք և առնգբօս խորհրդով

Պատուհ զձէ պահպան։

Օրհնութի՛ւն և փառք հօր և որդ։

Եւ հաս խաղաղութե՛ն զոր աղաչես։

Մեղաց իմոց։

Ցայժմ ամս աղաչանք իմ այս եղեն, ի

Ընդ հօր փառաւորելով։

Ա՛ղէտից ոչ ընկենուլ զմեզ ընդ ժամ

Ոչ ընդ մեզ բանակեա ցեղն զոր ատեցեր ի ծածուկ։ շնորհնաւոր բանակեա որ ի խաւարէն գտանեաց մի խոցեացուք ի խաւարէն վայելչական աչաց մարմնոյս։ Ներեալ Յայժմ ժամուս պատերազմի։ զօղեալ զանձրուքի մաշտ այսոյն ջարդ որ զանկարծ զառ ի յերկինից անկեալ փայլական ոչ ընկենուլ զմեզ ընդ ժամ Ցայսմ ինջեանն ժամուս վայելչական աչաց մարմնոյս։ Ներեալ զանձրուքի մաշտ այսոյն ջարդ որ յայժմ ժամուս պատերազմի։ զօղեալ յաղթուց մեր հեթանոցի քո ընդհանուր ազգ խաչին։ Ընդհանրութե՛ն քո ձառայ գայթ զառ ի յերկինից անկեալ փայլական մերժեալ ի հնչեցեալ և զմեզ լուսով քո վառեսցէ։

Ցայս ինջեանն ժամուս վայելչական աչաց մարմնոյս։ Ներեալ գտանեաց մի խոցեացուք ի խաւարէն որ ի ծածուկ։ շնորհնաւոր բանակեա ցեղն զոր ատեցեր ընդ մեզ բանակեա հրեշտակաց։ որք պարակից մեզ լինելով ընդ քեզ

Ա՛ղէտից ոչ ընկենուլ զմեզ ընդ ժամ

Ցայժմ ամս աղաչանք իմ այս եղեն, ի

մեղաց իմոց։

Եւ հաս խաղաղութե՛ն զոր աղաչես։

Օրհնութի՛ւն և փառք հօր և որդ։

Պատուհ զձէ պահպան։

Ա՛րթուն մտօք և առնգբօս խորհրդով

Հայցուք միաբան յաղօթս առաջի Տեր

Աղքատ։ Ո՛վ տէր։ Կեսուս։ Ո՛վ անձինս։ Ոգեր։ Ո՛վ ժամ։ Հրեշտակ։ Ո՛վ քաւութիւն։ Ո՛վ ժամ և զառաջակայ օրս խաղաղութեան անցուցանել Հաւատամ՝ ի տունդ Աստուծոյ քան զամենայն մեր։ Կեցո՛ և ողորմեա։

Ո՛վ տէր իմ և փրկիչ իմ քո։ Չհատատով ի ճանդ զերեշտակ խաղաղութեան պահապան անձանց մերոց։ որ եկեալ բանակեսցէ շուրջ զմեօք, և աներկիւղ պահեսցէ զմեզ յամենայն չարէն նեռէ ստոյգ, որ թռչէ ի տուէ։ յիրաց խաւարային գնացից՝ ի գայթակղութիւն չունիմ ես ի հաստարակ աւուր։ Որմէ զգուշանալ պահելոյ աղօթիւք և բարեխօսութիւք սուրբ հոգւոյ, շնորհեսցէ մեզ մարդասէրն աստ կեալ առաքինութիւք ի փրկութիւն անձանց մերոց։ ի պատիւ և ի փառս կենդանատուիչ անուան իւրոյ։ Զայս հաղորդութիւն ընկալցուք ի յայտնութիւն միածնի որդւոյն սոյ։ կերպարանակից առնել զմարմին խոնարհութիւն մերոյ՝ ըստ նմանութեան մարմնոյ փառացն իւրոց։ Այլ զի զայս խոստացեալ սիրելոցդ իւրոց ճշմարիտն աստ կայ քո առ մեր։ կեցո՛ և ողորմեա։

Ո՜վ դեցո՛ մեղ տէր աճ մեր ձեն արդա՜
րութե։ զօրաւոր և յաղթօղ լինիլ
ընդդէմ ստոյգական պատերազմաց։ և
զամ հրեղէն նետս նո՛ր շիջուցանելով
անկասկած լեցուք յիւրաց խաւարային
գնացից՝ ի գոյթակղութէ դիւրին՝ ի
հաստարակ աւուր։ Եւ զգաստացեալք
վայելչական տուընջեամբս՝ առաքինու՛թ
կացցուք ի փրկութէն անձանց մերոց։
ի պատիւ և՝ի փառս նըզ երրորդութե։
այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Երկնաւոր խաղաղութէդ քոյ պարըս՜
պեալ պահեա զանձինս մեր տէր զո՜
րութեց։ Այ՜ զի դու ես աճ խաղա՜
ղութե, և քաց՝ ի քէն զայլ ոչ գի՜
տեմք։ և զանուն քո ամենազօր՝ կար՜
գամք յօգնականութէն անձանց մերոց։
Այեա յերկրպագութիս մեր։ և ու՜
սո՛ մեզ առնել զարդարութէն ձկմար՜
տութե։ Եւ դոհութէ փառաւորեացուք
ձմայր և զորդի և ընդ հոգի։ այժմ և։

Տէր մի՛ յիշեր զմեղս մեր զառաջինս. այլ
վաղվաղեսցէ առ մեզ ողորմութիւն քո սուրբ.
զի աղքատացաք յոյժ։
Օգնեա մեզ Աստուած փրկիչ մեր՝ վասն փա՞
ռաց անուան քոյ։
Տէր փրկեա զմեզ և քաւեա զմեղս մեր
վասն անուան քոյ։

Բարող։

Ա՛ յ հիւանդաց և ամ վշտացելոց՝ ա՞
զաչեացուք զփրկիչն մեր քս. զի ողոր՞
մեացի ըստ մեծի ողորմութեանն իւրում.
և բժշկեսցէ զախտս և զհիւանդութիւնս
հոգւոց և մարմնոց ծառայից իւրոց. և
հաստարեալ առողջութիւն շնորհեսցէ զնոսա
ի միանձնաւորն և յանեխտ կեանս։
Որ առաքեցար ի հօրէ ի բժշկութիւն
աղէտ մարդկան՝ միածին որդին նոյ. սուր
մեր և փրկիչ եղ քս. կեցո՛ և ողորմեա։

Աղօթ։

Պարտեաւ զցաւս և բժշկեա զհիւան
դութիւնս ի ժողովրդենէ քումմէ սուր
ած մեր. և շնորհեա ամբոխն զկատա՞
րեալ առողջութեն նշանաւ ամենայաղթ

խաչիւ քով. որով բարձեր զսկարուհի
աղէի մարդկան, և դատապարտեցեր
զԹշնաման կենաց և փրկութենէ մերոյ:
Դու ես կեանք մեր և փրկութի՛ բա
րերար և բազումողորմ աճ. որ միայն
կարող ես թողուլ զմեղս՝ և մերժել
զախտս և զհիւանդութիս ի մէնջ. ո՞
րում յայտնի են պէտք կարեաց մերոց.
պարզևիչդ բարեաց՝ պարզևեա՛ զա
ւառս ողորմութի՛ քո ի վեր արարածոց
քոց՝ ըստ իւրաքանչիւր պիտոյից. յո՞
րոց Հանապազ փառաւորեալ դուքն ա
մենայնք երրորդութի՛ւդ. այժմ և:

Ցիշեա՛ եր զպաշտօնեայս քո:
Բարերար և բազումողորմ աճ՛ քո:

Աղօթ. 40:

Աստուած որ խորհի զաղքատն և զտը
նանկին. յաւուր չարի փրկէ զնա եր:
Տէր փրկէ զնա և կեցոյցանէ. երանե
լի առնէ զնա ի վեր երկրի. և ոչ մատնէ
զնա ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:
Տէր օգնական է նմա ի մահիճս ցա
ւոց իւրոց. զամ անկողինն նո՛ր դար

Ձուցանէ ՚ի հիւանդութէն նը։
Աս առաջի ըր ողորմեա ինձ . բժշկեա
զանձն իմ , ես մեղայ քեզ ։
Որ բնակեալն է յօգնութի բարձրելոյն ,
ընդ հովանեաւ ոյ յերկինս հանգիցէ ։
Աստուած ես ըն՝ ընդունող իմ ես , ապա-
ւէն իմ աճ , և ես յուսամ ՚ի նա ։
Ցա փրկեսցէ զես յորոգայթէ որսո-
ղին , և ՚ի բանից ՚ի խռովուէ ։
Ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ . ՚ի
հովանի թեւոց նը յուսասցիս ։
Ոպ զէն շուրջ եղիցի զքեզ՝ ճշմարտու-
նորա ։
Ոչ երկիցես դու յերկիւղէ գիշերի ,
և ոչ ՚ի նետէ՝ որ թռչի ՚ի տուէ ։
Յիրէ որ շրջի ՚ի խաւարի , ՚ի դայթակ
ղութէ դիւնն ՚ի հասարակ աւուր ։
Ընկիցին ՚ի կողմանէ քումմէ հազարք ,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ . և առ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին ։
Բայց միայն աչօք քովք հայեսցիս դու ,
և վհատուցումն մեղաւորաց տեսցես .
զի դու ես յոյս իմ ես ։
Զբարձրեալն արարեր քեզ ապաւէն .

զի ոչ հատցեն առ քեզ չարք, և տեսո-
ջանք մի՛ մերձեսցին ի յարիս քո։
Հրեշտակաց իւրոց պատուիրեսցէ վե-
քո, ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
ի բազուկս իւրեանց ընկալցին զքեզ, զի
մի՛ երբեք հարցես զքարի զոտն քո։
ի վե՛ իժից և քարբից գնասցես դու. և
առնն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
Քանզի յիս յուսացար, և փրկեցից
զնա. հովանի եղէց նմա, զի ծանեաւ
զանուն իմ։
Կարդասցէ առիս՝ և ես լուայց նմա.
և առ նմա եղէց ի նեղուէ։
Փրկեցից և փառաւորեցից զնա.
երկայնութեամբ լցուցից, և ցուցից
նմա զփրկութիւն իմ։
Փառք հօր և որդւոյ և։
Քառաղ։
Աստ ևս խոստովանութիւնք զնոր աղաչէ։
Խնդրեսցուք հաւատով ի հօրէ վե-
քաւուէ մեղացն, և թողուէ յանցանաց.
փրկելոյ զմեզ ի վշտաց և ի նեղուէց.
ընկանելոյ ի վե՛ր մեր ողորմուէ և գթու-
թէ առն սոյ ամենակալին. կեցո՛ և ո։

Հայր գթութեց, և աճ առ մխիթարու-
թեց. որ մխիթարես զմեզ յամենա-
ղութե մերում. լուր և այժմ ձայնի
պաղատանաց ծառայից քոց՝ ընդունե-
ալ զաղաչանս մեր. անցո՛ ի մէնջ զցաս-
սումն պատուհասի յանցանաց մերոց
բարերարութե՛ քով։ Ա՛մէն և լուր
մեզ. քաւեա և թո՛ղ զմեղս մեր. ար-
ժանաւորեա գոհութե՛ փառաւորել զք
քեզ ընդ որդւոյ և ընդ սուրբ Հոգւոյդ.
այժմ և միշտ և։

Օրհնեալ ես մեր յե՛ս քո. ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։

Ալարեաւորութե՛ հաւատացեալոց աղօթից էննէրծրե՛
ժամուն։ Ալ ևթէ՛ է էէն ոչէ՛ոչն ու։ Ա՛չև-
նահատանն՝ և բանտիան հոգւոցն աւանդեանն։

Օրհնեալ որդի՛դ սը ած ճշմարիտս.
ամէն։

Աղերսեա՛ ինձ ա՛ծ՝ ըստ մեծի ողորմու-
քեա՛ն. ըստ բազում գթութեա՛ն քո՛
քաւեա՛ զանօրէնութի՛ւնս իմ։
Աշա՛ւել լսա՛ զիս յանօրէնութե՛ իմմէ.
և այլն։ տե՛ս՛ ի՛ նիւս. 305։

Վաղ հօր և որդւոյ և։

Նոր էննէրտրէ ծուռն։

Ձիարշտակեա՛լ քեզ տի՛ւ լո՛սոյ ե՛ր-
բեք ժամո՛ւ խաւարելոյ. պայծառա-
կեա՛լ յինն ե՛րտրդին ի՛ տի՛պ լո՛ւսոյն
մահո՛ւ ստուերին. ջա՛հըզ լուսո՛յ մե-
ծապա՛յծառ աւանդե՛ցեր վհոդի՛դ տա-
հայր. ոմանիւ կըցորդ քե՛զ ի՛ յերկինս
ընդմե՛զ ուղեա՛ հոգւո՛վ քոյի՛ն։
Ա՛նդարատեա՛ըք առրսե՛ցին զկապեալ
հնգլեան արձակեցին. վէ՛ճք ի՛ վիճդ
պատմո՛ւեցան ի՛ տապա՛նաց մեռեա՛լք
յարեան. տա՛րեալք երկրի՛ տատանէ՛ին
և աշխարհի՛ սիւնք դողային. բամեալքս
առ քեզ պաղատեցու՛ք զի ընդ արդար
սըն դա՛տեցո՛ւք։
Ցո՛ւցեր յոյնժա՛մ ըսքանչե՛լիս և այ-
ժ՛մ

ժամ մեզ ողորմեացին. և ի՛ծեալ իմաս
թիս քան զողջացեալ շնորհեա և մեզ ի
նել անցաւ. փրկեան մահու քո կենա՛
րար կեցո՛ զմեզ ետ բարերար. քո՛ զ
պաղատիմք ստուա՛ծ ակն յիշեա՛ զմեզ
յօրն ա՛հագի՛ն։

Աղաղակ։

Յետ ժամու աղաչանք իմ այս են, ի՛
մեղաց իմոց։
Ի՛ւ և սա խաղաղու՛թ զնոր աղաչ։
Օրհնութի՛ւն և փառք հօր և ո՛ր։

Ընդդէմ գծի պահոցն։

Այ սրտիւ և հաստատուն հաւատով
կացցուք միաբան յաղօթս առաջի տն
մերոյ և փրկչին յի՛ քի. յիշելով զմե՛
ծամեծս նը, զանչափ շնորհս. զհամբե՛
րութի՛ կենաստու խաչին, և զհեղումն
աղաւեցուցիչ արեան նորա. և զսոցին
նմանն՝ որ յայսմ ժամու վ՛ս մեր մեղա՛
ւորացս կրեաց նա։ Ի՛ւ մե՛ք զայս ամ
զմտաւ ածելով՝ սրբեսցուք ի՛ մեղաց
զնորհուրդս՝ զբանս՝ և զգործս մեր.
հատարեսցուք զբերութի՛ անձանց մե՛

ՅԱՂԹՈՂՈՒԹԻՒՆ ԶՈՐՈՒԵՑ, ՈՐ ԿԱՄԱՒՈՐ ՄԱՀՈՒԱՄԲ
քով՝ի ժամուս յայսմիկ կենդանո-
ցուցեր զմեզ՝ի մեռելոյն մեղաց մերոց.

Ա՛ՂԵՒ ԵՒ ԱՂՕԹԻՔ

Ո՛Վ ՏԷՐ ԵՒ ԱՆՁԻՆ ԱՂՕՐՄԱԾԻՑ։
Ո՛Վ ՀՐԵՇՏԱԿ։ Ո՛Վ ՔԱՒՈՒՔ։ Ո՛Վ ՍԷՂ։
Ո՛Վ ԺԱՄ ԵՒ ՁԱՌԱՋԱԿԱՅ ՕՐՍ ԽԱՂԱՂ։
Ո՛Վ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՍԻՐԵԼԵԱՑ ԻՐԱՑ ՁՇՄԱՐԻՏՆ
ԱԾ՝ ՅՈՒՔՔՈՒՆ ՄԵՐ. ԼԵՑՈՒ ԵՒ ՈՂՈՐՄԵԱ։
Ո՛Վ ՈՐ ԽՈՍՏԱՑԱ ՓՐԿԵԼ ԶՄԵԶ ՅԱՊԱՂԵՑՈՒՔ
ՏՈՒԱՆ ԼԻՆԻԼ ՆՄԱ ՁՄԵՂՍ ՄԵՐ, ԵՒ ԽՆԴՐԵԼ
ՁԹՈՂՈՒԹԻՆ ՄԵՂԱՑ ՄԵՐՈՑ. ԶԻ ՄԻ ԿՈՐԻՑԻՔ
ԱՆԱՊԱՇԽԱՐ՝ ԶՅԱՒԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՈՐՈՒՍՏԱՆ։ Ա՛ՅԼ ՄԻՆՉԴԵՌ ԺԱՄԱՆԱԿՍ Ի՛
ՁԵՌՍ Է, ԴՈՐԾԵՑՈՒՔ ՁԲԱՐԻՍ ԻԀ ԿԵԱՆՍ
ՅԱՅՍՈՍԻԿ. ՕՐԻՆԱԿ ՎԱՐՈՒՑ ՄԵՐՈՑ ՈՒ-
ՆԵԼՈՎ ՁԱՄ ՆԱՒ ԵՒ ԶՅԱՂԹՈՂ ՆԱՀԱ-
ՏԱԿԱՆ. ՈՐՔ ՄԻԱՆԳԱՄ Ի՛ ՍԿԶԲԱՆՔ ՀԱ-
ՃՈՅ ԵՂԵՆ ԱՆ ԵՒ ՎԵՐԿԷՆ ԲՈԼՈՐԵՑՈՒՆՑ։
Ո՛ՐՈՑ ԱՂՕԹԻՒՔ ԵՒ ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԻՆ
ԸՆՈՐՀԵՑԵՔ ՄԵԶ ՄԱՐԴԱՍԷՐՆ ԱԾ՝ ՁՀԱ-
ՃՈՅԱՆ ԻՒՐ ԵՒ ԶՕԳՈՒՍԱՆ ՄԵՐ ԽՈՐՀԻԼ
ՄԻՇՏ ԵՒ ԱՌՆԵԼ. ԵՒ ԱՆԱՊԱՏՈՒՄ ՊԱՐ-
ԳԵՒԱՑՆ ՀԱՂՈՐԴԱ ԳՏԱՆԻԼ։ Ո՛Վ ՈՐ ԽՈՍ-
ՏԱՑԱՐ ՍԻՐԵԼԵԱՑ ԻՐԱՑ ՁՇՄԱՐԻՏՆ
ԱԾ՝ ՅՈՒՔՔՈՒՆ ՄԵՐ. ԼԵՑՈՒ ԵՒ ՈՂՈՐՄԵԱ։
Ո՛Վ ԺԱՄ ԵՒ ՁԱՌԱՋԱԿԱՅ ՕՐՍ ԽԱՂԱՂ։
Ո՛Վ ՀՐԵՇՏԱԿ։ Ո՛Վ ՔԱՒՈՒՔ։ Ո՛Վ ՍԷՂ։
Ո՛Վ ՏԷՐ ԵՒ ԱՆՁԻՆ ԱՂՕՐՄԱԾԻՑ։

և բևեռեցեր զինիք դատապարտութե-
մերոյ ի խաչին. և շնորհեցեր ազատու-
թիւ ազգի մարդկան ի ծառայութե՛ ա-
պականութե՛ յազատուի փառաց՝ հեղ
մամբ արեան քոյ սրբոյ. Ընկալ և այժմ
զաղաչանս մեր. և յաջողեա մեզ ու-
ղիղ հաւատով և առաքինութիւք
կեալ յայսմ աշխարհիս. և արժանաւոր
լինիլ յաւիտենական և երկնային ու-
րախութեանն ընդ ամ՛ սբս քո. Ա-
նադ-
հանալով փառաւորել զքեզ ընդ հօր
և սբոյ հոգւոյդ. այժմ և միշտ և.

Խաղաղութիւն աւետեցուն.

Յաղթամղորմ աճ և հաստիչ խաղա-
ղութե. հաստատեա զանձինս մեր քոյով
խաղաղութիւդ. որով ունիս յիւրաքանչ
իւր կարգի զնա՛ արարածս քո՝ ուղիղ
հրամանաւդ մատակարարելով. վ՛ա զի
այդ իսկ է կամք քո՝ խաղաղական և հո-
գևոր սիրով կալ մեզ առ միմեանս. և
ապասել արքունն մռօք յայտնութեան
միածնիդ սո, և փրկչիդ մերոյ յի՛ քի.
Արուամ արժանաւորք եղիցուք հան-

մեզ զքո։ Քանզի քոյ է արքայութիւնն
քո զաւրութիւն եւ փառք յաւիտեանս։
Ամէն։

Աւրէն ասն Աւետեաց։

Ա՛յսհանգերձին աբրահամու հայցմամբ
ընկալ ետր զաղաչանս։ Ա՛ւր ծառայիդ
քում սա հաւկոյ խրնդրատուածովք ի
մեզ զթած։ Քանզի քոյ է արքայութիւնդ
զաւրութիւն եւ փառք յաւիտեանս։
Ամէն։

Ա՛ր ընդ նոսին զոհանալով փառաւո-
րեսցուք զքեզ ընդ հօր եւ ամենասրբ
հոգւոյդ, այժմ եւ։

Տէր մի՛ մատներ զմեզ խոպատ վա՛ն
ուանդ քում սրբոյ, մի՛ ցրեր զուխտս
քո, եւ մի՛ ի բացեայ առներ զողորմու-
թիւնս քո ի մէնջ։

Ա՛ր աբրահամու սիրելոյդ քոյ, իսա-
հակայ ծառայի քոյ, եւ իջիլ սրբ քոյ։
Տէր՝ մի՛ մատներ զմեզ խոպատ վա՛ն
ուանդ քում սրբոյ, մի՛ ցրեր զուխտս
քո, եւ մի՛ ի բացեայ առներ զողորմու-
թիւնս քո ի մէնջ։

Աւրէն ասն Աւետեաց։

Աչերով սըրբեցին ի մեղ խնայեա։
Ականջներեաւն երիւք սուգին։
Աչերեա զՀոգի զմիտս եւ զմարմին։

Բարդ։

Ողջախոհութիւք զկենսատուս փրկիչն մեր
քո, որ կամաւոր խաչելութեն իւրով
զարարածս փրկեաց. և հեղմամբ արեան
իւրոյ զթողութիւն շնորհեաց յուսացե-
լոց իւրոց։ Ողենակալ եւր աճ մեր։

Ողջ։

Ընկեալ առաջի քոյ բարերար և բա-
զումողորմ աճ՝ աղաչեմք աւր սրտիւք
մերովք, և խնդրեմք զթութիւն ի քէն.
ոչ խոստացար ծառայից քոց և աստ-
ցեր. զամ զոր ինչ խնդրիցեմք հաւա-
տով յանուն որդւոյ ի հօրէ, տացի
ձեզ։ Ը նորհեա և այժմ հաւատացե-
լոցս ի քեզ և խոստուեա ի բարի ըզ
խնդրուածս մեր. զի ի քեզ եմք ապա-
ւինեալ։ Ան քո առատ ողորմութիւդ
մխիթարեա զմեզ ի կեանս յաւիտեան. և
առաջնորդեալ հասո յանճառ երկնից
արքայութիւդ. ի փառաբանութիւն և ի

պատիւ ամենաւքեր երկրորդութեդ. այժմ
և միշտ և։

Յիշեա՛ տէր զպաշտօնեայս քո։
Խարերար և բազումմողորմ ա՛ծ քո։

Սաղմոս. 114։

Սիրեցի՛ զի լսիցէ տէր զձայն աղօթից
իմոց. զի խոնարհեցոյց զունկն իւր
առ ես, և ես յաւուրս իմ կարդացի
առ նա։

Շ չջնեցան զինև երկունք մահու. և
վիշտք դժոխոց գտին զիս։
Ո՛ նեղութի՛ և զանձկութի՛ գտի, և զա-
նուն տէր կարդացի։
Ո՛ տէր՝ փրկեա՛ զանձն իմ. ողորմած ա՛ծ
մեր, ողորմի՛ և պահէ զտղայս տէր։
Էա խոնարհ եղէ՝ և տէր կեցոյց զիս.
դարձ անձն իմ՝ի հանդիստ քո. զի տէր
օգնեաց քեզ։
Փրկեաց զանձն իմ՝ի մահուանէ, զաչս
իմ յարտասուաց, և զոտս իմ՝ի գայ-
թակղութէ. հաճոյ եղէց առաջի տն
յերկիրին կենդանեաց։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ. և ես խո-
նարհ եղէ յոյժ։

Փառք հօր և որդւոյ և
Հոգեան։
Սէր։ և ճշմարտութիւն տուր մեզ քո
ծառայիդ ողորմութիւն նորա ի վերայ
Ո՛ օրհնեցէ՛ք զնա առ ամենայն ժողովուրդք։
Ո՛րոնեցէ՛ք զնոր առ ամենայն ()
և ի՛ մէջ քո եղէ՛ք։
ղուղբեան նը։ ի գաւիթս տան տն,
Ո՛ աղօթս իմ տն տաց առաջի տէր ժո
հարդատից։
պատարագ օրհնութիւնք, և զանուն տն
Հատեր զհատանս իմ. քեզ մատուցից
և որդի աղախնոյ քո։
Ծառայ քո եմ, ծառայ
Պատուականէ առջի տն մահ սրբոց իւ
ղուղբեան նը։
Ո՛ աղօթս իմ տն տաց, առաջի տէր ժո
նուն տն հարդատից։
Ո՛ բաժակ փրկութե ընկալայց, և զա
զոր և եթ կոչէ։
Ո՛ կոչէ տաց տրիտուր տն, ընդ տանի
տէր մարդ ստուէ։
Եւ ասացի ի զարմանալ իմում, թէ

ամ Ալ ստեղծմանդ քոստ պատկերի քո՝ որ պատուեցեր զմեզ. ընկալ և այժմ զմեր ընծայեցեալսն ի քէն ուղիղ հաւատով. քոստ մեծի՛ քո՛մ ողորմութե՛ն։ Ալ ընդ հոգի՛ սա՛ր հոգեւոյն լուսաւորեցեր. յիշատակի խրատուց զհոգիս նոցա ընկալ մարդասէր. քոստ մե։ Ալք հաղորդեցան մարմնոյ և արեանն քո՛ սո՛ր. հանգո զհոգիս նոցա ընդ սբ՛ս քո քո՛ սո՛ր. քան զի դո՛ւնք սո՛ր ես հոգեաց։ Ա՛յլոյն օրհնեալդ յի՛ կա՛նոյս. մայր ես միշտ կոյս ես խնամալի լոյս. ծընօղ արարչին մերոյ անդադար բարեբա՛նեսցո՛ք։

ամա Ա՛յսարիկ սո՛ր և քոստեղծիչ աղդի մարդկա՛յնն. մի անտես առներ զընծայեցեալսըն մեր. այլ հանդո զհոգիս նոցա ընդ սբ՛ս քո։ Ա՛րդարդ միածի՛ն յորուլի տիեզերակա՛լից. մի անտես առ։ Դո՛ւդ ձըշմարիտ մըկրտիչդ սբ՛գա

Հոգւոյն ըզքեւ Տուանացեալ միայն
սիրեցուհի. ծլնար ըզքաննն աչիծ զան
ձաձելոյ Տօր ծլնանդ. եւ յայտնեա
ցաւ միւսոյն երկրորդութեան։

Աչր կոչեցեր առ քեզ ըզ ամենքեան եբ
ամ. ընկալ ըզմեր ընդունելեացեան ի
գոդ Տայրապետին աբրահամու. որոր
մաճ որ փըրկիչ եւ բարերար։ Աչր թո
ղութեց ես տրօղ աչիճ. թող ըզ մե
ղս մեր ներնջեցելոցըն. կարօղ յանմի
և Տրեշր. որոր։ Աչր լուսատու ես տի
եզերաց քոյ աչիճ. լուսաւորեա եւ ըզ
մեր ըզ ներնջեցեալսըն լուսով երանա
ւէտ զըարթնոյն. որ։ Յոյս մեր և
ապաւէն մայր ոչն եչ կոյս նչ. որ
Տնար աճորթեն ոչ բոցակիզեաց զքո
նչ զրուայն. բարեխոսեա՛ առ ոէր
վասըն մերոյ փըրկութեան։

Աչր որդիդ ես և բանդ աչիճ. Տաւա եբ
առաքիլոյ ընդ Տօր յերկնքեն. որ քեզ
լարդամբ մարդասէր. Տանդ զնա

գի՛ր ընկնջեցելոց մեր ընդ նըմա քո։
Որ իջեր յերկինից վասն մեր. զառա
ջին առեր զյանցանան ադամայ. մե
րով բնութե բարձեր ի վեր խաչին անա
րատ ձեռօք. հան՝ Որ լուծեր զնշխա
նութի՛ մահու. կամաւորութիւն մահ
ուամբ քո քո՛ւ. բանաւորից զաղաչանս
առաջի քո հեղեա՛ մաղթեմք. հանդո՛։
Տիրո՛ւհի անարատ մայր տն և կոյս
մարիամ. քրմվեհական աթո՛ռ ըզքեզ
տեսաք ի յերկրի. բարեխօսեա՛ առ տր
վասն մերոյ փըրկութե։

գՃ Ոյր բարեգութ որ գըթացաւ ի
յաղգս որդւոց մարդկան. սուաքեցեր
ըզ միածինդ ի փըրկութի. յիշեա՛
զնոգին ընկնջեցելոց մերոց. և հանդո
ընդ նըմա քո։ Որդիդ միածին որ
յարեարդ ի մեռելոց. ի միւսանգամ
գալստեանըն քո՛ յարութի մեզ խոս
տացար. յիշ՝ Ոգիդ ձըշմարիտ մը
խիթարիչ սրբափառութ. աղաչանօք նը

ա՛ծած

ղկնն

դկ

Յանըսկըզբնական ծոցոյ հօր խոնար
հեաւ բանըդ մարմնացար ի կուսէն և
վասըն փըրկութե մերոյ. ապաչեմք զըզ
քեզ զնըչեցեալսըն մեր ի քեզ ուղիղ
հաւատով. յիշեա՛ տէր ըզ յորժամ
գան թագաւորութըդ քո։ Նախակալ
քանգըրութ որդի աչ. հանձեցար բառ
նալ ըզմեզս աշխարհի քո խաչելութե.
ապաչ։ Ամաւորականն մնհուամբ քո
լուծեր զերկունըս մնհու. և արժանի
արարեր թողութե յանցանաց քաւիչ
քո արեամբ. ապաչ Ար փոխանակ մեզ
եորոց ընդմեռանիլ յանձն առեր. լիա
նելով ի դըժոխըս փըրկեցեր ի մեզա
սէր բանտէն ըզ գերեալն. ապաչ։
Ադրեքանեմք զանչափ քո զմարդա
լուքիդ. որ երեքօրեայ յարուցեալ

զկնի նոցա՝ պարզեցեր աշխարհ
հի. աղաչէ։ Արքուր և անբիծ կոյս
յետ ծընընդեան. որ մնրմնով ծընար
զարձակօղն ի կապից մահու. բարե
խօս լեր վե՛ր անձանց մերոց. փըրկել
ի սպառնալեաց դիհենոյն։

դձ Յորժամ հարկանէր փո՛ղ գայլաստեան
քո՛ տէր. յայնըժամ զարհուրեալ դողան
արարած ձգ ի յահէ քումմէ. աղաչեմք
զքեզ փըրկիչ. հանդո՛ւ և ըզմեր ընկե
ջեցեալան ընդ տեբըս քո. որ միա՛նդ
ես բարձրամղրմ։ Յաճախեակ լուսոյ
ծաղման քո՛ տէր. ցընծան դասք ա
ռաքե՛լ նեացն ի վերայ լուսեղէն ամ
պոյն. աղաչէ։ Ո՛նուխակիր բանմա
դուէթ մղեցմանծ տէր. մի՛ ա՛նտես առ
ներ ըզմեղուցեալքըս յաչագի՛ն ա
ւուրն. որ մի։ Ա՛ր ի՛ջեր ի լերկնից.
և մնրմնացար ի՛ տե՛ղ կուսէն. անձա՛
ռելի քոյին ծնընդեամբդ. ի՛ զիս մի
ա՛նտես առներ. այլ պահեա՛ պատու
կա՛ն և տե՛ր խաչիս քո։

Ա՛ր խա

Ո՛ր թագաւորդ ես յաւիտենից ք՛ս դո՛
ա՛յծ. ընկալ ընծաւոյս զո՛ւ՛ր բարբ.
եւ՛ շնորհեա՛ւ ի յաջակողմեա՛ն քո՛մ
դասիլ: Ո՛ր ուսիս իշխանութի՛ւն մո՛
հո՛ւ և կենաց. հանգի՛ւ զՀո՛գիս քո՛յ ծա՛
ռայից. ե՛ւ՛ր: Յո՛րժամ կարդի՛ս ա՛
թո՛ւռ տէրութե՛ւդ քո. և հասանի՛ւ
աստեան դատաստանին. յայնժա՛մ խո՛ր
նեայ՛ւ ի ծա՛ռայս քո՛. ե՛ւ՛ր շնո՛ր
Ա՛մէնօրհնեալ ա՛ծամա՛յր մարիամ. քե՛
րո՛վբէ՛ականաթո՛ւռ ա՛րարչին մե՛րոյ որ
նո՛ր էրանելո՛ւն ա՛մ ազի՛նդ
հա՛ւնա՛պահ:

Հո՛գւոյն հանդուցեալոց ք՛ս ա՛ծ՝ արա՛ մաղ
հանգիստ և ողորմութի՛ւն. և մեղ մեղաւոր
տայ՝ շնորհեա՛ զթողութի՛ւն յանցանաց:
Ա՛ւ՛ւ ես խաղաղութի՛ւնդ քո՛ւր առաջ:
Ո՛ւ՛ր հանդուցեալ հոգւոյն առաջես քո՛ւդ
ցուք զերկիւղն մեր ք՛ս զի գո՛ւ ընդ ա՛ր
դարան դասեացե՛ւ. և մեզ կեցուսցե՛
շնորհիւ ողորմութե՛ւդ իւրոյ: Ա՛մենայնի՛ւ:

Տ՛ր ողորմեա՛. ք՛:

Աղերս։

Քո որդի եմ անօխակալ և բարեգութ՝ զքո արարչական սիրովդ՝ ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց։ Յիշեա յաւուր մեծի դատաստանի արքայութենէ քոյ։ Նայ արժանի որդոմութեանդ՝ քաւութեամբ և թողութեամբ մեղաց։ Պատասխանել պայծառացո ընդ աբեղս քո յաջակողմանն դասուն։ Ո՛վ դու ես տէր և արարիչ ամենայնի։ դատաւոր կենդանեաց և մեռելոց։ Նա քեզ վայել փառք իշխանութիւն և պատիւ։ այժմ և։

Օրհնեալ տէր մեր յիս քո։ ամէն։

Նայր մեր որ յերկինս ես։

Աղերսանք։

Ո՛վ ստեղծող երկուքիս և զաղաչանս ընկալցի մարդասէրն աստ։ ի հանգոյս բազում երանելի կամաց իւրոց։ մեր մեղաց և յանցանացն թողութիւն շնորհեսցէ։ ի բարեաց փրկեսցէ։ ի մեղաց պահեսցէ։ և նմա փառք յաւիտեանս։ ամէն։

Օրհնեալ թագաւորութիւն հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։ այժմ և միշտ և։

ցնաւ • զանպատրաստելին ի գիրկս քո
կիզեսն յղացար և զաշն անխմանալի
ՅՃաճին անհարանացել զբանեն անբան ցնն
կեցոյ զմեզ։
փառաւորակից ընդ Հօր և սուրբ Հոգւոյն՝
հոգեացն • մինդ ի սուրբ երրորդութենէն՝
չեցար քո աճ մեր • մահուամբ զմահ
սէն • անփոփոխելիդ մարդ եղեալ խա
սրբուհւոյ աճաճնէն և ի միշտ կու
էութ, որ յանձն առեր մարմնանալ ի
Ա՛նաճին որդի և բանդ աճ և անմահ կիր
զքեզ աղաչեմք։
ղութի քո աճ տուր մեզ հանապազ ու ցն
Ա՛ր ըստ ամ միոս անցանես, զնաղա
դու կարօղ մարդասէր։
Ա՛ր ի հօրէ առաքեցար փրկիչ և մարիչ պահ ցն
նացար ի սուրբ կուսէն. որ վա՛ մեր ի բշ
յերկնից լիներ և լուսաւորեցեր զսիե բշ
զերս։ Ո՛ խաղաղութի քո տուր մեզ եշ
ար, որ խաղաղեաց ես թագաւոր. ըզ
խաղաղութի և զողորմութի որ յաւմի ես

ԱՌ ՀՈԳՈՒՄՆ ԵՐՈՒՆԻՆ ՈՒ ՀՈԳՈՒՄՆ ԱՅՍՕՐ ՍԻՄՇՕՆ

ԱՌ ՀՈԳՈՒՄՆ ԵՐՈՒՆԻՆ ՈՒ ՀՈԳՈՒՄՆ ԱՅՍՕՐ ՍԻՄՇՕՆ

Ա. Ես ի գիւղս իւր գարձեալ համբուրէր զա՛ի ծնողսն իւր, զի ոչ իշխէին տալ՛ի յառեղ փառացն, զի ոչ թէ օգնէր առաւառնել գայր՛ի ուռաձարն՝ երեւելով քերովբէիցն վեհադոյն, զի ոչ ոք իշխէր ելանել ի ծառն կենաց՝ զոր ինքն գարձեալ ի գիւղն իւր գարձաւ

Որ գաս ի Երուսաղէմ առաքելոյ հօր՝ ի
փրկութիւն անձանց մերոց։

Ո՜ղջ՝ եւ մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ
ես՝ զի յարուցեալ զսիրելին քո։
Յառաջ ասէիր. որ եւ ի բեթանիա յա-
ռաջէիր՝ զի յարուցես զսիրելին քո։

Ո՜ղջ ննջումն՝ ոչ կանխապէտ զոչ
փառաք քեզ։

Ո՜վ ընդ ծերունեացն սիմէոնի վերա
գոչեմք առ քեզ ՏԵՐ, ՏԵ՛ ՏԵ՛ ՏԵՐ
զբարեաց, լի են երկինք և երկիր փա-
ռօք քովք ի փրկութիւն մեզ քո ՏԱԾ
փառք քեզ։

Ո՜վ զարմանալի բանդ ՏԱԾ. ի վերջին ՏԵՐ
աւուրս յանձն առեր լինիլ մարդ ի ՏԷՐ
կուսէն. և արարչէդ յաւիտենից՝ փա-
կեցար ընդ ժամանակաւ. ՏԵ ՏԵՐ ՍԲՐ
բութեց և անկարօտ մաքրութեց. և
կիր ի տաճարն քառասնօրեայ, զօրի-
նայն կատարեցեր զարդարուն։ Ո՜վ որ
բարձեալ սիմէոնի զանպարագրելիդ ի
գիրկս իւր Հայցէր, որ արձակիչդ ես
կապելոց՝ արձակեա զիս ի խաղաղուն։

Ո՜վ՝ ընդ ծերունեացն սիմէոնի վերա
գոչեմք առ քեզ ՏԵՐ, ՏԵ՛ ՏԵ՛ ՏԵ՛ ՏԵՐ
զբարեաց, լի են երկինք և երկիր փա-
ռօք քովք ի փրկութիւն մեզ քո ՏԱԾ
փառք քեզ։

Ո՜ղջ ննջումն՝ ոչ կանխապէտ զոչ
Յառաջ ասէիր. որ եւ ի բեթանիա յա-
ռաջէիր՝ զի յարուցես զսիրելին քո։
Ո՜ղջ՝ եւ մեք գոչելով ասեմք, օրհնեալ
ես՝ զի յարուցեալ զսիրելին քո։

Ո՜վ ընդ ծերունեացն սիմէոնի վերա
գոչեմք առ քեզ ՏԵՐ, ՏԵ՛ ՏԵ՛ ՏԵ՛ ՏԵՐ
զբարեաց, լի են երկինք և երկիր փա-
ռօք քովք ի փրկութիւն մեզ քո ՏԱԾ
փառք քեզ։

ՂԷ Յորժամ եկեալ կենարարդ ՚ի դերեզ
մանն ղազարու. յորժամ եկեալ կե
նարարդ ՚ի դերեզմանն ղազարու. ա
ւետաւուր ձայնիւդ աղաղակէիր առե
լով՝ ղազարէ՝ արի ե՛կ արտաքս։ Եւսկ մե
ռեալն ՚ի դերեզմանէն յարեաւ. և նոյն
ինքնդ զանմահօրէն պարդևսդ ետուր
սիրելոյդ, և ահաւասիկ ձայնիւդ ՚ի դե
րեզմանէն կոչեցեր։ Վա՛յ և մանկունք
եբրայեցւոց ոստովք օրհնէին զանմահ
թագաւորսն քո։ Ընդ նոսին և մեք
առեմք, ովսաննայ՝ օրհնեալ ես գալուստ
քո. օրհնուի ՚ի բարձունս, օրհնեալ որ
գալոցդ ես անուամբ տեն։

ԾՂ Ցնծա եկեմ և զարդարեա զառագաստ
քո սիօն. քանզի՝ ահա թագաւոր քո
քեզ նստեալ ՚ի յաւանակի նորոյ՝ հե
զութիւն ցուցանելոյ գոյ մտանէ յառա
գաստ քո։ Եւ մեք աղաղակեմք, ովսան
նայ օրհնեալ եկեալ ՚ի յանուն տեն. որ
ունի զմեծ զողորմութիւն։

ՁԱՏ Այս յարեաւ ՚ի մեռելոց. մահուամբ
զմահ հոխեաց. և յարութիւնն իւրով
մեզ զկեանս պարգևեց. նմա փառք յա
ւիտեան ամէն։

ՅՆԹԱ

Ի հաւատ և ապանչելի ի խորհուրդ փրկու-
թեանս մերոյ. որ անակնկիզեն ի հօրէ
անձառաբար մարմնացաւ ի կուսէն.
խաչի համբերելով և կամաւոր մահ-
ուամբն իւրով զկենդանութեանս մեզ պար-
գեւեաց հնարս:

ՅՆԹԱ

Ո՛վ անդիր յարեաւ ի մեռելոց քո ամ-
յաւիտենից՝ արարիչ և յարուն ազգի
մարդկան. զոր օրհնեն անդադար զին-
ուորութիւնք հրեշտակաց և ամ զուար-
թունք երկնից: Ընդ որս զոչելով ասեմք
փառք սոսկալի յարուցեալ քո տէր:

ՀՆԳ

Հայցան վերնական բազմութիւնքն տեսա-
նելով զքեզ ի հրեղէն կառս բազմեալ
ասրսեալ ասէին. ովքե՞ սա որ գիմեալ
գայ յերկրէս. և եկեալ մտանէ փառօք
ի փառս. տէր փառք քեզ:

ՀՆԳ

Ով յանպատում աթոռ նստիս և յան-
մարմնոյն վերօրհնիս, անհասանելի
բանդ ամ ի յերկրի երևեցար շքմարխտ
մարդ. զանօրէնութեն կատարեալ զնոր
հուրդ, խաչի և մահու համբերեցեր.
և զհրաշալի զյարուիդ քո ցուցեր հզօր
զօրութիւն. այսօր համբարձար փառօք

ի յերկինս և զկուսածին մարմինդ քո
հրաշափառապէս լուսազարդեցեր. զոր
տեսեալ Եսայիա՝ նախաձայնել սկսեր,
ըմբէ սա որ դիմեալ գայ յերկրէ. Ձիա
ցեալ պետուճեց երկնից գոչեին առ մի-
մեանս, համբարձէք իշխանք զդրունս
ձեր ի վեր և մտցէ թագաւոր փառաց:
Աւրդ՝ որ յայմ կարօղ ես և հզօր,
շնորհեա և մեզ հանդիսիլ քեզ ամ-
պովք ի միւսանգամ քո դալստեանդ.
որ միայնդ ես մարդասէր:

Հոգի ՚ձ՚ զքեզ խոստովանիմք զնբ հոգիդ
և երկիւղապատանեմք. որ ես պատ-
ճառ կենդանութեանդ եղեալոցս և խաղա-
ղարար աշխարհի. որ զգիտութիւն ա-
շակերտացն բազում գիտութիւնս լցեր. և
ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ անձա-
ռեալեօք ցուցար նոցա. ազազակեմք ևս խը
նայեա և կեցո զմեզ:

Բշ ՚ա՚ յոյր ի հրեղէն լեզուս բաժանեալ
հանգեար յառաքեալսն լուսաւորելով
զնոսա. և այժմ աղաչեմք զքեզ նբ հոգիդ
ած, որ ես պատճառ կենդանութեանդ եղե
լոց և խաղաղարար աշխարհի, խնայեա
և կեցո զմեզ:

Վ ոյ և մեք զհոգիդ սբ ածն ը հօր և 4ՀԷ
ը որդւոյ միասնական խոստովանիմք. և
հայցեմք մեզ 'ի վերնատուողէդ զհոգէ
ւորական խաղաղութիդ. տր փառք քեզ։
Երևի տրդ այսօր աշակերտացդ 'ի թա վար
բօրական լերինն. և աշակերտացդ զար
հուրեալք աղաղակէին ասելով. արաս
ցուք երիս տաղաւարս՝ մի տնդ, և մի
մօսիսի և մի եղիայի։ Արդ՝ և մեք բա
նաւոր հօտքս երգեմք ընդ քո ճշմա
րիտ վկայիցդ. առաքեա՛ 'ի մեզ զլոյս քո
շնորհացդ 'ի քոյ միւսանգամ դալըս
տեանդ և կեցո՛։
Առաջի պատուական ամենայաղթ խաչի խաչ
քոյ անկանիմք երկրպագելով և խընդ
րեմք զթողութի յանցանաց մերոց. քանզի
սովաւ բարձեր զդատապարտութի ազգի
մարդկան։ Եւ այժմ վս սբյ ածային
քոյ նշանի՝ շնորհեա՛ զերկնային զխաղա
ղութիդ ամ աշխարհի։
Տր մեր և փրկիչ յս քս, որ աղօթիւք էջմի
և միջնորդութ բազմաչարչար վկայ ՚ծնի
ին քոյ և հօրն մերոյ սբյն գրիգորի լու
սաւորչին, մեծաւ փառօք և բազմութ

զօրացեալ լուսեղինաց էջերն յերկինից՝ ի դաշտն արարատեան, ի յայցելութիւն փո-
քու հօտիդ քոյ ազգիս հայոց՝ և՝ ի ցու-
ցումն յատկականի սիրոյդ և մեծի ո-
ղորմութեդ. և ոսկեուռամբ բաղնեցեր զնոսա անդնդոց, և հալածեցեր զդուն դրս սանդարամետականաց. ուր և լու-
սաձև յօրինմամբ հրաշակերտեցեր զմ-
մայր աթոռն մեր զնոր էջմիածին. և ա-
րարեր զնա շտեմարան անսպառելի ընդ
հայդ աճմայնոց՝ ի լինել ծնօղ՝ դաստի-
արակ և կատարելագործիչ ամ եկեղե-
ցեացս հայաստանեայց. Ա՛րդ՝ պահեա
զնա անարատ, հաստատուն և անաղօտ,
ի պայծառազարդութիւն եկեղեցեացս մե-
րոց և մանկանցս սոցին մինչև ի կատա-
րած աշխարհի. յորոց միշտ փառաւորի
ամենանոքս անուն քո յաւիտեանս յա-
ւիտենից ամէն:

էջ 346 Ո՛ Լսազարութիւն ընդհեա եկեղեցւոյ քում՝ նոյ, զնաղարդութիւն և զանշարժութիւն ի թշնամեաց պատերազմի. և հաստա-
տեա ի մի հաւատ զկաթուղիկէ եկե-
ղեցի. զքեզ խոստովանիմք տէր և աճ-
կեցո՛ զմեզ:

Ո՛վ յաւուրդ ընթացուածդ քո և զկարապետ
աւուրն այդ բանին խափանել կարծելով
որ՝ ի ձեռն կնոջն զնախասահմանն ի դը
րախտէն արտաքս ընկէց։ Արա այժմ
զՀռովհաննա անօրէնութեանդ բորբոքել. և
բաղմելոցն Հերովդեայ՝ զկաթսա ոտից
աղջկանն Հաճոյացոյց՝ զի զքոյդ Հատոյն
զգլուխ որ զամենայն ձեռնադրեցեր ըզ
գլուխն քո։ Այլ դու որ յանապատի
բարբառոյ ձայն, գոչեա ոտմամ ձեռնադ
րելոցդ պարգևել զնահատակութիւն և
զմեծ զողորմութիւն։

Ցնծա այսօր ցնծա և զուարճացիր կեաց ըսպաս
Թուղինիկ եկեղեցի՛ նբ՝ յիշատակաւ
նոյն ստեփաննոսի նախավկային քո վը
կայեցելոյ Հօր։ Որ աղօթիւք բանայր
զերկինս զոր փակեաց ադամ. և Հրեշ
տակակերպ տեսլեամբ տեսանէր զկեր
պարանն Հօր՝ ի կերպի ադամայ նստել
՝ի յաթոռ փառաց։ Որ զբազմութիւն քա
րանցն ունդ զծաղիկս Հաւատքեամբ բոլո
րէր պատկս փոխանակ փշոցն և եղէ
գանն։ Նա զմարտիրոսականն պսակն
իւր խառներ ընդ փրկականն արեանն

քեզ Տոսեցելոյն ի լուղէն։ Եւ ըստ որոյ
պերասչանցեալ ի փառս առաւել քան
զամ ասա՝ Տայցէ եւ վե՛ր մեր ի վերնա-
տուղէն զպարգեւս կենաց անվախճա-
նից եւ զմեծ զողորմութի։

Յորովայնէ ընտրեալ ասէն ստեփան-
նոս, յորովայնէ ընտրեալ ասէն ստեփան-
նոս. վկայ ճշմարիտ աւետարանական քա-
րոզուեցեր. որ ի վե՛ր անօրէնն քարաձգո
զացն ազօթեր առ քո՝ ասելով մի՛
համարիր սոցա զայս մեղս։ Նո՛ւէ ի
ձեռն սորին բարեխօսութենն շնորհեա
մեզ ևս զմեծ քո զողորմութիդ։

Ընծայ այսօր ցնծայ և զուարճանայ
եկեղեցի սբ՝ տօնելով մեծաւ հան-
դիսիւ զհանդստեանդ յիշատակս քո՝ ով
դերասանցեալդ ի հարս սբ Հայրապետ
և լուսաւորիչ տանս Թորգոմայ սբդ
պրիպորիոս։ Եր քոյով անտանելի էար
էարանօքդ զաշխարհս ամ հիւացուցեր։
Անօրինակ ճգնութիդ զհրեղէնան զար-
մացուցեր. ողջ և դունդ դունդ յերկ
նից ի յերկիր խոնարհեալ՝ ի տես հան
դիսի նահատակութեդ փութային։ Ան

Վերիվար ընդ քահանայապետ՝ որ ջնջէ զամս
հասոյս ուսուցեր եւ զբանակս դիւացն
յաւիտեանս ամէն։

Ըստացուք զՀայր եւ զորդի եւ զսբ Հոգին
շինատակս քո կատարելով՝ փառաւոր
մարգաւոր Թշնամեաց։ զի եւ մեք միշտ
՚ի խաղաղութեան փրկելով՝ ի Հոգեւոր եւ
մնացորդս ժողովրդեան քոյ պահեսցէ
աս քո ածն մեր, զի զեկեղեցիս եւ զըզ
ւոյ ոծոյն քոյ. յաւիտեան բարեխօսիցես
եկեղեցւոյ քոյ, զի յաւուրս Հրաշալ
ռոց. աղաչեմք զքեզ միաբան ուխտիւք
ով Հայր մեր եւ լուսաւորիչ Հոգւոյ մե
և ընծին պատկեցար ՚ի քէն այ։ Ոյդ
քելականն ընկալար զաթոռ և զպատիւ,
լուսափայլեցար ՚ի մէջ ամ ոբց, և զառաջ
ածգիտուք ածեր։ Ոյ և յաւիտեան
հայոց նորոգ Հոգեւոր ծննդեամբ ՚ի լոյս
նեայս արարեր։ Ոյդ նմին և զազգս
սաւորեցեր և աւետարանին քի պաշտօ
թիւքդ զևուրացեալ միտս նոցին լու
նաձեցեր։ Ոյ ածահաճոյ աղօ
աղքայն իւրական զօրօքն ընդ ոտիւքդ
անհամեմատ համբերութիւդ զգուշացել

հալածեցեր։ մարդկան ուսուցեր քա-
րոզել զերկրորդումն, պատակեցար յար-
քայութեն։ արդ բարեխօս լեր առ տէր
վասն մեր։

Ղազարոս։ Ղազարեալք և վկայք քրիստոսի ամենակալ
հոգւոյն զօրութեն զամեն ընդ հանուր
յորդեգրութի կենաց կոչելով, միաբան-
կան ընդ երկրորդումն յորդորեցին եր-
դել զփառս ի յաւիտեանս ամէն։

Պօղոս։ Յօր ահաւոր ձայնիդ որոտման հնչե-
ցին յերկինից ի յերկիր՝ կոչելով յոր-
դեգրութի զմեզ վերնոյն սիօնի։ հաստա-
տուխքն հաւատոյ և պարծանքն եկեղեց
ւոյ։ ոչ ցօղով արեան խրեանց մաք-
րեցին զտիեզերս յանօրէն կռապաշտու-
թեց։ և միշտ հայցեն ի քէ զքաւութի
ռօնողացս անուանց խրեանց։ Ոչ՛րդ՝
մաղթանօք ստացա տէր՝ խնայեա ի փըր-
կեալ քո ժողովուրդս որ միայնդ ես
մարդասէր։

Տէր Յի՝ որ հինեցուցեր զեկեղեցի քո ի
վէմ վիմի հաւատոյ, և կարդեցեր
ի սմա առաքեալս և մարգարէս, հովիւս
և վարդապետս՝ առ ի հաստատութի

աքց։

տուն և զմեծ զողորմութիւն։

ցուք զքրիստիկս քո՝ կանդրեասի՛ քէն զհաշ
մարդապաշտ հայհոյուէ։ զի և մեք ծանեա
թիւ՝ աղաչեա զնոր՝ ի փրկել զմեզ՝ ի
Լուդ՝ ով աճապարեալ և ուղղափառ ան
դեմ այնցիկ ոչք չեն հոգին հայհոյեին։
պաշտուհան՝ ի բաց ընկէց, ոսկի և զբարե
պաշտն կոստանդիանոս, որ զարիոսի ըզ
մոլուցն խափանեաց։ և զմեծն թէոդոս
յարոյց աճապարին նախանձուն վառեալ՝ ը

Ոսկի յետ աճապարի թագաւորին լինելի եզե
կիա՝ յարոյց աճ զյուվեն՝ որ զնեմ հուա
ձանց մերոց։

Ոսկի յետ աճապարի թագաւորին լինելի եզե
հելով. վայ բարեխօսեա առ տէր վեհա
մանք՝ բարեպաշտուհ եղուսուցին հայ
լով և հաւատացելոցս փրկութի՛ շնոր
կէս. ուրախուհ պատուդ հատուցանե
մարդապետուհիդ սերբ
ռեր զպատիս յերկինուստ՝ ծառայ քի
նուհ՝ թող՝ ի յերկրի, առաքելական ա
Հայրապետականն զարդարեցեր ա

(1) Հայրապետականն զարդարեցեր ա
ած ունի մարդասէր։
բա վանեցեր՝ ի խաղաղութե զսա պահեա
պէց. և ձգնուհ վկայից զթէնաւին սո

Ցաւ ի՛նչ տաճարի սրբոց և յիշատակի սրբոց մար
տիրոսաց՝ զձեռս հանձառնալով աղա
չեմք. բարեխօսեա՛ս ոտքս և աղօթիւք՝
զկենդանութիւնս մեր խաղաղացո՛ս ա՛ծ սի՛ն
մարգասէդ։

Ճգն ՚Ա՛գնաւորդք քո՛, որք տանջանաց անօրի
նացն համբերեցի՛ք և զմահու թի՛ւն կրոցն

Ցաւ ի՛նչ տաճարք Թէոդորին լինի՛ւ եղե
ւիա յարոյց ա՛ծ զյովհ՚ որ զամկուա
պաշտութեան հնոյ ժողովրդեանն ի բաց
ընկէց, ոմա՛ և ի նորումս յարոյց զանդրա
նիկն Թէոդորայ զքարեպաշտն աբգարի
ոս, որ ի հեռաստանէ ծանեաւ զերկ
նաւոր թագաւորն զքո՛. և եղև քարող
ա՛ծուե՛ նոր ընծայ սիեղերաց։ Ճետ
նորին և զմե՛ծն տրդատիոս, որ խոպատ
հալածեաց զդիւամոլ կուապաշտութեան
յՀայաստանեայց. և զարդարեց ձըմ
մարիտ և ուղղափառ հաւատով։ Ո՛րդ
ո՛վ ա՛ծարեալ և բարեպաշտ սբ Թէոդո
աղաչեա՛ զմեր, ի փրկել զմեզ յանօրէն
բռնաւորաց. զի և մեք տօնելով զյիշ
տակս քո՛ խնդրեսցուք ի քէ զնաղա
ղութի՛ւն և զմե՛ծ զողորմութի՛ւն։

լինէր անօրինացն պատերազմ։ Եւսկ ե-
ղիցի մեծ պատերազմին ընդդիմամարտեալ
յաշխարհական՝ ի ձախատամարտին, եւ՝ի
աշխարհական՝ ի ձախատամարտին։ 3
Եւ զաղեղնաւորսն հալածեսցեն, եւ
զհաշտուսն եւ զմեծ զօրսմուսն։
Եւ դատերք վերին սիօնի. խնդրեցէք՝ ի՛ք 4
եր՝ արանցէք զի երկնաւոր փեսային
նի զանմարմնոցն ցուցիք զհանդէս։
ոն զամարմնոցն ցուցիք զհանդէս։
Ո՞ յաղթանակ ձեր զհանդէս զուար- 5
ճասլ առնէ եւ ուրեղեցի աբ. քանզի սըր
բութ առաքեալք զկուստուն. եւ՝ի մարմ
նի զանմարմնոցն ցուցիք զհանդէս։
Ո՞ արանցէք զի երկնաւոր փեսային 6
դատերք վերին սիօնի. խնդրեցէք՝ ի՛ք
զհաշտուսն եւ զմեծ զօրսմուսն։
Ո՞ աշխարհական՝ ի ձախատամարտին, 7
աշխարհական՝ ի ձախատամարտին եւ՝ի
մեծ պատերազմին ընդդիմամարտեալ
լինէր անօրինացն պատերազմ։ Եւսկ ե-

քանեզի նահատակքն՝ զմոլուխ անօրի-
նացն խափանեցին և յաղթօղ դտան.
քանզի՝ որոց ստացեալ էր զնծային ո-
րուն, ոչ ժուժկալէր նոցմարմնաւորա-
կան պատերազմ Ա.ՐԴ՝ քո՞ւ ած՝ սց բարե
խօսուքն խնայեա՛ի մեզ և ողորմեա՛:
(1) օրական և վկայ ճշմարիտ՝ քաջ նահա-
տակդ քո՛ Եղիա (Ելեղարդոս). որ փոխանա
կեցեր զմարմինդ ընդ հոգւոյդ քոմ
փրկանա. և ոչ ածեր զմտաւ զսպառնա-
լիսն անօրէնն բռնաւորացն Ա.յր վերին
ազդեցուքն դիտեալ զայրեցուցին հոգ
ւոյ նոց, վասն լուցեր զտաճար հուոյն
և անարդեցեր զպաշտամունս նոցա:
Ա.ՐԴ՝ ի յաղթօղ պատերազմի տօնա-
ղացս զօր նահատակուե՛ քոյ, բարեխօ-
սեա՛ առ տէր վասն անձանց մերոց:

(2) Ընդարմ փառաց քոյ՝ ի փառս կաթո-
ղիկէ եկեղեցի քո՛ քո՛ մեծանայ պսակ-
ուանոյ. քանզի՝ ի տադտաւորեալքն՝ ի քէն
դիմեալք՝ ի յերկինս, ի սեբաստիոյ
նահատակին՝ ի յամօթ և՝ ի քարընկէց
յերեսս բռնաւորիւն: Ոչք և քաջա-
լերեցին զմիաբանս, զի մի՛ լուծեալ ոք

թիք. հրեշտակք և հեղշտակապետք
լի զօրութիք՝ երկնաւոր նահապետու-
թիւնք. որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ իմանալ
զի զօրութիք՝ որ օրհնեն անլռելի ձայնիւ իմանալ
գութ ետր՝ քեզ փառք յաւիտեան ամէն։
ւխտեանէ։ Ո՛ զ դու միայն ես բազմա-
վերապրեմք, փրկեա զմեզ ի հրոյն յա-
զօրութ հրոյն. ընդ նոսին և մեք քեզ
բառնութ թագաւորին և շինողին զ
բորբոքեալ բոցոյն. որք անարգեցին զ
Թագաւոր ի նբ մանկունան և փրկեցեր ի
արարիչ բոլորից, որ մարդասիրութիւն դ
բարձր արարէք։ Ծադաւոր փառաց և
չէին երգ նոր. ամ գործք օրհնեցէք և
բան հրեղինաց օրհնաբանիս, իջեր ի ման
բաբիլոն և փրկեցեր զերիս մանկունան
ի հրոյն բառնութ։ Որք աղաղակելով դ
ղովայս մերոյ ի յայս սիրողաց քոց՝ որ
թեխոսութիւն՝ ընկալ և զաղերսութիւն ժ
աղաղակելով առ քա։ Ա՛րդ՝ սոցա բա
ի յանիւս աճեալին գանձուցն հոլովիցի
դողալով առաքինաբար՝ զինքն ըղերձել
բաղանեօք անցաւորիս պակասեցին. այլ

աթոռք և տերութիք, իշխանութիք և պե-
տութիք, սերովբէից և քերովբէից՝ և մեք
օրհնեսցուք զնոյն ամենայնիւ երկրպագու-

թիւն և զմի ածութիւն։

Այսօր երկրաւորս եկեղեցւոյ քահա-
նայապետուն, ցնծայ հրաշափառապէս
գերինաւոր քահանայապետութեդ կա-
տարելով զօրանախմբութեանդ ոճնս։ Այս ընդ
անմարմնականաց և հոգեղինաց դա-
սուցդ՝ և մեք մարմնականքս և հոգե-
ղինքս համաձայնեալ փառաւորեմք զդ
փառաւորեցեալն ի Հինէն։ Այդ՝ ով
ոք գաւթիւն և միքայէլ մեծ հրեշտա-
կապետք բարձրելոյն. և ամ զինուորու-
թիւք երկնից, որք կայք միշտ առաջի ա-
թոռոյ ածութեն. անդադար բարեխօս
լերուք վասն մեր առ տէր. վերաբերել զդ
մեզ զանաեան ընդ ձեզ յերկնից արքայ
ութին. և միաձայն բարբառով երգել

զփառս։

Բարեխօսութ սրբոյ հօրդ ածածնին, [ա]
սրբոյն յովհաննու կարապետին, սրբոյն
առաքեանոսի նախավկային, և սրբոյն գ
բիգորի մերոյ լուսաւորչին, և սրբոց ա-

ՅԻՆ Թադաւորեաց՝ վայելչութիւն զգե-
ցաւ. զգեցաւ սուրբ զօրութիւն՝ ընդ
մէջ իւր հաց։

Հաստատեաց զաշխարհ՝ զի մի սասանեսցի
յաւ. զգեցաւ սուրբ զօրութիւն՝ ընդ-
դէմ հակառակաց։

Ա՛ղբիւր, ծաղիկ սրբութեան, հոգւոյ գալստեան,
խոչ, էիւղեցոյց. ու՞մ նմա՝ քաղցրագին
գոհութիւն ացո՞ւք

Պանի զձիւն ոչ զասր, և զմեզ որպէս
ընթանան պատգամք նր։
Ուաքէ զբան իւր յերկիր. վազվազ
պարարեաւէ ցորեամբ լցոյց զքեզ։
Ա եղ զսահմանս քո՝ի խաղաղու թի.
օրհնեաց զորդիս քո՝ի քեզ։
Ո՞վ ի զօրացոյց զնիզս դրանց քոց, և
օրհնեաց զորդիս քո՝ի քեզ։
Ե՞ օրհնեա զնոճ քո սիօն։
Պատիւ երուսաղէմ զնր։
Ճաշու փոխան։

Ո՞ տալէն ինձ՝ ի հոգւոյ գալուստն՝ այս
երկայն աւուրս։
Փառք հօր և որդւոյ և։
Տան քում վայելէ սրբութի՝ նր՝ ընդ
վկայու եց քոց մեք յայժ հաւատացաք։
Ա քանչելի ես դու տէր՝ի բարձունս.
զբօսանք ծովու։
Ձայնէ ջուրց բազմաց, սքանչելի եղեն
ընթացք ծովու։
Ընդ ձայնէ զբան իւր յերկիր. վազվազ
պարարեաւէ ցորեամբ լցոյց զքեզ։
Ա եղ զսահմանս քո՝ի խաղաղու թի.
օրհնեաց զորդիս քո՝ի քեզ։

վասըն մեր մնրմնացար, ի նչխ կուսին ած
զչ թագաւորըն փառաց քրիստոս։ (՝)

և հնարանէ յաղթե։

Ն՝ ապա տան շարունակ ըստ փոխի պատշաճի

Փառք հօր և որդւոյ և
Հոգւոյն սրբոյ յաւիտեանս։
Ո՛վ օրհնեալ ողորմած ի նմանէ մեր, և
զչնորհսն ողորմութեան նորա ի մեզ մեր։
(՝) Հոգեցի՛ք զնոր աւր ազինք, զուրեցի՛ք
փոխն ած է։
Շաբաթ և կիրակի չէին պահք ընդ՝ ՚ձ
ամենապահոց չորս փոխ փոխ. և աւր չորեքշ
իմոց։ Հայն ած ի լինի, 330։
Աիրեցի՛, զի լուիցէ տէր զձայն աղօթից
Ընդհանուր ելից փոխի՝ ճաշու փոխն ած է։
զբաստատութեան իւր ոչ յայտնեաց նոցա։
Յ՝ այսպէս արար աւր ազգաց տէր, և
լուծի և վերատուընս ինչի։
Պատմէ զբան իւր յակոբայ, զարդա՚
ցեն հոլովք և գնաստեղն ջուրք։
Ուրախ զբան իւր և հարկ գնա. ընդեղ
ցրտոյ նոր ս կարճ կեալ։
Ուրիշանէ զսուրբ ոգի ապատուս. աուաջի

և խոչընդոտ համբերութիւն. միաբանութիւն
երկուսին բարեբարոյութիւն։ Որ ըղձայ
պատճառ երջանկութեան յանձին էհաս յարու-
ցեալ ի մեռելոց իշխանութիւն. միա։
Աւրհնեալ ընդ բոլոր դէմ ժողովոյ խոր
տաճկաց. եկեղեցւոյ իւրում զպերճացեալ
զմեծ վայելչութիւնն. միա։

Երեքշաբթի։

Ի յօր ուրախացեալ սէր եկեղեցի՝ աղ
քի՛ր. ոչնչ խընդրէր զտօն վերինն
երեսաստղեայ. սէրբասացց ձայնիւ միա
ռաւորելով զգքն։ Ի յօր հանձայ
նեալ սրդիք սիոնի երկրայնոյ. ոչնիւ
զուարճանան սրդւոց անդրանկաց
վերինն սիոնի. սէր։ Ի յօր դասք
անանձինացն երգս ասեալ պարե՛ն
ընդ մարդիան. զերդըս հնգեհարս
յանման հիճայի՛ն յոտատայտ. սէր։

Աստեղեայ։

Ա՛ռատանայք ականատես լուսոյ անքնն
աղ նելի՛ տեսի՛լ. յոտաջնադոյն հրաշացու

ցեր զտեսանէրուն մարդարէին. եւ ըսաւ
լուր ի տեառնէ աճապարն անօրէնութիւն։
Ասէ ըզտանձիր հաւատոյ հինեցուցին
շնորհօք նը հոգւոյն. յոր ետուր
բանն աճ եօթնարփեան ձառադայ
թիւք. եւ ես։ Աչրեցաւ յաշխարհ
ճշմարիտ մարդեղութիւն. զոր քարոզե
ցին մեզ հրաւիրօղքըն համագոյ հօր
և հոգւոյն. լուսաւորեալ լոյս ըզտիեզերս
աճապարն անօրէնութիւն։

Ընդհանն չարեչաբանի պահոյ ևուպեայ։

Փոխանակ ասացեալ քեզ հայր դէ
երկնաւոր. յիշեա՛ զնընչեցեալըն
մեր. և հանգոյ ընդ նեբիս քոյ։ Որ հա
կէց ես հօր և հոգւոյն սրբեա՛ զիա
ծին. յիշ։ Որ փառաւորեցե ես հօր և
որդւոյն հոգեա՛ ճշմարիտ. յիշ։

Հինգշաբաթի ասաւելոյ։

Որ սիրօդ էիք արարչին արարածոյ. ակ
քեզ ստեղծ անապեալք. բարեխօսեցէք
առ որ վասն մեր. Որ քարոզէ էիք
ընդ

ընդ հանուր տիեզերաց. քի՛ նբ առա՛։
Ա՛ր պետա կդ էք ա՛մ եկեղեցեաց. քի՛ նբ առա՛։

ՃԿ ԱՌ անբակի՛ ձեն յԿՈՒԹԵ՛ եկի՛ր յաշ
դկ խարհ. մօրմնացա՛ր ի կուսէ՛ն յաղագս
ուր մերոյ պարտեանց. հա՛նգո՛՛ր զնընջե՛
ցեա՛լսն մեր. Ա՛ր ի հօրէ՛ լուսոյ լա՛յս
ծա՛գեցա՛ր մե՛զ և՛ կեանք. միածի՛ն որ
դի՛ հօր հանապա՛յակից. հա՛նգո՛՛ր Ա՛ր ի
վե՛րդ ես քա՛ն ըզմի՛տս և՛ զսո՛րհուրդս.
և՛ խաչի՛ հա՛մբերեա՛լ վըճակեցե՛ր ըզ
տի՛եզերս. հա՛ն։

Ե ՟աբրահապահոյ յօրհ՛՛ նբ՛ ա՛կ ծնեաց էր
հո՛գնբա՛ն. էրե՛զնբա՛ն. հինե՛զնբա՛ն
ջոյց առա՛։

ՃԳ Ա՛րմատս ա՛ր ծ. յիշեա՛՛ զնընջե՛
ցեա՛լսն ի՛ նբ անո՛՛նդ քո. Ա՛՛զգի՛նս
արեան քո՛ ա՛ր. յիշեա՛՛ և՛ հանգո՛
ընդ նբ՛քս քո՛. Ա՛՛ր ի մի՛տս անգամ քո՛
գա՛լստեանն. ըզնընջեցեա՛լսն մեր. յիշ։

ՃԿ Ա՛ր յանէ՛ից ստեղծո՛՛ղ զո՛՛ր յիշ.
դկ ա՛րարչական կից հո՛՛ր քա՛նդ անտրճա՛ծ.
ուր

Թա՛

թաղել թէ չնորհեաց նոյնպէս եղեալ քան
զառաքելոցն. յորժամ գա՛ս ի գաղ ԱՒԱՐ
տել զոր անարատ ձե՛ռօք սուրբ հոգին։
Ա՛ր ի հօրէ առաքեաց ԱՒԱՐ յայր. եմարտ
նացար ի՛ սուրբ հոգին. թաղել ի՛։
Ա՛ր ի խաչէն անկեալ ԱՒՄՐ յայր. զմա
հա լուծեր զի՛ շնաւանութի՛ն. թաղե՛։
Ա՛ր պետաւիկէդ ես քոյ սր ԱՒՄՐԵՐՑ.
Ա՛ամնաւ խաչա՛ն քա՛ռեանց քանչիւրդ։

Ա՛ռաքելոյ։

Ա՛ղնաւորութիւ՛ք ձերմարմնոյդ եւ վերայ՛ք դ
քրիստոնէի. ո՛րպէս զառաքեալսն եւ ըզ
մահ յանձն առեալ վասն անուն. ըզ
ձեզ ուսմամբք քարեխօս ա՛ռ քա՛ն վասն
անձանց մերոց։ Ա՛ամէն հեթանոսք
արեան ձերոյ պայծառացա՛ն ընդ ե
կեղեցիք. ե՛ զերստուերսն ճաշակ խաւար
հատապտղոյ թողեալ քամրձիք. ըզ ձեզ։
Ա՛րկնայի՛ն զծոցն իջեալ ի՛ պատիւ
պատուական մահուանն ձերոյ. ե՛ ըզ
պետական անապական ա՛ռ քերեալ ի՛ հո
գի լուսոյ. ըզձեզ ու։ 363

դկ Աստուածածին խորան լուսոյ անվայ
րանփակ արիւնէն Կենաց . որ եղե՛ր
աչրեցեալ արեգականն արդարութեն .
Եւ նըստեալցս ՚ի խաչարի լոյս ծագե
ցեր . վանն որոյ ամենեքեան ըզքեզ
միշտ մեծացուցանեմք : Ա՛նապական
տաճար . Եմմորենի անկիզելի . որ
զա՛նշէ՛ս՛ զհնար ածութեն ՚ի քեզ
տարեալ կրեցեր . որով բնութեանս
կիւլեալ հինջա կրից բոց . վանն որոյ :
Ա՛ն ընդանի տապանակ կտակարանաց
նորոյ ուխտից . որո՛վ ե՛ս՛լք յերկիր
աւետեաց հորդեալ . հոգւով ՚ի քեզ
տնպաւորեալ բանին . վանն որոյ :

Ծննդեան :

դշ Այ՛րբ զա՛ծածինն . ծրհնա՛թեամ՛ք
մեծացո՛ցանեմք : Ա՛ւետա՛ւոր հրեշ
տակն աւե՛տա՛րանէր . ընծա՛ընեա՛լ փը՛ր
կիչն ՚ի սըրբոյ կո՛ւսէ՛ն : Ա՛հա՛ ո՛ւրախ
լեր բեմրլրեալդ . քանզի սի՛ր տերանց
կ՛ ընդ քեզ :

Ո՛նըսիի ըզբեն բանըն յանըսկըզբնա զկ
կայն ի հօրէ. եւ սկըզբնաւորեա՛ի կու
սէն մարմնոյ զեբեդմարը. բա՛վանդակե
լո՛վ յորմէանէ. եւ ընդ հօր գոլով.
եւ սահմանեալ ժամանակաւ ծնեա՛լ
լինէր. ա՛մաբիաճ եւ մարդ։ Ա՛յուեա՛լ
ընդ օրինաց անհնարանկանըն հոգւոյ
նո՛ւէր գոլով. զի զհոգածնեա՛լքըս
հօրն ընծայեացէ. ա՛ծորդի՛ն ու՛ր ի՛
ծոց հօր. տալո՛յ քառանօրեա՛յ բառնի՛
ի գերկրէս ծերմնուցն. եւ յայտնապէս
ծանո՛ւցանէ. ա՛՛ս ։ Ա՛յսն որոյ եւ սի՛
մէօն ցընծայր հոգւովն սրտակիցըն ի՛
տա՛ձարին. սրդ սրձակե՛ս ըզ ծա
ուայս զո սէր ըստ բանի՛ զուա՛մ ի՛ խաղա
ղութի՛ւն. զի ընդ հանո՛ւր տեսի ըզ
փըրկօղդ. ա՛՛տը ։

Ո՛նըսիի ըզբեն բանըն հօր սր ի վերայ զկ
քերո՛վբէի՛ցըն հանդէս. այսօր ի վե՛րայ

յանապատին նորոյ ներստեսալ. օրհնեալ
արքայ եկեալ անյաղթելի թագաւոր։
Յառաջ քան զյաւիտեանս որդին որ
ի վերայ քառակերպի՝ցն բազմի. այ
սօր ի ծերոց և ի տղայոց փառատրե
ցաւ. օրհ։ Ա՛կայք նոր ժողովուրդք
ընդ անմարմնոցն դասս բանսաթե.
ղ սա հընդմայնք երգով քաղցրը ձայ
նիւ փառատրեսցուք. օրհ։

Օ՛տուկն։

Յարեաւ քրիստոնեայ. ի մեռելոց ըստ
ակնարկութեան. և՛կայք ժողովուրդք.
երգեցէք՝ ասք ըն ակնարկութեան։ Յարու
ցեալն ի մեռելոց ակնարկութիւն. որ
զանշխարհս լուսաւորեաց ակնարկ

Հոմբարձնոն։

Ալ հանդարձանաւն այսօր ծածկեն ինչ
խաչնուքն ի հայրակայն ի՛ՀՀՀաւս.
ապաստարեալ ՀՀՀ

բերանէն ան ալ ելաւ. Ես ալ ելայ ետեւէն. Ան
կանգ առաւ ու ինծի դարձաւ. Ես ալ կանգ առի.
Ան ինծի մօտեցաւ ու ըսաւ. Ես ալ մօտեցայ.
Ան ինծի ըսաւ. Ես ալ ըսի. Ան ինծի հարցուց.
Ես ալ պատասխանեցի. Ան ինծի հրամայեց. Ես
ալ կատարեցի. Ան ինծի խնդրեց. Ես ալ խնդրեցի.
Ան ինծի հարցուց. Ես ալ հարցուցի. Ան ինծի
պատասխանեց. Ես ալ պատասխանեցի. Ան ինծի
հրամայեց. Ես ալ կատարեցի. Ան ինծի խնդրեց.
Ես ալ խնդրեցի. Ան ինծի հարցուց. Ես ալ հարցու-
ցի. Ան ինծի պատասխանեց. Ես ալ պատասխա-
նեցի. Ան ինծի հրամայեց. Ես ալ կատարեցի. Ան
ինծի խնդրեց. Ես ալ խնդրեցի. Ան ինծի հարցուց.
Ես ալ հարցուցի. Ան ինծի պատասխանեց. Ես ալ
պատասխանեցի. Ան ինծի հրամայեց. Ես ալ կա-
տարեցի. Ան ինծի խնդրեց. Ես ալ խնդրեցի. Ան
ինծի հարցուց. Ես ալ հարցուցի. Ան ինծի պա-
տասխանեց. Ես ալ պատասխանեցի. Ան ինծի հրա-
մայեց. Ես ալ կատարեցի. Ան ինծի խնդրեց. Ես
ալ խնդրեցի. Ան ինծի հարցուց. Ես ալ հարցուցի.
Ան ինծի պատասխանեց. Ես ալ պատասխանեցի.
Ան ինծի հրամայեց. Ես ալ կատարեցի. Ան ինծի
խնդրեց. Ես ալ խնդրեցի. Ան ինծի հարցուց. Ես

Թեև Հայաստան ամեն մեկ երեսուն. Եւ երկայն մնաց. Նրան: Ասացին ընկերները թաքցնել Հայր երեք տարի, որովհետև ամենքն էլ Հայրենասեր էին. Նրան Հայ ժողովուրդ յանձնեն արդյունքներ Հայերեն ամենից ընտիր. Ոսկեդարյան Հայ գրականության մեծ: Այնքան ամենքն էլ Հայրենասեր էին. Նրան Հայ ժողովուրդ յանձնեն արդյունքներ Հայերեն ամենից ընտիր. Ոսկեդարյան Հայ գրականության մեծ:

Ա ՀԱՏՎԱԾ

Ուրախացիր սիրտ կուսական Հայց ամենայն ազգաց. Ընդ երկնաւորսն բնակեսցի. Ընդ երկնայինս. Ջոյց կենդանութեան բերկրեսցի յե՞ս. Վերածնեաց զայգեցս զոր տնկեց աջ Հայր. Խշխաւնակից նբ Հայր. Ընդ երկնայինս. Ընդ երկնայինս. Ջոյց կենդանութեան բերկրեսցի յես

ԼՀ

խոստովանութեան զայն. զի ոչ ոք ի մեզ ծա-
ղիկ ոչ ինչ ելոյծ զանձ

դկ ՅԱՐԹՈՂ Ա՛Ր ՁԵՐ ՕՐՆՈՒԹԻՆ ԱԼԼ Ի՛Ր
ԲԱՐՁՈՒՆԱ ԵՐԴԵՍՑՈՒՔ. ԹԱՆԶԱ Ա՛ՆՔ
ԻՆ ՔԻ՛ ՀԱՇԱՏԱՑԵԱԼ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՔ։
ԱՒՐ ԵՒ ԻՆ Ի՛ ԼՈՒԱՑՈՒՑԱԼ ԶԸՆՏՐԵԱԼ ՆՔ
ԶԵԿԵՂԵՑԻՆ. ԱՒԱԼ Ա՛ՄԱԿԵԱՑ ՆՔ ԼԱՒ
ՉԻՆԱՆ. ՆՈՒՄԱՆ ԸՍ ՓԱՌԱՍ ԵՐԴԵՍՑՈՒՔ։
ԱՒՅՍՕՐ ԵՒ ՄԵՔ ՄՕՆԵՑՈՒՔ ԶՆԱՑԱԿԱ
ՄԻՆ ՆՔ ԼԱՑԻՆ. ԵՒ ՎԱ՛Ր ՈՒՐԻՒՆ ՄՆԱՑԱՍ
ՑՈՒՔ. ՓԱՌՔ ԵՒ ԱՊԱՐԻՆ ՅԱՂԼԱԽԵԱՆ։

ՅԱՊԱՒԱՒԱՒՆ։

ակ ԱՒՐ Ի ԱԿՐԱՆԱՆՔ ԼՄԱՑԱՐՈՒՔ ՀԱՒԱՏԱ
ՑԵՑԵՐ ԶԵԿԵՂԵՑԻՆ ՀՕՐ ԼՄԱՑԱՐՈՒԹԻՆ.
ԶՈՐ ՆԱԽԱՆՁԱԿԱՐ ՑԵՑԱ՛ԾՔ ՆՐՀԱՆԱ
ԿԵԱՑ ՄՈՎԵՒՆ ԼՈՒՐԱՆԱՑԱՆ ԵՐԿՆԱՒՀԱՆ
ԳՈՅՆ Ի՛ ԱՀՆԱՑ ԼԵՐԱՆ. ԼՈՒԱՑՈՒՑԱ՛ԼՈՒ
ՓԱՌՔՆ ԱՍԱՑԱ՛ԾՈՅ. ԱՒՐ ԸՂԱՆՈՒՀԱ՛ՐՔ
ԱՆԱՊԱՒԱԿԱՆ ՑՆՕՐԴՆԱ՛ԹԵՐՔ ՔՈ Ի՛
ԱՐԱՐԱՅ ԿՈՒԱՀԱՆ. ՊԱՀԱՑՈՐԵԼՈՒ ՑՈ
ՊԱՅՆԱԿԱՆ ԱԾՈՒՑԱՆ ՈՒԼԱՑԱՆ ԼՍԱԿԱՐՑ
ՆԱՅ ԶԱՆԱՆՔ ԱՍԱՑԱ՛ԾՈՅ. ՓԱՌԱՑ ԱՆԵ՛Լ

խմբերով զմիշտակ ալ վարդապետ
Յայտ ելիկայնոյն ընդ մեզ. ասէնա զձ

Ղազարոսէ։

եւ ընկերքն իւրոյ Մերոյ։

Եւ ի վերայ մարմնոյ և արեանըն Տ ն. Ի
ւմն ոչ ոք. պատասխանի ետուն ցմեզ.
շոն Մերոյ մեզայց Մերոյ։ Ուշեալ հար
տայ ի սմանէ մեզ նորոգու ի. ի թո
քաշիւ զմարմին իւր և զարիւն ձգն. և
Այնգնեալ ի սմա սեռյան սիրեցու.
երդել ի սմանջ զերդիս հնգևտրա։
քո՛ր ձո՛ի վերայ սուտբեայիան վիմի.

Ա՛ր հաստատեցեր զանի. զկիւրեղեցի զձ

Նուէրեց-ա։

նու՛ի քեզ այր երդեացը ն մանկուն։
ջին հրաշագործեալ նոր խորհիկը. օր
ծանամբն երիքսիի տանայնակա խա
բեբանութի՛ մահս ևզբայրեցոյց իւր
մանջ յերդանանս օրինա կեցեր. և
կեանս վերադարձի բնութե զարձ
զնի տեղի հանդիստ։ Ար ի

Ա՛ն ա՛ն

նաց և փրկութե՛ն Տզուց նորին. զոր

Ա՛ն Հայրնպատին մերոյ Ան (այսանուն) ի՛ն

սաց. զոր աղա՛

Ա՛ն աս՛ նե՛ և ուղղափառ եպիսկոպո՛

տատե՛ն նեայ եկեղեցւոյ. զոր աղա՛

Ա՛ն աս՛ ի՛ն խաղաղութե՛ աս՛ աշխարհի, և հաս՛

քին Ա՛ն խաղաղութե՛ զոր աղա՛

Աբուհա խաղաղութե՛ զոր աղա՛

և այն ըստ պատշա՛ն։ Աբուհա հղինէա՛

Ա՛ն աս՛, նե՛ և հզօր, նե՛ և առանձի՛

զիսուսն յաւիտեա՛ն։

հնարօ՛ ա՛ն՛ք. երդեն ընդ նա՛ն

տաս՛ ձգն. որով զարդարե՛ցա՛ն երկնայի՛ն

ա՛ստուեն զկի՛շատակ նե՛ վարդապե՛

ա՛ն և պա՛շտօնեա՛ք նե՛ եկեղեցւոյ. վերա՛

ձի՛ն զնորհո՛ւրդ։ Ա՛յսօր քահանա՛յք

ուրք զնմանէ՛ց նոյի՛ն զնո՛րոց յայտնե

ի՛ յիշատակի՛ նե՛ վարդապետա՛ ա՛ն՛ց.

կից գոլով դրատե՛ր վերին սիո՛ն ք.

քելոց և մարգարէի՛ցն դանք. տո՛ն

դաստ վերանկարգեցա՛ն։ Ա՛յսօր առա՛

մանկո՛ ա՛ն՛ն. և ընդ հրեշտակա՛ցն

տաս՛ ձգն. ուրք լուսաւո՛րեցին զհաւատոյ

Ձայնիւ փոխոյ։

Ձամբարձաւ ա՛ծ օրհնութի՛ւն. և ետու մեր
Ձամբարձաւ ասէ։ Ձայնիւ ասէ։ Ձայն ետու։

Ընդէր խռովեցան հեթանոսք։ ասէ։
Տ՛ր զի բազումացեղեն նեղիչք իմ։ ասէ։

ասէ։ ասէ։ ասէ։ ասէ։
Արանեաց է այր որ ոչ գնաց ի խորհուրդ
նոյն վերջին՝ երէց ասէ։

Աղաղակ ձայնի՝ որ առ չինաստան, յաւուրն է
գէտ գոն. չի գինչի՝ ի հոգւոյ գալոստան չՁ
գոն առնոս դարի վճարեցայ։ Ար ասէն գո-

Ա՛ր վարդապետաց՝ քահանայից՝ սար-
կաւագաց՝ դպրաց՝ և ամ ուխտի մանր
կանց եկեղեցւոյ. զեր աղա։

Ա՛ր բարեպաշտ թագաւորաց՝ և ա՛ծ-
ած իշխանաց, զօրավարաց՝ և զօրաց
նոցին. զեր աղա։

Ա՛ր հոգւոցն։ Ար և ա։ Ո՛ ա՛նձինս։
Աղերսեա՛ց։

Ա՛աչնոյ։

Ո՛ ողորմած և մարդասէր ես ա՛ծ զմ
ըսի՛. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի
և պատիւ. այժմ և։

Ովսաննա հարիք որդւոյ Դաւթեան, աղաղակեցէք առ նա ի ձայն ցնծութեան։ Ա. այլն։

Ընդունելութիւն ի գործոյ առաքելոյ։

Ես կնքեցի պաշտեմ զՏայրենի նորն. Հաւատացեալ նմին՝ որ ինչ յօրէնսն և ի մարգարէսն գրեալ է։ Ունիմ յոյս առ նա. որում և դուքս իսկ ակնունին՝ թէ յարուցէ ինձ ելոյ և մեղաւորաց։ Որում և ես իսկ ձգտիմ, անխիղճ միտս ունել առ նա և առ մարդիկ յամ ժամ։ Ի բազում ամացս ոչնչութեան եկի առնել յազգդ իմ. և եւտու պատարագիս. որովք գտին զիս սրբեալ ի տաճարին։

Ջոգեաց գալոփեան՝ ճաշու առջնոց կիրակէ։

Ջոգի քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ ի յերկիրն ուղիղ։

Ցնծալ լուր աղօթից իմոց։ Ա. այլն ած ի լուսոյ, 18։

Տապանակին՝ ճաշու առջնոց կիրակէ։

Արի տեր ի հանգիստս քո՝ դու և տապանակ հրապկի սրբութեան քո։

Յիշեա տեր զդաւթի, և զամ հեզութեան նորա։ Ա. այլն։

և եւտուր ուրախուել սրտից մերոց։
՚Ի հանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց։
Սուրբ խաչին՝ ձայնս առնուս հոգեղ։
Ընդ 374։

Յիշեա՛ տէր զդաւթիմ և։ և ասէն ովք ՚ի
պանակ կուսական սրբեսցեն քո։
Ընդ՛որ տէր ՚ի հանդիստ քո՝ դու և տա՛
ւեխտեան։ Ի էրափոխան ՅԾաճնին՝ ձայնս առնուս հոգ։

զայս արասցէ, նա մի՛ սասանեսցի յա՛
կաշառս ՚ի վէր երեսաւանց ոչ առնու։ որ
՚Ո՞ արծաթ իւր ՚ի վարձու ոչ տայ, և
երդնու ընկերի իւրում, և ոչ ստէ։
՚Ո՞երկիւղած ան փառաւոր առնէ։ որ գշ
արհամարհեալ է առ՚ի նմա չարագործն։
՚Ա՛խտինա ՚ի մերձաւորից նա ոչ առնու։
և չար ընկերի իւրում ոչ արար։
Որ ոչ նեղեաց զերազատս իւրոյն, եշ
խօսի զճշմարտութի՛ ՚ի սրտի իւրում։
Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդարութի՛,
ոյլ բնակեսցէ ՚ի լերանն սբ քո։
Ոյ ոյլ կացցէ ՚ի խորանի քում։ կամ կէր
Ա՛ստուածն՝ ձայնս առնուս։

Հրէից արար : Ա այն :

Երկնեցէք զեր յօրհնուի Նոր. զի սքան
սայ մերոյ :

Տեսին զամ ծագք երկրի զփրկուի
թիւն
Ա. Աստուածոյ գալստեան ի՛ն` ճաշ ասաղ կ՝
Ղազարոսէ խօսելեցան Հրեայքն. և ժո
ղովուրդք խորհեցան զի՛ անուտիս : Ա այն :

Ա՛նդէր խաւսելեցան Հրեայքն. և ժո
ղովուրդ խորհեցան զի՛ անուտիս :
ես այսօր ծնայ զքեզ :

Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու , և
Ա՛նդրէասն ի՛ն՝ ճաշ ասաղ կ՝ասէ :

սաց ներ : Ա այն :

Յարիցէ աՀ՝ և ցրուեսցին ամ թշնա
միք ներ , փախիցեն ատելիք ներ յեր
զօրուէ բազմաւ :

Տէր ասաց զքեան , այլ աւետարանեն
Ա՛ւետեաց աճապնին՝ ճաշ ասաղ կ՝ասէ :

զաք այս մերոյ , զի լեառն սբ ներ : Ա այն :

Ա՛ռաջ էր , և օրհնեալ է յայժ զիքա
ժողովրդեան քոյ :

Ընկալաք աՀ զողորմութիւն քո զի՛ մէջ
տաճարի նմա յաւիտեան .

Ա՛ղ հիմունս էարկ նմա յաւիտեան .
ըս ասացն կ՝ասէ :

Շաբաթուն և այլոց էիւղեցեաց ծանկ՝ ճա
ղաւկուն կ՝ասէ :

Աստ ոգիք պղծութեանն ուր է ճաշակատուին՝ ըստ
ըս- սաղ կցուէ ։

Ի երինք ցնծասցեն առջի նոն , զի գայ
զի հասեալ է նո՛ւ ի դատել զերկիր ։
( ) րհնեցէ՛ք զնո՛ր յօրհնութի՛ն նոր . զի ։
և այլն սղ ՛ի վերոյ ։

Հատարակաց ևս-ութեան՝ ճաշս- սաղ ։

Ա՛ռեզ վայելէ օրհնութի՛ն ա՛ճ ՛ի սիօն .
և քեզ տացին աղօթք յերկի՛մ ։
Ի՛ւր աղօթից լսող , զի առ քեզ ամ
մարմին եկեսցէ ։
Բանք անօրինաց զօրացան ՛ի վե՛ր մեր .
և զամբարշտութիս մեր դու քաւեսցես ։
Երանի զոր ընտրեցեր և ընկալար , և
բնակեսցին ՛ի գաւիթս քո ։
Ի ցո՛ւք մեք ՛ի բարութե՛ տան քո . սբ է
տաճար քո՝ սքանչելի արդարութի՛ւ ։
Ի՛ւր մեզ ա՛ճ փրկիչ մեր , յոյս ամ ծայ
ցաց երկրի , և ո՛ր ՛ի ծով հեռւ ։
Ս պատրաստէ զերկինս զօրութի՛ւ նորով .
և զգեցեալ է զօրութի՛ւ ։
Ս խոռվեցուցանէ զմեծութի՛ւ ծովու ,
և զձայն ալեաց նո՛ր ցասուցանէ ։

Խոռվեցին հեթանոսք, և երկիրն
բնակիչք երկրի՝ ի նշանաց քոց։
Յել առաւօտու՝ ըստ երեկոյ զուար-
ճասցին. հայեցար յերկիր՝ արբեցուցեր
զնա, և բազում արարեր զմեծուն նր։
Գետն ոյլ լի եղև ջրով. պատրաստ
արարեր զհերակուր նր, զի այսպէս է
պատրաստուն։
Օ՛ակօս նր արբեցուցեր, և բազում
արարեր զարմահս նր։
Ցոցել նր զուարթ եղելի բոյս նր.
օրհնեսցի պահակ տարւոյ քաղցրութե քոյ։
Դաշտք քո լցցին պարարտուն՝ պա-
րարտասցին գեղեցկութիք անապատի։
Ի լուրք գնծուն զգեցցին, և զգեց-
ցին խոյք մաքեաց։
Ձուիսք բազում արասցեն զցորեան,
աղաղակեսցեն և օրհնեսցեն։

Ձրեշաւիպէտաց՝ ճաշու առնմա կցուէ։

Ո՞արար զկրեշտակս իւր յոգիս, և զլ
պաշտօնեայս իւր ի հուր կիզելոյ։
(Օրհնեա անձն իմ զտր. տր աճ իմ
մեծ եղեր յոյժ։ և այլն։

սէր կայ է. և ամէն սէրէ՝ կայ է ծը
Սէրելիք՝ սիրեացուք զմիմեանս, զի
չեն ընդունէ ընդդէմ։ 4.7։
Յովհաննու աւետեցին՝ ի հանդիսից տա
ի ընծ., 330։
Հաւատացի զոր ես խօսեցայ։ Ա այն ոչ
ես ծառայ քո եմ, ծառայ
Պատուական է առջի ն մահ սրբոց ի
Հոմերէն մարդասպանաց՝ ճաշ առ ի
այ յակոբայ։ Ա այն։
Ասպէս երդուաւ ն. և ուխտաս եղ
նորա։
Քիչեա ար զդաւիթ, և զամ հեզուն
և սրբ քո ցնծալով ցնծասցեն։
Քահանայք քո զգեցցին զարդարութի.
Հայրապետաց և վարդապետաց՝ ճաշ առ ի
Թիւն։ Ա այն։
բածս ձեռաց նր պատմէ հաստատու
Երկինք պատմեն զնաւս ա, և զարար
չեւ ի ծագս աշխարհի են խօսք նց։
Ընդ ամերիվիր եղ բարբառ նց, և մինչ
Ա՛ստէծոյ և մարգարէից ճաշս առ ի։

կեալ է յաճ, և աճ ի նմա բնակէ։ Ոչ սէր է, և որ կայ ի սէրն՝ բնակէ ի Ծանեաք զսէրն այ՝ զոր ունի առ մեզ։ Եւ մեք հաւատացաք՝ և նա յաճ։ Եւ մեք հաւատացաք՝ և գիտացաք զսէրն այ՝ զոր ունի առ մեզ։ Աստուած սէր է, և որ կայ ի սէրն՝ բնակէ ի Աստուած և նա ի մեզ։ Ընդ այս կատարեալ է սէրն ընդ մեզ, զի յաճ ունիցուք յաւուրն դատաստանի։ Զի որպէս նա է, նոյնպէս եւ մեք եմք յաշխարհի այսմիկ։ Երկիւղ ոչ կայ ի սէրն, այլ զկատարեալ սէրն արտաքս առնէ երկիւղ։ Զի երկիւղ տանջանս ունի։ Եւ որ երկնչի՝ ոչ կատարեալ է ի սէրն։ Մեք սիրեմք զնա, զի նա նախ սիրեաց զմեզ։ Եթէ ոք ասիցէ թէ սիրեմ զԱստուած, և զեղբայր իւր ատիցէ՝ սուտ է։ Զի որ զեղբայր իւր ոչ սիրէ զոր տեսանէ՝ զԱստուած զոր ոչ տեսանէ՝ զիա՞րդ կարէ սիրել։ Եւ զպատուիրանս զայս ունիմք ի նմանէ՝ զի որ սիրէ զԱստուած՝ սիրեսցէ և զեղբայր իւր։

վա՛րդք՝ որ նստիս ի գրասէնս, առաջ
Տէր Թագաւորեաց, բարկացան ժողո-
սուրբ է :

պագեք պատուականութեան ոտից նորա՝ զի
Բարձր արարէք զտէր աճ մեր. երկիր ե՛շ
Վասիլեա եկեմ զտեր։ և այլն ի լիւն, 358։ ՀՇ

Ա՛ետեէ՛՝ ճաշու չինանցն գնինի գործոցն. ի
ղորե՛ղաբանին ասէ։

սիրէ նա և զեղբայր իւր :

Անիմք առ ի նմանէ, զի որ սիրէ զաճ՝
կարէցէ սիրել։ Ի՛ զայս պատուէրս ու-
տեսանէ, զաճ զոր ոչն ետես՝ զիարդ
սուտ է. որ ոչ սիրէ զեղբայր իւր՝ զոր
րեմ զաճ, և զեղբայր իւր ատիցէ,
րեաց զմեզ։ Եթէ ոք ասիցէ՝ եթէ սի-
սիրեսցո՛ւք զաճ, վա՛ զի նա նախ սի-
կընչին, չէ՛ կատարեալ ի՛ սէրն։ Ա՛րդ
երկիւղ ընդ տանջանաց է. իսկ որ եր-
տարեալ ի բաց մերժէ զերկիւղն. զի
երկիւղ ո՛չ դոյ ի սէր, այլ սէրն կա-
պէս և մեք եմք յաշխարհի յայսմիկ։
զի համարձակութի՛ւն ունիցիմք յաւուրն
դատաստանի։ զի ոպ և նայն է՝ նոյն-
Յայսմիկ կատարեալ է սէրն նո՛ր ի մեզ։

ցեն ձորձք քո . և հանդերձք քո իբրև
իրաւունս փրկուե՛ն ի սմանէ կարմիր
զօրութ՛ : Այս խօսիմ զարդարութ՛ և
բայ . պերճեցիկ պատմուճանաւ և բուռն
մայ . կարմրուն ձորձոց իւրոց ի բոսո՛
Իսկ այս ոչ է որ դիմեալ գայ յերդում

Ընդբեռնանէ յերկիրդ ծագիապարդէն :
63 , 1 :

Ընդբերցուած չեռայեաց մարգարէէ :

Ընդբեռնանէ յերկիրդ ծագիապարդէն :
271 :

փ Բանից իմոց ուն : Ռաշն ի ընդ՛ն ,

Ընդ հեցեր զմեզ :

պշ Տէր ոսպ զինաւ հաճութ՛ քով պատ՛

Ռաշն ոպ ի վերոյ :

բշ Կեզ վայելէ օրհնութ՛ ած ի սիօն :

կիր Կեզ վայելէ օրհնութ՛ : Ռաշն ոպ ի ընդ՛ն , 377 :

Ռաշն :

Ա՛նահչել յերկրի զձանապարհս քո ,
յոգինս ամ զիրկուիս քո : Ռաշն :

շաբ Ի՛ ողորմեա մեզ և օրհնեա զմեզ . ե՛
րեսց՛ զերեսս քո ի մեզ և ողորմեա
մեզ :

ուր Տեսին ամ ծագք երկրի զփրկութ՛ :

Օրհնեցէ՛ք զտէր : ոպ ի ընդ՛ն , 376 :

քո, զի օրհնեացես զտա զարդարն։

Պարծեացին ի քեզ սիրելիք անուան փ
քո։

Ուրկիրսպագից ի տաճար սբ քո՝ երջ
արդար ես յայտ գործս նր։

Յաւատարիմ ես նր յայտ բանս նր, և փ
նից։ և նրուն քո ազգէ մինչև յազգ։

Ընթայուր քո արքայուն նամ յաւիտե բշ
ան։

Ամէն։ Ճաշու շաբաթապահոց, նախ ձան
չեւրդն։

Եւ զենի զնա սրտմտուն իմով։ և իջուցի
զնա յերկիր։

Խօսեցի զնա բարկուն իմով։ և զենի զնա սրտմտուն իմով միայն զդէմ
կալաւ։ Ալոխեցի զնա բարկուն զիմ
զուկ իմ և սրտմտուն իմ միայն զդէմ
Թիկունս հասանէր։ փրկեաց զնա բա
ժուկ իմ և սրտմտուն իմ միայն զդէմ
կալաւ։ Ալոխեցի զնա բարկուն իմով։
և զենի զնա սրտմտուն իմով։ և իջուցի
զնա յերկիր։

Ընձանահարն լեոյ ընձանի կոխեցոյ։
Ընձան հարն միայն։ և՝ի հեթանոսաց
ոչ ոք էր ընդ իս։ կոխեցի զնա սրտմտու
թիւ և ամբեցի զնա բարկութիւ և ի՞
ջուցի յերկիր։ և զամ հանդերձս իմ
Թաթաւեցի։ Օ՞ի հասեալ էր ի վէր
նոյ օր հատուցման։ և ամ փրկուել ե՞
կեալ հասեալ։ Ընդեցայ՝ և ոչ ոք էր որ
օգնէր։ զմտաս ածի՝ և ոչ ոք էր որ ի
Թիկունս հասանէր։ փրկեաց զնա բա
զուկ իմ և սրտմտուն իմ միայն զդէմ
կալաւ։ Ալոխեցի զնա բարկուն իմով։
և զենի զնա սրտմտուն իմով։ և իջուցի
զնա յերկիր։

րանի՛ն քեզ, և բարև եղիցի։

փ Ո՛վ վաստակս ձեռաց քոց կերիցես. և՝ երանի՛ քեզ, և բարի եղիցի։

դշ Երանի՛ ամենուն՝ որք երկնչին ի՛ Տէն, և գնան ի՛ ճանապարհս նո՛ր։

փ Աղերսեա՛ ինձ տէր, զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհնանսդ։

դշ Կացո՛ զճառայս քո՝ ա՛ծ ի՛մ, որ ի՛ քեզ յուսացեալ է։

փ Տո՛ր թագաւորեաց, բարկացան ժողովուրդք՝ որ նստիս ի՛ քրովբէս, սասանեցաւ երկիր։

ու՛ր Տեսին ա՛մ ծագք երկրի զփրկութի՛ւն մեր։

փ Օրհնեցէ՛ք զտէր յօրհնութի՛ւն նոր. զի սքանչելիս արար։

Աւետեա՛ց՝ ճաշու աղաչեմ։

դշ Պարձա՛ զիս տէր ի՛ մեղաց իմոց. և զամանօրէնութի՛ւնս իմ քաւեա՛ յինէն։

փ Աղերսեա՛ ինձ ա՛ծ ըստ մեծի՛ ողորմութե՛ քո՛մ. ըստ բազո՛մ գթութե՛ քո՛մ քաւեա՛ զանօրէնութի՛ւնս իմ։

դշ Երանի՛ ամենուն՝ որք երկնչին ի՛ Տնէ, և գնան ի՛ ճանապարհս նո՛ր։

արատսուք զանուն նը՛ւ ի միասին։

Ա՛ծ արարիք զնո՛ր աճ մեր. և բարձր ակ
փառս օրհնուե՛ նը՛ւ։

Ընդունելիցի՛ք առ աճ ամ երկիր. սաղ
մո՛ս ասացէ՛ք անուան նը՛ւ. և տո՛ւք ըզ
նմա սաղմոս ասացեն քեզ։

Ամենայն երկիր երկիրպագեցեն քեզ. աշ
խարհ։ Ասեսցէ՛ ճաշա (Յարութեան։

քում. և յիրաւունս քո կեցո՛ զնա։

Զայնի իմում լսո՛ւր տէր՝ ըստ ողորմութե՛ փ
տէր. ըզ բանի քում իմաստուն արա զնա։

Ա՛երձեսցին խնդրուածք իմ առ քո՛ւր
և ապրեցո՛ զնա։

Ո՛չ նստայ ժողովրդեան խաբեից. և ընդ փ
խոտեան. յարդարութե՛ քում փրկեա՛
նդ ա՛ղքեզ տո՛ւր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յաշ
ծերութե՛. ի պակասիլ զօրութե՛ իմոյ մի՛
թողուր զնա։

Ա՛ի ընկենուր զնա տո՛ւր ի ժամանակի եշ
հեծուի իմ՝ ի քէն ո՛չ ծածկեցար։

Տէ՛ր առաջի քո՛ւ եամ ցանկութի իմ. և փ
բացեայ առնէր լինէին, հոյեաց յօդնել
ինձ տո՛ւր վճռուե՛ իմոյ։

Ա՛ի թողուր զնա տո՛ւր ա՛ճ իմ. և մի՛ ի եշ

Օրհնեցից զքեզ յամէ ժամ, յամէ ժամ
օրհնութիւն նոր ի բերան իմ։

ճԸ Օրհնեցէ՛ք զքեզ յօրհնութիւն նոր։

Օրհնեցէ՛ք զքեզ ամ երկիր. օրհնեցէ՛ք
զքեզ և օրհնեցէ՛ք զանուն նր։

ճԻ Օրհնեցէ՛ք զձա՛ծ մեր. օրհնեցէ՛ք և սաղ
մոս ասացէ՛ք ձեն տեր։

Տր ձա՛ծ օրհնեալ. օրհնեալ է տր զոր
հանապազ։

ճԼ Ա՛ձա՛ծ է տր, և մեծ է զօրութիւն նր. ի
մաստութե նր ո՛չ գոյ քա։

Օրհնեցէ՛ք զտր՝ զի բարի է սաղմոս.
տեր մեր՛ում քաղցր եղիցի օրհնութի։

ճԽ Սաղմոս ասացէ՛ք տեր մեր՛ում, սաղմոս ա
սացէ՛ք թագաւորին մեր՛ում. սաղմոս ասացէ՛ք
Ընդ ա՛ռիս հարէ՛ք առ հեթանոսք, աղա
ղակեցէ՛ք առ ձա՛ծ ի ձայն ցնծութե։

ճԾ Ա՛ն է տաճար քո սքանչելի արդարութե։

ճ Տէ՛ր վայելէ՛ օրհնութի ձա՛ծ ի սիօն. և
քեզ տացին աղօթք յերկ.

ճԿ Այսօր է զոր արար տր. եկայ՛ք ցնծա՛ս
ցուք և ուրախ եղիցուք ի մա։

ճՀ Խոստովան եղերուք տն. զի բարի է.
զի յաւիտեան է ողորմութի նր։

Մէնեռէ Ղազէց կէռսէնէց։

Ա՛խատ դիք և կերեցէ՛ք ան այ մը։ Զայանի՛կ ի՛ հրէաստանի ազգ, և կինէ մեծ է անուն նէր։

Սաղմոս Դաւթի Ա-էքանու Ճաշուն։
Ղաթէն Սաղմոս • 34 •

Զարեան ի՛ վէր իմ վկայք չարաց • և զոր ինչ՛ չ դիտէի՝ հարցանէինն զիս։ Դառեա՛ ար զայնոսիկ՝ որք դառեն զիս• մարտիր ընդ այնոսիկ, որք մարտանչին ընդ իս։

Երիւրէ Սաղմոս • 37։

Ես ի՛ տանջանս պատրաստ եմ. և ցաւք իմ առաջի իմ են յամէ ժամ։

Տէ ա՛ի սրտմտութէք քով յանդիմանես զիս • և ա՛ի բարկութէք քով խրատես զիս։

Երէրէ Սաղմոս • 40։

Ա՛տանէր տեսանել զնանրուն՝ խօսէր ի՛ սրտի իւրում • և ժողովէր զանօրէնութիւն յանձն իւր։

Երանի՛ որ խորհի զաղքատն և զտնանկն • յաւուր չարի փրկէ զնա ար։

Զորէրէ Սաղմոս • 21։

Բաժանեցին զՀանդերձս իմ ՚ի մէջ
իւրեանց • և ՚ի վերայ պատմուճանիս իմոյ
վիճակս արկանէին։

Ա՚ղ ած իմ՝ նայեցաց առ իս • ընդէր
թողեր զիս • հեռի եղէ ՚ի փրկուէ իմ
ից՝ վասն բանից յանցանաց իմոց։

Հինգերորդ Սաղմոս • 30։

՚ի ձեռս քո յանձն առնեմ զՀոգի իմ։
՚Ի՚նքեզ՚ սէր յուսացայ, մի՛ ամաչեցից յա՚
ւիտեան • յարդարութեա՚ն քումի փրկեա
և ապրեցո՛ զիս։

Վեցերորդ Սաղմոս • 68։

Հատո՛ն ՚ի կերակուր իմում լեղի. և ՚ի ծա
րաւ իմ արբուցին ինձ քացախ։
Աեցո՛ զիս ած, զի Հասին Ջուրք յանձն
իմ. ընկլաւ ես ՚ի խորս անդնդոց, ուր
ո՛չ գոյ ինձ Հանդիստ։

Երկրորդ Սաղմոս • 87։

Ելի՛ ես ունի մարդ առանց օգնականի,
և ՚ի մեռեալս ազատ։
Տո՛ր ած փրկուե՛ իմոյ, ՚ի տուէ կարդա
ցի և գիշերի առաջի քո։

Ութ-ըերորդ Սաղմոս • 101։

Այնեցաւ ոսկը իմ ի մարմին իմ. նման
նեցայ ես հաւատալոսան անապատի:
Տէր լուր աղօթից իմոց. աղաղակ իմ
առ քեզ եկեսցէ. և մի դարձուցաներ
զերեսս քո յինէն:

Պօղոս առաքեալ յէ՛ քո՛ ըստ հրա-
մանի փրկչին մերոյ ՝այ՝ և քո՛ յէ
յուսոյն մերոյ. տիմոթեոս որդւոյ սի-
րելւոյ հաւատովք, շնորհք ողորմու-
խաղաղութ՛ յայ՝ հօրէ և ի՛ տանէ մերմէ
յէ՛ քէ: Որպ աղաչեցի զքեզ կալ յե-
փեսոս՝ մինչ երթայի ի մակեդոնիա.
զի պատուիրս տացես ումանց չլինել ո՛չ
տարուսանելոց, և չհայել յառասպելս և
ի տոհմաթիւս անչափս. որ մանաւանդ
խնդիրս յուզեն, և ո՛չ զտնտեսուն ՝այ՝
հաւատովք: Քանզի գլուխ պատուի-
րանին սէր է, ի՛ սրտէ՝ և ի մտայ
բարեաց՝ և յանկեղծաւոր հաւատոյ.
Յորոց ումանք վրիպեցան՝ խոտորեալք
յունայնաբանութ՛ բանից: Կամին լինել
վարդապետք օրինաց. խնդրեանք ո՛չ իմա-

բձ Սիրտ իմ խռովեցաւ յիս, և երկիւղ
քուռմ. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։
կամ Օ՜ գնացս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բանի
զիս. և մի՛ բարկուսջիր քոյ խրատուց զիս։
ակ Տո՛ր մի՛ սրտմտութիւնդ քոյ յանդիմաներ
արդարութիւնդ քոյ։
կամ Ա՜ն անուանդ քո տէր՝ կեցուսցես զիս,
ի յերկիր ուղիղ։
աձ Ոչ ոք է քո բարի՝ առաջնորդեսցէ ինձ
ըստ հայհոյէ։

Ա՛ղէքսէյ՝ ճաշու առուր պահոց. ոչ ասէն
ես, որում եղէ ես հաւատարիմ։
ըստ աւետարանի փառաց երանելոյն
կառավ ողջամիտ վարդապետութիւն. որ
տերդմանց. և եթէ այլ ինչ ևս կայ հա-
արուեստից՝ մարդերկրազից սաց որ
անարդողաց, մարդասպանաց, պոռնկաց
լոյ՝ անարբուց և պղծոց, գՀայր և գմայր
անհնազանդից՝ ամբարշտաց և մեղաւոր
երկնք ոչ կան, այլ ի վեր անօրինաց և
զայս դիտասցէ՝ զի ի վեր արդարոց օ՞
եթէ ոչ զինս օրինօքն կրեսցէ։ Այլ
են։ Վասնեմք՝ եթէ բարւոք են օրէնք՝
նան զինչ խօսին՝ և ոչ վա՞ ոմոց պնդելն

Ողորմեա՛ ինձ Տէր զի հիւանդ եմ ես. բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Յիշեա՛ Տէր զգթութիւնս քո, և զողորմութիւնս քո՝ որք են յաւիտենից։

Ո՜վ մեղս մանկութեանց իմոյ՝ և զանգիտութեանց իմոյ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա զիս Տէր ըստ ողորմութեան քոյում՝ վասն քաղցրութեան քոյ. զի քաղցր և ուղիղ ես։

Տէր՝ ողորմութի՛ւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Ո՜վ մեղս մանկութեանց իմոյ. ա՛ղ ի վերայ։

Ընդաղաւիեցի առ քեզ Տէր՝ և առացի, դու ես յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Ընդ-ելե-եայ ընթաղաւիեցի։ Ընդ-ուղ-ղութիւն ընդ-ուղղութեան՝ ընդ-ուղ-ղեալ ընդ-ուղղեալ՝ ընդ ուղ ի ընդ-ուղ-ղեալ ընդ-ուղղեալ։

ՃԺ

ջակեցէք առ ած ի ձայն ցնծութե։

ԻԲ Ոսիս հարէք առ Տ՚ի հեթանոսք, ազա-
զակեցէք ի ժողովրդեանն ի ծովեզերս։

ԻԳ Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն ի նոր.
սաղմոս ասացէք նմա խնամութե։

ԻԴ Ցնծասուր մեծ ի վէր առ երկիր ած-
ժամ։

ԻԵ Ասացէք ի հեթանոսս եթէ Տ՚ի վէր սկ-
օծն է. ժամանակ գնթալոյ նոր հաստեալ է
ժամ։

ԻԶ Ցնծասցուք ի նմա, ազաղակեսցուք
ցուք առ ած փրկիչ մեր։

ԻԷ Խոստովանեցէք առ երկիր. երգեցէք
տան երգ նոր. երգեցէք տան և բարձր ա-
րարէք զանուն նմա։

ԻԸ Բարձր արարիցէ զընտրեալն ի ժողովուրդ
ջենէ իմմէ։ գոյ զգաւթիճ ծառայ իմ,
և խաղալ առաջի իմոյ օծի զնա։

Ա.ՀԵ-ԱՈ ՊՂՅԵՅ ԿԵ-ՄՒՒԵՅ։

Ա՚ղաղակեցէք առ տէր առ երկիր. ծա-
ռայեցէք տան ուրախութե։

Ա՚ղաղակեցէք առ տէր առ երկիր. ծա-
ռայեցէք տան ուրախութե։

Ա՚ՀԵ-ԱՈ ՃԱՂՈՒ ՅԱՐՈՒԵ ԸՍՈ ՀՅՈՒՆԿՆ։

Ա՚ Վասն յարուցեալ գԹատգիս ի վէր սի-
օն. ժամանակ գԹալոյ նոր հաստեալ է
ժամ։

ԻԹ Ցնծասցուք ի նմա ի վէր առ երկիր ած-
ժամ։

Լ Օրհնեցէք զտէր յօրհնութիւն ի նոր.
սաղմոս ասացէք նմա խնամութե։

ԼԱ Ասացէք ի հեթանոսս եթէ Տ՚ի վէր սկ-
օծն է. ժամանակ գնթալոյ նոր հաստեալ է
ժամ։

ԼԲ Ցնծասցուք ի նմա, ազաղակեսցուք
ցուք առ ած փրկիչ մեր։

ԼԳ Խոստովանեցէք առ երկիր. երգեցէք
տան երգ նոր. երգեցէք տան և բարձր ա-
րարէք զանուն նմա։

ԼԴ Բարձր արարիցէ զընտրեալն ի ժողովուրդ
ջենէ իմմէ։ գոյ զգաւթիճ ծառայ իմ,
և խաղալ առաջի իմոյ օծի զնա։

Պ ողջեա՛ եմ զքեզ ։ եւ այլն ոգ ի վերոյ ։ ԵՀ
սիօն ։ եւ այլն ոգ ի լուխ ։ 377 ։ հինգ

Պ ողջեա՛ եմ զքեզ ։ եւ օրհնեա՛ զանձ քո զաստ
Ա՛ԷԼ-ԵԱՉ ։ Օ՛ ապիկն ։

Ա՛ԷԼ-ԵԱՉ ՕՊԱՒԻՆ ՅԱՐՈՒԵՆ ՉԻՆԱՒՆ ՃԱՇՈ-
ԻՐՈՒԱՍՏԱՂՄ ։

Ձասեալ կայրն ոտք մեր առ դրունս քո
Օ՛ ապիկն ։

Նորա ։

Ձ ի ոք ինձ տացէ զաղաւնի զի հանգուսցի ։ եւ
ձունս դարձ եղև ։

Ա՛ր ամենայն զքեզ ։ վա՛յ այսորիկ ի քար՝
պատուիրեցեր ։ եւ ժողովք ժողովրդոց
շուրջ եղիցին զքեզ ։ վա՛յ ոչ ի հրամանս քո՛ զոր ՔԿ
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ ։ ՀԱՄ
Ա՛յլ ևս աճ իմ ի հրամանս քո՛ զոր
Ա՛ԷԼ-ԵԱՉ ։

Ա՛ԷԼ-ԵԱՉ ՕՊԱՒԻՆ ՅԱՐՈՒԵՆ ՉԻՆԱՒՆ ՃԱՇՈ-
ԻՐՈՒԱՍՏԱՂՄ ։

Ձասեալ կայրն ոտք մեր առ դրունս քո
Օ՛ ապիկն ։

Նորա ։

Ձ ի ոք ինձ տացէ զաղաւնի զի հանգուսցի ։ ԵՀ
ձունս դարձ եղև ։

Ա՛ր ամենայն զքեզ ։ վա՛յ այսորիկ ի քար՝ ԵՀ
շուրջ եղիցին զքեզ ։ վա՛յ ոչ ի հրամանս քո՛ զոր
պատուիրեցեր ։ եւ ժողովք ժողովրդոց
Ա՛յլ ևս աճ իմ ի հրամանս քո՛ զոր ԵՀ
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ ։ ՀԱՄ
Ա՛ր ամենայն զքեզ ։ վա՛յ այսորիկ ի քար՝ ԴԿ
շուրջ եղիցին զքեզ ։ վա՛յ ոչ ի հրամանս քո՛ զոր
պատուիրեցեր ։ եւ ժողովք ժողովրդոց
Ա՛յլ ևս աճ իմ ի հրամանս քո՛ զոր ԴԿ
ժողովուրդ քո ուրախ եղիցի ի քեզ ։ ՀԱՄ
Ա՛յ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ ։ եւ կամ
Ա՛յ դու դարձեալ կեցուսցես զմեզ ։ եւ կամ

Հակառակուբ ։

մերկին, և փորձեցի զքեզ ի վեր ջուրցն
ցի զքեզ . լսայ քեզ ի դաղտնութիւն
ի, նեղուբ կարդացեր առ իս՝ և փրկե
և զձեռս նը յորթ և ի թի ծառայելոյ
ի՝ բաց արար ի բեռանց զթիկունս նը
լեզու զոր ոչ գիտեր՝ լուաւ ։
ոյ եւանէր նա յերկրէն եգիպատացւոց
ի կայուին յովսեփու՝ զոր եդ ընդ նմա
են ինձ յակոբայ ։
Ձրաման է այս իսրայէլի, և իրաւունք
նշանաւորի տարեկանաց մերոց ։
փող հարէք ի ղլուխս ամսոյ, յաւուր
մոս ասացէք նմա ի ձայն քաղցրութե ։
Ուշիք սաղմոս, և տուք օրհնուի . սաղ
աղաղակեցէք առ աճ յակոբայ ։

ջաբ Ցնծացէք առ աճ, օգնական է մեր .

ած ի լուն , 357 ։

ուր Տը թագաւորեաց՝ վայելչուի ։ Ա այն

եշ Տը ոիվկացցե ի խորանի քումն ։ Ա այն

Ա այն ած ի լուն , 377 ։

դշ Ըրեզ վայելէ օրհնութի աճ ի սիոն ,

ցնծասցի յայժ ։ Ա այն ։

դշ Ի զօրութե քումն ուրախ եղիցի

թագաւորն . ի փրկութե քումն

Լ ՚ուր ժողովուրդ իմ և վկայեմ քեզ.
և խոսիլ թէ լուիցես ինձ։
Այլ և այս եղիցին քեզ ՚ած առաժամայինք.
և ամի երկիր պատանիցես դու այ օտարիս։
Այս եմ տէր ած քո՝ որ հանի զքեզ
յերկրէն եգիպտացւոց. բաց զբերան
քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ո՛չ լուաւ ձայնի իմոմն
և խոսիլ չկա ինչ ո՛չ նայեցաւ։
Բարձի թողի զնա երթալ ըստ կամաց
սրտից իւրեանց. զի գնասցին նոքա ըստ
կամս անձանց իւրեանց։
Ո՞վ ի թէ ժողովրդեան իմոյ լուեալ էր
ինձ, կամ ինչպէս զճանապարհս իմ գնասցէր էր։
Որպ զոչինչ խոնարհ արարեալ էր իմ
զթշնամիս նոր, և ի վերայ նեղչաց նոր
արկեալ էր զձեռն իմ։
Թշնամիք նոն ատեցին նմա, և եղիցին
ժամանակք նոց յաշխարհի։
Ներակրեաց զնա ի պարարտութէ ցորե՛
նոյ, և ի վիմէ մեղր յագեցոյց նոց։

Ա՛ռ ևս ևս։

Վաղեա՛ եկեմ ջուր. և օրհ։ և այլն ա՛ռ ի
վէրս գինի ցհամբարչու՛ն։

զանձն իմ։

արդարութիւնդ քոյ հանցես ի նեղութիւն
զի անուանդ քո սուրբ՝ ի հեցուսցես զիս
տան ուրախութիւն։

Ես անդ տանիցեմ զնոսա ի տաճարն սուրբ
ուր ի ծառայեցին հարքն մեր։

Ի հիմնք ցնծասցուք ի տեր, աղաղակեսցուք
ցուք առ նա ձայն փրկութեան մերոյ։

Եւ մտցեն թագաւորք փառաց։

Համբարձիր իշխանք զդրունս ձեր ի
վեր. համբարձցին դրունք յաւիտենից

Համբարձիր իշխանք զդրունս
ուր

Համբարձիր իշխանք զդրունս
շաբ

Համբարձիր իշխանք զդրունս
կիր

Համբարձիր իշխանք զդրունս
բշ

Համբարձիր իշխանք զդրունս
գշ

Համբարձիր իշխանք զդրունս
դշ

Համբարձիր իշխանք զդրունս
եշ

Համբարձիր իշխանք զդրունս
ուր

Համբարձիր իշխանք զդրունս
շաբ

Ի՛ւնէ-էայ՛ զաղբս հոգւոյն ունի գալստեան

Պատրաստեալ ետուն ի եղև երկիր, և բա
նիւ ետուն երկինք հաստատեցան. և հոգ
ւով բերանոյ նոր ամ զօրութիւնք նոցա։

կիր Ակիայք ցնծասցուք ի տեր, աղաղակեսցուք
ցուք առ ձայն փրկութեան մերոյ։

գշ Արդեօք ետուն ազգ նոր. ծառայեցին
տան ուրախութեան։

դշ Ա՛յ անուանդ քո սուրբ՝ ի հեցուսցես զիս
արդարութեանդ քով հանցես ի նեղութեան

բօր և Հերմօն յանուն քո ցնծասցեն։

դշ Վաւ են երկինք՝ և քո է երկիր. զաշխարհս լըի-
նութիւն դու հաստատեցեր. ծիրս և զհարաւ դու արարեր. Թա-
բօր և Հերմօն յանուն քո ցնծասցեն։

եշ Բարձրութիւնք լերանց նո՛ր են. նո՛ր է ծով՝ զոր
ստեղծիր։ եկայք երկիր պագցուք նմա.
անկցո՛ւք և լացցուք առաջի տեառն արարչին մերոյ։

զշ Մի՛ լուսատուր հովանի լինիցէր նոցա. ձայն կիր
եղէ յամպսն՝ որ ասէ, զա՛ն որդի իմ
սիրելի ընդ որ հաճեցայ։

էշ Ամպ լուսատուր հովանի լինիցէ նոցա. ձայն կիր
վարդավառ։

Ա.ԵԼՈՒԱՅ ՓԱՓԱՆԱՒՆՆ։

Ը.ԶԻՆ ՏԻՐ Ի ՀԱՆԴԻՍԱՆ ՔՈ՝ ԴՈՒ ԵՒ ՏԱՑ
պանակ կատակի սրբուհեաք քո։

Ը.ԵԼՈՒԱՅ ՃԱՇՈՒ ՊՏԼԻԵՐՈՒՆԷՆ Է, ՈՐ ԿՈՉԻ
վարդավառ։

Ը.ԶԻՆ ՏԻՐ Ի ՀԱՆԴԻՍԱՆ ՔՈ՝ ԴՈՒ ԵՒ ՏԱՑ
պանակ կատակի սրբուհեաք քո։

Ը.ԵԼՈՒԱՅ ՓԱՓԱՆԱՒՆՆ։

ՅԵկեղեցիս օրհնեցէ՛ք զնա՛, և զնո՛ր շնո՛ր
յաղթերացն Իսրայէլի։

Յիշեա՛ տէր զդաւի՛թ, և զնա՛մ հեզու՛թ
էժիկեա զանձն իմ, զի խոտվեցան ոսկերք իմ։

Ըզտրմեա՛ ինձ տէր զի հիւանդ եմ ես։

Աղերսեցայ ճաշու հաւատացեալ խոչէ ևէ
ղեղեցուց։

շաբ Աիրեաց տր ընդ սիօն և ընտրեց բնա
կել ի նմա. ասէ՝ այս է հանդիստ իմ
յաւիտեան յաւիտենից. ի սմա բնա
կեցայց՝ զի հաճեցայ ընդ սա։

կիր Տուր զօրուն ծառայի քո. կեցո զոր
դի աղախնոյ քո. և արա առիս նշան
բարութեան։

երշ Արար երկիւղածաց քոց, նշան զի ապ
րեսցին յերեսաց աղեղան։

գշ Աիրեաց տր զսիօն. և ընտրեաց բնա։

գշ Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տան քո, և
տեղի յարկի փառաց քոց։

երշ Ոչ սիրելիք են յարկք քո տր զօրու
թեանց. ցանկայ և փափագի անձն իմ ի
գաւիթս քո։ սիրտ իմ և մարմին իմ
ցնծասցէ առ աճ կենդանի։

ուր Արար երկիւղածաց քոց նշան զի
շաբ Արասէս փրկեցան սիրելիք քո. կեցո ա
ջով քով, և լուր մեզ։

եկղ Հլմունք ներ ի լեառն սբ ներ. սիրէ տր
զդրունս սիօնի առաւել քան զամ
յարկան յակոբայ։

բարձրելոյն հովանաւորի քեզ։

Հոգին աբ եկեսցէ ի քեզ. և զօրուի ձրդ

Ա. Ընդ-հայ ծաղս ծննդեանն նոսք առաք։

Ուրախ լեր բերկրեալդ։ ասի ի վեմոյ։

Ա. Ընդ-հայտ ծաղս առեղծուածոյ աճառնին։

պանակ կատակի սրբուէ քո։

Ա. լուի ար ի հանդիստ քո. դու և առ դշ

պատուղ որովայնի քո։

օրհնեցեալ ես դու ի կանայս. և օրհնեալ է

Ուրախ լեր բերկրեալդ ար ընդ քեզ. դշ

սեակ ծննդ զքեզ։

քոյ, յարգանդէ յառաջ քան զարու-

ի քաղաքի դաւթի։ ի վայելչուի աբգ

զյաւիտեանս որդին. որ է օծեալ ար

Ա. յաօր ծնանա որ ի հօրէ յառաջ քան կիր

աւուրն։

Ա. ընդ-հայ ծաղս վերափոխման աճառնին ընն

և եառուր ուրախուի սրտից մերոց։

Ա. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. կայէ

Որ գնայ անբիծ գործէ զարդարուի։

ոյր բնակեսցէ ի լեառն աբ քո։

Տր ոյ կացցէ ի խորանի քում. կամ եկիզ

հաւատիկ քաղաքդ ոյ։

փառաւորեալն խօսեցաւ վէմ քո, ա՞ եկիզ

ը Ասաց նմա Տէր. Ելո՛ւր ընդ առաջ Եհուայ հարցն քոյ, ընդ Ահարոնի և ընդ Մարիամու, և կացցեն ընդ դիմաց քարանձաւին։

թ Եւ ելեալ Մովսէս ընդ առաջ հարցն իւրոց, և եհաս ընդ նոսա ի լերինն Աստուծոյ, և համբուրեաց զնոսա։ Եւ պատմեաց Մովսէս հարցն իւրոց զամենայն զոր արար Տէր Փարաւոնի և Եգիպտացւոց վասն Իսրայէլի, զամենայն զհանդիպեալ նոցա ի ճանապարհին, և զի փրկեաց զնոսա Տէր։

ժ Եւ ուրախ եղեն հարքն Մովսիսի վասն ամենայն բարեացն զոր արար Տէր Իսրայէլի, զի փրկեաց զնոսա ի ձեռն Եգիպտացւոց։

ժա Եւ ասաց Մովսէս. Օրհնեալ է Տէր Աստուած, որ փրկեաց զձեզ ի ձեռն Եգիպտացւոց և ի ձեռն Փարաւոնի, որ փրկեաց զժողովուրդն յաշխատութենէ Եգիպտացւոց։

ժբ Արդ գիտացի զի մեծ է Տէր քան զամենայն աստուածս, զի ի բանի զոր խորհեցան ի վերայ նոցա։

ժգ Եւ ետ Ահարոն և ամենայն երէցքն Իսրայէլի հաց ընդ հարսն Մովսիսի առաջի Աստուծոյ։

ժդ Եւ եղև յաջորդումն օրուն նստաւ Մովսէս դատել զժողովուրդն, և եկաց ժողովուրդն առաջի Մովսիսի յառաւօտէ մինչև ցերեկոյ։

ժե Եւ տեսեալ զամենայն զոր գործէր նա ընդ ժողովրդեանն, ասէ. Զի՞ է այդ զոր դու գործես ընդ ժողովրդեանդ այդոսիկ, զի նստիս դու միայն, և ամենայն ժողովուրդ կայցեն առաջի քո յառաւօտէ մինչև ցերեկոյ։

ժզ Ասաց Մովսէս ցհարսն իւր. Զի եկն ինձ ժողովուրդն խնդրել զԱստուած։

ժէ Եթէ ասիցեն ինձ, դատեսցես ընդ մեզ, և ցուցից զնոսա զդատաստանս Աստուծոյ և զհրամանս նորա։

ժը Ասաց Մովսէս ցհարսն իւր. Ոչ բարի է զոր դու գործես։

ժթ Տկարանայ՝ և դու և ժողովուրդդ որ ընդ քեզ է. զի ոչ կարող է դիմանալ ի վերայ քո գործ այդ, ոչ կարես միայն գործել զայդ։

Ի.Թե

ազգաց։

Կիր. և յիշեցցի անուն քո ընդ ամ ազգս

Պատուսցես զնա իշխանս ընդ ամ երկ-

Ընդհանուր տաւտէղոյ։

յաղթերացն լինել։

Եկեղեցիս օրհնեցէք զաճ, և զամր

Հոմօրէն հարկաւորէց։

Եպրապետան յոյհաննէս։ ոգ՝ ի վերոյ։

Յովհաննու գլխատման։

Ալոհ մանուկ՝ մարդարէ։ ոգ՝ ի վերոյ։

Յովհաննու Իւրատեփեն։

Ողորմութիւն ման լիր եղև երկիր, և բանիւ

ման երկինք հաստատեցան. և հոգւովն

բերանոյ նր ամ զօրութիւնք նց։

Ընդ-ետաւ ճաշու հրեշտապետաց։

Տր՝ ի տաճար աբ իւրում. ամր յերկինս

յաթոռ իւրում։

Սրեծէ ոգւովն ճաշուն։

Տր աճ մեր երևեցաւ մեզ. արարիք

տօնս ուրախութեամբ կանխաւ, մինչև յան-

կիւնս սեղանոյ։

Ընդ-ետաւ ճաշու հրեշտապետաց։

Ողորմութիւն ման լիր եղև երկիր, և բանիւ

ման երկինք հաստատեցան. և հոգւովն

բերանոյ նր ամ զօրութիւնք նց։

Յովհաննու Իւրատեփեն։

Ալոհ մանուկ՝ մարդարէ։ ոգ՝ ի վերոյ։

Յովհաննու գլխատման։

Եպրապետան յոյհաննէս։ ոգ՝ ի վերոյ։

Հոմօրէն հարկաւորէց։

Եկեղեցիս օրհնեցէք զաճ, և զամր

յաղթերացն լինել։

Ընդհանուր տաւտէղոյ։

Պատուսցես զնա իշխանս ընդ ամ երկ-

կիր. և յիշեցցի անուն քո ընդ ամ ազգս

ազգաց։

Ընդ ամերկիր եղ քարքաւ նց, և մին
չև ի ծագս աշխարհի են խօսք նց։

Պատուել և յանդիման։

Յիշեա տէր զդաւիթ, և զամ հեզութեան
նորա։

Անախտութեան։

Պատմէ զբան իւր յակոբայ զարդարու
թիւն և զկերպաւորութիւնս իւր։

Պատկառել ընտանեաց։

Չամբերելով համբերի տան, և նայեցաւ
առիս. և լուաւ աղօթից իմոց։

Հայրապետաց և վարդապետաց։

Պահանջաք զո զգեցցին զարդարու՛.
և սբք զո ցնծալով ցնծասցեն։

Ազնուութեան։

Երանելի են որք բնակեալ են ի տան
տն. յաւիտեանս յաւիտենից օրհնեսցեն
զքեզ։

Կուսանաց։

Ասացէ դշխոյ ընդ աջմէ քումմէ՝ ի
հանդերձս ոսկեհուռս զարդարեալ և
պաճուճեալ։

Տարցին թագաւորի կուսանք զհետ ներ. և
ընկերս ներ տարցին նմա։

Խաչաւորաց։

Տէր ի զօրութենէ քումմէ ուրախ եղիցի թագաւորն, ի փրկութենէ քումմէ ցնծասցի յոյժ։

Սաղմոս՝ ԻԹ-րդ։

Ընծայք մեք ընդ հուր և ընդ ջուր, և հաներ զմեզ ի հանգիստ։

Աւետ հինգշաբթի։

Պատրաստ արարեր առաջի իմ զսեղան՝ ակն յանդիման նեղչաց իմոց։

Ընդ։

Ընդ երեկոյս հանգիցեն լալիք, առաւօտու եղիցի ուրախութիւն։

Ընծայ՝ ձայն հարփերսոյ։

Տէր սիրէ զքերաւունս, և ոչ ընդ վայր առնէ հարկանել զաբեղս իւր, այլ յաւիտեան պահէ զնոսա։

Փրկութիւն արդարոց ի տանէ է, վերակայ համարձակ է նոցա ի ժամանակս նեղութեան։

Պարծեսցին սբքն փառօք՝ և ցնծասցեն ի հանգիստ իւրեանց, և բարձր արասցեն զաձ բերանօք իւրեանց։

Այս ծափեաց արդարոց, ուղղոց սրբ համարձակ է։

բձ Պարծեսցին սրբքն փառօք։ ոգ՝ ի վե[ր]ս
բէ Կարդացին արդարքն առ տէր, և տէր
լուաւ նց. յամ նեղուէ նց փրկեց զնս
դձ Ա՛ք զո մեռանիմք զօրհանապատ. հա
մարեցաք ոգ զոչխար՝ ի զենուճն։
դէ Ուրախ լեցին ամքն՝ որք յուսացեալ են
՝ի քեզ. յաւիտեան ցնծասցեն. և բնա
կեսցիս դու ՝ի նս։
դձ Աղդրքն ոգ զարմաւեննիս ծաղիեսցին.
ոգ զմայրան լիբանանու բազումք եղիցին
դէ Նազում նեղուիք են արդարոց. յամ
փրկէ զնս տր. և պահէ զամ ոսկերս նց.
և մի ՝ի նոցանէ ոչ կոտրիցի։

Աւա ընկերանանէ աւետարան քան պապաշէ.
և չէսոյ ասէ հանգանուին նէիհանն։

Աւետարան ըստ Յովհէսու։ ՅՈ։

Ի սե սեսեալ զժողովուրդն՝ ել ՝ի
լեառն. և իբրև նստաւ անդ՝ մա
տեան առ նա աշակերտք նր. և բացեալ
զբերան իւր ուսուցանէր զնս, և ասէր։
Երանի աղքատուց հոգւով, զի նց է
արքայութի երկնից։ Երանի սգաւոր
բաց, զի նոքա միխիթարեսցին։ Երանի

և հանելոյ զղեա ։ Այս եզանուն սի-
րելի՝ և ունել իշխանութիւն բժշկելոյ զցաւս՝
զնուաճս, և զի առաքեցից զնա քարոզել
զիս արար երկոտասանն՝ զի իցեն
զոր ինքն կամեցաւ, և ըղձան առ
նա ։ Այս արար երկոտասանն՝ զի իցեն
ղրկեսցէ զնա, և զի առաքեցից զնա քարոզել
զնա ։ Այս արար երկոտասանն՝ զի իցեն
զոր ինքն կամեցաւ, և ըղձան առ
նա ։ Այս արար երկոտասանն՝ զի իցեն
զնա ։ Այս արար երկոտասանն՝ զի իցեն

Ա՛ելանէ՛ ի լեառն՝ և կոչէ առ ինքն

Ա՛ե-ւսպան ըստ Մարկոսի ։ 3 ։ 13 ։

զմեզ էին ։

Հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան
ձեր բազում են յերկինս ։ զի այսպէս
ձինծայիք և ուրախ լերուք, զի վարձք
սիցեն զամ բան չար զձենջ ստուտ վնր իմ ։
եղիկնից ։ Այրանի է ձեզ՝ յորժամ նա-
խատիցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ա-
ղբեսցեն զձեզ և հալածեսցեն, և ա-
սիցեն զամ բան չար զձենջ ստուտ վնր իմ ։
ձինծայիք և ուրախ լերուք, զի վարձք
ձեր բազում են յերկինս ։ զի այսպէս
հալածեցին զմարգարէսն որ յառաջ քան
զձեզ էին ։

մոնի պետրոս. և յակովբոս զեբեդեայ
և յովհաննու եղբօրն յակովբայ, եւ
նոյն անուանն բանեցուցեալ էր, որ է՝ որ
դիք որոտման, և զանդրէաս, և զփի-
լիպպոս, և զբարթուղիմէոս, և զմատ-
թէոս զմաքսաւորն, և զթովմաս, և զ
յակովբոս ալփեայ, և զթադէոս, և զ
սիմոնն կանանացի. և զյուդա իսկարի-
ովտացի, որ և մատնեացն զնա։

Ա. Պետրոսի ընդ Տեառնէ։ 14. 12։

Ասէ և ցիւղնատէրն. յորժամ առ-
նիցես ճաշ կամ ընթրիս, մի՛ կո-
չեր զբարեկամս քո, և մի՛ զեղբարս քո,
և մի՛ զազգականս քո, և մի՛ զդրացիս
քո, և մի՛ զմեծամեծս. զի մի՛ և նոքա
փոխարէն կոչեսցեն զքեզ, և լինիցի
քեզ հատուցումն։ Այլ յորժամ առ-
նիցես ընդունելութիւն, կոչեա զաղ-
քատս և զնեղս և զկաղս և զկոյրս։
Եւ երանելի լինիցիս. զի ոչ ունին փո-
խարէն հատուցանելոյ քեզ. և հատուս
ցի քեզ փոխարէն ի յարութիւնէ արդա-
րոց։ Եւ երբ լուաւ զայս ոմն ի բազմա-

եւ երեւեր

• յարարիչն երկնի եւ երկրի •

աւետաւորք ի մի ած հայրն ամենա-

կալ

Հանգանակ Նիկիական։

Փառք քեզ տէր աճ մեր։

մի հոգիս։

խմեսմ լուիցեն, եւ եղիցին մի հօտ՝ եւ

եւս պարտ է ինձ ածել այսր • եւ ձայնի

իմ, որ ոչ են յայսմ գաւթէ • եւ զայն

ոչխարաց։ Այլ՝ այլ եւս ոչխարք են

եւ ես գհայր • եւ զանձն իմ դնեմ ի վեր

և ես գհայր • և զանձն իմ դնեմ ի վեր

քաջ, և ճանաչեմ զիմն՝ և ճանաչիմ

յիմոցն։ Ոպ գիտէ զիս հայր, գիտեմ

ոչխարացն։ Ես եմ հովիւն քաջ։ հովիւ քաջ

զանձն իւր դնէ ի վեր ոչխարաց։

Ես եմ հովիւն քաջ • հովիւ քաջ

Աւետարան ըստ յովհաննու։ 10 • 11։

Ճաշ յարքայութեանէ այլ։

երևելեաց և աներևութից։ Եւ ի մի
ար յո՛ք ըմբռնի այ. ծնեալն յայ հո-
րէ միածին. այսինքն յէութէ հօր։ Ո՛չ
յայ. այս ի լուսոյ. ած ճշմարիտ. յայ
ճշմարտէ։ ընտուած և ո՛չ ստրատած։
Այն ինքն ի բնութէ հօր. որով ամ ինչ
եղև յերկինս և ի վր երկրի. երևելիք
և աներևոյթք։ Որ յաղագս մեր մարդ
կան, և վր մերոյ փրկութե՛ իջեալ ի
յերկինից՝ մարմնացաւ, մարդացաւ, ծը
նաւ կատարեալ*ի մարիամայ սբ
կուսէն հոգւովն սբով։ Որով էած ըզ
մարմին, զհոգի, և զմիտ. և զամ որ ինչ
է ի մարդ. ճշմարտապէս և ո՛չ կարծեօք։
Չարչարեաւ, խաչեաւ, թաղեաւ. յեր
րորդ աւուր յարուցեալ. երեալ ի յեր
կինս նովին մարմնովն նստաւ ընդ աջմէ
հօր։ Դարձեալ նովին մարմնովն և փա
ռօք հօր ի դատել զկենդանիս և զմե
ռեալս. որոյ թագաւորութե՛ն ո՛չ ունի
վախճան։ Հաւատամք և ի սբ հոգին.
յանեղն և ի կատարեալն։ Որ խօսե
ցաւ յօրէնս և ի մարգարէս և յաւե
տարանս։ Որ էջն ի յորդանան. քա

Եւ ասէ ցնոսա. Ես եմ հովիւն բարի։ Եւ
գիտեմ զիմս, եւ ճանաչեն զիս իմ։ Որպէս
ճանաչէ զիս հայրն, եւ ես ճանաչեմ զհայր։
Եւ զանձն իմ դնեմ վասն ոչխարացն։ Եւ
ունիմ այլ ոչխարս, որ ոչ են յայսմ գաւթէ,
եւ զսոսա պարտ է ինձ բերել, եւ զձայնիցն
իմոյ լսել, եւ եղիցի մի հօտ, եւ մի հովիւ։
Վասն այնորիկ զիս սիրէ հայրն, զի ես
զանձն իմ դնեմ, զի առցեմ զայն կրկին։
Ոչ ոք առնու զայն ի ինէն, այլ ես դնեմ
զայն յինէն իմմէ։ Իշխանութիւն ունիմ
դնել զայն, եւ իշխանութիւն ունիմ առ-
նուլ զայն կրկին։ Զայս պատուէր ընդու-
նայ յհաւրէ իմմէ։

Ի ձայնէ լսեաւ զայն դարձ ասացեալ։

Եւ մեք փառաւորեացուք՝ որ յառաջ
քան զյաւիտեանս, երկիր ստեղծանելոյ
նէ երկրորդեալն եւ միով ածեալն հօր
եւ որդւոյ եւ հոգւոյ սուրբ։ այժմ եւ

մե
ջարշարանաց խաչի և մահու՝ յաղագս
մեր ի ժամուս յայսմիկ համբերեցեր
բարերարութե քո։ Մեր դու քեզին կա՛
ես ողորմութե և առատ պարգեւօք
քրիստոս Տէր մեր և փրկիչ յո՛ քո։ որ մեծդ
թիւց։ Ո՛ի արժանի ընդունելութե
արասցէ։ լուիցէ ետր ձայնի աղաչանաց
մերոց։ Ընկալցի զկնդրուածս սրտից
մերոց։ Թողցէ զանցանս մեր։ ողոր՛
մեսցի ի վե՛ր մեր։ Ազօթք մեր և խնդրը
ուածք յայտ ժամ մտցեն առաջի մեծի
տերութե նորա։ Եւ նա տացէ մեզ միաբան
միով հաւատով և արդարութե վաստա՛
կել ի գործս բարեաց։ Ո՛ի զողոր՛
մութե զինորէն իւր՝ արասցէ ի վե՛ր մեր
տրն ամենակալ։ կեցուսցէ և ողորմեսցի։
Ո՛ ժամ և զառաջիկայ օրս խաղա։
Ո՛ հրեշ։ Ո՛ քաւուխ։ Ո՛ տեյ խա։
Ո՛ անձինս։ Ընդ
Եւ։ Ո՛ անձինս։ Ընդ

Տէր ողորմեա մեր և փրկիչ յո՛ քո։ որ մեծդ
ես ողորմութե և առատ պարգեւօք
բարերարութե քո։ Մեր դու քեզին կա՛
մաւդ ի ժամուս յայսմիկ համբերեցեր
ջարշարանաց խաչի և մահու՝ յաղագս

Ամէն։

Օրհնեալ Հայր որ զմեզ ի Քրիստոս ։ զհոգեւոր
օրհնութեամբ յերկինս ։ որպէս ընտրեաց զմեզ
յինքեան յառաջ քան զհիմն աշխարհի ։ լինել
մեզ սուրբ եւ անարատ առաջի նորա ։ ի սի-
րոյ ։ որ նախասահմանեաց զմեզ ի որդեգրու-
թիւն յինքն ։ ըստ հաճոյից կամաց իւրոց ։ ի
գովեստ փառաց շնորհացն իւրոյ ։ որով շնոր-
հեաց մեզ ի սիրելեալն ։ որում ունիմք զա-
ղատութիւն արեամբն նորա ։ զթողութիւն
յանցանացն ։ ըստ հարստութեան շնորհացն
նորա ։ որ առատացոյց ի մեզ ։ ամենայն
իմաստութեամբ եւ հանճարով ։ ծանուցա-
նել մեզ զխորհուրդ կամացն իւրոց ։ ըստ
հաճոյից իւրոց ։ զոր նախասահմանեաց ի
նմա ։ ի կատարումն ժամանակաց ։ զի
զամենայն միաւորեսցէ ի Քրիստոս ։ զոր
ինչ յերկինս եւ զոր ինչ յերկրի ։ ի նմա ։
ասեմ ։ ի նմա ։ ի նմա ։ ի նմա ։ ի նմա ։
ի նմա

և ամէն ։

Օրհնեալ է Աստուած մեր, որ ընդ ամենայն ժամ եւ ընդ ամենայն ատեան, ամէն ։

Օրհնեալ է եղերութիւնք ի հնումն յաւուրս Հոգւոյն սրբոյ, երկնչեցարուք խաղաղութիւն, և ամէն ։

Օրհնեցից զքեզ յամենայն ժամ, յամենայն ժամ օրհնութիւն նոր ի բերան իմ ։

Օրհնեալ է Աստուած մեր, որ լցեր զամենայն հայրապետական անօրինութիւնս քո, լինի և զմեզ ես քո ածխ փրկիչ մեր, որ լցեր զամենայն տէր միջնէն յաւիտեան ։ երէցս հրկիզեա ։

Աղեցի անուն ամն օրհնեալ յայսմ հետ ուղղ, այժմ և ։

Օրհնութիւն և փառք հօր և որդւոյ և սուրբ Հոգւոյն ։ Ամէն ։

Օրհնեալ Յոդիւդ սբ՝ Ամէն ։

Օրհնեալ Ստեփանոս սբ՝ Ամէն ։

Օրհնեալ Աստուած մեր, որ ընդ ամենայն ժամ եւ ընդ ամենայն ատեան, ամէն ։

Օրհնեալ է Աստուած մեր, որ ընդ ամենայն ժամ եւ ընդ ամենայն ատեան, ամէն ։

Ասասուկն եղիցին առ քեզ որ՝ ամ
ի վեր ամ արարածոց իւրոց։
Պատրաստ է որ առ ամանն, և դիտուի նոր
և բազումապատիկ.
Պնդեալ ոտիմանձ է որ, երկայնամիտ
ես քաղցրութեամբ։
Չիշատակ բազում քաղցրութիւն քո բազմ
խեսցեն. և արդարութիւն քո կնճռասցեն։
Ողորմած ես որ, երկայնամիտ
և բազումողորմ.
Քարկեր առնեմ զքեզ ես ինձ թագաւոր դպ
ուր իմ. և օրհնեմ զանուն քո յաւի-
տեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։
Օ՜ օրհնասպաղ օրհնեցից զքեզ. և զանուն
վեցից զանուն քո յաւիտեան և յաւի-
տեանս յաւիտենից։
Մեծ ես տէր՝ և օրհնեալ ես յոյժ. և մե-
ծութիւն նր ոչ գոյ չափ։
Ազգ՝ և ազգ գովեսցեն զգործս քո.
և զզօրութիւնս քո պատմեսցեն։
Օ՜ մեծ վայելչութիւն փառաց սրբութե
քո խոսեսցին. և զսքանչելիս քո պատ-
մեսցեն։
Օ՜ զօրութիւն ահի քո ասասցեն. և
զմեծութիւնս քո պատմեսցեն։
Օ՜ չիշատակ բազում քաղցրութե քո բղխ
խեսցեն. և արդարութիւն քո կնճռասցեն։
Ողորմած ես տէր, երկայնամիտ
և բազումողորմ.
Բարի է տէր առ ամենն, և ողորմութիւն նր
ի վեր ամ արարածոց իւրոց։

տր. աղօթից նոցա լսէ՝ և կեցուցանէ զնոսա։

Օ՜ հաս երկիւղածից իւրոց առնէ տա նոա ձշմարտուքն։

Ա՛մէն է տր առ ամենեան, որք կարդան առ նա. առ ամենեան՝ որք կարդան առ նա ճշմարտուքն։

Ա՛մէն է տր իւր ճանապարհս իւր. և նբ է յամ գործս իւր։

Ա՛րդար է տր յամ ձանապարհս իւրոց, և սուրբ է տր յամ գործս իւրոց։

Ա՛ձք ամենայն՝ ի քեզ յուսան, և դու տաս կերակուր նոցա ի ժամու։

Տաս դու նոց և կերակրին. բանաս զքո ձեռն քո, և լցուցանես զամեն կաղ ղութիւն կամօք քովք։

Ա՛րդար է տր յամ գործս իւրոց, և նբ է յամ գործս իւրոց։

Մերձ է տր առ ամենայն, որք կարդան զնա ճշմարտուքն։

Զկամս երկիւղածից իւրոց առնէ, և զաղաչանս նոցա լսէ, և կեցուցանէ զնոսա։

Պահէ զամենայն որ սիրեն զնա, և զամենայն մեղաւորս կորուսանէ։

Օրհնեսցէ բերան իմ զտր, և ամենայն մարմին զսրբութիւն անուան նորա յաւիտեան և յաւիտենից։

Պահէ ար զամն ոյք սիրեն զնա ։ և
զամ մեղաւորս սատակէ ար ։
Օ՛ օրհնութիւն ան խօսեացի բերան իմ.
օրհնեսցէ ամ կենդանի զանուն սբ նր
յաւիտեան, և յաւիտենս յաւիտենից։
Փառք Հօր և որդւոյ և ։
Պահանայն ։
Աղօրմած գթած է ար, կերակուր տայ
երկիւղածաց իւրոց ։
Սարնաւագն հատոյէ ։
Ան և ս խաղաղութիւն զար աղա ։
Ղաչեացուք զամենակալն ած՝ զի պար
գևեսցէ մեզ կեթակուր ուրախութե,
և լցուսցէ զսիրտս մեր ի լիութէն ա֊
րարածոց իւրոց ։ Ամենակալ ար ։
(Օրհնեա քո ած մեր Հոգևոր օրհնութ) քհ
զկերակուրս և զըմպելիս ծառայից
քոց. և շնորհեա առողջութ Հոգւոյ և
մարմնոյ ։ Ոյ զի կրօնաւորական պար֊
կեշտութ վայելելով ի մարմնաւոր պի֊
տոյից՝ անանց բարեացդ և երկնից
արքայութե Հաղորդս լինցուք ընդ ամ
նբս քոս։ Ան զոհութ փառաւորեացուք

զքեզ ընդ հօր և ամենայնքեան հոգւոյդ ։
այժմ և ։

Չայր մեր որ յերկինս ես ։

Ա֊օրհնեալ անեզանոյն հայրդ հանգուն՝ և առեալ
հիացեալ ընդ պատա֊ուական՝ որդ առ֊քն
լեր հան. հայ հիեսս այնուհի, որ պատրաստողն է
ճաշուցն. և հոգս առ ձանեան. և առէ։ Ա՞շալ
հիացիք խաղաղութեանք ։ և հանդէն ի ճաշն ։
Լուռ եղեալ վանահանդ էին, հայ անապատա֊որդ,
հանդէն ինն չեշերորդ ի երկրագործն տեղ֊ոյ,
և առեալ ընկերանոց֊ն զիերս ձեռացին. և ա֊
հինէեան ունին դէպն ընկերցմանն՝ անդ֊ունդ
ճաշակիմք ։ Ա֊ն եղիե ա֊ր խնդրեցայ զը֊ծո֊մն
ինչ պատուհա֊առնոյ, զո֊ծցեն՝ ա֊ր հայրապէտն է֊
ցեն. և դարձեալ ճաշեցայն զո֊ելոցն, և ո՛չ ա֊
ղաչեա֊։ Ա֊ն չեա չտա֊նելոյ ի ուեզանոցն՝ դար
չեալ հայցեն ի սեղան երեսանց ։ Ա֊ն առասպ
ղաչեա֊։

Տայր մեր ով յերկինս ես ։

Ա֊ջք տան ի վեր երկիւղածաց հայրց ։
և ա֊յք յուսան յողորմու֊իւն նոր ։
Փրկել ի մահ֊ուանէ զանձինս նոց ։ և
հիերակրել զնս ի սովու ։
Ա֊նձինք մեր համբերեցուցեն աս ։ մի
օգնական և պաշտպան մեր ։

պատիւ. այժմ և
Ամուսնի վայելէ փառք իշխանութիւն և
ի գործս բարութիւն ի քո յաւիտեան մեր։
բաւականութիւն ունեցիմք առաւելեալ
բերկրութիւնէ զսիրտս մեր։ Այլ զի զայս
իւր ամ մնեղեաց, լցո՛ ուրախութիւն և
րես զմեզ ի մանկութենէ, և տաս կերա-
(ընդեալ ես տու աչ մեր՝ որ կերակ-
Ա.ՇԱԲԱԹ։
մայ։ Ընդունակալ տու աչ մեր կեցո՛ և։
ոյցս իւր ըստ ակնկալութենէ յուսոյն մե-
նից արքայութեն հաղորդս արասցէ զծա-
լոյիք։ Ո՛ ի հոգևոր բարութեն և երկ
օրհ առաւատպես քաղցրութէ կամօք իւ-
տն սոյ մերոյ։ Այր կերակրէ զմեզ օրըստ
Վոհացարո՛ք ի վեր լուսեց պարգևաց սրկ
Ա՛ս ևս խաղաղութեբ զնոր աղա։
քեզ։ լցուցանող քո գոհանամք զքեզն։
Ակերակրէիչ և ուրախարար տու, փառք քէ
փառք հօր և որդւոյ և։
ոպ յաւտացաք ի քեզ։
Ակղեցի ողորմութիւն քո տու ի վեր մեր։
յանուն տե՛ր նոր յուսատացուք։
ի՛ նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր, և

Փառք քեզ Տէր՝ փառք քեզ Թագաւոր
փառաց, որ եաւուր մեզ կերակուր
ուրախութեան, և լցուցեր զսիրտս մեր ի՛
լիութենէ ամենաբաւականաց ողորմութեանդ,
լցո՛ և այժմ զմեզ Հոգւովդ քովնութեամբ,
ոչ զի դատաստան առնեմք քոյ հաճոյիդ, և
մի՛ ամաչեցեալք. զի դու գաս և հա-
տուցանես իւրաքանչիւր ըստ գործս
նոր. և քեզ վայելէ փառք իշխանութի
և պատիւ. այժմ և։

Օրհնեալ Տէր մեր յաւ քո, ամէն։
Նոյր մեր որ յերկինս ես։
Ո՜վ կերօղքս ահա օրհնեացէ. սպասաւո-
րացն և երախտաւորացն վարձս բարեց
պարգևեացէ. և օրհնեացէ զամենեան։
Ո՜վ որ զմեզ կերակրեց և լիացոյց,
նմա փառք յաւիտեան, ամէն։

կարժանանայ հատուցման ամենայն բարեաց
յաւիտենից։ Եւ յորժամ ի դէմս որդւոյն ասէ. որ
էջ ի խաչին և պատեալ պատառատիկս, է-
դաս ի գերեզմանի։

Աս առ ձեզ կարդացի, և նա լուաւ
ինձ յերեկոյն՝ ի վաղորդայն՝ և
ի հասարակ աւուր։

Սպասէի այ իմոյ, և ահն ունէի կենա-
րարին. որ փրկէ զծառայս իւր և կե-
ցուցանէ։

Փառք Հօր և որդւոյ և
Եւ ևս խաղաղութիւն զնոր աղա։
Օրհնութիւն և փառք Հօր և որդւոյ և
Հոգւոյն Սրբոյ։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Սաղմոս • 85 •

Ականջ դիր նոր զսուրհանդակն քո՝ և լուր
ինձ. զի աղքատ և տնանկ եմ ես։
Պահեա զանձն իմ Սբ նոր. և փրկեա զ
ծառայս քո ձեզ իմոյ՝ ի քեզ յուսացեալ։
Ողորմեա ինձ նոր, զի դու քեզ աղաղա-

զմեզ զտիրոջդ մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Ո՛վ երկնաւոր հայր մեր, որ ամենայն ազգաց
տէր ես, եւ ոչ կամիս զկորուստ մարդկան, այլ
զի ամենեքեան ապրեսցին, եւ գիտութեամբ
ճշմարտութեան գան առ քեզ։

Ո՛վ ամենակալ տէ

Ստորհեցին զանօրէնութի՛ իսկրտս իւրնց։
Ոչ անկրաւէ փրկեա զնս։
Պրեցո՛ զնս տր՛ ի մարդոյ չարէ։ յատ-
նէ անկրաւէ փրկեա զնս։

Սաղմոս։ 139։

Խաչաձեւութեան աղեխցոն։

Օրհնեա՛ եւ փառք Հօր եւ որդ։
Եւ հաս խաղաղութե զնր աղա։
Ամէն տր փառք քեզ։
Փառք քեզ աճ՝ փառք քեզ։ յաղագս մաղ
Փառք Հօր եւ որդւոյ եւ։
Տնօրէն զօրութի՛ ճառայի քո։ կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո։ եւ արա առիս նշան բարութե։
Տեսցեն ատելիք իմ եւ ամաչեսցեն։ զի
դու տր օգնեցեր ինձ, եւ մխիթարե-
ցեր զնս։
Ես ես ես։
Ես ես ես։
Ես ես ես

զոր ամ պատրաստեցան ի պատերազմ։
Սրեցին զլեզուս իւրեանց որպէս զօձի.
և թոյնք իժից ի նեղջոյ շրթանց նոցա։
Պահեա զիս տէր ի ձեռաց մեղաւորի,
և ի մարդոյ բռնի փրկեա զիս։
Խորհեցան խափանել զգնացս իմ. թաղ
դուցին ամբարտաւանք որոգայթ ինձ։
Լարս ձգեցին որոգայթ ոտից իմոց.
շուրջ զշաւղիք իմովք եդին ինձ ըզ-
գայթակղութիւն։
Ասացի՝ տէր աստ իմ ես դու. ունկնդիր
լեր տէր՝ ձայնի աղօթից իմոց։
Տէր տէր զօրութիւն փրկութեան իմոյ. հովանի
գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի։
Ի մի տանիր զիս տէր ի ցանկութիւն մեղա-
ւորաց, զոր խորհեցան վասն իմ. մի՛ ընդ-
վայր հարկանիր զիս։
Ո՞չ թէ մի՛ երբեք բարձրասցին, և խոր-
հուրդք նոցա մի՛ կատարեսցին. վասն
կատարածի նոցա վաստակ շրթանց իւ-
րեանց ծածկեսցէ զնոսա։
Ածիցես ի վերայ նոցա զկայծակունս հրոյ,
և կործանեսցես զնոսա. ի տառապանաց
մի՛ կարասցեն կեալ։

Ա՛արդ լեզուանուդ մի՛ յաջողեսցի՛ ի վե՛ր երկիր. զայր մեղաւոր՝ չարիք իւր որսասցեն ի՛ կորուստ։

Ո՛չ անեցայ, զի առնեա՛ տո՛ր դատաստան աղքատի, և իրաւունս տնանկի։

Ա՛րդար գոհասցին զանուանէ քումմ՛ ։ և բնակեսցին ուղիղք առաջի երեսաց քոց։

Տե՛ր կարդացի առ քեզ՝ և լո՛ր ինձ, նայեա՛ ի ձայն աղօթից իմոց՝ ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղի՛ղ եղիցին աղօթք իմ որպէս խունկ առաջի քո տո՛ր. համբարձումն ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Դի՛ր տո՛ր պահապան բերանոյ իմոյ. և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիս չարութե։

Ո՛չ պատճառել զպատճառս մեղաց ընդ մարդս, այլ գործեն զանօրէնութի՛ն. և ո՛չ եղէց հպարտ ընտրելոց նո՛ց։

Խրատեսցէ զիս արդարն ողորմութի՛ և յանդիմանեսցէ. իւղ մեղաւորի մի՛ օծցէ զգլուխ իմ, այլ աղօթք իմ՛ ի կամս նո՛ր։

Ա՛րդեւսն մերձ առ վիմին դատաւորք նո՛ց.

Նոյ. լուսեղեն դանիէլ իմոյ՝ և քաղցրացիր
Ով թանձրուհի հողոյ, զի սիրեալ է՛ի
վեր երկրի. ցրուեացին ոսկերք նոյ մերձ
՛ի դժոխս։
Աչք քեզ տուր տր՝ են աչք իմ՛ի քեզ յու
սացեալ տր, մի՛ հաներ զհոգի յինէն։
Պահեա զիս յորոգայթէ՝ որ թակա
ցաւ ինձ, ՛ի գայթակղութէ գործողին
զանօրէնութի։
Ընկէցին ՛ի ցանցս նր մեղաւորք, միայն
եմ ես՝ մինչև անցից։
Զայնիւ իմով ես առ տր կարդացի.
Ձայնիւ իմով զտր աղաչեցի։
Սփռեցից առաջի տն զաղօթս իմ, և
զնեղութիս իմ առաջի նր պատմեցից։
՛Ի նուաղել յինէն հոգւոյ իմոյ, դու տր
ծանեար զշաւիղս իմ. ՛ի ճանապարհ յոր
և դնայի, թակարացան ինձ որոգայթ։
Նայէի յաջմէ՝ տեսանէի, և ոչ ոք ճանա
չէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստ իմ.
և ոչ գոյաւ խնդրօղ անձին իմոյ։
Աղաղակեցի առ քեզ տր՝ և ասացի, դու ես
յոյս և բաժին իմ յերկրին կենդանեաց։

Այլ տայ զկենդանութիւն վերս որպէս և
փառացդ ամենայնիւ. երկնելոցդ թեզ։
ժամ. օրհնեալ ձայնիւ երգով զանուն
ասէ։ Այրժանաւորեա ընդ մեզ յայտ
հոգիդ աստուածուն։ Այ տայցէ անեղ
նըչն, տեսանէ ընդ լոյս երկնից։
Այ կեաց լեր ի մէտանել արեգական
կենարարին յիսուս քրիստոս։
մանկան հօր. և յիւրում հնչեալ սըրբոյ
Լոյս ճառագայթ ընդ փառացն որ
Աղերսիա. Աղերս խաչ։
Նուէ հրաշափառ։
փառք հօր և որդւոյ և։
տուսցես։
Այ քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հա՞
նամ զանուանդ քումմէ։
Տը հան ի բանտէ զանձն իմ. զոհա՞
խոստ, զի հզօրք եղեն քան զիս։
եղէ յոյժ. ապրեցո զիս ի հալածէցն

Աղբիանդ։

Օրհնեալ ես՝ որ բնակեցեր ի բարձունս, և օրհնեալ են փառք մեծութեան քոյ. որ հաստատեցեր զլուսաւորս ի բարձունս. ի յերկինից լոյս ծագեցեր ընդ ամ տիեզերս։ Ամարեր զարեգակն լուսատու տունջեան, զլուսինն և զաստեղս՝ լուսատու գիշերոյ, և զլոյս ճրագի. դու ես լոյս դովելի. աբ և առաջինն լոյսն. ի քէն փախուս խաւարն. և զլոյս քո կենդանի՝ եր ծագեա ի սիրտս մեր։ Ամէն մեք միաբան առաջութ, օրհնեցէք անուն աբ փառաց քոյ. և քեզ երգեմք զօրհնուն և զփառս հօր և որդւոյ և հոգւոյդ աբգ. այժմ և։

Ղաւոյ։

Գասեալքս ի ժամերեկոյիս ամէն համբառնալով զձեռս մեր՝ փառաւորեմք զքեզ եր աճ մեր. որ շնորհեցեր մեզ զտիս խաղաղութիւն անցուցանել. և հասանիլ ի ժամերեկոյիս։ Ամժանաւորեա զմեզ եր՝ աբ սրտիւ, հրեշտակային երգով զոհաբանութիւն մատուցանել

նել

զարդարուհա քո որդւոյ Թագաւորի։
Ա՛յլ զերաւունս քո առքայի տուր, և
ցօղ զի ցօղէ յերկինր։
Ի՛ջեկ ոսպ զանձրև ի վեր գեղման, ոսպ
շամ ազգք։
Իբրեզ ա՛ւ յայսմ հետէ երանիցեն ինձ
ամ ազգք։
Ա՛ծ ի հայեցաւ ի խոնարհուհի աղախնոյ
ցկե հոգի իմ ամ փրկչաւ իմով։
Ա՛ծացուսցէ անձն իմ զնր. և կնճռաս
զուարդք խորհեցան ի սնոտիս։
Ընդէր խռովեցան հեթանոսք. և ժո
ղովուրդք խորհեցան ի սնոտիս։
Ա՛ն ասաց ցիս՝ որդի իմ ես դու, և
ես այսօր ծնայ զքեզ։
Ա՛ետեղիւ ծննդեանն էի, և աւետաց, և վե
րափոխմանն. և այլոց ոմնէց ածածնին։
Դի և զնր հոգիդ. այժմ և։
Յասեալքս ի ժամ երեկոյիս ամբեան
անդադար փառաւորեմք զՀայր և զորդի
և զսուրբ հոգի. այժմ և։

Ա՛ղերսանք։

Տ՛ր ողորմեա՛ ք։ Միաբանութի՛ւն։ Ողորմեա՛ մեզ տէր ա՛ծ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ քումմ. աւասցուք ամէն աչեր։ Ողորմեա՛ց մեզ տէր ա՛ծ մեր ըստ մեծի ողորմութե՛ քումմ. աւասցուք ամէն նել ա՛ն այ ամենակալիդ. կեցո՛ և ողոր

ամ Տէր կարօղ և հզօր. եր կարօղ ի պա՜
տերազմի։
Տեառն է երկիր լիու իւրով. աշխարհ
և ամ բնակիչք նր։
ակ Ընթուռ քո ած յաւիտենից յաւիտենից,
գաւազան ուղղութե՛ գաւազան ար՜
քայութե՛ քո։
Ընկնեցայ սիրտ իմ զբան քարի. և ա՜
սեմ զգործս իմ թագաւորի։
բմ Տր թագաւորեաց՝ ցնծասցի երկիր.
ուրախ եղիցին կղզիք բազումք։
Ամպ և մէգ շուրջ նր. արդարութիւն և
դատ պատրաստակուն նր տիեզե՜
րաց. եռեա՝ և սասանեցաւ երկիր։
բկ Հրդեցեաւ ընդ երդ նորա ամ երկիր.
ծառայեցին ընդ ուրախութե։
Ասին առաջի նր ցնծութե. ծանե՜
րսուք զի նա է տր ած մեր։
գմ Սիրայք և տեսէք զգործս նր, որ արար
զնշանս և զարուեստս ի վր երկրի։
Ընդ մեր ապաւէն և զօրութի. օգնական
ի վր նեղութեց, որք գտին զմեզ յոյժ։
գկ Ընդ մեր յերկինս և յերկրի, զամ զոր
ինչ կամեցաւ և արար։

և ես յաւուրս իմ կարդացի առ նա ։
Օ՜ ի խոնարհեցոյց զունկն իւր առ ինձ ,
խմոց ։
Սիրեցի՝ զի լուիցէ տէր ձայն աղօթից իմոց
Ա՛ւելացէ՛ ի տան տն, և՛ ի գաւիթս սուրբ մերոյ։
Նստ օրհնեցէ՛ք տէր զտէրս ։
Տէր աճ մեր երևեցար մեզ ։ արարէ՛ք
տօնս ուրախութե կանխաւ , մինչև յանդ
կիւնս սեղանոյ ։
( )րհնեալ որ գաս յանուն տն ։ օրհ՝
նեալ որ գալոց ես ։

Ա՛ետէտ գալաբեան ։

արևու ։
Եկեղեցն արեգական մինչև ի մուտս
զերկիր ։
Ա՛յծ աստուածոց տէր խօսեցաւ, և կոչեաց զ
ելս աշխարհի ։
Որ հովուեսդ ինձ նայեաց , որ ա՜
նա ի քեզ ։
վեր որդւոյ մարդոյ , զոր զօրացուցեր
Լուսեցո՛ ձեռն քո ի վեր առն , աջ քո ի զ
կօրայ ի ժողովրդենէ այլազգեաց ։
Եկեղեցին ինձ յեգիպտոսէ՝ տանն յա՜

ՃԱ Ի՞ղեցի ողորմութիւն քո տուր ի վերս մեր ։
ոպ յուսացաք ի քեզ ։

ՃՆ Ծածացէ՛ք արդարք ի տուր ուղղոց վայե
լէ օրհնութիւն ։

ՃԱԿ Տո՛ր սիրէ զերաւունս և ո՛չ ընդ վայր
հարկանէ զնըքս իւր ։

Փրկութի՛ւն արդարոց ի տանէ է ։ վերակա՛
ցու է նոց ի ժամանակս նեղութե ։

ՃՄ Ա՛քանչելի է աճ ի վերս սըգ իւրոց , աճ
խոյանէլի ։

Տո՛ր աճ օրհնեալ ։ օրհնեալ է տուր զօր՛
հանապազ ։

ՃԿ Օգնութի՛ւն իմ ի տանէ եկեսցէ , որ ա՛
րար զերկինս և զերկիր ։

Չամբարձի զաչս իմ ի լերինս , ուստի
եկեսցէ ինձ օգնութի՛ւն ։

ՃՃ Ի՞նչ փառաւորեալ է ի խորհուրդս սըգ
իւրոց ։ մեծ և ահաւոր ի վերս այնոցիկ
որք շուրջ են զնովաւ ։

Յոստովան եղիցին երկինք սքանչե՛
լեաց քոց տէր , և ճշմարտութի՛ւն քո յեկե՛
ղեցիս սրբոց ։

ՃԿ Աւրհնեցից զքեզ տէր զօրութի՛ւն իմ։ տէր հաս՛

ատոիչէ իմ, ապաւէն իմ և փրկիչ իմ։
Ոչ օգնական իմ, և ես յուսամ՚ի նա.
ապաւէն իմ, եղջիւր փրկութե՛ն իմոյ
ընդունելի իմ է։

ՂԶ Աստուած է որ առ ամենեան, ոյք կարդան առ նա. առ ամենեան՝ ոյք կարդան առ նա ճշմարտութե՛ամբ։

ՂԷ Ցաման երկիւղածաց իւրոց առնէ որ. աղօթից նոցա լսէ՝ և կեցուցանէ զնոսա։

ՂԸ Զբդաղքն ոտք զարմաւենիս ծաղկեսցին. ոտք զմայրան լիբանանու բազմեսցին։

Տնկեալք եղիցին՚ի տան տեն, և՚ի գաւ
ւիթս տեր մերոյ ծաղկեսցին։

Աւետիս պսակաւորութե՛ան։

Տէր լուեալ ինձ՚ի կուրծել իմում առ նա՝ աՁ
՚ի կարդալ իմում լուաւ ինձ տէր ըստ պՀ
արդարութե՛ան իմոյ։

Ա՛ի ասասցէ թշնաւին իմ թէ յաղթե՛ակ
ցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցնծասցեն,
թէ ես սասանեցայց։

Ա՛ինչև յե՛րբ դարձուցանես զերեսս
քո յինէն, մինչև յե՛րբ բարձրանայ թըշ

Նաամին՝ ի վեր իմ. նայեա և լուր ինձ տէր
աած իմ։

ԹԵ Բերան արդարոյ պատմէ զիմաստութիւն. և
լեզու նոր խօսեացի զերաւունս։
Ար նախանձիր ընդ չարս. և մի՛ ընդ
այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն։

ԺԿ Քաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քումմէր, ըստ բանի քումմ։
Քաղցր ես դու տէր, և քաղցրութիւն քով
խրատեա զիս։

ԺԶ Լայեա և լուր ինձ տէր աած իմ։
Ամենայն ինչ որ՝ մոռանաս զիս խո-
պատ. ամենայն ինչ որ դարձուցանես զե-
րեսս քո յինէն։

ԺԿ Վկայութիւնք քո բազում են տէր, ըստ
իրաւանց քոյոց կեցո զիս։
Տես զխոնարհութիւն իմ. և փրկեա զիս,
զի զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

ԺԶ Ատեան տուր ինձ նայեացդ. և տէր կեն-
կերեր ինձ փուքիս։
Ամաչեսցեն և յամօթ լինիցին, որք խընդ-
րէին զանձն իմ։

ԺԷ Լուր աած աղօթից իմոց յաղաչել ինձ
առ քեզ. յերկիւղէ քումմէ փրկե-

Պատարագ երեկոյի ։
Համբարձումն Ձերոյ իմոյ ։
Այլ խունկ առաջի քո եր ։
Աղաղակ եղիցին աղօթք իմ ։
Կարէ ոչ ընդ եղէգեայ ։
Այլ փրկեցան սիրելիք քո · կեցո՛ աջով քո և լո՛ւր մեզ ։
Այսու երկիւղածաց քոց նշանդ սպրծեսցին յերեսաց աղեղան ։
Այլ ոչնչ ապէս եհաչէն ։
Այսուհետև ես՝ ի հատուցումն և՝ ի գայթակղուէ ։
Աղեցին սեղանք նոց առջի նոց յորովթի,
զի համբուրեսցեն զոտս քո ։
Այսուհետև ես՝ ի կերակուր ինձ լեղի. և՝ ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ քացախ

Վարդ ի ծովէ ելոյ, ի պահոյ։

Վարդ ի ծովէ ելոյ, 233։

Ի՞ւր խաղաղութեանն ամ աշխարհի։ Ի այն։

ոդորմեա։

Ի՞ստացուք ասկեան միաբանութիւն. որ

Վարդ ի՞ւրածոյ, ի ամ աւուրց ախտիցէ։

Ի՞ստացուք ասկեան միաբանութիւն. որ

Ի՞ստացուք եղիցին աղօթք իմ ոյժ խաւնիկ

առաջի քո տէր. Համբարձումն ձեռաց

իմոց՝ պատարագ երեկոյի։

Տէր աղաղակեցի առ քեզ և լուր ինձ։

Լսցեայց ի ձայն խնդրուածոց իմոց,

յաղաղակել իմում առ քեզ։

Վարդ հինգշաբաթու։

Ի՞ւրածոյ եղիցին աղօթք իմ ոյժ խաւնիկ

առաջի քո տէր։

Ո՞ երեկոյի աղօթս մեր ընկալ տէր. և

պատարաճութիւն ձեռաց մերոց։

Վարդ ուրբաթու։

Ի՞ւրածոյ եղիցին աղաչանք մեր ոյժ խաւնիկ

առաջի քո տէր. Համբարձումն ձեռաց

մերոց՝ պատարագ երեկոյի։

Վարդ հինգշաբաթի, ի ամ աւուրց ախտիցէ։

Ի՞ստացուք ասկեան միաբանութիւն. որ

ոդորմեա։

Ի՞ւր խաղաղութեանն ամ աշխարհի։ Ի այն։

ոդորմեա, 233։

Վարդ ի ծովէ ելոյ, ի պահոյ։

ձեռաց մերոց՝ և զբանս աղօթից, սրբե
հայր զամենայն մեր, զհամբարձումն
Ա՛ր ձայնից մերոց նոր տաճ մեր. ըն
ԱՂՕՐՄԱԾՔ ՄԵՂ։
Ա՛ՄՆ։
Ո՛վ եր խա։ Կա՛ռ ա մի։ Ո՛վ անձին։
ցուք։ Ո՛վ հրեշտակ։ Ո՛վ քառաթև։
անցուցանել հաւատով՝ի տունն խնդրե
ձեալ՝ և զառաջինիայ գիշերս խաղաղութ
տակէսցէ և ողորմեսցի։ Ո՛վ երեկս մեր
տակէսցէ՝ի մէնջ. որպն առաքակալ հե
զամ պատերազմունս թշնամւոյն խոր
և զելս մեր խաղաղութիւ պահեսցէ. և
զօրապետիս, զիշխանս, զմուտս,
իւրոյ. զպէտս գաւառաց, զզօրավարս,
մեզ. վա՛ մեծի նը և ահաւոր անուան
գաւորս խաղաղարարս առաքեսցէ առ
ղութ տացէ մեզ նոր տաճ մեր. և զթա
եկեղեցւոյ. զի զբազում առն խաղա
միայնոյ նը կարծուիկ և առաքեալիան
ղաղութիւ յաղագս խաղաղութ. և վա
նա մերոյ յո՛ զի զթածաւորն խա
Ա՛ղաչեսցուք զամենակալն տաճ՝ զհոյր
ԱՂՕՐՄԱԾՔ ՄԵՂ։

լով զերեկոյի պատարագս մեր ՚ի հոս
անուշից՝ ՚ի հաճոյս քեզ պատրաստել։
Յաւել ՚ի մեզ եր ամենակալ՝ զհաւատս,
զյոյս, զսէր. և զամ գործս առաքինու
թե. ոպ զի ըստ կամաց քոց բարեսիրաց՝
միշտ կրօնաւորեալք բարեպաշտուք ՚ի
տուէ և՚ի գիշերի. և արժանաւորք ե
ղիցուք յաղագս անձանց մերոց փրկու
թե. և վա հոգևոր կենացդ աղաչել
զքեզ եր. և գտանել ՚ի քէն զնորհս և
ողորմութի. և գոհանալով փառաւո
րեացուք զհայր և զորդի և զսբ հոգի.
այժմ և միշտ և։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ա՛ր եզ երկիր պագանելով եր աճ մեր՝
գոհանամք զքէն յաղագս խաղաղու թե
անցուցանելոյ ՚ի մեզ զերկարու թի
տուն ջեանս։ Տ՛ուր մեզ եր աղաչեմք
զքեզ՝ զերեկս և զառաջակայ գիշերս ա
ռանց մեղաց, և առանց գայթակղու ե
անցուցանել. Հաստատուն կալ և ճնալ
՚ի հաւատ՝ ՚ի յոյս՝ ՚ի սէր՝ և՚ի պատ
ուիրանապահու ե քոյ։ Խնդրելով ըզ

Ողորմութիւն եւ փառք հօր եւ որդւոյ եւ
հոգւոյն սրբոյ . այժմ եւ :

Ամէն ասէ ամբոխն :

Ողորմեա մեր . հեցո՛ եւ ողորմեա :

Ամէն ասէ ամբոխն :

Եւ մեզ զանարժանս ծառայս քո՛ զայս ժամ
եւ զամենայն ժամս ընդ քեզ եւ ընդ սուրբ
հոգւովդ կենդանացուցեալ՝ փառաւորեսցէ
զանուն քո սուրբ . այժմ եւ միշտ եւ յա-
ւիտեանս յաւիտենից : Ամէն :

Ողորմեա մեր . Տէր ամենակալ . Աստուած
հարցն մերոց՝ եւ ամենայն սրբոց քոց՝ որ
ի քեզ յուսացան . եւ ի գործս արդարու-
թեան քոյ զկամս քո արարին . եւ ի սրտի
մաքուր զքեզ փառաւորեցին . մի՛ զրկեր
զմեզ յուսոյ մերոյ . այլ պարգեւեա մեզ
զխնդրուածս մեր . զոր ինչ խնդրեսցուք
ի քէն՝ ըստ կամաց քոց . եւ զոր ինչ ոչ
գիտեմք՝ դու տո՛ւր մեզ . զի գիտես զամե-
նայն կարիս մարդկան . եւ զծածուկս
սրտից նոցա . եւ ծանուցեալ է քեզ զամե-
նայն ինչ՝ մինչ չեն ինչ ստեղծեալք . եւ
ոչ է ոք որ կարասցէ ասել առաջի քո՝ զի
զինչ կամիս դու՝ արասցէ . զի դու ես
միայն որ ամենայն ինչ կարես առնել :

Ամէն ասէ ամբոխ

քոյ : Աչերկնայինդ ցնծութիւնդ սպրուռ
ես ի յերկինս . ու բաժակեանդիս ի պէտ
առ Այլ ես միր ցնծութեանդ սր բնակեալդ
Աբրահամի գոյս ասաս :
Այն հոյէաւդէ զաշս ամենայն ընտ պատշաճէ :
Վարդ հօտ ու ոսկեւոյ ու :
հեռուէ մինչև յաւիտեան :
Տէր պահեսցէ զմուտ ու զել քո յայսմ
հեռուէ մինչև զանձն քո :
Տէր պահեսցէ զքեզ յամ ընդ ամ . պա
մի՛ լուսինն ի գիշերի :
Ընթացիկն ի տուէ քեզ մի մեղցէ , ու
աջդ ձեռամբն խուռով :
Տէր պահեսցէ զքեզ , ու ետր ընկալցի
հոգիդ քեզ :
Այլ ուշ ընկնիջէ՝ ու ուշ ի քուն երթայ պա
ննջեսցէ պահապան քո :
Մի տար ի սասանուրէ զոտն քո . ու մի՛
տար զերկիւղ ու զերկիւղ :
Օգնեսցէ ինձ ի տանէ հեռացէ , ու ա՞
հեռացէ ինձ օգնուրէ :
Ծահիարձէ զաչս իմ ի լերինս , ուստի
Խաչափայտ ամենեցուն :

բեէք և քի՛ր սիրեէք. ա՛ռ զանդատ օրհնո՛ւ
ած զանո՛ւնդ քո։ Քահանայք ընտ
նո՛ւր ու պաշտօնեայք և ժողովո՛ւրդք.
երկեցպա՛ծեացո՛ւք տիրո՛ջդ քո։
Ո՛չ այլ ոք յառա՛ջ քա՛ն զյաւիտեա՛նս
՚ի՛ հօրէ առա՛քեցար. և լո՛ւսո՛վ խնա
կեա՛ լե՛ցիր զարարածս. օրհնեա՛լ ես
Թագաւո՛ր յա՛ւիտեանց։ Ո՛ր ընդ սո՛ւրբ
խակերզա՛նէ հանաստեցե՛ր վերնատ՛ն.
և զհանա՛րն անդ կո՛տո՛ւթեա՛ն յարու
թեամբդ քո հալածեցե՛ր. օրհ։
Ո՛սահ և մե՛ք լուսաւո՛րեալքս ընդ
լո՛սեղէն զբա՛ւրենոյն. երդեացո՛ւք
ցընծո՛ւք ՚ի յարո՛ւթե երեւիցին. օրհ։
Աւրհնաբա՛նեալ ես յա՛յտնեալ ա՛ն
՚ի ծնո՛ւնդսն հա՛նահ. քո՛րոնեցեր յա
նապատ ա՛զգ արա՛րօղ բարեբա՛ւութ.
ընծայո՛ւմբն լուսոյ ա՛րեգականն ա՛ր
դարո՛ւթե։ Ա՛ղբատեա՛ս մա՛րդարէ և
շեո՛նա՛դրօղ ո՛րդեա՛ն սո՛յ. յա՛ռաջեն
քա՛ց կո՛րսուեա՛ս և ապաւի՛ղ ա՛ծոյ՛ն

տակայն երդ ա՛մէն . ես ամէնքդ
դէ Ա՛ռեա՛ր ես մեր ծնողքիս հրէշ
նուէ անհանգիստ բարեաւութ . ասէ ։
դէ Ա՛ղջիկ յարուցիդ օրհնեմքզ մարդա
ւէր . սղանակելով որ փառքզ քեզ ։
Ո՛ր օրհնե՛ն սերովբէքն ես զովեն
քերովբէքն . ասէ ։ Ա՛նդադար բերա
նով անհանգիստ բարեաւութ . ասէ ։
Ա՛ռեա՛ր ես մեր ծնողքիս հրէշ
տակայն երդ ա՛մէն . ես ամէնքդ
ծրինաձն . հրեղէն ձանապարհս թա
գաւորին յաւիտենից ։ Յանօքին զի
նարբուսքն մոլեգնեաւ հերմվիա
դայ . ի պարդևի մահին խընդրեր ըզ
պրա մարդարէին . հիմնուցանել զարու
սեւակն և զանաղօտ լսպտերն ։ փառք ։
Սբրբուհուդ ձածանին բարեխօսիւ
թէ պարդևեա երկրպագուացս ամէն
նաւք երրորդութեդ . զյարութիւն յու
սոյ կենացն յաւիտենից ։ այժմ և ։
Ո՞չ հաստատեաւ ժողովուրդքս ընդ եր
րորդութեդ . և զպատիւ նեաւս ի խո
րան փառացդ քոյ . պահեա անխըռով
ի խաղաղութեն ։

բեխօսուԹԵ ծ ընօղի քո . և առա։

Ո՞ երեկոյի աղօԹս մեր ընկալ՝ որ բա
ւա ծուց քոց . և առաքեա՛ ի մեզ ՏՄՐ։
Չօվանասցի՛ այլ քո՛ մեր ի վե՛ր ստեղծ
նուԹիւն ի լեռնէ սրբոյ քումմէ։
Ա ընտրեն աղօԹք իմ առ Ա՛ր ի տաճար
պէ՛ք քո . և առաքեա՛ ի մեզ ՏՈՄՐ զօՂ
ԹԵրեկայի՛ աղօԹս մեր ընկալ՝ որ բա
ւա ծուց քոց . և առա։
Ո՞ յաւր մարԹիրոսաց դասըն ցընծա
ցեա՛լ բերկրիւն . ընդ առաջս տեա՛ռն .
քրիստոսի ուրուանն այս։ Զայն ի յերկ
նից վկայեա՛լ սուէ . եկայք օրհնեա՛լ
ըզ Տէր կամ՛ յ . ժառանգուրդք երկնից
խորանացն։ Ա ընցէք ըզ տեղի անկե
ւնացն . ապրստամբողական թըշնամու՛յն .
ու ի յերկնից վայր անկեա՛լ։
Ա ընտրեն աղօԹք իմ առ Ա՛ր ի տաճար
պէ՛ք քո . և առաքեա՛ ի մեզ ՏՈՄՐ զօՂ
նուԹիւն ի լեռնէ սրբոյ քումմէ։
Չօվանասցի՛ այլ քո՛ մեր ի վե՛ր ստեղծ
ուած ոյ քոց . և առաքեա՛ ի մեզ ՏՄՐ։

Ա՛ր

մա՛ս՝ ասա՛ զհնէ՛ցէ՛ն։

Ա՛յլ ի հրամա՛ն ասա՛ ասա՛ս, որ զինո՛ւն։ Ա՛յլ ի յոմա՛նս գտա՛ս ոմա՛ն ասա՛ս, և ի՛ ոմա՛նս չգտա՛ս զայն՝ որ ընդ՝ ինո՛ւ։ Ոչ ի կրկի՛ն 266 ։ և՛ ի՛ տարա՛ն՝ և ազգի՛ն։ Ոչ՛ ի կրկի՛ն։ Յաւա՛ս ասա՛ս հայեցո՛ւ ասա՛ ասէ, զի ասէ՛ն։

։ ո՛ւ և պատի՛ւ։ այժմ և ։

նա՛ եւ հոգւո՛ւյդ վայելէ փառք իշխա՛ն և հոգւո՛ւյն հանդուցեալ։ ։ Ո՛ւ քեզ ընդ որդո՛ւդ և առ՛ ի՛մանալիք։ և քեզ ընդ որդո՛ւդ և առ՛ զիւարիս՝ առաւե՛լ քան զոր խնդրեա՛մք և ան՛ որ ամենակա՛լ դիտես զպետս մե՛ր՝ և հոգւո՛ւյն հանդուցեալ։ Ո՛ չ ի դու՛ դո՛ւ ։ Ողորմեա՛ նո՛ր ամ՛ աշխարհի՛, և եկեղեցւո՛ւյ քո՛ւմ եա՛ս։ Հիւանդեա՛յ՝ վերջ տացե՛լոյ՝ ձանապարհորդեա՛ց՝ նաւորդեա՛ց՝ խոստովանողաց՝ ապաշխարողաց՝ և ամ՛ արարած՛ոց։ ընկա՛լ զպատանա՛ծ ուսո՛ւցիչ քո՛ց ի՛ ժամ երեկոյի՛ս։ որ առաւո՛տ ես առ ա՛նձն՝ պարգեւո՛ք բարերարու՛թ

Ար բնակիեսցէ ի յօդնոսէ բարձրելոյն։
Ա. Յովհ. ա, 3 21։

Ա՞ռ քեզ սուր հատցէ զաջմ իմ. որ
բնակիեալդ ես ի յերկինս։

Ա՞ստ աջմ ծառայի ի ձեռն սոն իւրոյ. և
ոսկ աջմ ազախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։

Ա՞յնպէս են աջմ մեր առ քեզ սոր աճ
մեր. մինչև ողորմեացիս ի վեր մեր։

Ողորմեա մեզ սոր՝ ողորմեա մեզ. զի
բաղում լցաք արհամարհանօք։

Եղև առաւել լցան անձինք մեր նախ
հատանօք, որք նախատէին զմեզ. և ար
համարհանօք ամբարտաւանից։

Ա՞յ- յանուանէ քում կոչի զիս, և ի
զօրութենէ քում կրեմ ահա ինձ։

Ա՞յ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա
նից իմոց բերանոյ իմոյ։

Ա՞յ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա
նից իմոց բերանոյ իմոյ։

Ա՞յ- օգնական իմ. և սոր ընդու
զքեզ սաց- առաջի իւրեանց։

Ա՞յ սաց- օգնական իմ. և սոր ընդու
զքեզ սաց- առաջի իւրեանց։

Ա՞ւ զարձուցաներ զբարն ի թշնամիս իմ
նով հատոյ իմոյ։

Ձկնարտուք քով սատակեա զնա։
Եւ կամք իմով պատարագս մատուցից քեզ. և խոստովանեցայ անուան քում տեր, զի բարի է։
Յաղ նեղուէ իմմէ փրկեցեր զիս, և ի թշնամիս իմ եւես աչն իմ։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

Աղերսանք։

Օ բարձրեալն զքո արասցուք մեզ պահէն, զի ոչ հասցեն առ մեզ չարք. և տանջանք մի մերձեսցին ի յարկս մեր։

Քարոզ։

Եւ մեք միաբան զողորմութիւն ի տանէ հանդերձով, առասցուք տէրն միաբանութիւն։ Տէր ողորմեա. Ք։

Աղօթք։

Յոյս կենաց՝ ընդունօղ աղօթից՝ քաւիչ մեղաց՝ և կատարիչ խնդրուածոց քո սուրբ մեր. ընկալ զպաղատանս մեր՝ ի ժամերեկոյին՝ բարեխօսութիւնբ սբ աճաճ նիդ, և աղաչանօք սո՛ր սբց քոյ։ Լ ո՛ւր մեզ տէր և ողորմեա. ներեա քաւեա և թո՛ղ զմեղս մեր. արժանաւորեա զո-

Հուր՝ք փառաւորել զքեզ ընդ հօր և
ընդ սուրբ Հոգւոյդ. այժմ և :

Յիշեա՛ եր զպաշտօնեայս քո :

Պահեսցես և բազումսղոյս ես, քո :

Հայր մեր որ յերկինս ես :

Փոխ հերաձայսիդ :

Աստ օրհնեցէ՛ք ամ ծառայք տեն զեր.
ո՛ կայք ի տուն տեն, և ի գաւիթս այ
մերոյ :

Ի գիշերի համբարձէ՛ք զձեռս ձեր ի
սրբուն. և օրհնեցէ՛ք զեր :

Օրհնեսցէ զմեզ եր ի սիոնէ. որ արար
զերկինս և զերկիր :

Յոսատովան եղեց քեզ եր՝ բոլորով սրտ
տիւ իմով. առաջի հրեշտակաց սաղմոս
ասացից քեզ :

Ո՞ ի լուար զբանս բերանոյ իմոյ. երկիր պատից ի տաճար սբ քո. և խոստովան եղեց անուան քում վս ողորմութե և ճշմարտութե քոյ :

Արձակ արարեր յանի զանուն սբ քո. յորում աւուր կարդամառ քեզ, վաղ վաղակի լուր ինձ. և բազում արասցես զօրութիս յանձն իմ :

փրկիչ անձանց մերոց քո ամէն մեր ,
Ովատաւոր խաղաղութե՛ օդնական ու
Ամէն :

Աւետ Տէր : Տէր ողորմեա՛ : Ք :

ցուսցէ՛ ու ողորմեսցի՛ :
Խնդրեսցուք հաւատով միաբանութե՛ ի
տանէ՝ զի ողորմութե՛ զքնորհս իւր ա
րասցէ ի վե՛ր մեր . տերն ամենակալ կե՛

Կ՚աղօթէ :

Վերջ :

Ա՛ստուած ելից՝ ելից առ քե՛զ ամ թափա
ւորք երկրի . զի լուան զբանս բերանոյ
քո , և օրհնեսցեն զձեռնասպարն քո :
Սրեա՛ են փառք տան . բարձր է տէր , լոյ
խոնարհս տեսանէ , և զբարձունս ի հե՛
ռաստանէ ճանաչէ :
Թո՛ զնացից ես ի միջ նեղութե՛ , կե՛
ցուսցես զիս ի բարկութե՛ թշնամւոյն :
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ
քո . և տէր հատուսցէ ընդ իմ :
Տէր ողորմութի՛ քո յաւիտեան . զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ :
Ա՛ջ յանուան քումմէ՛ : և այլն ոչ ի վե՛ :

փառք հօր և որդւոյ և :

Կ՚երգէ :

Փառք հօր և որդւոյ և :
Ա՛ջ յանուան քումմէ՛ : և այլն ոչ ի վե՛ :
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ :
Տէր ողորմութի՛ քո յաւիտեան . զգործս
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ
քո . և տէր հատուսցէ ընդ իմ :
ցուսցես զիս ի բարկութե՛ թշնամւոյն :
Թո՛ զնացից ես ի միջ նեղութե՛ , կե՛
ռաստանէ ճանաչէ :
Սրեա՛ են փառք տան . բարձր է տէր , լոյ
խոնարհս տեսանէ , և զբարձունս ի հե՛
քո , և օրհնեսցեն զձեռնասպարն քո :
Ա՛ստուած ելից՝ ելից առ քե՛զ ամ թափա
ւորք երկրի . զի լուան զբանս բերանոյ

պարտական պահեմ զձողովուրդս քո ընդ հովանեաւ ձեր և պատուական խաչիդ քում՝ ի խաղաղութեան։ Փրկեա յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց։ Ամէն։

Ամէն։

Ողորմեա տէր ամենակալ աստուած մեր՝ կենդանեացս ընտրեալ ողորմութեամբ քում։ Ամէն։

Ամէն։

Պահպանեա զմեզ քո ձեռամբ ընդ հովանեաւ ձեր և պատուական խաչիդ քում՝ ի խաղաղութեան։ Փրկեա յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց։ Ամէն։ Ժամանակս եթէ գոհութիւն փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սուրբ հոգւոյդ։ այժմ և։

Խորհուրդ է երկրպագութեան։

Աւրհնեալ եղիր դա՝ որ եկն ասէին ցիսո՛ւն ամենայն երկիւղած մեք։

Չասեալ կայրն ոտք մեր առ դրանս քո Երուսաղէմ։

Օրհնեմ զհնեալ ոսպ քաղաք, և բնակուն
իւր շուրջ զնովաւ։
Ընդ ելանելին ազգք՝ ազգք ան. ի վե
կայութի իսրայէլի, խոստովան լինիլ
անուան տն։
Ընդ արկեալ են աթոռք դատաստանի,
աթոռս արկեալ են ի տան դաւթի։
Հարցէք զողջունն եկեմի, և զշինուն
ոյք սիրեն զնա։
Եղիցի խաղաղութի ի զօրուեք քում, և
շինուն յաշտարակս յամուրս քո։
Վա՜յ եղբարց և ընկերաց իմոց խօսեցայ
զխաղաղութի. վն քոյ և վն տան տն այ
մերոյ խնդրեցաք զբարութի ի քէն։
Տո՛ւր զօրուեն ճառայի քո. կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո, և արա առ իս նշան բարութե։
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն. վն
դու տր օգնեցեր ինձ, և մխիթարե
ցեր զիս։
Փառք Հօր և որդւոյ և։

Պատուիրէ երէցս։

Այ եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զտր՝ զի
սուաս փրկեսցէ զմեզ ի մեղաց. և կե
րը

ցուսցէ

ցուցէք շնորհիւ ողորմութեանդ ի-ւրոյ։
Ամենակալ տէր աճ մեր՝ կեցո՛ զնա։

Ամէն։

Ո դրան տէր եկեղեցւոյս, և առաջի աճ-ընկալ և պայծառացեալ տէր նշանացս՝ խոնարհեալ երկիւղիւ երկրպագանեմք. զնա և զհրաշալի և զյաղթօղ տրուելդ քո օրհնեմք և փառաւորեմք. և քեզ մատուցանեմք զօրհնութիւն և զփառս հօր և որդ։

Փոխ։

Ազատակեցի՛ք առ տէր ամ երկիր. ճա-ռայեցի՛ք տան ուրախութեան։

Ո՛վ փոխն կեան ասա. և փառ+ պա-րզ։

Բառդպ։

(Օրհնեացուք զամենակալն աճ զհայր տան մերոյ յի քե. որ արժանի արար զմեզ կալ ի տեղւոջ փառաբանուե և երգել զերգս հոգեւորս։ Ամենակալ տէր աճ մեր՝ կեցո՛ և ողորմեա։

Ամէն։

Ի մէջ տաճարիս, և առաջի աճ-ընկալ և պայծառացեալ տէր նշանացս, և տէր

սեղանոյն՝ խոնարհեալ երկիւղիւ եր-
կիր պագանեմք. զնա և զՀրաշալի և զյաղ
թօղ զյարուցիդ քո փառաւորեմք. և
քեզ մատուցանեմք զօրհնուի և զփառս
ընդ Հօր և ընդ նմա Հոգւոյդ. այժմ և։

Աղօթք։

Ո՛վ յարիկ սրբութեանդ և՛ տեղւոյ փա-
ռաբանութեանդ. Հրեշտակաց բնակարա-
նիս և մարդկան քաւարանիս, և առա-
ջի ահաբնակալ և պայծառացեալ նը նշա-
նացս և նը խորանացս խոնարհեալ եր-
կիւղիւ երկիր պագանեմք. զնը և զՀրա
շալի և զյաղթօղ զյարուցիդ քո օրհնեմք
և փառաւորեմք. և ընդ երկնային զօրսն
քեզ մատուցանեմք զօրհնուի և զփառս
ընդ Հօր և ընդ նմա Հոգւոյդ. այժմ և
միշտ և յաւիտեանս։

Օրհնեցից զՏէր յամենայն ժամ, յամենայն
ժամ օրհնութիւն նորա՝ ի բերան իմ։
Ի Տէր պարծեսցի անձն իմ. լսեսցեն
հեզք, և ուրախ եղիցին։
Մեծա՛ր արարէք զՏէր ինձ. և բարձր ա-
նասցուք զանուն նորա՝ ի միասին։
Խնդրեցի՛ ի Տենէ և լուաւ ինձ. յամե-
նեցուն զիս փրկեաց զնոսա։
Մատի՛ք առ նա՝ և առի՛ք զլոյս. և ե-
րեսք ձեր մի՛ ամաչեսցեն։
Ես այս աղքատ կարդաց առ նա, և նա
լուաւ ինձ. յամենեցունց ստուա փրկե-
եաց զնա։
Բանակ՛ Հրեշտակաց նա շուրջ են զեր-
կիւղածսն՛ք նորա՝ և պահեն զնոսա։
Փորձ՛ք և տեսէ՛ք զի քաղցր է Տէր։
Երանի նմա՝ որ յուսայ ի նա։
Երկնչի՛ք ի Տենէ դուք սուրբք նորա՝
զի չիք պակասութիւն երկնչելոցն զնա։

մարդասիրութիւն. ի նեղութեան իմում կոչեցի զանուն քո, և կարդացի զիս Աստուած իմ. լուաւ ի տաճարէ իւրմէ ձայնի իմում, և աղաղակ իմ առաջի նորա մտից ի ականջս նորա։

Սաղմոս. 4։

Ի նեղութեան իմում ընդլայնեցուցեր ինձ. ողորմեա ինձ, և լուր աղաւթից իմոց։

Ցաղմոս. 16։

Պահեա զիս Տէր իբրև զաչաց աղջկանն. ի ստուերի թեւոց քոց ծածկեսցես զիս։

Ցաղմոս. 17։

Ես կարդացի զքեզ, զի լուիցես ինձ Աստուած. խոնարհեցո զականջս քո ինձ, և լուր բանից իմոց։

Ցաղմոս. 30։

Ես ասացի յերկիւղի իմում. թէ դադարեցի յերեսաց աչաց քոց. բայց լուար ձայնի աղաչանաց իմոց, յորում կարդացի առ քեզ։

Ցաղմոս. 54։

Ես կամաւ զոհեցից քեզ, և խոստովանեցայց անուան քում Տեր, զի բարի է։

Ցաղմոս. 87։

Ես ի նեղութեան կարդացի առ Տէր, և լուաւ ինձ։

դորը արարեր. ողորմեա ինձ և լսել ա-
ղօթից իմոց:
Ողջ լինք մարդկան՝ մինչև յերբ հաս տասիրտք. ընդհեր սիրեք զնանրութի, և խնդրեք զստութի:
Զաներուք զի աքանչելիս արար Տէր ընդ իւրում. և Տէր լուիցէ ինձ՝ ի կարդալ իմում առնա:
Բարկանայք՝ և մի մեղանչէք. զոր ինչ ասէք՝ ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղջ ջացարուք:
Ստատուցէք պատարագս արդարութե. և յուսացարուք՝ ի Տէր:
Բազումք ասէին, թէ ո՞ ցուցցէ մեզ զբարութի՝ տն. նշանեցաւ առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրա-խութի սրտից մերոց:
Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինոյ՝ և ձիթոյ իւ-րեանց լցուցեր զնս:
Խաղաղութե յայս և՝ ի սոյն ննջեցուք և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առա-ձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ:
Տէր մի՛ սրտմտութե քով յանդիմաներ զիս. և մի՛ բարկութե քով խրատեր զիս:

Պաղատեա՛ ինձ Տէր, զի հիւանդ եմ ես.
բժշկեա՛ զանձն իմ, զի խռովեցան ոս-
կերք իմ։
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ, և դու Տէր
մինչև յե՞րբ։
Դարձիր Տէր և փրկեա՛ զանձն իմ. կե-
ցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութե՛ քումմ։
Զի՞ ո՛չ ի մէջ է որ՝ի մահու յիշէ զքե՛զ.
կամ՝ի դժոխս խոստովանի առնիցի ա-
քե՛զ։
Վաստակեցայ ես՝ի հեծութե՛ իմում.
լուացի զամ դիշեր զմահիճս իմ. և ար-
տասուօք իմովք զանկողինս իմ թացի։
Խռովեցաւ՝ի սրտմտութե՛ ակն իմ. և
մաշեցայ ես՝ի վե՛ր ամ թշնամեաց իմոց։
Հե՛ռ եղէք յինէն ամենեան. որք
գործէք զանօրէնութի՛ւն։
Լուաւ Տէր ձայնի լալոյ իմոյ. լուաւ Տէր
աղաւթից իմոց. և Տէր զինդ ըստացա իմ
ընկալաւ։
Ամաչեսցեն և խռովեսցին յոյժ ամ
թշնամիք իմ. դարձցին յե՛տս և ամաչե-
ցեն յոյժ վաղվաղակի։ և խռովեսցին։
Ա՛ինչ յե՞րբ Տէր՝ մոռանաս զիս ե-

Տէր բաժին ժառանգութե՛ւն իմոյ՝ և բա՛ժակ իմ։ Դո՛ւ հաստատես զանուանս նո՛ր՝ ի շրթունս իմ։ Ես ժողովեցայ՝ ի ժողով նո՛ր յարե՛նց։ Եւ այսօրիկ տա՛ւ վաղվաղեցին։ Յաճախեացին հիւանդութի՛ւնք նո՛ր. յետ այսորիկ արա՛րեք զա՛մ կամ իմ՝ ի նո՛ա։ Ա՛յլ քո՛ղ՝ ոչ՛ ե՛ն յերկրի քո՛ւմ. ա՛քան և բարիք իմ ինձ՝ ի քէն ե՛ն։ Ա՛յլ քո՛ղ՝ ոչ՛ ե՛ն յերկրի քո՛ւմ. ա՛քան և բարիք իմ ինձ՝ ի քէն ե՛ն։ Պահե՛ա զհո՛ս ա՛ծ իմ, զի ես՝ ի քե՛զ յո՛ւսացայ. ասացի՛ տո՛ն, տէր իմ ես դո՛ւ՝ ցից սկո՛ւտ իմ՝ ի փրկութե՛ւ քո՛ւմ. օրհնեցից զնո՛ր՝ զբարերարութի՛ւն իմ։ Ա՛ռ յողորմութի՛ւն քո՛ տէր յո՛ւսացայ, ցնծա՛ նա՛մ. կամ նեղիչք իմ ցնծասցե՛ն, թէ ես սասանեցայց։ Ա՛ւ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի՛ ե՛ք ննջեցից՝ ի մահ։ Լո՛յս տուր տէր աչաց իմոց, զի մի՛ երբե՛ք ննջեցից՝ ի մահ։ Ա՛ւ ասասցէ թշնամին՝ թէ յաղթեցի՛ վրա՛ իմ. նայեա՛ և լսե՛ր ինձ տէր աստ՛ իմ։ Ա՛ինչև յե՛րբ բարձրանայ թշնամին՝ ի վրա՛ իմ. և յաւա՛ք սրտի իմոյ զաւուրս։ Ա՛ինչև յե՛րբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. և ցաւա՛ք սրտի իմոյ զաւուրս։ Ա՛ինչև յե՛րբ դարձուցանես զե՛ս երեսս քո՛ւ յինէն։

ժակի իմոյ դու ես, որ այսրէն դար-
ձուցանես զժառանգութի իմ յիս։
Ա՛ խնամք ելիցեն ինձ ընդ ընտրեալս, և
ժառանգութի իմ հաճոյ եղիցի ինձ։
Որչափ եցից զտէր՝ որ խնամատուն արար
ինձ, մինչ՛ի դիշերի և ես խրատեցին զիս
երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զտէր առ ինձ իմ
յամէ յամ. զի է ընդ աջմէ իմմէ, զի մի՛
սասանեցայց։
Ա՛ ե այսորիկ ուրախ եղիցի սիրտ իմ. և
ցնծացցաւ լեզու իմ, ևս և մարմին իմ
բնակեսցի յոյսով։
Զի ո՛չ թողցես զանձն իմ՛ի դժոխս.
և ո՛չ տացես սուրբ քում տեսանել զապա-
կանութիւն։
Ծանուցեր ինձ զճանապարհս քո կենաց,
լցուցեր զիս ուրախութե երեսաց քոց
՛ի քաղցրութենէ վայելչութե աջոյ քո
մինչ հատցե։
Ա՛ռ ար առդարձուսջե, և նայեա՛ ի իրեն
դրուածս իմ. ո՛ունկն դիր աղօթից ի-
մոյ՝ զի ո՛չ շրթամբք նենգաւորօք։
Երեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն,

Ա՛ւրժեցին զիս, և այժմ դարձեալ
նոյ խօսեցան զամբարտաւանութի՛ւ։
Ձարպս իւրեանց արդեւլին. և բերանք
Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և՛ի
ցին զիս։
բեսաց ամբարշտաց, այք առաւապեցու՛
նեաւ թևոց քոց ծածկեսցես զիս, յե՛
Պահեա զիս ունի բիբ աչան. ընդ հովա
աչոյ քո։
քեզ՝ յայնցանե՛, այք հակառակ կան
փրկեա զայնոսիկ, այք յուսացեալ են՛ի
Աքանչելի արարեր ողորմութիւն քո. ո՛
քո. և լո՛ւր բանից իմոց։
ինձ ա՛ծ, խոնարհեցո՛ առ իս զունկն
Այս առ քեզ ա՛ղ կարդացի՝ զի լուար
քում. զի ա՛ի դայթակղեցին դնացք իմ։
Հաստատեա զշաւիղս իմ՛ի ճանապարհի
ես պահեցից զճանապարհս խիստս։
Ա՛ի խօսեսցի բերան իմ զգործս որդ՛
ւոց մարդկան. վա՛ բանից շրթանց քոց
յիս անիրաւութի՛ւ։
դիշերի. փորձեցեր զիս, և ո՛չ գտաւ
փորձեցեր զսիրտ իմ, և քննեցեր զի՛
և աչք իմ տեսցեն զուղղութի՛ւ։

պատեցան զինև • ուշ եղէն խոնարհել
ցուցանել զինս յերկիր ։
Համարեցան ինձ ոչ առնուծ՝ զի պատ-
րաստի յորս • և ոչ կորնեն առնուծու,
զի նատի դարանեալ ։
Ա՛րի ետր՝ ժամանեա նոցա, և խափանեա
զնոսա • փրկեա զանձն իմ յամբարշտաց,
՚ի սրոյ՝ և ՚ի ձեռաց թշնամւոյն ։
Տէր կորնո զնոսա յերկրէ • բաժանեա և
խափանեա զնոսա ՚ի կեանս իւրեանց ։
Պատանեօք քովք լցան որովայնք նոցա •
յագեցան կերակրովք, և թողին զա-
ճուցուածս տղայոց իւրեանց ։
Այս արդարութիւն երևեցայց երեսաց քոց,
և յագեցայց յերևիլ փառաց քոց ։
Պատ արա ինձ աճ • և իրաւ արա ինձ
՚ի դատաստանի իմում ։
Յազգէ որ ոչէ նբ, ՚ի մարդոյ մեղա-
ւորէ նենգաւորէ փրկեա զնա ։
Պատ աճ հզօրիչ իմ ես • ընդէր մո-
ռացար զնա, ընդէր տրտում գնամ ես
՚ի նեղել թշնամւոյ իմոյ ։
Ա՛ռաքեա նոր զլոյս քո՝ և զճշմարտու-
թիւն քո • զի առաջնորդեսցեն ինձ, և հան-

Տուր զօրուն ծառայի քո, կեցո զորդի
աղախնոյ քո։ Զի դու ես Տէր Աստուած իմ։
Եւ ես աղքատ եւ տնանկ եմ, աճ օգնեա՛
ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ես. եւ դու
ուրախ առնէ զանկուճի իմ։
Խոստովան եղէց քեզ օրհնութիւնք աճ
աճ իմ։
Ընդ՝ ընդէր տրտում ես անձն իմ,
կամ ընդէր խռովես զիս. յուսա առ
աճ, խոստովանեա նմա. փրկիչ երեսաց
իմոց աճ է։
Ընդ յօդնել ինձ նայեաց. եւ տար յան-
կեցուել ինձ փութա։
Ընմաչեսցեն եւ յամօթ լինիցին, որք խընդ
բէին զանձն իմ. դարձցին յետս եւ ա՛
մաչեսցեն, որք խորհէին ինձ չար։
Դարձցին առ ժամայն ամաչեցեալք.
որք ասէին ինձ վայ վայ։
Յնձասցեն եւ ուրախ լինիցին ընդ քեզ ա՛
մենեքեան, որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ընատասցեն յամ ժամ, մեծ է աճ. եւ որք
սիրեն զփրկութիւն քո։
Եւ ես աղքատ եւ տնանկ եմ, աճ օգնեա՛
ինձ. օգնական եւ փրկիչ իմ ես. եւ դու
տէր իմ՝ մի՛ յամենար։

աղախնոյ քո. և արա առ իս նշան բարութ։
Տեսցենատելիք իմ և ամաչեսցեն . զի
դու եր օգնեցեր ինձ , և մխիթարե-
ցեր զիս ։

Փառք Հօր և որդւոյ և ։

Լուծ ։

Ընդունարձակ մեզ եր , ի դիշերի զերկ
նային զնաղաղուն քո . և պա-
հեա զմեզ ի պատրանաց թըշնամւոյն
ամենայնիվք ողորմութիւնդ եր խաչէ քոյ ։
Տէր ածդ փրկուեր իմոյ ի տուէ կարդա-
յի և դիշերի առաջի քոյ ։ Ա՛ընտցէն
աղօթք իմ առաջի քոյ եր . խոնարհեսցի
ունկն քո ի խնդրուածս իմ։ Լուսեսցէ
առ մեզ եր պահապան ի քէն , և պա-
հեսցէ զմեզ յայմ ժամ։ Ա՛ղաչեա ի մեզ
եր ըղձութիւն նոցա խաչին որ պահեսցէ
զմեզ յայմ ժամ ։ Ա՛ր ժանիկ արա եր
զերեկոյս զայս խաղաղութիւնդ . և առանց
փորձուեր անցոյ ընդմեզ ։ Ա՛ր ժանաւո-
րեա եր զդիշերս զայս խաղաղութիւն , և
առանց մեղայ պահելով ընդ մեզ ։ Ընդ

մեզ

մեզ եւ ձեզ, զի խոտասջիք հեթանոսաք եւ պարտեցարուք, զի ձեզ ընդ մեզ կ։ Եւ լուարուք զայս ի ծագաց մինչեւ ի ծագս երկրի, զի ձեզ։ Եւ հզօրս ցելոյդ պարտեցարուք, զի։ Եւ զի թէ պէտ եւ դարձեալ զօրանայք՝ դարձեալ ի պարտուի՛ մատնեսջիք, զի։ Եւ զիստր հուրդն զոր խորհիք՝ խափանի՛ ուր, զի։ Եւ զբանն զոր խօսիք՝ մի՛ ծնասցի առ ձեզ, զի։ Եւ քանզի յերկիւղէ ձերմէ մեք ոչ երկիցո՛ք, եւ ոչ խռովիցո՛ք, զի։ Եւ զոր ձեզ մեր փառաւորն արասցուք, եւ նա՛ եղիցի մեզ յերկիւղ, զի։ Եւ յուսացեալ եղիցուք մեք ի նա, եւ նա՛ եղիցի մեզ ի սքողուի՛, զի։ Եւ յուսացեալ եղիցո՛ք մեք ի նա, եւ նա եղիցի մեզ ի փրկուի՛, զի։ Եւ ահաւասիկ ես եւ մանկունք իմ, զոր ետ ինձ ձեզ, զի։ Եւ ժողովուրդ որ նստէր ի խաւարի՝ տեսես զմեզ լոյս մեծ, զի։ Եւ որ բնակեալք էք ի խաւարի եւ ի ստուերս մահու, լոյս ծագեսցի առ ձեզ, զի։ Եւ քանզի մանո՛ւկ ծընաւ,

տունջեան • և շնորհեաց մեզ միաբան
մուխքեն առաջնորդեաց մեզ ի գործս
քրիստ ողորմեա մեզ ։

Եւ ես խաղաղութե՛ն զներ աղա ։
Եւ ողորմեա մեզ ։

Եւ փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն
սրբոյ • այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից , ամէն ։

մաղ Ա՛ն մերձենալ երեկոյին՝ համբառնամք
զձեռս մեր ի սրբութի • զոր ինչ մեղաք
այսօր խորհրդով՝ բանիւ, կամ գործով
ի յանկողինս մեր զղջանալով • խոստո
վան լինելով զգաղտնիս սրտից մերոց
ծածկապիտիւղ սուն, յուսալով յողորմուի
քն ։ Եւ մեք միաբան դոչեսցուք • յիշեա
զմեզ տէր՝ յորժամ գաս արքայութե՛ քոյ։

ռաւորեցուք զքեզ ընդ հօր և ամե-
ընդ ամ ընծա քո։ Եւ դոհանալով փա-
ժանաւորեա մշտնջենաւոր հանդատեանն
ապահովուեա ողորմութիւն քոյ. և որ-
ի ծանրութենէ մեղաց զաշխատեալքս՝
ռով խաղաղութիւն զփիշերս անցուցանել.
նալով։ Ճ նորհեա և մեզ որ՝ անխը-
նեալն մեղօք, հանդիսատ ինձ խոստա-
նու զծանրաբեռնեալսն և զտաժա-
լոցն. և հոչեցեր առ քեզ քաղցր ձայ-
քոյ պատրաստեցեր զյաւիտեանսն
կան հանդիսատն առաքինութիւն աշխատե-
ՅՍ բարերար, որ մեծաւ գթութիւնդ

աղ

ողորմեայց։ անձինս։ Ո՛ քաւութի։ Ո՛ տէր կոյս։ Եւ ես։
Ո՛ հանդիսատ փիշերիս կոյս։ Ո՛ հրեշ։
Ո՛ յիշ քո. որպէս ամենակալ կեցուցանէ և ո։
տացաւ սիրելեաց իւրոց Քրիստոսիան ան-
յիւր բարութիւն հանդիսատն. զոր խոս-
հեսցէ զմեզ. և առաջնորդել հասուսցէ
մերոց. և նոյ իւրով ողորմութիւնդ պա-
պատէրն ասծ, լինիլ պահապան անձանց
ձեր մեք յամ ժամ աղաչեսցուք զմեր-
պալ հասանիլ ի հանդիսատ փիշերիս։

Պարզևատու բարեաց, և աղբիւր խաղաղութեան եր ես մեր. յամ սատանայական խռովութեց խաղաղացո զիտս մեր, և զհարհուրդս՝ ի գիշերիս յայսմիկ, և յամ ժամանակի։ Ոչ զի առաջնորդելք յանցաւոր կենցաղոյս՝ ժամանեսցուք յաւիտենական երկնից արքայութե քո. զոր պատրաստեցեր ի սկզբանէ աշխարհի եւ մեզ քոց։ Այլ ընդ նոսին զոհանալով փառաւորեսցուք զՀայր և զորդի և զսբ Հոգիդ. այժմ և։

Աղօթս. 26։

Ես լոյս իմ և կեանք իմ՝ ես յումմէ երկեայց. եր ապաւէն կենաց ի մոց՝ ես յումմէ դողայց։

Ի մերձենալ առիս չարաց ուտել զմարմին իմ. նեղիչք իմ և թշնամիք իմ, նոքա տկարացան և անկան։

Թէ պատրաստիցի ի վէր իմ պատերազմ, ոչ երկիցէ սիրտ իմ. և թէ յարի ցե ի վէր իմ ճակատամարտ, սակայն և այսուհետև ի քեզ եր յուսացայ։

Ո՜վ մի խնդրեցի՛ ի՛ նանէ, և զսոյն աղա-
չեմ. բնաւիւղ ինձ ի՛ տան նո՛ն զամ ա-
ւուրս կենաց իմոց։
Տեսանել ինձ զվայելչութի՛ն, և հրա-
ման տալ ի՛ տաճարի՛ն նը՛ր։
Ծածկեաց զիս ի՛ խորանի՛ իւրում յա-
ւուր ջարի. ընդ յարկաւ արար զիս ի՛
ծածկոյթ խորանի՛ իւրում։
Ի՛ վերմէ բարձր արարեր զիս. և այժմ
բա՛րձր արա զգլուխ իմ ի՛ վե՛ր թշնա-
մեաց իմոց։
Շ՛ուրջ եղէց՝ և մատուցից ի՛ խորանի՛
նո՛ր պատարագ օրհնութե՛ն. օրհնեցից և
սաղմոս ասացից տո՛ն։
Լ՛ուր տո՛ր ձայնի՛ իմում, զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեա՛ ինձ և լո՛ւր ինձ, զի
քեզ ասաց սիրտ իմ. և խնդրեցին ե-
րեսք իմ, զերեսս քո տո՛ր խնդրեցին։
Ա՛ր դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
և մի՛ խոտորիր բարկութի՛ւն ի ծառայէ
քումմէ։
Օգնական իմ լե՛ր տէր՝ մի՛ անարգեր
զիս, և մի՛ թողուր զիս աճ փրկիչ իմ։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս. և տէր

իմ

իմ ընկալաւ զնա։
Օրհնեսցէ տէր զնա որ ի ձանապարհ
հի քում. և առաքինորդեսցէ զնա ի շա-
ւիղս քո ուղիղս։
Ա՛ն թշնամեաց իմոց, մի՛ մատներ զնա
ի ձեռս նեղչաց իմոց։
Յարեան ի վե՛ր իմ վկայք մեղաց. և սը
սեցին ինձ յանօրէնութե՛ն իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութի՛ն տն՝
յերկիրին կենդանեաց. համբե՛ր տն, և
քաջալերեսցի. զօրասցի սիրտ քո՝ և
համբե՛ր տն։
Փառք հօր և որդւոյ և։
Նոյե՛ն նե՛րաւեսք։
Ա՛յեա սիրով հայրենի գթութե՛ն ի
քո ստեղծեա՛ք գործըս ձեռաց.
ե՛րբեմնակաց հրեշտակաց տուր պահ
պան մե՛զ տիւարեցոյս. փրկիեա զանձինս
ի փորձանաց ի խաւարի՛ շրջիլ դի
ւաց. զի՛ ի՛ տուընջեան և միշտ
ամօքաք քե՛զ փառս անլռեալ։
Ո՛վ ինն անեղ անբաւութե՛ն ծնունդ
անձառ որդի և բան. ո՛ր արարի՛ր զ

տիկ մեր մաքրեցէք զայս գիտաւե զո
զոքեսցի՝ ի հոգիս մեր. զհարհատուդ սէր
Սիրոյ քո հատ արկեալ յերկիր ըստ
հոգ ալ զո հոմանի. զի՞ ի՛ տուրըն։
ին • տուր ի՛ նմանակին զայհպատ
լն • տուր յ՛այմ ժամանակի զայհպատ
ծաղեա մեզ
զիշեր բաժանեցեր • ծաղեա մեզ
Աչրուհի լոյս ընատեղծեր զտիս և
կային զայհիս երկից նրկանակին • զի՞
ի՛ յանկողնի. տուր ըզհայցուած բարե
լեա՞ քեզ բնակուլի։ հնարհեա ընդ մանն
Սէրըդ ալեց երրորդութի՛ ըզմեզ մալ
բանել • զի՞ ի՛ տուրըն։
քեզ կանխել ընդ հրեղինացն օրհնա
աչաց աչերտից մերոց • ի՛ գիշերաց առ
պրանց բնութէ՛ց մարգոյ լոյս տուր
լուսոյ բաշխող հնարհաց • ի՛ փակել
Լաբուն հոգւոց բանաւորաց այգեխր
արթուն լինել մեզ ըստ հոգւոյ • զի՞
քնոյ • տուր ի՛ նրինջել աչաց մարմնոյ
տիկ գործոյ ալ ըզգիշեր ի՛ հանգիստ

փայլեսցէ. ՚ի քէնոյ մանկունէ զմեզ զարթուցեալ
ցէ զմիտս բոցովքո՛ վառեսցէ. զի՞
՚ի՛ քեզ նայիմք լոյսդ անմահութեա՛ ՚ի՛
զգեցեալքն ճաճկեալ լուսոյ. ուր վա՞
սընն մեր եղաը ՚ի՛ գնե և նընջեցեր
՚ի՛ տապանի. ա՛ռ մեզ նընջեա արթուն
բանա՛թի՛ հետզհետ զբարին ներգոր՞
ծութի՛. զի՞ ՚ի՛ տուըն։
Լո՛յծդ լուսոյ անընատուելի պահատա
նօք կամք առաջի. ուր փակեալ դրամբք
յերկիւղին երևեցար մեռատանին. ընդ
թուխմայէ առ քեզ գոչեմք տէր և
ա՛ծ զքեզ դատանեմք. ի՞նչ և առ մեզ
յերկիւղս և տուր զողջոյնքո՛ ի հոգիս
Լամեալքս ըզքեզ տէր աղաչեմք մեզ
յօգնութի՛ նայեա հայցեմք. պահ
պանդ խորհրդոյն անձանց մերոց լեր
հովանի. օթեա առ մեզ խաղաղարար
և նընջեցուք անխռովաբար. զի՞
ընդ առաւօտըս կանխեսցուք օրհնել
զքեզ ընդ հօր հոգւով։
Պոչման փոդոյն գաբրիէլի ուր ի վերջ

երեսցուք ի նմանէ. զի առաքեսցէ զՆ
ղաչեսցուք զամենակալն Աստ. և խրնդ

Քառասուն:

զես. և մի՛ թողուր զես ինձ փրկիչ իմ:
օգնական իմ լեր: Տէր մի՛ անարգեր
նէն. ինր բարերար՝ աղաչեմ զքեզ,
Տէր՝ մի դարձուցաներ զերեսս քո յի-

Ասաղնտ:

փառաբան լուսոյ:
ուչերչն զնէլ. ա ծամնաձօր ըսքանչելի
մարիամ. ուր ծընաւ զինր աշխ ուր հով
Ամբեխոսեա վանըն մեր ածածկեն

ժառանգութիւն:
զան. և մի տար յոտականութիւն զքո
քո. զընդդիմամարտս և զաներևոյթ գա
Դաւճեա՛ի մէնչսէր ընշանաւ խաչի

ւով մըտցուք՝ ի փառս:
տաչիդ՝ ի յառաջնատ հայրսունք հոդ
շէջ վառեալ լոյս լապտերաց ըստ խոնա
ժանի և աջակոդմն օդեաց դասի. ան
ծնումըն պիշերի. լսես՝ ա՛րա զմեզ աը

Ա՛ծ թէ պէտք է ծառայել Աստուծոյ, ի՞նչ
օգուտ է մեզ եթէ պահենք նորա պատուիրանները
և ընթանանք տխուր կերպարանքով առաջի
Տեառն Զօրութեանց։

Ահաւասիկ մենք երանի կու տանք հպարտներուն,
որովհետև չարագործներ շինուեցան ոչ միայն
հարստանալով, այլև փորձելով Աստուած և
ազատեցան։

Սաղմոս • 118 •

Երանելի են անբիծք ի ճանապարհի,
որ գնան յօրէնս Տեառն։

Երանելի են անբիծք ի ճանապարհի, որ գնան
յօրէնս Տեառն։ Երանելի են որ պահեն զվկայութիւնս
նորա, զամենայն սրտիւ խնդրեսցեն զնա։
Այլ թէ պէտք է ծառայել Աստուծոյ, ի՞նչ
օգուտ է մեզ եթէ պահենք նորա պատուիրանները
և ընթանանք տխուր կերպարանքով առաջի
Տեառն Զօրութեանց։

Ահաւասիկ մենք երանի կու տանք հպարտներուն,
որովհետև չարագործներ շինուեցան ոչ միայն
հարստանալով, այլև փորձելով Աստուած և
ազատեցան։

Սաղմոս • 118 •

Երանելի են անբիծք ի ճանապարհի,
որ գնան յօրէնս Տեառն։

Երանելի են անբիծք ի ճանապարհի, որ գնան
յօրէնս Տեառն։ Երանելի են որ պահեն զվկայութիւնս
նորա, զամենայն սրտիւ խնդրեսցեն զնա։

վ՚ի պատուիրանս քո հոգացայ, եւ զչարութեան ճանապարհս վհատեցից քոց զամենայն։

Ո՛չ մոռացայ զպատուիրանս քո։

Վասն արդարութեան քոյ յարեայ զիս՝ եւ տուայ ինձ զհանգիստ։

Բազումք են հալածիչք իմ եւ նեղիչք, յօրինացն քոց ոչ խոտորեցայ։

Տեսի զանհաւատս եւ տրտմեցայ, զի զբանս քո ոչ պահէին։

Տես զի զպատուիրանս քո սիրեցի, Տէր, ի ողորմութեանդ քումմէ կեա զիս։

Սկիզբն բանից քոց ճշմարիտ է, եւ յաւիտեան ամենայն դատաստանք արդարութեան քոյ։

Իշխանք հալածեցին զիս առանց պատճառի, եւ ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։

Ուրախ եղէց ես ի վերայ բանից քոց, որպէս որ գտանէ աւար բազում։

Զանօրէնութիւն ատեցի եւ գարհուրեցայ, զօրէնս քո սիրեցի։

Զքեզ օրհնեցի զաւուրս եւթն վասն արդարութեան դատաստանաց քոց։

Խաղաղութիւն բազում սիրողաց օրինացդ քոց, եւ նոցա ոչ իցէ գայթակղութիւն։

Ակնկալեցայ փրկութեան քում, Տէր, եւ զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, եւ սիրեաց զսոսա յոյժ։

Պահեցի զպատուիրանս քո եւ զվկայութիւնս քո, զի ամենայն ճանապարհք իմ առաջի քո են, Տէր։

լսար ինձ. ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։
Ո՜ Ճանապարհս իմ պատմեցի քեզ՝ և
զիս լսեր քանի՛ քում։
Ա՜ուրհնեցաւ անձն իմ՝ի հող. սեր կեցո՛
իսոհուրդք իմ արդարու՛թի քո։
Ո՜ իրաւունս քո իսոսեցայ, և ո՛չ մո՛
ռացայ զբանս քո։
Յաւո՛ծ Ճառայի քում, զի կեցից և պա՛հ
հեցից զբանս քո։
Ո՜ ալթո՛ զաչս իմ, և նայեցայց՝ի սքան
չելիս օրինաց քոց։
Պանդուխտ եմ ես յերկիր. մի թագու
ցաներ յինէն զպատուիրանս քո։
Փափաքեաց անձն իմ, ՚ի ցանկալ ինձ
յիրաւունս քո յամ ժամ։
Սաստեցեր ամբարտաւանից. անիծեալ
ոչք խոտորեցան ՚ի պատուիրանաց քոյ։
Վ՚երց ուրա յինէն զնախատինս և զարհա
մարհանս. զի զվկայութիս քո խնդրեցի։
Վ՚Ճանզի նստան իշխանք՝ և ընդ իս
զինեցան. ոմն Ճառայ քո խոհէր յիրա
ւունս քո։
Ո՜ վկայութիք քո իսոսք իմ էին. և
խորհուրդք իմ արդարու՛թի քո։

Ղարձո զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնանր
ըտել • ի Հանապարհս քո կեցո զիս։
Ողորմեա զիմոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայու-
թիւն քո, և մի՛ յափշտակեր։
Մոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայութիւն քո,
և ոչ ի շահս պատուի։
Դարձո զաչս իմ, զի մի՛ տեսից զնանր
ըտել • ի Հանապարհս քո կեցո զիս։
Ողորմեա զիմոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայու-
թիւն քո, և մի՛ յափշտակեր։
Մոնարհեցո զսիրտ իմ ի վկայութիւն քո,
և ոչ ի շահս պատուի։
Ընդարձակեա զիս ի շահս պատուի-
րանաց քոց • զի ընդ նմա հաճեցայ

Հաստատեա՛ ծառայի քո՛ զբան քո
յերկիւղ քո ։
Զի՛նչ ինչ զնախատինս, զոր և կարծե
ցի ։ զի դատաստանք քո քաղցր են ։
Ահա ցանկացայ պատուիրանաց քոց ,
յարդարութե՛ քո՛մ կեցո՛ զիս ։
Եկեսցէ՛ ի վե՛ր իմ ողորմութի՛ քո՝ տէր ։ և
փրկութի՛ն քո ըստ բանի՛ քո՛մ։
Տա՛ց պատասխանի՛ ումք նախատեն զիս
բանիւք ։ զի եւ ե՛ս ի բանս քո յուսացայ ։
Մի՛ ի բացես առնե՛ր ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութե՛ մինչև յոյժ ։ զի յի՛
րատունս քո յուսացայ ։
Պահեցի զօրէնս քո յա՛մ ժամ, յաւի՛
տեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից ։
Պնդայի ես յանդորրութ ։ զի զպատուի՛
րանս քո խնդրեցի ։
Խօսէի զվկայութի՛ս քո առաջի թագա՛
ւորաց , և ո՛չ ամաչէի ։
Ուտիճէի ի պատուիրանս քո,զոր սիրեցի։
Համբարձի զձեռս իմ ի պատուիրանս
քո՝ զոր սիրեցի ։ և խոնհէի յարդա՛
րութե՛ քո՛մ ։
Յիշեա՛ զբան ծառայի՛ քո , յոր և յու՛
սացուցեր զիս ։

Տուռունք մեղաց պատեցան զինեւ, այլ պահեցի զպատուիրանս քո։
Պատրաստեցայ եւ ոչ խռովեցայ, զի ձուկք զոտս իմ՝ ի վկայուիս քո։
Խօսեցայ ի ձանապարհս իմ. եւ դարձուցի զոտս իմ՝ ի վկայութիւնս քո։
Աշխեցի զերեսս քո բովորով սրտիւ ի՛մով. ողորմեա՛ ինձ ըստ բանի քում։
Ճանապարհս անիրաւութեան հեռի արար յինէն, եւ օրինացդ քոյ ես ո՛չ խոտորեցայ։
Յիշեցի զերկաւունս քո յաւիտենից տէր, եւ մխիթարեցայ։
Տրտմեալ կալաւ զիս՝ ի մեղաւորաց, զի զօրէնս քո։
Պատուական են ինձ իրաւունք քո, ի տեղ ուրախութեան իմոյ։
Յիշեցի՝ ի գիշերի զանուն քո տէր. եւ պահեցի զօրէնս քո։
Այս եղեւ ինձ ձանապարհ՝ ի կեանս. զի զարդարուխս քո խնդրեցի։

Բաժին իմ ես դու տէր, ասացի պահել զօրէնս քո։
Աղաչեցի զերեսս քո բովորով սրտիւ ի՛մով. ողորմեա՛ ինձ ըստ բանի քում։
Խորհեցայ՝ ի ձանապարհս իմ. եւ դարձուցի զոտս իմ՝ ի վկայութիւնս քո։
Պատրաստեցայ եւ ոչ խռովեցայ. զի զպատուիրանս քո։
Տուռունք մեղաց պատեցան զինեւ, այլ

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան
հազարս ոսկւոյ և արծաթոյ։

Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս։
Ուսայց զպատուիրանս քո։

Ա՜ծ ան ունի կամն սիրտք նոցա, այլ ես
քննեցի զպատուիրանս քո։

Բազմացան յիս անիրաւութիք ամբար-
տաւանից։ այլ ես բոլորով սրտիւ իմով
ուսանիցէ զպատուիրանս քո։

Ա՜ինչքն նոցա ծանրացան իբրեւ զքաղ,
այլ ես զուարճացայ ։

զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ։

Ղ Ա՜ղէ ինձ ըստ խօսից քոց։

Ղ Բաղցրութիւն արարեր ընդ ծառայի
քում Տէր, ըստ բանի քում։

Ղ Բաղցրութիւն, զիտութիւն և զգիտու-
թիւն ուսոյ ինձ։ զի ի պատուիրանս քո ես
հաւատացի։

Ա՜ինչքեւ խոնարհեալ էի ես՝ մեղայ։ վա՜
յժմիկ զբանս քո պահեցի յոյժ։

Ղ Բաղցր ես դու Տէր, և քաղցրութիւն քով
ուսոյ ինձ զարդարութիս քո։

Բազմացան յիս անիրաւութիք ամբար-
տաւանից։ այլ ես բոլորով սրտիւ իմով
քննեցի զպատուիրանս քո։

Ա՜ծան ունի կամն սիրտք նոցա։ այլ ես
զօրէնս քո խօսեցայ։

Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր զիս։
ուսայց զարդարութիս քո։

Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քո, քան

Եղէ ես ոպ տիկ ի պարզի · զի զարդա-
երբք մխիթարեսցէ զիս ։
Ապասեցին աչք իմ բանի քում · ասացի՝
զի ես ի բանս քո յուսացայ ։
Արօտատաւ անձն իմ ի փրկուիս քո ·
զի մի՛ ամաչեցից ։
Եղէց սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանս
քում · զի մի՛ ամաչեցից ։
Յարատեսցեն զիս երկիւղածք քո , և
որք ճանաչեն զվկայութիս քո ։
Եղէց սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանս
քում · զի մի՛ ամաչեցից ։
Արօտատաւ անձն իմ ի փրկուիս քո ·
զի ես ի բանս քո յուսացայ ։
Ապասեցին աչք իմ բանի քում · ասացի՝
երբք մխիթարեսցէ զիս ։
Եղէ ես ոպ տիկ ի պարզի · զի զարդա-
ստանք քո · յիրաւի խոնարհեցուցեր զիս ։
Եղէց ողորմութի քո ի մխիթարել զիս ·
ըստ բանի քում , կենդանացոյս քո ։
Հասցեն ինձ գթութիք քո՝ և կեցից ·
զի օրէնք քո խօսք իմ էին ։
Ամաչեցեն ամբարտաւանք՝ որք ի տա-
րապարտուց անիրաւեցան յինս · այլ ես
Հոգայցայ ի պատուիրանս քո ։
Յարատեսցեն զիս երկիւղածք քո , և
որք ճանաչեն զվկայութիս քո ։
Եղէց սիրտ իմ անբիծ յարդարութեանս
քում · զի մի՛ ամաչեցից ։
Արօտատաւ անձն իմ ի փրկուիս քո ·
զի ես ի բանս քո յուսացայ ։
Ապասեցին աչք իմ բանի քում · ասացի՝
երբք մխիթարեսցէ զիս ։
Եղէ ես ոպ տիկ ի պարզի · զի զարդա-

Ինձ
թուքիս քո խնդրեցի։
«Քո եմ ես, և կեցո՛ զիս. զի զարդա-
քո. զի նոքօք կեցուցեր զիս։
Յաւիտեան ո՛չ մոռացայց զարդարու-
նարհուքե իմում։
Եթէ ո՛չ օրինք քո հոսք իմ էին, կան-
խաւ ես արդեօք կորուսեալ էի ի խո-
Ճառագք քո են։
Հրամանի քում ճնայ տիւ. զի ամքեան
Հաստատեցեր զերկիր՝ և կայ։
աղբե մինչև յաղբ ի շնարհուն քո։
Յաւիտեան ա՛ր՝ բան քո կայ յերկինս.
հեցից զվկայուիս բերանոյ քո։
Ընտ ողորմուե քում կեցո՛ զիս. և պա-
րե. այլ ես ո՛չ թողի զպատուիրանս քո։
Փոքր մի և՝ և կորուսանէին զիս յեր-
նանիր հալածեցին զիս, օգնեա՛ ինձ։
Այլ պատուիրանք քո շնմարիտ են. ի
այլ ո՛չ ունի զօրէնս քո։
Պատմեցին ինձ անօրինք զխորհուրդս.
լածչաց իմոց։
երբ արասցես ինձ իրաւունս ի հա-
Քանի՞ հինչ են աւուրք ծառայի քո.
տուքիս քո ես ո՛չ մոռացայ։

տան շաւղաց իմոց ։

Ա՛րագ են բանք քո ասից իմոց, և լայն
լինին ապաւէնք քո ։

Զաւրութեամբ քով ես ի վեր քան զերկինս
պատուիրանաց քոց իմացեալ՝ ատեցի
քան զմեղս բերանոյ իմոյ ։

Ով զի քաղցր են ի բերան իմ բանք քո ։
քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։

Ով զի քաղցր են ի բերան իմ բանք քո ։
քան զմեղր բերանոյ իմոյ ։

Յիրաւանց քոց ես ուղղ խոտորեցայ ։ զի
դու օրէնսդիտ արարեր զիս ։

Յիրաւանց քոց ես ուղղ խոտորեցայ ։ զի
դու օրէնսդիտ արարեր զիս ։

Յաւմ ձանապարհաց չարաց արգելի զոտս
իմ ։ ոչ զի պահեցից զբանս քո ։

Յաւմ ձանապարհաց չարաց արգելի զոտս
իմ ։ ոչ զի պահեցից զբանս քո ։

Ոչ սիրեցի զօրինս քո ։ զօրհանաւպատճ
անդորր էին ինձ պատուիրանք քո ։

Ոչ սիրեցի զօրինս քո ։ զօրհանաւպատճ
անդորր էին ինձ պատուիրանք քո ։

Յաւմ կատարած ես տեսի զվախճան ։ յոյժ
ընդարձակ է պատուիրանք քո ։

Յաւմ կատարած ես տեսի զվախճան ։ յոյժ
ընդարձակ է պատուիրանք քո ։

Ով զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։
Ո՞րան զծերան իմանաւն եղէ ։ զի ըղ
պատուիրանս քո քննեցի ։

Ով զի վկայութիւնք քո խօսք իմ էին ։
Ո՞րան զծերան իմանաւն եղէ ։ զի ըղ
պատուիրանս քո քննեցի ։

Ո՞րան զիմաստացուցեր իմ իմանաւն ե՞
իմ էին ։

Ո՞րան զիմաստացուցեր իմ իմանաւն ե՞
իմ էին ։

Ո՞րան զիմաստացուցեր իմ իմանաւն արարեր
զիս ի պատուիրանս քո ։ զի յաւիտեան
խօսք իմ էին ։

Ո՞րան զիմաստացուցեր իմ իմանաւն արարեր
զիս ի պատուիրանս քո ։ զի յաւիտեան
խօսք իմ էին ։

Ընդունայ և հաստատեցի՝ զի պահեցից
զամ իրաւունս արդարոցն քո։
Խոնարհ եղէ մինչև յոյժ՝ ուր՝ կեցո
զիս ըստ բանի քում։
Ընդ կամս բերանոյ իմոյ հաճեա ուր՝
և զիրաւունս քո ուսո՛ զինձ։
Ընձեն իմ՝ ի ձեռս քո է յամ ժամ՝ և
զօրէնս քո ես ո՛չ մոռացայ։
Ընդէն ինձ մեղաւորք որոգայթ՝ ի
պատուիրանաց քոց ես ո՛չ մոլորեցայ։
Ժառանգեցի զվկայուիս քո յաւիտեան՝
զի ցնծութի՛ն է սրտի իմոյ։
Խոնարհեցուցի զսիրտ իմ՝ առնել զարդա
րուիս քո յաւիտեան՝ վա՛ հատուցման։
Անօրէնս ատեցի՝ և զօրէնս քո սի
րեցի։
Ցնահան և փրկիչ իմ ես դու՝ և ես
ի բանս քո յուսացայ։
Ի բաց եղերուք ինէն չարք՝ և քննե
ցից զպատուիրանս այ իմոյ։
Ցնեա ինձ ըստ բանի քում՝ և կեցո զիս՝
և մի յամօթ առներ զիս ի յուսոյ իմմէ։
Ցնեա ինձ՝ և ապրեցո զիս՝ և խոր
հեցայց միշտ զիրաւունս քո յամ ժամ։

Ա՛ստան այսօրիկ սիրեցի զպատուհրանս քո, քանզի զնա ոսկի և զտպագիրն։

Ա՛ստան այսօրիկ սիրեցի զպատուհրանս քո։ Ժամ է պաշտել զնա. խափանեցին զօրէնս քո։

Ծառայ քո եմ եսկիզբանէ արա զիս, և ծանեայց զվկայութիւնս քո։

Ծառայ քո եմ եսկիզբանէ արա զիս, զարդարութիւնս քո ուսո՛ զինձ։

Ընտրեալ ես ծառայի քում տո՛ր ընդ ողորմութեանդ քում. զարդարութիւնս քո։

Սպասեցին աչք իմ փրկութեանդ քում տո՛ր, և բանից արդարութեանդ քո։

Ընկալ զծառայս քո ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զգուեսցեն զիս։

Ա՛չք իրաւունս և արդարութի՛ւն. մի՛ մատներ զիս ի ձեռս նեղչաց իմոց։

Ի՛ւրարի զծառայ քո ի բարի. զի մի՛ ամբարտաւանք զգուեսցեն զիս։

Յեւեւեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ. զի ի դատաստանաց քոց երկեայց յայժ։

Ա՛ստան այսօրիկ սիրեցի զպատուհրանս քո, քանզի զնա ոսկի և զտպագիրն։

Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղաւորս երկրի. վասն այսորիկ սիրեցի զպատուհրանս քո։

Ընարեցեր զնման որք ապստամբ եղեն յարդարութեց քոց. զի անիրաւութի՛ւն էին խորհուրդք նոց։

Ընդ պատուիրանք քո յաջողեցան ինձ,
զի սատեմի ես զճանապարհս ծարաց։
Աքանչելի են վկայութիք քո, վասն այսո-
րիկ սիրեաց զնա անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւորէ,
և իմաստուն առնէ զտղայս։
Զբերան իմ բացի, և առի զհոգի. ի
պատուիրանս քո փափագեաց անձն իմ։
Նայեա առ իս և ողորմեա ինձ, ըստ ի-
րաւունս սիրողաց անուան քո։
Զճանապարհս իմ ուղիղ արա ինձ ըստ բա-
նից քոյոց. և մի՛ տիրեսցեն ինձ ամ մեղք։
Փրկեա զիս ի զրպարտուէ մարդկան,
և պահեցից զպատուիրանս քո։
Երեսք քո երեսս քո ի ծառայս քո, և
ուսո՛ ինձ զարդարութիս քո։
Ա՛տակք ջուրց իջին յաչաց իմոց. վ-
ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։
Ուղիղ ես դու տէր, և ուղիղ են դա-
տաստանք քո։
Պատուիրեցեր զարդարութի վկայութեց
քոյոց. և ճշմարիտ են յոյժ։
Ածեաց զիս նախանձ քո, զի մոռա-
ցան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընարեալ է քան զո յոյժ, և ծառայ
զո սիրեաց զնա։
Ածանուկ եմ ես և արհամարհեալ. և
զարդարուհիս զո ես ոչ մոռացայ։
Ընդարուկ զո՝ արդարուկ յաւիտե-
նից. և օրէնք զո ճշմարիտ են։
Դեղուկք և վիշտք գտին զիս. և պատ-
ուիրանք զո խօսք իմ էին։
Ընդարուք են վկայուկք զո յաւիտե-
նից՝ իմանատուն արա և կեցո զիս։
Պարդացի առ քեզ բողոքով սրտիս և
մոլ. լուր ինձ տր, զի զարդարուհիս զո
խնդրեցի։
Ընդաղաչեցի առ քեզ՝ և փրկեա զիս. և
պահեցից զվկայուհիս զո։
Կանխեցի տարաժամու՝ աղաղակեցի.
և ես ՚ի քանս զո յուսացայ։
Կանխեցին աչք իմ առաւօտու. ՚ի խո-
սիլ ինձ զբանս զո։
Ձայնի իմում լուր տր՝ ըստ ողորմու-
զո։ և կենդանացո զիս։
Ներձեցուցին յիս հալածիչք իմ զանօ
րէնուկ. զի յօրինաց զոց հեռի եղեն։
Ներձ ես դու տր. և ամ պատուիրանք
զո ճշմարիտ են։ 483

Ասկզբանէ ծանեայ ի վկայութեց քոց, զի
յաւիտեան հաստատեցեր զնա։
Ցեա զկռնարհուի իմ, և փրկեա զիս.
զի զօրէնս քո ես ուղ մոռացայ։
Պատեա զդատաստանս իմ, և փրկեա
զիս. և ըստ բանի քում կեցո զիս։
Հեռի է ի մեղաւորաց փրկութիւն, զի
զարտուռնս քո ուղ պահեցին։
Գութք քո բազում են տէր, և ըստ
իրաւանց քո կեցո զիս։
Բազում են, որք հալածեն և նեղեն զիս.
ի վկայութեց քոց ես ուղ խոտորեցայ։
Դայէի յանապատսն՝ և մաշէի, զի զբ
պատուիրանս քո ուղ պահեցին։
Ցե՛ս՝ զի զպատուիրանս քո սիրեցի տէր՝
ողորմութիւն քո կեցո զիս։
Սկիզբն բանից քոց ճշմարտութիւն է. յաւի
տեան են ամ իրաւունք արդարութե քո։
Իշխանք հալածեցին զիս ի ննանիր և ի
բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։
Ցնծայայ ես ի բանս քո ունի այն, որ
գտանէ աւար բազում։
Զօ մեղս ատեցի և անարգեցի, և զօ
րէնս քո սիրեցի։

Լսօթն անդամ յաւուր օրհնեցից զՔեզ, վասն իրաւանց արդարութեան քոյ։ Խաղաղութիւն բազում է սիրողաց օրինացի քոց, և ոչ գոյ ինձ գայթակղութիւն։

Սպասեցի փրկութեան քում Տեր, և զպատուիրանս քո սիրեցի։

Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս քո, և սիրեաց զնա յոյժ։

Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկայութիւնս քո. զի ամ ճանապարհք իմ առաջի քո են։

Ներձեսցին լանդութիւնք իմ առ քեզ Տեր, ըստ բանի քում խնամատուն արա զիս։

Ստոյգն աղօթք իմ առաջի քո Տեր. և բանիւ քո փրկեա զիս։

Ընկեսցին շրթունք իմ զօրհնութիւն քո. յորժամ ուսուսցես ինձ զարդարութիւնս քո։

Լեսցի լեզու իմ զբանս քո. զի ամ պատուիրանք քո արդարութիւն են։

Եղիցի ձեռն քո՝ ի կեցուցանել զիս. զի զպատուիրանս քո ընտրեցի։

Յանկացայ փրկութեան քում Տեր, և օրէնք քո խոսք իմ էին։

ակեցէ անձն իմ, օրհնեսցէ զքեզ. և
իրաւունք քո օգնեսցեն ինձ:
Արդարեցայ ես ոտն զոչխար կորուսեալ.
խնդրեա զծառայս քո, զի զպատուիրանս
քո ես ոչ մոռացայ:
փառք Հօր և որդւոյ և:
Ա- շինի տէր շարիանո:
Ո՛վքէն հայցեր՝ ինքն հայր դիմեսցէ և
աղճ մի՛ խիթաիրսիթեց՝ ի՛ տիկսա
կան գիշերայնի՛ն մէրձեալ ժամու. և
մի՛ խիթաիրեա ըզմեզ ի տրտմութե՛ց
մեղաց. և շնորհեա զուարախու՛թիւն գոր
ծովք սիրտարհութե՛ն. այգաչանօմ՝ ոչ
նա ասծանին և սմենայն սիրտարհ
ի՛ստ քաղցրագո՛ւն տածայն քո հրա
մանի կո՛չման որդի սստուծոյ. եկեալ
ես ի առաջի քո յերեկոյիս այհատեաց
և ծանրաբեռնեալք. թեթեւացո՛ ի
ծանրութե՛ց մեղաց զանձինս. և զօրա
յո՛ բառնալ կամա՛ ըզքաղցր լուծ
քո՛ց պատուիրանաց. այգաչանօմ:

պատմելով առ քեզ հնգեալ ի հանդերձեալ հատեալ ժամուս մարդանալը հնգից աստուածոյ. յորժամ նորոգեաս զերեսս երկրի. և վերըստին առանձին զմեզ մարդկան. նորափեստուր զարուեսա ըզնընջեցեալսըն մեր ըզծնեալսն ի քէն ըզ առանձնաւն. անպէս։

Ո՛ կենդանագիր անարատ ծընող զքո. արիանեմք առաջի անուանակոչ տէրթէ՞ ըզդ. յորժամ գան միասօք հօր գատել ըզթըշնամին խաչիդ. ներեա յանցանաց մերոց բարեխօսութեամբ մօր քո և կուսին. պահեմք ըզքեզ սիրով պահպանեա ըզմեզ ընդ հովանեաւ խաչիդ քո սուրբ։

Չանդրդա արա ըզմեզ ծզնիր. ընդ սրբոյց քոց ամաչքելոյն. պահ արժանի եղեն տեսանել ըզքեզ ի յարուցեալդ. արժանաւորեա մեզ տեսանել ըզքեզ ի միասանգամ քո գալստեանն. ծրկնութիւն առաքողիդ ի բարձրնոյս։

յայնմ ինչ ըմբռնեալ մեր. օրհնեմք զՔեզ քաղ՛ի
ընծայիցդ յիւրեանց. եւ մարմնաւորութեանդ
հանգերձք յիւրեանց. զի ընդ ամենայն ժամ
շեա ընդ ընկերեալսն ընդ մեզ. յորժամ
գայցես ի նշաւակ փառաց. քանզի քո են
փառք յաւիտեանս ամէն։

ԴՀ Աղերսուհիմ մարդասիր. սաւառ ոսկի և
տապանակ կտակարանաց. զի վերստին
գ՛ի վերուստ գհայցն կենաց պարգեւ
եցեր քաղցեալ ընտրութեանս. առ նա
մշտ բարեխօսեաւ վասն քաւութե
ազգիս մերոյ։

Դասք անմարմնոյ հրեշտակացդ. քեզ
երանեն ամենօրհնեալ կոյս մարիամ.
այլ եւ բազում ցեղք բանին մեր ընդ հօր
կարեցեր գի քեզ անարգանսպէս. ա
նոյ մշտ բարեխօսեաւ. վասն քաւու
թեան մերոյ հանգերձ ամենայն սրբովք
ի ծանոյց ամենայնի. ի ծնեալ ի սրբոյ
կուսէ. ի ծնեալ ի սրբոյ կուսէ։ Ա
ման ասաց։ Ի ծնեալ ի սրբոյ կուսէ։

զնդե փայտ կենդանի ի քրիստոնեից. արտաքոյրեալ ցուցար յերկրի պճոտ հոգւոքդ բոյսեղէնն սրսիվեցիր. այօր ծաղուդն կը կենաց. քրմովեսական խոհ շէն դրախտիդ ըզքաղցրանոյշ հոտն ընծայեալ ես. վարդ ըստ նախնեաց պահէին յանեղէն տուր սան պճոտեալն քրիստոսի. քաջ ի գայլոսեան ատենէն ելար նրստիք յերկինս ռեւրոյն հաստիք երանիս. ովսաբէ զքեզ պատուիրեցին քան զընտրեալս. պնդեալ ծիք զմարդիկ ի վեհ կեանս անանց. քաջ: զքեզ ի հոսանուտ մեղաց ծովէն վերս պճոտ պճոտ պճոտալնէն խորհրդեցաւ. ովսաբէ Նարեկաւորք քրիստոսի. հաճարս զիս ամենայն մանկանց երկրպագուց: զանտեսնէն հրեղինաց. քաջ ովսաբէ զքեզ ի սիրելեացդ նախ քան զանձինս. ովսաբէ Լուսաբեաւորք սուրբ սուրբ սուրբ տեառն զաբաւոթ: յարութեան երեկոյին պճոտալ թան զաւր:

զքեզ օրհնեն մանկունք սիրով ի
կեղեցւոյ։

Ահ բեկիր ծունգն վերաբերեա՛
խոց յողջակէզիդ զսիրտ փուխանակ կ՚սա՛
հակայ. այլ՝ ի վերայմտիդ քո զեղեա՛
գանն անարատ. ի հաշտուկիդ հօր և
ի բանալ երկնից մեր. զքեզ օրհ։
Պարծանիք պօղոսեան. դաւանեա՛լ
զքեզ ամօթին բանին տեղւոյ ես զի
նարան. քանզի քեզ խոսիր սպրեցար
ի խաչտանօղ և յանմարմին դաւանէ՛ն.
ես՝ի վերայ քո հեղեալ հիմք առաքե
կան առեան զսիրտս ծնեալ ջրոյ
երկնից. զքեզ օրհ։

Երկնաւոր հօտ ընտրեալ. զոր հո
վիւն քաջ թողեալ յերկիր նա. ես
կեալ ի խնդիր ած մոլորելոցս. ո
լոմ լեցեալ զթիւ հարիւրոցդ. ա
րար ուրախ՝ի յերկին եկեալ
ուրացդ. պատուիրեալ չէ՛ զ բարձեալ մե
րիսն քաւութիւն մե

ելից. խոնարհեցար ի յուրդամ մեռանող.
սերմովքդ ցց. սերբուեցաք նորոգ եւ
«Քաոսակերպիցըն անհայս է անուն ի
Թանձրք ոգւոյ մարմնոյ։
ուրբն զոր յոմիանկ։ սուրբն մաղ
խոսեցայ՚ զերդ. բարեկամն և փեսա
սէր հարսին զոր ընկեզեմ ցաւոյ. զոր
խնամել. ոչ ի յերկունից իջեր. ի՛
Աւրհնաւորը վեմոյ անընատուեր լոյս
ըսրդուեն. պատ։

որ կայք միշտ պատճի առնոսոցդ էր
յարուեր. միքայէլ և գաբրիէլ մեծ ձէ.
ազգի մարդկան միջնորդք մայրն էր
տէն շուրջ զերկիր զայծոյզք. բարեկամք
Պահապան պատճի աշխարհի. բանակըք
ընդ միածնին սպասաւորել տնօրէն
նուէեն. ի՛ ծնընդեանն աւետաւորքդ
հրեշտակն. և կանանցն խոտաբերից
կենաց քարոզք ըզ կենդանեացն. պատ։

դու՝ դեպի քո արարչական սիրովդ

Աղքատ։

Ո՞ւր ուրդի՝ այ անօթահաճ և քարե-
հայցեմ ի ծառայից քոց. մնաք բարով ի Քրիս-
ի լուանալ ըզմեզս այդմիկ. սուրբն.
Ա՛ր յամենայնէ վերակացեալ գառն
այ բարձող մեղաց. զոր գերապա՛յն
արդարոց. ծանուցեր մեզ ի ծնունդն
դըս կա՛ Տ՚ն նոց. և ձրաձգ օրի՛ծնեանցն.
որ և՛ի դըժոխս ըզբիւրակաւն գալուս
ա՛րն քո՛ քարո՛զեաց. սուրբն։

Ա՛ղբատ։

Ո՛ղորմի՛ն հանդուցեալոց քո ա՛ծ՝ արա՛
հանգիստ և ողորմութի՛ւն. և մեզ մեղաւո՛
բացո՛ ընտրեա՛ զթողութի՛ւն յանցանաց։

Հա՛րուստ։

Ա՛ն և ա՛ս խաղաղութե՛ն զո՛ր աղա։
Ա՛ ո՛ հանդուցեալ Հոգւոյն աղաչեսցուք
զթերկիրն մեր քո՛ զի զնո՛ ընդ արդարան
դասեսցէ. և զմեզ կեցուսցէ ընտրհի-
ողորմութե՛ իւրոյ։ Ա՛մենակալ տո՛ր ա՛ծ մեր
կեցո՛ և ողորմեա՛։ Տ՛ր ողորմեա՛. ք։

Ա՛ղբատ։

Ո՛ւր ուրդի՝ այ անօթահաճ և քարե-
դու՛թ՝ դեպի քո արարչական սիրովդ

Ի հոգիս հանգուցեալ ծառայից քոց։
Յիշեա յաւուր մեծի գալստեան որ-
քայութիւնդ քոյ։ Երկրայ արժանի ողոր-
մութիւն՝ քաւութիւն և թողութիւն մեղաց։
Պատասխանեալ պայծառացո՛ ընդ սբս
քո յաջակողմեան դասուն։ Ո՛վ ի դու
ես տէր և տարածիչ ամենայնի, դասուորի
կենդանեաց և մեռելոց։ Խնդրեմ վասն
ի փառաց իշխանութի՛ն և պատիւ, այժմ
և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից,
ամէն։

Օրհնեալ տէր մեր յիսուս քս, ամէն։
Նայր մեր որ յերկինս ես։

Կարճառօրէն հաստատիայ աշխարհիս հանգուէանքն
ձառն։ Որ կարէ՛ զայն ընդունել՝ ընդունի։ Ոչ պահ-
պանողական անհաւատութեան վճիռ՝ ի դէմս հօր ։ ։
Ես եմ ճանապարհ եւ ճշմարտութիւն եւ կեանք։
Ոչ ոք գայ առ հայր՝ եթէ ոչ իմով անուամբ։ Եթէ
ինձ ճանաչէիք՝ եւ զհայրն իմ ճանաչէիք։ Եւ յայ-
սմհետէ ճանաչէք զնա՝ եւ տեսէք զնա։
Ասէ ցնա Փիլիպպոս՝ Տէր ցո՛ մեզ զհայրն՝ եւ
բաւական է մեզ։
Յիսուս ասէ ցնա՝ Այսչափ ժամանակ եմ ընդ
ձեզ՝ եւ ոչ ծանեար զիս Փիլիպպոս։ Որ տեսանէ
զիս՝ տեսանէ զհայրն։
Ոչ հաւատա՞ս՝ եթէ ես յհայրն եմ՝ եւ հայրն
յիս է։ Զբանս զոր ես խօսիմ ընդ ձեզ՝ ոչ յանձնէ
խօսիմ։ Հայրն որ յիս բնակեալ է՝ նա գործէ զգոր-
ծսն։
Հաւատայք ինձ՝ եթէ ես յհայրն եմ՝ եւ հայրն
յիս է։ Եթէ ոչ՝ գործոցդ համարիք զիս։
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ որ հաւատայ յիս՝ գոր-
ծսն զոր ես գործեմ՝ եւ նա գործեսցէ։ Եւ մեծագոյն
քան զայսոսիկ գործեսցէ։ Զի ես առաքինորդեսցեն
զհայր իմ։ Եւ զամենայն զոր խնդրիցէք յանուն իմ՝
զայն արասցեմ։ Զի փառաւորեսցի հայրն յորդւոյ։
Եթէ զինչ խնդրիցէք յանուն իմ՝ զայն արասցեմ։
Եթէ սիրէք զիս՝ զպատուիրանս իմ պահեսջիք։
Եւ ես խնդրեցից զհայրն՝ եւ զայլ մխիթարիչ տա-
սցէ ձեզ։ Զի լիցի ընդ ձեզ յաւիտեան։ Զհոգին ճշ-
մարտութեան։ Զոր աշխարհս չկարէ ընդունել՝ զի
ոչ տեսանէ զնա՝ եւ ոչ ծանանէ զնա։ Դուք ծանա-
նիցէք զնա՝ զի ընդ ձեզ բնակեալ է՝ եւ յձեզ լիցի։
Ոչ թողից զձեզ որբս՝ եկեսցեմ առ ձեզ։ Մի
եւս սակաւ՝ եւ ոչ տեսանէ զիս աշխարհս։ Այլ դուք
տեսանիցէք զիս՝ զի ես կեայց՝ եւ դուք կեայցէք։
Յաւուրն յայնմիկ գիտասջիք՝ զի ես յհայրն իմ եմ՝
եւ դուք յիս՝ եւ ես յձեզ։
Որ ունի զպատուիրանս իմ՝ եւ պահէ զնոսա՝
նա է որ սիրէ զիս։ Եւ որ սիրէ զիս՝ սիրեսցի յհօրէ
իմմէ։ Եւ ես սիրեցից զնա՝ եւ յայտնեցից նմա զիս
ինքն։
Ասէ ցնա Յուդա՝ ոչ Իսկարիովտացի՝ Տէր՝ զի՞
է պատճառ՝ զի յայտնելոց ես զանձն քո մեզ՝ եւ ոչ
աշխարհի։
Պատասխանի Յիսուս՝ եւ ասէ ցնա՝ Եթէ ոք սի-
րէ զիս՝ զբանս իմ պահեսցէ։ Եւ հայրն իմ սիրեսցէ
զնա՝ եւ առ նա եկեսցուք՝ եւ բնակութիւն առ նմա
արասցուք։ Որ ոչ սիրէ զիս՝ զբանս իմ ոչ պահէ։
Եւ զբանն զոր լուայք՝ ոչ է իմ՝ այլ հաւր իմոյ՝ որ
առաքեաց զիս։
Զայս ասացի ձեզ՝ ընդ ձեզ կացեալ։ Եւ զայլ
մխիթարիչն՝ զհոգին սուրբ՝ զոր առաքեսցէ հայրն
յանուն իմ՝ նա ուսուսցէ ձեզ զամենայն՝ եւ յիշեցու-
ցէ ձեզ զամենայն զոր ասացի ես ձեզ։
Խաղաղութիւն թողից ձեզ՝ խաղաղութիւն իմ
տամ ձեզ։ Ոչ որպէս աշխարհս տայ՝ ես տամ ձեզ։
Մի սրտմտիցի սիրտ ձեր՝ եւ մի երկնչիցի։
Լուարուք զոր ասացի ես ձեզ՝ եթէ երթամ եւ
գամ առ ձեզ։ Եթէ սիրէիք զիս՝ ուրախ լինէիք՝ զի
ասացի՝ թէ երթամ առ հայր։ Զի հայրն իմ մեծ է
քան զիս։
Եւ արդ ասացի ձեզ յառաջագոյն՝ քան զլինել՝
զի երբ լիցի՝ հաւատասջիք։
Ոչ բազում ինչ խօսեցայց ընդ ձեզ։ Զի գայ իշ-
խան աշխարհիս այսորիկ՝ եւ ոչ ինչ գտանէ յիս։
Այլ զի գիտասցէ աշխարհս՝ զի սիրեմ զհայր՝ եւ
որպէս ետ ինձ հայրն՝ ես այնպէս առնեմ։ Յարուցէք
երթիցուք ասեմ։

Ա՛ղաւթք Տեառն։

Ես եմ որթատունկ ճշմարիտ՝ եւ հայր իմ հո-
վիտ է։ Զամենայն ոստ որ ոչ բերէ զպտուղ՝ կտրէ
զնա։ Եւ զամենայն որ բերէ զպտուղ՝ զնա մաքրէ՝
զի զբազում պտուղ բերիցէ։
Դուք մաքուր էք վասն բանին զոր խօսեցայ ընդ
ձեզ։ Մնացէք յիս՝ եւ ես յձեզ։ Որպէս ոստն ոչ կա-
րէ զպտուղ բերել յինքենէ՝ եթէ ոչ մնայցէ յորթա-
տունկն՝ նոյնպէս եւ դուք՝ եթէ յիս ոչ մնայցէք։
Ես եմ որթատունկ՝ դուք ոստունք։ Որ մնայ յիս՝
եւ ես յնմա՝ նա բազում պտուղ բերէ։ Զի առանց ինձ
ոչ կարէք ինչ առնել։ Եթէ ոք յիս ոչ մնայցէ՝ արտա-
քս հանեալ իբրեւ զոստն՝ եւ չորասցի։ Եւ զնոսա
ժողովեսցեն՝ եւ ի հուր արկցեն՝ եւ այրեսցին։
Եթէ մնայցէք յիս՝ եւ բանք իմ մնասցեն ի ձեզ՝
զոր կամիցիք խնդրեսջիք՝ եւ լիցի ձեզ։ Յայսմ փա-
ռաւորեցաւ հայրն իմ՝ զի զբազում պտուղ բերիցէք։
Եւ լիցիք ինձ աշակերտք։
Որպէս սիրեաց զիս հայրն՝ եւ ես սիրեցի զձեզ։
Մնացէք ի սէր իմում։ Եթէ զպատուիրանս իմ պահե-
սջիք՝ մնասջիք ի սէր իմում։ Որպէս զհաւր իմոյ
պատուիրանս պահեցի՝ եւ մնամ ի սէր նորա։
Զայս ասացի ձեզ՝ զի ուրախութիւն իմ ի ձեզ
մնասցէ՝ եւ ուրախութիւն ձեր լցցի։
Ես եմ որթատունկ ճշմարիտ՝ եւ հայր իմ հո-
վիտ է։ Զամենայն ոստ որ ոչ բերէ զպտուղ՝ կտրէ
զնա։ Եւ զամենայն որ բերէ զպտուղ՝ զնա մաքրէ՝
զի զբազում պտուղ բերիցէ։
Դուք մաքուր էք վասն բանին զոր խօսեցայ ընդ
ձեզ։ Մնացէք յիս՝ եւ ես յձեզ։ Որպէս ոստն ոչ կա-
րէ զպտուղ բերել յինքենէ՝ եթէ ոչ մնայցէ յորթա-
տունկն՝ նոյնպէս եւ դուք՝ եթէ յիս ոչ մնայցէք։
Ես եմ որթատունկ՝ դուք ոստունք։ Որ մնայ յիս՝
եւ ես յնմա՝ նա բազում պտուղ բերէ։ Զի առանց ինձ
ոչ կարէք ինչ առնել։ Եթէ ոք յիս ոչ մնայցէ՝ արտա-
քս հանեալ իբրեւ զոստն՝ եւ չորասցի։ Եւ զնոսա
ժողովեսցեն՝ եւ ի հուր արկցեն՝ եւ այրեսցին։
Եթէ մնայցէք յիս՝ եւ բանք իմ մնասցեն ի ձեզ՝
զոր կամիցիք խնդրեսջիք՝ եւ լիցի ձեզ։ Յայսմ փա-
ռաւորեցաւ հայրն իմ՝ զի զբազում պտուղ բերիցէք։
Եւ լիցիք ինձ աշակերտք։
Որպէս սիրեաց զիս հայրն՝ եւ ես սիրեցի զձեզ։
Մնացէք ի սէր իմում։ Եթէ զպատուիրանս իմ պահե-
սջիք՝ մնասջիք ի սէր իմում։ Որպէս զհաւր իմոյ
պատուիրանս պահեցի՝ եւ մնամ ի սէր նորա։
Զայս ասացի ձեզ՝ զի ուրախութիւն իմ ի ձեզ
մնասցէ՝ եւ ուրախութիւն ձեր լցցի։

Աղօթք ։ 118 ։

Այս է պատուիրան իմ՝ զի սիրէք զմիմեանս՝
որպէս սիրեցի զձեզ։ Ոչ ունի ոք սէր մեծ քան զայս՝
եթէ զանձն իւր դիցէ վասն բարեկամաց իւրոց։
Դուք բարեկամք իմ էք՝ եթէ առնիցէք զոր ինչ
պատուիրեմ ձեզ։ Ոչ այլ եւս կոչեցից զձեզ ծառայս՝
զի ծառայ ոչ գիտէ զինչ առնէ տէր նորա։ Այլ կոչե-
ցից զձեզ բարեկամս՝ զի զամենայն զոր լուայ ի հաւր
իմմէ՝ յայտնեցի ձեզ։
Ոչ դուք զիս ընտրեցէք՝ այլ ես ընտրեցի զձեզ՝
եւ կացուցի զձեզ՝ զի երթիցէք եւ պտուղ բերիցէք՝
եւ պտուղ ձեր մնասցէ։ Զի զինչ խնդրիցէք յհաւրէ
յանուն իմ՝ տացէ ձեզ։
Զայս պատուիրեմ ձեզ՝ զի սիրեսջիք զմիմեանս։
Եթէ աշխարհս ատիցէ զձեզ՝ գիտասջիք՝ զի զիս
քան զձեզ ատեաց։ Եթէ յաշխարհէ էիք՝ աշխարհս
զիւրն սիրեսցէ։ Այլ զի ոչ էք յաշխարհէ՝ այլ ես
ընտրեցի զձեզ յաշխարհէ՝ վասն այսորիկ ատէ զձեզ
աշխարհս։
Յիշեցէք զբանն զոր ասացի ես ձեզ՝ թէ ոչ է
ծառայ մեծ քան զտէր իւր։ Եթէ զիս հալածեցին՝
եւ զձեզ հալածեսցեն։ Եթէ զբանս իմ պահեցին՝ եւ
զձերս պահեսցեն։
Այլ զայս ամենայն առնիցեն ձեզ վասն անուան
իմոյ՝ զի ոչ ծանեան զառաքիչն իմ։
Եթէ ոչ եկի եւ խօսեցայ ընդ նոսա՝ մեղս ոչ ու-
նէին։ Այլ արդ ոչ ունին պատճառ մեղացն իւրեանց։
Որ զիս ատէ՝ եւ զհայր իմ ատէ։ Եթէ զգործսն
յորս ոչ այլ ոք արար ընդ նոսա՝ ոչ ունէին մեղս։
Այլ արդ տեսին եւ ատեցին զիս եւ զհայր իմ։
Այլ զի լցցի բանն որ գրեալ է յօրինացն նոցա՝
եթէ ատեցին զիս անպատճառ։
Եւ երբ եկեսցէ օգնականն զոր ես առաքեցից
ձեզ յհաւրէ՝ հոգի ճշմարտութեան՝ որ յհաւրէ ելա-
նէ՝ նա վկայեսցէ վասն իմ։ Եւ դուք վկայեսջիք՝ զի
յսկզբանէ ընդ իս էք։
Զայս ասացի ձեզ՝ զի մի գայթակղեսջիք։ Զի
զձեզ ի ժողովարանաց հալածեսցեն։ Այլ եկեսցէ ժա-
մանակ՝ զի ամենայն որ սպանանիցէ զձեզ՝ կարծեսցէ
թէ պաշտօն մատուցանէ Աստուծոյ։ Եւ զայս ամե-
նայն առնիցեն ձեզ՝ զի ոչ ծանեան զհայր եւ զիս։
Այլ զայս ասացի ձեզ՝ զի երբ եկեսցէ ժամանակ
նոցա՝ յիշեսցէք զայն՝ զի ասացի ձեզ։ Եւ զայս ոչ
ասացի ձեզ սկզբանէ՝ զի ընդ ձեզ էի։
Եւ արդ երթամ առ հայր իմ՝ եւ ոչ ոք ի ձէնջ
հարցանէ զիս՝ ուր երթաս։ Այլ զի զայս ասացի ձեզ՝
լցաւ սիրտ ձեր տրտմութեամբ։
Այլ ես ճշմարտութիւն ասեմ ձեզ՝ օգուտ է ձեզ
զի երթամ ես։ Զի եթէ ոչ երթայց՝ օգնականն ոչ գայ
առ ձեզ։ Եթէ երթիցեմ՝ առաքեցից զնա առ ձեզ։
Եւ եկեալ նա՝ յանդիմանեսցէ զաշխարհս վասն մե-
ղաց եւ վասն արդարութեան եւ վասն դատաստա-
նի։ Վասն մեղաց՝ զի ոչ հաւատային յիս։ Եւ վասն
արդարութեան՝ զի առ հայր իմ երթամ՝ եւ ոչ տես-
ջիք զիս։ Եւ վասն դատաստանի՝ զի իշխան աշխար-
հիս այսորիկ դատապարտեցաւ։
Ունիմ բազում ինչ ասել ձեզ՝ այլ ոչ կարէք
տանել զայժմ։ Այլ երբ եկեսցէ նա՝ հոգի ճշմարտու-
թեան՝ ուսուսցէ ձեզ զամենայն ճշմարտութիւն։ Զի
ոչ խօսեսցի յանձնէ՝ այլ զոր ինչ լուիցէ՝ խօսեսցի։
Եւ զգալոցսն յայտնեսցէ ձեզ։ Նա զիս փառաւորե-
սցէ։ Զի յիմմէ առնուցու՝ եւ յայտնեսցէ ձեզ։
Ամենայն զոր ունի հայր՝ իմ է։ Վասն այսորիկ
ասացի՝ թէ յիմմէ առնուցու՝ եւ յայտնեսցէ ձեզ։
Մի եւս սակաւ՝ եւ ոչ տեսանէ զիս աշխարհս։
Եւ դարձեալ մի եւս սակաւ՝ եւ տեսանիցէք զիս։
Զի երթամ առ հայր։
Ասացին ոմանք ի նոցանէ՝ Զի՞ է զոր ասէ մեզ՝
Մի եւս սակաւ՝ եւ ոչ տեսանէ զիս աշխարհս։ Եւ
դարձեալ մի եւս սակաւ՝ եւ տեսանիցէք զիս։ Եւ
զի երթամ առ հայր։ Ասէին ուրեմն՝ Զի՞ է զոր ասէ
սակաւ։ Ոչ գիտեմք զինչ խօսի։
Գիտաց Յիսուս՝ եւ կամէր հարցանել զնոսա՝ եւ
ասէ ցնոսա՝ Զայդ հարցանէք ընդ միմեանս՝ զոր ասա-
ցի՝ մի եւս սակաւ՝ եւ ոչ տեսանէ զիս աշխարհս։ Եւ
դարձեալ մի եւս սակաւ՝ եւ տեսանիցէք զիս։
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ զի լայցէք եւ ողբասջիք
դուք՝ եւ աշխարհս ուրախ լիցի։ Դուք տրտմեսջիք՝
այլ տրտմութիւն ձեր յուրախութիւն դարձցի։
Կին՝ երբ ընդ ծնանել տրտմէ՝ զի եհաս ժամ իւր։
Այլ երբ ծնցէ զմանուկն՝ ոչ յիշէ զնեղութիւնն՝ վա-
սն ուրախութեան՝ զի ծնաւ մարդ յաշխարհ։
Եւ դուք արդ տրտմութիւն ունիք։ Այլ դարձեալ
տեսից զձեզ՝ եւ ուրախասցի սիրտ ձեր։ Եւ զուարթու-
թիւն ձեր ոչ ոք առնուցու յձենջ։
Յաւուրն յայնմիկ զիս ոչ հարցանիցէք զինչ։
Ամէն ամէն ասեմ ձեզ՝ եթէ զինչ խնդրիցէք յհաւրէ
յանուն իմ՝ տացէ ձեզ։ Մինչեւ ցայժմ ոչ խնդրէիք
զինչ յանուն իմ։ Խնդրեցէք եւ առնուցուք՝ զի ուրա-
խութիւն ձեր լցցի։
Զայս առակս ասացի ձեզ։ Եկեսցէ ժամանակ՝ եւ
ոչ ասասցեմ ձեզ առակս՝ այլ յայտնի վասն հաւր
ասասցեմ ձեզ։
Յաւուրն յայնմիկ յանուն իմ խնդրեսջիք։ Եւ ոչ
ասեմ ձեզ՝ թէ ես խնդրեցից զհայր վասն ձեր։ Զի
հայրն ինքն սիրէ զձեզ՝ զի դուք զիս սիրեցէք՝ եւ
հաւատացէք՝ թէ յհաւրէ ելի։
Ելի յհաւրէ՝ եւ եկի յաշխարհս։ Եւ դարձեալ
թողից զաշխարհս՝ եւ երթամ առ հայր։
Ասեն ցնա աշակերտք նորա՝ Ահա արդ յայտնի
խօսիս՝ եւ ոչ առակս ասես։ Արդ գիտեմք՝ զի գիտես
զամենայն՝ եւ ոչ պիտանի է քեզ զի հարցանիցեն զքեզ
ոք։ Վասն այսորիկ հաւատամք՝ թէ յԱստուծոյ ելի։
Պատասխանի նոցա Յիսուս՝ Արդ հաւատայք։
Ահա գայ ժամ՝ եւ եհաս արդ՝ զի ցրուեսջիք իւրա-
քանչիւր յիւրսն՝ եւ զիս միայն թողուցուք։ Եւ ոչ
եմ միայն՝ զի հայրն ընդ իս է։
Զայս ասացի ձեզ՝ զի ի ձեզ խաղաղութիւն ու-
նիցիք։ Ի յաշխարհի նեղութիւն ունիցիք։ Այլ քաջ
լերուք՝ ես յաղթեցի աշխարհի։

Ա՛ղաւթք Տեառն։

Ասաց Յիսուս զայս բանս՝ եւ համբարձեալ զաչս
իւր յերկինս՝ ասէ՝ Հայր՝ եհաս ժամ։ Փառաւորեա
զորդի քո՝ զի եւ որդի քո փառաւորեսցէ զքեզ։ Որ-
պէս ետուր նմա զիշխանութիւն ամենայն մարմնոյ՝
զի զամենայն զոր ետուր նմա՝ տացէ նոցա կեանս յա-
ւիտենական։ Եւ է կեանս յաւիտենական՝ զի ծանիցեն
զքեզ՝ զի միայն ես ճշմարիտ Աստուած։ Եւ զոր ա-
ռաքեցեր զՅիսուս Քրիստոս։
Ես զքեզ փառաւորեցի յերկրի։ Զգործն կատա-
րեցի զոր ետուր ինձ՝ զի արասցեմ։ Եւ արդ փառա-
ւորեա զիս դու՝ հայր՝ առ քեզ՝ փառաւք զոր ունէի
առ քեզ՝ յառաջ քան զլինել աշխարհի։
Յայտնեցի զանուն քո մարդկան՝ զորս ետուր ինձ
յաշխարհէ։ Քո էին՝ եւ ինձ ետուր զնոսա։ Եւ զբանն
քո պահեցին։ Եւ արդ գիտացին՝ զի զամենայն զոր
ետուր ինձ՝ յքէն են։ Զի զբանս զոր ետուր ինձ՝ տո-
ւի նոցա։ Եւ նոքա ընկալան՝ եւ ճշմարտապէս գի-
տացին՝ զի յքէն ելի։ Եւ հաւատացին՝ զի դու զիս
առաքեցեր։
Ես վասն նոցա աղաչեմ։ Ոչ վասն աշխարհի աղա-
չեմ՝ այլ վասն նոցա զորս ետուր ինձ։ Զի քո են։
Եւ զիմսն ամենայն քո են՝ եւ զքոսն իմ են։ Եւ փա-
ռաւորեցայ ի նոսա։
Եւ ոչ եմ ես աստ յաշխարհի՝ եւ նոքա աստ յաշ-
խարհի են՝ եւ ես առ քեզ գամ։ Հայր սուրբ՝ պահեա
զնոսա յանուն քո՝ զորս ետուր ինձ։ Զի եղիցին մի
որպէս եւ մեք։
Յորժամ էի ես ընդ նոսա՝ պահէի զնոսա յանուն
քո՝ զորս ետուր ինձ։ Եւ պահպանեցի՝ եւ ոչ կորեաւ
ոք ի նոցանէ՝ բայց միայն որդի կորստեան։ Զի գիր
լցցի։
Եւ արդ առ քեզ գամ։ Եւ զայս խօսիմ յաշխարհի՝
զի ունիցին զուարթութիւն իմ լցեալ ի նոսա։
Ես տուի նոցա զբանն քո։ Եւ աշխարհս ատեաց
զնոսա՝ զի ոչ են յաշխարհէ՝ որպէս եւ ես ոչ եմ յաշ-
խարհէ։
Ոչ խնդրեմ զի առնուցուս զնոսա յաշխարհէ՝ այլ
զի պահեսցես զնոսա ի չարէ։ Յաշխարհէ ոչ են՝ որ-
պէս ես ոչ եմ յաշխարհէ։
Սրբեա զնոսա ճշմարտութեամբ։ Բանն քո ճշ-
մարտութիւն է։ Որպէս զիս առաքեցեր յաշխարհ՝
եւ ես առաքեցի զնոսա յաշխարհ։ Եւ վասն նոցա
սրբեմ զանձն իմ՝ զի եւ նոքա սրբեսցին ճշմարտու-
թեամբ։
Ոչ վասն նոցա միայն աղաչեմ՝ այլ եւ վասն որ
հաւատասցեն ինձ՝ բանիւ նոցա։ Զի ամենեքին մի
լիցին։ Որպէս դու հայր՝ յիս՝ եւ ես յքեզ։ Զի եւ նո-
քա մի լիցին ի մեզ։ Զի աշխարհս հաւատասցէ՝ զի
դու զիս առաքեցեր։
Եւ զփառսն զոր ետուր ինձ՝ ես ետու նոցա։ Զի
մի լիցին որպէս եւ մեք մի ենք։ Ես յնոսա՝ եւ դու
յիս։ Զի կատարեալ լիցին ի մի։ Եւ գիտասցէ աշ-
խարհս՝ զի դու զիս առաքեցեր։ Եւ սիրեցեր զնոսա՝
որպէս զիս սիրեցեր։
Հայր՝ կամիմ զի ուր եւ ես եմ՝ եւ նոքա ընդ իս
լիցին։ Զի տեսցեն զփառս իմ՝ զոր ետուր ինձ։ Զի
սիրեցեր զիս յառաջ քան զլինել աշխարհի։
Հայր արդար՝ եւ զքեզ աշխարհս ոչ ծանեաւ։ Այլ
ես ծանեայ զքեզ՝ եւ նոքա ծանեան՝ զի դու զիս առա-
քեցեր։ Եւ յայտնեցի նոցա զանուն քո՝ եւ յայտնեսցեմ
զի սէրն զոր սիրեցեր զիս՝ նոքա ընդ իս լիցին։

Աղօթք ։ 119 ։

Ասաց Յիսուս զայս բանս՝ եւ ել ընդ այն կողմն
գետոյ Կեդրոնի՝ ուր էր պարտէզ՝ յորում մտին նա
եւ աշակերտք նորա։
Գիտաց եւ Յուդա մատնիչ նորա զտեղին՝ զի յա-
ճախ ժողովեցաւ Յիսուս անդ ընդ աշակերտսն իւր։
Առեալ զօրն եւ ի սպասաւորաց քահանայապետացն
եւ փարիսեցւոցն՝ գայ անդ ընդ լապտերս եւ ընդ
ջահս եւ ընդ զէնս։
Յիսուս գիտելով զամենայն որ գալոց էին ի վերայ
նորա՝ ել եւ ասէ ցնոսա՝ Զո՞ր խնդրէք։
Պատասխանեցին նմա՝ ԶՅիսուս Նազովրեցի։
Ասէ ցնոսա Յիսուս՝ Ես եմ։ Կայր եւ Յուդա մատնիչ
նորա ընդ նոսա։
Իբրեւ ասաց նոցա՝ Ես եմ՝ գնացին յետս եւ անկան
ի վերայ գետնի։
Դարձեալ հարցանէ զնոսա՝ Զո՞ր խնդրէք։ Եւ
նոքա ասացին՝ ԶՅիսուս Նազովրեցի։
Պատասխանի Յիսուս՝ Ասացի ձեզ՝ թէ ես եմ։
Արդ եթէ զիս խնդրէք՝ զայսոսիկ թողէք երթալ։
Զի լցցի բանն զոր ասաց՝ թէ զոր ետուր ինձ՝ ոչ
կորուսի ի նոցանէ ոք։
Սիմոն Պետրոս ունէր սուր՝ եւ հանեալ զայն՝
հարկանէ ծառայի քահանայապետին՝ եւ կտրէ զաջ
ականջն նորա։ Էր անուն ծառային Մաղքոս։
Ասէ Յիսուս ցՊետրոս՝ Դիր զսուր քո ի պատեան։
Զբաժակն զոր ետ ինձ հայրն՝ ոչ արբից զնա։
Զօրն եւ հազարապետն եւ սպասաւորք հրէից
կալան զՅիսուս՝ եւ կապեցին զնա։
Եւ տարան զնա առ Անանիա նախ։ Էր զի աներ
էր Կայիափայի քահանայապետի՝ որ էր ի տարւոջն
յայնմիկ։
Էր Կայիափաս որ խորհուրդ ետ հրէիցն՝ եթէ
օգուտ է մի մարդ մեռանել վասն ժողովրդեան։
Հետեւէր Յիսուսի Սիմոն Պետրոս եւ աշակերտ
մի։ Եւ աշակերտն այն ծանօթ էր քահանայապետին՝
եւ մտանէ ընդ Յիսուսի ի դատարանն քահանայապե-
տին։
Պետրոս կայր առ դրանն արտաքոյ։ Ել աշակերտն
ծանօթ քահանայապետին՝ եւ ասաց դրան պահապա-
նին՝ եւ մտոյց զՊետրոս։
Ասէ աղախին դրան պահապանին ցՊետրոս՝ Մի
եւ դու յաշակերտաց մարդոյդ այսորիկ ես։ Ասէ նա՝
Ոչ եմ։
Կային ծառայք եւ սպասաւորք՝ որ ածեալ էին
զկրակ՝ զի ցրտոտ էր՝ եւ տաքանային։ Կայր եւ Պետ-
րոս ընդ նոսա՝ եւ տաքանայր։
Քահանայապետն հարցանէ զՅիսուս վասն աշա-
կերտացն նորա՝ եւ վասն վարդապետութեան նորա։
Պատասխանի Յիսուս՝ Ես յայտնի խօսեցայ աշ-
խարհի։ Ես միշտ ուսուցի ի ժողովարանի եւ ի տա-
ճարի՝ ուր ամենայն հրէայք ժողովին։ Եւ ոչ ինչ ի
ծածուկ խօսեցայ։ Զի հարցանես զիս։ Հարցո՛ զլսե-
լոսն՝ զոր խօսեցայ ընդ նոսա։ Ահա նոքա գիտեն
զամենայն զոր ասացի ես։
Զայս ասացի՝ եւ մի ոք ի սպասաւորացն որ կայր
առ նովաւ՝ ետ ապտակ Յիսուսի՝ եւ ասէ՝ Այդպէս
պատասխանի տաս քահանայապետին։
Պատասխանի Յիսուս՝ Եթէ չարաբար խօսեցայ՝
վկայեա զչարին։ Եթէ բարի՝ զիա՞րդ զիս հարկա-
նես։
Եւ Անանիա առաքեաց զնա կապեալ առ Կայիա-
փաս քահանայապետ։
Էին Սիմոն Պետրոս եւ աշակերտ մի ընդ Յիսուսի։
Եւ աշակերտն այն ծանօթ էր քահանայապետին՝ եւ
մտանէ ընդ Յիսուսի ի դատարանն քահանայապե-
տին։
Պետրոս կայր առ դրանն արտաքոյ։ Ել աշակերտն
ծանօթ քահանայապետին՝ եւ ասաց դրան պահապա-
նին՝ եւ մտոյց զՊետրոս։
Ասէ աղախին դրան պահապանին ցՊետրոս՝ Մի
եւ դու յաշակերտաց մարդոյդ այսորիկ ես։ Ասէ նա՝
Ոչ եմ։
Կային ծառայք եւ սպասաւորք՝ որ ածեալ էին
զկրակ՝ զի ցրտոտ էր՝ եւ տաքանային։ Կայր եւ Պետ-
րոս ընդ նոսա՝ եւ տաքանայր։
Քահանայապետն հարցանէ զՅիսուս վասն աշա-
կերտացն նորա՝ եւ վասն վարդապետութեան նորա։
Պատասխանի Յիսուս՝ Ես յայտնի խօսեցայ աշ-
խարհի։ Ես միշտ ուսուցի ի ժողովարանի եւ ի տա-
ճարի՝ ուր ամենայն հրէայք ժողովին։ Եւ ոչ ինչ ի
ծածուկ խօսեցայ։ Զի հարցանես զիս։ Հարցո՛ զլսե-
լոսն՝ զոր խօսեցայ ընդ նոսա։ Ահա նոքա գիտեն
զամենայն զոր ասացի ես։
Զայս ասացի՝ եւ մի ոք ի սպասաւորացն որ կայր
առ նովաւ՝ ետ ապտակ Յիսուսի՝ եւ ասէ՝ Այդպէս
պատասխանի տաս քահանայապետին։
Պատասխանի Յիսուս՝ Եթէ չարաբար խօսեցայ՝
վկայեա զչարին։ Եթէ բարի՝ զիա՞րդ զիս հարկա-
նես։
Եւ Անանիա առաքեաց զնա կապեալ առ Կայիա-
փաս քահանայապետ։

Տաց պատասխանի ոչք նախատեն զիս
բանիւք. զի ես ՚ի բանս քո յուսացայ։
Ար ՚ի բացեայ առներ ՚ի բերանոյ իմմէ
զբան ճշմարտութեանդ մինչև յոյժ. զի յի-
րաւունս քո յուսացայ։
Պահեայ զօրէնս քո յաւ ժամ, յաւի-
տեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։
Պնդայի ես յանդորրու. զի զպատուի-
րանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առաջի թագա-
ւորաց, և ոչ ամաչէի։
Խորհէի ՚ի պատուիրանս քոյզոր սիրեցի։
Չամբարձի զձեռս իմ ՚ի պատուիրանս
քո՝ զոր սիրեցի. և խորհէի յարդա-
րութիւնս քումն։
Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և յու-
սացուցեր զիս։
Սա մխիթարեսցէ զիս ՚ի խոնարհու-
իմում. զի բան քո կեցոյց զիս։
Ամբարտաւանք անիրաւեցան յիս յոյժ,
այլ յօրինաց քոյ ես ոչ խոտորեցայ։
Յիշեցի զվրաւունս քո յաւիտենից
Տէր, և մխիթարեցայ։
Տրտմութի կալաւ զիս ՚ի մեղաւորաց,
և

և ոչք թողին զօրէնս քո։
Պատուել են ինձ իրաւունք քո, ՚ի տեղ
ւոջ պանդխտութե իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո Տր, և
պահեցի զօրէնս քո։
Այս եղև ինձ Հանապարհ ՚ի կեանս, զի
զարդարութիս քո խնդրեցի։
Օ՜ անօրէնս առեալ, և զօրէնս քո սի֊
րեցի։
Օգնական և փրկիչ իմ ես դու, և ես
՚ի բանս քո յուսացայ։
՚Ի բաց եղերուք յինէն չարք, և քննե֊
ցից զպատուիրանս Աստուծոյ իմոյ։
Օգնեա ինձ ըստ բանի քումմէ և կեցո զիս,
և մի յամօթ առներ զիս ՚ի յուսոյ իմմէ։
Օգնեա ինձ, և ապրեցո զիս, և խոր֊
հեցայց յիրաւունս քո յաւէտ ժամ։
Ընդարձեցեր զամն՝ որք ապստամբք է֊
ղեն յարդարութեց քոյ, զի անիրաւութ
էին խորհուրդք նոց։
Յանցաւորս համարեցայ զամ մեղա֊
ւորս երկրի, վասն այսորիկ սիրեցի զկ
պատուիրանս քո։
Բևեռեա ընդ երկիւղ քո զմարմին իմ։

նօրէնութիւն, մերժեսցին և այլ մի՛ կա-
տաւանիցէ, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դո-
ղացուսցեն զմեզ։
Ընդ անիկին ամէն՝ զոր գործեն զա-
նօրէնութիւն, մերժեսցին և այլ մի՛ կա-
տաւանիցէ, և ձեռք մեղաւորաց մի՛ դո-
ղացուսցեն զմեզ։
Ա՛յ եկեսցեն՝ ի վե՛ր մեր ոսկ ամբար-
տանս քո ես ո՛չ մուտացայ։
Ա՛ր եկեսցեն՝ ի վե՛ր մեր ոսկ ամբար-
տանս քո ես ո՛չ մուտացայ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։
Ա՛ղաչեմ զքեզ, ողորմեսցի՛ր ինձ, և
խրատունք քո օգնեսցեն ինձ։

ինչ ոչ մերձեսցին։
Եւ բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և ասա քեզ
Ընկիցին ի կողմանէ քումմէ հազարք,
Քեզ ոչ մերձեսցի չարիք ոչ հասանիցէ
զուարթ դիւրին ի հասարակ աւուր։
Այնոցիկ որ շրջի ի խաւարի, ի գայթակ
Ոչ երկնչիս դու յերկիւղէ գիշերի,
և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ։
Ոչ ի ժանտ ախտէ՝ որ պատէ ի տուէ
Ոչ զէն շուրջ եղիցի զքեզ՝ ձշմարտութիւն
Ոչ ի թիկնոցէ իւր ընկալցի զքեզ. ի
Հովանի թեւոց նոր յուսասցիս։
Նա փրկեսցէ զքեզ յորոգայթէ որսո
ղին, և ի բանիցն ի խռովուէ։
Ընդ հովանեաւ այլ յերկինս հանդիցէ։
Ասասցէ տէն՝ ընդունօղ իմ ես, ապաւ
էն իմ ես, և ես յուսամ ի նա։
Որ բնակեալն է յօդնութիւն բարձրելոյն,
Եւ ոչ ի մերձենայ քեզ չարիք, և հարուած
Թշնամանոյն կացցէ զքեզ. և հանդոյց զիս
Ես ի տէր յուսացեալ. ցնծացայց՝ և ու
րախ եղէց յաճ փրկիչ իմ։
Տէր ետ ինձ զօրութիւն, և կացոյց զոտս
իմ ի հաստատութեան. ի վէր պարանոցի
Ես ի տէր եմ ինձ զօրութիւն, և կացոյց զոտս
իմ ի հաստատութեան. ի վէր պարանոցի
թշնամոյն կացցէ զիս. և հանդոյց զիս
երագ երագ։
Որ բնակեալն է յօդնութիւն բարձրելոյն,
ընդ հովանեաւ այլ յերկինս հանդիցէ։
Ասասցէ տէն՝ ընդունօղ իմ ես, ապաւ
էն իմ աճ, և ես յուսամ ի նա։
Նա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որսո
ղին, և ի բանիցն ի խռովուէ։
Ի թիկնոցէ իւր ընկալցի զքեզ. ի
Հովանի թեւոց նոր յուսասցիս։
Ոչ զէն շուրջ եղիցի զքեզ՝ ձշմարտութիւն
նորա։
Ոչ երկնչես դու յերկիւղէ գիշերի,
և ոչ ի նետէ՝ որ թռչի ի տուէ։
Յիրէ որ շրջի ի խաւարի, ի գայթակ
ղութէ դիւրին ի հասարակ աւուր։
Ընկիցին ի կողմանէ քումմէ հազարք,
և բիւրք ընդ աջմէ քումմէ. և ատ քեզ
ինչ ոչ մերձեսցին։

Ես եմ
ողն աչք աղախնոյ ի ձեռն տիկնոջ իւրոյ։
Ոչ աչք ծառայի ի ձեռն տեն իւրոյ. և
բնակեալդ ես ի յերկինս։
Ա՛ւ քեզ տէր համբարձի զաչս իմ. որ
նման զփրկութիւն իմ։
երկայն աւուրբք լցուցից, և ցուցից
փրկեցից և փառաւոր արարից զնա.
և առ նմա եղեց ի նեղութեան։
Արդարացի առիս՝ և ես լուայց նմա.
զանուն իմ։
զնա. Հովանի եղեց նմա, զի ծանեաւ
Հանդի յիս յուսացաւ, և փրկեցից
ամ՝ երբեք հարցես զբարի զոտն քո.
ի՝ վը իժից և քարբից դնասցես դու. և
առ ոտն կոխեսցես զառիւծն և զվիշապն։
ի՝ բազում իւրեննց ընկալցին զքեզ. զի
ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
Ձրեշտակաց իւրոց պատուիրեալ է վը
քո, ի պահել զքեզ յամ ճանապարհս քո։
Քանզի ինձ յուսացաւ, և ես ազատեցից
զնա. ծանեայց զանուն իմ։
Ո՛վ քեզ տէր յոյս իմ ես։
և զհատուցումն մեղաւորաց տեսցես.
Բոյոյ միայն աչօք քովք հայեսցիս դու,

Ո՞րպէս եմ աչք մեր առ քեզ՝ որ ամբարձեալ
եմ մեր. մինչև ողորմեսցիս՝ ի վեր մեր։
Ողորմեա մեզ՝ որ ողորմեա մեզ. զի
բազում լցաք արհամարհանօք։
Յոյս առաւել լցան անձինք մեր նա-
խատանօք յոլոք նախատեին զմեզ. և ար-
համարհանօք ամբարտաւանից։
Ո՞չ յանուանէ քում կոչեցար զիս, և՝ի
զօրութենէ քում էրուձ արար ինձ։
Ո՞չ լուր աղօթից իմոց. ունկն դիր բա-
նից բերանոյ իմոյ։
Օտարք յարեան՝ի վեր իմ. և հզօրք
խնդրեցին զանձն իմ, և ոչ համարեցան
զքեզ ա՛ծ առաջի իւրեանց։
Ո՞հ ա՛ծ օգնական իմ. և ա՛ր ընդ-
նոյղ հոգւոյ իմոյ։
Ի դարձուցանել զբարն՝ի թշնամիս իմ
ձկնարտուէ քում սատակեա զնոսա։
Ա՛ս կամօք իմովք պատարագս մատու-
ցից քեզ. և խոստովան եղէց անուան
քում ա՛ր, զի բարի է։
Զա՛մ ներդուէ իմմէ փրկեցեր զիս. և
՝ի թշնամիս իմ եսես աչն իմ։
Օրհնեալ ես դու ա՛ր ա՛ծ Հարցն մե-

Հոդիք օրհնեցիք զնոր։

Որ օրհնեցիք զնա ի ձայն գոհութե՛ան, ամ
ի՛ն ի բարբառ լսելի։

Որ օրհնեցիք զնա ի բանս քաղցր, գովե
ցիք զնա ուրախութե՛ամբ։

Որ օրհնեցիք զնա ցնծութի՛ւնբ, գովեցիք
նեցիք զնա սաղմոսիւք և օրհնութե՛ամբ։

Որ օրհնեցիք զնա ի ձայն օրհնութե՛ան, օր հ
ցիք զնա ի բազում մեծութե՛ան նր։

Որ օրհնեցիք զնա ի զօրութե՛ան նր, օրհնե
ցիք զնա ի հաստատութե՛ան զօրութե՛ան նր։

Որ օրհնեցիք զնա ի սրբութե՛ան նր, օրհնե
նից, գով։

Որ օրհնեցիք զնա ի վե՛ր հաստատութե՛ան երկ
հայիս յանդունդս, գով։

Որ օրհնեցիք զնա՝ որ նստիս ի քրովբէս՝ և
քո, գով։

Որ օրհնեցիք զնա ի վե՛ր աթոռոյ ափքայութե՛ան
թութեան քո, գով։

Որ օրհնեցիք զնա ի տաճարի փառացդ սըր
գովել ու։

Եւ օրհնեցէք ի անուն նը փառացդ քոյ,
յաւիտեան։

Լսէ, գովել և առաւել բարձրացեալ

Ա.ըդ արձակեա զծառայս քո Տէր՝ ըստ
բանի քում՝ ի խաղաղութիւն. զի տեսին
աչք իմ զփրկութիւն քո, զոր պատրաստե-
ցեր առաջի ամ ժողովրդոց:
Լոյս յայտնեցար հեթանոսաց, և
փառք ժողովրդեան քում Իսրայէլ:
Ձգեցեր զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս ալ
քո. և աւր հատուսցէ ընդ իմ:
Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս
ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ:
Տէր հայն ի բանտէ զանձն իմ. գոհա-
նամ զանուանէ քում մէ:
Ես քեզ սպասեն արդարք՝ մինչև հա-
տուսցես:
Արձակուսցէ անձն իմ զաւր. և ցնծաս
ցէ հոգի իմ առ փրկչաւ իմով:
Ա.յց արար ի վէր խոնարհութեանէ աղախ-
նոյ իւրոյ. այսուհետև երանեցեն ինձ
ամ ազգք:
Ա.րար ընդիս մեծամեծս հզօրն. և
սրբ է անուն նր:
Ողորմութիւն արար ազգաց յազգս երկիւ-
ղածաց իւրոց. արար զօրութիւն բազ
կաւ իւրով:

Յիսուեաց զամբարտաւանս ի մտաց սըր
տից . և քակեաց զՀզօրս յաթոռոց ։
Զ. խոնարհս բարձրացոյց , զկարօտս ե՞
լից բարութիբ . և զմեծատունս արձա՞
կեաց ունայնս ։
Պաշտպանեաց ինքն ծառայի իւրոյ ,
յիշելով զողորմութի՞ իւր ։
Ոպէս խօսեցաւ առ Հարսն մեր՝ ընդ աբ՞
րահամու , և զաւակի նո՞ր յաւիտեան ։
Տուր զօրութի՞ ծառայի քո . կեցո՛ զորդի
աղախնոյ քո . և արա առ իս նշան բարութե՞
Տեսցեն ատելիք իմ և ամաչեսցեն . զի
դու ետր օգնեցեր ինձ , և մխիթարե՞
ցեր զիս ։
Փառք Հօր և որդւոյ և ։

Աղաւնի ։

Ընձեն իմ՝ի ձեռս քո է յամ ժամ . և
՝ի նբ խաչ քո յուսացեալ եմ թափա՞
ւոր երկնաւոր . զբազմութի՞ նբց քոյ
բարեխօս ունիմք առ քեզ ։ Որ երկոյ
նամիտդ ես առ անմեռան . մի՛ անտես
առներ զաղաւինեաւս ի՝ քեզ . այլ պա՞
հեա պատուական , և նբ խաչիւ քով՝ի
խաղաղութե ։

պա

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Ո՛րեշտակի խաղաղութե՛ն յանձն արա՛ զանձինս մեր տո՛ր զօրութեց. ու՛ր եկեալ ես՝ եւ որդւոյ եւ հոգւոյդ տէր. այժմ եւ քեզ հանցուք զօրհնութի՛ւն եւ զփառս հօր լեցուք յորդայթիւդ թշնամւոյն։ Եւ ես՝ ո՛վ զի յաւժամ քեւ պահպանեալ մեր։ Ով զի յաւժամ քեւ պահպանեալ ուեալ պահեա՛ զմիտս եւ զխորհուրդս մեր։ Ընդ նբ երկիւղ քո բեւեռեալ պահեա՛ զմիտս եւ զխորհուրդս մեր։ Ով զի յաւժամ քեւ պահպանեալ

Աղօթք։

Ո՛ր ա՛ծ մեր՝ դու պահեա՛ զմեզ խաղաղութի՛ւն ի դիշերիս յայսմիկ եւ յաւժամ ժամանակի։ Ընդ նբ երկիւղ քո բեւեռեալ ես՝ եւ որդւոյ եւ հոգւոյդ տէր. այժմ եւ

Ընծայ։

Ընդունէ՛ զաղաչանս մեր։ Ո՛վ ամենակալ տէր։ Ո՛ր ա՛ծ մեր՝ դու պահեա՛ զմեզ խաղաղութի՛ւն ի դիշերիս յայսմիկ եւ յաւժամ ժամանակի։ Ընդ նբ երկիւղ քո բեւեռեալ ես՝ եւ որդւոյ եւ հոգւոյդ տէր. այժմ եւ

խոտոմ առնա։

(5) Անեղուկ զի սքանչելիս արար ինձ ես։ Խնդրեցէք զառաքելն, և խնդրեսջիք զառաքեալն։ Ընդէր սիրեք զնանրուկն, և ոչ զիս մարդիան՝ որ զինչ կերըք եկք խաբ խոտոմ։ Եւ ինչ լուիցե ինձ՝ ի կարդալ իմոյ։

Ոչ կարեմ ես առաքել ինձ ոչ ինչ ի սմանե արտարս։ ոչ կարեմ ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Ի կարդալ իմոմ լուար ինձ ես ձեր ըստ արդարուե։ ի նեղուԹէ ինձ անդորը ինձ, ողորմեա ինձ և լուր աղօթից իմոց։

Աղաչեմ զձեզ անխոտով ի տուէ և ի դիշերի, յարԹնուե և ի հանգստեան մերոմ։ զի դու ես արարիչ լուսոյ, և հաստիչ դիշերի։ Եւ այժմ աղաչեմք զքեզ տէր ած մեր, զհանդիսատ դիշերիս ընդունել խաղաղուԹիւն անցուցանել, և հասանիլ ի պաշտօն առաւօտու յերկրէր պատուի և ի փառաբանուի ամենածնող երրորդուԹեդ։ այժմ և։

Աղաւոս։ 4։

ԼսաղաղուԹիւն յայս և ի սոյն ննջեցուք և զարԹիցուք։ զի դու տէր միայն առանձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։

Բարկանայք՝ և մի մեղանչէք. զոր ինչ
ասէք ի սիրտս ձեր, յանկողինս ձեր զղ
ջացարուք։
Ա՛ատուցէ՛ք պատարագս արդարութե.
և յուսացարո՛ւք ի Տէր։
Բազումք ասէին, Թէ ո՛ ցուցցէ մեզ
զբարութի՛ն տան. Նշանեցաւ առ մեզ
լոյս երեսաց քոց. և ետուր ուրա
խութի՛ սրտից մերոց։
Ի պտղոյ ցորենոյ՝ գինոյ՝ և ձիթոյ ի
րեանց լցուցեր զնա։
Խաղաղութի՛ յայս և ի տան ննջեցուք
և զարթիցուք. զի դու Տէր միայն առա
ձին յուսով քո բնակեցուցեր զմեզ։
Ա՛լէլուիա Օ՛րթի։
Խաղաղութի՛ն ամենեցուն։
Եւ ընդ հոգւո՛յդ քո՛ւմ։
Երկիւղածութի՛ լուարո՛ւք։
Սէ՛ր առաքելական՝ որ ըստ ցանկութե։
Փա՛ռք քեզ Տէր աստ՛ուած մեր։
Պատարագեա՛ք։
Ա՛մէն աստ՛ուած։

Տէրն մեր յիս քեզ ասէ։

Ա՛յն ամէն ասեմ ձեզ. եթէ ոչ հատն ցորենոյ անկեալ յերկիր մեռանիցի, ինքն միայն կայ. ապա եթէ մեռանիցի՝ բազում արդիւնս առնէ։ Որ սիրէ զանձն իւր՝ արձակէ զնա. և որատեայ զանձն իւր յաշխարհիս յայսմիկ, ՚ի կեանսն յաւիտենականս պահեսցէ զնա։ Եթէ ոք զիս պաշտիցէ, զկնի իմ եկեսցէ. և ուր եմն եմ, անդ և պաշտօնեայն իմ եղիցի. եթէ ոք զիս պաշտիցէ, պատուեսցէ զնա Հայրն իմ։

Փառք քեզ Տէր աճ մեր։

Ա՛յժ խաչիս աղաչեացուք զՏէր. զի սո՛ք<u>զ</u>
վաս փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց՝ և կեցոյսցէ շնորհիւ ողորմութեանն իւրոյ։

Ա՛մենակալ տէր աճ մեր. կե։

Պահպանեա՛ զմեզ քո՛ աճ մեր՝ ընդ<u>աղ</u>
հովանեաւ նը և պատուականի խաչիդ քում ՚ի խաղաղութե. փրկեա՛ յերեւելի և յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Ա՛րժանաւո
րեա գոհութե փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ նմա Հոգւոյդ. այժմ և։

Օրհնեալ Տէր մեր։ Ամէն մեր որ։

աղաչեմք զանարատ զկոյսդ. բարե-
խօսեա վ՚ն անձանց մերոց, և աղաչեա
զմիածին որդիդ՝ փրկել զմեզ ՚ի փոր-
ձութենէ և յամ վտանգից մերոց:
Ող արձակիչդ ես կապելոց՝ պարգևա-
տու ամենեցուն, այսօր հայցմամբ ծե-
րունւոյն՝ արձակեա և զհս զբաղմա-
մեղս ՚ի կապանաց մահու ՚ի կեանն յա-
ւիտենից:

Ա՛ազնուական ջօրա-որդ՝ արհա-րքայ գեղեցկոյն,
առաքեալ աբեյն Վրէվուէն նարեկացո-ոյն: Ժբ

Ի նուիրական քաղցրութիւնդ՝ սիրտ ածող հզօր,
զդառնացողիս զաղաչանս. մատիր
գթութիւնդ՝ առ պատկառելս դիմօք. փա-
րատեայ՝ ամենապարգև, զամօթաւոր
տխրութիւնս. բարձ յինէն՝ ծոցոտած,
զանբերելի ծանրութիւնս. անջրպետեայ
հնարաւոր, զմահացու կրթութիւնս. ա-
ւարեայ՝ մշտ յաղթօղ, զնաբաղձին հա-
ճութիւնս. բացադրեայ՝ վերնային, զմո-
ւելոյն մառախուղ. ինքեայ՝ կենցուցիչ,
զկորուսելին ընթացմունս. ցրուեայ՝ ծածկ-

անբջական երազոց, խօլականաց ցնորից,
անմիտ եւ պարապ խորհրդոց, ի ներգործութենէ
չարին զերծուցեալ, զանձն քո ի ճշմարիտ
խոստովանիլ զեղեալսն առաջի տեսողին
Աստուծոյ, զի ընդունելի լիցի քեզ ի սուրբ
պատարագին, եւ ամ ընտրելոց։

Ես ի մխիթարել պարտուցեալ զպատուհան
տեսութեանց՝ զդիւցազնացս խմաստից՝ ան-
զարհուրելի զեռեղմամբ՝ ի ճիւական
խռովուածոց, կենցաղական զբաղմանց,

յիշատակաւ քո յուսոյդ՝ անվնասելի
պահպանեալ։ Եւ սթափեալ վերստին
ի ննջմանէ ծանրութեանդ՝ ամենազօրաստ
արթնութեանդ, հոգեներոյդ զուարթութեամբ ի
քեզ արձանացեալ, զայս ձայն մաղթա-
նաց՝ բուրմամբ հաւատոյ քեզ՝ ամենօրհ
նեալ թափաւոր փառաց անձառից, փա-
ռաբանողաց երկնապարգեւ խմբից եր-
դակցեալ՝ յերկինս առաքել։ Ո՛վ ի դու
փառաւորեալ ես յամարատոց յաւի-
տեանս յաւիտենից, ամէն։

Ա՛ղօթ՝ զօրաւոր ընդդէմ վարդապետի նախ։

Վարդի ոյ կենդանւոյ օրհնեալ յամի,
հօրդ ահաւորի անքննին ծնունդ։
որ տիարանայ առ ի քէն և ոչ ինչ։
Ար ի ծագել անստուեր նշուլից՝ ո-
ղորմութեամբ քոյ փառաց, հալիցեն մեղք։
հալածին դեւք։ ջնջին յանցանք։ խոշ-
հապանք։ խորտակին շղթայք։ կենդա-
նաճնին սահացեալք։ բժշկին հար-
ուածք։ ողջանան վէրք։ բառնին ապա-
կանութիւնք։ տեղի տան տխրութիւնք։ նա-
հանջին չեծութիւնք։ փախուս խաւարն։

ա՛ստուած խոստովանիմ, և երկիր պատանեմ քեզ, Հա՛յր և տէր՝ և ա՛ր և Հոգի. անեղ և անմահ քնութի՛ւն, ա՛ստուածութեան Հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց. ողորմեա՛ քո ստրատծոց, և ինձ մեղաւորիս ։ Ո՛չ ունիմ ես գործս արդարութեան զոր արարի՛ց, այլ միայն յոյս յանուն քո սուրբ կոչման քոյ, որ կոչեցեր զմեզ ի մեղաց ապականութենէ, և ի կորստենէ հոգւոյ և մարմնոյ, և ի տանջանաց յաւիտենից. և ի ձեռն քո ամենակալ, քաւիչդ եմ ։ Ո՛չ ունիմ ես գործս արդարութեան զոր արարի՛ց, այլ միայն յոյս յանուն քո սուրբ կոչման քոյ, որ կոչեցեր զմեզ ի մեղաց ապականութենէ, և ի կորստենէ հոգւոյ և մարմնոյ, և ի տանջանաց յաւիտենից. և ի ձեռն քո ամենակալ, քաւիչդ եմ ։ Ո՛չ ունիմ ես գործս արդարութեան զոր արարի՛ց, այլ միայն յոյս յանուն քո սուրբ կոչման քոյ, որ կոչեցեր զմեզ ի մեղաց ապականութենէ, և ի կորստենէ հոգւոյ և մարմնոյ, և ի տանջանաց յաւիտենից. և ի ձեռն քո ամենակալ, քաւիչդ եմ ։ Ո՛չ ունիմ ես գործս արդարութեան զոր արարի՛ց, այլ միայն յոյս յանուն քո սուրբ կոչման քոյ, որ կոչեցեր զմեզ ի մեղաց ապականութենէ, և ի կորստենէ հոգւոյ և մարմնոյ, և ի տանջանաց յաւիտենից. և ի ձեռն քո ամենակալ, քաւիչդ եմ ։

Ա՛ղաչէ ի՛ քէն ամենայն հա՛ւատացեալ ի՛ քո՛ անուն ։ Ո՛՞ր արժանի է մեզ ինչ Աերսեսի հայոց կաթուղիկոսի։

◆

ա՛ստուած խոստովանիմ, և երկիր պատանեմ քեզ, Հա՛յր և որդի՛ և ա՛ր և Հոգի. անեղ և անմահ քնութի՛ւն, ա՛ստուածութեան Հրեշտակաց և մարդկան և ամ եղելոց. ողորմեա՛ քո ստրատծոց, և ինձ

բազմամեղիս ։

Հաւատով խոստովանիմ, և երկիր պա-
զանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս, միա-
նական սէր երրորդութիւն և միութիւն,
արարիչ լուսոյ՝ և հալածիչ խաւարի.
հալածեա՛ ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մե-
ղաց և անդիտութեանն. և լուսաւորեա՛ զմ
միտս իմ՛ ի ժամուս յայսմիկ՝ աղօթել
քեզ՛ ի հաճոյս, և ընդունել՛ ի քէն
զխնդրուածս իմ. և ողորմեա՛ ինձ բազ
մամեղիս։

Հոյլը երկնաւոր աճ ճշմարիտ, որ առաջ
քեցեր զորդիդ քո սիրելի՛ ի խնդիր մե
լոեալ ոչխարին. մեղայ յերկինս և ա
ռաջի քո. ընկալ զիս ունի զանառակ որ
դին, և զբեցո՛ ինձ զպատմուճանն ընչին
զոր մերկացոյ մեղաց. և ողորմեա՛ քո ա։
Ուրդի ոյ աճ ճշմարիտ, որ խոնարհե
ցար՛ ի հայրական ծոցոյ՝ և առեր մար
մին՛ ի սէգ կուսէն մարիամայ, վասն մերոյ
փրկուե. խաչեցար՝ և թաղեցար՝ և յա
րեար՛ ի մեռելոց՝ և համբարձար փա
ռօք առ հայր. մեղայ յերկինս և առաջի
քո. յիշեա՛ զիս ունի զաւազակին՝ յորժամ
դաս արքայութե՛ քոյ. և ողորմեա։

րատ, և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել
իմոց զերկիւղ քո նբ՝ ոչ և հայիլ յա-
Աննախանձ ար, զի պահատան աչաց
անդամոք մարմնոյս. և ողորմ։
Աննիծ զաղաւեաց, մեղայ քեզ կա-
մաւ և ակամայ, գիտութիւ՝ և անգի-
տութիւ. Թողութի շնորհեա մեղաւորիս.
զի ի ծննդենէ նբ աւազանին մինչև
ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի ածու-
թեդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ
անդամօք մարմնոյս. և ողորմ։
Ականջ իմով՝ ոչ ախորժել
լսել զերկիւղ քո նբ՝ ոչ և հայիլ յա-
ղաւ, և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել
դանան և՝ի վերնատունն, և լուսատու
լեցեր զնս մկրտութէ նբ աւազանին. մե
ղայ յերկինս և առաջի քո. մաքրեա զնս
վերստին ածմամբ հրով՝ ոգի հրե
ղէն լեզուօք նբ պատարքեալն. և ողոր
Ընծայել բնութի, մեղայ քեզ մտօք և
մովք, հոգւով և մարմնով իմով. մի յի
շեր զմեղս իմ զառաջինս՝ վասն անուանդ
քում նբյ. և ողորմ։
Տեսօղ ամի, մեղայ քեզ խորհրդով
բանիւ և գործով. ընկճեա զձեռապիրս
յանցանաց իմոց, և դրեա զանուն իմ
՚ի դպրութէ կենաց. և ողորմ։
Պահօղ գաղտնեաց, մեղայ քեզ կա-
մաւ և ակամայ, գիտութի՝ և անգի-
տութէ. Թողութի շնորհեա մեղաւորիս.
զի ՚ի ծննդենէ նբ աւազանին մինչև
ցայսօր՝ մեղուցեալ եմ առաջի ածու-
թեդ քո զգայարանօք իմովք, և ամ
անդամօք մարմնոյս. և ողորմ։

լսել զբանս քարոզեցն, և բերանոյ իմոյ՝ ոչ
խօսիլ զատուկն, և սրտի իմոյ՝ ոչ խոր-
հիլ զքարուկն, և ձեռաց իմոց՝ ոչ գոր-
ծել զանիրաւուկն, և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ
՚ի ճանապարհս անօրէնուկն. այլ ուղեա
զքարժուկն սոցա լինել միշտ ըստ պատ-
ուիրանաց քոց յաւիտ. և ողորմ։

Ջուր կենդանի քո, զհուր սիրոյ քո՝
զոր արկեր յերկիր, բուրեա յանձն
իմ. զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ,
և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց, և մաք-
րեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ, և վառես-
ցէ զլոյս գիտութեան քո ՚ի սրտի ի-
մում. և ողորմ։

Լուսատուն հոր յա, տուր ինձ իմաս-
տութիւն զբարիս խորհիլ և խօսիլ և
գործել առաջի քո յաւիտ. ՚ի քէ
խորհրդոց՝ ՚ի բանից և ՚ի գործոց փըր-
կեա զիս. և ողորմ։

Ամենօղ բարեաց տէր կամարար, մի՛
թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ.
այլ առաջնորդեա ինձ լինիլ միշտ ըստ
կամաց քոց բարեխրատ. և ողորմ։

Լուսոյ երկնաւոր, տուր ինձ զար-

քայութիւն քո , զոր խոստացար սիրե-
լեաց քոց . և զօրացո զսիրտ իմ առնել
զկեղս , և սիրել զքեզ միայն . և առ-
նել զկամս քո . և ողորմ ։

Լուսամօղ արարածոց , պահեա նշանաւ
խաչի քո՝ զհոգի և զմարմին իմ՝ ի պատ-
րանաց մեղաց՝ ի փորձուեց դիւաց , և
ի մարդոց անիրաւաց , և յամէն վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ . և ողորմ ։

Պահապան ամի քո , աջ քո հովանի
լեցի՝ ի վեր իմ , ի տուէ և՝ ի գիշերի՝ ի
նստիլ՝ ի տան՝ և՝ ի գնալ՝ ի ճանապարհ ,
՝ի ննջել և՝ ի յառնել . զի մի՛ երբեք
սասանեցայց . և ողորմ ։

Լո՛ւր իմ , որ բանաս զձեռն քո , և ընդ-
զիմ արարածս ողորմութիւնք քով . քեզ
յանձն առնեմ զանձն իմ . դու հոգւով և
պտղատուիս զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ ի-
մոյ՝ յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան . և ող-
Պարձուցի՛ր մոլորելոց , զարձո զիս ՝ի
ջար սուղորութեց իմոց ՝ի բարի սուղորու-
թիւն . և բեւեռեա ՝ի հոգի իմ զսուսկալի
օր մահուն , և զերկիւղ դեհենոյն , և

զսէր արքայութեն . զի զղջացայց ՝ի մեղաց ,
և

և դարձեցիր զարդարուն. և ողոր։
Ընդ[ի]ր անմահութե՛ն, աղբերացո՛ւ ի
սրտե իմմէ զարտասուս ապաշխարու՛
նի պոռնկին. զի լուացից զմեղս ան
ձին իմոյ՝ յատաջ քան զերանելն իմ յաշ
խարհէս. և ողոր։
Պարզևի՛ր ողորմութե՛ն, պարզևեա՛ ինձ
ուղղափառ հաւատովն և բարի գործով,
և՛ եր մարմնոյ և արեան քո հաղորդութե՛
դալ առ քեզ. և ողոր։
Բարերա՛ր ես, հրեշտակի բարուց յանձն
արասցես զիս, քաղցրութի՛ւն աւանդել
զհոգի իմ, և անխափ անցուցանել
ընդ[ի]արութի՛ւն այսոցն, որք են ի նե՛ր
քոյ երկնից. և ողոր։
Ո՛յս ճշմարիտ քո, արժանաւորեա զհո
գի իմ ուրախութե՛ տեսանել զլոյս փա՛ռ
քոյ ի կոչման աւուրն, և հանդերձել յու
սով բարեաց յօթևանս արդարոց՝ մին
չև յօր մեծի գալստեան քո. և ողոր։
Ողորմա՛ծ արդար, յորժամ գաս փա՛
ռօք հօր դատել զկենդանիս և զմե
ռեալս, մի՛ մոռանար ի դատաստան ըն
ծառայի քում. այլ փրկեա զիս ի յա՛ւ

տեղեակ հրոյն, և լսելի արա ինձ զձայն
բանաւէտ կոչումն արդարոց յերկնից
աբբայութիւդ. և ողորմ:

Աչինողորմ եր՝ ողորմեա եմ հաւատոյ
ցելոց ի քեզ, իմոց և օտարաց՝ ծանօ
թից, և անծանօթից. կենդանեաց և
մեռելոց. շնորհեա և թշնամեաց իմոց
և ատելեաց զքոդուն՝ որ առիս յան
ցանաց. և դարձո զնա ի բարեացն, զոր
ունին ընդ իս. զի ողորմութիւդ քոմ
արժանի եղիցին. և ողորմ:

Պատառորե՛լ եր, ընկալ զաղաչանս ծա
ռայիս քո. և կերեա ի բարի զնդերը
ուածս իմ. բարեխօսութիւդ սրբոց հաւ
ատացելոցն, և յովհաննու մկրտչին, և
սբոյն ստեփաննոսի նախավկային, և սբոյն
պետրոսի մերոյ լուսաւորչին. և սբոց ա
ռաքելոց՝ և մարգարէից՝ և վարդապե
տաց՝ և մարտիրոսաց, և սբոց հայրապե
տաց՝ և ճգնաւորաց՝ և կուսանաց, և
եմ սբոց քոց, երկնաւորաց՝ և երկրաւո
րաց: Աւրքեզ փառք և երկրպագուդի՝
անբաժանելի սբ երրորդութեդ՝ յա
ւիտեան յաւիտենից, ամէն:

յեր զօրս զայս բարեաւ և խաղաղու-
թիւն քեզ տուր ամէն մեր, որ պարգևե-
ցեր մեզ ամէն։ Եւ քեզ փառք յաւիտեան։ ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես։
Սրբեսցի անուն քո յաւ։ ամէն։
Եկեսցէ արքայութիւն քո։ եղիցի կամք քո
որպէս յերկինս և յերկրի։ զհացն մեր հանդա-
պահաս տուր մեզ այսօր։ և թող մեզ զպարտս
մեր որպէս և մեք թողումք պարտապանաց
մերոց։ և մի տանիր զմեզ ի փորձութիւն։
այլ փրկեա զմեզ ի չարէ։ զի քո է արքայու-
թիւն և զօրութիւն և փառք յաւիտեանս։ ամէն։

Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։ Տէր ողորմեա։

Եւ ընդ ոգւոյդ քում։ այժմ և
միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։ ամէն։

Ողորմեալ եղիցի մեր Տէր Աստուած մեր
ամենայն ժամ։ ամէն։

Ողորմեալ եղիցի մեր Տէր Աստուած մեր
ամենայն ժամ։ ամէն։

Ողորմեալ եղիցի մեր Տէր Աստուած մեր
ամենայն ժամ։ ամէն։

Ողորմեա մեզ Տէր ամենակալ Աստուած
Հայրոց մերոց յերկրիս։ զի քեզ ակն ունիմք
միայն։ մի՛ մոռանար զմեզ յաւիտեան։ այլ
ընկալ զաղաչանս մեր, և արա ընդ մեզ
զողորմութիւն քո։ զի քեզ վայելէ փառք
և երկիր պագանել Հաւր և Որդւոյ և Հոգւոյն
սրբոյ։ այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։
ամէն։

թշնամին ի սահմանաց մերոց և ի քնա-
քայ՝ հալածեա զերկեւելն և զաներևոյթ
,նշանաւ նը և պատուական խաչիւ
բողք և անխռով ի կամս ողորմութ քոյ։
զառաջնորդս և զեղբայրութիւս մեր ամ
խաղաղութե։ Տ՛ր ած մեր՝ պահեա
զօրաց և զաւակաց նոցին՝ պահելով ի
տունէից, և իշխանացն բարեպաշտից,
սաւորաց. և այնոցիկ՝ որք ընդ հովա-
ղաց, երախտաւորաց, պաղատուիցդ, սպա
դուցելոց։ Ողորմեա զեկեղեցի շինո-
և եղբարց մերոց՝ կենդանեաց և հան
աշխարհի. բարձ զցասումն և զպատու
քում նը, և պահեա ի խաղաղութե։
Տ՛ր ած մեր՝ տուր զքո խաղաղութիդ ամ
արա զամ հաւատացեալս անուանդ
նութեցն և փառաբանութեցն արժանի
բարիս առաջնորդեա։ Ազաւօտու օրհ
փրկեա, ի չարեց ազատեա, և ի գործս
դիշերս՝ որ ի վր մեր գալոց է, ի մեղաց
անցուցանել։ Ա՛րդեաւր ած՝ զանձկակ

Աղաչեմ և զաղջին առ և ուրբաթին և կիրակին
և բեղափանին և շաբաթին։

Օրհնեմ և փառք հօր և որդւոյ և
Ա՛ր ևս խաղաղութե՛ն քո աղա։
շաբաթն և առ։
Ա՛ր առ փառիանոյն էրիպատան տէր ողորմեա.
և ապա ջազմիկն։ Ա՛ր ասիւածափն առնու ջան

Ողորմեայ մեզ տէր ամէնակալ
բանայե՛ ի վէր մեր. տէրն ամենակալ։
Անդրեցաւք հաւատով միաբանութե՛ ի
նոնէ՝ զի զաղօրմութե՛ զշնորհան իւր ա
Յիշեա՛ տէր զդա։ և այլն ի լրին 374։
Վահանայք քո զգեցցին զարդարութի։

Լուրաւ ասիւածափե՛ և դպրութե՛՝ ջարթո
ղութե՛ պատարագին։
Ջանու փափանայն զէրիւ ասիւածափնա և
նդանէ ի սրբոցնն և առէն ասջոց։

Լուրաւ ասիւածափե՛ և դպրութե՛՝ ջարթո
ղութե՛ պատարագին։
Ջանու փափանայն զէրիւ ասիւածափնա և
նդանէ ի սրբոցնն և առէն ասջոց։

Վահանայք քո զգեցցին զարդարութի։
Յիշեա՛ տէր զդա։ և այլն ի լրին 374։
Անդրեցաւք հաւատով միաբանութե՛ ի
նոնէ՝ զի զաղօրմութե՛ զշնորհան իւր ա
բանայե՛ ի վէր մեր. տէրն ամենակալ։
Ողորմեայ մեզ տէր ամէնակալ
Ա՛ր առ փառիանոյն էրիպատան տէր ողորմեա.
և ապա ջազմիկն։ Ա՛ր ասիւածափն առնու ջան
ղութե՛ն և առ։
Ա՛ր ևս խաղաղութե՛ զտէր աղա։
Օրհնեմ և փառք հօր և որդւոյ և
Աղաչեմ և զաղջին առ և ուրբաթին և կիրակին
և բեղափանին և շաբաթին։

Այրհնութիւն խորին անհաս ամենայն
կենդանեաց. որ զարդարեցեր զվերինն
պետուիճ ոգ. ի յաւուրն այսմ անմահ
տոյց լուսոյ աւետեաց. զերկրապանծ փառօք
զդասըն հրեղինաց. Ընձաւուրհրաշ
գործութիւնք. ստեղծեր զայդմ պատուիրս
սիրական ձեն. եւ նուազելի փառօք զեռս
առաւորեցեր աւրէ. ի դրախտն այդենի
սեղի բերկրանաց. Զարշաւրանօք քո
նաբ միաձնին. նորոգեցան արարածք
ամենայն ձեն. եւ վերընտիրն մարդն այնմ
հացաւրէ. զարդարեալ ի զեռատ ան
կուղտուելի. Ընձրևաճիրն բաժակ
հրաշ հոսանն. որ հեղեր յաւուրքեանն ի
սուրբ վերնատուն ձենն. հեղ եւ ի մեզ
հոգիդ սուրբ այսրէս ակ. ընդ
պատմուճանիկ զքո զկնայտուրեանդն.
Տանդ քոմ վայելէ սըրբութիւն քոր ըղ

սրիկա Ասա արա ինձ տուր, որ ես յամբ ծուռ
եղեց զսեղանով քո տուր։

Ես Ուսից սրբուք զձեռս իմ. և շուրջ

Ընդ քո՞մ պիտի՞ ես խաղասղուհե։
Ոչ ընդ իմ պիտի՝ այլ ընդ Աստուծոյ։
Ոչ ընդ Աստուծոյ պիտի՝ այլ ընդ իմ։
Ոչ ընդ իմ պիտի՝ ոչ ընդ Աստուծոյ։
Ոչ ընդ ոչ ոքի պիտի՝ այլ ընդ ինքեան։
Ոչ ընդ ինքեան պիտի՝ այլ ընդ ոչ ոքի։
Ոչ ընդ ոչ ոքի պիտի՝ ոչ ընդ ինքեան։
Ոչ ընդ ինքեան պիտի՝ ոչ ընդ ոչ ոքի։
Ոչ ընդ ոչ ոքի պիտի՝ ոչ ընդ ոչ ոքի։
Ոչ ընդ ոչ ոքի պիտի՝ ոչ ընդ ոչ ոքի։

Ես Ուսից սրբուք զձեռս իմ. և շուրջ
եղեց զսեղանով քո տուր։

սրիկա Ասա արա ինձ տուր, որ ես յամբ ծուռ

Ոչ զարթնչպիտուրծ բազմուկըս քո. տա՞
բաժնեցեր ընդդէմ ա՞ստեղա՞ծդ. Հան՞
տատեա զբազմուկս մեր կարծրնե՞ր։ Հ՞մ.
Հանձնարձանմբ ձեռաց առ քեզ մէջ
նորդիր։ Լուսամբ թաթ՝ի՞ դնուխ.
պատեցեր զմեզ և ընդայարձ ձեռ.
խաչանիշ ուրարմանբ ըստ ահարկին
ա՞մ. Ծանուցեալ յոսկերեն՝ի զարդ
խորանէ։ Ասացից բոլորից. տիրապէս
ձծպետական ձեռ. Նախորոտապատ սի՞
րով զմեզ զգեստաւորեցեր ա՞մ. քոյս
սուրբ խորհրդովդ լինել ապանաւոր։
Ով՝ գուր երկնաւոր. զմկրճղեցիր զո ան՞
շարժ պահեա. Հ՞զերկրպագեա՞ս անուա՞
Ընդ քո՞մ պիտի՞ ես խաղասղուհե։

իմում դնացի, ի՛ տեր յուսացայ զի մի՛
եղէց հիւանդ։
Փորձեա զիս տեր և քննեա զիս, փոր-
ձեա զերիկամունս իմ և զսիրտ իմ։
Ողորմեա՛ քո տեր առաջի աչաց իմոց, և
հաճոյ եղէց ճշմարտութեանդ քումմ։
Ո՛չ նստայց ես յանթուռս նանրութեան, և ընդ
անօրէնս ես ոչ մտից։
Ատեցի ես ժողովս չարաց, և ընդ ամ-
բարիշտս ես ոչ նստայց։
Լուացից սրբութեամբ զձեռս իմ, և շուրջ
եղէց զսեղանով քո տեր։
Լսել ինձ զձայն օրհնութեանդ քո, և պատ-
մել զամ սքանչելիս քո։
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանդ քո, և
զտեղի յարկի փառացդ քոյ։
Մի՛ հատուսաներ ընդ ամբարիշտս զան-
ձն իմ, և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս
զկեանս իմ։
Որոց ձեռք իւրեանց յանօրէնութիւն
են, և աջ նոցա լի է կաշառօք։
Ես յամբծութեամբ իմում դնացի, փրկեա
զիս տեր և ողորմեա ինձ։
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան, յեկե-

սրկ Դատ արա ինձ։ Եւ այլն ոպ ՚ի ԸՒՒ-ն, 458։

ուրախ առնէ զմանկուն իմ։

Ահից առաջի սեղանոյ ես առ աճ. որ
քՀ ՚ի մէջ տաճարիս և առաջի աճ-ընկալ։
Ընծայել ետր աճ մեր։

ցուսցէ շնորհիւ ողորմութենէ իւրոյ։
սուլաւ փրկեսցէ զմեզ ՚ի մեղաց. և կե-
քՀՂ Ես եկեղեցեաւս աղաչեսցուք զեր՝ զի
ոպ ՚ի ԸՒՒ-ն, 290։

փոխ Ընդակեցէ՛ք առ տէր ամենայնի։ Եւ այն
քՀ Յիշեալ լինիցի առաջի անմահ գա-
ռին տոյ։

դպ Յիշեսցի՛ր և զմեզ առաջի անմահ գա-
Ես՝ էնէ առ, Ընդառեսցէ և զձեզ։
Ես՝ գէչուկաց տէհանաշն առ, Աղերսեսցէ։
Ես՝ ապա առ, Խոստովանիմ առաջի տոյ։
քՀ Ընկալ տէր զաղաչանս մեր բարեխօսու-
ցէ զարարածս իւր։ Ընծայել։
մեցեալ ողորմեսցի. և դթասցեալ կեցու-
քՀՂ Ես զաճաճինն և զամ տէս բարեխօս
արասցուք առ հայր ՚ի յերկինս. զի կա-
քՀ Ես՝ վա սրբուհոյ աճաճնին։

Փառք հօր և որդւոյ և։

ղեցիս մեծս օրհնեցիմ զքեզ։

զերդ ըզ քրմվէիկն ա՛ռեալ. հե՛ղ
Ա՛ստ եբրայեցո՛ց մանկո՛ւնքն. ծուղ
տեա՛ մբն։

նա զջո՛ղ՝ն ա. քառանօրեայ գալըս
եկեալ յընձա՛ր՝ն։ Կատարելով առ
Ա՛ր՝ա փաո՛ց թագա՛ւոր՝ն. այսօր ան
թիւ ծնանի զերդիկն ա՛յ։

Ո՞ր ծանի կ այսօր բըղխե՛ս՝ոմ. յար ծնն
պատրաստեա՛ր՝ տեղի տիրուհւոյն։
Ա՛ռ քեզ առաքիմ մանո՛ւր. հղկնէ.
գա՛բրիէլ՝որ զոչեր սըրբուհւոյն։

Աւ Ահարեան աւետեաց ձայնիւ. հղկնէ.
նայէն վերէ՛ն՝ ըստ պատգամի աւուրն. հայ տագ
նապ չկէն չվարագոյն. և զպէրզն էզա
ր՝ի յարկի սրբուե՛ն՝ և՝ի տեղւոջ փա։ քհ

երգել զերգս հոգեւորս։ Ա՛մենակալ։
և զեզ կալ՝ի տեղւոջ փառաբանութե՛ն
ան մերոյ յի՛ք՝ն. որ արժանի արար

սրկ (ըհնեցուք զամենակալն աստ զՀայր

վրդ. Աստուած վրդովեցաւ վասն մեղաց. ուրուք.
դատաստանաւ իւրով ոչ ոք կարէ կենալ առաջի
երեսաց նորա: Ա այրելութեամբ բան ընդ
հոգ. Աստուածեալք հոգւով ընդ Աստուած վա-
ռեալք: Ընդ ամենայն խրատիւ ճշմարտու-
նակաւ այսօր. հոգեղինաց երկու
դիմ՝ն. յերկուից ոս սրտից ամենայն ա-
կերպիւ: Ընծաւ ներբողից եղիր
դիմ՝ն. այսօր անդրանիկ հօր միածինն որ
նուիրատուութեամբ բարեպաշտութեան: Ա այսօր նոր շուշան ծաղկեաց ասէ. յի
հրաշ արեգակն ի ծոցս կուսին. ուրուք. յի
Ա այսօր նոր ամպ հանեալ յանդնդոց ասէ. յի
Ամէն տուն:
Ամէն տուն: Ամէն տուն ուրուք. յի
Ա այսօր նոր աստղ ծագեալ յանդնդոց ասէ. յի
ամպ հանեալ յանդնդոց ասէ. յի
Ամէն տուն:
Ամէն տուն: Ամէն տուն ուրուք. յի
Ա այսօր նոր ամպ հանեալ յանդնդոց ասէ. յի

Ա՛րեգական արդար ոմն ի հօրէ ծա՛ռա-
կան ։
Ի՛ր ոգի գործմա՛ն ա՛ռ՝ երթալ ։
զեր՛ծ ի հրեշտակապետէ . և հրեշտա-
լսա՛ձայնեաց՝ երդե՛ս՝ս՛ս՝ս՛ս՝ս

զոր ա՛հարծն մի՛շտ ընգեներ։

Ա՛յնմ որ զգեստուցն էր յօրինող.

մարգարէ՛ն։

Ա՛նման եաւ ահարծնի՛ն. և մովսէսի

նի՛ւ կ՚ըսե՛ք քա՛հանայ։

Ա՛նտրեաւ[ը]դ յաստուա՛ծոյ. ո՛վ երբ

ա՛նտրեաւ[ը]դ ստուա՛ծոյ ո՛ւ ասէ՝ դիջէդէ ի՛ ասէր։

իւր համաձայն։

տա՛ն. այսօր զմանկունըս ժո՛ղովեաւ

Ե՛կեղեցի կա՛ թողնիկ ի՛ հայաս-

հայրապե՛տ պե՛տրոս։

ցի՛նծա՛ս՚ք. հայր և վարդապե՛տ ի՛ք

Հայր ա՛ հանդէս տօ՛նի՛ն. զո՛ր բախացեա՛լ

ղեկուԹի՛ն։

մօ՛ղք զապատայի՛ցն. յառաջագո՛յն զե

Ծո՛ւխք ի՛ք մարգա՛րէ՛ք. բանիւ պատ

Ա՛ծայր ն խորոյն անձա՛ւ. խորհրդոտ

դէ՛ս բանդուղիմեա՛ւ փայլեա՛լ։

Հայաստա՛նեա՛յց ազգի՛ն. մեծ[ի]ն Թա

Հօ՛ք լուցեա՛լ։ Ա՛մ՚ն լուսոյ ցուցեա՛լ

դեա՛լ. զառաքեալսըն զո՛ր անձաւ շնոր

Յօրիներ չպատմուձանն . զոր ի՛
ջուրդ կազմեալ նուագոց ։
Ի կարմրոյդ ի կանաչոյդ ի բո՜ղպ
ի ծիրանեաց՝ Ծոեալ զթեւերն յօրիներ .
կարգն առաջի՛ն էր կարկեհան ։
Եւ օծմանն գրանպանի՛ն . շուրջանակ
կի՛ բոլորաշէն ։
Եւ յընթացս գաւշանպարի՛ն . հընչեր
երկիր ցընծայր խորանն։ Ա՛յդ ի նոյն
նըմանո՛թեան . քո՛ չզմեր տես յօ
րինէ ։
Յորժամ մըտա՛ն ի՛ նը խո՛րանն . անդ
յիշեցո՛ զմեր նըմնջեցեա՛լն ։
Յորժամ առնո՛ չզպատարագս . յիշեա՛
և զի՛ս չզբաժանմա՛ն ։
Օ՛ ի և մեզ ծպտըմա՛ցի՛ . ի՛ միւսանգ
գամ խո՛ր գալըստեան ։
Ձօրըն փա՛ռք որդո՛ւյն պա՛տի՛ . և նը՛ն
հնգո՛ւյն այժմ յաւիտեան ։
Յաւիտեա՛նս յաւի՛տենից . քո՛ օրհ
նեա՛լ ի՛ հանգո՛ստից ։

Ե ՝արեւան խնկարկութեանն զեղ պատարագին։

Յայս յարկ նուիրանաց ոչխարի՝ եւ ընդ տաճարիս. ժողովեալքս ամենեքեան ի մի՝ եւ հոգւով պաշտամանն պաղատանաց մատուցանել ընկալ՝ եւ պատարագիս. խնկոյիդ անուշիւք խունկ սրտից մերոց ի վեր ելանել յարկ սրբոյ խորանիս. ուղղութիւն ընծայել զաղօթիս մեր ուրպէս բուրվառ անմահ շահոտ խնկոյդ տաճկոյ եւ կիսնամանաց. եւ ըզմատուցօղքեան պահեա սիրելութիւնդ միշտ եւ հանապազ քեզ ապաւորել. բարեխօսութեամբ մօր քոյ եւ կուսի. ընկալ զաղաչանս քոց պաշտօնէից։ Որ դեռապոյն քան զերկինս պայծառացուցեր ես զեկեղեցի արեամբ քո քոյ. եւ ըստ երկնայնոցն կարգեցեր ի սմա զդասս առաքելոց եւ մարգարէից եւ վարդապետաց. այսօր ժողովեալ դասք քահանայից սուրհանդակաց զբոլոր եւ զեպիսկոպոսաց. խնդրեմք մատուցանեմք առաջի քո տէր յօրինակ ընտրեալ նահատակին զաքարիայ. ընկալ առ ի մէնջ

ԱՐՔԵԱՅ ԱՂՔԱՏ։

Թիւնք նրմա Կնդեմս երջոյ։
ժամ կ մեզ ուրախարար. տուք օրհնու-
թիւն ընդ մեզ ի տէրէ մերմէ. ո՞ւ-
ր ա՞նապատիկան կոչեսն մորիամ աղջա-
կին խոստովանիմ ընդ երկեղեցի. ու-
մ սրբոց Հայոց անմահութիւնք ու քա-
նդակք ընդ ամենայն աշխարհս ցրուեալ
էին. ուր ոչ ոք գիտէր զանունս նոցա
եւ զարիւնն իւր ընդ նոսա. վասն որոյ
կամեցան ընդ տանջանաւք. շնորհէ
զիմաստութիւն՝ կանգնողիդ տաճարիս։
Ո՞վ ամենապատիկան կոչեսն մորիամ աղջա-
կին խոստովանիմ ընդ երկեղեցի. ու-
մ սրբոց Հայոց անմահութիւնք ու քա-
նդակք ընդ ամենայն աշխարհս ցրուեալ
էին. ուր ոչ ոք գիտէր զանունս նոցա
եւ զարիւնն իւր ընդ նոսա. վասն որոյ
կամեցան ընդ տանջանաւք. շնորհէ
զիմաստութիւն՝ կանգնողիդ տաճարիս։
Լուսինդա յոյժ դուստրը լուսոյ մերոյ
աչք կանթեղիկիդ մանկամարդք քո սիրեն.
զարդարեալ սրբձնեա հաշրսեն պանճա-
լի երկնանշմամբ եւ լուսաճեմ խորան.
զի օծեալն աշ կենաց՝ ի յիկեն անճառա
պէս՝ ի քեզ միշտ պատարագի. հօր՝ ի
հաշտուի՝ մեզ՝ ի քաւուի բարկէն զմեր
մեղս եւ զարիւն իւր աչք. վասն որոյ
կամեցան ընդ տանջանաւք. շնորհէ
զիմաստութիւն՝ կանգնողիդ տաճարիս։

ԱՐԿ Ա՛ռ ամ ոչ և ուղղափառ եկեղեցւոյ
սաց. զնոր աղաչեմք։

ԴԱ ՏԻՐ ողորմեա։

ԱՐԿ Ա՛ռ ամ խաղաղութեամբ շար աշխարհի. և
հաստատութեան սրբոյ եկեղեցւոյ. զնոր աղ։

ԴԱ ՏԻՐ ողորմեա։

ԱՐԿ Ա՛ռ հա խաղաղութեամբ զշնոր աղաչեմք։

ԴԱ ՏԻՐ ողորմեա։

Ա՛նդիպ և մեզ ծածկ, ըստ պատշաճի առատ
ձեռն և առատ։

ԱՐԿ Պատճառիմ՝ Տէր։

ԴՀ Ո՛ի քոյ է կարողութիւն և զօրութիւն և։

ԱՐԿ Օրհնեալ՝ Տէր։

Ա՛ռ ատ փոխն և շարունակն ըստ պատշաճի։

ԴՀ Տէր ամէ մեր. որոյ կարողութեանդ ան։

ԴԱ Ա՛ստուածոյ երկիր պատեցար։

ԱՐԿ Ա՛ստուածոյ երկիր պատեցար։

ԴԱ Ա՛ռաջի քո՛ տէ՛ր։

ԴՀ Օրհնեալ և փառք։ Ա՛մէն։

ԱՐԿ Ա՛ռ ես խաղաղու։ Օրհնեա՛ տէր։

Ա՛ռ ատ ժամուն՝ ըստ պատշաճի առն։

ԴՀ Օրհնեալ թագաւորութիւն հօր և։

Պետրոս Աղեքսանդրացւոյն և Յովսեփայ Արիմաթեացւոյն՝
ի մարտիրոսութիւն։

քհ	Ո՛վ ի ողորմած և մարդասէր Աստուած։
սրկ	Օրհնեա՛ տէ՛ր։
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛. Տէ՛ր ողորմեա՛. տէ՛ր ողորմեա՛։ Ա՛ր հայրապետական օրհնութիւն։
սրկ	Ողորմեա՛ց մեզ տէր ա՛ծ մեր՝ ըստ մեծի։
դպ	Զքեզ տեառնդ յանձն եղիցուք։
սրկ	Ո՛վ անձինս մեր և ըզմիմեանս՝ ան։
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛։
սրկ	Եւ ամենայն վասն ճշմարիտ և սէր։
դպ	Ցնծա՛ տէր և ողորմեա՛։
սրկ	Ա՛ր հոգւոյն հանդուցելոց ոչնչ ճըշ։
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛։
սրկ	դաւորաց և ա՛ծատէր իշխանաց. զօրա՛ վարաց, և զօրաց նոցին. զնո՛ր աղաչե՛ս։
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ա՛ր բարեպաշտ թա՛ ուխտի մանկանց եկեղեցւոյ. զնո՛ր աղ։
սրկ	քննչից սարկաւագաց դպրաց և ա՛ն
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ա՛ր վարդապետաց
սրկ	մերոյ տէ՛ր (այս անուն) կենդաց, և փրկ
	կութե՛ն հոգւոյ նորին. զնո՛ր աղաչե՛ս։
դպ	Տէ՛ր ողորմեա՛։ Ա՛ր հայրապետութե՛ն

սրկ Ո՛հ՝ երբեմն կ՝ խաղաղութե՛ պահա։
դպ Ը Նորհեա՛ տէ՛ր։
սրկ Ո՛ Ժամ ըլլ պատարագի՛ւ և զառա-
ջիկայօրս խաղաղութի՛ն անցուցանել։
դպ Կ՝ երթա՛ս տէ՛ր։
սրկ Ո՛ր ժամ ըլլ պատարագի՛ւ և զառա-
րատե՛ւ ի վե՛ր մեր։ ուրն ամենակա՛լ։ կե։
դպ Կ՝ ընդունի՛մ տէ՛ր։
սրկ Ո՛ զողորմութե՛ ըզ շնորհսն խա՛ր։ ա-
ջե մեզ միաբա՛ն և միով հաւատո՛վ արդա
րութե՛ վաստակի՛լ ի գո՛ր ծս բարիս։
Ո՛ զողորմութե՛ ըզ շնորհսն խա՛ր։ ա-
ջե մեզ միաբա՛ն և միով հաւատո՛վ արդա
րութե՛ վաստակի՛լ ի գո՛ր ծս բարիս։
Ո՛ զողորմութե՛ ըզ շնորհսն խա՛ր։ ա-
րատե՛ւ ի վե՛ր մեր։ ուրն ամենակա՛լ։ կե։
դպ Կ՝ ընդունի՛մ տէ՛ր։
սրկ Ո՛ Ժամ ըլլ պատարագի՛ւ և զառա-
ջիկայօրս խաղաղութի՛ն անցուցանել։
դպ Կ՝ ընդունի՛մ տէ՛ր։
սրկ Ո՛հ՝ երբեմն կ՝ խաղաղութե՛ պահա։
Ո՛ Ժամ ըլլ պատարագի՛ւ և զառա-
ջիկայօրս խաղաղութի՛ն անցուցանել։
դպ Կ՝ երթա՛ս տէ՛ր։
սրկ Ո՛ զողորմութե՛ ըզ շնորհսն խա՛ր։ ա-
ջե մեզ միաբա՛ն և միով հաւատո՛վ արդա
րութե՛ վաստակի՛լ ի գո՛ր ծս բարիս։
Ո՛ զողորմութե՛ ըզ շնորհսն խա՛ր։ ա-
րատե՛ւ ի վե՛ր մեր։ ուրն ամենակա՛լ։ կե։
դպ Կ՝ ընդունի՛մ տէ՛ր։
սրկ Ո՛ Ժամ ըլլ պատարագի՛ւ և զառա-
ջիկայօրս խաղաղութի՛ն անցուցանել։
դպ Կ՝ երթա՛ս տէ՛ր։
սրկ Ո՛հ՝ երբեմն կ՝ խաղաղութե՛ պահա։

Ընդունեա՛ տէ՛ր։ դպ
Օ՛ քաւութիւն և ըմբռնութի՛ւն յան։ սրկ
Ընդունեա՛ տէ՛ր։ դպ
Օ՛ նոյ խաչին մե՛ծ և կարօղ զօրու։ սրկ
Ընդունեա՛ տէ՛ր։ դպ
Նա և մեզ սիրեա՛ն վասն նշխա՛ն ճշմա։ սրկ
Տէ՛ր ողորմեա՛։ դպ
Օ՛ անձինս մեր և ըզմիմեանս ա՛յն։ սրկ
Ընդ տեա՛ռնդ յանձն եղիցո՛ւք։ դպ
Ողորմեա՛ց մեզ տէր ա՛ծ մեր ըստ։ սրկ
Տէ՛ր ողորմեա՛. տէր ո՛ղորմեա. տէ՛ր դպ
ո՛ղորմեա՛։
Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Որպէս զի արժանաւորք եղիցո՛ւք զո։ քհ
Նա ընդ հո՛գւոյդ քո՛ւմ։ դպ
Ո՛ստուծոյ երկրպագեցո՛ւք։ սրկ
Ո՛ւրախ քո՛ տէ՛ր։ դպ
Խոստովանեցա՛ւք քո՛ւ քա՛ փրկիչ մեր։ քհ
Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։ սրկ
Տո՛ւր ա՛ծ օրհնեացդ զամենեսեան։ քհ
Ա՛մէն ոգ յերանելոյ՛ց. մի՛ ոք ի թերա սրկ
հաւատոյ՛ց. և մի՛ ոք յա՛պաշխարհա՛ց.
և յանմաքրի՛ց մերձեցա՛ւ քո՛ւ յա՛ծ
խորհո՛ւրդս։

ի յաւիտեան. զի ընդ մարդկայինն շրջիցեայ. զի
ոչ ունիցի աշխատութիւն ի հոգի. Ո՞վ ի անտրտում ծնեալ
տուաք երկինք ու ցընծասցին հոգիք մեր. ամենեքեան ասասցուք. ուրախ լիր
ա՜ւ հաճելին. սա է որդին անստուածոյ. զի ընդ երկինս ընդ ի միտ ծուն թա՞ւ
զաւ՞ուխ յերկրի։ Ալէք երգեցէք ու հանեցէք

Այր վերայ նրատիրես՝ ի կառս հրաշ
նիշեցես քառասնակից ընդ ոսկերս։
Ընկենջանաժողովեալ քան նըզդ աղաւտըմ
առ։ Այսօր ի ջեռակ՝ ի յերկրակնայնոց
ջին ի վառին ընկր՝ յ արարա՛ծոցս։
յան ձեն առեր քահանայ զիր շաբ-
աթ կերտան։ Ա՛ստուածքեն ևմ քե-
րուեքեն հիացեալ զարմանայի՛ն։ ևմ
պետութիւնք վերին զօրացն ըղքան-
ջացեալ այլայլակիր ն մատնէ՛ զվեր վ։
Ա՛ռաջըդ։ Ա՛ռաջըդ։ Այլամբիոնըդ
տէր զօրութի՛ւնդ։

Յինանց։

Ա՛վետ ունի՛ տէր անատնըահաւա՛ծ ի մեր։
Խաչե՛ցան վա՛ռքն մեր։ թա՛ղեցան։
ևս յարեան հանապատարնիմ եղև՛ յարշ-
խանէն ևս հանգեալ ձաւ փառօք։
Ա՛կայք ժողովուրդք զօրհնուի՛ն ընդ
հրեշտակս երգեցողք նըմա՛ անեղին։
առաւո՛տ։ ար՛ երբ։ առաւօտ եթ
տէր անատնըհաւա՛ծ ի մեր։

նամակագիր։

Ծանօթ. Հանդուցեալ զմիքա՛ել Հրեշտակապետ ընդ պատուական ծնողսն իւրով. Հաշտեսցի աստուա-ծային կարգաւորութեամբ լըր ցեր ամատեաց։ զբո՛ւմբը զհինգ ղեբբայից։ Հանգուցեալ հրեշտակապետիցն

Աչքերուն սէրբուց մեծ են ու՞ր
հաճոյասէրը։ Ան՝ զինքըսորսուիլուն
հրեշտակ կայ։ մէրցն օրհնեն երգ քեզ
ու՞սասեռն։ Փա՛ռաւոր ի՛ բոր
ձայնս աստուածոյ. ու յերկիր խա
զամա՛մա՛հրէշթիւն։

Ա՛տրպէտոսայ։ Ա՛տրպատէնէ։ Հայրապետաց։
Ա՛մենաիսկ ես ու՞ր զօրութեամբ ոգոյ.
ու՞ր թագաւորէ ես յաւիտեանից։
Ա՛ր նըստիս յերկինք ի՛ յերկիր։ հա
ւատոյ ծագեա յարութեամբդ քո։
Ա՛ր խոնարհուիլ ըզեր ի՛ յերկիր.
քեզ պատարագիս մատուցանեմք։
Ա՛ւ ընծայ զանո՛նդ քո փառաւո՛ր
րեանդ. ու՞ր որ պրսակէր ես քոյ
ոյդ (աչս անուն)։ Ա՛ ա՛րդեն զի սուքա՛ ես
մեզ բարեխո՛սեա. ու՞ր ամենակա՛լ ի՛
քոմ յաղթայա՛ւթեանդ։

Ան-ըմ հանդիսաւոր օր չինի, ու-չէ խոր-
հուրդն վերամբարձ հանիցէ, այս է արարչա-ինն։

նմ՝ ՚ի՝ն ա մատ մ՝ա՝ա՝ա

Ա- գան ի հարաւակողմն։

Ա՛ղբիւր ի հարաւոյ եկեսցէ. և անկցի ի սրկ
ընդ՚ունելոյն մէք։

Ա՛րդեօք զի զթաւգաւորն ամենեցո՛ւն դպ
րոցէ իւրմէ. սո կարօղ ի պատերազմի։

Ա՛ՀԷ սա թաղաւոր փառաց. սո՛ր հզօր զօ
րութեամբ։

Ա- պատուհասն խնկարկէ և հարցանէ։

նից. և մտցէ թաղաւոր փառաց։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր. համբարձցի՛ն դրունք յաւիտե՛
։ան դրան լեռնէ։

Ո՞ ա՛մենայն ըզկենդանականս ի բաց դպ
րունեսի՛ր ըզդարձս։

Ա- գան յաւուրեան խորանին. և բարձօղ ա՛հա՛
ր խորհրդոյն առասցէ հանդարտութի՛ւն։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ի սրկ
ընդ՚ունելոյ մէք։

Ա՛րդեօք զի զթաւգաւորն ամենեցո՛ւն դպ
րոցէ իւրմէ. սո կարօղ ի պատերազմի։

Ա՛ՀԷ սա թաղաւոր փառաց. սո՛ր հզօր զօ
րութեամբ։

Ա- պատուհասն խնկարկէ և հարցանէ։

նից. և մտցէ թաղաւոր փառաց։

Համբարձէ՛ք իշխանք զդրունս ձեր ի վեր. համբարձցի՛ն դրունք յաւիտե՛
։ան դրան լեռնէ։

Ո՞ ա՛մենայն ըզկենդանականս ի բաց դպ
րունեսի՛ր ըզդարձս։

Ա- գան յաւուրեան խորանին. և բարձօղ ա՛հա՛
ր խորհրդոյն առասցէ հանդարտութի՛ւն։

Օրհնեալ եկեալ անուամբ տեն։

Ընկ[illegible]

Դպ Տէր ողորմեաւ։

Սրկ Եւ ևս խաղաղութեամբ ընդ տէր աղա։

Դպ Տէր ողորմեաւ։

Սրկ Եւ ևս հաւատով և սիրովքս կաց ցուք յաղօթս առաջի սքնչ սեղանոյս սորա ահու։ Ա՛ր խըղճիւ և դայթակղութիւ. մի՛ ներկայ լիցիք խորհրդոյս. մի՛ պատրանօք և խաբէութիւ։ Ա՛ր երկմտութիւ և մի թերահաւատութիւ. այլ ուղիղ վարուք. պարզ մըտօք. միա՛ միտ սրտիւ. կատարեա՛լ հաւատով։ Լըցեա՛լ սիրով լի՛ և առաւելեալ յամ գործովք բարութիւ։ Ակացուք յաղօթս առաջի սքնչ սեղանոյս սոյ. և դացուք զողորմութեա՛ն լըզ ընտրեա։ Յաւուր յայտնութե՛ւ և՛ միաւանդամ գալստեան՝ սրբոյ մերոյ և փրկչին յի՛ քէ. կեցուսցէ և ողորմեսցի։

Դպ Կեցո տէր և՛ ողորմեաւ։

զօրք վերնային։

Մեծ զքո՛ ողբայն. ի շուրջ պատեա՛ր
սեղանոյս ահեղագոյս։ Ցեսէ՛ք բազ
Ա՛րք հաւատո՛վ կոչք յանդիմման. Ընդ սրկ
Անդ և չաշտ ասեն ի հանդէսէ պոկել։
Որոմ սրտիկքն են սրբոցաբար։
Ի ո՛ւր բերան։ Անհանգիստ ածուէն.
Նեայք բարձեալ զձայն. տո՛ւք զօրհնուի
Հանուրցս ըսփռեցաւ։ Ա՛րդ պաշտօ
Ղեալք զձայն հընչեցաւ. Ընդ ո՛ղջունի հրա
ման տըւաւ։ Ակեղեցիս ի անձն ե
ղև. Համբոյրըս յօդ լըրման տըւաւ։
Ծնանողի ըն հեռացաւ. սէրն յընդ
Ձայն հընչեցաւ. Ընդ ո՛ղջունի հրա
ման տըւաւ։ Ակեղեցիս ի անձն ե
ղև. Համբոյրըս յօդ լըրման տըւաւ։
Ծնանողի ըն հեռացաւ. սէրն յընդ
Հանուրցս ըսփռեցաւ։ Ա՛րդ պաշտօ
Նեայք բարձեալ զձայն. տո՛ւք զօրհնուի
Ի ո՛ւ բերան։ Անհանգիստ ածուէն.
որոմ սրտիկքն են սրբոցաբար։
Անդ և չաշտ ասեն ի հանդէսէ պոկել։
Ա՛րք հաւատո՛վ կոչք յանդիմման. Ընդ սրկ
սեղանոյս ահեղագոյս։ Ցեսէ՛ք բազ
մեալ զքո՛ ողբայն. Ի շուրջ պատեա՛ր
Ա՛ղջիկն տո՛ւք միաձայնց ի համբոյր սրբ սրկ
բուէ. և որք ո՛չ էք կարօղք հաղորդիլ
ահագին խորհըրդոյն առ դրունս եք
լինք և աղօթեցէ՛ք։
Ա՛ր ի՛ մէջ մեր յայտնեցա՛ւ. որ էնն դպ
ահ ա՛ստ բանալեցա՛ւ։ Ա՛ստղաղուխք
ձայն հընչեցա՛ւ. Ընդ ո՛ղջունի հրա
ման տըւաւ։ Ակեղեցիս ի անձն ե
ղև. Համբոյրըս յօդ լըրման տըւաւ։
Ծնանողի ըն հեռացաւ. սէրն յընդ
Հանուրցս ըսփռեցաւ։ Ա՛րդ պաշտօ
Նեայք բարձեալ զձայն. տո՛ւք զօրհնուի
Ի ո՛ւ բերան։ Անհանգիստ ածուէն.
որոմ սրտիկքն են սրբոցաբար։
Անդ և չաշտ ասեն ի հանդէսէ պոկել։
Ա՛րք հաւատո՛վ կոչք յանդիմման. Ընդ սրկ
սեղանոյս ահեղագոյս։ Ցեսէ՛ք բազ
մեալ զքո՛ ողբայն. Ի շուրջ պատեա՛ր
Ա՛ղջիկն տո՛ւք միաձայնց ի համբոյր սրբ սրկ
բուէ. և որք ո՛չ էք կարօղք հաղորդիլ
ահագին խորհըրդոյն առ դրունս եք
լինք և աղօթեցէ՛ք։
Ա՛ր ի՛ մէջ մեր յայտնեցա՛ւ. որ էնն դպ
ահ ա՛ստ բանալեցա՛ւ։ Ա՛ստղաղուխք

դպ Ա՛նուն մի՛ առ քեզ տէր ամենայ կալ։
աշխարհին երկիւղիւ։
դպ Ա՛ւ վերը ընծայեցուցէք ըստ միտս ձեր
խնամատարքէ՛ եւ ըստ դուշխութեան մէ։
սրկ Ա՛ր դերձնա • ըստ դերձնա • ամենայն
դպ Ա՛ր ընդ հոգեւոյդ քոյմ։
քհ Շ՛նորհք՝ սէր՝ և աշխարհին սրբարար։
սրկ Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։
դպ Ա՛ղերսու՛թիւն և խնդալիւ՛թիւ և
պատարագ օրհնո՛ւթեա։
սրկ Պատարագ քո՛ մատչի գա՛ւն այ։
դպ Ա՛ր քե՛զ այսո՛ւ։
սրկ Ա՛ղերսու՛թիւն եւ խնդալիւ՛թիւ
բարո՛ւք կացցո՛ւք • երկիւղիւ կացցո՛ւք •
դուշխութեամբ։
դպ Ա՛ւ ընդ հոգեւոյդ քոյ ա՛ր։
քհ Շ՛նորհք՝ սէր՝ և աշխարհին սրբարար։
սրկ Ա՛ղերսու՛թիւն եւ խնդալիւ՛թիւ
պատարագ օրհնո՛ւթեա։

ՍԲՂ (Ծրկնեաւ տէ՛ր։
ողորմեա՛ ինձ ըստ մեծի ողորմութեան քոյ։ եւ ըստ
բազմութեան գթոց քոց ջնջեա զանօրէնութիւնս իմ։
զի զանօրէնութիւն իմ ես ե՛ս ճանաչեմ։ եւ մեղք իմ
առաջի իմ են միշտ։ քեզ միայնոյ մեղայ եւ չարն առաջի
քո արարի։ զի արդարասցիս ի բանս քո։ եւ յաղթեսցես
դատաստանի քում։ Ահա յանօրէնութեանց յղացաւ
եւ յմեղս ետուն զիս մայր իմ։ Ահա զճշմարտութիւն
սիրեցեր։ զխորհուրդս եւ զգաղտնիս իմաստութեան
քոյ յայտնեցեր ինձ։ Սրսկեա՛ զիս իսովպաւ եւ
սրբեցայց։ լուա՛ զիս եւ սպիտակասցից քան զձիւն։
Լուա՛ ինձ հանդերձ ուրախութիւն եւ ցնծութիւն։
եւ ցնծասցեն ոսկերք խոնարհեալք։ Դարձո՛ զերեսս
քո ի մեղաց իմոց։ եւ զամենայն անօրէնութիւնս իմ
ջնջեա՛։ Սիրտ սուրբ ստեղծ յիս Աստուա՛ծ։ եւ հո-
գի ուղիղ նորոգեա՛ ի սրտի իմում։ Մի՛ մերժեր զիս
յերեսաց քոց։ եւ զհոգի քո սուրբ մի՛ խլեր յինէն։
Դարձո՛ ինձ զուարթութիւն փրկութեան քոյ։ եւ
հոգւով գերագոյնով հաստատեա՛ զիս։ Ուսուցից
զանօրէնս զճանապարհս քո։ եւ ամբարիշտք առ քեզ
դարձցին։ Փրկեա՛ զիս յարեանց արեանց Աստուա՛ծ
Փրկութեան իմոյ։ Եւ բանայցէ լեզու իմ զարդարու-
թիւն քո։ Տէ՛ր բա՛ց զշրթունս իմ։ եւ բերան իմ
պատմեսցէ զգովութիւն քո։ Զի եթէ կամեցար
պատարագի՝ տայի։ ողջակէզս ոչ հաճեսցիս։ Զո-
հումն Աստուծոյ հոգի խոնարհեալ։ սիրտ համակ
եւ խոնարհեալ Աստուա՛ծ ոչ արհամարհեսցես։
Ողորմեա՛ տէ՛ր։
ողորմեա՛ ինձ Աստուա՛ծ ըստ մեծի ողորմութեան
քոյ։ եւ ըստ բազմութեան գթոց քոց ջնջեա՛ զանօրէ-
նութիւնս իմ։ Ողորմեա՛ տէ՛ր։

քհ Ա՛ռնէք կերակուր այս ի մարմին իմ։

դպ Ա՛մէն։

սրկ Օրհնեա՛ տէր։

քհ Ա՛րեան ի սմանէ ամէն այս ի արիւն։

դպ Ա՛մէն։ Քրիստոսեան երկիր պատարագ՝ որ զոր
դիւղ քո եառնուր։ ի՛ մանկ վանքն
մեծաբ պարտապան պարտեաց մեղ
լուց։ հեղմամբ արեան նորա։ առնէ
էութիւն ըստ քում տնօրինութեանդ քոյ քա-
նաւոր հօտիդ։

սրկ Օրհնեա՛ տէր։

քհ Աւ՛ղ ըզքոյս ի քոյոց՝ քեզ մատուցա։

դպ Յամենայնի՝ օրհնեալ ես՝ տէր։
Օրհնեցո՛ւք ըստ ուղիղ քրիստոնէից։ զի
քեզ։ զոհանամք ըզքեզ ։ աղաչեմք
ըզքեզ տէր ողորմ մեզ։

սրկ Օրհնեա՛ տէր։

քհ Խաղաղութիւն ամենեցուն։

դպ Աւ՛ ընդ հոգւոյդ քում։

սրկ Ա՛ստուածոյ երկիր պագեսցո՛ւք։

դպ Ա՛ռաջի քոյ տէր։ Երդիւ ա՛ստուածոյ։

տէր

Ա՜ռաքելոյց նէ՛ց. մարգարէից. վար-
դապետաց. մարտիրոսաց. և ամե՛ն հայ-
ուսուցէ։

Սուրհանդակն յաջակողմ սեղանոյն ձեռնադրէ զ-
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։ դպ
Այժմեանին սրբոյ կուսին մարիամու։ քհ
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։ դպ
Ընդ որս և մեզ այլ արատացես բարե։ քհ
Յիշեա՛ տէր և ողորմեա՛։ սրկ
Ընդ որս և մեզ այլ արատացես բարե։ քհ
Ուխտաւորն ի վերայ ամենայն ուխտից քո
ամենայն ուխտից քո ամենայն ուխտից քո
ամենայն ուխտից քո ամենայն ուխտից քո
ամենայն ուխտից քո

Նեղսեռ. սահակաց. դանիէլի. և խոշ-
դարի լուսատուչն ։ Աստիահիկոսի.
Բարդուղիմեոսի առաքելոյն և Վարդ-
առաջնորդացն սրբոց. Ամենասրբոյն
Աստուածածնի. յոհաննու մկրտչին
Կատարեցաք. Երեցի յիշատակ կ՚ի ։
դպ Յիշեցա տէր և ողորմեաւ ։
սրկ Ընդ ամենայն սիրով և առաջին լու-
սաւորչացն սրբոց. Ամենասրբոյն և
(այս անուն.) որոյ սուրբ գերեզմանն
Յովհաննու. առաքելոյն. մարգարէին. հայ-
Մեք և ամենայն. մարդարէին. հայ-
դպ Քարոզ յաղթեաց չայոց առաջ ։
սրկ Ամէն և ամենայն. մարդարէին. հայ-
դպ Քարոզ յաղթեաց չայոց առաջ ։
դպ Քարոզ յաղթեաց չայոց առաջ ։
սրկ Օրհնեալ գովեալ և փառաւորեալ,
հրաշալի և ամենազարդ յարուցեալդ քո
երկնից պատգանեալդ ։
դպ Քարոզ յաղթեաց չայոց առաջ ։
Յիշեցա տէր և ողորմեաւ ։

Թայ. Մեսրոպայ վարդապետին. և դրիդո
րի Նարեկացւոյն. և Ներսեսի կլայեց
ւոյն. յօհաննու որոտնեցւոյն. և դրի
գորի և մովսէսի տաթեւացեացն. և
սբց դրիդորիսեանց և ներսիսեանց հով
ուաց և հովուապետացըն հայաստա
նեաց եղիցի յիշատակ կ՚ի։
Յիշեա տէր և ողորմեա։
Ա՛նանձնացելոց սբց. առաքինասէր և
ածուսոյց կրօնաւորացն. Պօղոսի. ա՛ն
առնի. պօղոսի. մա՛կարայ. անուվրիոսի.
աբբայ մարկոսի. սրուպէոնի. նեղո
սի. արսենի. և ապրի. պարսամայ։
Յօհաննիսեա նց և սիմէօնեա նց. սբց
ոսկեա նց և առաքիասանց. և ամ սբց.
հարց և աշակերտելոց նոցին ը՛նդ ամե
նեսեան եղիցի յիշատակ կ՚ի։
Յիշեա տէ՛ր և ո՛ղորմեա։
Վարդապետաց հաւատացեալ՛ց սրբոց. սրկ
Ա՛բգարու. կոստանդիանոսի. տէրոդո
տոսի. և թէոդոսիոյ. և ամ սբց և բա
րեպաշտ թագաւորաց և ածաւսէր իշ
խանաց. եղիցի յիշատակ կ՚ի։

դպ

դպ

դպ Յիշեա՛ տէր և ողորմեա։

սրկ Ընդհանո՛ր ամ հաւատացելոց. ա
րա՛նց և կանա՛նց. ծերոց և տղայոց.
և ամ չափու հասակի հաւատով և սէր
բու՛ք ի քո՛ն նոր ննջեցելոցն. եղիցի յի։

դպ Յիշեա՛ տէր և ողորմեա։

սրկ Օ՛րհնեա՛ տէ՛ր։

քհ Աւա՛ս առաւել զեպիսկոպոսապե՛տ։

սրկ Վա՛յ հպարտութի՛ւն և փառաբանութի՛ւն մա
տուցանեմք քեզ՝ տէր ա՛ծ մե՛ր. վասն ո՛ր
և անմահ պատարագիս որ ի վե՛ր սըրբոյ
սեղանոյս. զի սա մե՛զ ի սըրբուե՛ի կեն
դանութե՛ պարգևեսցէ։ Ա՛ռաւել շնոր
հեա՛ զսէր զհաստատութի՛ւն և զըղձալի
զհաղորդութի՛ւն ամ աշխարհի. ո՛ւր ե
կեղեցւոյ և ամ ուղղափառ եպիսկոպո
սաց. եպիսկոպոսապե՛տին մերոյ և պատ
ուականն հայրապե՛տին ամ հայոց տո՛ն
(այս անուն.) և մերոյ արհի եպիսկո
պոսին և երջանիկ րաբունապե՛տին տո՛ն
(այս անուն.) և քահանայից՝ որ զպատա
րագըս մատուցանեն։ Այս վասն զօրու
թե՛ւ և յաղթութե՛ւն թագաւորաց քրիս

Ա՛ն մատուցեալ նը և ածային պատա՝ սրկ
Տէր ողորմեա՝ դպ
ու առաւելապէս ։ զնո՛ր աղաչեա ։
Ա՛մենայն սրբովք զորս յիշատակեցաք ։ սրկ
Տէր ողորմեա՝ դպ
Ա՛ռ և ա՛ս խաղաղութե ։ զնո՛ր աղաչեցուք ։ սրկ
Ա՛ռ ասուածածին տարուէ ՚ի ննջ՝
Ա՛ռ ընդ հոգւոյդ քո՛ւմ ։ դպ
Ա՛ռ եղբօր ողորմութի՛ մեծիս տայ և ։ քհ
Ո՛րչափ տէ՛ր ։ սրկ
Ո՛ստ ա՛մէն ։ և յաղա՛ց աստեղծուն ։ դպ
կատարելոյն ։ եղեցի յիշա՛ ։
Հանդիսատ հաւատով և սրբութի՛ ՚ի քո՛
և շնորհ առաքելական ժողովրդեա՛նս ։
Ա՛զատութի՛ եղբարց մերոց գերելոց ։
վանեաւ սուրն են հանդուցեա՛լ ։
զաց նը եկեղեցւոյս ։ և օրք ընդ հո՛
թաբանապետացն մերոց ։ և շինո՛
Ա՛ռ առաւել վասն հանդուցեալ
սըն հոգւոցն հանդուցելոյ ։
Ա՛ղաչեցուք և խնդրեցուք և վա՛
տունէից և իշխանացն բարեպաշտից ։

Ա՛ւ տուր մեզ հանարհաձայն բար։

ՍԻՐԿ Օ՛ր[illegible]։

ԴԱ Տո՛ւ ողորմեա՛ւ. տո՛ր ողորմեա՛ւ. տո՛ր ողոր։

ՍԻՐԿ Պարմեանց մեզ տո՛ր աւծ մեր. ըստ մե։

ԴԱ Տո՛ւ ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Օ՛ անձին մեր և զիմեանս, տո՛ւ։

ԴԱ Տո՛ւր տանդ յաւիտեան։

ՍԻՐԿ Ա՛ւ և սա միաբան վա՛ն ձմարիտ և տե։

ԴԱ Տո՛ւր ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Ա՛ւ և սա միաբան վա՛ն ձմարիտ և տե։

ԴԱ Տո՛ւր ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Ընկալ կեցո՛ւ և ողորմեա՛ւ. և պահեա՛ւ
զմեզ տո՛ւր քոյին շնորհի՛ւդ։

ԴԱ Կեցո՛ւ տո՛ւր և ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Օ՛ ամենատըբուհի ընծաձինն ըզ։
միշտ կոյսն մարիամ, հանդերձ ամ
սրբովք յիշելով. զնո՛ւ աղաչեսցուք։

ԴԱ Տո՛ւր ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Ա՛ւ և սա միաբան վա՛ն ձմարիտ և տե։

ԴԱ Տո՛ւր ողորմեա՛ւ։

ՍԻՐԿ Օ՛ անձին մեր և զիմեանս, տո՛ւ։

ԴԱ Տո՛ւր տանդ յաւիտեան։

ՍԻՐԿ Պարմեանց մեզ տո՛ւր աւծ մեր. ըստ մե։

ԴԱ Տո՛ւ ողորմեա՛ւ. տո՛ւր ողորմեա՛ւ. տո՛ւր ողոր։

ՍԻՐԿ Օ՛ր[illegible]։

ԴԱ Ա՛ւ տուր մեզ հանարհաձայն բար։

Ա՛ր

Ա՛ր ամբարտավանութիւն սրտին։ Ես
Ա՛ր ամբարտավանութեան հոգւոյ։
Ա՛ր ամբարտաւանութեան ոգւոյ։
Ա՛ր ամբարտաւ

շվարտիզին։ Ա- խոտիկ սարիշատին։
Վերբերանն ի- գտաւնոյ ի ալ ատչանն. ու չարչին
Ա- խոշկինդէ չոհանոյն ուիհովն ի վր թռը-
ի վ փաոս ալ չոր. Ալիկն։

դա Ալիայն ալբ. միայն տէր. Ցա՜ ՝ռ՜
ի վ փաոս ալ չոր. Ալիկն։

սրկ Ալրնեաց տէլ։

քհ Ալրնեալ չոյր ալբ ալճ ձչմարիտ։

դա Ալիկ՝ալ՝ն։

սրկ Ալրնեաց տէլ։

քհ Ալրնեալ Ալոդիդ ալբ ալճ ձչմարիտ։

դա Ալիկն։

սրկ Ալրնեաց տէլ։

քհ Ալրնեալ չոդիդ ալբ ալճ ձչմարիտ։

դա Ալիկն։

սրկ Ալրնեաց տէլ։

քհ Ալրնուիլ ու փառք հօր ու որդւոյ։

դա Ալիկն։ չոյր ալբ. ոլոդիլ՝դ ալբ. հո՜
դիլ՝ալ՝դ ալբ։ Ալրնուիլ հօր ու որդւոյ ու
սրբոյ հո՜գւոյն. այժմ ու միշտ ու յա
ւիտեանս յաւիտենից. Ալիկ՝ն։

սրկ Ալրնեալ տէլ։

քհ Ալ ալբ ի ալբ պատուականն մարմնոյ ու։

Աղաչեմ ասացէք ես ձեզ մերոյ դպիրքդ սրկ
ձայնիւ քաղցրութեբ զերդս Հոգեւորս։
Ո՞ւ սա վայելեն սաղմոսք և օրհ-
նութիւնք • աչերովք և երգիք Հոգեւորիք։
Պաշտօնեայք Հանդերձ երգովք սաղ
մոս ասացէք • և զեր յերկինս օրհնեցէք։

Վարդն Եղանակէն։

Քրիստոս պատարագ վասն մեղաց եհան ի մէջ
ի միջի մերում • սէր ամենայնի։
Ո՞վ մարմին իւր տայ մեզ կերակուր
և նա զարհուրանն իւր ցօղէ ի մեզ • սէ
րեր ամենայնի։
Ասացէք ահ ահով և ահիկք ընդ լոյս • ա
րեր ամենայնի։
Աշակերտեցէք և տեսէք զի քաղցր է
տէր • սիրեր ամենայնի։
Օրհնեցէք ընդ ամենայն յերկինս • սէր։
Օրհնեցէք ընդ նա ի բարձունս • սէր։
Օրհնեցէք ընդ նմա ամ՛ն հրեշտակք
նորա • սէրն ամենայնի։
Օրհնեցէք ընդնա ամ զօրութիւնք նորա •
սէրն ամենայնի։

բան։

պահան խորհրդոյս · զինչ գոհացա-
ւոր երկնային անմահ անարատ և անա-
ւր հատատով ընկալեալ յաճախին ·
ա- ես հաւատով ընկալեալ զքեզ ։ ար-
տի և արբուքեք հաղորդեցարուք ։

ա- ժողովուրդն ասէն ։

ա- Տէր և աւր մեր երևեցաւ մեզ · օրհ
նեալ եկեալ անուամբ տեն ։

ա- Աստուած տէրն և երևեցաւ մեզ ։

Վարչեալ տարէն վճարագոյն ։

ա- Տէրն երկին ։

Ա՛ջակի՛ր բարութեանց քոյոց տուր · ձա՛
շակելով ըստանալոյն քո՛ւ հ՛զօրին ·
փա՛ռք՝ մա՛րդ՛ի բարձունըս կերակրո՛ղիդ
ը՛ղ ը՛մեզ · Ա՛ր հանապա՛զ կերա՛կ
րես ը՛զ մեզ · առաքեա՛լ՛ի մեզ ընդ
գե՛ւոր քո՛ւ զօրհնո՛ւթի՛ւն · փա՛ռք՝ ի՛
բարձունըս կերա՛կրո՛ւղիդ ը՛զ ը՛մեզ ։

Սարկաւագն տարոյն ։

ա- Ես խաղաղութե զեր աղաչեսցուք ։

ա- Ես հատատով ընկալեալ յաճախին ·
տի և արբուքեք հաղորդեցարուք ։

ա- ժողովուրդն ասէն ։

ա- Տէր և աւր մեր երևեցաւ մեզ · օրհ
նեալ եկեալ անուամբ տեն ։

ա- Աստուած տէրն և երևեցաւ մեզ ։

Վարչեալ տարէն վճարագոյն ։

ա- Տէրն երկին ։

Ա՛ջակի՛ր բարութեանց քոյոց տուր · ձա՛
շակելով ըստանալոյն քո՛ւ հ՛զօրին ·
փա՛ռք՝ մա՛րդ՛ի բարձունըս կերա՛կրո՛ւղիդ
ը՛զ ը՛մեզ · Ա՛ր հանապա՛զ կերա՛կ
րես ը՛զ մեզ · առաքեա՛լ՛ի մեզ ընդ
գե՛ւոր քո՛ւ զօրհնո՛ւթի՛ւն · փա՛ռք՝ ի՛
բարձունըս կերա՛կրո՛ւղիդ ը՛զ ը՛մեզ ։

Սարկաւագն տարոյն ։

ա- Ես խաղաղութե զեր աղաչեսցուք ։

Ցերեկն գիշեր ։ կամ
Ցիրանալուց՝ ան ։ կամ
Ցնծայ ի վեր գեր ։ ածե
Ցամքեա՛ ընդել տաս ։ կամ
Ցաշխեա՛ ըզ հայըն ։ կամ
Ցառաջանան ոգեւք ։ կամ
Ցոր զմեզ ծնանիցս ։ կամ
Ցիշխեսցէ ի փառս ։ կամ
Ցիշխեսցէ երկինք ։ կամ
Ցոր զաւրեացդ զքեզ ։ ածե
Ցե՛ղծ ինձանիմբ ։ կամ
Ցեւ աւուրս զերծանէր ։ կամ

դա Այլ հաւատոյ ընչ հարկանայ ։

Եւ յորժամ հաշտէին արքանաւորն, դիպէն
զպելիկն։

Ա՛ն- յորժամ հաշտէին արքանաւորն, դիպէն
երկեն պատեղ պատ։

դա Վասն նորին ընչ փոխ ։ ածե ։ որ կե՛ս
սերմանիցէ քո ։ Բաշխեցուսցէ զմար-
գինէ և զարմանալ ի փրկութեան աշխարհին։

և կերակուր անձանց մերոց։

Ցոյ ասացօղ դպիրն էզանակեն տեղս խորհրդ
դա։ գինի հոգանոյշ իսպառեցոյց չինել
զպելիկն։

Ո՞րն ոչ ոք օրհնեալ է յաւետ տեառն.
Բառնայ ըզ մեղս աշխարհի
Եւ այսու ի մեզ պնդապարտ
Որ ընդ այլմէ հօրէն բաղ
Այլ քան զբանն սատր
Առաքեալ ի սմա մեզ տեսայ
Ճաճկեալ խորհուրդըն մեծ յայտնի.
Բաժակս աւրհնեն նորոյ ուխտ
Զայգս այս մարմին իւ քրիստոս
Զոր ժխոյ զերծուն ի հինգ նգ.
Նա խորտակեաց զերծունս անդամ նդ.
Զինեան օրհնակ քեզ ես նը
Զքեզ տէր յիսուս հօր էա
Զերկինս երկիր ծով ջուր
Ընդմէն յետուայ մեծ ջօրայ
Զոս զծոյլ մեղաց աշխարհս
Եւ տեսիք զի տէր մեր ըստ
բանիս։
«Ա՛ւա՛ք բահանայից ըզ յորդայ նան.
Զոս զծոյլ մեղաց աշխարհս կան.
Նըման ես յետուայ մեծ ջօրայ կան.
Զքեզ տէր յիսուս հօր էա կան.
Զինեան օրհնակ քեզ ես նը ման.
Զոս խորտակեաց զերծունս կան.
Նա խորտակեաց զերծունս անդամ նդ.
Զոս զերծունս ի հինգ նգ.
Զայգս այս մարմին իւ քրիստոս սկ.
Բաժակս աւրհնեն նորոյ ուխտ տկ.
Ճաճկեալ խորհուրդըն մեծ յայտնի.
Առաքեալ ի սմա մեզ տեսայ նկ։
Այլ քան զբանն սատր ուտ.
Որ ընդ այլմէ հօրէն բաղ սկ.
Եւ այսու ի մեզ պնդապարտ դկ.
Բառնայ ըզ մեղս աշխարհի հկ։
Ոչն ոք օրհնեալ է յաւետ տեառն.

Տարբ ե՛ Տոքւոմիլըն միա կա՛ն ։
այժմ ե՛ յաւէտ և յաւպա պա՛յն ։
և ա՛ն ըսպա՛ռ միշտ յա՛ր տեա՛ն ։

Ա-՛ն վերջ պաղին՝ ասէ աւրհնաբանն ։

Օրհնեա՛ տէր ։	արկ
Որ օրհնես զայնոսիկ որք օրհնեն ։	քհ
Աղեցի անուն ան օրհնեալ յայսմ հե՛	դպ
տէ մինչև յաւիտեան ։ երկո՛ւ հինգ ։	
Ի տաճարուն օրհնաց և մարդարէից ։	քհ
Ա՛ն ասեն՝ Ալէլուիա ծրթի ։	արկ
Ցե՛ռ յարուցե՛ն ան մեզ մի՛ քի ։	քհ
Ա՛ն երգև ձաշեցին ։ կամ Խակեանէ ։	
Փառք քեզ տէր աշ մեր ։	դպ
Ուրբ աւետարանաւս աղաչեցուք ։	արկ
Պահպանեա զնաւայս քո քա՛ն աշ ։	քհ
Օրհնեցից զնո՛ր յամ ժամ, յամ ժամ	դպ
օրհնուի՛ նո՛ր ի բերան իմ ։	
Օրհնեա՛լք եղերուք ի՛ նուիրեաց նո՛ր	քհ
Տոքւոյն . երկնա՛յք խաղաղութի՛ն . և	
տէր եղեցի ընդ ձե՛զ և ընդ ամենե՛	
սեանդ , ամէն ։	

Ա՛ծեցաւ ձեզ աղքատացա՛ն եւ քաղ-
ցեան. ա՛ծեցաւ ձեզ պակասուի՛ երկիւղածաց Նորա:
Արկերո՛ւք ի ծո՛վն ամ ընդք նորա. զի
ա՛շակեցիք եւ տեսի՛ք, զի քա՛ղցր է
Տէր. երանեալ է այր՝ որ յուսայ ի՛ Նա:
Ա՛շակեցէ՛ք եւ տեսի՛ք, զի քաղցր է
Տէր. երանեալ է այր՝ որ յուսայ ի՛ Նա:
զերկիւղածութիւնն Տեառն՝ ուսուցի՛ց ձեզ:
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի կեանս. սիրէ զաւուրս
տեսանել բարիս:
Արգելո՛ զլեզուդ քո ի չարէ, եւ շրթունք
քո մի՛ խօսեսցին նենգութիւն:
Խո՛ւսափեա՛ ի չարէ, եւ արա՛ բարի.
հետամո՛ւտ եղիր խաղաղութեան, եւ
հետեւեա՛ նմա:
Ականջք իմ՝ լուարո՛ւք ինձ. եկա՛յք
որդիք՝ լուարո՛ւք ինձ. զերկիւղածութիւն
Տեառն՝ ուսուցի՛ց ձեզ:
Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի կեանս. սիրէ զաւուրս
տեսանել բարիս:
Արգելո՛ զլեզուդ քո ի չարէ, եւ շրթունք
քո մի՛ խօսեսցին նենգութիւն:
Խո՛ւսափեա՛ ի չարէ, եւ արա՛ բարի.
հետամո՛ւտ եղիր խաղաղութեան, եւ
հետեւեա՛ նմա:

կեցուցանէ։

Ողջոյն սրտից։ Ու ըզ խոնարհըս Տոմս՝ ողջ մաշեալ
Ա՛երձ ՚ի սա առ այնոսիկ՝ որք մշտեալ
կեաց ըզ նոսա։

Լուա նոցա։ Յամ նեղուէ նդ փըր-
Ասդացի՛ն ասդա՛ղքն առ նը , ևնը
կել յերկրէ զմիշատակըս նոցա։
Աչերք նն ՚ի վը՛ երդարծաց , սատա
նուրա ՚ի վը՛ աղօթից նոցա։
Ն՚ձք նն ՚ի վը՛ արդարոց , ևայանձք
Հետ նոցա։
խընդրեա զնատաղութի՛ն , ևերթ ըզ
Աստուրեա ՚ի չարէ՛ և արա զբարի ։
թունք քո մի՛ խօսեսցի ըզնենդո՛ւի։
Ի ըռեցո՛ զլեզո՛ւ քո ՚ի չարուէ՛. և շըր
ըզ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի բարո՛ւե։
Ո՞վ է մա՛րդ՝ որ կամի ըզկեանըս , սի-
և ես զերկիւղ տա՛ն ուսուցի՛ց ձե՛զ։
Ա՛կայք որդեա՛կք իմ՝ լո՛ւարո՛ւք ինձ ։
պահասեսցի ՚ի նոցանէ՝ ամ բարո՛ւի։
ցեան ։ բայց ոչք խընդրեն ըզ տը , մի՛

Հաղորդ եղեալ քրիստոնեից եմ արդարոց։
Յաղթ փրկիչ զնա տար. և պահէ զանձն
նոյն ոսկերըս նոցա. և մի՛ ի նոցանէ
մի փշրեսցի։
Ահ մեղաւորին էար ի. բայց որ առիր
զարդարն, զղջացեր։
Փրկիչ տար զանձինս ծառայից քոց.
մի զղջասցին առաքեան՝ զոր յուսացեալ
եմ ի՛ նա։
Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ.
Ընդ ամ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտ
ենից, ամէն։

Աղերսք աստուածաշնչեան 166
Աղերսք եկեղեցւոյ 159
Աղերսք խաչին 155
Աղերսք ճրագալուցի և ծննդեան 138
Աղերսք հանգչման 147
Աղերսք հոգւոյ գալստեան 151
Աղերսք հրեշտակապետաց 163
Աղ զազարու և ծաղկա 164 • 165
Աղերսք յարութեան 143
Աղերսք վարդավառի 169
Աղ քառասնօրեայ գալստեանն 143
Աղաչեցուք զամենակալն 435
Այսպէս պաշտեմ զՀայրենի 374
Այր անձառ լուսոյն ծա 55
Ահարկ ամ, առեալ նայե 26
Ահաւօտ լուսոյ, արեգական 29
Ահաւօտու երգք յարուբ 223
Ասացուք ամքեան միաբա 233
Ձ անեղ անժամանակ 91
Ձմեռ հզօր և փառա 235
Արշալոյս բանին Հրա 275
Բեւեռալի ժամն 287
Բերարանք Հանգստեան 84

Աղեսանդր մարտիրոսացի 404
Ամիհուքեան աւետարանք 245
Յոհաննամբ գբէն որ ած մէր 242
Յոհաշարժութ զինէ 462
Երդ մեռելոց 99
Եւս հաւատով ապաչէս 410
Օ արիւցեալքս ամբեան ի 23
Օ ուարձացեալքս մեծաւ ու 205
Օ սաղմոս երգութիւն և 338
Օ գբէն դոհանամբ որ ած 32
Պատարագ ապաշխարութեն 118
Պատարագ մարտիրոսացի 129
Պաբօրի երգն 251
Ռամամուզն 339
Ի կարդալ իմում լսար ինձ 452
Ակ այս ուխտ որ դիմեալ 382
Ուղաբերիկ երգն և 191
Ք ցաք առաւօտս ողորմութէք 171
Տաչ գո երկնի մեղ ապա 285
Տնդրեասցուք հաւատով միա 250
Տոնարհեցո որ զունկն գո 419
Տրատ երկրպագութե տաճա 447
Փառս հարիք սմ հեթա 374
Քանոնագրութիւք 34

Ո՛վ ամենայն ազգս քրիստոնէից 438
Ո՛վ արդեօք ինձ 171
Ո՛վ երաժշտութիւնք՝ ի սատանայէ 3
Ո՛վ սաստանալք՝ ի մի ածք հայրն 407
Ո՛չ շուշ շարականք 359
Ո՛չ սրմն մխիթարայ նախատն զերէցն 381
Ո՛չ սաղմոս յետ պատարագին 374
Ո՛չ փոխ մխիթարայ շարականի 357
Ո՛ղբանք սոնից 107
Ո՛ր նբ սբանչելն լուսոյն 239
Ո՛ճաւորացէ անձն իմ 184
Ո՛ստիկք աղխից կիւրակէին 387
Ո՛ստիկք ձայնս աւուհացից 384
Ո՛ստիկք երեկոյին 427
Ո՛ստիկք ձայնս յարութեանն 385
Ո՛ստիկք յետ պատարագին 381
Պետ պատարագն սաղմոսք 390
Պարութեանն ձայնք 392
Պիղեա տէր զպաշտօնեայս քո 264
Պիշեցուք՝ ի դիշերի զանուն 20
Պորատուչ՝ եալ բանն 249
Պոտօղ տիեզերաց 68
Ջ՝ աբաթապահոց ելիր , և այլն 392
Ջ՝ ելթնից մեծի նախատն զերէցն 383

Աղերսեա ինձ ահ ըստ մե 206
Աղերսեայքն 305
Ար բնակեալն ի յօդնութի 443
Պահիչ սրբոց քո, որ պատ 265
Պօղոս առաքեալ յիւ քի 389
Սաղմոսք աւետարանի 74
Սեղան օրհնեքն 413
Սիրելիք՝ սիրեցո՛ւք զմի 379
Սիրեցի՝ զի լսիցէ տէր 330
Աբէ ահ . սբ և հզօր . սբ և 243
Աբէ ես տէր ահ մեր հզօր և 258
Աբէ խաչիւս աղաչեսցուք 253
Տէր ամենակալ ահ աբ 266
Տէր բարերար , որ մեծաս 463
Տէր երկնից փոխան 213
Տէր՝ եթէ զչրթունս իմ բա 13
Տէր զի բազում եղեն նե 13
Փառաւորեսցուք զամենա 241
Փառք ՚ի բարձունս տէ 221
Քեզ վայելէ օրհնութի 377
Քոմ ամենազօր և հրա 251
Քո ահ մեր վե խաչի քոյ 261
Օրհնեցէ՛ք զտէր ամ ազինք 359
Օրհնեցէ՛ք մանկունք զտէր 254

Լուսաւորչեան աղէտաւիճակ։

Այլ զԹուականն Հայոց յոլումաոի և իցես, յառաջիկայ աղիւսակէ աստի՝ որ յերկուս երեսս Թղթոց եդեալ է. և գիտ՚ի կարգի այնր Թուականի զտարեգիրն նոյն տարւոյն, յորոյ կարգի եդեալ կայ նօտր գրով միայն եօթնեւրեակն՝ վերադիրն՝ և տասնուտերն։ Եւ աստի յառաջ գնացեալ յայն մշտնջենաւոր աղիւսակն՝ որ յերկիս զոյգ երեսս Թղթոց պարունակեալ է, գտցես անդընոյն տարեգիրն, որ ըստ կարգի այբուբենից եդեալ կայ գլխագրով. և՚ի շարս նորին գտցես յառաջինն տուփն զօրն յայտնուեր, յերկրորդումն՝ զլինջոց ուտիքն. և այսու կարգաւ յառաջ գնասցես մինչև ցօր բառեկենդանի յայտնութեան։

Որինակ ինձ, Թուական առաջիկայ տարւոյս է (ՌՄՃԾ), և տարեգիրն (ր), զոր գտցես յերրորդումն աղիւսակի անդ. և՚ի նմին կարգի տուփն առ ձեռն պատրաստ գտցես զօրն յայտնուեր՝ որ է (շԹ), և զլինջոց ուտիքն՝ որ է (լԷ) օր, և զառաջաւորաց բառեկենդանն որ է փետր" (ԺԱ), և զայլն ամ ըստ վերոյգրեալ խրատուս մինչև ցօր բառեկենդանի յայտնուեր։

Տառուտէր	Ա մխաւոր	Հոգեւորական	Քաղաքական Հայոց
Կոստ	Հ	ը	1834
Հաշուո	ա	ա	1835
Կասիմ	իբ	գէ	1836
Մ՚ղեղնաւոր	գ	է	1837
Մ՚յծեղջիւր	ժդ	ը	1838
Ջրհոս	իե	դ	1839
Ձուկ	ղ	աբ	1840
Ոչխ	ժհ	գ	1841
Ցուլ	իը	դ	1842
Երկուսող	ի	է	1843
Խեցգետին	ւա	ղէ	1844
Առիւծ	բ	ա	1845
Կոյս	ժգ	ե	1846
Հաշուո	իէ	գ	1847
Կասիմ	է	դէ	1848
Մ՚ղեղնաւոր	ժշ	ղ	1849
Մ՚յծեղջիւր	իհ	է	1850
Ջրհոս	ր	ա	1851
Ձուկ	ժթ	ժգ	1852
Ոչխ	ի	ե	1853
Ցուլ	ժա	է	1854
Երկուսող	իը	ղ	1855
Խեցգետին	գ	ւա	1856
Առիւծ	ժդ	է	1857

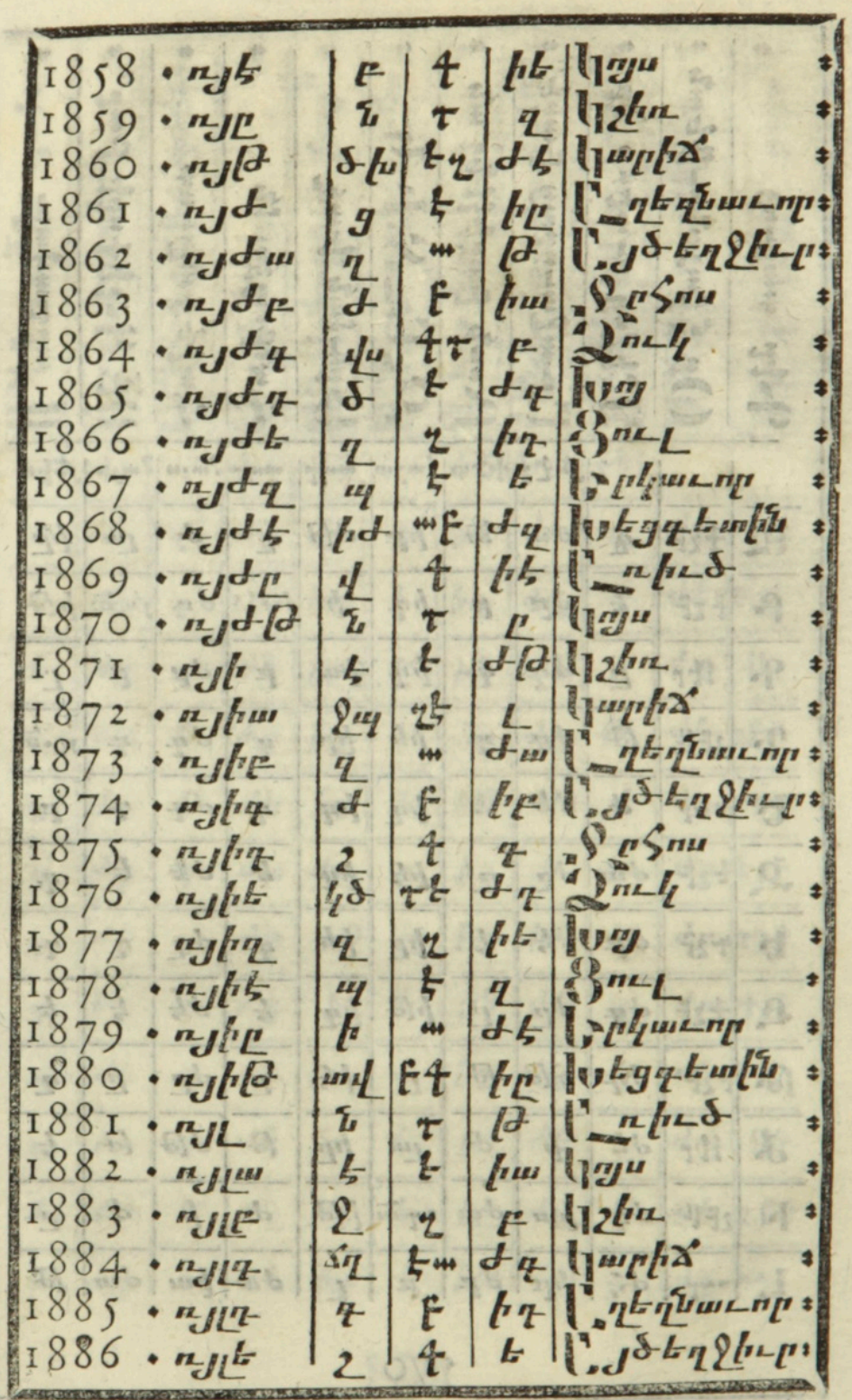

ԶՈՒՅԳ ԱՌԱՋԻՆ	ՀՈՏԱՆԻ ԱՌԱՋԻՆ	ՀՈՏԱՆԻ ԵՐԿՐՈՐԴ	ՀՈՏԱՆԻ ԵՐՐՈՐԴ	ՀՈՏԱՆԻ ՉՈՐՐՈՐԴ	ՀՈՏԱՆԻ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ	ՀՈՏԱՆԻ ՎԵՑԵՐՈՐԴ	ՀՈՏԱՆԻ ՅՈՒՆԵՐՈՐԴ
Զ	ՄՐ	ՀՈՒ	ՄՐ	Ղ	ՅԴ	ՀԴ	ՀՂ
Շ	Ր	Ո	Բ	Ղ	Ա	Ր	Ո
Չ	Ց	ՑՐ	Ջ	ՀՈ	Ղ	Ո	Ր
Ղ	Շ	ՇՐ	Շ	Ի	Ղ	Ա	Ր
Ժ	Չ	Ի	Ղ	Ի	Ղ	Ա	Ր
Ռ	Ղ	ՂՐ	Ի	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ի	Ի	ՋՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ղ	Ջ	ՋՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ա	Ղ	ՂՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ր	Ղ	ՂՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ո	Ղ	ՂՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր
Ա	Ղ	ՂՐ	Ղ	ՀՈ	Ղ	Ա	Ր

Ա. Տարեմուտ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Առաջին

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Երկրորդ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Երրորդ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Չորրորդ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Հինգերորդ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Վեցերորդ

Ա. Տարեմուտ ի Զուգ Յուներորդ

| | | |

| | | |

| | | |

| | | |

| | | |

ԴՐԱՄԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆՔ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՑՆ ՀԱՅՈՑ.

Սկսեալ յառաջին կաթողիկոսէն Հայոց՝ ի սրբոյն Գրիգորէ լուսաւորչէն մինչև յաւուրս մեր՝ ի Տէր Յովհաննէս կաթողիկոսն կարգեցեալ։

—

1 ՆՐ սուրբ գրիգոր լուսաւորիչ. ա։ Ա.թոռն կաթողիկոսութեանն դնի՝ ի վաղարշապատ ուր է էջմիածին յամի 302։ Յաւուրս սորա յամի 325 եղև ազգ ժողովն Նիկիոյ, և՝ ի հայս ժողովն վաղարշապատու, ա։ Ընդ գլուխ խաչափայտին քան՝ ի հեղինեայ թագուհւոյ յերկիմ յամի 327. Ընդ՝ ի 24 ամի թագաւորութեանն մեծին կոստանդիանոսի յամի 329 կոստանդինուպոլիս շինի, յորում ժամանակի թագաւորէր՝ ի հայս տրդատ։

2 Տէր արխատակէս. ա։ Յաւուրս սորա արիոս հերետիկոսապետ սատակի։

3 Տէր վրթանէս։ Յաւուրս սորա ազգն տրդատ վախճանի։ Ընդ ազգն գրիգորիս սաղմանից կաթողիկոս նահատակի։ Ընդ ազգ խաչն երևի յերկիմ առ կիւրղիս։

4 Տէր յուսիկ։ Յաւուրս սորա մեծն վրթանէս վախճանի։

Տէր վասն ներսէհ յաշտիշատայ՝ ի վա- 5
նից գլակայ։ Յաւուրս սորա յուսիկ
և դանիէլ, և սարգիս զօրավար նա-
հատակին։
Տէր ներսէս մեծ. ա։ Յաւուրս սորա 6
յամի 381 եղև աջք ժողովն կոստան-
դնուպօլսի ընդդէմ մակեդոնի։ Նո-
ւ ի հայս ժողովն աշտիշատու, ա. և
ժողովն վաղարշապատու, ք։
Տէր շահակ ի մանազկերտոյ։ 7
Տէր զաւէն։ 8
Տէր աստուրակէս։ Յաւուրս սորա 9
աշխարհն հայոց բաժանի ի յունաց
և ի պարսից։
Տէր սահակ մեծ՝ պարթև. ա։ Յա- 10
ւուրս սր յամի 398 աջն յոհան ոսկե
բերան նստի պատրիարգ ի կոստան-
դնուպօլիս։ Նո յամի 406 աջն մես-
րոպ գտանէ զգիրս հայոց, և լինի ըս-
կիզբն թարգմանութեանն, և թարգմանի
աճապաւնչ մատեանն։ Յայսմ ժամա-
նակի յամի 411 սկսանի թագաւորու
թիւն սկովտից։ Նո յամի 414 թագա
ւորութիւնն սպանիացւոց։ Նո յամի
419 թագաւորութիւն ֆրանսայու։ Նո
լինի ժողով յեփեսոս ընդդէմ նեստո
րի յամի 431։ Նո ի հայս կրկին ժո-
ղով ի վաղարշապատ, ձ և ձ. և կրկին

ժողով յաշտիշատ , ը և ձ ։

11 Տէր յովսէփ , ա , ի հողոցիմ աւանէ ։ Յաւուրս սը յամի 448 եւտիքէս հերե տիկոս դատապարտի ։ Ա՛ի հայս կրկին ժողով շահուպիվանու , ա և բ . և ժողով արտաշատու . և ժողով դվինայ , ա ։

12 Տէր մելքսե՛ի մանասզկերտոյ ։ Յաւուրս սորա զևոնդեանք նահատակին ։ Ա՛ւ աթոռն կաթողիկոսութե՛ւ փոխի՛ի դվին քաղաք յամի 452 , յետ կալոյ յէջմիածին ամս 150 ։

13 Տէր մովսէս , ա , ի մանասզկերտոյ ։ Յաւուրս սորա նախարարք հայոց արձակեալ ի կապանաց դաւնան յաշխարհէն պարսից ի հայաստան ։

14 Տէր գիւտ յարահեզայ ի տայոց ։ Յաւուրս սը դաւիթ անյաղթ և մամբրե և ընկերք նոցա ծաղկին ։

15 Տէր քրիստափոր , ա , արծրունի ։

16 Տէր յովհան , ա , մանդակունի ։ Յաւուրս սորա վահան մամիկոնեան նորա գէ զաշխարհն հայոց ։

17 Տէր եսայեակէն յոթմանոյ՝ որ ի վանանդ ։ Յաւուրս սորա եղև ժողով վաղարշապատու , է ։ Ա՛ւ գիւտ նշխարաց գրիգորիսի աղուանից կաթողիկոսի ։

18 Տէր սամուէլ յարծկեցոյ ։ Յաւուրս սորա եղև սկիզբն տէրունէն շուեհատու ։

Տէր մուշէ յաղթեցոյ ասանէ։ Յա- 19
ւուրս սորա թագաւորն ոտարից կա-
ւստ՝ առնու զքաղաքն տիգրանակերտ
՚ի ձեռաց հայոց։

Տէր սահակ, ջ, յուղկայ որ ՚ի հարք։ 20
Յաւուրս սորա վահան մամիկոնեան
վախճանի։

Տէր քրիստափոր, ջ, ՚ի տիրաւիճ ա- 21
սանէ բագրեւանդայ։

Տէր ղեւոնդ յեռաստոյ։ Յաւուրս սը 22
ջենի սուլ սասանիկ յաշխարհին հայոց։

Տէր ներսէս, ջ, յաշտարակաց ՚ի 23
բագրեւանդայ։ Յաւուրս սորա եղև
ժողովն դվինայ, ջ։

Տէր յովհաննէս, ջ, ՚ի սիւնեաց տէրունոյ 24
գաբեղեանց։ Յաւուրս սորա յայտ-
նեցաւ դասատառական քահ։

Տէր մովսէս, ջ, յեղիվարդայ։ Յա- 25
ւուրս սորա նորոգեցաւ տումարն ՚ի
հայս, որ և յամի տեառն 552 սկսաւ
թուականն հայոց։ Եղև ժողովն դըվ-
նայ, ջէ։ Եւ յուստինիանոս մեծ
կայսրն յունաց շինեաց զՅըբն սոփիա
յամի 557։

Տէր աբրահամ, ա, յաղբաթանից։ 26
Յաւուրս սը եղև ժողովն դվինայ, ջէ։
Եւ դարձ անգղիացւոց ՚ի հաւատս քր
յամի 597։

27 Տէր Յովհան, ե, ՚ի քաղաքանէ քահանայ: Սա նստաւ ՚ի քաժնին Յուննաց Յաւուրս աբրահամու կաթողիկոսի: Յայսմ ժամանակի պարսիկք առին զերկիր ՚ի Յունաց Յաւուրս հերակլի կայսեր, և գերեցին զաբէ խաչն յամի 614:

28 Տէր Կոմիտաս Յաղցից Յարքագաճոտան: Սա շինէ զվկայարանն սրբոց Հռիփսիմեանց, և նորոգէ զէջմիածին: Յաւուրս սորա մԺէԺ Հայ կարդի զօրավար ՚ի հերակլ կայսերէն Յունաց, և առնէ մեծամեծ քաջութիս ՚ի պարսիկս: Եւ սկսանի թուականն Հայոց յամի ՟ռն 622, յորում էր թուականն Հայոց՝ Հ՟ա:

29 Տէր քրիստափոր, ե, յապահունեաց:

30 Տէր եզր ՚ի փառաժնակերտէ: Սա շինէ զվկայարանն սրբոց գայիանեաց: Յաւուրս սորա եղև ժողովն կարնոյ: Եւ դարձ աբգ խաչին յերկիր, և անտի ՚ի կոստանդնուպօլիս ՚ի ժամանակս հերակլի կայսեր Յունաց: Եւ յամի 637 հադարացիք առնուն զերկիր:

31 Տէր Ներսէս, ե, շինօղ, յիշխանաց առանէ ՚ի տայոց: Յաւուրս սբ յամի 653 յայտնեցաւ աբգ խաչն վարագայ: Եւ եղև կրկին ժողով ՚ի դվին, ե, զ, և

և ժողով ինչ ՚ի մանուղկերտ ՚ի տեղւոջ պահուրեան յովհաննու։

ՏԵր անաստաս յարկուուսոյ։ Յաւուրս 32
սր ծաղկեցաւ անանիա շիրակացի՝ համարող և աստեղաբաշխ։

ՏԵր իսրայէլ յոթմսոյ ՚ի վանանդայ։ 33
Յաւուրս սորա մովսէս սիւնեցի՝ երկրորդ քերթող ծաղկի։ Եւ մինչ հայ նստի կայսր յունաց ՚ի կոստանդնուպօլիս յամի տեառն 667։

ՏԵր սահակ, ե, յարքունաշինէ։ Սա 34
կալեալ առաքի ՚ի դամասկոս առ ամիրապետն հագարացւոց։

ՏԵր եղիա յարձիշոյ։ Յաւուրս սորա 35
նախարարք հայոց այրեն ՚ի նախջուան քաղաքն ՚ի հագարացւոց։ Եւ ժողով յաղուանս։

ՏԵր յովհան, ե, խմաստասէր, օձնեցի 36
՚ի տարօնոյ։ Յաւուրս սորա յամի 722 հրեայ ոմն յասորիս՝ համբաւէ զանձնէ լինել մեսիա։ Եղև ժողովն դվնայ, ե. և ժողով դվնայ կամ վաղարշապատու ընդդէմ պօղիկեանց և յուլիանի տաց։ Եւն կայսր յունաց զինն ընդդէմ սրբոց պատկերաց։

ՏԵր դաւիթ, ա, յարամոնից։ Յաւուրս 37
սորա յամի 733 յարեան պատերազմունք յաշխարհին յունաց։

38 Տէր տրդատ , ա , յոթմնոց ՚ի վանան-
դայ : Յաւուրս սր եղև սկիզբն տէ-
րութեանն մանաւազայ ըստ կուսակալութեանն
՚ի դիմաց կայսերին յունաց : Եւ աթոռ
ամիրապետին հագարացւոց փոխի ՚ի
դամասկոսէ ՚ի բաղտատ , զոր ՚ի հիմանէ
նորոգէ Ճաֆար ամիրապետ :
39 Տէր տրդատ , բ , ՚ի դամանաւորից , ՚ի
վերջինն աւուրս սորա եղև կարկուտ և
մարախ և երաշտութիւն յոյժ հայոց :
40 Տէր սիոն ՚ի բաւոնից արագածոտան :
Յաւուրս սր եղև ժողովն պարտաւայ :
41 Տէր եսայի յերկայատրուշ աւանէ :
Յաւուրս սորա մուշեղ մամիկոնեան
հարկանէ զպարսիկս : Եւ աշոտ մնա-
կեր առնէ բազում քաջութիւն : Եւ
սաքսոնացիք դառնան ՚ի հաւատս քրիստ :
42 Տէր սահմանոս , ա , ՚ի դվինայ : Յա-
ւուրս սորա մարիամ հայկազն սրսակի
ընդ կայսեր յունաց :
43 Տէր յովաբ յոստանէն դվինայ :
44 Տէր սողոմոն ՚ի գառնոյ :
45 Տէր գէորգ , ա , յարտագածոտանէ :
46 Տէր յովհէփ , բ , յարտագածոտանէ :
Յաւուրս սր յամի 803 հանգանաւկն հա
ւատոյ սկսաւ երգիլ յեկեղեցիս լատի-
նացւոց : Եւ վարդան հայ ընտրի կայսր
յունաց , և հրաժարեաւ կրօնաւորի :

ՏԷՐ ԴԱՒԻԹ, Ը, Ի ՄԱՂԱՂԱՅ։ Հաւուրս 47
սր յամի 813 տօն վերափոխման հաս-
տատի ի լատինս։ Եւ արշաւիր հայ
ընտրի կայսր յունաց, և նուաճի ի
նիկեփորայ։ Եւ ապա նստի կայսր
լևոն արծրունի հայ։

ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ, Ե, ՅՈՎՍԷՓ։ Ա 48
հերքեաց զաղանդն Թոնդրակեցւոց որ
նորոգ սկսեալ էր։ Հաւուրս սորա ե-
ղև ժողովն երնջակու։ Եւ դարձ բուլ
ղարաց ի հաւատս քրիստոսի։

ՏԷՐ ԶԱՔԱՐԻԱ, Ւ, Ի ՁԱԳ ԱՒԱՆԷ։ 49
Հաւուրս սորա եղև ժողովն շիրակվա
նու։ Եւ եկն ձիւն արիւնագոյն յաշ-
խարհն արևմտից։ Եւ յամի 861 ըս-
կիզբն եղև տէրութեն մսկովաց։ Եւ
դարձ շքլաւոնաց ի հաւատս քրի։

ՏԷՐ ԳԷՈՐԳ, Բ, Ի ԳԱՒՌՆՈՅ։ Հաւուրս 50
սր սկզբնաւորի Թագաւորութիւն բագ-
րատունեաց ի մեծին աշոտոյ, յամի
ՈՒՆ 885, պսակեալ Թագիւ յամիրապե
տէն հագարացւոց, և ի վասիլ հայկազն
արշակունի կայսերէն յունաց, որ Թա-
գաւորեաց ի կոստանդնուպօլիս յամի
տեառն 867։

ՏԷՐ ՄԱՇՈՑ ԵՂԻՎԱՐԴԱՅ։ 51

ՏԷՐ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ, Ղ, ՊԱՏՄԱՔԱՆ՝ Ի 52
ԴՐԱՍԽԱՆԱԿԵՐՏԵ։ Հաւուրս սր նա-

հատակի ամբատ արքայ հայոց, և թագաւորէ աշտ երկաթ։ Ընդունուն հագարացիք զկաթողիկոսարանն դպնայ. և աթոռ կաթողիկոսութեանն փոխի ի վասպուրական յամի տեառն 924, յետ կալոյ ի դվին քառաք ամս 472։ Յայսմ ժամանակի նստէր կայսր յունաց լևոն իմաստասէր հայկազն ի կոստանդնուպօլիս։ Եւ ապա նստի կոստանդին պերփեռուժէն հայկազն։

53 Տէր սաբիաննոս, ը։

54 Տէր թէոդորոս, ա։ Յաւուրս սորա շինի վանքն նարեկայ։ Եւ յամի 930 հերոլդոս լինի առաջին քրիստոնեայ թագաւոր տանիմարքայի։ Յայսմ ժամանակի նստէր կայսր յունաց ի կոստանդնուպօլիս ռոմանոս հայ։

55 Տէր եղիշէ, ա։ Յաւուրս սորա անանիա նարեկացի ծաղկի։

56 Տէր անանիա ի մոկաց։ Յաւուրս սր փոխադրի դաստատակն քր յերեսիոյ ի կոստանդինուպօլիս։ Ընդանի աբն գրիգոր նարեկացի։ Եւ յամի 948 մոկովք դառնան ի հաւատս քր։

57 Տէր վահան ի քաղց։ Յաւուրս սորա յովհաննէս չմշկիկ հայ ազգաւ թագաւորէ ի վերայ յունաց ի կոստանդնուպօլիս, յամի տեառն 969։

58 Տէր ստեփաննոս, ե, վանահայր սևա-
նայ։ Յաւուրս սր լինի ժողովն ան-
ւոյ · ա։

59 Տէր խաչիկ, ա, արշարունեաց եպիս-
կոպոս։ Յաւուրս սր յամի 980 սքա
թագաւոր շինէ զպարիսպ անի քաղա-
քին։ Ի սամուէլ հայ դերջանեցի
քաջ՝ թագաւորէ՝ ի վր զօրաց։
Ի լինի ժողովն անւոյ · բ։

60 Տէր սարգիս, ա, վանահայր սևանայ։
Յաւուրս սորա աթոռ կաթողիկոսու-
հաստատի յանի քաղաք յամի ա
993, յետ կալոյ ի վասպուրական աշխարհ
այսինքն ի ձորոյ վանք, և ի վարագ, և
յարգինա ամս 69։ Ի ժողով հար-
քայ, ա և բ, ընդդեմ թոնդրակեց-
ւոց։ Ի յամի 996 մաճառաք դաւա-
նան ի հաւատս։

61 Տէր պետրոս, ա, գետադարձ։ Յա-
ւուրս սր գրիգոր մագիստրոս Դաղկի։
Ի յամի 1022 սեպտեմբերի թագաւոր
արծրունի թողէ զքաղաքն վան՝ չուէ
ի սեբաստիա քաղաք։ Ի նմա ժողովն
անւոյ, ե · և ժողով հարքայ, ե։

62 Տէր խաչիկ, բ, քեռորդի գետադարձին։

63 Տէր գրիգոր, բ, վկայսեր՝ որդի գրի-
գորի մագիստրոսի ի զարմէ լուսաւոր
չին։ Յաւուրս սր գագիկ թագաւոր

տայ գկարս քաղաք ՚ի յոյնս , և ինքն մեկնի ՚ի հայաստանէ : Եւ աթոռն կաթողիկոսութե փոխի յանուղ ՚ի թաւբլուր՝ յամի 1063 , յետ լինելոյ յանի ամս 71 . և դնի ՚ի ծամնդաւ յամի 1066 : Յովով սեաւ լերին , ա : Եւ յամի 1079 բառնի թագաւորութինն բագրատունեաց մահուամբ գագկայ վերջնոյ , և սկսանի տէրութինն ռուբինեանց : Այս ինքն երանելին գրիգոր վկայասէր գնայ ՚ի կոստանդնուպօլիս առ կայսրն յունաց ալէքս կոմնինոս վասիլեանութե , և ոչ յայլոզի :

64 Տէր բարսեղ , ա , անեցի : Յաւուրս սր աթոռն կաթողիկոսութե դնի յանի : Եւ յամի 1089 լինի սկիզբն տէրութե փորթուգեզից : Այնն ներսէս շնորհալի ծնանի : Յատինացի խաչակիր զօրք առնուն զերկիմ յամի 1099 . և կոնդուպ րկ նատի առաջին թագաւոր յերկիմ :

65 Տէր գրիգոր , ձ , կամ գրիգորիս պալահաւունի : Յաւուրս սորա՝ որ էր ամ ին 1113 , դաւիթ թառնիկեան նստի առաջին կաթողիկոս յաղթամայր : Յինի ժողով ՚ի սեաւ լերին , ջ . և աթոռ կաթողիկոսութե փոխադրի անդր յամի 1115 , յետ լինելոյ ՚ի թաւբլուր և ՚ի ծամնդաւ և յանի ամս 49 : Եւ յամի

1125 ի ծովք դղեակ. և յետ կալոյ ի սեաւ լեառն և ի ծովք դղեակ ամս 34, վախճ ի հռոմկլայ յամի տն 1147։ Աբն ներսէս շնորհալի, սարգիս շնորհալի, և իգնատիոս վարդապետ ծաղկին. և աբն ներսէս լամբրոնացի ծննդի։

66 Տէր ներսէս, ե, կլայեցի, որ և շնորհալի։ Վրէժ թուղթ առ կիւռ մանուէլ կոմնենոս կայսր յունաց. և նա առ շնորհալին՝ վասն միաբանութեան։

67 Տէր գրիգոր, է, կամ գրիգորիս տղայ կոչեցեալ։ Սա պաբն ներսէս լամբրոնացի ձեռնադրէ եպիսկոպոս։ Յաւուրս սորա եղև ժողովն հռոմկլայու փոքր. և ժողովն հռոմկլայու մեծ՝ վասն միաբանութեան ընդ եկեղեցւոյն յունաց։ Ընդ յամի 1187 սուլթան սալահաթին առնու զերզնկա ի ձեռաց լատինացւոց։

68 Տէր գրիգոր, ը, գահավէժ։

69 Տէր գրիգոր, ձ, որ և ապիրատ։ Յաւուրս սորա յամի 1197 եղև. ակիզբն թագաւորութեն ռուբինեանց՝ յերկրորդ լեռնէ։

70 Տէր յովհաննէս, ի, մեծաբարոյ՝ ի սսոյ։ Յաւուրս սորա յամի 1202 ձիւնկիզեան տիրապետէ։

71 Տէր դաւիթ, ե, ի վանաց արքակաղնոյ։ Յաւուրս սորա լինի ժողով սսոյ,

ա. և ժողով ՚ի լոռի. և ժողով անուց,
է. Լատինացիք առին զկոստանդնու-
պօլիս ՚ի ձեռաց յունաց, և քաղդովինոս
լատին թագաւորէ անդ յամի 1204.
72 Տէր կոստանդին, ա, ՚ի քարձր քերդ:
Յաւուրս սորա վանական վարդապետ
Ծաղկի. Ժողով սաղ, բ, և գ. Յար-
ձանկին Թաթարք ընդ տիեզերս. Հե-
թում թագաւոր գնայ առ մանգոյ խան
կայսր Թաթարաց. Ի յամի 1261
յոյնք դարձեալ առին զկոստանդինու-
պօլիս ՚ի ձեռաց լատինացւոց, և մի-
քայէլ բալէոլոգ թագաւորեաց ՚ի կոս
տանդնուպօլիս.
73 Տէր յակոբ, ա, կլայեցի՝ գիտնական.
Յաւուրս սորա Հեթում թագաւոր
լինի կրօնաւոր.
74 Տէր կոստանդին, բ, պրոնագործ,
եպիսկոպոս կեսարիոյ.
75 Տէր ստեփաննոս, գ, ՚ի խախ աւանէ
յեկեղեաց գաւառէ. Յաւուրս սորա
եղև ժողով սաղ, գ.
76 Տէր գրիգոր, է, անաւարզեցի. Յա-
ւուրս սորա եգիպտացիք առին զՀռոմ
կլայ, և աթոռ կաթողիկոսութեան
փոխադրեցաւ ՚ի սիս յամի ոծն 1294,
յետ կալոյ ՚ի Հռոմկլայ ամս 147. Ժո-
ղով սաղ, է. Յայսմ ժամանակի յամի

ան 1300 սկիզբն եղև հզօր թագաւո
րութենն օսմանցւոց , և թագաւորեաց
ի սեօլիւտճուք որ է վերձ պրուսայու՝
օսման , ա . ի կայսերութեան յունաց
անդրոնիկոսի , իբ . և միքայէլի , իթ .
և ի թագաւորութե հայոց հեթմոյ , իբ :
Ա՛ւ գիւտ քաղաքացուցի , որ է փուսուլայ
տէր կոստանդին , իբ , կեսարացի վերըս 77
տին : Յաւուրս սորա լինի ժողով լինչ
ի սիս . և ժողովին ատանոյ : Ա՛ւ յամի
1319 կործանումն անի քաղաքին :
Տէր կոստանդին , ձ , ի լամբրոնէ : 78
Տէր յակոբ , իբ , ի սասոյ : Յաւուրս սո՛ր 79
գտանի վաւօդն որ է պարսից , ի
կողմնիս ի բարթուղիմեայ գերմանաց-
ւոյ՝ յամի տեառն 1329 :
Տէր մխիթար ի քռնայ՝ որ յերնջակ : 80
Յաւուրս սորա եղև ժողով սսոյ , ըէ :
Տէր յակոբ , իբ , վերստին : 81
Տէր մեսրոպ , առաջնորդ վանից թա- 82
դէի յարտահ : Յաւուրս սորա եղև
ժողով սսոյ , կ :
Տէր կոստանդին , ձ : 83
Տէր պօղոս , ա : Յաւուրս սո՛ր յորում 84
էր ամ ան 1375 , լևոն վերջին թագա
ւոր յրմբեռնի յեգիպտացւոց , և դնի
ի բանդ . բառնի թագաւորութիւնն
հայոց , և աւերի աշխարհն կիւլիկիոյ .

յորում ժամանակի էր կայսր յունաց յովհաննէս բալէոլոգ , և թագաւոր օսմանցւոց սուլթան մուրատ , ա ։

85 Տէր թէոդորոս , բ ։ Յաւուրս սր յամի 1382 , լեւոն թագաւոր ազատի ի բանդէ , գնայ ի հռոմ և ի սպանիա , շրջի յանգղիա և ի գաղղիա . և յամի 1393 մեռանի ի փարիզ քաղաքի գաղղիացւոց , ուր և կայ գերեզմանն նր մինչև ցայսօր . և իսպառ բառնի թագաւորութիւնն հայոց ։

86 Տէր կարապետ , ա , կեղեցի ։

87 Տէր դաւիթ , դ ։

88 Տէր կարապետ , բ ։ Յաւուրս սորա մեռանի մարիամ թագուհին հայոց ։

89 Տէր յակոբ , դ ։

90 Տէր գրիգոր , բ , խանձուղատ ։

91 Տէր պօղոս , բ , առաջնորդ եղէմի ։

92 Տէր կոստանդին , ե , ի վահկայ ամրոցէ կիլիկիոյ ։

93 Տէր յովսէփ , դ ։

94 Տէր գրիգոր , ի , մուսաբեկեանց ։ Յաւուրս սորա լինի ժողովն էջմիածնի , և յամի 1441 փոխադրի աթոռ կաթողիկոսութեն էջմիածին , յետ կալոյ ի սիս ամս 147 ։

95 Տէր կիրակոս խորվիրապցի՝ նստի առաջին կաթողիկոս էջմիածին ։

փլուրենտացի յայտնէ զնա, յորոյ ան-
յամի 1497 ամերիկոս վեսպուկիոս
ձէնովացի մտանէ ի նոր աշխարհն. և
յամի 1492 քրիստափոր կոլոմբոս

100 Տէր արիստակէս, ճ: Յաւուրս սորա
յամի 1453 սուլտան մհմէտ
մէտ թագաւոր օսմանցւոց առնու զք
կոստանդնուպոլիս, և թառնայ զկայ-
սերուքին յունաց. որ սկսաւ ի շինուէն
կոստանդինուպոլսի յամի 329 ի մե-
ծէն կոստանդիանոսէ կայսերէն հռ-
ռոմայ, և տևեաց ամս 1124 մինչև ի
վերջին կոստանդին բալէոլոգ կայսր
յունաց:

97 Տէր զաքարիա, բ: Սա էր յառաջա-
գոյն կաթողիկոս աղթամարայ, և նըս
տաւ յէջմիածին: Յաւուրս սը յամի
1461, ի 11 ամի թագաւորութեան
Ֆաթիհ սուլտան մհմէտի, յովակիմ
եպիսկոպոս պրուսայու նստաւ աՀՋին
պատրիարգ հայոց ի կոստանդնուպոլիս:

98 Տէր արիստակէս, բ, մականուանեալ
աւթոռակալ: Յաւուրս սորա աՀ ձը
լուսաւորչին ածի յաղթամար:

99 Տէր սարգիս, գ: Յաւուրս սորա աՀ
սուրբ լուսաւորչին ածի յաղթամա-
րայ յէջմիածին:

100 Տէր արիստակէս, գ: Յաւուրս սորա
յամի 1492 քրիստափոր կոլումբոս
ձէնովացի մտանէ ի նոր աշխարհն. և
յամի 1497 ամերիկոս վեսպուկիոս
փլուրենտացի յայտնէ զնա, յորոյ ան-

ուանէ կոչեցաւ աշխարհն ամբրիգա։
յորում ժամանակի թէոտորէր ՚ի կուս-
տանդնուպօլիս սուլտան պայազիտ, չէ։
101 Տէր թադէոս, ա։ Յաւուրս սորա շահ իսմայէլ ազգայ պարսից նորոգէ զսպասաւհան քաղաք։
102 Տէր եղիշէ, չէ։ Յաւուրս սր յամի 1503 եղև գիւտ փոքրիկ ժամացուցի, այսինքն զէմպերէկլի սահաթի, ՚ի պետրոսէ հելայ գերմանացւոյ։
103 Տէր զաքարիա, չէ։ Յաւուրս սորա յամի 1516 սուլտան սէլիմ, ա, առնու զեգիպտոս։ ՚Ի սմին ժամանակի յամի 1517 յարեաւ լուտեր մարտինոս սաքսոնիացի աղանդապետ, յորմէ լուտերականք։
104 Տէր սարգիս, չէ։ Յաւուրս սր յամի 1521 սուլտան սուլէյման՝ չ, հաւ զպհլըղատ։
105 Տէր գրիգոր, ժա։ Յաւուրս սորա էր կաւվին գաղղիացի աղանդապետ, յորմէ կաւվինեանք։
106 Տէր ստեփաննոս, ե, ՚ի սալամաստայ։
107 Տէր մելքայէլ ՚ի սեբաստիոյ։ Յաւուրս սորա շահ թահմազ ազգայ պարսից հաճ աւեր աշխարհին հայոց։
108 Տէր բարսեղ, չէ։ Յաւուրս սորա յամի 1567 եղև սկիզբն տպագրու-

Թեան Հայերէն գրոց ։

109 Տէր գրիգոր , ժբ ։ Յաւուրս սորա
յամի 1571 օսմանցիք առին զկիպրոս
ի ձեռաց վենետկացւոց , ի թագաւո
րութեան սուլդան սէլիմի , բ ։

110 Տէր ստեփաննոս , ձ , յաւնէից ։ Յա-
ւուրս սորա յամի 1574 ուլահ ան-
կաւ ընդ տէրութիւնբ օսմանցւոց ։

111 Տէր թադէոս , բ ։ Յաւուրս սորա
շահ թահմազ հեղձանի ի բաղանիս ։

112 Տէր առաքել յէջմիածնէ ։

113 Տէր դաւիթ , է , յէջմիածնէ ։

114 Տէր մելքիսէթ ի գառնոյ ։ Ա յամի
1599 յետնեալսորդ ամի կաթողիկո-
սութեան Լուսոյ եկեալ նստաւ պատրի-
արգ ի կոստանդնուպոլիս ։

115 Տէր սրապիոն , որ և գրիգոր՝ յեդե-
սիոյ ։ Յաւուրս սր յամի 1605 շահա
բաս գայ և վարէ զբնակիչս հայաս-
տանու յՆն պարսից , և ածէ աւեր
և ամայութիւն ՆՒն հայոց և էջմիածնի ։

116 Տէր սահակ , է ։

117 Տէր մովսէս , է , սիւնեցի՝ որ և տա-
թեւացի , յամի 1629 նորոգէ զէջ-
միածին ։

118 Տէր փիլիպպոս յերնկանէ փոքր աղ-
քատիկ ։ Ա կանգնէ բազում շինո-
ւածս յէջմիածին . և գրիգոր պա-

ըսն տէր՝ Երուսաղէմ։

119 Տէր Յակոբ, ե, ՚ի նոր Ջուղայէ։ Հաւուրս սորա յամի 1664 եղիազար անթափցի ձեռնադրի առանձին կաթողիկոս, և դնէ զաթոռն Երէմ։ Յակոբ կաթողիկոս գնայ ՚ի կոստանդնուպոլիս։ Յայսմ ժամանակի յամի 1669 սաքեթայ սկսի հաճբառէ զանձնէ լինել մեսիա։

120 Տէր եղիազար անթափցի։ Սա յամի 1680 յետ վախճանի Յակոբ կաթողիկոսի, հաստատի յաթոռ իւր Երէմ. և յամի 1682 գնայ և նստի ՚ի Ջուղա։ Հաւուրս սմին յամի 1688 մեծն պետրոս թագաւորէ ՚ի վեր մոսկուայ։

121 Տէր նահապետ Երեսխոյ։ Հաւուրս սորա յամի 1701 փրիսեբիկոս նստի առաջին թագաւոր պրուշից։

122 Տէր ազեկսանդր, ու, ՚ի նոր Ջուղայէ։

123 Տէր ամատուր ՚ի համատանոյ։ Հաւուրս սմին յամի 1722 մահմուտ միւրվէյիսեան առնու զսպահան և թագաւորէ պարսից։ Ասու յամի 1724 դաւիթ իշխան հայ զօրանայ ՚ի սիւնիս։

124 Տէր կարապետ, ե, յուլնեայ։ Հաւուրս սորա թահմազուլի զօրավար զօրանայ։ Ասու յամի 1728 դաւիթ իշխանն սիւնեաց մեռանի։

Տէր աբրահամ, ը, ի խոշաբայ՝ ա- 125
ռաջնորդ ձը կարապետի որ ի մուշ։
Յաւուրս սր մեռանի միխիթար քա՛
սպարապետ հայոց ի սիւնիս։
Տէր աբրահամ, ե, ի գանտիոյ կրե՛ 126
ալ՝ առաջնորդ թէքէրտաղու։ Յա-
ւուրս սր յամի 1736 թահմազղուլի
խան թագաւորէ ի վերայ պարսից,
և կոչի նատրշահ։
Տէր զաքար ջահկեցի։ Յաւուրս սր 127
տառապին բնակիչք հայոց աշխար-
հին ի ծառայից թահմազայ։
Տէր պետրոս, ը, քիւրթիւր կոչեցեալ 128
անթափցի։ Յաւուրս սր յամի 1748
եաղուպ հայկազն իշխան ակնեցի՝ ե-
ղև երևելի յոյժ ի կոստանդնուպոլիս։
Տէր մինաս յակնայ՝ պատրիարգ կոս- 129
տանդնուպոլսի։
Տէր աղեկանդր, ը, ղարաղաշ կոչե- 130
ցեալ՝ կոստանդնուպոլսեցի։
Տէր պահակ, ե, ահագին՝ կեղեցի, 131
առաջնորդ կարնոյ։ Յաւուրս սորա
քէրիմ խան պարսից զօրանայ։
Տէր յակոբ, ե, շամախեցի։ 132
Տէր սիմոն երևանցի։ Յաւուրս սր 133
յամի 1766 եղև շարժ մեծ ի կոստան
դնուպոլիս։ Ոչ ի 12 ամի թագաւո
րութե՛ սուլտան մուստաֆայի, ե,

յամի 1769 պատերազմ օսմանցւոց ընդ մոսկով. և ի 1 ամի թագաւորու թե սուլտան Համիտի, յամի 1774 հաշտեցան ընդ միմեանս: Եւ յամի 1779 ղրիմեցի հայք վաղին ի ղրիմոյ յաշխարհն ռուսաց ի ռոսդով. ուր ապա շինեցաւ նոր նախիջեվան քաղաքն հայոց:

134 Տէր ղուկաս ի կարնոյ: Յաւուրս սորին յամի 1780 եղև գիւտ օդապարիկ գնտոյ ի մոնկոլֆեայ գաղղիացւոյ:

135 Տէր դաւիթ, ՚ի, ի տիփխիսոյ:

136 Տէր դանիէլ ի պայազետոյ՝ պատրիարգ կոստանդնուպօլսի:

137 Տէր եփրեմ երևանցի: Յաւուրս սորին ի 21 ամի թագաւորուե մեծի ինքնակալին սուլտան մահմուտի՝ ը, յամի 1829 եղև պատերազմ օսմանցւոց ընդ մոսկով. և ի նոյն ամի հաշտեցան ընդ միմեանս:

138 Տէր յովհաննէս, ը, կարբեցի: Յաւուրս սորա յամի 1834 քաղաքն և մեծահռչակ եկեղեցին հայոց Յարուն պեզճեան մեռանի. և մեծահանդէս շքով թաղի յաթոռանիստ եկեղեցւոջ սբ աճաճնի ի կոստանդնուպօլիս ըստ հրամանին արքունի:

Арм. ССР

1783 4in